श्रीविघ्नेश्वरस्तुतिमञ्जरी

(स्तोत्रभागः)

ஸ்ரீவிக்நேச்வர ஸ்துதி மஞ்ஜரீ

(ஸ்தோத்ரங்கள் - நாமாவளீ)

இரண்டாம் பாகம்

தொகுத்தவர்
வைத்ய S.V. ராதாகிருஷ்ண சாஸ்திரி
ஸ்ரீரங்கம்

வெளியிடுபவர்
Sri Vigneswara Venkateswara Trust,
283, T.T.K. Salai, Chennai - 600 018.

1999

श्रीविघ्नेश्वरस्तुतिमञ्जरी

(नामावली)

ஸ்ரீ விக்நேச்வர ஸ்துதி மஞ்ஜரீ

(நாமாவளி)

இரண்டாம் பாகம்

தொகுத்தவர்

வைத்ய S.V. ராதாகிருஷ்ண சாஸ்திரி

ஸ்ரீரங்கம்

வெளியிடுபவர்

Sri Vighneswara Venkateswara Trust

283, T.T.K. Salai, Chennai - 600018

1998

Sri Vighneswara Stutimanjari
Part II Stotras

First Edition : 1998

Copies available at

Sri Vighneswara Venkateswara Trust
283, T.T.K. Road, Chennai 600 018

Lasertypeset & Printed at :
V.K.N. ENTERPRISES
8/1, Dr. Rangachari Road, Mylapore, Ph: 4950775

ஸ்ரீ விக்நேச்வரர்

ஸ்ரீ மஹாகணபதி ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தையும் நாமாவளியையும் இந்த ஸ்தோத்திரத்திற்கு ஸ்ரீ பாஸ்கரராயர் என்ற மகான் எழுதிய கத்யோதம் என்ற செய்யுளாக அமைந்த பாஷ்யத்தையொட்டி மூலத்தைச் சீரமைத்து வெளியிடுகிற வாய்ப்பு 1965ல் கிடைத்தது. ஸ்ரீ மஹாகணபதி ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்திற்கு மற்றொரு செய்யுள் வடிவில் அமைந்த உரை, பிரும்மாண்ட புராணத்தில் பூர்வ கண்டத்தில் 47-53 அத்தியாயங்களில் பராசரர் - வியாஸர் ஸம்வாதமாக, 651 சுலோகங்களுள்ள பகுதி ஏட்டுப் பிரதியாக குடும்ப புஸ்தக கோசத்தில் இருந்தது. இரண்டையும் ஈடு செய்து பார்த்ததில் மிகச்சில இடங்களைத் தவிர மற்ற இடங்களில் எழுத்திற் கெழுத்து ஒத்துப் போவதைக் கண்டதும், கத்யோத பாஷ்யத்தையும் இதனையும் சேர்த்து வெளியிடும் ஆசை அன்று தோன்றியதை நிறைவேற்ற இப்போது தான் வாய்ப்பு வந்தது. ஸ்ரீ காஞ்சீ காமகோடி பீடம் ஜகத்குரு அவர்களின் ஆஜ்ஞைப்படி ஸ்ரீ விக்நேச்வர வெங்கடேசுவர டிரஸ்ட் விக்நேச்வரரின் ஸ்தோத்திரங்களைத் தொகுத்து வெளியிடுகிற பொறுப்பை என் மீதுள்ள ஸ்ரீ விக்நேசுவரரின் கருணையால் உந்தப்பட்டு என்னிடம் அளித்தது. எப்படி அதனை அமைப்பது? எதெதைச் சேர்ப்பது என்பதில் அவ்வப்போது ஸ்ரீ கணேசரே வழிகாட்டி வந்ததால் முதலில் திட்டமிட்டதை விட இருமடங்கு விரிவடைந்துள்ளது. இந்த நூலமைப்பு இடையூறின்றி நிறைவேற அருள் புரியும்படி ஸ்ரீ காஞ்சீ காமகோடி பீடத்ததிபர்கள் ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசாரிய ஸ்ரீ ஜயேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்ரீ சரணர்களிடம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டதும், எதிர்பார்த்திருப்பதை விட மிகச்சிறப்பாக அமையும் என்று அருளாசி வழங்கினார்கள். நடமாடும் தெய்வமாக அனைவரும் உணர்ந்த ஜகத்குரு ஸ்ரீ மஹா ஸ்வாமிகளின் நினைவகமாக காஞ்சீ ஏனாத்தூரில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர ஸரஸ்வதீ பன்னாட்டு நூலகத்தில் தங்கி, மூலநூல் தொகுப்பில் ஈடுபட்டதும், வற்றாத நீரூற்றாக எழுத அடங்காதவாறு தொகுப்பதற்கான விஷயங்கள் நான் முந்தி நான் முந்தி எனக் கண்கள் முன் வந்தன. அவை 5000

பக்கங்களிலும் அடங்கா. இது முக்கியம் இது சிறந்தது எனப் பாகுபடுத்த முடியாதவாறு எல்லாமே சிறப்பும் முக்கியத்துவமும் நிறைந்தவை. அன்பர்கள் பலர் கணேசர் பற்றிய நூல்கள் தந்து உதவினர். கணேசரும் தாளிலும் பேனாவிலும் மையிலும் கைகளிலும் கண்களிலும் அமர்ந்து இரவும் பகலும் எழுதினார். இந்த நூல் இரு பாகங்களாக முதலில் வெளியிடப் பெறுகின்றது. முதல் பகுதியில் வேதங்கள் புராணங்கள் மற்றும் ஆகமங்கள் கணேசரைப் பற்றித் தந்துள்ள ஸ்தோத்திரங்களும், ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதர் முதலிய மகான்கள் தாம் பெற்ற இறையருளை விளக்கித் தந்த ஸ்தோத்திரங்களும், மஹாகவிகளும் சாஸ்திரகாரர்களும் மற்றவரும் தம் தமது நூல்களின் தொடக்கத்தில் நூல் மங்களமாக நிறைவுற வேண்டிக் கொண்டு எழுதிய மங்கள சுலோகங்களும், சிறந்த வாக்கேயகாரர்களான ஸ்ரீ முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதர் ஸ்ரீ தியாகராஜர் முதலானோர் எழுதிய கீதங்களும் இடம் பெறுகின்றன. இரண்டாம் பகுதியில் பகவானின் வழிபாட்டில் பெரியோர்களின் வழக்கில் இருந்த ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரங்களும் திரிசதீ ஸ்தோத்திரங்களும் அஷ்டோத்தர சத நாம ஸ்தோத்திரங்களும் மற்ற நாமாவளிகளும் இடம் பெறுகின்றன.

இவற்றை தொகுத்து அச்சிற்கு அனுப்பிய பின் மிகுந்துள்ள பகுதிகளை ஆராயும் போது அவை தற்போது வெளியிட்டுள்ள அளவு மிகுந்துள்ளதும் உணர முடிந்தது. இந்த இரு பகுதிகளை வெளியிட்ட கணேசர் அதனையும் விளம்பமின்றி நிறைவுறச் செய்யக்கூடும்.

ஸ்ரீ விக்நேசுவரர் எப்போதும் போல் தொடர்ந்தும் தம் அருளிற்கு ஏற்றவராக நம்மை ஏற்கட்டும் என்று கோரி, இந்நூலை விக்நேசுவரர் அருள் பெற்றவர் முன் சமர்ப்பிக்கிறோம். இதில் உதவி புரிந்தவர் பலர். அனைவருக்கும் நன்றியும் வணக்கமும்

S.V.ராதாக்ருஷ்ண சாஸ்திரி
தொகுப்பாளர்

22, வீரேசுவரம்
அப்ரோச் ரோடு
ஸ்ரீரங்கம் 620006
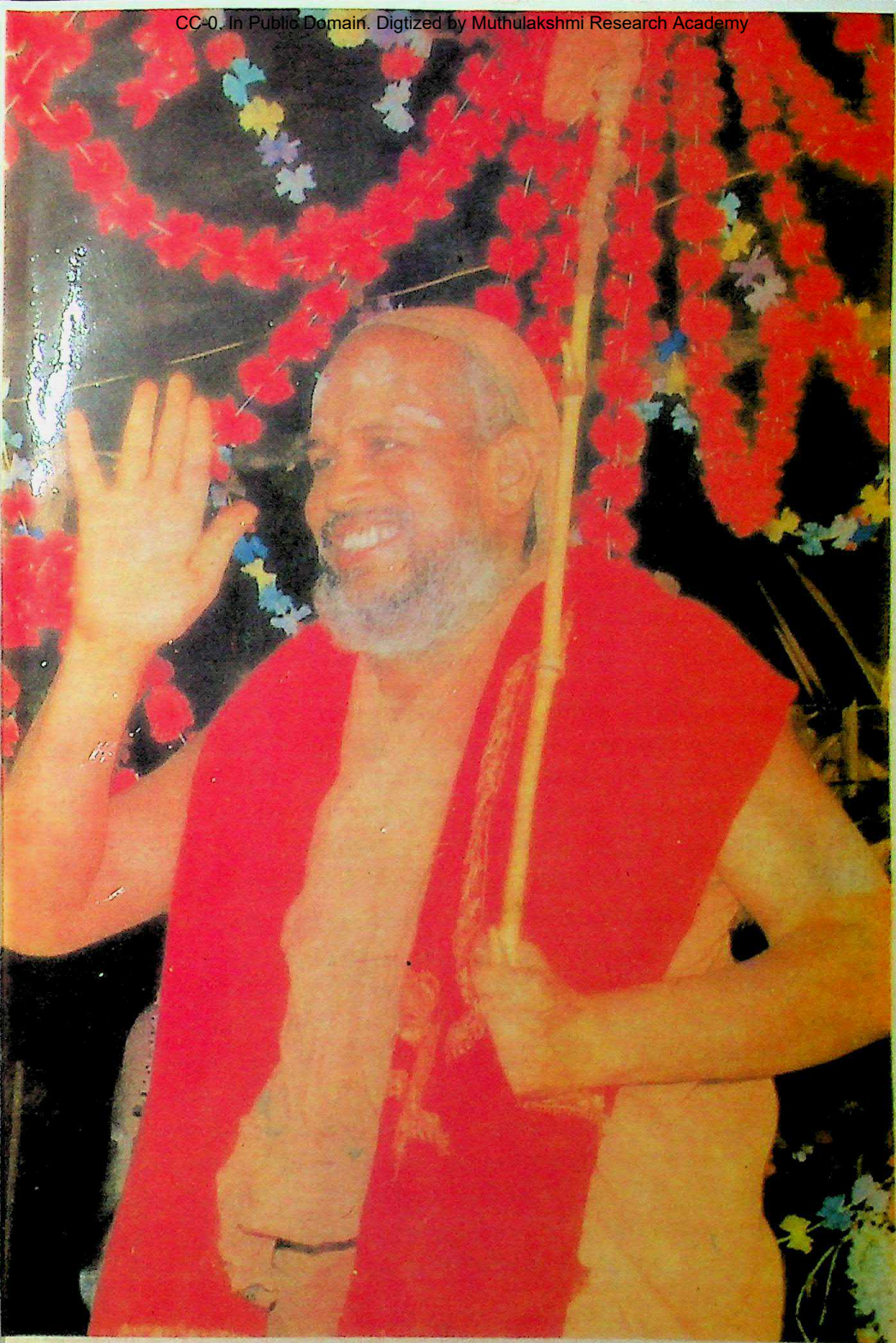
உ

Sri Chandramouleeswaraya Namaha:
SRI SANKARA BHAGAVADPADACHARYA PARAMPARAGATHA
His Holiness Sri Kanchi Kamakoti Peetadhipathi

Jagadguru Sri Sankaracharya Swamigal

Srimatam Samsthanam

No. 1, Salai Street. Kancheepuram - 631502

Camp: காஞ்சீபுரம் Date 13.10.1998

உ

நமது அத்யந்த ப்ரிய சிஷ்யர்கள் நிர்வகிக்கிற ஸ்ரீ விக்நேச்வர வெங்கடேசுவரா டிரஸ்ட் மற்றும் நமது ப்ரிய சிஷ்யர் வைத்ய ராதா கிருஷ்ண சாஸ்திரியின் விஷயமாக நாராயண ஸ்மரணம் செய்யப்பெறுகிறது

பிள்ளையார் சுழியிட்டுத் தொடங்கிய பணி சிறிதும் முடக்கமின்றி இனிது நிறைவுறும் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடையே ஆழமாக உள்ளது. நற்பணிகளைத் தொடங்குவதற்கு முன்னதாக விநாயகரை வழிபடுவர். மற்ற தேவதைகளை வழிபடவும் அவர்களது அருளை வேண்டவும் முன்னதாக விநாயகர் வழிபாடு செய்வர். நம் வீடுகளில் பஞ்சாயதன பூஜை முறையில் வேறுபாடின்றி விநாயகர், சிவபெருமான், தேவி, நாராயணர், ஸூரியன் இவர்களை வழிபடும் போது விநாயகரே முதலில் வழிபடப் பெறுகிறார். உலகப்படைப்பில் மூல ஒலியான பிரணவத்தையும் அவற்றின் வரிவடிவான நாத பிந்துக்களையும் வடிவமாகக் கொண்டவராக, பரம்பொருளாக, ஆதி தம்பதிகளின் மூத்த புதல்வராக யாவராலும் ஆலய அமைப்போ பூஜை முறையோ கொள்ளாமல் அரசமரத்தடியில் மஞ்சளிலும் மண்ணிலும் கூட, இவரை வழிபட முடிகிறது. இவரைப் பற்றி ஸ்தோத்திரங்கள் அனைத்தும் நமது ஆஜ்ஞானுஸாரம் மூன்று பாகங்களாக வெளியிட சென்னை ஸ்ரீ விக்நேச்வர வெங்கடேசுவர டிரஸ்ட்

முன் வந்து, முதலிரு பாகங்களை வெளிக் கொணர்ந்ததைப் பார்வையிட்டு, பல அரிய விஷயங்களை இதில் தொகுத்துள்ளதை அறிந்து மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இதில் வேதம், புராணம், ஆகமம் மற்றும் இவற்றிலிருந்து விநாயகரைப் பற்றிய ஸ்தோத்திரங்கள், நாமாவளிகள், கீர்த்தனைகள் முதலியவை பல இடங்களில் தமிழ் உரையுடன் அழகிய முறையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றைப் படித்து பூஜை முதலியவற்றில் பயன்படுத்தி ஸ்ரீ விநாயகப் பெருமானின் அருளுக்குப் பாத்திரமாகும்படி ஆசி கூறி வாழ்த்துகிறோம்

நாராயண ஸ்ம்ருதி

இவர் பிள்ளையார்

தெய்வம் என்பது பற்றிப் பல விளக்கங்கள் உண்டு

1. வடிவம் மற்ற சிறப்பம்சங்களும் ஏதுமின்றி, தவத்தாலும் ஞானயோகத்தாலும் உணரத்தக்க நிர்குண பரம்பொருள் நிலை - பரப்ரம்ஹம்

2. பரம்பொருளே மாயையின் உந்துதலால் உலகைப் படைத்துக் கட்டுப்படுத்திப் பாதுகாத்து மறைத்து மூலப்பொருளில் ஒடுக்கித் தன்னுள் லயமடைவித்தலாகிய பல பணிகளில் ஈடுபடுகிற நிலை - ஈசன் - ஈச்வரன் , ஜகத் காரணம்.

3. ஒவ்வொரு பணிக்கும் ஒரு தனித்த அதிகாரியாக அவர்களைக் கண் காணிப்பவராக சிவன் விஷ்ணு பிரும்மா என்ற மும்மூர்த்திகளாக கணேசர், சிவன், அம்பிகை, விஷ்ணு, ஆதித்தன் என ஐவராக வழிபாட்டுக் குரியவராகப் பற்பல அடையாளங்களுடன் தோன்றும் நிலை. ஸகுணர், ஜகந்நாதர் - ஜகந்நியாமகர்.

4. உலகின் தொடர்ந்த இயக்கத்திற்கு உதவுகிற தர்மத்தின் பாதுகாப்பாளராக அந்தந்தகால வரைக்கேற்ப தோன்றுகிற நிலை - அவதாரங்கள்.

5. உலகமாக மாறி உலகினுட் புகுந்து ஆட்படுத்திப் பல்வேறு கால தேசநிலைகளைப் பகுத்து அதற்கேப சர - அசுரம் என்ற பலவற்றின் மூலப்பொருளாகிய பிரகிருதி - புருஷன், அதன் பரிணாமங்களும் விகாரங்களுமான பஞ்ச பூததத்வம், உள்ளம், என்ற பல பௌதிகக் கூட்டுப் பொருள்களையும், கட்டுப் படுத்துகிற இந்த்ரன் அக்னி யமன் வருணன் சந்திரன் சூரியன் முதலான ஆதிதைவிக புருஷர்களாகத் தோன்றுகிற நிலை - தேவர்.

6. இவ்வாறு பலதரப்பட்ட நிலைகளை அறிவாளிக்கு உணர்த்துகிற வழிகாட்டி குரு - தாய் - தந்தை.

7. இந்நிலைகளில் ஸாதகனின் மனப்பண்புக் கேற்பப் பல வடிவங்களை ஏற்று நேரில் காட்சிதந்து மனிதனைத் தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்துகிற பிள்ளையார், முருகன், தேவி, ராமன், க்ருஷ்ணன் முதலிய இஷ்ட தெய்வங்கள்.

ஒரே பரம்பொருள் உலகுடன் தொடர்பு கொள்ளத் தாமே விழைந்து தன்னிச்சையாக எடுத்துக் கொள்கிற பல வடிவங்களின் மூலம் முன் கூறிய ஏழு நிலைகளிலும் தன்னைக் காட்டிக் கொள்கிற வடிவம் ஸ்ரீ மஹாகணபதி. பர நிலையும், அ பர நிலையும் ஒருங்கே காட்டுபவர். பல்லாயிரக் கணக்கான ஆண்டுகள் என்ற வரையற்ற காலவரையில் பாமரர் முதல் மகாஞானியர் வரை அனைவரது உள்ளத்திலும் தெய்வமாகத் துலங்குபவர்.

வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியும், உலகின் பரிணாமத்தின் ஒவ்வொரு இயக்கமும் சலனத்தில் தொடங்கிச் சலனத்தில் முடிவுறுகின்றன. நடுவிலும் ஒவ்வொரு நொடியிலும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியிலும் உணரப்பெறுவது சலனம் தான். காலத்தை விட வேகமாக மாற்ற மடைவது ஏதுமில்லை. அந்த மாற்றமும் நொடியின் நொடியில் நிகழும் சலனத்தால் தான் நேர்கிறது.

பெரும்பாலும் இச்சலனங்கள் அனிச்சையாக, நம் முயற்சி எதையும், எதிர்பாராததாக நிகழ்கின்றன. மிகச் சில சலனங்களை மட்டும் நாம் உணர்கிறோம். மற்றவை நம் உணர்விற்கு அப்பாற்பட்டவை.

சில சலனங்களைப் பற்றி முன்னதாகச் சிந்தித்துத் திட்டமிடுகிறோம். செயல் முறை வகுத்துச் செயலினுள் அடி வைக்கிறோம். செயல்படு முன் சற்றுச் சிந்தித்து நிதானம் கொள்கிறோம். இடையூறின்றி, எண்ணியது எண்ணியவாறே நடைபெறுமா என்று தயங்குகிறோம். இந்தத் தயக்கம் ஒரு நொடியில் மறைய நம்மிடம் ஒரு தாயத்து (ரக்ஷாகவசம்) உள்ளது. அது பிள்ளையார் சுழி. அது நீண்ட காலத்திய - காலவரை அறிய இயலாத காலத்திலிருந்து வந்த உள்ளப்

பதிவால் நினைவில் வருகிறது. பணி தொடங்கியதும் உள்ளுணர்வுடன் கூடிய பழக்கமாகக் கொண்டு அந்தப் பிள்ளையார் சுழியை எழுதுகிறோம். ஒரு சுழியும் ஒரு படுத்த நேர்கோடும் இணைந்த வடிவம் அது. அனிச்சையாக அதனை எழுதும் வழக்கமும் உள்ளது.

''பிள்ளையார் சுழி போட்டாச்சு! தொடங்கு ! என மனம் குதிபோட்டு ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுடன் பணியைத் தொடங்குகிறது. அந்தச் சுழியும் நேர்க்கோடும் தான் சலனத்தின் வரி வடிவம். பொதுவாக எல்லா ஆற்றல்களையும் பிறருக்கு உணர்த்த அவற்றிற்கு வரிவடிவம் கொடுப்பதுண்டு. சலனத்தின் வரி வடிவமே சுழியும் நேர்க்கோடும் தான்.

நீர் பெருகத் தொடங்கியதும் சுழித்துச் சலிக்கத் தொடங்குகிறது. பின் நீண் கோடாக ஓடுகிறது. இந்த ஆரம்பச் சலனத்தை வரி வடிவாக்கினால் பிள்ளையார் சுழியாகும். சுழி முதல் முயற்சியின் வடிவம். நேர்க்கோடு அதன் பின் விளைவு. தடை நேருமோ என்ற தயக்கம், நேர்ப்பாதை புலப்படுகிற வரை நிதானம், சலனத்திற்குத் தடை நேரும் போது மூல நிலைக்கே திரும்புகிற வேகம், முனைவுடன் தடையைச் சீராக்கி முயல்வதே வழி என்று கண்டு, உறுதியுடன் வேகத்துடன் மீண்டும் முயன்று பார்க்க, நேர்ப்பாதை தெரிவதும் அதில் ஊக்கிய வேகத்துடன் இயக்கத்தைத் தொடர்வதுமான சலனத் தொடரைப் பிள்ளையார் சுழி உணர்த்துகிறது.

ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற முக்குணங்களில் தமஸ் தடையையும், ரஜஸ் தடைமீறுகிற உந்துதலையும், ஸத்வம் நிதானத்தையும் உறுதியையும் உணர்த்தும். இந்த முக்குணங்களின் இயல்பையும் ஆற்றலையும் கட்டுப்படுத்தும் ஈசன் பிள்ளையார் - குணேசர் - பிந்துவும் நாதமுமே சுழியும் தண்டமு(நேர்க்கோடு)மாகிப் பிள்ளையார் சுழியாயின. பிரகிருதியின் ஆற்றல் வடிவமே இந்தச் சுழி.

ஒலியே பிரகிருதியின் முதல் விரிவாக்கம். ஒலியின் முதல் விளக்கம் ஓங்காரம் எனும் பிரணவம். அதன் வரிவடிவமும்

சுழியும் தண்டமும் தான். சுழி - தண்டம், பிரணவம், பிரகிருதி, என்பதனைத்தையும் பிள்ளையாரின் உயரத்தூக்கிய துதிக்கை உணர்த்துகிறது. அதனால் அந்த துதிக்கையின் வரிவடிவமே பிரணவமும், சுழியும் தண்டமுமாக வந்தது. பிரணவ ஸ்வரூப வக்ரதுண்டம் என்றிதனை ஸ்ரீ முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதர் பாடுகிறுர்.

மனத்தில் கொண்ட துதிக்கையின் வரிவடிவமான பிள்ளையார் சுழி பிள்ளையாரின் வடிவத்தியானமாக மாறி அவரை வணங்கி வழிபடச் செய்கிறது. எளிமையையும் எல்லையிலா மாட்சியையும் ஒருங்கே காட்டுபவரின் அண்மை அப்போது கிட்டுகிறது. பிள்ளை எனும் போது அன்புக் கையணைப்பிற்குக் கட்டுப்படுபவர். அத்துடன் 'யார்' கூடியதும் எளிதில் அணுக முடியாதவர். தந்தையார் தமையனார் என வயதில் மூத்தவரை மதிப்பதுபோல், பிள்ளையைப் பிள்ளையார் என அழைப்பதாக மட்டுமல்லாமல் வேருேரு விளக்கமும் உண்டு.

கணபதி என்று அவரை அழைப்போம். உயிரினமனைத்தும் கூட்டமாக, இயல்பால் மேலும் கீழுமாக இருப்பினும் அவருக்கு அடங்குகிற பாங்கில் அவை ஒரே தரத்திலிருப்பதால் அவை கணம். கணமாக இருப்பதற்கு அவர் ஈசர், கணம் என்பதில் யார் யார் அடங்குவர் ? மும்மூர்த்திகளும், கணேசன், சிவன், அம்பிகை, விஷ்ணு, ஆதித்தன் எனப் பஞ்சாயதன தேவர்களாகப் பல்வேறு பணிபுரிகிற கடவுளரும், அன்னமயம், பிராண மயம், மனோமயம், விஜ்ஞான மயம், ஆனந்த மயம் என்ற ஐந்து கோசங்களையும் தன் இருப்பிடமாக தனது சொத்தாக அபிமானம் கொண்டுள்ள ஆத்ம நிலைகளும் தேவர் மனிதர் நாற்கால் பிராணி, பறவை, ஊர்வன எனப்பல வகைப்பட்ட உயிரினங்களும் தனித்தனியே கணங்களே. அவற்றின் ஈசரானதால், இவரின்றி அவை தனித்தியங்காமையால் இவரே அவர்களை இயக்கி வழி நடத்துபவரானதால் கணபதி - கணநாதர் - கணேசர். நமது அன்னமயம் முதலிய கோசத்தலைவர்களுக்கு அவர் தலைவர் என்பதால்

உணரப்பெறுகிற அருகாமையுடன் மூத்தோரான சிவன் முதலானோருக்கும் தலைவரானதால். மூத்தோருக்கும் மூத்த நாயனார் ''ஜ்யேஷ்டராஜர்'', ''அப்பாலுக்கும் அப்பானவர்'' - ''பராத் பர:'' என்று உணர்ந்ததும் அவரை வெகுதூரத்தில் காட்டுகிறது. ''தத் தூரே தது அந்திகே'' என உபநிடதம் கூறும்.

முழு முதற்கடவுளாக நிறம் வடிவம் எனப்பகுத்தறிய முடியாதவாறு வாக்கிற்கும் மனத்திற்கும் கூட எட்டாதவராக நினைத்த அந்தக் கணேசப் பரம்பொருளே ஆற்றங்கரையிலும் அரசமரத்து நிழலிலும் நிழலற்ற திடலிலும் மண்ணிலும் கல்லிலும் மஞ்சள் பொடி உருண்டையிலும் எளிதில் அணுகத் தக்க பிள்ளையாராகக் காட்சி தருகிறார்.

இந்த எளிமையும் மாட்சியும் ஒருங்கே காண்கிற ஒரு தெய்வம் வேறு உண்டா? ஸ்ரீ மஹா கணபதி ஸபர்யா முறைப்படி நாள் முழுவதும் வழிபடத்தக்கவரை, ஔவைப் பாட்டி அகவலில் காட்டியபடி யோகத்தில் சித்தத்தைப் பர நிலையில் ஒடுக்கிய பின்னரே காணத் தக்கவரை, தலையில் குட்டித் தோப்புக்கர்ணம் போட்டு நான்கு முறை வலம் வருவதால், மஞ்சள்தூளை நீர்வார்த்து உருட்டி, அல்லது அச்சுவெல்லத்தை வைத்து அவரைத் தியானித்து ஒரு நொடியில் வழிபட்டு விடலாம்.

பரம்பொருளாகத் தியானத்தில் உணர்ந்தவரும் ஆடை அணிகலன்களுடன் அழகிய யானை முகத்தோனாக விக்கிரகம் கொண்டவரும், மஞ்சள்தூளில் அருவ உருவமாகக் காட்சி தருபவரும் குழந்தையாக விளையாடி வாழ வைப்பவரும் ஒருவரே.

சிவபெருமான் தன் தவத்தால் பரம்பொருளையே தன் மகனாகப் பெற்றார். அவரே கணபதி. தேவி தன் உடற்பூச்சிற்காக வைத்திருந்த மஞ்சள் உருண்டையில் பரம்பொருளின் சைதன்யத்தைப் பதித்துக் கணபதியாக்கினாள். புண்யகம் எனும் விரதமிருந்து

பரம்பொருளை நேரில் கண்டு அவரையே தன் மகனாக வேண்டி வரமாகப் பெற்றாள். இவ்வாறு புராணங்கள் கூறும். சிவபெருமானும் தேவியும் பரம்பொருளையே மகனாகப் பெற்றனர். அப்போது பிள்ளை எனத் தனக்குள் அடங்கியவராகக் கூற விரும்பாமல், பிள்ளை என்ற எண்ணத்திற்குப் பங்கமும் வராமல் பிள்ளையார் என்று அவர்களே அழைத்ததால் பிள்ளையார் என்ற பெயர் நிலைத்ததென்பர். ஜ்யேஷ்டராஜர் என வேதமே கூறும். பிள்ளையாகப் பிறந்தும் தம்மை விட இவர் மூத்தவர் எனச் சிவனை மதிக்கச் செய்ததால் ஜ்யேஷ்ட்டராஜர். சிவனும் தேவியும் ஜ்யேஷ்டராஜராக இவரை வணங்க, இவரோ சிவஸுதன், உமாஸுதன் எனத் தன்னை அறிமுகப் படுத்திக் கொள்கிறார். பண்டாஸுரனது விக்நயந்திரத்தை உடைக்க, காமேசுவரரும் காமேசுவரியும, தியானித்தபடி மஹாகணபதியாக எழுந்தருளி விக்கின யந்திரத்தைத் தூளாக்கியவர். அவர்களின் மைந்தனாகவே காட்டிக் கொள்கிறார்.

நரமுகனாக அழகனாகப் பிறந்த தேவியின் மைந்தனைச் சிவபெருமான் தன் பரசுவால் வெட்டி வீழ்த்தினார். தேவி வெகுண்டு தன் சக்தியை உலகிலிருந்து பிரித்து தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டு விட்டாள். யானைத்தலை பொறுத்தி உயிர்த்தெழச் செய்து தேவியை மகிழ்வித்ததும், தேவர்கள் மற்றவர்களை வழிபடுமுன் ஸ்ரீகணபதியை வழிபட்டாலன்றி வழிபாடு நிறைவடையாது என்று வரம் தந்தனர். வேழ முகத்தனின் அருளால்தான் மற்ற தேவர்களின் அருள் பெற முடியும். வேழ முகத்தனின் அருள் பெற்றால் அவரிடமே தேவர் அனைவரையும் காண முடியும். இவரே அனைத்து தேவர்களுமாவார். இதனை உணர்ந்துதான் வழிபட வேண்டுமென்றில்லை. அவரை எவ்வகையிலேனும் வழிபட்டால் போதும். வழிபாடு முறைப்படி அமைவதும் அவசியமல்ல. அதே வெல்லப் பிள்ளையாருக்கு அதே வெல்லத்தைக்கிள்ளி நிவேதனம் போதும்.

'பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை நாலும் கலந்துனக்கு நான் தருவேன்'' என்றாள் ஒளவைப் பாட்டி. அவர் நாடோடி. இளங்கன்னியாயிருந்தவள். விரும்பிக் கிழவியானவள். உலகில் எந்த உரிமையையும் உடைமையையும் கொண்டாடாதவள். தான் அறிந்துணர்ந்ததை மக்களுக்கு வேறுபாடின்றி எளிய முறையில் தானே பறைச் சாற்றி முழக்க ஊர் ஊராகச் சுற்றியவர். அவளுக்கும் பசியும் தாகமுண்டு. நாடோடியின் பசியுணர்ந்த ஏழை எளியவர் தாமே விரும்பியளித்த பாலும் தேனும் பாகும் பருப்பும் அவரால் விநாயகருக்கு நிவேதனப் பொருளாகத் தரப்படுகின்றன. எனது என்ற உரிமையையும் உடைமையையும் கொண்டாடாமல், அவனளித்ததை அவனுடையதை அவனுடையதாக்குவது - அவனுடையதாகத் தெரிவிப்பதுதான் நிவேதனமாகும். இவர் ஒருவருக்குத் தான் தேங்காயைச் சிதறும்படி தரையிலடிப்பதே நிவேதனமாகிறது.

இந்தக் குழந்தைத் தெய்வத்தைப் பற்றிய பல புதிர்களை ஸ்ரீ காஞ்சி பெரியவர்கள் மஹா ஸ்வாமிகள் தமக்கே உரித்தான தெய்விக நடையில் தெய்வக்குரலில் விளக்கியுள்ளதை 'தெய்வத்தின் குரல்' இன் ஒவ்வொரு பாகத்திலும் நூற்றுக்கணக்கான பக்கங்களில் ஸ்ரீ ரா. கணபதி தொகுத்துத் தந்துள்ளதை ஆயுள் முழுதும் படித்து உணரலாம்.

பிள்ளையாராகித் தம் அருள் பரவசத்தால் நெருங்கி நம்முடன் இணைந்து நிற்பவரை பரம்பொருளானவரை எவ்வாறு துதிப்பது? ஒருவருடைய பெருமை முழுவதையும் கண்டறிந்து பாராட்டுவதே துதியாகும். கடலில் பனிக்கட்டியாலான பெருமலை ஒன்று தன் கொடிமுடியின் நுனி மட்டும் மேலே தெரியும்படி மூழ்கி நிற்கிறது. அந்த நுனியும் நீராலானதால் கடல் நீருக்கும் அதற்கும் வேற்றுமை புரியவில்லை. அதனைச் சுட்டிக் காட்டுவது போல் அமைவதே பெருமானைப் பற்றிய துதியும். அவரது பெருமைகளின் விரிவே அவரை மறைக்கிறது. அவரது பேரொளியே அவரை இருட்டிலுள்ளவராகக் காட்டுகிறது. அவரை முழுதும் அறிந்தவன் போல் புகழ முற்படுவதும் குற்றமாகலாம்.

எனினும் பணிந்தெழுவதே எம் செயலுக்கு உட்பட்டது'' என எல்லாத் துதிகளின் முத்தாய்ப்பாக அமைவதை நன்கு இந்த ஸ்தோத்திரங்களும் உணர்த்துகின்றன.

வேதம் அவரை ஜ்யேஷ்டராஜராக, பிரும்ஹண ஸ்பதியாக உணர்த்துகிறது. மூத்தோருக்கும் மூத்தவரான பரம்பொருள் அவர். வேதம், அதனை ஓதுபவர், வேத ஒலியால் நிறைவுறுகிற வேள்விகளும் அவற்றால் வழிபடப்பெறுகிற தேவர்களும், அவ்வழிபாட்டால் பெறுகிற உலக நன்மை - மேன்மைகள் வேதத்தை உலகிற்கு ஈந்த பிரும்மா. இவர்களனைவரும் பிரும்மம். என்றும் இவர்களின் பதியானதால் விநாயகர் ப்ரம்ஹணஸ்பதியாகிறார். பல்வேறு கணங்களும் ஒன்று கூடிக் கணங்களாகின்றன. தேவரினத்தில் கணத்தில் உட்பிரிவாக தேவர், கந்தர்வர்,, ஸித்தர், ஸாத்யர், வஸு, ருத்ரர், ஆதித்யர், விச்வேதேவர், ஆபாஸ்வரர், துஷிதர் என்றவாறு பல கணங்கள் உண்டு. இந்த கணங்களின் கணத்திற்கு தலைவர். ''கணாநாம் கணபதிம்'' என்றே இவரை முதலில் வேதம் அறிமுகப்படுத்துகிறது. மனத்திற்கும் வாக்கிற்கும் எட்டாதபடி விரிந்து கிடக்கின்ற அவரது படைப்புகளில் ஒன்றான இவ்வுலகத்தின் ஆழத்தையும் பரப்பையும் உட்கிடக்கையையும் உணர்ந்து அவற்றை அவர் படைத்த எழுத்து வடிவில் தருபவர் கவியாவர். இவரோ ''கவீநாம் கவிம்'' ''கவிகளுக்கும் கவி, இணையற்ற புகழ் படைத்தவர்'' உபமச்வரவஸ் தமம் ''ப்ரம்ஹணாம் ப்ரம்ஹணஸ்பதிம்''. ருக்வேதமும் யஜுர்வேதமும் ப்ரம்ஹணஸ்பதி என்றே இவரைக் குறிப்பிடுகின்றன. அதர்வ வேதம் நமஸ்தே கணபதயே என்றே தொடங்குகிறது. கணபதி, ஏகதந்தர், வக்ரதுண்டர், தந்தீ எனப் பெயர்களை வேதம் அறிமுகப்படுத்துகிறது.

வேதம் கூறிய பெருமைகளையே கணேசப் பெருமானின் அவதாரங்களான வக்ரதுண்டர், கஜாநநர், மஹோதரர், ஏகதந்தர் முதலானவற்றில் கண்ட கணகர், முத்கலர். கசியபர், பார்கவர், வஸிஷ்டர் முதலான முனிவர்கள் மந்திரவடிவில் அவரைக் கண்டு வழிபட்டதை புராணங்கள் கூறுகின்றன.

அந்த அவதாரங்களில் பகவான் காட்டிய லீலைகளைத் தம்மைக் காக்க வந்த பரமனின் அருட் செயல்களாகப் பாவித்துத் தேவர் முதலானோர் துதி வடிவில் வெளியிட்டுள்ளனர். இவையனைத்தும் முன் யுகங்களில் நிகழ்ந்தவை.

கலியுகத்தில் பகவானை வழிபட்ட ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதர் முதலானோரும் செவிக்கினிய மொழி வடிவில் துதிகளாக அவரது பெருமைகளைத் தொகுத்துத் தந்துள்ளனர். இவையனைத்தையும் நம் வரை கிட்டும்படி சுவடிகளில் எழுதிப் பாதுகாத்துத் தந்த நம் முன்னோரும் பகவானின் அருள் பெற்றவரே. முன்னோரின் உடைமைப் பொருளாக இருந்ததைக் கடும் முயற்சியெடுத்துப் பாதுகாத்தும் நாம் வேண்டும்போது நமது உடைமையாக்கிக் கொள்ள வாய்ப்பைப் பெருமனத்துடன் நல்கிற ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர ஸரஸ்வதீ பன்னாட்டு நூலகம் முதலியவையும் பகவானின் அருளுள்ளத்தை நமக்கு உணர்த்துபவரே. இவற்றைத் தக்க விளக்கங்களுடன் நம்மையடுத்து வருகிற சந்ததியினருக்குத் தருவது நமக்குள்ள பெரும் பொறுப்பு. அது நிறைவுற அவன் தாள் பணிவோம். இவ்வரிய தெய்வ உணர்வு புகட்டுகிற நூல்களை எழுதிப் பாதுகாத்து நமக்கு விளங்கும்படி போதித்து நம் கைகளில் ஒப்படைத்த நம் முன்னோர்களுக்குச் சிரம் தாழ்த்தி இதனையே காணிக்கையாக சமர்ப்பிப்போம்.

ஸ்ரீ மஹாகணபதி

வாக்கிற்கும் மனத்திற்கும் அப்பாற்பட்டவரை அப்பாற்பட்டதற்கும் அப்பாற்பட்டவரை வழிபட வேண்டும். அவரை வழிபட அவரது அருள் பெறுதல் அவசியம். அவரது அருள்பெற அவரது வழிபாடு முக்கியம். எது காரணம் ? எது காரியம் ? அடையத் தக்கதே அடையும் வழியாகும் புதிரில் நம் முன்னோர் பல முறைகளை வகுத்து அவ்வழி சென்று நன்மை கண்டு அனுசாஸனமாக நம் வரை அவ்விளக்கங்கள் வந்து சேரும்படி குரு பரம்பரையையும் நூல் வரிசைகளையும் தந்துள்ளனர். அவற்றில் பெரும்பாலான முறைகள் இன்றுள்ள பாமரர் வரை பழக்கப்பட்டுள்ளன.

பகவானை அடையும் வழிகளாக ஒன்பது மார்க்கங்கள் வழக்கில் உள்ளன. 1) சிரவணம் - பகவானின் பெருமைகளைக் கேட்டறிதல், 2) கீர்தனம் - பகவானின் பெருமைகளை வாயாராப் பாடுதல் 3) ஸ்மரணம் - சிரவணத்தாலும் கீர்த்தனத்தாலும் மனத்தில் பதிந்த பகவானது லீலைகளை மீதமுள்ள பொழுதில் நினைத்து உருகுதல் 4) பாதஸேவநம் - கேட்டுப்பாடி நினைத்து உருவகப்படுத்திய பெருமானின் வடிவத்தைச் சித்திரமாக விக்ரகமாக அமைத்து வழிபட்டு அவரது திருவடிகளைத் தனக்குப் புகலிடமாகக் கொள்வது 5) அர்ச்சநம் - அவரை முறைப்படி வழிபடுவது 6) வந்தநம் - வழிபடுபவன் தன் அகந்தையையும் மமதையையும் இழந்து உலிர்க்கும் உயிரான பரமனிடம் தமதனைத்தையும் அர்ப்பணித்துத் தன்னையும் அர்ப்பணம் செய்வது 7) தாஸ்யம் - இதுகாறுமிருந்த அகந்தையை இழந்து விட்டதைத் தனக்கும் பரமனுக்கும் உணர்த்தி அவரது திருவடியார்களுக்கு அடியானாகப் பணிபுரிவது 8) ஸக்க்யம் - முதல் ஏழு உபாயங்களால் பகவானுடையவனாக (பாகவதனாக) மாறியதைப் பகவானும் ஏற்க அவர் நம்பால் தோழமை காட்ட, நாமும் அவரது ஸுகமே நம் ஸுகமாக உணர்கிற தோழமை. 9) ஆத்ம நிவேதநம் - இறைவன் நம் உள்ளத்தை அவனது உள்ளமாக்கி ஆட்கொள்ள அவன் ஆட்டி வைத்தபடி ஆடுகிற நிலை. இவை அனைத்தும் பக்தி எனும் நன்னீர் விட்டு வளர்பவை.

இந்த ஒன்பது மார்க்கங்களில் ஏதேனும் ஒன்றிலோ அல்லது சிரவணம் முதல் ஆத்மநிவேதனம் வரை ஒவ்வொன்றையுமோ படியாக அமைத்து இறைவன் பால் செல்வது பல பக்தர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றில் காணப்படுகிறது. அதனால் அவை பழக்கத்தில் தெளிந்த உபாயங்களே. எனினும் பாமரனும் பயன்படுத்துகிற உபாயம் சிரவணமும் கீர்த்தனமும். பெரும்பாலான அறிவாளிகளும் இவ்விஷயத்தில் பாமரரே. வெகுச்சிலரே மூன்ருவதான ஸ்மரணத்தைக் கடைபிடிக்க இயலும் ! நாராயணன் எனும் நாமமுண்டு. அதனைக் கூற நாக்கும் நம் வசமுள்ளது. இவ்வாய்ப்பிருந்தும் நரகத்திற்குச் செல்கிறுர்களே ! இதை விட விந்தை எது'' என்ற பழமொழியுண்டு. இறைவனை வழிபட எண்ணற்ற நாமங்கள் வகை வகையாக உள்ளனவே ! பொருளறிந்தும் பொருளுணராமலும் பக்தி உணர்வு மிகுந்தோ இல்லாமலோ கூறினாலும் நாமத்தின் சக்தி அதனை விட்டகலாததால் அது வேருென்றையும் எதிர்பாராமல் செயல்படுவதால் உடனே யோ தாமதித்தோ நம் மனத்தைத் தன் வசப்படுத்தும் ஆற்றல் மிக்கதே.

இறைவனை யுணர விக்கிரகம் பெரிதும் உதவும் என்பர். உடலால் அவனை அடைய இயலாது. வாக்கும் மனமும் உடலால் அடைய முடியாததையும் பெறச் செய்கிற ஆற்றல் உள்ளவைதான். மனத்தால் உருவாகப் பெற்றதைத் தான் வாய் பேசும். வாயால் பேச முடிந்தவற்றையே மனம் கற்பனை (அமைப்பு) செய்யும். மனத்தால் உருவகப்படுத்தாத பொருளில் உடல், வாக்கு, மனம் என்ற மூன்றிற்கும் அப்பாற்பட்டவனை, உருவகப்படுத்த இயலாதவனைப் பற்றிக் கூறவோ கேட்கவோ உபகரணமில்லை எனினும் மஹர்ஷிகள் தவத்தால் கண்டு விண்டுரைத்த நாமங்களும் பகவானின் வடிவமைப்புகளும் விக்ரகங்களாக, பல, நம்மை வந்தடைந்துள்ளன.

மேலேழுந்தவாரியான அறிமுகமாக அல்லாமல் புரிந்து கொண்டு ஆழ்மனத்தில் பதித்துப் பல்வேறு பிறவிகளிலும் தொடர்ந்து அந்த நினைப்பு நிலைக்குமாறு இறைவன் தம் கருணையால் கொண்ட விக்கிரஹங்கள் பல உண்டு.

(விக்ரஹம் - விசேஷேண க்ருஹ்யதே - சித்தே ஆதீயதே பகவத: ஸ்வரூபம் யேந). விக்ரமாக அமைந்தது பலவாறு காணப்படுகிறது. அவற்றில் முதலிடம் பெறுபவை பகவானது நாமமும் ரூபமும்.

விக்கிரகம் என்றதும் பதுமையாகவோ சித்திரமாகவோ அமைந்த உருவம் தான் நினைவில் வரும். ஸ்ரீ போதேந்திர ஸரஸ்வதி முதலான பெரியோர்கள் பகவானது திருநாமங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வடிவிலமைந்த விக்ரங்களே என்று கூறுவர். நாமம் பதிந்த பின்னரே. உருவம் மனத்தில் பதியும். நாமம் தெரியாததன் உருவம் ஆழப்பதியாது. நாமம் தரும் அழுத்தமே மனத்தில் ரூபத்தைப் பதிக்கிறது. இறைவனும் நாமமும் பெற்ற பின்னரே ரூபம் பெறுகிறுன். (நாமரூபே க்ருஹ்ணாதி ஜஹாதி) நாம வழியே அறிமுகமானதே உருவ வழியில் பதியும். நாமமும் ரூபமும் விக்ரகமெனினும் நாமமே இவ்விரண்டிற்குள் முக்கியமானது. உருவத்தால் இறைவனே உணராதவரும் நாமத்தால் உணர இயலும். உருவம் தெரியாத இடத்திலும் பெயரிட்டழைத்ததும் பெயரின் உடமையாளர், தன்னைத்தானே அறிமுகப் படுத்திக் கொள்வர்.

பகவானின் நாமம் வீர்யம் மிக்கது. கேலியாகவோ விளையாட்டாகவோ பரிகாசமாகவோ, அறிந்தோ அறியாமலோ கூறினாலும் அது தன் இயல்பு மாறுபடாமல் தன் செயலைச் செய்கிறது. பகவானுக்கும் தன் நாமத்தில் அளவு கடந்த பற்று. எந்த நாமியும் தன் நாமத்தில் பற்றும் மதிப்பும் கொள்வது இயல்பே.

வாழ்க்கை என்பது பெருஞ்சலனம். சலனத்திற்கு ஓர் எதிரி முடக்கம் - தடை - இடையூறு. இத்தடை ஒவ்வொரு நொடியிலும் நேரலாம். அத்தடை நம் செயலை முடக்கலாம். அல்லது தடையே காரணமாகவே முயற்சி முடுக்கி விடப்பட்டு விரிவடைந்து எளிதில் அப்பணி நிறைவுறலாம். பிள்ளையார் சுழி, பிள்ளையாரின் உயரத்தூக்கிய துதிக்கை. விநாயகரின் நாமம் இவை தடையை நீக்கிச் செயலை நேராக்கி நிறைவிற்கு இட்டுச் செல்கின்றன.

விநாயகரின் திருநாமங்கள் எண்ணிலடங்காதவை. அவற்றில 16 திருநாமங்கள் எப்பணியைத் தொடங்கினாலும் முதலில் கூறப்படுபவை. ஸுமுக: எனத் தொடங்குகிற அவற்றைக் கூறிப் பணித் தொடங்கத் தடை நேரிடாது என்பர். பணியின் தொடக்கம் மங்களமாயிருக்கும் என்பதை ஸுமுக: என்ற முதல் நாமமே அறிவிக்கும். இந்நாமங்களைத் திரும்பத் திரும்பக்கூற பதினாறும் பெற்றுப் பெரு வாழ்வு வாழலாம் என்று காஞ்சீ மஹா ஸ்வாமிகள் அவர்கள் தமக்கே உரித்தான தெய்வக்குரலில் அழகாகக் குழைவுடன் நினைவுபடுத்துவது உண்டு. ஸ்ரீரா கணபதி அவர்கள் தொகுத்தளித்துள்ள தெய்வத்தின் குரலின் ஒவ்வொரு பாகத்தின் முதல் பகுதி ஸ்ரீ விநாயகரைப் பற்றியதே. குழந்தை ஸ்வாமி அவ்வளவு எளியவர் என்பதை பெரியவாள் கண்ணீர் மல்கக் கூறுவார்கள். அவர்களுக்கும் ஏற்பட்ட தடை பற்றிக் கூறி குழந்தை ஸ்வாமியின் விளையாட்டு இது என்ற வரலாறுகளும் அதில் இடம் பெறும். 16 பெயர்கள் கொண்ட ஸ்தோத்திரத்தைச் சொல்லிக் கேட்டாலும் போதும் என பலச்ருதி கூறுகிறது. மஞ்சளில் பிடித்த பிள்ளையாரை இந்நாமங்கள் கூறியே மலரால் அர்ச்சிப்பர்.

அந்தப் பதினாறு பெயர்கள் அருள்கிற பதினாறு பேறுகளும் (தனிப்பாடலில் - ''துதிவாணி, வீறு, விசயம், சந்தானம், துணிவு, தனம், மதி, தானியம் ஸௌபாக்கியம், போகம், அறிவு, அழகு, புதிதொரு பெருமை, அறம், குலம், நோயகல்பூண் வயது என்பவை) பெற்றவனுக்கு பெறுவதற்கு வேறு என்ன இருக்கிறது ?

பிரகாசமே வடிவாகக் கொண்ட பரம்பொருள் கணேசராக உணர்த்துகிற நிலைக்கு வர சிவபெருமானும் பார்வதியும் உதவுகின்றனர். உலகையே ஈன்று காக்கும் பொறுப்புள்ள அந்த ஆதி தம்பதிகள் 'ப்ரபஞ்சமாதாபிதரௌ'' ''ஜகத: பிதரௌ'' என பேரறிஞர்கள் அம்மையப்பனாகக் கண்ட அந்த ஆதி தம்பதிகள் இருவரும் கணேசரின் தாயும் தந்தையுமாகிறார்கள். சிவபெருமானின் தேஜஸில் தோன்றியவருக்குப் பார்வதி வளர்ப்புத் தாயானாள் என்பர். பார்வதி தம் உடலில் பூச வைத்திருந்த நறுமணத்தூளை உருட்டி உருவாக்கித் தன்

சக்தியான சைதன்யத்தை உட்செலுத்தி உண்டாக்கியவருக்கு சிவபெருமான் வளர்ப்புதந்தையாவார் என்பர். சிவபெருமானும் தேவியும் அந்தப் புரத்தில் சுவற்றிலிருந்த களிரையும் பிடியையும் ஆர்வத்துடன் காண யானை முகத்துடன் தோன்றியவர் என்பர். பார்வதி உடற்பூச்சை வழித்து உருட்டிக் கங்கையில் விட, கங்கை அதனைக் கஜமுகனாக்க, இருவரையும் தாயாக ஏற்ற பெருமான் என்பர். ப்ரகாச நிலையிலிருந்த பரம்பொருள் உலகிற்கு உதவுகிற விமர்சப் பொருளாக மாற உதவியவர் சிவனும் பார்வதியும் கங்கையும். பின்னர் இதே போன்று காமேசுவரர் காமேச்வரி தம்பதியினர். கணகர் வசிஷ்டர் கசியபர் முத்கலர் முதலானோரும் விமர்ச நிலைக்கு உதவியவர்கள் என்பர். இப்படி ஆதி தம்பதிகளும் தவமிக்க முனிவர்களும் தவவழியே பெற்றமையால் பிள்ளையாகத் தோன்றியவரே பிள்ளையாராக அவர்களாலும் வழிபடப் பெறுகிறார் என்று புராணங்கள் காட்டுகின்றன.

பண்படுத்தத் தக்கதையும் பண்படுத்தலுக்கு உட்படுவதையுமே பண்படுத்த முடியும். பண்படுத்தலை விநயனம் விநயம் என்பர். விநயனம் இரு வகைப்படும், இயல்பாக அமைந்தது, செயற்கையாக ஏற்கப்பட்டது என. இயல்பாக அமைந்த பண்பு முன் பிறவிகளில் ஏற்பட்ட செயற்கையான பழக்கத்தால் விளைந்தது. இப்பிறவியில் குரு முதலானோரால் வழிபடுத்தப்படுவது செயற்கையாக விளைந்தது (க்ருதகம்). பண்படுத்த இயலாததைப் பண்படுத்த முடியாது. பண்பாட்டிற்கு உட்பட மறுப்பதையும் பண்படுத்த முடியாது என்பார் கௌடில்யர். (விநயக்ரியாஹி விநயதி த்ரவ்யம் - நாத்ரவ்யம்) த்ரவ்யம் த்ரவயிதும் அர்ஹம் - த்ரவயிதும் விநயார்ஹதயா பரிணமயிதும்)

விநயனத்தில் தேர்ந்தவரானதால் இவர் விநாயகர். பண்பட்டவரைக் கைபிடித்து அழைத்துச் செல்வார் (விசேஷேண நயதி) தலைவராக முன் நின்று நல்லதைச் சுட்டிக் காட்டுவார் - (விசிஷ்ட: நாயக:) தடையுண்டாக்கி முடங்கித் திணறுபவனை, தடையேற்படுத்தியும் அடங்காதிருப்பவனைத் தண்டித்து வளைத்தும் வழிபடுத்துபவர் - வில்லுக்கான விறைப்புள்ள மூங்கிலை அனலில் வாட்டி வளைத்துப் பயன்

படச் செய்வது போல் பயன்படுவதாகக் கொணர்வார் (விநயதி). இறையுணர்வு சிறிதுமின்றி அடங்காத் திமிர் கொண்டவனை அவனுக்கு ஹிதமில்லாத பாதையில் இட்டுச் சென்று துன்பத்திற்கு ஆளாக்குபவர் (விபரீதம் நயதி) மக்களை நல்வழிப்படுத்தவே அறிவூட்டி நல்வழியைப் பின்பற்றச் செய்யவே இந்த விநாயகர் எனும் விமர்சத் தோற்றம். உலகியல்பில் தடை நீக்குபவர் தடை செய்யார். தடை செய்பவர் தடை நீக்கார். தடை செய்பவருக்கும் தடை நீக்கும் ஆற்றலிராது. முற்றிலும் மாறுபட்ட இவ்விரு ஆற்றலையும் ஒருங்கே காட்டுகிற தெய்வத்தின் ஆற்றல் இது.

யானைத் தலையும் மனித உடலும் ஒரு விந்தையான இணைப்பு. யானையின் மூளையிடும் கட்டளையை மனித உடல் ஏற்காது. மனித உடலின் உணர்வை யானைத்தலை சிந்தியாது. வாய் பொத்தி வாயடக்கிய மனிதன் போல் துதிக்கையில் மறைந்த வாயுள்ள முகம். அகன்ற நோக்குள்ள விசாலாக்ஷீ விசாலநேத்ரர் என்ற இறைக்காட்சிக்கு மாறுபட்ட குறுகிய கண்கள். தன்னிலை உணர்விராததாகக் காட்டுகிற மேடிட்டுப் பருத்த மத்தகம். எப்போதும் திறந்த செவியனாக இராமல் விசிறிபோல் முன்னும் பின்னுமாடி காதுத்துளைகளை மூட முற்படுகிற செவி மடல்கள் என்று எண்ணுகிற அதே நேரத்தில் பரம்பொருளாக இருப்பதை யானை முகமும் உயிரினமாக இருப்பதை மனித உடலும் காட்டுவதாக முனிவர் கண்ட காட்சி விந்தைக்கும் அப்பாற்பட்டதே.

எந்நிலையிலும் சிறிதும் பொருந்தாப் பெருச்சாளி வாகனம். மூர்க்கனான கஜாஸுரன் பகவானுடன் போரிட்டுத் திணறிப் பெரும் எலி வடிவுடன் மாயையால் மறைய அதனைப் பிடித்து வாகனமாக்கிக் கொண்டார் என ஒருபுறம் விளக்கம்.

வெளிப் பொருளையே நாடிக் கொண்டிருந்த ஜீவனை அடக்கி, வெளிப்பொருளாக இனியவையையே வெளியே காட்டியும் தன்னையே சுமக்க விரும்புகிற ஆழ்மனமாக்கி அமைதியுள்ள பெருச்சாளி அது என்பர். ஆழ்மனத்தின் முன் வடிவம் பெருச்சாளி. மூர்க்கத்தனமும் திமிரும் எதனையும் பொருட்படுத்தாத அடக்கமின்மையுமே வடிவான பெருச்சாளி.

வெளி வடிவ அளவில் மாறு விடினும் உள் மனத்தில் எதிரிலுள்ள கொழுக்கட்டை முதலியவற்றில் ஆர்வமற்றுப் பெருமானே உள்ளத்தில் தாங்குவதையே பெருமையாகக் கொண்டு எந்தக் கட்டும் கயிறும் தேவைப்படாத வாகனமாக அமைந்துள்ளதை இது காட்டுகிற தென்பர்.

இவ்வாறு சேராச்சேர்க்கையை உணர்த்துவதே மாயை. கஜா எனும் அந்த மாயையையே தான் வெளிப்படுகிற முகமாக்கிக் கொண்டவர் கஜாநநர் என்பர்.

இப்படி நாம் அறிந்த பல பெயர்களே அவரை அடையாளம் காட்டுகின்றன. இவற்றைப் பொருள் உணர்ந்தோ உணராமலோ கூறினாலும் அவை தன் இயல்பால் இறைவனை உணர்த்தும்.

ஒன்றே போதும். எனினும் தீர்க்கதர்சிகளான பெரியோர்கள் தாமறிந்த தனைத்தையும் தன் பிற்காலத்தினர் எல்லோரும் அறிய வேண்டும் என்ற கருணையால் ஸஹஸ்ர நாமங்களாக, திரிசதியாக அஷ்டோத்தர நாமங்களாகத் தொகுத்தளித்த பின்னும் அதற்கும் வாய்ப்பில்லாதவர் 28, 21 16, 15, 10, 8 என எண்ணளவில் வரிசையாகக்குறைத்து அதற்கும் வாய்ப்பில்லாதவரும் சுழியிட்டாலே பிரணவத்தைக் கூறினாலே போதும் என வழிகாட்டியுள்ளனர். அவற்றின் தொகுப்பே இந்த இரண்டாம் பாகம். நமக்கும் இத்தனையையும் பயன்படுத்த வாய்ப்பிருந்தால் அவர் கருணை வென்று விட்டது. நமக்குப்பின் நம் ஸந்ததியில் எவருக்கேனும் பயன்பட்டாலும் நமக்கு மங்களமே. நம் வரை வந்த அருந்தனத்தை நம் சந்ததியர் வசம் ஒப்படைப்பதே பெரும் அறப்பணி. இப்பணியைப் புரிய வாய்ப்பளித்த பகவானின் அரும் பெருங்கருணை நம் சந்ததியருக்கும் இதனைப் பயன் படுத்துகிற அரிய வாய்ப்பளித்து அருள் பாலிக்கட்டும் என வேண்டி நிற்போம்.

श्री विघ्नेश्वरस्तुतिमञ्जरी

द्वितीयो भागः (नामावली)

विषयानुक्रमणिका

ஸ்ரீவிக்நேச்வர ஸ்துதி மஞ்ஜரீ

இரண்டாம் பாகம் (நாமாவளி)

பொருளடக்கம்

திருச்சி மலைக்கோட்டைப் பிள்ளையார்

श्रीविघ्नेश्वरस्तुतिमञ्जरी

ஸ்ரீ விக்நேச்வர ஸ்துதி மஞ்ஜரீ

नामावली

श्री गुरुभ्यो नमः ॥

वन्दे गुरुपदद्वन्द्वमवाङ्मनसगोचरम् ।
रक्तशुक्ल प्रभामिश्रमतर्क्यं त्रैपुरं महः ॥

दयमानदीर्घनयनां देशिकरूपेण दर्शिताभ्युदयाम् ।
वामकुचनिहितवीणां वरदां सङ्गीतमातरं वन्दे ॥

दयिन्या श्रीमात्रा दहरकुहरे सूत्रधरया
समादिष्टा वाचामधिपतिषु काप्यन्यतमिका ।
मदाराध्यश्रीमद्गुरुचरणनिर्णेजनजलैः
पवित्रे जिह्वाग्रे नटति मम देवी करुणया ॥

श्रुतिस्मृतिपुराणानामालयं करुणालयम् ।
नमामि भगवत्पादशङ्करं लोकशङ्करम् ॥

अपारकरुणामूर्तिं ज्ञानदं शान्तरूपिणम् ।
श्रीचन्द्रशेखरगुरुं प्रणतोऽस्मि मुदाऽन्वहम् ॥

परित्यज्य मौनं वटाधःस्थितिं च व्रजन्भारतस्य प्रदेशात्प्रदेशम् ।
मधुस्यन्दिवाचा जनान्धर्ममार्गे नयन्श्रीजयेन्द्रो गुरुर्भाति चित्ते ॥

तव तत्त्वं न जानामि तदमेयं धिया मम ।
अनीदृशस्त्वं प्रथितस्तादृशे ते गुरो नमः ॥

॥ श्रीगणपतिषोडशनामस्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீ கணபதி ஷோடசநாம ஸ்தோத்திரம்

सुमुखश्चैकदन्तश्च कपिलो गजकर्णकः ।
लम्बोदरश्च विकटो विघ्नराजो विनायकः ॥
धूमकेतुर्गणाध्यक्षो भालचन्द्रो गजाननः ।
वक्रतुण्डश्शूर्पकर्णो हेरम्बः स्कन्दपूर्वजः ॥

षोडशैतानि नामानि यः पठेच्छृणुयादपि ।
विद्यारम्भे विवाहे च प्रवेशे निर्गमे तथा ।
सङ्ग्रामे सर्वकार्येषु विघ्नस्तस्य न जायते ॥

ஸுமுகஶ் சைகதந்தஶ் ச கபிலோ கஜகர்ணக:
லம்போதரஶ்ச விகடோ விக்க்நராஜோ விநாயக:

தூமகேதுர் கணாத்த்யக்ஷ: பாலசந்த்ரோ கஜாநந:
வக்ரதுண்டஶ் ஶூர்பகர்ணோ ஹேரம்ப: ஸ்கந்தபூர்வஜ:

ஷோடஶைதாநி நாமாநி ய: படேத் ஶ்ருணுயாதபி
வித்யாரம்ப்பே விவாஹே ச ப்ரவேஶே நிர்கமே ததா
ஸங்க்ராமே ஸர்வகார்யேஷு விக்க்நஸ் தஸ்ய ந ஜாயதே.

1. ஸுமுகர், 2. ஏகதந்தர், 3. கபிலர், 4. கஜகர்ணகர், 5. லம்போதரர், 6. விகடர், 7. விக்னராஜர், 8. விநாயகர், 9. தூமகேது, 10. கணாத்த்யக்ஷர் 11, பாலசந்த்ரர், 12. கஜானனர், 13. வக்ரதுண்டர், 14. சூர்ப்பகர்ணர். 15. ஹேரம்பர், 16. ஸ்கந்த பூர்வஜர், என்று 16 பெயர்கள் வாய்ந்தவர் ஸ்ரீ மஹாகணபதி. கல்வியைத்தொடங்கும்பொழுதும், திருமணத்திலும், புதுமனை புகும்போதும், பயணத்திலும், போரிலும், எல்லா நற்செயல்களிலும் இந்தப் பதினாறு பெயர்களை நினைத்துச் செயலாற்றுகிறவனுக்கு எவ்வகையான தடையும் தலை காட்டாது.

ஸ்ரீ மஹாகணபதி ஸஹஸ்ர நாமஸ்தோத்திரம்

முன்னுரை

ஸ்ரீகணேசபுராணத்தில் நாற்பத்தாறும் அத்யாயமாக இந்த ஸ்தோத்ரம் 215 சுலோகங்கள் உள்ளதாக அமைந்துள்ளது. இதற்கு உரையாக, ஒவ்வொரு நாமத்திற்கு பொருள் விளக்கம் பிரும்மாண்ட புராணத்தின் பூர்வகண்டத்தில் 47-53 அத்யாயங்களில் பராசரர் - வ்யாஸர் ஸம்வாதமாகக் காணப் படுகிறது. 651 சுலோகங்கள் கொண்ட இவ்விளக்கத்தில் முதல் 38 சுலோகங்கள் முன்னுரையாக உள்ளன. மீதமுள்ள 613 சுலோகங்கள் நாம விளக்கம் கொண்டவை, இந்த நாம விளக்கப்பகுதி ஸ்ரீபாஸ்கரராயரின் கத்யோதபாஷ்யத்துடன் பெருமளவு எழுத்திற்கெழுத்து ஒத்துப்போகிறதெனலாம். (ஒத்துப் போகாமல் தனித்துள்ள விளக்கப்பகுதி மட்டும் இங்கு அடிக்குறிப்பாகத் தரப்பட்டுள்ளது. மற்ற விடங்களில் எழுத்தில் கூடச் சிறிதும் மாற்றமில்லை எனலாம்.)

மஹாராஷ்டிரத்தில் பிறந்து காசியில் உத்தமகுருவை யடைந்து மந்திரசித்தி பெற்று வாழ்நாளின் இறுதிப்பகுதியைத் தமிழ்நாட்டில் தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள பாஸ்கரராயபுரம் எனத் தனக்கு மானியமாக அந்நாளரசு தந்த கிராமத்திலும் திருவிடை மருதூரிலும் மந்த்ர தந்த்ர வழிபாடுகளிலேயே கழித்த ஸ்ரீ பாஸ்கரராயர் என்ற பாஸுராநந்தநாதர் ஸ்ரீலலிதாஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரத்திற்கு ஸௌபாக்ய பாஸ்கரம் என்ற உரையையும் ஸ்ரீமஹாகணபதி ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரத்திற்கு கத்யோத பாஷ்யம் என்ற சுலோகமாக அமைந்த சிறு விளக்க உரையையும் தந்துள்ளார். ஸ்ரீவித்யாவிஷயமாக அவர் எழுதிய பலநூல்களில் ஸம்ஸ்க்ருதமறிந்த பாமரனும் இவ்விரண்டு உரை நூல்களையும் பேரார்வத்துடன் படிப்பான். மஹாகணபதி ஸஹஸ்ரநாம உரைப்பகுதி கணேசபகவானுக்குப் பக்தன் நேரிடையாகக்

கூறும் ஸ்தோத்ரமாகவும் அமைந்துள்ளது மற்ருெரு சிறப்பு. சுமார் 610 சுலோகங்கள் கொண்ட இந்த உரை ப்ரும்மாண்ட புராணத்திலுள்ள விளக்கத்தை எழுத்திலும் வரிசையிலும் ஒத்துச் சிறிதும் மாறுபடாதிருப்பது வியப்பைத் தருகிறது. பிரும்மாண்ட புராணத்து விளக்கத்தையும் பாஸ்கரராயரின் உரையையும் ஒட்டி கணேசபுராணம் விநாயகரஹஸ்யம் முத்தல புராணம் முதலிய மூல நூல்களில் காணப்பெறுகிற ஸ்ரீமஹாகணபதி பற்றிய தத்துவ விளக்கம், அவதாரக்கதை, லீலைகள் இவைகளேயும் முன்நிறுத்தி ஆயிரம் நாமங்களின் விளக்கச்சுருக்கம் தமிழில் தொடர்ந்து தரப்படுகிறது.

இந்த ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரத்தின் தோற்றுவாய் - கணேசபுராணம் இதனே விளக்குகிறது. கிருத்ஸமதர் ஸ்ரீகணபதியின் மந்த்ர ஜபத்தையே தவமாக்கி ஸ்ரீகணபதியை வழிபட்டார். கணபதியின் அருளால் பெரும் புகழ் பெற்ருர். ஒரு நாள் அவர் எதிரில் ஒரு சிறுவன் தோன்றினான். அவன் தன் உரத்த பேரொலியால் மூவுலகையும் நடுங்கச் செய்தான். தன்னேப் புதல்வனாக ஏற்கும்படி கிருத்ஸமதரிடம் வேண்டி நின்ருன். கிருத்ஸமதர் அவனுக்கு கணபதி மந்த்ரத்தை உபதேசித்து கணபதியை வழிபடச் செய்தார். கடும் தவத்தின் பயனாக கணபதியின் அருள் பெற்று மூவுலகையும் அவன் தன் வசப்படுத்தினான். கணபதி அவனுக்குத் தங்கத்திலும் வெள்ளியிலும் இரும்பிலும் மூன்று புரங்களேயமைத்து விரும்பியபடி மூவுலகிலும் செல்ல வரம் தந்தார். ''நீ வரை மீறிச் சிவபெருமானுடன் மோதும் போது ஒரே பாணத்தால் அவர் உன்முப்புரங்களேயும் அழித்து விடுவார். அதன் பின் ஞானியாகி நீ வீடு பேறு பெறுவாய்'' என்றும் வரத்திற்கு மாற்றமைத்து மறைந்தார். அன்றிலிருந்து கிருத்ஸமதரின் புதல்வன் திரிபுராஸுரன் ஆனான்.

மூவுலகையும் வென்ற திரிபுரன் வெறி மிக்கவனாகி, பிரும்மலோகத்தையும் வைகுண்டத்தையும் வென்று அங்கு தன் புதல்வர்களான பிரசண்டனேயும் சண்டனேயும் முறையே அதிபதியாக்கி கைலாஸம் நோக்கிச் செல்லும் போது கணபதி அவன் முன் தோன்றி ''சிவபெருமான் தான் வழிபட

வைத்திருக்கிற சிந்தாமணி கணபதி விக்ரஹத்தைப் பறித்து என்னிடம் சேர்ப்பாய்'' என்று உத்தரவிட்டார். திரிபுரனும் கைலாசம் சென்று சிவபெருமானுடன் போரிட்டு வென்று சிந்தாமணி கணபதி விக்ரஹத்தைப் பறித்துத் தன்னிருப்பிடம் வரும்போது அவன் கையிலிருந்து கணபதிப் பதுமை மறைந்தது. அது அவனுக்கு அபசகுனமாகத் தோன்றியது.

சிவபெருமான் தனது தோல்விக்குக் காரணம் பற்றி சிந்திக்கும் போது நாரதர் ''போருக்குச் செல்லு முன் கணபதியை வணங்காமற் சென்றது தான் காரணம்'' எனச் சொல்ல சிவபெருமான் கணபதி விக்ரகம் அசுரன் வசமானதை உணர்ந்து கணபதித் தியானத்தில் அமர்ந்தார். அந்த தியான உருவே மூர்த்தியாக வெளியில் தோன்றியது. ஐந்து முகம், பத்து கைகள், நெற்றியில் சந்த்ரன், முண்ட மாலை, நாகாபரணம், கிரீடம் தோள்வளை முதலிய அணிகள், அக்னி-சூர்ய- சந்த்ரர்களை வெல்கிற பேரொளி, இந்தத் திருவுருவில் ஸ்ரீகணபதியைக் கண்டு வியந்து அவரை வழிபட்டார். ''என் மந்திர பீஜம் கொண்ட என் பெயரைக் கொண்டு மந்திரித்த அம்பைத் திரிபுரன் மேல் செலுத்தி வெற்றி பெறுவீர்'' எனக்கூறித் தன் பேராயிரத்தையும் சிவபெருமானுக்கு கணபதி உபதேசித்தார். சிவன் இந்த நாமபலம் கொண்டு திரிபுரனை வென்றார். திரிபுரனும் தன் ஆணவம் அழிந்ததும் ஆத்மஞானம் பெற்று வீடுபேறு பெற்றான்.

பாரதபூமியில் மூன்று ஸஹஸ்ர நாமங்கள் பெரிதும் ஆர்வத்துடன் படிக்கப்பெறுகின்றன. முதலாவது விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம். ஸ்தோத்ரத்தால் துதிக்கப்படுகிற தெய்வமான கண்ணனின் எதிரில் பீஷ்மர் தர்மபுத்திரருக்கு இதனை உபதேசிக்கிறார். இரண்டாவது ஸ்ரீலலிதா ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரம். தேவி ஸ்ரீலலிதா தன் பணியாளர்களான வாக்தேவிகளைக் கொண்டு பேராயிரத்தைத் தொகுக்கச் செய்து தன் எதிரில் பாடச்செய்து உலகுக்கு அளிக்கிறாள். மூன்றாவது இந்த ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம். ஸ்தோத்ரத்தின் உட்பொருளான கணேசரே தானே உலகத் தந்தையான சிவபெருமானுக்கு உபதேசமாக அருளியது.

श्रीविघ्नेश्वराय नमः

श्री महागणपति सहस्रनामस्तोत्रम्

श्रीभास्कररायदीक्षित प्रणीत खद्योत भाष्यसङ्ग्रहयुतम् ।

गुरुरेव गतिर्गुरुमेव भजे, गुरुणैव सहास्मि, नमो गुरवे ।
न गुरोः परमं, शिशुरस्मि गुरोः मतिरस्ति गुरौ मम, पाहि गुरो ॥

गणेशो वः पायात् प्रणमत गणेशं जगदिदं
गणेशेन त्रातं नम इह गणेशाय महते ।
गणेशान्नास्त्यन्यत्त्रिजगति गणेशस्य महिमा
गणेशे मच्चित्तं निवसतु गणेश त्वमव माम् ॥

इह खलु सर्ववेदान्तसंवेद्यं अखण्डं सत् चिद् आनन्दं निरस्तत्रिविधभेदं अवाङ्मनसगोचरं स्वप्रकाशं मुक्तोपसृप्यं परं ब्रह्म । तन्निर्विकल्पेन तद्विषयकसविलासाज्ञाननिवृत्त्या कण्ठचामीकरन्यायेन तदात्मतावाप्तिरूपो मोक्ष इत्यविवादम् । स च निर्विकल्पः शुद्धचित्तानामेव न मलिनाशयानाम् । चित्तशुद्धौ तु श्रौतस्मार्तकर्माणि तत्तद्वर्णाश्रमोचितानि वेदे कर्मकांडसमधिगम्यानि बहिरङ्गोपायाः । तस्यैव ब्रह्मणः सगुण-निर्गुणभेदेन द्विविधस्य उपासनानि वेदे रहस्यतरोपनिषत्कांडसमधिगम्यानि अन्तरङ्गोपायाः । बहिरङ्गानुष्ठान-शीलानामेव त्वन्तरङ्गानुष्ठानेऽधिकारः । सगुणं तु रूपमुपासकानुग्रहार्थं कल्पितमेव इत्युपासकरुचिवैचित्र्येण नानाविधम् । तेषु 'आदित्यमंबिकां विष्णुं गणनाथं महेश्वरम्' इति स्मृत्युक्तरूपाणि तत्तदवांतरमूर्तिभेदाश्च तत्तज्जन्मायातसंस्कारानुगुण्ये नोपास्यानीति सर्वेऽपि ईश्वरा एव । अत एव पुराणान्यपि तत्तदुपासकानुजिघृक्षया प्रवृत्तानि; तस्य तस्यैव सर्वोत्तमत्वम्, अन्येषां ततोऽपकर्षं च, नहिनिंदान्यायेन प्रतिपादयन्ति । कल्पभेदेन एकस्मादन्येषामुत्पत्तिः

संभवतीत्यादिकमाकरेषु स्पष्टम्। तत्र गणपतिविषये हेरम्बोपनिषद्गणेशोपनिषदाद्याः श्रुतयः, ऐदंपर्येण गाणपतन्त्राणि, गणेशोपपुराणं, पुराणान्तरेष्वपि तत्र तत्र सर्वोत्तमत्व-निरूपणभागाश्च, इति शतशः प्रमाणानि तत्तद्विदां स्पष्टानि।

तदुपासनं चैकाक्षरषडक्षराष्टाविंशत्यक्षरादि – बहुविधगणपति-मंत्रजपादिरूपं बहुविधम् । स्वतंत्रतया सहस्रनामस्तवपाठोऽपि । सहस्रनामस्तवस्यापि पुराणतंत्रभेदेन बहुविधस्य मध्येऽयमेव बहुभिरुपासकैः परिगृहीत इत्ययमेव व्याक्रियते ॥

गणेशपुराणे तावदुपासनाखण्डे—'अष्टादशपुराणानि-विस्तराच्छ्रावितानि नः । अन्येषामपि शुश्रूषा वर्तते वह्निसंभव''. इति सूतं प्रति ऋषीणां प्रश्ने पुराणमवतार्य कतिचिद् आख्यानानि निर्वर्ण्य षट्त्रिंशमध्यायमारभ्य गृत्समदोपाख्यानं प्रवर्तितम् । तदीयक्षुतात् त्रिपुरासुरस्योत्पत्तिः, तस्य तपः, तस्मै वरदानं, तस्य त्रैलोक्यजयः, शिवेन सह युद्धं, शिवपराजयः, नारदं प्रति शिवकृतप्रश्नः, नारदवाक्ये — 'युद्धाय गन्तुकामेन नार्चितो गणपस्त्वया । अतः पराभवं प्राप्तोऽस्यग्निनेत्र पिनाकधृक्' इत्यादि। ततः, ''सोऽतप्यत तपोऽत्युग्रं दश वर्षाणि शंकरः । ततस्तस्य मुखांभोजान्निर्गतोऽभूत्पुमान् परः । पञ्चवक्त्रो दशभुजो भालचन्द्रः शशिप्रभः। मुण्डमालः सर्पभूषो मुकुटाङ्गदभूषणः । अग्न्यर्कशशिनो भाभिस्तिरस्कुर्वन् दशायुधः'' इत्यादिना गणेशाविर्भावतत्प्रसादवरदानादिकं उक्त्वा, 'ततः स्वनाम्नामवदत् सहस्रं तस्मै गणेशः प्रणताय दिव्यम्। शिवस्य भक्त्या परितुष्टचित्तो जयप्रदं कामकरं जनानाम् ॥' इत्यादिना तपःसमाप्तिः पञ्चचत्वारिंशेऽध्याये वर्णिता ।

तत उत्तरेऽध्याये ब्रह्माणं प्रति व्यासकृतप्रश्नः-: 'व्यास उवाच ॥ कथं नाम्नां सहस्रं स्वं गणेश उपदिष्टवान् । शिवायैतन्ममाचक्ष्व

लोकानुग्रहतत्पर !" इति । ततः- ब्रह्मोवाच । 'देव ' एवं पुरारातिः' इत्यादिश्लोकचतुष्टयेन पूर्वोक्तविस्तृतकथायाः संक्षेपेणानुवादः । तदिदं स्तोत्रं गणेशपुराणे षट्चत्वारिंशत्तमाध्यायरूपम् । अत्र पूर्वपीठिका-भागः पंचश्लोकात्मकः । मध्ये नामभागः सार्धषट्षष्ट्युत्तरशत-श्लोकात्मकः । अन्त्यः फलश्रुतिभागः सार्धत्रिचत्वारिंशत्श्लोकात्मकः । संहृत्य पञ्चदशोत्तरे द्वे शते श्लोकानामुक्त्वा सप्तचत्वारिंशेऽध्याये पुनर्युद्धं त्रिपुरसंहारादिकं चोक्त्वा त्रिपुराख्यानमुपसंहृतम् ।

एवं व्यासेन पृष्टमर्थं दीनजनानुजिघृक्षयोपदिदिक्षुर्भगवान् ब्रह्मा 'सहस्रनाममंत्रोऽयं जपितव्यः शुभाप्तये' इति मंत्रजपं विधाय गुरुसंप्रदायशुद्धिमन्तरेण लब्धस्य फलानावहत्वाद्गुरुपरंपराज्ञाना-वश्यकत्वं ध्वनयितुमाख्यायिकां पूर्वं विस्तृत्य वर्णितामपि पुनः संक्षिप्यानुवदति

व्यास उवाच

कथं नाम्नां सहस्रं स्वं गणेश उपदिष्टवान्
शिवायैतन्ममाचक्ष्व लोकानुग्रहतत्पर ! ॥ १ ॥

ब्रह्मोवाच –

देव एवं पुरारातिः पुरत्रयजयोद्यमे ।
अनर्चनाद्गणेशस्य जातो विघ्नाकुलः किल ॥ २ ॥

मनसा स विनिर्धार्य ततस्तद्विघ्नकारणम् ।
महागणपतिं भक्त्या समभ्यर्च्य यथाविधि ॥ ३ ॥

विघ्नप्रशमनोपायमपृच्छदपराजितः ।
संतुष्टः पूजया शंभोर्महागणपतिः स्वयम् ॥ ४ ॥

सर्वविघ्नैकहरणं सर्वकामफलप्रदम् ।
ततस्तस्मै स्वकं नाम्नां सहस्रमिदमब्रवीत् ॥ ५ ॥

एवं पूर्वाध्यायैरुक्तरीत्या उक्तं च — 'गुरुक्रममविज्ञायोपास्ते यः स्वेष्टदेवताम् । सोपास्तिर्निष्फला ज्ञेया भस्मन्यर्पितहव्यवत् । तस्माद्यत्नेन विज्ञेया मूलाद्गुरुपरंपरा' इति । सा यथा—सर्वेषां गाणपतमंत्राणां आदिगुरुर्गणेश एव । ततो गणक्रीडस्ततो विकट इत्यादिक्रमेण कुलाख्या गुरवो नव । ततः सुरानन्दादयो विद्यागुरवोऽपि नव । ततः संतानगुरवो विनायकादयो विंशतिः । एतेषु प्रत्येकं दिव्यौघाः सिद्धौघा मानवौघाश्चेति त्रेधा विभागो गुरुमुखादवसेयः । तत्पश्चात्कपिलादिव्यासपर्यन्ता एकविंशतिः । ततो गणकादि-शंकराचार्यांता द्विचत्वारिंशत् । संभूयैकोत्तरं शतं गुरवो विद्यारण्यश्रीपादैर्विद्यार्णवे प्रतिपादिताः । तेषां विशिष्टनामानि तत्रैव द्रष्टव्यानि[1] । प्रायेणास्मिंस्तोत्रे प्राथमिकनामशतद्वयमध्ये तानि सर्वाणि व्यक्तीभवन्तीति रहस्यम् । शङ्करभगवत्पादेभ्योऽर्वाचीना तु स्वनाथपर्यंता गुरुपरंपरा स्वस्वदेशिकमुखादेवावगन्तव्या ॥ गुरूपसदनक्रममाह — महागणपतिमिति । गुरोः प्रसादफलमाह— संतुष्ट इति । उपदेशक्रममाह - सर्वविघ्नेतिं । अखिलानिष्टबाधकेषु उपायेषु अस्य मुख्यत्वकथनाय—एकेति । चतुर्वर्गसाधनत्व-कथनाय—सर्वकामेति । ईदृशगुरुपरंपरामूलभूतो गणेश एव शिष्यभक्तिमाहात्म्यात् स्वमुखेनैव स्वकीयं महामन्त्रं एनमुपादिक्षत् इत्याह — स्वकमब्रवीदिति । ततश्चान्यैरपि अयं मंत्रः प्रोक्तगुरुपरंपरागतेष्वन्यतमं गुरुं भक्त्या संतोष्य तन्मुखादेव लब्ध्वा जपनीयः, न पुस्तकमात्रेण गृहीत्वा जप्तव्य इति तात्पर्यार्थः । अथोपदेशविषयस्य लौकिकत्वात् व्यूढादिवत्स्वयमेव तत्स्वरूपं विध्यपेक्षितत्वात्प्रदर्शयति — गणेश्वर इत्यादिनाऽनन्तानन्तसौख्यद इत्यन्तेन ।

[1]गणेशो गाणपत्यानां गणदीक्षाप्रभुर्मतः ।
गणेश्वरो गणक्रीडो विकटो विघ्ननायकः ॥
दुर्मुखः सुमुखो बुद्धो विघ्नराजो गणाधिपः।

एते कुलाख्या गुरवः तत्तेजसि विभावयेत् ।
सुरानन्दः प्रमोदश्च हेरम्बश्च महोत्कटः ।
शङ्करो लम्बकर्णश्च मेघनादो महाबलः ।
गणञ्जयो नवैते तद्विद्यानामवतारकाः ।
विनायको विरूपाक्षो बुद्धः शूरो वरप्रदः ।
एते पञ्चैव दिव्यौघाः, विजयो दुर्जयो जयः ।
कवीश्वरश्च ब्रह्मण्यो निधीशः सिद्ध संज्ञकाः ।
गजाधिराजो दुःखारिः सद्योजातः सुखावहः ।
परात्मा सर्वभूतात्मा महानादः शुभाननः ।
बाल (भाल) चन्द्रो नवैते च मानवौघाः प्रकीर्तिताः ।
ततश्च बालचन्द्रान्तां पूजयेद्गुरु सन्ततिम् ।
कपिलाद्व्यासपर्यन्तं एकविंशति संख्यकाः ॥
(कपिलोऽत्रिर्वसिष्ठश्च सनकश्च सनन्दनः ।
भृगुः सनत्सुजातश्च वामदेवश्च नारदः ।
गौतमः शुनकः शक्तिर्मार्कण्डेयश्च कौशिकः ।
पराशरः शुकश्चैवाङ्गिराः कण्वस्तथैव च ।
जाबालिश्च भरद्वाजो वेदव्यासस्तथैव च ॥
गणकः सुभगो नित्यो नित्यालम्बश्च शाश्वतः ।
पूर्णानन्दः परानन्दः सुभक्तः पद्मलोचनः ।
कामपालो बुधश्रेष्ठो गजवक्त्रो गणप्रियः ।
भूतेशो बाललीलश्च कुमारो बोधनो हरः ।
सत्यलीलः सुलीलश्च विकटो धूम्रवर्णकः ।
नन्दिप्रियो नन्दिहासो देवीपुत्रो धनेश्वरः ।
विश्वंभरो विशालाक्षो विघ्नहर्ता विनायकः ।
कूष्माण्डेशः कपर्दी च शिवः कालो महीधरः ।
गौडादि शङ्करान्ताश्च सप्त प्रागीरिताश्च ये ।
(गौडः पावक एव च । पाराशर्यः सत्यनिधी
रामचन्द्रस्ततः परम् । गोविन्दः शङ्कराचार्यः)
त्रिषष्टिसंमिता ह्येते गुरवः सिद्धिदायकाः ।
पूजिताः संस्मृता नित्यं सर्वेप्सितफलप्रदाः ।
श्रीमायास्मरबीजाद्याः सिद्धान्ताचार्यनमोन्तकाः ।
(श्रीविद्यार्णवेतन्त्रे प्रथमाश्वासे श्लो. २५१-२६४.)

अस्य श्रीमहागणपतिसहस्रनामस्तोत्रमहामन्त्रस्य, गणेश ऋषिः, अनुष्टुप् छन्दः, श्रीमहागणपतिर्देवता। गं बीजं, तुं गं शक्तिः, स्वाहा कीलकं, श्रीमहागणपतिप्रसाद सिद्ध्यर्थे नामपारायणे विनियोगः । गां अंगुष्ठाभ्यां नमः, गीं तर्जनीभ्यां नमः, गूं मध्यमाभ्यां नमः, गैं अनामिकाभ्यां नमः, गौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः, गः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः । गां हृदयाय नमः, गीं शिरसे स्वाहा, गूं शिखायै वषट्, गैं कवचाय हुं, गौं नेत्रत्रयाय वौषट्, गः अस्त्राय फट्। भूर्भुवस्सुवरोमिति दिग्बन्धः। ध्यानं—

पञ्चवक्त्रो दशभुजो ललाटेन्दुः शशिप्रभः ।
मुण्डमालः सर्पभूषो मुकुटांगदभूषणः ॥

अग्न्यर्कशशिनो भाभिः तिरस्कुर्वन् दशायुधः ।
सर्वविघ्नहरो देवः तं ध्यायामि दिवानिशम् ॥

लं पृथिव्यात्मने महागणपतये गन्धं समर्पयामि । आकाशात्मने महागणपतये पुष्पाणि समर्पयामि । यं वाय्वात्मने महागणपतये धूपमाघ्रापयामि । रं अग्न्यात्मने महागणपतये दीपं दर्शयामि। वं अमृतात्मने महागणपतये अमृतोपहारं निवेदयामि ॥

(गणेश्वरो गणक्रीडः इति अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । कुमारगुरुरीशानः इति तर्जनीभ्यां नमः। ब्रह्माण्ड कुम्भश्चिद्व्योमभालः इति मध्यमाभ्यां नमः। रक्तो रक्ताम्बरधरः इति अनामिकाभ्यां नमः।

सर्वसद्गुरु संसेव्यः इति कनिष्ठिकाभ्यां नमः । लुप्तविघ्नः स्वभक्तानां इति करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः । छन्दश्छन्दो वपुः इति हृदयाय नमः । निष्कलो निर्मलो नित्य इति शिरसे स्वाहा । सृष्टिस्थितिलयक्रीड इति शिखायै वषट्। ज्ञानं विज्ञानमानन्दः इति कवचाय हुम् । अष्टाङ्गयोग फलभूः इति नेत्रत्रयाय वौषट् अनन्तशक्ति सहितः इति अस्त्राय फट्। गजवदनमचिन्त्यं तीक्ष्ण दंष्ट्रं त्रिणेत्रं बृहदुदरमशेषं भूतिराजं पुराणम्। अमरवर सुपूज्यं रक्तवर्णं सुरेशं पशुपतिसुतमीशं विघ्नराजं नमामि। - इति केचित्)

ॐ गणेश्वरो गणक्रीडो गणनाथो गणाधिपः ।
एकदंष्ट्रो(न्तो) वक्रतुण्डो गजवक्त्रो महोदरः ॥ ६ ॥

ॐ वियदादिप्रपञ्चस्य समूहो गण उच्यते । तदात्मकस्तदीशश्च तेन देवो गणेश्वरः[1] ॥ १ ॥ साक्षाच्छिष्यो गणेशस्य गणक्रीडाभिधो गुरुः । तच्छिष्यो विकटस्तस्य शिष्यो वै विघ्ननाय(श)कः ॥ २ ॥ इत्यादयोऽप्यभेदेन गणेशा एव देशिकाः । मंत्रारंभे गुरुस्मृत्यावश्य-कत्वेन कीर्तिताः ॥ ३॥ वियदादिगणस्यान्तः प्रविश्य क्रीडनेन वा । गणक्रीड इति प्रोक्तस्तत्सृष्ट्वेत्यादिविश्रुतेः[2] ॥ ४ ॥ गणनं गुणसंख्यानामथशब्दात्तु मंगलम्। कृते तयोर्बहुव्रीहौ गणनाथ इति स्मृतः[3] ॥ ५ ॥ आदित्यविश्ववस्वाद्या रुद्रान्ता गणदेवताः ।

---

1. गणेशाद्याश्च चत्वारो[1] मूर्तयो ब्रह्मणस्पतेः ।
अव्यक्ताद्यास्तत्वगणाः ब्रह्माद्या देवतागणाः ॥
अन्नादयो ब्रह्मगणाः स्मृता एव त्रिधा गणाः ।
गणात्मकस्तदीशश्च तेन देवो गणेश्वरः[2] ॥ (ब्रह्म)
(१. गणेशः गालवः मुद्गलः सुधाकरः इति ।)
२. जगद्रूपो गकारश्च णकारो ब्रह्मवाचकः ।
तयोर्योगे गणेशाय नाम तुभ्यं नमो नमः ॥ (मुद्गले ।)
ज्ञानार्थवाचको गश्च णश्च निर्वाणवाचकः ।
तयोरीशं परं ब्रह्म गणेशं प्रणमाम्यहम् ॥ (ब्रह्मवैवर्ते)

2. त्रिविधेषु गणेष्वन्तः प्रविश्य क्रीडनेन च ।
गणक्रीड इति प्रोक्तः तत्सृष्ट्वेत्यादितः श्रुतेः ॥
गुणनिर्गुणरूपेण चतुर्ष्वपि जगत्सु च ।
क्रीडकस्तु स्वस्वरूपी गणक्रीड इति स्मृतः ॥ (ब्रह्म)

3. सर्वाकारा महामाया प्रकृतिर्गुणरूपिणी ।
तस्याः सत्तादायकोऽयं निर्गुणो गणनाथकः ।
चिन्मायासंयोगरूपी सगुणो गणनाथकः ॥ (ब्रह्मा)

तदाधिपत्यशालित्वान्मम देवो गणाधिपः[1] ॥ ६ ॥ एका मुख्या केवला वा दंष्ट्रा यस्य गणेशितुः । भूम्युद्धारे जगन्नाशे वैकदंष्ट्रः स कीर्त्यते[2] ॥ ७ ॥ [3]शुण्डादण्डस्य वक्रत्वाद् वक्रतुण्ड इतीर्यते । श्रियं तनोति रम्याणां विकारोऽपीति लोकवाक् ॥ ८ ॥ गजस्येव मुखं यस्य गजवक्त्रः स उच्यते[4] । अनंतकोटिब्रह्माण्डपूर्णकुक्षिर्महोदरः ॥ ९ ॥

लंबोदरो धूम्रवर्णो विकटो विघ्ननायकः ।
सुमुखो दुर्मुखो बुद्धो विघ्नराजो गजाननः ॥ ७ ॥

---

1. जगज्जीवेश्वराणां च समूहो गण उच्यते ।
तदाधिपत्यशालित्वात् देवदेवो गणाधिपः ॥
संप्रज्ञातासंप्रज्ञातसमाधीनां समूहकः ।
गण इत्येव कथितः तदीशः स्वमहिम्निगः ॥
पूर्ण योगात्मको देवो गणेश इति कथ्यते ।
चतुर्विधानां जगतामधिपोऽयं गणाधिपः ॥ (ब्रह्मा)

2. एकशब्दात्मिका माया दन्तः सत्ताधरो मतः ।
तयोरभेदसंयोगे चैकदन्त इति स्मृतः ।
एकशब्दः प्रधानार्थो दन्तश्च बलवाचकः ।
बलं प्रधानं सर्वस्मात् एकदन्तं नमाम्यहम् ॥ (ब्रह्मैव)

3. वक्रतुण्डादयश्चाष्ट ह्यवताराः[१] परात्मनः ।
१. वक्रतुण्डः, एकदन्तः, महोदरः, गजाननः, लम्बोदरः
विकटः विघ्नराजः, धूम्रवर्णः इति । (मुद्गल)
कला माया इति प्रोक्ताः स्वानन्देशस्य ब्रह्मणः ॥
असंप्रज्ञातसमाधि स्थितिरूपाः पुरातनाः ।
वक्रा विघ्ना इति प्रोक्ताः विघ्नाः सत्तात्मकाः स्मृताः ॥
तुण्डेन हन्ति तान्देवो वक्रतुण्डो मतो बुधैः ।

4. गजात्मकं परं ब्रह्म निर्गुणं यस्य वक्त्रकम् ।
मुखचिह्नाज्ज्ञायते यः स एव गजवक्त्रकः ॥

ब्रह्माण्डालंबनं यस्य कुक्षिर्लम्बोदरस्तु सः । वायोर्बीजं धूम्रवर्णं तद्रूपत्वादसावपि[1] ॥ १० ॥ 'कट वर्षावरणयोरिति धातोरनावृतेः । विभुत्वाद् विकटः प्रोक्तः स यस्य विगतः कटः ॥ ११ ॥ विघ्नान्नयति भक्तौघात् विघ्नानामधिपोऽथ वा । यद्वा विहन्ति नयति प्राणिनो विघ्ननायकः[2] ॥ १२ ॥ आरंभाः शोभना येन यस्य शोभनमाननम् । स एव सुमुखस्तस्मै सुमुखाय नमो नमः ॥ १३ ॥ दुःस्पर्शं वा सुदुर्दर्शमग्नेः सूर्यस्य वा मुखम् । तद्रूपत्वादभक्तेषु तथात्वाच्चैष दुर्मुखः[3] ॥ १४ ॥ नित्यबुद्धस्वरूपत्वात् अविद्यावृत्तिनाशनः । यद्वा जिनावतारत्वाद् बुद्ध इत्यभिधीयते[4] ॥ १५ ॥ विघ्नैर्विराजते तेषां राजा विघ्नस्तु विघ्नकः । भक्ताधीनश्च राजा च विघ्नराजस्ततो मतः[5] ॥ १६ ॥ 'अन प्राणन' इत्यस्माद्धातोर्णिचि ततो ल्युटि । गजाननयतीत्यर्थे साधुरेष गजाननः[6] ॥ १७ ॥

भीमः प्रमोद आमोदः सुरानन्दो मदोत्कटः ।

हेरम्बः शम्बरः शम्भुर्लम्बकर्णो महाबलः ॥ ८ ॥

---

1. धूम्रायन्ते यत्रवर्णा धूम्रवर्णः स ईरितः ।
2. विघ्नान्नयत्यभक्तौघान् विघ्नानामधिपोऽथवा ।
3. दुःस्पर्शं वा सुदुर्दर्शं सूर्याग्निविद्युतामिव
   तद्वन्मुखमभक्ताय दुर्मुखाय नमो नमः ।
4. बुद्ध्यारूढो बुद्ध इति चित्तवृत्ति प्रचालकः ।
5. विघ्नः कालात्मकस्तस्य विघ्नराजो नियामकः ॥
6. गजा सत्वमयी माया तस्याः सत्ताप्रदानतः ।
   अननात्प्राणदो देवो गजानन महेश्वरः ॥
   गकारः सर्वगं ब्रह्म गजानन इति स्मृतम् ।
   गजस्य वक्त्रसंयुक्तः शिवपुत्रो गजाननः ॥

दुष्टानां भयकारित्वाद् भीम इत्युच्यते बुधैः । इष्टलाभात्सुखं यत्तु स प्रमोद इति स्मृतः ॥ १८ ॥ ततः प्राक् सुखमामोद इष्टार्थप्राप्तिनिश्चयात् । [1]इष्टार्थभोगजनितं सुखमानन्द उच्यते ॥ १९ ॥ स सुरोत्थः सुरस्थो(रार्थो)वा सुरानन्दस्तदात्मना । अत एवान्य-विषयमोषादात्मैकभानतः ॥ २० ॥ मदेनावरणोत्क्रांत्या मदोत्कट इति स्मृतः । हः शंकरे रविः शब्दे शैवतंत्रप्रवर्तनात् ॥ २१ ॥ उद्दामशौर्यवत्त्वाद्वा हेरम्ब इति कथ्यते[2] । शं सुखं तद्वरं श्रेष्ठं यस्मिन्नस्ति स शंबरः ॥ २२ ॥ शंबं वा कुलिशं राति यद्वा सलिलविग्रहः । शंभुस्तु शं भवत्यस्माच्छिवाभेदेन वोदितः ॥ २३ ॥ यत्र क्वापि कृतं भक्तैराह्वानस्तवनादिकम् । नातिदूर इवाकर्ण्य लंबकर्ण इति स्मृतः ॥ २४ ॥ महान्बलासुरो येन बलित्वाद्वा महाबलः । (महाबला जिता येन बलित्वाद्वा महाबलः)

नंदनोऽलंपटोऽभीरुर्मेघनादो गणंजयः ।

विनायको विरूपाक्षो धीरशूरो वरप्रदः ॥ ९ ॥

महागणपतिर्बुद्धिप्रियः क्षिप्रप्रसादनः ।

रुद्रप्रियो गणाध्यक्ष उमापुत्रोऽघनाशनः ॥ १० ॥

नदिः समृद्धिवाचीति तद्धेतौ ल्युटि नंदनः ॥ २५ ॥ अलंपटः समृद्धत्वादलंकारः पटोऽस्य वा । अभीरुर्भयशून्यत्वात् अङ्गनारहितोऽथ वा ॥ २६ ॥ मेघनादः प्रसिद्धार्थो मेघान् नादयतीति वा । एकैकं यत्नतः शत्रुं जयति प्राकृतो जनः ॥ २७ ॥ अनायासादयं व्यूहान् जयतीति

1. इष्टार्थ भोगजनित आनन्दस्तु प्रमोदकः ।
   तदात्मकः प्रमोदः स्यात्, इष्टार्थलाभसंभवः ।
   आमोदस्तन्मयो देवः आमोद इति कथ्यते । (ब्रह्मा)

2. हे जीवस्तु परो रंबो द्विभेदपरिवर्जितः ।
   सर्वसाक्षी परं ब्रह्म हेरंबोद्दामशौर्यवान् ।

गणंजय[1]: ॥ विः पक्षिरूपो जीवौघःतन्नेतृत्वाद्विनायकः[2] ॥ २८ ॥ विरूपाक्षो विसदृशैर्नेत्रैरग्निरवींदुभिः । धीरशूरो धैर्यशौर्य-सामानाधिकरण्यतः ॥ २९ ॥ वरान् स्वपादसेविभ्यो ददातीति वरप्रदः ॥[3] गणाः गुल्मादयः सेनाभेदास्तेषु य उत्तमः ॥ ३० ॥ स्थूलास्तानपि पातीति महागणपतिर्मतः । [4] बुद्धिप्रियः संशयघ्नो बुद्धिः स्यान्निश्चयात्मिका ॥ ३१ ॥ [5] क्षिप्रप्रसादनः क्षिप्रं भक्तैर्ध्यातः प्रसीदति । रुद्रप्रिय इति प्रोक्तो रुद्रैकादशिनीप्रियः ॥ ३२ ॥ [6]गणाध्यक्षस्तु षट्त्रिंशत्तत्त्व-संदोहपालकः । उमापुत्रस्तु पुँल्लोकात्पार्वत्या अपि तारकः ॥ ३३ ॥ महोदरोऽप्यसावल्पनैवेद्यैनैव तृप्यति । अशनं न घनं दुःखहरणाद्वाऽघनाशनः[7] ॥ ३४ ॥

कुमारगुरुरीशानपुत्रो मूषकवाहनः ।
सिद्धिप्रियः सिद्धिपतिः सिद्धः सिद्धिविनायकः ॥ ११ ॥

---

1. गणासुरस्य जेतायं गणञ्जय इति स्मृतः ।
2. विगतो नायको यस्य विनायक इति श्रुतः । (ब्रह्मा)
3. धीरश्च धैर्यवान् शूरः शौर्यवांश्च वरान्स्वकान् ।
   इष्टान् सर्वान्ददातीति पातीति च वरप्रदः । (ब्रह्मा)
4. वियदादिप्रपञ्चस्य समूहो गण उच्यते ।
   तस्य पाता गणपतिः शंभुपुत्रो गणेश्वरः ।
   व्याकृताव्याकृतमयचतुर्णां जगतामपि ।
   महागणाः समूहाश्च महागणपतिः पतिः । (ब्रह्मा)
5. पञ्चचित्तवृत्तिमयी बुद्धिर्मायामयी परा ।
   तस्याः पतिर्गणेशानो बुद्धिप्रिय इति स्मृतः । (ब्रह्मा)
6. रुद्रस्य प्रियदत्वाच्च रुद्रप्रिय इति स्मृतः ।
7. अघस्य पापसंज्ञस्य हरणादघनाशनः ॥ (ब्रह्मा)

अविघ्नस्तुंबुरुः सिंहवाहनो मोहिनीप्रियः ।
कटंकटो राजपुत्रः शालकः संमितोऽमितः ॥ १२ ॥

सनत्कुमाररूपोऽपि विद्यामुपदिशन् गुरुः । स्कन्दपूर्वभवत्वाद्वा कुमार-गुरुरीरितः[1] ॥ ३५ ॥ ईशानपुत्र इत्युक्तः शितिकण्ठात्मजत्वतः। उन्दुरुं वाहनीकृत्य ख्यातो मूषकवाहनः[2] ॥ ३६ ॥ सिद्धिप्रियः प्रिया अस्येत्यणिमाद्यष्टसिद्धयः[3] ॥ अणिमाद्यष्टसिद्धीनां पाता सिद्धिपति-स्ततः ॥ ३७ ॥ गोरक्षादिमहासिद्धरूपत्वात् सिद्ध उच्यते । भक्ते सिद्धीर्विशेषेण नयन् सिद्धिविनायकः[4] ॥ ३८ ॥ भावप्रधान-निर्देशादवित्वं पशुतां हरन् । विघ्नैर्विरहितत्वाद्वाऽप्यविघ्न इति कथ्यते ॥ ३९ ॥ रोरूयमाणस्तुंबेन वैणिकैरिति तुंबुरुः । इमे गायंति वीणायां एतमेवेति हि श्रुतिः ॥ ४० ॥ मयूरमूषकौ यद्वत्तथा सिंहोऽपि वाहनम् । गौर्या वा सिंहवाहाया अभेदात्सिंहवाहनः ॥ ४१ ॥ मोहिनीशः शिवस्तस्मादभिन्नो मोहिनीप्रियः[5]। कटमावृतिरज्ञानं नीहारेणेति हि श्रुतेः ॥ ४२ ॥ कटयत्यावृणोतीति ज्ञानदानात्कटंकटः । वरेण्याख्यस्य पृथिवीनेतुः पुत्रवदाचरन् ॥ ४३ ॥ चंद्रो वा पुत्रवद्यस्य राजपुत्रः स उच्यते[6] ॥ शः परोक्षेऽलकः केशो यस्यैकांशोऽप्यचाक्षुषः ॥ ४४ ॥ सोऽतींद्रियः शालतेऽसौ राजतेवेति शालकः । अंगुष्ठमात्र इत्यादि श्रुत्या व्याप्तोऽपि संमितः ॥ ४५ ॥ मशकेनापि नागेन सम इत्यपि च श्रुतेः ।

1. सनत्कुमारमुख्यानां विद्यामुपदिशन् गुरुः । (ब्रह्मा)
2. स्तेयं ब्रह्म यस्य वाहः तेन मूषकवाहनः । (ब्रह्मा)
3. बुद्धेर्हर्षमोहदात्री सिद्धिर्मायामयी परा ।
   प्रिया यस्य तु सा सिद्धिः अणिमाद्यष्टसिद्धयः । (ब्रह्मा)
4. भक्तान् सिद्ध्या विशेषेण नयन् सिद्धिविनायकः । (ब्रह्मा)
5. मोहिनी पञ्चमी कन्या भुवनेशीसमुद्भवा ।
   गणेशस्य प्रिया सा तु तेनायं मोहिनीप्रियः ।
6. महाराज्ञीसुतश्चास्मि कुरुराज सुतोऽपि वा ।

परिमाणं त्वणु स्थूलं ह्रस्वं दीर्घं चतुर्विधम् ॥ ४६ ॥
तन्नास्तीत्यमितोऽस्थूलमनण्वित्यादितः श्रुतेः ।

कूष्माण्डसामसंभूतिर्दुर्जयो धूर्वहो जयः ।
भूपतिर्भुवनेशानो भूतानांपतिरव्ययः ॥ १३ ॥

विश्वकर्ता विश्वमुखो विश्वरूपो निधिर्घृणिः ।
कविः कवीनामृषभो ब्रह्मण्यो ब्रह्मणस्पतिः ॥ १४ ॥

कूष्माण्डसामसंभूतिः कूष्माण्डैर्जुहुयादिति ॥ ४७ ॥ विधौ प्रसिद्धा मंत्राश्च सामानि अस्य विभूतयः । अजय्यो बलिभिर्दैत्यैर्मनसापीति दुर्जयः ॥ ४८ ॥ धुरं वहत्यनायासाज्जगतामिति धूर्वहः । जयो जयस्वरूपत्वाद्धारताद्यात्मकत्वतः ॥ ४९ ॥ भूपतिर्भुवनपतिर्भूतानांपतिरित्यमी । भ्रातरोऽग्रेस्तदात्मत्वाद्भूपत्यादिः प्रकीर्तितः[1] ॥ ५० ॥ अव्ययो नाशराहित्याद् विश्वकर्ता जगत्कृतेः । विश्वस्य मुखमारंभो यस्माद्विश्वं मुखेऽस्य वा ॥ ५१ ॥ विश्वस्य मुखवत्तृप्तिहेतुर्विश्वमुखस्ततः । सर्वप्रपंचरूपत्वाद् विश्वरूप इति स्मृतिः ॥ ५२ ॥ अथवा विश्वरूपोऽसौ त्वाष्ट्रो देवपुरोहितः । वियदादिजगज्जातं नितरां यत्र धीयते ॥ ५३ ॥ महापद्मादिनवकरूपत्वाद्वा निधिः स्मृतः । घृणिरादित्यरूपत्वाद् घृणिः सूर्य इति श्रुतेः ॥ ५४ ॥ काव्यत्वात् काव्यकर्तृत्वात् कविरेष तथा कविं — । कवीनामुपमश्रुत्या कवीनामृषभोऽप्ययम्[2] ॥ ५५ ॥ ब्रह्मण्यो ब्राह्मणे वेदे साधुस्तपसि धातरि[3] । वाग्वै ब्रह्म पतिस्तस्या इत्येष ब्रह्मणस्पतिः ॥ ५६ ॥

---

1. **भूपती राजपुत्रत्वाद्भुवनस्य पतिर्विभुः ।**
   भूतानामीश्वरोऽयं तु जगद्ब्रह्मस्वरूपवान् ॥

2. **कविस्तु काव्यरूपत्वात्साक्षी कूटस्थसंज्ञकः ।**
   चिन्मायायोगरूपत्वात्कवीनामृषभो मतः ॥

3. **ब्रह्मण्यो मुनिजत्वाच्च ब्रह्मणो ब्रह्मणस्पतिः ।**

ज्येष्ठराजो निधिपतिर्निधिप्रियपतिप्रियः ।
हिरण्मयपुरान्तस्थः सूर्यमण्डलमध्यगः ॥ १५ ॥

कराहतिध्वस्तसिंधुसलिलः पूषदन्तभित् ।
उमाङ्ककेलिकुतुकी मुक्तिदः कुलपालनः ॥ १६ ॥

ज्येष्ठराज इति ख्यातो ज्येष्ठाख्ये साम्नि राजनात् । एष नाम्ना निधिपतिर्निधीनां परिपालनात्[1] ॥ ५७ ॥ निधीनां त्वा निधिपतिं हवामह इति श्रुतेः । निधिप्रिया ये पतयो राजराजादयो नृपाः ॥ ५८ ॥ तैरप्युपास्य इत्येष निधिप्रियपतिप्रियः । हिरण्मयपुरान्तःस्थो दहराकाशमध्यगः ॥ ५९ ॥ चिन्मयब्रह्मपूर्देहस्तदंतर्हृदये स्थितेः । ध्येयत्वादंतरादित्ये सूर्यमंडलमध्यगः ॥ ६० ॥ शुण्डादण्डाभिघातेन रिक्तमब्धिं चकार यः ॥ कराहतिध्वस्तसिंधुसलिलः स ततो मतः ॥ ६१ ॥ वीरभद्रो दक्षमखे पूष्णो दंतानपातयत् । तद्रूपत्वादसौ देवः कथ्यते पूषदन्तभित्[2] ॥ ६२ ॥ गौर्युत्संगे कृताक्रीडो न बाल्यात्किंतु कौतुकात् । अत एवोमाङ्ककेलिकुतुकी विबुधैः स्मृतः ॥ ६३ ॥ निगडान्मोचनान्मोक्षदानाद्वा मुक्तिदो मतः[3] । वंशस्य कौलतंत्रस्याप्यवनात् कुलपालनः ॥ ६४ ॥[4]

1. जलनिधिः समुद्रः स्याद्धननिधिस्तु यक्षपः ।
प्रजापतिनिधिर्ब्रह्मा सूर्यस्तेजोनिधिः स्मृतः ॥
एतादृशनिधीनां तु पतिर्निधिपतिप्रियः ॥

2. विनायकः सूर्ययुद्धे पूष्णो दन्तानपातयत् ।
तेन देवो मण्डलस्थः कथ्यते पूषदन्तभित् ॥

3. मोक्षद्वारं मण्डलं तु तत्रस्थो मुक्तिदो मतः ।
निगडाद्भवबन्धाद्वा मोचनान्मुक्तिदो भवान् ॥

4. वंशस्य दक्षराजस्य पालनात्कुलपालनः ।

किरीटी कुण्डली हारी वनमाली मनोमयः
वैमुख्यहतदैत्यश्रीः पादाहतिजितक्षितिः ॥ १७ ॥

सद्योजातस्वर्णमुञ्जमेखली दुर्निमित्तहृत् ।
दुःस्वप्नहृत् प्रसहनो गुणी नादप्रतिष्ठितः ॥ १८ ॥

किरीटी मौलिभूषावानथवाऽर्जुनरूपधृक् । कुंडली कर्णभूषावान् अथवा शेषरूपधृक् ॥ ६५ ॥ हारी मुक्तादिमालाधृगथवाऽत्यंतसुंदरः । वनमाली दधात्येष मालामापादलंबिनीम् ॥ ६६ ॥ मनोमयः स्वसंकल्पकल्पितैककलेवरः । यदाभिमुख्यराहित्यान्नष्टा संपत्सुरद्विषाम् ॥ ६७ ॥ यत्पादाघातमात्रेण पृथ्वी नम्रा बभूव सः । वैमुख्यहतदैत्यश्रीः पादाहतिजितक्षितिः ॥ ६८ ॥ मुञ्जाख्यहैमतृणजां मौञ्जीं तात्कालिकीं दधत् । सद्योजात-स्वर्णमुञ्जमेखलीति निगद्यते ॥ ६९ ॥ मूर्तिस्फोटनभूकम्पमहोल्का पतनादिभिः । संसूचितान्यरिष्टानि हन्त्यतो दुर्निमित्तहृत् ॥ ७० ॥ दुःस्वप्नमपि सुस्वप्नं कुर्वन् दुःस्वप्नहृन्मतः । भक्तापराधान् क्षमते तेन प्रसहनः स्मृतः ॥ ७१ ॥ विशोकविजिघत्सत्वप्रमुख्यैः स्यात् गुणैर्गुणी[1] । अस्ति प्रणव बिन्द्वन्तेऽर्धचन्द्राद्यक्षराष्टकम् ॥ ७२ ॥ तत्र नादस्तृतीयस्तद्वाच्यो नादप्रतिष्ठितः।

सुरूपः (१००) सर्वनेत्राधिवासो वीरासनाश्रयः ।
पीताम्बरः खण्डरदः खण्डेन्दुकृतशेखरः ॥ १९ ॥

चित्रांकश्यामदशनो भालचन्द्रश्चतुर्भुजः ।
योगाधिपस्तारकस्थः पुरुषो गजकर्णकः ॥ २० ॥

1. सर्वज्ञत्वस्वतन्त्रत्व प्रमुखैर्युग्गुणैर्गुणी ।

सुरूपो भूरिलावण्याद्यद्वा तत्त्वनिरूपणात्[1] ॥ ७३ ॥ सर्वनेत्रेषु वसति ''य एषोऽक्षिणि पूरुषः । एष आत्मे''ति वचनात् सर्वनेत्राधिवासकः ॥ ७४ ॥ वामजानूपरिगतदक्षपादोपवेशनम् । वीरासनं तथा स्थानादेष वीरासनाश्रयः ॥ ७५ ॥ निपीतं गगनं येन यस्य पीतोऽथ वा पटः । स तु पीताम्बरः खण्डरदो दन्तार्धधारणात् ॥ ७६ ॥ अर्धचन्द्रं दधन्मूर्ध्नि खण्डेन्दुकृतशेखरः । श्यामैकप्रचुरैश्चित्रैरंकिते रदने सति ॥ ७७ ॥ चित्रांकश्यामदशन इत्येवं स्तूयसे बुधैः । भालचन्द्र इति ख्यातो भाले चन्द्रस्य धारणात् ॥ ७८ ॥ अष्टमीचन्द्रसदृशं ललाटं यस्य सोऽथवा । चत्वारो बाहवो यस्य विग्रहे स चतुर्भुजः ॥ ७९ ॥ योगाचार्यावतारा ये लैंगेऽष्टाविंशतिः स्मृताः । लकुलीशादयस्तत्तद्रूपो योगाधिपो मतः[2] ॥ ८० ॥ प्रणवेनाभिधेयत्वात् तारकस्थ इति स्मृतः । पूर्षु सर्वासु शेतेऽसौ साक्षित्वेनेति पूरुषः ॥ ८१ ॥ यस्य कर्णौ गजस्येव तेनासौ गजकर्णकः ।

---

1. सुरूपादिनामभिश्च ध्येयो नेत्रसुसंस्थितः ॥
2. आद्ये श्वेतः कलौ रुद्रः सुतारो मदनस्तथा ।
   सुहोत्रः कङ्कणश्चैव लोका(गा)क्षिर्मुनिसत्तमाः ॥
   जैगीषव्यो महातेजा भगवान्दधिवाहनः ।
   ऋषभश्च मुनिर्धीमानुग्रश्चात्रिः सुबालकः ॥
   गौतमश्चाथ भगवान्सर्वदेवनमस्कृतः ।
   वेदशीर्षश्च गोकर्णो गुहावासी शिखण्डभृत् ॥
   जटामाल्यट्टहासश्च दारुको लाङ्गली तथा ।
   महाकायमुनिः शूली दण्डी मुण्डीश्वरः स्वयम् ॥
   सहिष्णुः सोमशर्मा च ल(न)कुलीशो जगद्गुरुः ।
   वैवस्तेऽन्तरे सम्यक्प्रोक्ता हि परमात्मनः ।
   योगाचार्यावतारा ये सर्वावर्तेषु सुव्रताः ॥ (लैङ्गे)

गणाधिराजो विजयस्थिरो गजपतिध्वजी ।
देवदेवः स्मरप्राणदीपको वायुकीलकः ॥ २१ ॥

विपश्चिद्वरदो नादोन्नादभिन्नबलाहकः ।
वराहरदनो मृत्युंजयो व्याघ्राजिनाम्बरः ॥ २२ ॥

अधीयन्ते यत्र काव्ये गणा मयरसादयः ॥ ८२ ॥ गणाधिराजस्तेनासौ राजते प्रतिपाद्यते । भक्तानां विजयस्थैर्य शालित्वाद् विजयस्थिरः ॥ ८३ ॥ गजेन्द्राढ्यो ध्वजोऽस्येति मतो गजपतिध्वजी । देवदेवो वासवादि-दैवतैरप्युपास्यते[1] ॥ ८४ ॥ रुद्रेण दग्धदेहेऽपि प्राणानुज्जीवयन्नयम् । मन्मथस्य स्मरप्राणदीपकत्वेन कीर्त्यते ॥ ८५ ॥ नवद्वारि तनौ प्राणान् स्तंभयन् वायुकीलकः । राज्ञे विपश्चिदाख्याय चतुवर्गं वरं ददत् ॥ ८६ ॥ अग्र्यात्मना त्वं वासिष्ठो(ष्ठे) विपश्चिद्वरदः स्मृतः । अल्पनादैर्महानादैरपि येन विदारिताः ॥ ८७ ॥ मेघाः स कथ्यते नादोन्नादभिन्नबलाहकः । वराहदंष्ट्राशोभाजि-देकदंतविराजितः ॥ ८८ ॥ इतीभास्यपुराणोक्तेर्वराहरदनो मतः । कालमृत्युं प्रमादं वा हरन् मृत्युंजयो मतः ॥ ८९ ॥ प्रमादं वा मृत्युमहं ब्रवीमीति तु भारतात् । वस्ते शार्दूलचर्मेति स्मृतो व्याघ्राजिनांबरः ॥ ९० ॥

इच्छाशक्तिधरो देवत्राता दैत्यविमर्दनः ॥
शंभुवक्त्रोद्भवः शंभुकोपहा शंभुहास्यभूः ॥ २३ ॥

शंभुतेजाः शिवाशोकहारी गौरीसुखावहः ॥
उमाङ्गमलजो गौरीतेजोभूः स्वर्धुनीभवः ॥ २४ ॥

जगत्सिसृक्षाधारित्वात् इच्छाशक्तिधरो मतः । देवत्राताऽ-

1. नामान्येतानि नेत्रस्य ध्यानदेवपराणि च ।

खिलान्देवांस्त्रायते दैत्यजाद्भयात् ॥ ९१ ॥ अत एव हरन् देवरिपून् दैत्यविमर्दनः । शंभुवक्त्रोद्भवो योऽयमवतीर्णः शिवाननात् ॥ ९२ ॥ पितुः क्रोधं हरन्बाललीलाभिः शम्भुकोपहा । अज्ञवत् कतिचित् क्रीडाः कुर्वाणः शंभुहास्यभूः ॥ ९३ ॥ शंभुतेजा इति प्रोक्तः शिवतेजोऽस्ति यस्य सः । महिषादिहतौ भग्नोत्साहाया वर्धयन् बलम् ॥ ९४ ॥ दाक्षायण्याः शिवाशोकहारीति परिगीयते । हर्षं गौर्यास्तपस्यंत्याः कुर्वन् गौरीसुखावहः ॥ ९५ ॥ निजांगोद्वर्तनोत्थेन मलेन प्रतिमामुमा । चक्रे तदंतः प्रविशन् उमाङ्गमलजो मतः ॥ ९६ ॥ चण्डिकाभूयमात्मानं विष्णुब्रह्मादितेजसाम् । आधारत्वादसौ गौरीतेजोभूरिति कथ्यते[1] ॥ ९७ ॥ स्कन्दो गंगोद्भवस्तस्मादभेदात् स्वर्धुनीभवः । स्वर्धुन्या उद्भवो यस्मादिति वा स्वर्धुनीभवः ॥ ९८ ॥

यज्ञकायो महानादो गिरिवर्ष्मा शुभाननः ।
सर्वात्मा सर्वदेवात्मा ब्रह्ममूर्धा ककुप्श्रुतिः ॥ २५ ॥

ब्रह्मांडकुंभश्चिद्व्योमभालः सत्यशिरोरुहः ।
जगज्जन्मलयोन्मेषनिमेषोऽग्न्यर्कसोमदृक् ॥ २६ ॥

यज्ञकायोऽश्वमेधादिमखजातस्वरूपवान् । उच्चैस्तरां वषट्कारोऽस्तु श्रौषड्येयजामहे ॥ ९९ ॥ आश्रावयेत्यादिरूपो महानाद इति स्मृतः । गिरिवर्ष्माद्रयो यस्य विराजो देहतां गताः ॥ १०० ॥ मङ्गलानामनं प्राणं जनयन् स शुभाननः । सर्वात्माऽप्येष सर्वं खल्विदं ब्रह्मेति तु श्रुतेः ॥ १०१ ॥ देहभूता यस्य सर्वदेवात्माऽखिलदेवताः । ब्रह्मैव यस्य मूर्धा स ब्रह्ममूर्धेति कथ्यते ॥ १०२ ॥ कर्णभूता दिशो यस्य कथितः स ककुप्श्रुतिः । ब्रह्मांडखर्परयुगं न्युब्जं सद्यस्य कुम्भति ॥ १०३ ॥ विश्वात्मनः स ब्रह्माण्डकुम्भ इत्यभिधीयते ।

1. गौरीतेजोभवो ढुण्ढिः दुरासदनिषूदनः ।

ब्रह्माण्डखर्परांतर्यल्लग्नं खं तच्चिदंबरम् ।। १०४ ।। तदस्य ब्रह्मरन्ध्रं चिद्व्योमभालः स उच्यते । सत्यलोको यस्य कैश्यमसौ सत्यशिरोरुहः[1] ।। १०५ ।। उन्मेषाज्जायते यस्य निमेषाल्लीयते जगत् । जगज्जन्म-लयोन्मेषनिमेष इति स स्मृतः ।। १०६ ।। ऊर्ध्वदक्षिणवामानि नेत्राणि जगदात्मनः । वह्निसूर्येन्दवो यस्य क्रमात्सोऽग्न्यर्कसोमदृक् ।। १०७ ।।

गिरीन्द्रैकरदो धर्माधर्मोष्ठः सामबृंहितः ।
ग्रहर्क्षदशनो वाणीजिह्वो वासवनासिकः ।। २७ ।।

कुलाचलांसः सोमार्कघण्टो रुद्रशिरोधरः ।
नदीनदभुजः सर्पाङ्गुलीकस्तारकानखः ।। २८ ।।

एकः स्थूलो बहिर्दन्तो गिरीन्द्रः कनकाचलः । विराड्रूपजुषो यस्य गिरीन्द्रैकरदो हि सः ।। १०८ ।। पापपुण्ये यदोष्ठौ स धर्माधर्मोष्ठ उच्यते । धर्मोत्तरोष्ठो दुरिताधरोष्ठ इति च स्मृतः ।। १०९ ।। यद्बृंहितं सामवेदः स प्रोक्तः सामबृंहितः । सूर्यादयो ग्रहा यस्य कृत्तिकाद्याश्च तारकाः ।। ११० ।। मुखांतःस्थाः सूक्ष्मदतो ग्रहर्क्षदशनो हि सः ।। पुराणन्यायमीमांसाथ-र्वऋग्यजुषादिका ।। १११ ।। वाक्तती रसना यस्य स वाणीजिह्व उच्यते ।।[2] नासा यस्य शुनासीरः सोऽयं वासवनासिकः ।। ११२ ।। कुलाचलांसो विन्ध्याद्या यस्य स्कन्धतया मताः । कन्धरोर्ध्वं मांसपिण्डावुन्नतौ घण्टिके मते ।। ११३ ।। ते रवींदू यस्य सोमार्कघण्टः कथितो हि सः । (गजघण्टायुगुलं शब्दायमानमिति केचित्) यस्य ग्रीवा रुद्र एव स वै रुद्रशिरोधरः ।। ११४ ।। गंगाशोणादयो नद्यो नदा यस्य भुजाः स तु ।। नदीनदभुजः सिन्धुनदीनदति वा भुजः ।। ११५ ।। सर्पांगुलीकः शेषाद्या अंगुल्यो यस्य पन्नगाः । ध्रुवाद्या यन्नखास्तारा: स स्मृतस्तारकानखः ।। ११६ ।।

1. सत्यं यस्य शिरः कैश्यो ह्यसौ सत्यशिरोरुहः ।
2. वाग्रूपा रसना यस्य स वाणीजिह्व उच्यते ।

भ्रूमध्यसंस्थितकरो ब्रह्मविद्यामदोत्कटः ।
व्योमनाभिः श्रीहृदयो मेरुपृष्ठोऽर्णवोदरः ॥ २९ ॥

कुक्षिस्थयक्षगंधर्वरक्षःकिन्नरमानुषः ।
पृथ्वीकटिः सृष्टिलिंगः शैलोरुर्दस्रजानुकः ॥ ३० ॥

भ्रूमध्यसंस्थितकरो भ्रुवोर्घ्राणस्य सन्धिगम् । यत्तत्वं श्रुतिषूक्तं तच्छुण्डादण्डात्म यस्य सः ॥ ११७ ॥ प्रपञ्चभानापह्नुत्या ब्रह्मविद्यैव वै मदः । तेनोद्भिन्नौ कटौ यस्य ब्रह्मविद्यामदोत्कटः ॥ ११८ ॥ यस्य व्योमबिलं नाभिर्व्योमनाभिरसौ मतः । ऋचः सामानि यजूंषि सा हि श्रीरमृता सताम् ॥ ११९ ॥ त्र्य्यर्थ एव यच्चित्तं स श्रीहृदय उच्यते । सुमेरुरेव यत्पृष्ठं मेरुपृष्ठः स उच्यते ॥ १२० ॥ जठरांतर्जलस्थानेऽर्णवा इत्यर्णवोदरः । अन्त्राद्यवयवाः कुक्षौ यस्य यक्षादयः स तु ॥ १२१ ॥ कुक्षिस्थयक्षगन्धर्वरक्षःकिन्नरमानुषः । पृथिव्येव कटिस्थानं यस्य पृथ्वीकटिस्तु सः ॥ १२२ ॥ सृष्टिलिङ्गस्तु यच्छेफस्स्थाने मैथुनजाः प्रजाः । शैलोरुः पर्वता एव यस्योरुस्थानतां गताः ॥ १२३ ॥ दस्रौ यस्याश्विनौ जानू स मतो दस्रजानुकः ।

पातालजंघो मुनिपात् कालाङ्गुष्ठस्त्रयीतनुः ।
ज्योतिर्मण्डललाङ्गूलो हृदयालाननिश्चलः ॥ ३१ ॥

हृत्पद्मकर्णिकाशालिवियत्केलिसरोवरः ।
सद्भक्तध्याननिगडः पूजावारीनिवारितः ॥ ३२ ॥

पातालजंघो यज्जंघात्मकं पातालसप्तकम् ॥ १२४ ॥ मुनिपात् मुनिभिः पादलग्नैः पादात्मतां गतैः । कालांगुष्ठो महामृत्युर्यत्पादांगुलितां गतः ॥ १२५ ॥ अनुक्तावयवा यस्य श्रुतयः स त्रयीतनुः । शिंशुमाराभिधं ज्योतिश्चक्रं पुच्छं हि यस्य सः ॥ १२६ ॥

ज्योतिर्मण्डललाङ्गूलो ब्रह्मात्रोक्तं गजाकृति । भक्तानां हृदयान्येवास्यालानं गजबन्धनम् ॥ १२७ ॥ तत्रापगतचाञ्चल्यो हृदयालाननिश्चलः । हृदन्तर्दहराकाशं यस्य क्रीडासरः स तु ॥ १२८ ॥ हृत्पद्मकर्णिकाशालिवियत्केलिसरोवरः । सर्वगोऽपि परिच्छिन्नो भक्तैर्ध्यानेन यः स तु ॥ १२९ ॥ सद्भक्तध्याननिगडः शृङ्खला ह्यवरोधिका । पूजैव कथिता वारी गजबन्धनशृङ्खला ॥ १३० ॥ संनिरुद्धस्तया देवः पूजावारीनिवारितः ।

प्रतापी कश्यपसुतो गणपो विष्टपी बली ।
यशस्वी धार्मिकः स्वोजाः प्रथमः प्रथमेश्वरः ॥ ३३ ॥

चिंतामणिद्वीपपतिः कल्पद्रुमवनालयः ।
रत्नमण्डपमध्यस्थो रत्नसिंहासनाश्रयः ॥ ३४ ॥
तीव्राशिरोधृतपदो ज्वालिनीमौलिलालितः ।
नन्दानन्दितपीठश्रीर्भोगदाभूषितासनः ॥ ३५ ॥

सकामदायिनीपीठः स्फुरदुग्रासनाश्रयः ।
तेजोवतीशिरोरत्नं सत्यानित्यावतंसितः ॥ ३६ ॥
सविघ्ननाशिनीपीठः सर्वशक्त्यम्बुजाश्रयः ।
लिपिपद्मासनाधारो वह्निधामत्रयाश्रयः ॥ ३७ ॥

प्रतापी तापकत्वेन पराक्रमयुतोऽथवा ॥ १३१ ॥ कश्यपस्य मुनेः कुक्षाववतीर्ण इति स्मृतः । कथा पुराणे गाणेशे स कश्यपसुतो मतः ॥ १३२॥ गणपोऽध्वर्युहोत्रादीन् पातीति चतुरो गणान् । विष्टपी भुवनाधारो बलसामान्यवान् बली ॥ १३३ ॥ यशस्वी पुण्यकीर्त्याढ्यो धार्मिको धर्मवर्धकः । अष्टमो धातुरोजः स्यात् स्वोजास्तद्यस्य शोभनम् ॥ १३४ ॥ प्रथमः सर्वकार्यादौ पूज्यत्वात्सर्वदेहिनाम् । प्रथमा

ब्रह्मविष्ण्वीशास्तदीशः प्रथमेश्वरः ॥ १३५ ॥ चिन्तामणिद्वीपपूर्वं रत्नसिंहासनावधि। यस्योपभोग्यं स प्रोक्तः चतुर्भिरिह नामभिः ॥ १३६ ॥ तीव्रा च ज्वालिनी नन्दा भोगदा कामदायिनी। उग्रा तेजोवती सत्या नवमी विघ्ननाशिनी ॥ १३७ ॥ पत्राष्टके कर्णिकायां सन्त्येताः पीठशक्तयः। नवैताः पद्मसहिताः कथिता दशनामभिः ॥ १३८ ॥ द्विद्विस्वरककिञ्जल्कपराप्रासादकर्णिकम् ॥ १३९ ॥ कादिवर्गाष्टकदलं मातृकापद्ममुच्यते ॥ १४० ॥ तत्रस्थो लिपिपद्मा सनाधार इति कथ्यते। कर्णिकोपर्युपर्यर्केन्दग्न्याख्यं तेजसां त्रयम् ॥ १४१ ॥ आस्तीर्णं तत्र निवसन् वह्निधामत्रयाश्रयः।

उन्नतप्रपदो गूढगुल्फः संवृत(त्त)पार्ष्णिकः।
पीनजङ्घः श्लिष्टजानुः स्थूलोरुः प्रोन्नमत्कटिः ॥ ३८ ॥

निम्ननाभिः स्थूलकुक्षिः पीनवक्षा बृहद्भुजः।
पीनस्कन्धः कम्बुकण्ठो लंबोष्ठो लंबनासिकः ॥ ३९ ॥

भग्नवामरदस्तुङ्गसव्यदन्तो महाहनुः।
ह्रस्वनेत्रत्रयः शूर्पकर्णो निबिडमस्तकः ॥ ४० ॥
स्तबकाकारकुम्भाग्रो रत्नमौलिर्निरङ्कुशः।
सर्पहारकटीसूत्रः सर्पयज्ञोपवीतवान् ॥ ४१ ॥

सर्पकोटीरकटकः सर्पग्रैवेयकांगदः।
सर्पकक्षोदराबंधः सर्पराजोत्तरीयकः ॥ ४२ ॥

पादाग्रे उन्नते यस्य चोन्नतप्रपदो मतः ॥ १४२ ॥ कूर्मपृष्ठसमाकारभाव औन्नत्यमीरितम्। पादमूलगतावस्थिग्रन्थी आच्छादितौ यदि ॥ १४३॥ नोन्नतत्वेन दृश्येते गूढगुल्फस्तदोच्यते। गुल्फाधोभागयोर्मांसपूर्त्या संवृत(त्त)पार्ष्णिकः ॥ १४४ ॥ पिण्डिके

मांसले यस्य पीनजङ्घः स कथ्यते । जङ्घोरुसन्धियुग्मं चेदस्पष्टं श्लिष्टजानुकः ॥ १४५ ॥ स्थूलोरुरूरुयुगलं मांसलं यस्य स स्मृतः । आनम्रो न कटिर्यस्य स प्रोक्तः प्रोन्नमत्कटिः ॥ १४६ ॥ गाम्भीर्यतो निम्ननाभिः स्थूलकुक्षिः पिचण्डिलः । व्यूढोरस्कः पीनवक्षा आजानुत्वाद्बृहद्भुजः ॥ १४७ ॥ पीनस्कन्धो मांसलांसः कम्बुकण्ठोऽब्जकन्धरः । वलित्रितयसंयुक्तः कण्ठो यस्य स कीर्तितः ॥ १४८ ॥ लम्बमानाधरोष्ठत्वाल्लम्बोष्ठः स्याद्गजाननः । शुण्डादण्डो लम्बमानो यस्यासौ(धो) लम्बनासिकः ॥ १४९ ॥ भग्नवामरदो यस्य च्छिन्नाग्रो वामदन्तकः । दन्तोऽस्य दक्षिणस्तुङ्गसव्यदन्तो यदुन्नतः ॥ १५० ॥ कपोलपरभागस्य महत्त्वेन महाहनुः । गजस्य यादृशं वक्त्रं तद्योग्यपरिमाणकम् ॥ १५१ ॥ न लोचनमनेनासौ ह्रस्वनेत्रत्रयः स्मृतः । यस्य शूर्पाकृती कर्णौ शूर्पकर्णः स उच्यते ॥ १५२ ॥ घनत्वादतिकाठिन्यान्मूर्ध्नो निबिडमस्तकः । स्तबकाकारकुम्भाग्रो गुच्छोपमशिरोञ्चलः ॥ १५३ ॥ रत्नोत्कीर्णकिरीटाढ्यो रत्नमौलिरुदीरितः । कुम्भयोरंकुशास्पर्शात्स्वातन्त्र्याद्वा निरङ्कुशः ॥ १५४ ॥ सर्पहारकटीसूत्रयज्ञसूत्राणि यस्य सः । सर्पहारकटीसूत्रः सर्पयज्ञोपवीतवान् । सर्पकोटीरकटकः सर्पौ यन्मौलिकंकणे ॥ १५५ ॥ सर्पात्मकण्ठदोर्भूषः सर्पग्रैवेयकांगदः । कक्षा च कटिबन्धाख्या कुक्ष्याबन्धश्च पन्नगौ ॥ १५६ ॥ यस्यासाते सर्पकक्षोदराबन्धः स कीर्तितः । सोत्तरीयो वासुकिना सर्पराजोत्तरीयकः ॥ १५७ ॥

रक्तो रक्तांबरधरो रक्तमाल्यविभूषणः ।
रक्तेक्षणो रक्तकरो रक्तताल्वोष्ठपल्लवः ॥ ४३ ॥
श्वेतः श्वेतांबरधरः श्वेतमाल्यविभूषणः ।
श्वेतातपत्ररुचिरः श्वेतचामरवीजितः ॥ ४४ ॥

सर्वावयवसंपूर्णसर्वलक्षणलक्षितः ।
सर्वाभरणशोभाढ्यः सर्वशोभासमन्वितः ॥ ४५ ॥

रक्तः कान्त्या वस्त्रमाल्यभूषादृक्करतालुनाम् । ओष्ठाग्रस्य च शोणत्वान्नामभिः पञ्चभिः स्तुतः ॥ १५८ ॥ विद्याकामादिभिर्ध्येयं रूपं बोधयितुं पुनः । प्रवृत्तं श्वेत इत्यादि स्पष्टार्थं नामपञ्चकम् ॥ १५९ ॥ सर्वांगेषु समुद्रोक्तलक्षणैः पूरणादयम् । सर्वावयवसम्पूर्णसर्वलक्षणलक्षितः ॥ १६० ॥ सर्वाभरणशोभाढ्योऽलङ्कारालङ्कृतत्वतः । लावण्याख्याङ्गकान्त्याढ्यः सर्वशोभासमन्वितः ॥ १६१ ॥

सर्वमंगलमांगल्यः सर्वकारणकारणम् ।
सर्वैककरः शार्ङ्गी बीजापूरी गदाधरः ॥ ४६ ॥

इक्षुचापधरः शूली चक्रपाणिः सरोजभृत् ।
पाशी धृतोत्पलः शालिमंजरीभृत् स्वदंतभृत् ॥ ४७ ॥
कल्पवल्लीधरो विश्वाभयदैककरो वशी ।
अक्षमालाधरो ज्ञानमुद्रावान् मुद्गरायुधः ॥ ४८ ॥

पूर्णपात्री कंबुधरो विधृतालिसमुद्गकः ।
मातुलिंगधरश्चूतकलिकाभृत् कुठारवान् ॥ ४९ ॥
पुष्करस्थस्वर्णघटीपूर्णरत्नाभिवर्षकः ।

सर्वमङ्गलमाङ्गल्यः शुभानां च शुभावहः । सर्वस्य जगतोऽव्यक्तं परमाण्वादि कारण्म् ॥ १६२ ॥ तेषामपि च हेतुत्वात् सर्वकारणकारणम् सर्वैककरः सर्वं धत्ते मुख्यः करोऽस्य यत् ॥ १६३ ॥ शृंगोत्थं धनुः शार्ङ्गं तद्वान् शार्ङ्ग्यथ नामभिः । दशभिर्दशहस्तस्यायुधान्यत्र गणेशितुः ॥ १६४ ॥ मातुलिङ्गं

गदामिक्षुधनुः शूलं सुदर्शनम् । पद्म(शङ्ख) पाशोत्पलव्रीहिकणिशानि रदार्धकम् ॥ १६५ ॥ अथ मन्त्रान्तराङ्गानि ध्याननामायुधान्यपि । साकल्येन विनिर्देष्टुं नामान्यत्र त्रयोदश ॥ १६६ ॥ कल्पवल्लीधरः कल्पलतां धत्ते कराम्बुजे । विश्वस्माद(स्याप्य)भयं धत्ते यस्य मुख्यः करः स तु ॥ १६७ ॥ महागणपतिर्विश्वाभयदैककरः स्मृतः । वशेऽस्य विश्वं सर्वस्य वशीति श्रुतितो वशी ॥ १६८ ॥ अकारादिक्षकारान्तमातृकात्मकमालिका । उक्ताक्षमाला तद्धारी त्वक्षमालाधरो मतः ॥ १६९॥ तर्जन्यंगुष्ठसंयोगो ज्ञानमुद्रा हृदि स्थितः । तादृशैककरो ज्ञानमुद्रावानिति कथ्यते ॥ १७० ॥ मुदं गिरंति यन्मन्त्रसाधनान्युरुबुध्नकम् । मुसलं वायुधं यस्य स देवो मुद्गरायुधः ॥ १७१ ॥ पूर्णपात्रं याज्ञिकेषु प्रसिद्धं तद्युतो मखः । यद्वा सुधाघटयुतः पूर्णपात्रीति कीर्त्यते ॥ १७२ ॥ शङ्खस्य धारणाद्धस्ते देवः कंबुधरः स्मृतः । मद्यसंपुटकं धत्ते भृंगाणां संपुटायते ॥ १७३ ॥ यो मदस्तं कटे धत्ते विधृतालिसमुद्गकः । बीजापूरफलं चाम्रमञ्जरीं च करे दधत् ॥ १७४ ॥ मातुलिङ्गधरश्चूतकलिकाभृच्च कथ्यते । योगिज्ञानं केवलाख्यं कुठारं तस्य साक्ष्यसौ ॥ १७५ ॥ ज्ञानार्थकात्तु शत्रंताद्धातोः सिद्धः कुठारवान् । शुंडाग्रस्थस्वर्णकुम्भपूर्णरत्नप्रदानतः ॥ १७६ ॥ पुष्करस्थस्वर्णघटीपूर्णरत्नाभिवर्षकः ।

भारतीसुंदरीनाथो विनायकरतिप्रियः॥ ५० ॥
महालक्ष्मीप्रियतमः सिद्धलक्ष्मीमनोरमः ।
रमारमेशपूर्वाङ्गो दक्षिणोमामहेश्वरः । ५१ ॥
महीवराहवामांगो रतिकंदर्पपश्चिमः ।
आमोदमोदजननः सप्रमोदप्रमोदनः ॥५२ ॥

समेधितसमृद्धिश्रीः ऋद्धिसिद्धिप्रवर्तकः ।

दत्तसौमुख्यसुमुखः कांतिकन्दलिताश्रयः ॥ ५३ ॥
मदनावत्याश्रितांघ्रिः कृत्तदौर्मुख्य दुर्मुखः ।
विघ्नसंपल्लवोपघ्नः सेवोन्निद्रमदद्रवः ॥ ५४ ॥

विघ्नकृन्निघ्नचरणो द्राविणीशक्तिसत्कृतः ।
तीव्राप्रसन्ननयनो ज्वालिनीपालनैकदृक् ॥ ५५ ॥
मोहिनीमोहनो(३००) भोगदायिनीकांतिमंडितः ।
कामिनीकांतवक्त्रश्रीरधिष्ठितवसुंधरः ॥ ५६ ॥

वसुधारामदोन्नद्धमहाशंखनिधिप्रभुः ।
नमद्वसुमतीमौलिमहापद्मनिधिप्रभुः ॥ ५७ ॥

भारतीसुंदरीनाथो ब्रह्मविष्णु-शिवात्मकः ॥ १७७ ॥ लक्ष्मीवाचकमीकारं प्रश्लिष्यार्थोऽयमूह्यताम् । विनायका ग्रहाः केचित्तैः सह क्रीडनं प्रियम् ॥ १७८ ॥ पक्षिराजेन वाऽस्येति (शिखिना) विनायकरतिप्रियः । महालक्ष्मीसिद्धलक्ष्म्यावस्य द्वे वल्लभे इति ॥ १७९ ॥ महालक्ष्मी-प्रियतमः सिद्धलक्ष्मीमनोरमः । अथ नामचतुष्केन देवस्यावरणात्मिकाः ॥ १८० ॥ प्राच्यामवाच्यां चोदीच्यां प्रतीच्यां च स्थिताः क्रमात् । रमादामोदरौ गौरीशङ्करौ भूमिसूकरौ ॥ १८१ ॥ रतिमाराविति द्वन्द्वदेवताः कीर्तिताः स्फुटाः । ततः षण्मिथुनीभूत्वा षडस्रावरणे स्थिताः ॥ १८२ ॥ छन्दोवशादक्रमेण प्रोक्ता द्वादशनामभिः । ऋद्ध्यामोदौ समृद्धिप्रमोदौ च मिथुने उभे ॥ १८३ ॥ सुमुखः कांतिरित्येकं दुर्मुखो मदनावती । विघ्नो मदद्रवेत्येकं विघ्नकृद्राविणीति च ॥ १८४ ॥ आमोदं मोदयत्येष प्रमोदस्य प्रमोदनः । सहितश्च समृद्ध्या श्रीरनेनैवाभिवर्धिता ॥ १८५ ॥ ऋद्धिदेव्यां स्थिताः सिद्धीः प्रवर्तयति चाप्यसौ । सुमुखः स्वेषु सौमुख्यं यत्प्रसादात्प्रयच्छति ॥ १८६ ॥ यद्वशादाश्रयः कान्तेर्देव्या अङ्कुरितोऽभवत् । धृतवान्

मदनावत्या दौर्मुख्यं दुर्मुखे स्थितम् ।। १८७ ।। कृत्तं छिन्नमनेनैव, सम्यग्विघ्नस्य पल्लवः । विस्तारस्तस्य चोपघ्न आश्रयो यस्य सेवने ।। १८८ ।। उन्निद्रानलसैवास्ते देवी नाम्ना मदद्रवा । भक्त्या विघ्नकृतोऽधीने यस्य तच्चरणाम्बुजे ।। १८९ ।। द्राविणीसंज्ञया शक्त्या सत्कृतोऽयं गणाधिपः । अथ नामानि षट् प्राह षड्भिस्तीव्रादिशक्तिभिः ।। १९० ।। तीव्रायां यस्य नयने प्रसादपिशुनेक्षणे । ज्वालिन्या रक्षणे मुख्या यद्दृष्टिर्मोहिनीमपि ।। १९१ ।। यो मोहयति तस्मै श्रीगणाधिपतये नमः । त्वं भोगदायिनीशक्तेः कान्त्या मण्डितपादुकः ।। १९२।। कामिन्याः शोभने (सुन्दरे) वक्त्रे या शोभा तत्स्वरूपकः । वसुन्धराभिधा देवी जाता त्वत्तः प्रतिष्ठिता ।। १९३ ।। अथ द्वे नामनी प्राह मिथुनद्वयबोधिके । महाशङ्खमहापद्माभिधे द्वे निधिदैवते ।। १९४ ।। वसुधारा वसुमतीत्येते द्वे तत्तदंगने ।

सर्वसद्गुरुसंसेव्यः शोचिष्केशहृदाश्रयः ।
ईशानमूर्धा देवेन्द्रशिखा पवननंदनः ।। ५८ ।।

अग्रप्रत्यग्रनयनो दिव्यास्त्राणां प्रयोगवित् ।
ऐरावतादिसर्वाशावारणावरणप्रियः ।। ५९ ।।
वज्राद्यस्त्रपरीवारो गणचण्डसमाश्रयः ।
जयाजयपरीवारो विजयाविजयावहः ।। ६० ।।

अजितार्चितपादाब्जो नित्यानित्यावतंसितः ।
विलासिनीकृतोल्लासः शौंडीसौंदर्यमंडितः ।। ६१ ।।
अनन्तानन्तसुखदः सुमङ्गलसुमङ्गलः ।
इच्छाशक्तिज्ञानशक्तिक्रियाशक्तिनिषेवितः ।। ६२ ।।

सुभगासंश्रितपदो ललितालललिताश्रयः ।
कामिनीकामनः काममालिनीकेलिलालितः ॥ ६३ ॥
सरस्वत्याश्रयो गौरीनंदनः श्रीनिकेतनः ।
गुरुगुप्तपदो वाचासिद्धो वागीश्वरीपतिः ॥ ६४ ॥

नलिनीकामुको वामारामो ज्येष्ठामनोरमः ।
रौद्रीमुद्रितपादाब्जो हुंबीजस्तुंगशक्तिकः ॥ ६५ ॥

गणेशादि-स्वनाथान्तैः सम्यगाराधितो यतः ॥ १९५ ॥ सर्वसद्गुरुसंसेव्य इति तेन निगद्यसे । गार्हपत्यादयः पञ्च शोचिष्केशास्तदीयहृत् ॥ १९६ ॥ आश्रयो यस्य तद्धयेयः शोचिष्केश-हृदाश्रयः । ईशानस्यापि मूर्धा त्वं देवेन्द्रस्यापि वै शिखा ॥ १९७ ॥ शक्रशङ्करयोर्मान्य इति नामद्वयाशयः । जीवनान्नान्य आनन्दस्तत्प्राण-पवनात्मकः ॥ १९८ ॥ प्राणस्यापि च यः प्राणः स स्यात्पवननन्दनः । अग्रं सूक्ष्मं चोत्तमं वा प्रत्यग्रं जीर्णतोज्झितम् ॥ १९९ ॥ तादृग्लोचनवानग्रप्रत्यग्रनयनो मतः । अस्त्रविद्याप्रवक्तृत्वाद्दिव्यास्त्राणां प्रयोगवित् ॥ २०० ॥ क्रीडयैवावृणोत्येष युगपद्दिग्गजानपि । ऐरावतादिसर्वाशावारणावरणप्रियः ॥ २०१ ॥ वज्रादीनि यदस्त्राणि तैरिन्द्रादिभिरावृतः । वज्राद्यस्त्रपरीवार आयुधावरणोऽपि वा ॥ २०२ ॥ गणाश्चण्डादयो यद्वा ये प्रचण्डा गणेष्वपि । तेषां बलप्रदातृत्वाद्गणचण्डसमाश्रयः ॥ २०३ ॥ अथाष्टनामभिः प्राह प्राणशक्त्याद्यभिन्नताम् । जया च विजया पश्चादजया चापराजिता ॥ २०४ ॥ नित्या विलासिनी शौण्डी ततोऽनन्ताथ मङ्गला । प्राणशक्त्यादिदेवीनामेताः स्युः पीठशक्तयः ॥ २०५ ॥ जया चाप्यजयेत्येतत्समाहारो जयाजयं । ते एवास्य परीवारो द्वितीयं नाम तु स्फुटम् ॥ २०६ ॥ तृतीयनामन्यजितापदेनोक्ताऽपराजिता । सप्तमे

नाम्न्यनंताया अनन्तसुखदायकः ॥ २०७ ॥ शोभना मङ्गला यस्मिंस्तत्तु पीठं सुमङ्गलम् । तादृक् सुमङ्गलं यस्मात् सुमङ्गलसुमङ्गलः ॥ २०८ ॥ या ब्रह्मण्युद्गता वृत्तिः स्वर्गादावीक्षणात्मिका । ज्ञानेच्छाकृतिरूपा सेत्यस्माभिः श्रुतियुक्तिभिः ॥ २०९ ॥ वामकेश्वरतन्त्रस्य व्याख्यायां प्रतिपादितम् । तादृग्वृत्तियुतं ब्रह्मनाम्नैकेनेह कथ्यते ॥ २१० ॥ इच्छाशक्तिज्ञानशक्तिक्रियाशक्तिनिषेवितः । सैव वृत्तिर्भिद्यमाना तत्तद्धर्मैकयोगतः ॥ २११ ॥ सुभगादिकरौद्र्यन्तनामभागित्यपीरितं । तत्र या सुभगादेवी तया सेव्यांघ्रिरप्यसौ ॥ २१२ ॥ गणेशसुंदरीमन्त्राल्ललितालिताश्रयः । कामिनी या कामकला कामेशी काममालिनी ॥ २१३ ॥ सरस्वत्याश्रयादीनि त्रीणि स्पष्टार्थकान्यथ । गणक्रीडादिगुरुभिर्ग्रन्थादौ प्रतिपादितैः ॥ २१४ ॥ गोपितत्वात्पदस्यास्य गुरुगुप्तपदो मतः । वाचा सिद्ध्यति यद्धत्त्या स वाचासिद्ध इष्यते ॥ २१५ ॥ वागीश्वरी तु नकुली नलिनी तु सुरापगा । तयोः पतिः कामुकोऽथ वामा ज्येष्ठा च रौद्रिका ॥ २१६ ॥ ब्रह्मविष्णुहरा एव शक्तिरूपधरा यदि । वामैव यस्य रामा स ज्येष्ठा यस्य मनोरमा ॥ २१७ ॥ रौद्रीमुद्रितपादाब्जस्तदञ्जलिधृताङ्घ्रिकः । हुङ्कार एव चरमो वक्रतुण्डषडक्षरे ॥ २१८ ॥ बीजं सर्वपुमर्थानां हुंबीजस्तेन गीयसे । तत्रत्य एव तुङ्कारोऽष्टाविंशत्यर्णगं च गम् ॥ २१९ ॥ शक्तीस्ताः सकलौन्नत्यशक्त्याऽवन् तुङ्गशक्तिकः ।

विश्वादिजननत्राणः स्वाहाशक्तिः सकीलकः ।
अमृताब्धिकृतावासो मदघूर्णितलोचनः ॥ ६६ ॥

उच्छिष्टगण उच्छिष्टगणेशो गणनायकः ।
सार्वकालिकसंसिद्धिर्नित्यशैवो दिगंबरः ॥ ६७ ॥

हिरण्यगर्भो विश्वादिस्तदुत्पादनपालने ॥ २२० ॥ यस्मात्

स्यातां स विश्वादिजननत्राण उच्यते । जननत्राणवच्छक्तो होमे कवलने प्रियः ॥ २२१ ॥ स्वाहेति मन्त्रशक्तिर्या स स्वाहाशक्तिरीरितः ॥ मन्त्रे मृत्युञ्जये सौरे स इत्यर्णः सकीलकः ॥ २२२ ॥ वाचको यस्य मन्त्राङ्गसाहित्याद्वा सकीलकः । सुरासुधेक्षुसिन्धुस्थो यस्तत्पानरतश्च सः ॥ २२३ ॥ अमृताब्धिकृतावासो मदघूर्णितलोचनः । उच्छिष्टगण उत्कृष्टा गणाः शिष्टाश्च यस्य सः ॥ २२४ ॥ उच्छिष्टं नाम रूपं चेत्याद्यृचः सप्तविंशतिः । आथर्वणा यं वदन्ति स गणेशो न चापरः ॥ २२५ ॥ मोदकं भक्षयन्देवो ध्येयो मन्त्रो नवाक्षरैः । साधकेनेति वोच्छिष्टगणेश इति कथ्यसे ॥ २२६ ॥ गणनं गुणसंख्यानमयते गणनायकः । सार्वकालिकसंसिद्धिः शाश्वत्यो यस्य सिद्धयः ॥ २२७ ॥ नित्यशैवः कदाप्यस्य शिवभावनया यतः । दिशमंबरयत्यावृणोतीति स दिगंबरः ॥ २२८ ॥

अनपायोऽनंतदृष्टिरप्रमेयोऽजरामरः ॥
अनाविलोऽप्रतिरथो ह्यच्युतोऽमृतमक्षरम् ॥ ६८ ॥

अप्रतर्क्योऽक्षयोऽजय्योऽनाधारोऽनामयोऽमलः।
अमोघसिद्धिरद्वैतमघोरोऽप्रमिताननः ॥ ६९ ॥

अनपगतशुभावहविधिरनपायो नाशविरहाद्वा । अगणित-चक्षुर्नाशविरहितज्ञानोऽप्यनन्तदृष्टिरिति ॥ २२९ ॥ ज्ञानेन्द्रिय-वाङ्मनसागम्यत्वादप्रमेय इति ॥ विजरो विमृत्युरित्याम्नानादजरामरो गदितः ॥ २३० ॥ आविद्यकधर्मततिभिरकलुषितत्वादनाविलोऽपि भवान् ॥ अप्रतिरथ इति गदितो नास्ति यतस्ते प्रतिद्वंद्वी ॥ २३१ ॥ च्युतिराहित्यादच्युतनामा नारायणादभेदाद्वा । पीयूषं मोक्षो (ऐक्षवं) वा त्वमेव भगवंस्ततोऽस्यमृतम् ॥ २३२ ॥ अक्षरमश्नोतेर्व्याप्त्यर्थादथवा क्षयाभावात् । वेदाननुमततर्कागम्यत्वादप्रतर्क्यस्त्वम् ॥ २३३ ॥ न

क्षतिरपि न च वसतिर्जेतुमशक्योऽक्षयोऽजय्यः । जगदाधारस्य तवाधारो नास्तीत्यनाधारः ॥ २३४ ॥ आमयमालिन्याभ्यामगृहीतत्वादनामयोऽस्यमलः । सिद्धिर्भवत्यर्थवती न मोघा भक्तस्य तेन त्वममोघसिद्धिः । द्वैतप्रपञ्चोपशमाच्चतुर्थमद्वैतमित्युच्यस ईशरूपः ॥ २३५ ॥ अघोरमूर्तिः शिव इत्यघोरो नमज्जनानामभयङ्करो वा । असंख्यवक्त्रोऽस्यमितानि यस्मात् सञ्जीवनान्यप्रमिताननस्त्वम् ॥ २३६ ॥

अनाकारोऽब्धिभूम्यग्निबलघ्नोऽव्यक्तलक्षणः ।
आधारपीठ आधार आधाराधेयवर्जितः ॥ ७० ॥
आखुकेतन आशापूरक आखुमहारथः ।
इक्षुसागरमध्यस्थ इक्षुभक्षणलालसः ॥ ७१ ॥

भक्ततोषार्थमाकाराः सगुणाः संति यद्यपि । तथापि त्वमनाकारः परमार्थदृशा विभो ॥ २३७ ॥ भूवारितेजोमरुतां बलानि संस्तंभनक्लेदनदाहशोषाः । त्वयि क्षमास्तेन भवन्ति तेन त्वमब्धिभूम्यग्निबलघ्न उक्तः ॥ २३८ ॥ सच्चित्सुखैकमयता तु तव स्वरूपलक्ष्म प्रपञ्चकलना तु तटस्थलक्ष्म । न व्यज्यते तदुभयं हि बहिर्मुखानां अव्यक्तलक्षण इति प्रथितोऽसि तेन ॥ २३९ ॥ आङ् व्यापनं वक्ति धरैव धारं शिवावधि क्ष्मावधितत्त्वपङ्क्तेः । षट्त्रिंशतः पीठ इवासनं त्वमाधारपीठोऽसि ततो नमस्ते ॥ २४० ॥ अकारो वासुदेवः स्यादाकारस्तु पितामहः । तावुभौ यो धारयति स आधारो गणाधिपः ॥ २४१ ॥ सर्वाधारस्याधारान्तरविरहादतात्त्विकत्वाच्च । एषामाधेयानामाधाराधेयवर्जितोऽसि ततः ॥ २४२ ॥ आखुवाहं ध्वजीकुर्वन् दिशस्तृष्णां च पूरयन् । आखुकेतन आशापूरक आखुमहारथः ॥ २४३ ॥ इक्षुशब्दादिमं नामयुगलं प्रकटार्थकम् ।

इक्षुचापातिरेकश्रीरिक्षुचापनिषेवितः ।
इन्द्रगोपसमानश्रीरिन्द्रनीलसमद्युतिः ॥ ७२ ॥

इन्दीवरदलश्याम इन्दुमण्डलनिर्मलः ।
इध्मप्रिय इडाभाग इराधामेन्दिराप्रियः ॥ ७३ ॥

इक्ष्वाकुविघ्नविध्वंसी इतिकर्तव्यतेप्सितः ।
ईशानमौलिरीशान ईशानसुत ईतिहा ॥ ७४ ॥

इक्षुचापातिरेकश्रीर्मदनाधिककान्तिमान् ॥ २४४ ॥ चापदेवतया मूर्तिमत्या पञ्चशरेण वा । नित्यं यः सेव्यते सोऽयमिक्षुचापनिषेवितः ॥ २४५ ॥ एतस्यैवारक्तरूपं भास्वराभास्वरासिते । शुक्लं च भास्वरं ध्येयं कामनाभेदतो जनैः ॥ २४६ ॥ युगभेदेन भेदस्तत्पुराणेऽपि निरूपितः । इति ध्वनयितुं नामचतुष्कं प्रकटार्थकम् ॥ २४७ ॥ श्रौतस्मार्ताग्निरूपत्वाद्भवानिध्मप्रियो मतः । इडा मही हविश्शेषो गौश्च भागस्तवैव यत् ॥ २४८ ॥ ऋत्विग्याज्यादिरूपत्वादिडाभाग इतीर्यसे ॥ इरेति पृथ्वी तद्धामा तदन्तर्यमयन् स्थितः ॥ २४९ ॥ यः पृथिव्यां तिष्ठतीति बृहदारण्यकश्रुतेः । लक्ष्मीपूज्योऽथवा विष्णुरूपत्वादिन्दिराप्रियः ॥ २५०॥ इक्ष्वाकुः कटुतुम्बी तत्तुल्यप्रत्यूहनाशनात् । इक्ष्वाकुविघ्नविध्वंसी राज्ञो वा विघ्ननाशनात् ॥ २५१ ॥ इतिकर्तव्यताशब्दः क्रत्वंगस्तोमवाचकः । तामपेक्ष्य ददत्कामानितिकर्तव्यतेप्सितः ॥ २५२ ॥ नरभूतसुरेशाद्या ईशाना बहवोऽमिताः । तेषामेषोऽधिको मौलिरमितैश्वर्ययोगतः ॥ २५३ ॥ अनयन् जीवयन्नीशानीशान इति कीर्त्यसे । ईशानेन सुतः सोमरूपस्तस्य सुतोऽथवा ॥ २५४ ॥ अतिवृष्टिमनावृष्टिं मूषकान् शलभान् शुकान् । स्वचक्रं परचक्रं च विनिघ्नन्नीतिहा मतः ॥ २५५ ॥

ईषणात्रयकल्पान्त ईहामात्रविवर्जितः ।
उपेन्द्र(४००) उडुभृन्मौलिरुण्डेरकबलिप्रियः ॥ ७५ ॥
उन्नतानन उत्तुंग उदारत्रिदशाग्रणीः ।
ऊर्जस्वानूष्मलमद ऊहापोहदुरासदः ॥ ७६ ॥
ऋग्यजुःसामसंभूतिः ऋद्धिसिद्धिप्रवर्तकः ।
ऋजुचित्तैकसुलभ ऋणत्रयविमोचकः ॥ ७७ ॥

लोकपुत्रधनेच्छानां तिसॄणां प्रलयात्मकः । ईषणात्रयकल्पान्तो नृणां वैराग्यदायकः ॥ २५६ ॥ निश्चेष्टचित्स्वरूपत्वादीहामात्रविवर्जितः । वामनेन सहाभेदादुपेंद्र इति कीर्तितः ॥ २५७ ॥ बिभ्रत्युडूनि या द्यौः सा यस्य विश्वात्मनः शिरः । स त्वमेवोडुभृन्मौलिर्द्यां मूर्धानमिति श्रुतेः ॥ २५८॥ यद्वा चंद्रावतं सत्वादुडुभृन्मौलिरुच्यसे । उंडेरकाः पूपभेदा वर्तुलाकृतयोऽल्पकाः ॥ २५९ ॥ उपहारास्तवेष्टा इत्युंडेरकबलिप्रियः । उत्कृष्टानामजादीनां प्राणनादुन्नताननः ॥ २६० ॥ तुङ्गा नाम नदी काचित् वराहवपुषस्तव । दंष्ट्राया उद्गता तस्माद्भवानुत्तुंग ईरितः ॥ २६१ ॥ उदारो दातृमहतोस्त्रिदशो देव उच्यते । महादेवादपि श्रेष्ठ उदारत्रिदशाग्रणीः ॥ २६२॥ ऊर्जस्वानपि तेजोवानत एव मदोदकम् । उष्णं स्रवति गंडाभ्यां तेनोष्मलमदो भवान् ॥ २६३ ॥ ऊहो वितर्कस्तत्त्वस्यापोह- स्तात्त्विकबाधनम् । ताभ्यां दुरासदोऽप्राप्य ऊहापोहदुरासदः ॥ २६४ ॥ ऋग्यजुःसामसंभूतिर्यस्य निःश्वसितं त्रयी । राज्याणिमादिदातृत्वादृद्धिसिद्धिप्रवर्तकः ॥ २६५ ॥ दृश्यते त्वग्र्यया बुद्ध्येत्युक्तेर्यद्धिमलं मनः। तद्ग्राह्य ऋजुचित्तैक सुलभस्तेन गीयसे ॥ २६६ ॥ पुत्रीयन्ति यियक्षन्ति वेदानिच्छन्ति ये द्विजाः । तत्कामनापूरकत्वादृणत्रयविमोच कः ॥ २६७ ॥

लुप्तविघ्नः स्वभक्तानां लुप्तशक्तिः सुरद्विषाम् ।
लुप्तश्रीर्विमुखार्चानां लूताविस्फोटनाशनः ॥ ७८ ॥

एकारपीठमध्यस्थ एकपादकृतासनः ।
एजिताखिलदैत्यश्रीरेधिताखिलसंश्रयः ॥ ७९ ॥

ऐश्वर्यनिधिरैश्वर्यमैहिकामुष्मिकप्रदः ।
ऐरंमदसमोन्मेष ऐरावतनिभाननः ॥ ८० ॥

ॐ कारवाच्य ॐकार ओजस्वानोषधीपतिः ।
औदार्यनिधिरौद्धत्यधुर्य औन्नत्यनिस्वनः ॥ ८१ ॥

अङ्कुशः सुरनागानामङ्कुशः सुरविद्धिषाम् ।
अःसमस्तविसर्गान्तपदेषु परिकीर्तितः ॥ ८२ ॥

लुप्तशब्दादिकं नामत्रितयं प्रकटार्थकम्[1] । दंशलूतादयो रोगा आंतरा बहिरामयाः ॥ २६८ ॥ स्फोटाद्यास्तान्निहंतीति लूताविस्फोट-नाशनः । एकारपीठमध्यस्थस्त्रिकोणांतस्स्थविंदुगः ॥ २६९ ॥ काश्या-मेकपदा तिष्ठन्नेकपादकृतासनः । एजिताखिलदैत्यश्रीः कंपितासुरसंपदा ॥ २७० ॥ स्वाश्रिता वर्धिता येनेत्येधिताखिल-संश्रयः ॥ २७० ॥ ऐश्वर्यनिधिरैश्वर्यं भक्तेषु निदधाति यः ॥ २७१ ॥ ईश्वरेषु यदैश्वर्यं संपत्तिः सा त्वमेव हि । एषाऽस्य परमा संपदिति बोधयति श्रुतिः ॥ २७२ ॥ दत्से सुतादीन्स्वर्गं चेत्यैहिकामुष्मिकप्रदः[2] । विद्युत्तुल्यस्तवोन्मेषः क्षणाद्भासि न भासि च ॥ २७३ ॥ ऐरंमदसमोन्मेषः स्वार्थे

1. भक्तविघ्ननाशकत्वाद् भवान्विघ्नपतिः प्रभुः ।
लुप्तविघ्नः स्वभक्तानामित्येवं परिगीयसे ।
दैत्यसामर्थ्यहननात् लुप्तशक्तिः सुरद्विषाम् ।
तवोपासनहीनानां हरसि त्वं श्रियं विभुः ।
लुप्तश्रीर्विमुखार्चनां इत्येवं गीयसे क्रमात् ॥ (ब्रह्मा)

2. इह पुत्रादिसंपत्तीः स्वर्गवासं परत्र च ।
प्रयच्छसि भवान् ख्यातः ऐहिकामुष्मिकप्रदः ॥) (ब्रह्मा)

ज्ञेयोऽणिरंमदात्। ऐरावतसमास्यत्वादैरावतनिभाननः ॥ २७४ ॥ क्लेशादि रहितमीश्वरमुक्त्वा तस्य वाचकः प्रणवः। इति योगशास्त्रसूत्रे कथनादोंकारवाच्यस्त्वम् ॥ २७५ ॥ ॐ इति शब्दोऽपि त्वं भेदाभावेन वाच्यवाचकयोः[1]। अत एव त्वयि वाच्योङ्कारोऽपि प्रत्ययो युक्तः[2] ॥ २७६ ॥ ओजोऽष्टमधातुरिति प्रोक्तं यद्वेदभाष्यकृता। शौर्योत्कर्षनिदानं तेजस्तद्वांस्त्वमोजस्वान्[3] ॥ २७७ ॥ ओषधीपतिरौदार्यनिधि-रित्याह्वयौ स्फुटौ[4] ॥ औद्धत्यमुद्धतत्वं यत् स्वभक्तानुजिघृक्षया ॥ २७८ ॥ स्वोत्कर्षद्योतनं तत्र श्रेष्ठ औद्धत्यधुर्यकः। बृंहितं यस्य सर्वोच्चं स स्यादौन्नत्यनिस्वनः ॥ २७९ ॥ अंकुशः सुरनागानां त्रैलोक्यस्य नियामकः। ऊर्ध्वं सुरा अधो नागा मर्त्यलोकोपलक्षणं ॥ २८० ॥ द्विषः सुराणां च विदां सुष्ठु सम्यग् रविद्विषां। निग्राहकत्वान्निर्दिष्टोऽस्यङ्कुशः सुरविद्विषाम् ॥ २८१ ॥ अकाराद्येकपंचाशद्विसर्गन्तार्णबोधितः। अः समस्तविसर्गान्तपदेषु परिकीर्तितः ॥ २८२ ॥

कमंडलुधरः कल्पः कपर्दी कलभाननः।
कर्मसाक्षी कर्मकर्ता कर्माकर्मफलप्रदः ॥ ८३ ॥

कदंबगोलकाकारः कूष्माण्डगणनायकः।
कारुण्यदेहः कपिलः कथकः कटिसूत्रभृत् ॥ ८४ ॥

---

1. ओंकारबाच्य ओंकारमन्त्रेण प्रतिपादितः। (ब्रह्म)
2. ओंकारमयदेहत्वादोंकार इति कथ्यसे। (ब्रह्मा)
3. शौर्येत्कर्षसुतेजोवान् ओजस्वानिति वर्ण्यसे।)
4. ओषधीनां पतिश्चन्द्रः तदात्मा चौषधीपतिः। (ब्रह्मा)
भक्ताभीष्टमुदारेण दीयते येन ब्रह्मणा।
औदार्यनिधिरित्येवं स भवान्कथ्यते प्रभुः। (ब्रह्मा)

कमंडलुधरः शुण्डाश्रृंगे(दण्डे)णामृतकुंभधृक्[1] । कल्पः प्रलयकालात्मा समर्थः कल्पतेऽपि वा ॥ २८३ ॥ वराटधारी मल्ला(ह्ला)रिस्त्वं कपर्द्यथवा जटी[2] । कलो नादो भा तु दीप्तिरननं प्राणनं मतम् ॥ २८४ ॥ नादकांत्युज्जीवकत्वात्कथ्यसे कलभाननः । कर्मसाक्षी त्वदृष्टानामपि द्रष्टासि कर्मणाम् ॥ २८५ ॥ कर्मठप्रेरणादन्तः कर्मकर्ता भवानपि । स्वर्गापवर्गदातृत्वात् कर्माकर्मफलप्रदः ॥ २८६ ॥ सर्वनाड्युद्गमस्थानं कदंबकुसुमाकृतिः । परितःसंवृता ताभिर्हृदि काप्यस्ति देवता ॥ २८७ ॥ कदंबगोलकाकार इति तद्रूप उच्यसे । दुष्टग्रहाणां नेता•त्वं कूष्मांडगणनायकः ॥ २८८ ॥ कारुण्यदेहः करुणामूर्तित्वात्कपिलो मुनिः । कर्ण(वर्णि)तो वाऽसि कथकः संप्रदायान्प्रवर्तयन् ॥ २८९ ॥ रत्नप्रोतस्वर्णकांचीधारणात्कटिसूत्रभृत् ॥

खर्वः खड्गप्रियः खड्गखान्तान्तस्थः खनिर्मलः ।
खल्वाटभृंगनिलयः खट्वाङ्गी खदुरासदः ॥ ८५ ॥
गुणाढ्यो गहनो गस्थो गद्यपद्यसुधार्णवः ।
गद्यगानप्रियो गर्जो गीतगीर्वाणपूर्वजः ॥ ८६ ॥
गुह्याचाररतो गुह्यो गुह्यागमनिरूपितः ।
गुहाशयो गुहाब्धिस्थो गुरुगम्यो गुरोर्गुरुः ॥ ८७ ॥

खर्वो वामनरूपत्वात्खड्गो गण्डकसंज्ञकः ॥ २९० ॥ मृगोऽसिर्वा प्रियो यस्य स तु खड्गप्रियो मतः ॥ खड्गशब्दे खात्परो डस्तदंते

---

1. रत्नयुक्तहेमकुंभधारणेनाथवा स्मृतः ।
2. कपर्दाख्यजटाधारी कपर्दी पार्वतीपतिः ।
कपर्दिना पूजितोऽयं कपर्दी तु तदात्मवान् ।

गाक्षरे तव ।। २९१ ।। बीजे तिष्ठस्यतः खङ्गखान्तान्तस्थ इतीर्यसे[1] । आकाशवत्सर्वगोऽपि निर्लेपोऽतः खनिर्मलः ।। २९२ ।। वृक्षा एव गिरेः केशाः खल्वाटस्तैर्विवर्जितः । खल्वाटशृंग-निलयस्तच्छृंगेऽपि वसन् मतः ।। २९३ ।। खट्वांगीति भवान् ख्यातः खट्वांगाख्यायुधं दधत् । अमूर्तो व्योमवद्धर्तुं अशक्यः खदुरासदः ।। २९४ ।। अनंतकल्याणगुणो गुणाढ्यो गन्तुं न शक्यो गहनोऽसि गस्थः । बीजे निजे तिष्ठसि गद्यपद्यसुधार्णवः काव्यरसाकरत्वात् ।। २९५ ।। गदितुं योग्यं गद्यं न निषिद्धं साम ते प्रियं गानम् । तेनासि गद्यगानप्रियोऽथ गर्जोऽसि मेघनादात्मा ।। २९६ ।। नादात् गीतादयः शब्दा नादार्थादमरादयः । जातास्तद्द्वयरूपत्वाद्गीतगीर्वाणपूर्वजः ।। २९७ ।। गुहाप्रविष्टावात्मानौ गुह्यौ तौ मनसा चरन् । अन्तर्मुखस्तत्र तुष्टो गुह्याचाररतो मतः ।। २९८ ।। गुह्य एकांतवेद्यत्वाद्धितकारी गुहाय वा । रहस्यतंत्रवेद्यत्वाद्गुह्यागम-निरूपितः ।। २९९ ।। गुहायां हृदयाकाशे शेते यः स गुहाशयः । अव्याकृतं नभो गूढमगाधं च गुहाब्धिवत् ।।३००।। अधितिष्ठसि तत्तेन गुहाब्धिस्थ इतीर्यसे । गुरुगम्यो गुरुप्रोक्तयोगोपायेन लभ्यसे । शिवसूत्रे गुरुरुपाय इत्येवं त्वं हि वर्णितः । वेदा अध्यापिता येन ब्रह्मणे स गुरोर्गुरुः ।। ३०२।।

घण्टाघर्घरिकामाली घटकुंभो घटोदरः ।
चण्डश्चण्डेश्वरसुहृच्चण्डीशश्चण्डविक्रमः ।। ८८ ।।
चराचरपतिश्चिन्तामणिचर्वणलालसः ।
छन्दश्छन्दोवपुश्छन्दोदुर्लक्ष्यश्छन्दविग्रहः ।। ८९ ।।
जगद्योनिर्जगत्साक्षी जगदीशो जगन्मयः ।
जपो जपपरो जप्यो जिह्वासिंहासनप्रभुः ।। ९० ।।

1. खड्गपोत इव तव बीजोऽस्ति च गकारकः ।
तत्र तिष्ठसि तेन त्वं खड्गखान्तान्तस्थ ईरितः ।।

घण्टेव मञ्जुनादा घर्घरिका: किंकिणीभेदा: । तद्धारी घंटाघर्घरिकामालीति बाललीला ते ॥ ३०३ ॥ कुंभौ न्युब्जघटाकारौ घटकुंभस्ततो मत: । घटोदरो बृहत्कुक्षिश्चंडो भूरिपराक्रम: ॥ ३०४ ॥ चंडेश्वर: सुहृद्यस्य शैवश्चंडेश्वर: सखा । चण्डीशश्चण्डिकानाथश्चंडा अत्यन्तकोपना: ॥ ३०५ ॥ तानाक्रम्य वशे कुर्वन्नाख्यातश्चण्डविक्रम: । चराचरपति: स्थास्नुचरिष्णुजगदीश्वर: ॥ ३०६ ॥ चिन्तामणिकाम-दुघाकल्पद्रुमगर्वचर्वणत: । चिन्तामणिचर्वणलालस इति कथितोऽस्य-चिन्त्यदानेन ॥ ३०७ ॥ गायत्र्याद्यात्मना छन्दो भवान् वेदमयात्मना । छन्दोवपुस्तथा छन्दोदुर्लक्ष्यो वेददुर्ग्रह:[1] ॥ ३०८ ॥ स्वाभिप्रायानु-सारीणि भक्ते: परवशानि वा । अवतारशरीराणि यस्य स च्छंदविग्रह: ॥३०९ ॥ जगद्योनिर्जगत्साक्षी जगदीशो जगन्मय: । विश्वस्य कारणं द्रष्टा नाथोऽधिष्ठानमेव च[2] ॥ ३१० ॥ जपो जपपरो जप्य: कर्मकर्तृक्रियात्मक:[3] । कीर्त्यमानं यस्य नाम जिह्वासिंहासनस्थिम् ॥ ३११ ॥ ददाति पुरुषार्थान् स जिह्वासिंहासनप्रभु: ।

झलज्झल्लोल्लसद्दानझंकारिभ्रमराकुल: ।
टंकारस्फारसंरावष्टंकारिमणिनूपुर: ॥ ९१ ॥
ठद्वयीपल्लवान्त:स्थसर्वमन्त्रैकसिद्धिद: ।

1. छन्दोवपुस्तथा छन्दोदुर्लक्ष्यो वेदपूरुषै: ।
   अप्राप्यश्चाप्यगम्यश्च नेति नेतीति शेषत: ॥
2. जगद्योनिर्विश्वमूलं कारणं कारणेश्वर: ।
   जगत्साक्षी विश्वद्रष्टा चिन्मायायोगरूपवान् ॥
   जगदीशो गुणेशानरूपी त्रिविधनायक: ।
   जगन्मयो व्योमरूपजगदधिष्ठानरूपक: ॥
3. जपो मन्त्रस्वरूपी त्वं मन्त्रविघ्नेशसंज्ञित: ।
   मन्त्रकर्ता जपपरो जप्यो मन्त्रक्रियात्मक: ॥

डिण्डिमुण्डो डाकिनीशो डामरो डिण्डिमप्रियः ॥ ९२ ॥

ढक्कानिनादमुदितो ढौको(५००) ढुंढिविनायकः ।
तत्त्वानां परमं तत्त्वं तत्त्वंपदनिरूपितः ॥ ९३ ॥

झलज्झल्लोल्लसद्दानझंकारिभ्रमराकुलः ॥ ३१२ ॥ नदंति गंडयोर्भृङ्गाः स्फुरन्मदपिपांसवः । कांस्यटंकारवत्स्फारो यस्य मञ्जुतरो रवः ॥ ३१३ ॥ टंकारस्फारसंराव इति लोके स गीयते । नदद्रत्नांघ्रि-कटकष्टंकारिमणिनूपुरः ॥ ३१४ ॥ ठद्वयीपल्लवांतःस्थसर्वमंत्रैक-सिद्धिदः । स्वाहान्ताखिलमंत्रोत्थ मुख्यसिद्धिप्रदो यतः ॥ ३१५ ॥। डिण्डिनर्मैकदेशेन डिंडिमौ न्युब्जदुन्दुभी । तावेव कुंभौ यन्मुण्डे डिण्डिमुण्डः स उच्यते ॥ ३१६ ॥ डाकिन्यो नाम योगिन्यः काश्चित्सप्तगणादिमाः । षोढान्यासादिषु स्पष्टा डाकिनीशस्तदीश्वरः ॥ ३१७ ॥ डामरस्तु महांस्तन्त्रविशेषो वा तदात्मकः । दुंदुभौ पटहध्वानेऽप्यानंदी डिण्डिमप्रियः ॥ ३१८ ॥ ढक्कानिनादमुदितो ढक्कावाद्यप्रियो भवान् । गत्यर्थात् ढौकते ढौंकः सर्वगो वासि सर्ववित् ॥ ३१९ ॥ काशीखंडे ढुंढिधातुः प्रथितोऽन्वेषणार्थकः । विशिष्टो नायकोऽन्वेष्य इति ढुंढिविनायकः ॥ ३२० ॥ तत्त्वानां परमं तत्त्वं पंचविंशतितः परम् । त्रयं सृष्ट्यादि स्वप्नादि वाच्यं धर्मं त्वमा सदा ॥३२१ ॥ त्यक्त्वा धर्मिणि भक्त्यैव तत्त्वंपदनिरूपितः[1]।

तारकान्तरसंस्थानस्तारकस्तारकान्तकः ।
स्थाणुः स्थाणुप्रियः स्थाता स्थावरं जङ्गमं जगत् ॥९४ ॥

दक्षयज्ञप्रमथनो दाता दानवमोहनः ।
दयावान् दिव्यविभवो दण्डभृद्दण्डनायकः ॥ ९५ ॥

1. जीवेशसाक्षिरूपत्वात् तत्त्वंपदनिरूपितः ॥

दन्तप्रभिन्नाभ्रमालो दैत्यवारणदारणः ।
दंष्ट्रालग्नद्विपघटो देवार्थनृगजाकृतिः ॥ ९६ ॥

धनधान्यपतिर्धन्यो धनदो धरणीधरः ।
ध्यानैकप्रकटो ध्येयो ध्यानं ध्यानपरायणः ॥ ९७ ॥

तारकान्तरसंस्थानस्तारकाऽक्ष्णः कनीनिका ॥ ३२२ ॥ तस्यां चिन्त्यो य एषोऽन्तरक्षिणीत्यादिकश्रुतेः । तारको भवपाथोधेस्त्वमेव प्रणवो यथा (ऽथवा) ॥ ३२३ ॥ तारकासुरहन्त्रात्मा कथितस्तार-कान्तकः । स्थाणुः कल्पान्तवाताग्निसलिलैरप्यकंपितः ॥ ३२४ ॥ स्थाणोः शिवस्य पुत्रत्वात्स्थाणुप्रिय इतीर्यसे । स्थाता युद्धेऽपि कल्पेऽपि निष्कम्पो गगनादिवत् ॥ ३२५ ॥ चराचरात्मकत्वेन स्थावरं जङ्गमं जगत् । दक्षयज्ञप्रमथनो भवानेव शिवात्मना ॥ ३२६ ॥ दाता देयः शोधनार्थाद्भवान् पतितपावनः[1] । दानवांस्तत्त्वविमुखान् कुर्वन् दानवमोहनः ॥ ३२७ ॥ दयावान् परदुःखानि प्रहापयितुमिच्छसि । प्राप्त्यर्थाद्दीव्यतेर्दिव्यविभवः प्रापकः श्रियाम् ॥ ३२८ ॥ दण्डभृत् कथितो दण्डनीतेरपरिलोपतः । यमेन्द्रादिषु ये दण्डास्तन्नेता दण्डनायकः ॥ ३२९ ॥ यच्छिरःकंपमात्रेण मेघपंक्तिः प्रभिद्यते । दंतप्रभिन्नाभ्रमाल इति स त्वं निगद्यसे ॥ ३३० ॥ वारयन् दारयन् दैत्यान् दैत्यवारणदारणः । यस्य दंष्ट्रैकदेशेऽपि लग्ना रिपुगजच्छटाः ॥ ३३१ ॥ दंष्ट्रालग्नद्विपघट इति नाम्ना स गीयते । देवानां कार्यसिद्ध्यर्थं येन मर्त्यद्विपाकृतिः ॥ ३३२ ॥ स्वीकृता स स्मृतो नाम्ना देवार्थनृगजाकृतिः । धनधान्यप्रदत्वेन धनधान्यपतिर्भवान् ॥ ३३३ ॥ धन्यस्त्वं धनलब्धृत्वात् पुण्यवान्वापि गीयसे । धनदो धनदानेन कुबेरात्मतयापि वा ॥ ३३४ ॥ शेषेणादिवराहेणाप्यभिन्नो धरणीधरः[2] ।

1. इष्टार्थदानाद्भक्तानां दाता त्वं गणनायकः ।
2. योगभूमिधारणाद्वा शेषात्मा धरणीधरः ॥

मनसैवानुद्रष्टव्यो ध्यानैकप्रकटो भवान् ॥ ३३५ ॥ त्वमेव त्रिपुटीध्येयो ध्यानं ध्यानपरायणः ॥

नन्द्यो नन्दिप्रियो नादो नादमध्यप्रतिष्ठितः ।
निष्कलो निर्मलो नित्यो नित्यानित्यो निरामयः ॥ ९८ ॥

परं व्योम परं धाम परमात्मा परं पदम् ।
परात्परः पशुपतिः पशुपाशविमोचकः ॥ ९९ ॥
पूर्णानन्दः परानन्दः पुराणपुरुषोत्तमः ।
पद्मप्रसन्ननयनः प्रणताज्ञानमोचनः ॥ १०० ॥

नन्द्य आनंदनीयोऽसि नंदिकेश्वरवल्लभः ॥ ३३६ ॥ नंदिप्रियोऽसि नादोऽसि योऽन्तर्दशविधध्वनिः । गम्यो नादानुसंधानान्नादमध्यप्रतिष्ठितः ॥ ३३७ ॥ निष्कलोऽवयवैर्हीनो निर्मलो दूषणोज्झितः । नित्यो नाशोज्झितो नित्यानित्यः खोर्व्यादिरूपधृक् ॥ ३३८ ॥ अविद्यैव महारोगस्तदस्पृष्टो निरामयः । अव्याकृतं यदाकाशं परं व्योम तदात्मकः ॥ ३३९ ॥ ज्योतिषामपि यज्ज्योतिस्तत्परं धाम कथ्यते । परमः सर्वजीवेभ्यः परमात्मेति गद्यते ॥ ३४० ॥ कैलासादिपदेभ्योऽपि परमत्वात्परं पदम् । ब्रह्मविष्णुमहेशानाद्युत्तमत्वात् परात्परः ॥ ३४१ ॥ ब्रह्मादिकीटकान्तानां पाता पशुपतिर्मतः । द्विपंचाशद्विधाः पाशाः सांख्यतन्त्रादिषु स्फुटाः ॥ ३४२ ॥ ब्रह्मादीन्मोचयंस्तेभ्यः पशुपाशविमोचकः । पूर्णानन्दः क्रियाकर्तृकर्मभेदोज्झितं सुखम् ॥ ३४३ ॥ भूपादिब्रह्मपर्यन्तानन्दान् शतगुणोत्तरान् । सर्वानप्यधरीकुर्वन् परानंदो महासुखम् ॥ ३४४ ॥ क्षरेभ्यः सर्वभूतेभ्यः कूटस्थादक्षरादपि । उत्तमत्वादनादित्वात् पुराणपुरुषोत्तमः ॥ ३४५ ॥ पद्मप्रसन्ननयनो विकसत्कमलेक्षणः । नमतां तत्त्वबोधेन प्रणताज्ञानमोचनः ॥ ३४६ ॥

प्रमाणप्रत्ययातीतः प्रणतार्तिनिवारणः ।
फलहस्तः फणिपतिः फेत्कारः फाणितप्रियः ॥ १०१ ॥
बाणार्चिताङ्घ्रियुगलो बालकेलिकुतूहली ।
ब्रह्म ब्रह्मार्चितपदो ब्रह्मचारी बृहस्पतिः ॥ १०२ ॥
बृहत्तमो ब्रह्मपरो ब्रह्मण्यो ब्रह्मवित्प्रियः ।
बृहन्नादाग्र्यचीत्कारो ब्रह्माण्डावलिमेखलः ॥ १०३ ॥

प्रमाणप्रत्ययातीतो नित्यज्ञानैकविग्रहः । प्रमाकरणजानां हि प्रमितीनामनित्यता ॥ ३४७ ॥ नमतां नाशयन् पीडां प्रणतार्तिनिवारणः । फलहस्तः स्वभक्तानामविलंबात्फलं ददत् ॥ ३४८ ॥ वासुकेरपि शेषस्य स्वामी फणिपतिर्मतः । फेत्कार इति तन्नाम्ना तन्त्रं तत्र निरूप्यसे ॥ ३४९ ॥ खण्डा(गुडा)ह्वयेक्षुविकृतौ प्रीतिमान् फाणितप्रियः । बाणासुरेण पूज्यत्वाद्बाललीलासु कौतुकात् ॥ ३५० ॥ बाणार्चितांघ्रियुगलो बालकेलिकुतूहली । ब्रह्म त्वमेव वेदान्तवेद्यतत्त्वात्मकत्वतः ॥ ३५१ ॥ ब्रह्मार्चितपदो वेदैः श्लाघनीयं हि ते पदम् । ब्रह्मचारी भवान् येनाकृतदारपरिग्रहः ॥ ३५२ ॥ वाचस्पतिस्वरूपेण देवार्च्यत्वा द्बृहस्पतिः[1] । बृहतो ब्रह्मविष्ण्वादीनतिशेषे बृहत्तमः ॥ ३५३ ॥ वेदैकतत्परो धातुः श्रेष्ठो ब्रह्मपरो मतः[2] । ब्रह्मण्य इति विख्यातो ब्राह्मणान् मानयन् स्वयम् ॥ ३५४ ॥ प्रिया ब्रह्मविदो यस्य स मतो ब्रह्मवित्प्रियः । चीत्कारो गजशब्दः स मेघाशन्यादितो महान् ॥ ३५५ ॥ तवास्तीति बृहन्नादाग्र्यचीत्कार इति स्मृतः । कटिसूत्रे किंकिणीव ब्रह्माण्डान्येव गुंफयन् ॥ ३५६ ॥ तादृग्दधद्विश्वरूपं ब्रह्माण्डावलि-मेखलः ।

1. बुद्धिस्तु बृहती माया तत्पतित्वाबृहस्पतिः ॥
2. धातुर्वेदैकपरस्य श्रेष्ठो ब्रह्मपरो मतः ।

भ्रूक्षेपदत्तलक्ष्मीको भर्गो भद्रो भयापहः ।
भगवान् भक्तिसुलभो भूतिदो भूतिभूषणः ॥ १०४ ॥

भव्यो भूतालयो भोगदाता भ्रूमध्यगोचरः ।
मन्त्रो मन्त्रपतिर्मन्त्री मदमत्तमनोरमः ॥ १०५ ॥

मेखलावान् मन्दगतिर्मतिमत्कमलेक्षणः ।
महाबलो महावीर्यो महाप्राणो महामनाः ॥ १०६ ॥

भ्रुवोरिङ्गितमात्रेण भक्तेभ्यः संपदो ददत् ॥ ३५७ ॥ भ्रूक्षेपदत्तलक्ष्मीको भर्गो गायत्र्युदीरितः । भद्रा मन्द्रा मृगाश्चेति सन्ति द्विरदजातयः ॥ ३५८ ॥ तेषूत्तमा भद्रजातिर्भद्रस्त्वं तादृशाननः । द्वितीयाद्वै भयं यत्तदपघ्नंस्त्वं भयापहः ॥ ३५९ ॥ उत्पत्तिं च विनाशं च भूतानामागतिं गतिम् । वेत्सि विद्यामविद्यां चेत्युच्यसे भगवानिति ॥ ३६० ॥ भक्त्यैव लब्धुं यः शक्यः स भक्तिसुलभो महान् (भवान्) । सिद्धीर्दत्से भस्म धत्से भूतिदो भूतिभूषणः ॥ ३६१ ॥ भव्यो भावुकरूपत्वाद्भाविविश्वात्मकत्वतः । भूतानां भूजलादीनां पिशाचानां च देहिनाम् ॥ ३६२ ॥ अतीतानामधिष्ठानमतो भूतालयो भवान् । भोगदाता दुःखसुखसाक्षात्कारप्रदत्वतः ॥ ३६३ ॥ अविमुक्ते भ्रुवोर्मध्ये ध्येयो भ्रूमध्यगोचरः । मंत्राः सामर्ग्यजूरूपा षडर्णैकाक्षरादयः ॥ ३६४ ॥ रहोविचाररूपाश्च राज्यभारोपयोगिनः । तद्रूपस्तदभिमानिदेवता तस्य कारकः ॥ ३६५ ॥ तेन मन्त्रो मन्त्रपतिर्मन्त्रीत्यपि च गीयसे । मदः समाधिसंभूतध्येयान्यविषयाग्रहः ॥ ३६६ ॥ रमसे तद्युते चित्ते मदमत्तमनोरमः । मेखलावान् रशनया मौञ्ज्या वा विलसत्कटिः ॥३६७॥ येषां कापि गतिर्नास्ति मन्दानां ज्ञानकर्मणोः । अभावेन गतिस्तेषामपि मन्दगतिस्ततः ॥ ३६८ ॥ यस्माज्ज्ञानयुता संपत्ताद्दृग् यस्य निरीक्षणम् । दृशैव दत्तधीश्रीको मतिमत्कमलेक्षणः ॥ ३६९ ॥

बलवीर्यप्राणमनःसमष्ट्येकतनुर्भवान् । महाबलो महावीर्यो महाप्राणो महामनाः ॥ ३७० ॥

यज्ञो यज्ञपतिर्यज्ञगोप्ता यज्ञफलप्रदः ।
यशस्करो योगगम्यो याज्ञिको याजकप्रियः ॥ १०७ ॥

रसो(६००) रसप्रियो रस्यो रञ्जको रावणार्चितः ।
रक्षोरक्षाकरो रत्नगर्भो राज्यसुखप्रदः ॥ १०८ ॥

लक्ष्यं लक्ष्यप्रदो लक्ष्यो लयस्थो लड्डुकप्रियः ।
लानप्रियो लास्यपरो लाभकृल्लोकविश्रुतः ॥ १०९ ॥

यज्ञ इत्यादिकं नामाष्टकं तु प्रकटार्थकम्[1] । रसः परम आनंदो रसो वै स इति श्रुतेः ॥ ३७१ ॥ शांतादौ मधुरादौ वा रसे प्रीत्या रसप्रियः । रस्यते चर्व्यते प्राज्ञैर्भूयो भूयोऽनुभूयते ॥ ३७२ ॥ स रस्यस्तन्मनोवृत्तिरञ्जनेनासि रञ्जकः । रावणैः शब्दनैर्वेद-शास्त्रगीतादिपाठिभिः ॥ ३७३ ॥ दशास्येनापि सिद्ध्यर्थं पूजितो रावणार्चितः । रक्षांसि भस्मसात्कुर्वन् रक्षोरक्षाकरः स्मृतः ॥ ३७४ ॥ रत्नगर्भा मही तद्वान् रत्नगर्भस्तदाश्रयः । राज्यं तज्जन्मसौख्यं च ददद्राज्यसुखप्रदः ॥ ३७५ ॥ तारेण धनुषा चित्तशरेण ब्रह्म वेधयेत् । इति श्रुत्या शरव्यस्त्वं तल्लक्ष्यमसि योगिनाम् ॥ ३७६ ॥ लक्ष्याणि

1. ब्राह्मणस्पत्ययज्ञात्मा यज्ञो यज्ञस्वरूपवान् ।
यज्ञतोष्यो यज्ञपतिर्यज्ञभोक्ता च तत्र भुक् ।
यज्ञे प्रीत्यातु फलदो मतो यज्ञफलप्रदः ।
यशस्करो यशोवृद्धिकर्ता लोकत्रयेषु च ।
ज्ञानयोगेन गम्यस्त्वं योगगम्यस्तु शान्तिदः ।
त्वमेव युग(यज्ञ)कर्ता स्यात्तेन त्वं याज्ञिकः स्मृतः ।
याजकेषु प्रीतियुक्तो मतस्त्वं याजकप्रियः ।

चित्तस्थैर्यार्थं लक्षसंख्यान्यदीदृशन् । ऋषयस्तानि निर्विघ्नं ददल्लक्ष्यप्रदो भवान् ॥ ३७७ ॥ लक्ष्यो लक्षणया गम्यो महावाक्यगतैः पदैः । लयस्थः कल्पकालेऽपि तिष्ठंश्चित्तलयेऽपि वा ॥ ३७८ ॥ लड्डुका वर्तुलाकाराः प्रियालतिलखाखसैः । रचिताः शर्करापक्वास्तत्प्रियो लड्डुकप्रियः ॥ ३७९ ॥ लानप्रियो गजावासशालायां प्रीतिसंयुतः । विलासार्हं परं धाम यस्य लास्यपरो हि सः ॥ ३८० ॥ ये लाभकारिणो लोकाः शीघ्रं भक्तवरप्रदाः । तेषु श्रेष्ठतया ख्यातो लाभकृल्लोकविश्रुतः ॥ ३८१ ॥

वरेण्यो वह्निवदनो वन्द्यो वेदान्तगोचरः ।
विकर्ता विश्वतश्चक्षुर्विधाता विश्वतोमुखः ॥ ११० ॥

वामदेवो विश्वनेता वज्रिवज्रनिवारणः ।
विश्वबन्धनविष्कम्भाधारो विश्वेश्वरप्रभुः ॥ १११ ॥

शब्दब्रह्म शमप्राप्यः शंभुशक्तिगणेश्वरः ।
शास्ता शिखाग्रनिलयः शरण्यः शिखरीश्वरः ॥ ११२ ॥

वरेण्याख्यो गणपतेरद्वैतभजने रतः । कश्चिद्राजा तदद्वैताद्वरेण्योऽस्युत्तमोऽपि वा ॥ ३८२ ॥ यद्यद्धवन्तमुद्दिश्य समिद्धेऽग्नौ हुतं हविः । तेनैव तृप्यसीत्यर्थात्त्वं वह्निवदनो मतः ॥ ३८३ ॥ वन्द्यो नम्योऽस्युपनिषद्गम्यो वेदान्तगोचरः । विकर्ता त्वं हि षड्भावविकारणां प्रवर्तकः ॥ ३८४ ॥ यत्र क्वचन भक्तेन पत्रं पुष्पं फलं जलम् । दत्तं तत्रैव तत्पश्यन् धारयन् भक्षयन्नपि ॥ ३८५ ॥ कीर्त्यसे विश्वतश्चक्षुर्विधाता विश्वतोमुखः । वामदेवो वल्गुतरं दीव्यसि द्योतसे यतः ॥ ३८६ ॥ विश्वनेतासि जगतो विष्णोर्वा नायको यतः । इन्द्रवज्रस्तंभनेन वज्रिवज्रनिवारणः ॥ ३८७॥ विश्वनिर्माणपर्याप्तो देशो विष्कंभ उच्यते । विश्वबन्धनविष्कंभाधारस्तस्यापि धारणात् ॥ ३८८ ॥

ब्रह्माण्डानां तदीशानां चेशो विश्वेश्वरप्रभुः । शब्दब्रह्म परां वाचमतीतो नादरूपधृक् ॥ ३८९ ॥ शमप्राप्यः शान्तिदान्तिजितचित्तेन लभ्यसे । शैवान् शाक्तान् गणांश्चेष्टे शंभुशक्तिगणेश्वरः ॥ ३९० ॥ शास्ता केरलदेशीया देवताऽस्ति तदात्मकः । तस्याः शिखाया मध्ये यः परमात्मा व्यवस्थितः ॥ ३९१ ॥ श्रुतिसिद्धोऽस्ति तद्रूपः शिखाग्रनिलयो भवान् । त्राता शरण्यः प्रालेयाचलात्मा शिखरीश्वरः ॥ ३९२ ॥

षड्तुकुसुमस्रग्वी षडाधारः षडक्षरः ।
संसारवैद्यः सर्वज्ञः सर्वभेषजभेषजम् ॥ ११३ ॥

सृष्टिस्थितिलयक्रीडः सुरकुञ्जरभेदनः ।
सिन्दूरितमहाकुम्भः सदसद्व्यक्तिदायकः ॥ ११४ ॥

साक्षी समुद्रमथनः स्वसंवेद्यः स्वदक्षिणः ।
स्वतन्त्रः सत्यसङ्कल्पः सामगानरतः सुखी ॥ ११५ ॥

जातीचम्पककुन्दादीन्येकैकर्तुभवान्यपि । षड्तुकुसुमस्रग्वी सर्वदा युगपद्दधत् ॥ ३९३ ॥ मूलाधारे गणेशोऽस्ति चक्रषट्कं तदूर्ध्वतः। षण्णामाधारभूतोऽसि षडाधार इति स्मृतः ॥ ३९४ ॥ ङेवर्मयुग्वक्र-तुण्डमन्त्ररूपः षडक्षरः । संसारवैद्य इत्युक्तो भवरोगविनाशकः ॥३९५॥ सर्वज्ञः सकलज्ञाता सुगतात्मा विनायकः । सर्वेषामपि रोगाणां दिव्यं पीयूषमौषधम् ॥ ३९६॥ तस्यापि नाशयन् दोषान् सर्वभेषजभेषजम् ॥ लीलया सर्वजगतां निर्मिति-स्थिति-संहृतीः ॥ ३९७ ॥ सृष्टि-स्थिति-लयक्रीडः कथ्यसे रचयन् क्षणात् । दानवैरर्चितश्चेत्त्वं सुरकुञ्जरभेदनः ॥ ३९८ ॥ सिन्दूरितमहाकुंभः सिन्दूरारुणमस्तकः । सद्ब्रह्मैव न सद्विश्वं तयोर्व्यक्तिः प्रकाशनम् ॥

३९९ ॥ स्वभक्तेभ्यो ददासीति सदसद्व्यक्तिदायकः । साक्षी पश्यसि साक्षात्त्वं विश्वं चित्तानपेक्षया ॥ ४०० ॥ समुद्रमथने देवैर्मन्थनारंभणेऽर्चितः । समुद्रमथनः प्रोक्तः स्वसंवेद्यः परात्परः ॥ ४०१ ॥ परज्योतिः स्वरूपत्वात् स्वयंशक्तः स्वदक्षिणः ॥ ४०२ ॥ स्वतन्त्रः स्वयमेवासि नानातन्त्रात्मना यतः । अमोघकल्पनात् सत्यसंकल्प इति गीयसे ॥४०३ ॥ सामप्रीतेः सदानंदात् सामगानरतः सुखी ।

हंसो हस्तिपिशाचीशो हवनं हव्यकव्यभुक् ।
हव्यो हुतप्रियो हर्षो हृल्लेखामन्त्रमध्यगः ॥ ११६ ॥

क्षेत्राधिपः क्षमाभर्ता क्षमापरपरायणः ।
क्षिप्रक्षेमकरः क्षेमानन्दः क्षोणीसुरद्रुमः ॥ ११७ ॥

हंसो यतिविशेषात्मा यद्वा भास्करमूर्तिकः[1] ॥ ४०४ ॥ एतत्पञ्चाक्षरस्यान्ते लिखेच्छब्दाद्विठो मनुः । तत्प्रतीकमुपादाय तस्येशो देवतोदिता ॥ ४०५ ॥ सोऽयं हस्तिपिशाचीशो नवार्णमनुदेवता । यागः प्रक्षेपयुग्होमस्तद्रूपो हवनं भवान् ॥ ४०६ ॥ देवताः पितरश्चेति द्विरूपो हव्यकव्यभुक् । हव्यो हविःस्वरूपत्वाद्धविर्ब्रह्मेति हि स्मृतेः ॥ ४०७ ॥ हुतं द्रव्यं प्रियं यस्या देवतायाः (हुतप्रियः) स वै भवान् । हविर्भक्षणजो मोदो हर्षः सोऽपि त्वदात्मकः ॥ ४०८ ॥ हृल्लेखार्थस्तन्त्रराजे वर्णितो व्याकुलाक्षरैः । व्योम्ना प्रकाशमानस्त्वं ग्रसमानस्त्वमग्निना ॥ ४०९ ॥ तयोर्विमर्श ईकारो बिन्दुना तन्निफालनम् । इति ह्रींकारवाच्योऽसि

1. हंसो यति विशेषो वा गणको भानुमूर्तिमान् ।
2. काशीमयूरपुर्याद्य क्षेत्रेशा बहुविश्रुताः ।
अधिपश्चापि तेषां त्वं देव क्षेत्राधिपो मतः ॥

हृल्लेखामन्त्रमध्यगः ॥ ४१०॥ प्रयागादेः शरीरादेर्वेशः क्षेत्राधिपो मतः । क्षमाभर्ता क्षितिं क्षान्तिमपि वा यो बिभर्ति सः ॥ ४११ ॥ क्षान्तिशीलमुनिप्राप्यः क्षमापरपरायणः । शीघ्रं सिद्धिं ददातीति क्षिप्रक्षेमकरो भवान् ॥ ४१२ ॥ क्षेमं सांसारिकं सौख्यमानन्दः पारमार्थिकः । उभयात्मा त्वमेवेति क्षेमानन्द इतीर्यसे ॥ ४१३ ॥ कल्पवृक्ष इव क्षोण्यामिष्टान्सर्वान्प्रयच्छसि । धर्मादिदुःखभोगान्तान् अतः क्षोणीसुरद्रुमः ॥ ४१४ ॥

धर्मप्रदोऽर्थदः कामदाता सौभाग्यवर्धनः ।
विद्याप्रदो विभवदो भुक्तिमुक्तिफलप्रदः ॥ ११८ ॥

आभिरूप्यकरो वीरश्रीप्रदो विजयप्रदः ।
सर्ववश्यकरो गर्भदोषहा पुत्रपौत्रदः ॥ ११९ ॥

मेधादः कीर्तिदः शोकहारी दौर्भाग्यनाशनः ।
प्रतिवादिमुखस्तम्भो रुष्टचित्तप्रसादनः ॥ १२० ॥
पराभिचारशमनो दुःखभञ्जनकारकः ।

कल्पद्रुमत्वं विविनक्त्येकविंशतिनामभिः । धर्मप्रदोऽर्थदः कामदातेत्युक्तस्त्रिवर्गदः ॥ ४१५ ॥ स्त्रीणां जीवत्पतित्वादि ददत्सौभाग्यवर्धनः । विद्याप्रदो विभवदो ज्ञानसंपत्तिदायकः ॥ ४१६ ॥ भोगजीवन्मुक्तिदानाद्भुक्तिमुक्तिफलप्रदः । आढ्यैः सह दरिद्राणां मूर्खाणां पण्डितैः सह । साम्यं प्रदर्शयन् सभ्येष्वाभिरूप्यकरो मतः ॥ ४१७ ॥ समरे कान्दिशीकानां अपि वीरश्रियं ददत् । नाम स्मृतवतां वीरश्रीप्रदः कीर्त्यसे बुधैः ॥ ४१८ ॥ वीरश्रिया जयफलं ददानो विजयप्रदः । सर्वं भक्तवशे कुर्वन् सर्ववश्यकरो भवान् ॥ ४१९ ॥ बीजदोषान् स्रावपातौ नाशयन् गर्भदोषहा । पुत्रः सूनुश्च दुहिता

तत्पौत्रान् दुहितुः सुतान् ॥ ४२० ॥ नप्तॄन्प्रणप्तॄन् दौहित्रान् ददानः पुत्रपौत्रदः । धीर्धारणावती मेधा मेधादस्तत्प्रदायकः ॥ ४२१ ॥ लोके या सद्गुणख्यातिस्तत्प्रदानेन कीर्तिदः । शोकहारी ज्ञानदानात्तरति शोकमात्मवित् ॥ ४२२ ॥ दुर्भगत्वापहारेण स्त्रीणां दौर्भाग्यनाशनः । वाचं स्तभ्नासि दुष्टानां प्रतिकूलं प्रजल्पताम् ॥ ४२३ ॥ प्रतिवादिमुखस्तम्भः कथ्यसे स्मृतिमात्रतः । सेवकेषु क्रोधजुषां राज्ञां चित्तानि शोधयन् ॥ ४२४ ॥ स्नेहशालीनि कुर्वाणो रुष्टचित्तप्रसादनः । पराभिचारशमनो मारणाख्यस्य कर्मणः ॥ ४२५ ॥ स्वशत्रुभिः प्रणीतस्य निष्फलीकरणान्मतः । भञ्जयन् सर्वदुःखानि दुःखभञ्जनकारकः ॥ ४२६ ॥

लवस्त्रुटिः कला काष्ठा निमेषस्तत्परः क्षणः ॥ १२१ ॥

घटी मुहूर्तं प्रहरो दिवा नक्तम्(७००) अहर्निशम् ।
पक्षो मासोऽयनं वर्षं युगं कल्पो महालयः ॥ १२२ ।

राशिस्तारा तिथिर्योगो वारः करणमंशकम् ।
लग्नं होरा कालचक्रं मेरुः सप्तर्षयो ध्रुवः ॥ १२३ ॥

राहुर्मन्दः कविर्जीवो बुधो भौमः शशी रविः ।
कालः सृष्टिः स्थितिर्विश्वं स्थावरं जङ्गमं च यत् ॥ १२४॥

अथ कालस्वरूपत्वमुक्तं विंशतिनामभिः । पद्मपत्रसहस्रस्य सूक्ष्मसूच्याभिवेधने ॥ ४२७ ॥ दले दले लवः कालः सहस्रेण लवैस्त्रुटिः ॥ ४२८ ॥ त्रुटेः शतं तत्परस्तैर्निमेषस्त्रिंशता भवेत् । अष्टादशनिमेषैः स्यात्काष्ठा तत्त्रिंशता कला ॥ ४२९ ॥ तत्त्रिंशता क्षणस्ते षड्घटी ताभ्यां मुहूर्तकम् । प्रहरस्तच्चतुष्कं तच्चतुष्कं नक्तकं दिवा ॥ ४३० ॥ अहर्निशं त्वहोरात्रं प्रहरैरष्टभिर्भवेत् । ते पञ्चदश पक्षस्तौ मासः षडयनं तु

ते ॥ ४३१ ॥ ताभ्यां तु मानुषं वर्षं तैः षष्ट्या त्रिशतीयुजा । दिव्यं द्वादशसाहस्रैर्दिव्यवर्षैश्चतुर्युगम् ॥ ४३२ ॥ चतुर्युगसहस्रेण कल्पो दैनन्दिनो लयः । द्वासप्ततिसहस्रैस्तैः स्यान्महाप्रलयो विधेः ॥ ४३३ ॥ राशिर्द्वादश मेषाद्याः कृत्तिकाद्याश्च तारकाः । त्वमेव च तिथिश्चान्द्री कला पञ्चदशात्मिका ॥ ४३४ ॥ विष्कम्भप्रथमा योगास्त्वद्रूपाः सप्तविंशतिः । योगा अमृतसिद्धाद्या आनंदाद्यास्त्वमेव च ॥ ४३५ ॥ रव्यादिसप्तवारात्मा बवादिकरणात्मकः । चत्वारि प्रतिनक्षत्रमंशकानि त्वमेव हि ॥ ४३६ ॥ राशीनामुदयो लग्नं होरा लग्नार्धसंमिता । कालचक्रं शैशुमारं मेरुः सौवर्णपर्वतः ॥ ४३७ ॥ सप्तर्षयः कश्यपाद्या औत्तानचरणिर्ध्रुवः । राह्वादयो ग्रहा अष्टौ त्वद्रूपा एव नेतरे ॥ ४३८ ॥ कलनात् काल इत्युक्तो जगत्संहरणक्रिया । सृष्टिः स्थितिश्च जगदुत्पादनप्राणनक्रिये ॥ ४३९ ॥ यत्स्थावरादि विश्वं तत्त्वमित्येकाभिधानकम् ।

भूरापोऽग्निर्मरुद्व्योमाहङ्कृतिः प्रकृतिः पुमान् ।
ब्रह्मा विष्णुः शिवो रुद्र ईशः शक्तिः सदाशिवः ॥१२५॥

त्रिदशाः पितरः सिद्धा यक्षा रक्षांसि किन्नराः ।
साध्या विद्याधरा भूता मनुष्याः पशवः खगाः ॥ १२६ ॥

समुद्राः सरितः शैला भूतं भव्यं भवोद्भवः ।
साङ्ख्यं पातञ्जलं योगः पुराणानि श्रुतिः स्मृतिः ॥१२७॥
वेदाङ्गानि सदाचारो मीमांसा न्यायविस्तरः ।
आयुर्वेदो धनुर्वेदो गान्धर्वं काव्यनाटकम् ॥ १२८ ॥

वैखानसं भागवतं सात्वतं पाञ्चरात्रकम् ।
शैवं पाशुपतं कालामुखं भैरवशासनम् ॥ १२९ ॥

शाक्तं वैनायकं सौरं जैनमार्हतसंहिता ।
सदसद्व्यक्तमव्यक्तं सचेतनमचेतनम् ।। १३० ।।

भूरापोऽग्निर्मरुद्व्योम पञ्चभूतात्मको भवान् ।। ४४० ।। अहङ्कृतिरहङ्कारः प्रकृतिर्मूलकारणम् । पुमांश्च पञ्चविंशस्त्वं प्रकृत्याद्यैरसंहतः ।। ४४१ ।। मञ्चस्थब्रह्मविष्ण्वीशरुद्राः पादाः सदाशिवः । फलकस्तत्र कामेशः शिवस्तस्यांकगामिनी ।। ४४२ ।। शक्तिः कामेश्वरीत्येते सप्तापि भवदात्मकाः । त्रिदशादिकशैलान्ता अर्थास्त्वं तिथिभिर्मिताः[1] ।। ४४३ ।। भवान् भूतमतीतं च भव्यं क्षेमं च भावि च । भवोद्भवः शिवोत्पन्नः संसारप्रभवोऽथवा ।। ४४४ ।। अथ सांख्यादयो विद्यास्त्वद्रूपाः सप्तविंशतिः । साङ्ख्यं कपिलमुन्युक्तं शास्त्रं पातञ्जलं पुनः ।। ४४५ ।। सामसूत्रनिदानाख्यं योगः फणिपतीरितः । ब्राह्मादीनि पुराणानि श्रुतयो बह्वृचादयः ।। ४४६ ।। मन्वाद्याः श्रुतयो वेदाङ्गानि कल्पादिकानि षट् । सदाचारः सदाचारसङ्ग्रहात्माऽधुना ततः ।। ४४७ ।। मीमांसा षोडशाध्यायी संकर्षसहिता सती । त्रिचतुर्लक्षणे भक्तिब्रह्ममीमांसके अपि ।। ४४८ ।। कणादगौतममुनिप्रणीतो न्यायविस्तरः । ऋग्यजुःसामवेदानामुपवेदा अपि क्रमात् ।। ४४९ ।। आयुर्वेदधनुर्वेदगांधर्वास्तन्मयो भवान् । काव्यनाटकशब्दाभ्यां श्रव्यं दृश्यं च गृह्यते ।। ४५० ।। श्रव्यमष्टविधं दृश्यं अष्टाविंशतिधा च यत् । संकीर्णं यच्च बहुधा तत्तत्सर्वात्मको भवान् ।। ४५१ ।। विष्णोर्वैखानसादीनि शैवानि तु महेशितुः ।। पृथक् चत्वारि चत्वारि तन्त्राण्येतत्त्वदात्मकम् ।। ४५२ ।। शाक्तादित्रितयं शक्तेर्गणेशस्य

1. ब्रह्माद्याः पञ्च भूतानामीश्वराः सन्नियामकः ।
पञ्चानां जननी शक्तिः प्रकृतिः परदेवता ।।
शिवस्तु पुरुषो ज्ञेयस्तद्रूपी त्वं गणेश्वर ।
वियदादिकशैलान्तजीवरूपी त्वमेव च ।।

विवस्वतः । तन्त्रे द्वे नास्तिकोन्नीते अपि जैनार्हते तथा ॥ ४५३ ॥ कार्याणां कारणस्यान्तरवस्थानं सदात्मता । अकारणेनावस्थानं तदभावेऽसदात्मता ॥ ४५४ ॥ सर्वं कार्यात्मना व्यक्तमव्यक्तं कारणात्मना । सचेतनं प्राणिमात्रं व्योमादिकमचेतनम् ॥ ४५५ ॥

बन्धो(८००) मोक्षः सुखं भोगोऽयोगः सत्यमणुर्महान् ।
स्वस्ति हुं फट् स्वधा स्वाहा श्रौषड्वौषड्वषण्णमः ॥ १३१॥

ज्ञानं विज्ञानमानन्दो बोधः संविच्छमो यमः ।
एक एकाक्षराधार एकाक्षरपरायणः ॥ १३२ ॥

बन्ध आत्मन्यनात्मत्वभ्रमो नात्मनि चात्मता । एतत्सर्वं भवानेव भगवन् परिकीर्तितः ॥ ४५६ ॥ मोक्षस्त्वविद्याविध्वंसस्ततो यदवशिष्यते । तत्सुखं प्रत्यगानन्दो भोगः सोऽनुभवात्मकः ॥ ४५७ ॥ अयोगः संगरहितः तद्धि सत्यमबाधितम् । स एवाणुर्मनः षष्ठेन्द्रियागोचरतावशात् ॥ ४५८ ॥ ततोऽधिकस्य सौख्यस्याभावादेव स वै महान् । तदेव सम्यगस्तीति स्वस्ति नास्ति ततः परम् ॥ ४५९ ॥ अन्यस्य दूरीकरणात्तदेव ब्रह्म हुं मतम् । दूरोत्सारणमात्रं न किंतु (विघ्न)नाशोऽपि तेन फट् ॥ ४६० ॥ स्वधेति पितृदैवत्यं स्वाहेत्यग्न्यादिदैवतम् । श्रौषडित्यादयस्तत्तच्छब्दयुक्कर्मलक्षकाः ॥ ४६१ ॥ सर्वेषां कर्मणामिष्टसिद्ध्यर्थत्वान्महाफले । सुखे लब्धे तु तत्रैव तत्सर्वं पर्यवस्यति ॥ ४६२ ॥ तेन कर्मापि सकलं भवेदेकात्मकं सुखम् । मोक्षे धीर्ज्ञानमन्यत्र विज्ञानं तद्द्वयं भवान् ॥ ४६३ ॥ त्वमेव प्रत्यगानन्दः प्रत्यग्बोधस्त्वमेव हि । योगिभिः सेव्यते संविद्बाह्यवृत्तिनिरासिका ॥ ४६४ ॥ तदेकप्रवणत्वाय सौषधी भवदात्मिका । सर्वस्य शमनात्सर्वोपरमात्त्वं शमो यमः[1] ॥ ४६५ ॥ एक एवाद्वितीयस्त्वं

1. सर्वस्य दुष्टभावस्य शमनाच्च शमो यमः ।

भेदत्रैविध्यशून्यतः । गंबीजान्तःस्थितेरेकाक्षराधार इति स्मृतः ॥ ४६६ ॥ ओमित्येकाक्षरस्थत्वादेकाक्षरपरायणः ।

एकाग्रधीरेकवीर एकानेकस्वरूपधृक् ।
द्विरूपो द्विभुजो द्व्यक्षो द्विरदो द्वीपरक्षकः ॥ १३३ ॥

द्वैमातुरो द्विवदनो द्वन्द्वातीतो द्वयातिगः ।
त्रिधामा त्रिकरस्त्रेतात्रिवर्गफलदायकः ॥ १३४ ॥

एकाग्रधीः स्वात्ममात्रप्रवणापि मतिर्भवान् ॥ ४६७ ॥ अहमि प्रलयं कुर्वन्निदमः प्रतियोगिनः । पराक्रमपरोऽस्येकवीरस्त्वत्तो न चापरः[1] ॥ ४६८ ॥ प्रतिभूतमवस्थानादेकानेकस्वरूपधृक् । एकधा बहुधा चैव दृश्यसे जलचन्द्रवत् ॥ ४६९ ॥ द्वे ब्रह्मणी इति श्रुत्या द्विरूपोऽस्यपरं परम् । त्वमेव द्विभुजो द्व्यक्षो द्विरदः प्रकटार्थकः ॥ ४७० ॥ सप्तद्वीपाधिपत्यस्य प्रदानाद्द्वीपरक्षकः । द्वैमातुरोऽस्युमागङ्गे मातरौ तव विश्रुते ॥ ४७१ ॥ तवैव मूर्तिरग्र्याख्या तेन द्विवदनो भवान्[2] । शीतोष्णादीन्यतिक्रान्तो द्वन्द्वातीत इति श्रुतः ॥ ४७२ ॥ रजस्तमश्चातिलिङ्घ्य वर्तमानो द्वयातिगः । त्रिधामा सूर्यचन्द्राग्नि-तेजस्त्रितयमूर्तिमान्[3] ॥ ४७३ ॥ त्रयाणामपि लोकानां (देवानां) करणात्त्रिकरो भवान् । नर्याद्यग्नित्रयाकाङ्क्षधर्मकामार्थकर्मणाम्[4] ॥ ४७४ ॥ फलप्रद इति त्रेधात्रिवर्गफलदायकः ।

1. लयादि ब्रह्मकल्पान्तमयस्य कालरूपिणः ।
   जेता देवेष्वेकवीरः त्वत्तो नास्ति सुरेष्वपि ॥
2. नरगजवक्त्रयुक्तो भवान्द्विवदनो मतः ।
3. त्रिधामा सच्चिदानन्दब्रह्मत्रितयसंज्ञकः ।
4. समष्टि व्यष्ट्यभेदात्मा त्रेता त्वं गजवक्त्रक ।
   धर्मार्थकालफलदः त्रिवर्गफलदायकः ॥

त्रिगुणात्मा त्रिलोकादिस्त्रिशक्तीशस्त्रिलोचनः ।
चतुर्बाहुश्चतुर्दन्तश्चतुरात्मा चतुर्मुखः ॥ १३५ ॥

चतुर्विधोपायमयश्चतुर्वर्णाश्रमाश्रयः ।
चतुर्विधवचोवृत्तिपरिवृत्तिप्रवर्तकः ॥ १३६ ॥

चतुर्थीपूजनप्रीतश्चतुर्थीतिथिसंभवः ।
पञ्चाक्षरात्मा पञ्चात्मा पञ्चास्यः पञ्चकृत्यकृत् ॥ १३७ ॥

गुणत्रयवती मूलप्रकृतिस्त्रिगुणा मता ॥ ४७५ ॥ तस्या हृदि त्वमेवेति त्रिगुणात्मेति गीयसे । त्रयाणामपि लोकानां त्रिलोकादिश्च कारणम् ॥ ४७६॥ रमालज्जानङ्गयोगस्त्रिशक्तिः कथ्यते मनुः । प्रभावोत्साहमन्त्रा वा त्रिशक्तीशस्तदीश्वरः[1] ॥ ४७७ ॥ त्रिलोचनश्चतुर्बाहुश्चतुर्दन्त इति स्फुटम्[2] । आत्मान्तरात्मा ज्ञानात्मा परमात्मेति भेदतः ॥ ४७८ ॥ आत्मोपनिषदि प्रोक्तश्चतुरात्मा त्वमेव हि। चतुर्विधा मुखे वेदा यस्य स त्वं चतुर्मुखः ॥ ४७९ ॥ भेदो दण्डः साम दानमित्युपायचतुष्टयम् । चतुर्विधोपायमयस्तज्जन्यफल-साधकः।।४८०।। ब्राह्मणब्रह्मचर्यादिवर्णा श्रमविभागशः । विहितैः कर्मभिः प्राप्यश्चतुर्वर्णाश्रमाश्रयः ॥ ४८१ ॥ गुहायां वर्तयंस्तिस्रः पश्यंतीं मध्यमां पराम् । वैखरीं परितो बाह्यवर्तनेन प्रवर्तयन् ॥ ४८२ ॥

---

1. भ्रामर्याधारकामेभ्यो नैजास्त्रिशक्तयो मताः ।
तासामीशस्त्रिशक्तीशः स्वानन्दभुवनेश्वरः ॥

2. त्रिधा स्थितं ब्रह्म यस्य लोचनानि मुखांबुजे ।
त्रिलोचनस्ततः प्रोक्तो निर्गुणं यच्चतुर्विधम् ।
तदेव दन्तास्त्वक्त्रे चतुर्दन्तस्ततो भवान् ।
सदसत्समसहजसंज्ञिकं तु चतुर्विधम् ।
स्वानन्दं यस्य देवस्य ख्यातस्तेन चतुर्भुजः ॥

चतुर्विधवचोवृत्तिपरिवृत्तिप्रवर्तकः । चतुर्थीपूजनप्रीतश्चतुर्थीतिथिसंभवः । इति नामद्वयं स्पष्टं स्याद्गणेशपुराणतः[1] ॥ ४८३ ॥ नादबिन्दुमकारोकाराकाराः प्रणवस्थिताः ॥ ४८४ ॥ त्वच्छरीरमतः पंञ्चाक्षरात्मा परिकीर्त्यसे । ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरश्च सदाशिवः ॥४८५ ॥ यस्यैते विग्रहाः पञ्च स पञ्चात्मेति गीयसे[2] । विस्तीर्णं वदनं यस्य ब्रह्माण्डकवलक्षमम् ॥ ४८६ ॥ पचेर्विस्तारवाचित्वात्स पञ्चास्य इति स्मृतः । सृष्टिः स्थितिश्च संहारस्तिरोधानमनुग्रहः ॥ ४८७ ॥ ब्रह्मादिरूपैरेतानि कुर्वाणः पञ्चकृत्यकृत् ।

पञ्चाधारः पञ्चवर्णः पञ्चाक्षरपरायणः ।
पञ्चतालः पञ्चकरः पञ्चप्रणवभावितः ॥ १३८ ॥

पञ्चब्रह्ममयस्फूर्तिः पञ्चावरणवारितः ।
पञ्चभक्ष्यप्रियः पञ्चबाणः पञ्चशिवात्मकः ॥ १३९ ॥

पञ्चाधारोऽसि भूतानां पञ्चानामपि धारकः ॥ ४८८ ॥ सर्वदा सूर्यकोटिप्रभः सन् कृतत्रेतयोश्चन्द्रवर्णोऽर्जुनद्रुच्छविः । द्वापरे शक्रगोपोपमोऽभूत्कलौ धूम्रवर्णोऽभवत्पञ्चवर्णो भवान्[3] ॥ ४८९ ॥ जपन् पञ्चाक्षरं शैवं पञ्चाक्षरपरायणः । आमध्यमाग्रादङ्गुष्ठात्प्रमाणं ताल

---

1. चतुर्थ्यां पूजनेनैव प्रीतो विधिपुरस्सरम् ।
   चतुर्थीपूजनप्रीत इति त्वं परिगीयसे ।
   चतुर्थ्यां यस्तु सञ्जातः चतुर्थीतिथिसंभवः ॥
2. ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च परा शक्तिश्च भास्करः ।
   यस्यैते विग्रहाः पञ्च स पञ्चात्मेति गीयसे ।
3. सूर्यकोटिप्रभस्त्वं तु सर्वदा गणनायकः ।
   हेमवर्णः कृतयुगे त्रेतायां धवलच्छविः ॥
   द्वापरे रक्तवर्णस्त्वं कलौ तु धूम्रवर्णकः ॥ (ब्रह्मा)

उच्यते ॥ ४९० ॥ तालपञ्चकदेहाढ्यः पञ्चतालोऽसि वामनः । पञ्चहस्तमितः प्रांशुरपि पञ्चकरो भवान् ॥ ४९१ ॥ तारवाग्भवलज्जाभाः प्रसादपरया सह । प्रणवाः पञ्च तैर्वाच्यः पञ्चप्रणवभावितः[1] ॥ ४९२ ॥ सद्योजातवामदेवाघोरतत्पुरुषेश्वरैः । [2]पञ्चब्रह्ममयस्फूर्तिरभिन्न-स्फुरणात्मकः ॥ ४९३ ॥ पञ्चावृतिस्तवप्रोक्तैरङ्गाद्यावरणैर्वृतः । छन्नो वा पञ्चभिः कोशैः पञ्चावरणवारितः[3] ॥ ४९४ ॥ लड्डुकमंडकपूरीफेणीवटकाभिधानि भक्ष्याणि । यस्य प्रियाणि पञ्चापि पञ्चभक्ष्यप्रियः स भवान् ॥ ४९५ ॥ बाणेश्वर्यभिधाम्बायाः कामेश्वरशिवस्य च । प्रत्येकं पञ्च बीजानि सिद्धान्येव तु तद्विदाम् ॥ ४९६ ॥ तदात्मकतया पञ्चबाणः पञ्चशिवात्मकः[4] ।

षट्कोणपीठः षट्चक्रधामा षड्ग्रन्थिभेदकः।
षडध्वध्वान्तविध्वंसी षडङ्गुलमहाह्रदः ॥ १४० ॥

षण्मुखः षण्मुखभ्राता षट्शक्तिपरिवारितः ।
षड्वैरिवर्गविध्वंसी षडूर्मिभयभञ्जनः ॥ १४१ ॥

षट्तर्कदूरः षट्कर्मनिरतः षड्रसाश्रयः ।
सप्तपातालचरणः सप्तद्वीपोरुमण्डलः ॥ १४२ ॥

1. अकारोकारमकारनादबिन्दुमयाः पराः ।
प्रणवाः पञ्च तैरर्च्यः पञ्चप्रणवभावितः ॥ (ब्रह्मा)

2. सदसत्समसहजयोगसंज्ञिकैर्व रैः ।
पञ्चब्रह्ममयस्फूर्तिः अभिन्नस्फुरणात्मकः ॥ (ब्रह्मा)

3. पञ्चावृतिदेवसेव्यः पञ्चावरणवारितः । (ब्रह्मा)

4. पञ्चबाणो मन्मथस्तु पञ्चबाणस्तदात्मकः ।
परः शिवभुवनेशरुद्रेश्वरसदाशिवाः ।
सहजसांख्यपरमशिवरुद्राभिधो ह्यथ ।
शिवः पञ्चविधः प्रोक्तः आत्मा पञ्चशिवात्मकः । (ब्रह्म)

सप्तस्वर्लोकमुकुटः सप्तसप्तिवरप्रदः ।
सप्ताङ्गराज्यसुखदः सप्तर्षिगणमण्डितः ॥ १४३ ॥

षट्कोणपीठः कोणाः षट् पूजास्थानानि यस्य सः ॥ ४९७ ॥ षट्चक्रधामा त्वं मूलाधिष्ठानमणिपूरकाः । अनाहतविशुद्ध्याज्ञा वासस्थानानि यस्य सः ॥ ४९८ ॥ मूलाज्ञामणिपूरेषु द्वौ द्वौ ग्रंथी भिनत्ति यः । वह्निकुंडलिनी सैव भवान् षड्ग्रंथिभेदकः ॥ ४९९ ॥ पदभुवनवर्णतत्त्वकलामंत्राख्याः षडध्वानः । तच्छोधनकर्तृत्वेन षडंध्वध्वान्तविध्वंसी ॥ ५०० ॥ महाह्रदो नाभिरूपो गांभीर्येण षडङ्गुलः । पिचण्डिलत्वाद्यस्यैष षडङ्गुलमहाह्रदः ॥ ५०१ ॥ षट्संख्याकानि शास्त्राणि मुखे यस्य स षण्मुखः । स भवान् षण्मुखभ्राता सेनानीर्यस्य तेऽनुजः ॥ ५०२ ॥ षडङ्गयुवतिच्छन्नः षट्शक्तिपरिवारितः । षड्वैरिवर्गविध्वंसी कामक्रोधौ च मत्सरम् ॥ ५०३ ॥ लोभमोहमदान् हंसि षडिमान्वैरिशब्दितान् अशनायां पिपासां च शोकं मोहं जरां मृतिम् ॥ ५०४ ॥ षडूर्मिशब्दितान्निघ्नन् षडूर्मिभयभञ्जनः । षड्दर्शनोदितैस्तर्कैर्युक्तिभिर्यो न गृह्यते ॥ ५०५ ॥ वागतीतः स षट्तर्कदूर इत्यभिधीयते[1] ॥ षट्कर्मनिरतः सक्तः षट्सु यागादिकर्मसु ॥ ५०६ ॥ मधुरादिरसानामप्याधारः षड्रसाश्रयः । अतलाद्या अधोऽधःस्थाः सप्त लोका यदङ्घ्रिगाः ॥ ५०७ ॥ सप्त जम्ब्वादयो द्वीपा यस्य सक्थि भुवर्मुखाः । ऊर्ध्वगाः सप्त गोलोकावधयो यस्य मूर्ध्नि सः ॥ ५०८ ॥ सप्तपातालचरणः सप्तद्वीपोरुमंडलः । सप्तस्वर्लोकमुकुट इति नामत्रयेरितः ॥ ५०९ ॥ सप्ताभिर्जटाभिः सहितः

---

1. मन्त्रतर्को यन्त्रतर्कः तन्त्रतर्कः प्रयोगकः ।
अणुतर्को न्यायतर्कः तर्का एव तु षड्विधाः ॥
शुक्रश्च विश्वकर्मा च विष्णुश्च मय दानवः ।
कणादो गौतमश्चैव दर्शनानां प्रवर्तकाः ॥

सप्त इत्युच्यते शिवः । मणिमल्लमृधे तस्मै भवान् प्रादाद्धयोत्तमम् (जयं परम्) ॥ ५१० ॥ सूर्याय वा वरं तेन सप्तसप्तिवरप्रदः । स्वाम्यमात्यादिसप्ताङ्गयुक्तराज्यात् सुखं ददत् ॥ ५११॥ सप्ताङ्गराज्यसुखदः सप्तभिः कश्यपादिभिः । गणदेवैश्च सेव्यत्वात् सप्तर्षिगणमंडितः ॥ ५१२॥

सप्तच्छन्दोनिधिः सप्तहोता सप्तस्वराश्रयः ।
सप्ताब्धिकेलिकासारः सप्तमातृनिषेवितः ॥ १४४ ॥

सप्तच्छन्दोमोदमदः सप्तच्छन्दोमखप्रभुः ।
अष्टमूर्तिर्ध्येयमूर्तिरष्टप्रकृतिकारणम् ॥ १४५ ॥

अष्टाङ्गयोगफलभूरष्टपत्राम्बुजासनः ।
अष्टशक्तिसमृद्धश्रीः(९००) अष्टैश्वर्यप्रदायकः ॥ १४६ ॥

सप्तछन्दोनिधिः पथ्यच्छन्दःसप्तकसंश्रयः । होत्रादयोऽच्छावा (यःस्ताव)कान्ताः होतारः सप्त सौमिकाः ॥ ५१३ ॥ महाहविर्मुनिर्वापि सप्तहोता तदात्मकः । षड्जादिस्वरवान्नाद इति सप्तस्वराश्रयः ॥ ५१४ ॥ सप्ताब्धिकेलिकासारो यस्य क्रीडासरोऽर्णवः । ब्राह्मयादिमातृसेव्यत्वात् सप्तमातृनिषेवितः ॥ ५१५ ॥ पथ्यादि सप्तच्छन्दांसि तेषां मोदेन यो मदः । तेनैव घूर्णनात् सप्तच्छन्दोमोदमदः स्मृतः ॥ ५१६ ॥ पथ्या (उक्था)द्यक्रतुपूज्यत्वात् सप्तच्छन्दोमखप्रभुः । अष्टमूर्तिः शिवस्तेन यन्मूर्तिर्हृदि चिन्त्यते ॥ ५१७ ॥ सोऽष्टमूर्तिर्ध्येय-मूर्तिर्ध्येयो वा पृथगष्टभिः । प्रकृत्यहङ्कृतिमहत्पञ्चतन्मात्रसंज्ञिताः ॥५१८ ॥ प्रकृतीर्यो जनयति सोऽष्टप्रकृतिकारणम् । अष्टाङ्गयोगफलभूः समाध्यन्तैर्यमादिभिः ॥ ५१९ ॥ अङ्गैर्युक्तस्य हृद्वृत्तिरोधस्य फलदायकः । पङ्कजेऽष्टदले तिष्ठन् अष्टपत्राम्बुजासनः ॥ ५२० ॥

अष्टशक्तिसमृद्धश्रीर्दलाष्टकनिवासिना । तीव्रादिशक्त्यष्टकेन परितः सेवितो भवान् ॥ ५२१ ॥ दाताऽणिमादिसिद्धीनामष्टैश्वर्यप्रदायकः ।

अष्टपीठोपपीठश्रीरष्टमातृसमावृतः ।
अष्टभैरवसेव्योऽष्टवसुवन्द्योऽष्टमूर्तिभृत् ॥ १४७ ॥
अष्टचक्रस्फुरन्मूर्तिरष्टद्रव्यहविःप्रियः ।
नवनागासनाध्यासी नवनिध्यनुशासिता ॥ १४८ ॥
नवद्वारपुराधारो नवाधारनिकेतनः ।
नवनारायणस्तुत्यो नवदुर्गानिषेवितः ॥ १४९ ॥
नवनाथमहानाथो नवनागविभूषणः ।
नवरत्नविचित्राङ्गो नवशक्तिशिरोधृतः ॥ १५० ॥

अष्टपीठोपपीठश्रीर्महापीठोपपीठयोः ॥ ५२२ ॥ पुराणे स्फुटयोर्भूरिसङ्ख्ययोः संपदात्मकः । अष्टमी तु महालक्ष्मीर्ब्राह्म्याद्याः सप्त मातरः ॥ ५२३ ॥ आवृतौ यस्य तिष्ठन्ति सोऽष्टमातृसमावृतः । अष्टभैरवसेव्योऽष्टौ भैरवा वटुकादयः ॥ ५२४ ॥ तैः सेव्यो वसवोऽष्टौ तु प्रभासांता धरादयः । तैर्वन्दितो भवानष्टवसुवंद्यः प्रकीर्तितः ॥ ५२५ ॥ भूतानि पुष्पवन्तौ स्व एतद्रूपोऽष्टमूर्तिभृत् ।[1] अष्टाचक्रा नवद्वारा देवानां पूरिति श्रुतेः ॥ ५२६ ॥ यंत्रे तिष्ठन्नष्टचक्रस्फुरन्मूर्तिरिति स्मृतः । लाजेक्षुसक्तुचिपिटाः कदल्यो (कलमा)मोदकास्तिलाः ॥ ५२७ ॥ नारिकेला घृताक्ता इत्यष्टद्रव्यहविःप्रियः । नवनागासनाध्यासी नागैः कर्कोटकादिभिः ॥ ५२८ ॥ पत्रेष्वष्टसु मध्ये च यस्यासनमधिष्ठितम् । शासच्छंखमुकुन्दादीन् नवनिध्यनुशासिता ॥ ५२९ ॥ नवद्वारपुराधारो जीवरूपेण देहभृत् । कुलाकुलसहस्रारे मूलाद्याज्ञान्तिमानि षट् ॥ ५३० ॥ लंबिकेति नवस्वास्से नवाधारनिकेतनः । धर्माद्यनन्तबदरी-रूपशङ्करसुन्दरैः ॥ ५३१ ॥ लक्ष्म्या साध्येनोपपदैर्युक्ता नारायणा नव ।

1. बिन्द्वादिसह जान्तःस्थब्रह्मरू पोऽष्टमूर्तिभृत् ।

नवनारायणस्तुत्यस्तैः स्तुत्यः स भवानिति॥ ५३२ ॥ दुर्गाया नवकूष्माण्डचन्द्रघण्टादयोऽभिधाः । प्रसिद्धास्ताभिरीड्यत्वान्नव-दुर्गानिषेवितः ॥ ५३३ ॥ ज्ञानप्रकाशसत्यानन्द विमर्शस्वभाव-सुभगानाम् । नवनाथमहानाथो नाथत्वात्प्रतिभपूर्णयोश्च भवान् ॥ ५३४ ॥ कर्कोटकादिमण्ड्यत्वान्नवनागविभूषणः । नवरत्न-विचित्राङ्गो वज्रमुक्तादिभूषितः ॥ ५३५ ॥ तीव्राद्या नव ते पीठे नवशक्तिशिरोधृतः ।

दशात्मको दशभुजो दशदिक्पतिवन्दितः ।
दशाध्यायो दशप्राणो दशेन्द्रियनियामकः ॥ १५१ ॥

दशाक्षरमहामन्त्रो दशाशाव्यापिविग्रहः ।
एकादशादिभी रुद्रैः स्तुत एकादशाक्षरः ॥ १५२ ॥

द्वादशोद्दण्डदोर्दण्डो द्वादशान्तनिकेतनः ।
त्रयोदशाभिधा भिन्नविश्वेदेवाधिदैवतम् ॥ १५३ ॥

दिशो दश तदात्मा यो व्यापकः स दशात्मकः[1] ॥ ५३६ ॥ महागणपतेर्मूर्त्या भवान् दशभुजोऽभवत् । इन्द्रादयोऽष्टौ दिक्पाला ऊर्ध्वाधोदिगधीश्वरौ ॥ ५३७ ॥ क्रमाद्ब्रह्माऽनन्त इति दशदिक्पति-वन्दितः । दशाध्यायश्चतुर्वेद षडङ्गच्यध्ययनान्मतः[2] ॥ ५३८ ॥ दशप्राणः पंच पंच प्राणनागादिरूपवान् ॥ वागाद्यात्मत्वगाद्यात्म-दशेन्द्रियनियामकः ॥ ५३९॥ उक्तो हस्तिपिशाचीतिमन्त्रश्चेत्प्रण-

1. बिन्द्वाद्ययोगपर्यन्ताः आत्मनः स्थितिरूपकाः ।
दश तदात्मा भगवान्गणेशानो दशात्मकः ॥
2. विनायकरहस्ये तु योगानन्दाभिधं वरम् ।
दशाध्याययुतं तत्र दशाध्यायस्तदात्मकः ॥

वादिमः । दशाक्षरमहामन्त्रस्त्वद्दैवत्यस्त्वमेव सः ॥ ५४० ॥ दशदिग्व्यापिदेहत्वाद्दशाशाव्यापिविग्रहः । रुद्रा एकादशारभ्य सहस्राणि सहस्रशः ॥ ५४१ ॥ एकादशादिभी रुद्रैः स्तुतस्तैः सकलैर्नुतः । तारशक्ती विघ्नशक्ती वशमानय ठद्वयम् ॥ ५४२ ॥ एकादशाक्षरो मन्त्रस्त्वद्दैवत्यस्त्वमेव सः । द्वादशोद्दंडदोर्दंडो गाढैर्द्वादशभिर्भुजैः ॥ ५४३ ॥ द्वादशान्तं ललाटोर्ध्वं ब्रह्मरंध्रावसानकम् । प्रकटो योगिनां तद्वो द्वादशान्तनिकेतनः ॥ ५४४ ॥ पुरूरवप्रभृतिभिः पूज्यस्त्वं विश्वदैवतैः । त्रयोदशाभिधाभिन्नविश्वेदेवाधिदैवतम् ॥ ५४५ ॥

चतुर्दशेन्द्रवरदश्चतुर्दशमनुप्रभुः ।
चतुर्दशादिविद्याढचश्चतुर्दशजगत्प्रभुः ॥ १५४ ॥

सामपंचदशः पंचदशीशीतांशुनिर्मलः ।
षोडशाधारनिलयः षोडशस्वरमातृकः ॥ १५५ ॥

षोडशान्तपदावासः षोडशेन्दुकलात्मकः ।
कला सप्तदशी सप्तदशः सप्तदशाक्षरः ॥ १५६ ॥

चतुर्दशानामिन्द्राणां मनूनां वरदोऽधिपः । चतुर्दशेंद्रवरदश्चतुर्दशमनुप्रभुः ॥ ५४६ ॥ चतुर्दशादिविद्याढचो वेदाद्याः सोपवेदकाः । चतुर्दशाष्टादश च प्रसिद्धास्तासु पण्डितः ॥ ५४७ ॥ आपातालादा च सत्याच्चतुर्दशजगत्प्रभुः । यत्पंचदशभिः स्तौमैराज्य(द्य) स्तोत्रचतुष्टयम् ॥ ५४८ ॥ सामयुक्तं तदात्मत्वात् सामपंचदशो भवान् । स्वच्छो राकेन्दुवत्पञ्चदशीशीतांशुनिर्मलः ॥ ५४९ ॥ षोडशाधारनिलयोऽस्यंतश्च क्रेषु संस्थितः । षडाधारनवाधारषोडशाधारलक्षणम् ॥ ५५० ॥ वेद्यं गुरुमुखादेवेत्यागमे शिवशासनम् । स्वरान्मिमीते मानेन षोडशस्वरमातृकः ॥ ५५१ ॥ षोडशांतपदावासो

ब्रह्मरंध्राब्जकर्णिकाम् । आरभ्योर्ध्वं षोडशांतमुन्मन्याः परतः स्थितः ॥ ५५२ ॥ अमृता मानिनी(मानदे)त्यादिषोडशेन्दुकलात्मकः । कला सप्तदशी नाम प्रसिद्धा त्रिपुरागमे ॥ ५५३ ॥ त्रयोदशाक्षरी तुर्यविद्याख्या त्वं तदात्मकः । यत्तु सप्तदशस्तोमं पृष्ठस्तोत्रचतुष्टयम् ॥ ५५४ ॥ सामयुक्तं तदात्मत्वाद्भवान् सप्तदशो मतः । वौषडाश्रावययजास्तु-श्रौषड्येयजामहे ॥ ५५५ ॥ इति त्वं आप्नुषे यज्ञानिति सप्तदशाक्षरः ।

अष्टादशद्वीपपतिरष्टादशपुराणकृत् ।
अष्टादशौषधीसृष्टिरष्टादशविधिः स्मृतः ॥ १५७ ॥

अष्टादशलिपिव्यष्टिसमष्टिज्ञानकोविदः ।
एकविंशः पुमानेकविंशत्यंगुलिपल्लवः ॥ १५८ ॥

चतुर्विंशतितत्त्वात्मा पञ्चविंशाख्यपूरुषः ।
सप्तविंशतितारेशः सप्तविंशतियोगकृत् ॥ १५९ ॥

अष्टादशद्वीपपतिः सप्तैकादशसंख्ययोः ॥ ५५६ ॥ द्वीपोपद्वीपयोर्जंबुसिंहलाद्योरधीश्वरः । मात्स्यकौर्मब्राह्मपाद्माद्यष्टादशपुराण कृत्[1] ॥ ५५७ ॥ अष्टादशौषधीसृष्टिर्धान्यसृष्टिविचक्षणः । मुख्य-धान्योपधान्यानि तेषु द्वादश षट् क्रमात् ॥ ५५८ ॥ विधयोऽपूर्वनियम परिसंख्याः पृथक् पृथक् । प्रयोगविनियोगोत्पत्त्याख्याभिर्नव ते द्विधा ॥५५९॥ गुणप्रधानभेदादित्यष्टादशविधिः स्मृतः । नागरद्राविडांध्राद्याः स्वतंत्रा लिपयो भुवि ॥ ५६० ॥ अष्टादश तदंशोत्था अवान्तरभिदा अपि । देशभेदेन बहवस्तज्ज्ञाने त्वं विचक्षणः ॥ ५६१ ॥ अष्टादशलिपिव्यष्टिसमष्टिज्ञानकोविदः । एकविंशः पुमानात्मेत्यामनं-

1. अष्टादशप्रभेदाढ्यपुराणोपपुराणयोः ।
कर्ता गणेश पूर्वाणां अष्टादश पुराणकृत् ।

षण्णवतिः प्रोक्ताः श्रीचक्रदेवताः ॥ ५८२ ॥ विद्यागणेशयोर्योगाज्जायन्तेऽधिकदेवताः । तासामीशः समस्तानां षण्णवत्यधिकप्रभुः[1] ॥ ५८३ ॥ शतानन्दः शतगुणा आनन्दा मानुषादयः । ब्रह्मानन्दादिमा ये ये ते सर्वेऽपि त्वदात्मकाः ॥ ५८४ ॥ ब्रह्माण्डानामनन्तानां धर्ता शतधृतिर्भवान् । पद्मपत्रायताक्षस्त्वं शतपत्रायतेक्षणः ॥ ५८५ ॥ शतानीको भूरिसैन्यः शक्रः शतमखो भवान् । अथवा बहुसंख्यानि पूजनादीनि यस्य सः ॥ ५८६ ॥ शतं धारा अरास्तीक्ष्णा यदायुधवरस्य सः । वज्रोत्कृष्टायुधो वाऽपि शतधारवरायुधः॥ ५८७॥ सहस्रपत्रनिलयो ब्रह्मरन्ध्रस्थपद्मगः । फणासहस्रवद्भूष्यः सहस्रफणभूषणः ॥ ५८८ ॥ सहस्रशीर्षा पुरुष इत्येकं नाम ते स्फुटम् । (सहस्रशीर्षा पुरुषो विराट्पुरुषरूपवान् ।) अनंतनेत्रचरणः सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ ५८९ ॥

सहस्रनामसंस्तुत्यः सहस्राक्षबलापहः ।
दशसाहस्रफणभृत्फणिराजकृतासनः ॥ १६७ ॥

अष्टाशीतिसहस्राद्यमहर्षिस्तोत्रयंत्रितः ।
लक्षाधीशप्रियाधारो लक्षाधारमनोमयः ॥ १६८ ॥

चतुर्लक्षजपप्रीतश्चतुर्लक्षप्रकाशितः ।
चतुरशीतिलक्षाणां जीवानां देहसंस्थितः ॥ १६९ ॥

कोटिसूर्यप्रतीकाशः कोटिचंद्रांशुनिर्मलः ।
शिवाभवाध्युष्टकोटिविनायकधुंरधरः ॥ १७० ॥

सहस्रनामसंस्तुत्यः स्तुत्यर्होऽसंख्यनामभिः । यमाविशन्ति नामानि सर्वाणीति किल श्रुतेः ॥ ५९० ॥ इन्द्रस्य दर्पहरणात्

---

1. अष्टाचत्वारिंशद्देवाः स्वानन्दे ब्रह्मणस्पतेः ।
विघ्नसिद्धिबुद्धियोगात् जायन्तेऽधिकदेवताः ॥
तासामीशः समस्तानां षण्णवत्यधिकप्रभुः ।

सहस्राक्षबलापहः । दशसाहस्रफणभृत्फणिराजकृतासनः[1] ॥ ५९१ ॥ इच्छया सृष्टिनिर्मातुः किमसाध्यं तव प्रभो । सर्वविद्या-कलाराशिरक्षणैकप्रयोजनाः ॥ ५९२ ॥ विष्णुना हिमवत्पृष्ठे स्थापिता गृहमेधिनः । पुराणे वैष्णवे प्रोक्तास्तैः स्तुत्योऽसि नियंत्रितः[2] ॥ ५९३॥ अष्टाशीतिसहस्राद्यमहर्षिस्तोत्रयंत्रितः । लक्षाधीशप्रियाधारो लक्षाधीशा धनेश्वराः ॥ ५९४ ॥ तेषां प्रियः सन्नाधारो धनवृद्ध्यर्थमाश्रितः । लक्षाणि चित्तस्थैर्यार्थं प्रसिद्धानि तदाश्रितम् ॥ ५९५॥ मनो यस्य तदात्मा त्वं लक्षाधारमनोमयः । चतुर्लक्षजपप्रीतः पुरश्चर्यादिसाधनैः ॥५९६ ॥ पुराणाष्टादशग्रंथसंख्या लक्षचतुष्टयम् । तैः प्रकाशितरूपस्त्वं चतुर्लक्षप्रकाशितः॥ ५९७ ॥ सर्वजीवात्मतेयत्तानवच्छेदश्च रोचिषः। कलंकतापासंपर्कः कथ्यते नामभिस्त्रिभिः ॥ ५९८ ॥ चतुरशीतिलक्षाणां जीवानां देहसंस्थितः । कोटिसूर्य-प्रतीकाशः कोटिचंद्रांशुनिर्मलः ॥ ५९९॥ ग्रहा विनायकाभिख्याः सार्धकोटित्रयात्मकाः । भवस्य च शिवायाश्च प्रत्येकं सन्ति तत्पतिः ॥ ६०० ॥ शिवाभवाध्युष्टकोटिविनायकधुरंधरः ।

सप्तकोटिमहामन्त्रमन्त्रितावयवद्युतिः ।
त्रयस्त्रिंशत्कोटिसुरश्रेणीप्रणतपादुकः ॥ १७१ ॥

अनन्तनामानन्तश्रीरनन्तानन्तसौख्यदः ।

विश्वरूपस्य तेऽङ्गानि सर्वमन्त्राधिदेवताः ॥ ६०१ ॥ अतः सञ्जप्तमन्त्रैस्तैर्द्योतसेऽवयवैरपि । सप्तकोटिमहामंत्रमंत्रितावयवद्युतिः ॥ ६०२ ॥ ईदृशान्नाधिकस्त्वत्तः कोऽपि देवस्ततो भवान् ।

1. आसनं यस्य शेषस्तु तेनैवं कथ्यसे भवान् ।
2. वेदादिविद्याद्रष्टारो गोत्र वृद्धिकरा अपि ।
अष्टाशीति सहस्रौघास्तैः कृतस्तोत्रतोषितः ॥

त्रयस्त्रिंशत्कोटिसुरश्रेणीप्रणतपादुकः ॥ ६०३ ॥ अनन्तनामा सर्वेऽपि शब्दास्त्वन्नामतां गताः । यावत्प्रतिष्ठितं ब्रह्म तावती वागिति श्रुतेः ॥ ६०४ ॥ अनन्तश्रीरसंख्यास्ते विद्यासंपत्तिकीर्तयः । प्रातिस्विकमनन्तानामानन्त्ये गणना तु या ॥ ६०५ ॥ तावन्तं दददानन्दमनन्तानन्तसौख्यदः । अनन्तानन्ददानं तु स्वाद्वैते पर्यवस्यति ॥ ६०६ ॥

(उत्तराङ्गन्यासः - गांहृदयाय नमः गीं शिरसे स्वाहा, गूं शिखायै वषट्, गैं कवचाय हुं, गौं नेत्रत्रयाय वौषट्, गः अस्त्राय फट्।

भूर्भुवः सुवरोमिति दिग्विमोकः ॥

पञ्चवक्त्रो दशभुजो ललाटेन्दुः शशिप्रभः ।

मुण्डमालः सर्पभूषो मुकुटांगदभूषणः ॥

अग्न्यर्कशशिनो भाभिः तिरस्कुर्वन् दशायुधः ।

सर्वविघ्नहरो देवः तं ध्यायामि दिवानिशम् ॥

लं पृथिव्यात्मने महागणपतये गन्धं समर्पयामि ।

हं आकाशात्मने महागणपतये पुष्पाणि समर्पयामि ।

यं वाय्वात्मने महागणपतये धूपमाघ्रापयामि ।

रं अग्न्यात्मने महागणपतये दीपं दर्शयामि ।

वं अमृतात्मने महागणपतये अमृतोपहारं निवेदयामि ।

गुह्यातिगुह्यगोप्ता त्वं गृहाणात्मकृतं जपम् ।

सिद्धिर्भवतु देवेश त्वत्प्रसादान्मयि स्थिरा ॥)

इति वैनायकं नाम्नां सहस्रमिदमीरितम् ॥ १७२ ॥

इदं ब्राह्मे मुहूर्ते यः पठति प्रत्यहं नरः ।

करस्थं तस्य सकलमैहिकामुष्मिकं सुखम् ॥ १७३ ॥

आयुरारोग्यमैश्वर्यं धैर्यं शौर्यं बलं यशः ।

मेधा प्रज्ञा धृतिः कांतिः सौभाग्यमतिरूपता ॥ १७४ ॥

सत्यं दया क्षमा शान्तिर्दाक्षिण्यं धर्मशीलता ।
जगत्संयमनं विश्वसंवादो वादपाटवम् ॥ १७५ ॥
सभापाण्डित्यमौदार्यं गांभीर्यं ब्रह्मवर्चसम् ।
औन्नत्यं च कुलं शीलं प्रतापो वीर्यमार्यता ॥ १७६ ॥
ज्ञानं विज्ञानमास्तिक्यं स्थैर्यं विश्वातिशायिता ।
धनधान्याभिवृद्धिश्च सकृदस्य जपाद्भवेत् ॥ १७७ ॥
वश्यं चतुर्विधं नृणां जपादस्य प्रजायते ।
राज्ञो राजकलत्रस्य राजपुत्रस्य मंत्रिणः ॥ १७८ ॥
जप्यते यस्य वश्यार्थं स दासस्तस्य जायते ।
धर्मार्थकाममोक्षाणामनायासेन साधनम् ॥ १७९ ॥
शाकिनीडाकिनीरक्षोयक्षोरगभयापहम् ।
साम्राज्यसुखदं चैव समस्तरिपुमर्दनम् ॥ १८० ॥
समस्तकलहध्वंसि दग्धबीजप्ररोहणम् ।
दुःस्वप्ननाशनं क्रुद्धस्वामिचित्तप्रसादनम् ॥ १८१ ॥
षट्कर्माष्टमहासिद्धित्रिकालज्ञानसाधनम् ।
परकृत्याप्रशमनं परचक्रविमर्दनम् ॥ १८२ ॥
सङ्ग्रामरङ्गे सर्वेषामिदमेकं जयावहम् ।
सर्ववन्ध्यात्वदोषघ्नं गर्भरक्षैककारणम् ॥ १८३ ॥
पठ्यते प्रत्यहं यत्र स्तोत्रं गणपतेरिदम् ।
देशे तत्र न दुर्भिक्षमीतयो दुरितानि च ॥ १८४ ॥
न तद्गृहं जहाति श्रीर्यत्रायं पठ्यते स्तवः ।
क्षयकुष्ठप्रमेहार्शोभगंदरविषूचिकाः ॥ १८५ ॥
गुल्मं प्लीहानमश्मानं अतिसारं महोदरम् ।
कासं श्वासमुदावर्तं शूलशोफादिसंभवम् ॥ १८६ ॥

शिरोरोगं वमिं हिक्कां गण्डमालामरोचकम् ।
वातपित्तकफद्वन्द्व त्रिदोषजनितज्वरम् ।। १८७ ।।
आगन्तुं विषमं शीतमुष्णं चैकाहिकादिकम् ।
इत्याद्युक्तमनुक्तं वा रोगं दोषादिसंभवम् ।। १८८ ।।
सर्वं प्रशमयत्याशु स्तोत्रस्यास्य सकृज्जपः ।
सकृत्पाठेन संसिद्धः स्त्रीशूद्रपतितैरपि ।। १८९ ।।
सहस्रनाममन्त्रोऽयं जपितव्यः शुभाप्तये ।
महागणपतेः स्तोत्रं सकामः प्रजपन्निदम् ।। १९० ।।
इच्छितान्सकलान् भोगानुपभुज्येह पार्थिवान् ।
मनोरथफलैर्दिव्यैर्व्योमयानैर्मनोरमैः ।। १९१ ।।
चन्द्रेन्द्रभास्करोपेन्द्रब्रह्मशर्वादिसद्मसु ।
कामरूपः कामगतिः कामतो विचरन्निह ।। १९२ ।।
भुक्त्वा यथेप्सितान् भोगानभीष्टान् सह बन्धुभिः ।
गणेशानुचरो भूत्वा महागणपतेः प्रियः ।। १९३ ।।
नन्दीश्वरादिसानन्दी नन्दितः सकलैर्गणैः ।
शिवाभ्यां कृपया पुत्रनिर्विशेषं च लालितः ।। १९४ ।।
शिवभक्तः पूर्णकामो गणेश्वरवरात्पुनः ।
जातिस्मरो धर्मपरः सार्वभौमोऽभिजायते ।। १९५ ।।
निष्कामस्तु जपन्नित्यं भक्त्या विघ्नेशतत्परः ।
योगसिद्धिं परां प्राप्य ज्ञानवैराग्यसंस्थितः ।। १९६ ।।
निरन्तरोदितानन्दे परमानन्दसंविदि ।
विश्वोत्तीर्णे परे पारे पुनरावृत्तिवर्जिते ।। १९७ ।।
लीनो वैनायके धाम्नि रमते नित्यनिर्वृतः ।
यो नामभिर्हुनेदेतैरर्चयेत्पूजयेन्नरः ।। १९८ ।।

राजानो वश्यतां यान्ति रिपवो यान्ति दासताम् ।
मन्त्राः सिद्ध्यन्ति सर्वेऽपि सुलभास्तस्य सिद्धयः॥१९९॥
मूलमन्त्रादपि स्तोत्रमिदं प्रियतरं मम ।
नभस्ये मासि शुक्लायां चतुर्थ्यां मम जन्मनि ॥ २०० ॥
दूर्वाभिर्नामभिः पूजां तर्पणं विधिवच्चरेत् ।
अष्टद्रव्यैर्विशेषेण जुहुयाद्भक्तिसंयुतः ॥ २०१ ॥
तस्येप्सितानि सर्वाणि सिद्ध्यन्त्यत्र न संशयः ।
इदं प्रजप्तं पठितं पाठितं श्रावितं श्रुतम् ॥ २०२ ॥
व्याकृतं चर्चितं ध्यातं विमृष्टमभिनंदितम् ।
इहामुत्र च सर्वेषां विश्वैश्वर्यप्रदायकम् ॥ २०३ ॥
स्वच्छंदचारिणाप्येष येनायं धार्यते स्तवः ।
स रक्ष्यते शिवोद्भूतैर्गणैरध्युष्टकोटिभिः ॥ २०४ ॥
पुस्तके लिखितं यत्र गृहे स्तोत्रं पूपूजयेत् ।
तत्र सर्वोत्तमा लक्ष्मीः सन्निधत्ते निरन्तरम् ॥ २०५ ॥
दानैरशेषैरखिलैर्व्रतैश्च तीर्थैरशेषैरखिलैर्मखैश्च ।
न तत्फलं विन्दति यद्गणेशसहस्रनाम्नां स्मरणेन सद्यः ॥२०६॥
एतन्नाम्नां सहस्रं पठति दिनमणौ प्रत्यहं प्रोज्जिहाने
सायं मध्यंदिने वा त्रिषवणमथवा संततं वा जनो यः ॥
स स्यादैश्वर्यधुर्यः प्रभवति च सतां कीर्तिमुच्चैस्तनोति
प्रत्यूहं हन्ति विश्वं वशयति सुचिरं वर्धते पुत्रपौत्रैः ॥ २०७ ॥
अकिञ्चनोऽपि मत्प्राप्तिचिन्तको नियताशनः ।
जपेत्तु चतुरो मासान् गणेशार्चनतत्परः ॥ २०८ ॥
दरिद्रतां समुन्मूल्य सप्तजन्मानुगामपि ।
लभते महतीं लक्ष्मीमित्याज्ञा पारमेश्वरी ॥ २०९ ॥

आयुष्यं वीतरोगं कुलमतिविमलं संपदश्चार्तदानाः
कीर्तिर्नित्यावदाता भणितिरभिनवा कान्तिरव्याधिभव्या।
पुत्राः सन्तः कलत्रं गुणवदभिमतं यद्यदेतच्च सत्यं
नित्यं यः स्तोत्रमेतत्पठति गणपतेस्तस्य हस्ते समस्तम् ॥ २१०॥

लघुसहस्रनामस्तोत्रम्

गणञ्जयो गणपतिर्हेरंबो धरणीधरः ।
महागणपतिर्लक्षप्रदः क्षिप्रप्रसादनः ॥ २११ ॥
अमोघसिद्धिरमि(मृ)तो मन्त्रश्चिन्तामणिर्निधिः ।
सुमङ्गलो बीजमाशापूरको वरदः शिवः ॥ २१२ ॥
काश्यपो नन्दनो वाचासिद्धो ढुण्ढिविनायकः ।
मौदकैरेभिरत्रैकविंशत्या नामभिः पुमान् ॥ २१३ ॥
यः स्तौति मद्गतमना मदाराधनतत्परः ।
स्तुतो नाम्नां सहस्रेण तेनाहं नात्र संशयः ॥ २१४ ॥
नमो नमः सुरवरपूजिताङ्घ्रये
नमो नमो निरुपमङ्गलात्मने ।
नमो नमो विपुलपदैकसिद्धये
नमो नमः करिकलभाननाय ते ॥ २१५ ॥

अस्य स्तोत्रस्य जप ऐहिककामस्यामुष्मिककामस्य निष्कामस्य चेति त्रिविधः। तत्र प्रथममाह आयुरित्यादिभिः। प्रज्ञा ग्राहिणी बुद्धिः, मेधा धारणावती बुद्धिः, क्षमा परापकारप्रतीकारक्रियाभावः, क्षांतिः परकृतापकारप्रयुक्त-क्रोधस्याप्यभावः, ज्ञानं मोक्षजनकचरमवृत्तिः, विज्ञानं शास्त्रशिल्पविषयकं शास्त्रम् ॥ १७२-१७६ ॥ दग्धस्य रोगाग्निप्लुष्टस्य बीजस्य रेतसः प्ररोहणं प्रजोत्पादनसामर्थ्यप्रदम् ॥ षट्कर्माणि-मोहनमाकर्षणं स्तंभनं विद्वेषणमुच्चाटनं मारणं चेति भेदात्। शान्तिवश्ययोस्तन्त्रेषु षट्कर्ममध्ये परिगणनेऽपि प्रकृते तयोः पार्थक्येन निर्देशान्मोहनाकर्षणे मेलिते। परकृत्या शत्रुभिः स्वमारणोद्देशेन निर्मिता राक्षसी ॥ १७७-१८२ ॥ नंदीश्वरादिसानंदी नंदिकेश्वरादिसमानानन्दशाली, शिवाभ्यां गौरीहराभ्यां पुत्रनिर्विशेषं पुत्रतुल्यं यथा तथा ॥ शिवभक्तः ईश्वरभक्तः।

जीवः शिवश्चेति चिद्विभागांतर्गतोऽत्र शिवो विवक्षितः, न तु कैलासवासित्वादिगुणविशेषविशिष्टो गाणपत इति यावत् जातिस्मरः पूर्वजन्मस्मरणवान् ।। १८३-१९४ ।। लीनः जीवोपाधिलयात् । नभस्ये भाद्रपदे, नामभिः पूजायां चतुर्थीनमोन्तैः, तर्पणे द्वितीया, तर्पयाम्यंतैः होमे चतुर्थीस्वाहांतैरित्यर्थः । प्रजप्तं उपांशूच्चरितं, पठितं उच्चैर्व्यक्तमुच्चरितम्, व्याकृतं व्याख्यातं, चर्चितं ऊहापोहविषयीकृतं, ध्यातं मनसा विचारितं, विमृष्टं शोधितं, लेखकदोषनिरासेनेति यावत्; अभिनन्दितमनुमतम् । शिवोद्भूतैः शिवेन शिवया च जनितैः अध्युष्टकोटिभिः प्रत्येकं सार्धकोटित्रयसंख्याकैः । आर्तेभ्यो दानं यासां ता आर्तदानाः, नित्यावदाताः चिरस्थायित्वे सति शुद्धा अभिनवाः परैरकल्पिताः । एतेष्वष्टादशनामानि पूर्वं व्याख्यातान्येव; तत्र गणपतिरिति गणेश्वरगणाधिपादिनामसमानार्थकं, अमित इत्यत्रामृत इति वा पाठः, उभयथापि व्याख्यातमेव ।। १९५-२११।। सुमंगलसुमंगल इति नाम्ना सुमंगलनाम चरितार्थम्, वरप्रद इत्यनेन वरदनाम, चिंतामणिः शिवो बीजमिति नामत्रयं त्विहापूर्वं तत्र क्षेत्रविशेषाधिष्ठातृगणपतेश्चिंतामणिरिति संज्ञा चिंतितार्थप्रदत्वात्स्वर्गस्थचिंतामणिवत्, तद्दैवत्यमंत्रविशेषस्याप्येषा संज्ञा तद्रूपत्वाद्देवोऽपि चिंतामणिः । शिवस्य तु वश कांतौ शिवः स्मृत्या इति जगदुत्पादनेच्छाशक्तिमत्त्वादयो बहवोऽर्थाः । बीजं-सर्वजगत्कारणं, काश्यपः कश्यपपुत्रः, इयं च कथा गणेशपुराणे उत्तरखंडे प्रसिद्धा, धरणीधर आशापूरक इत्यादिनाममूलभूताः कथा अपि तत्रैवानुसंधेयाः, ग्रन्थान्ते मङ्गलमाचरति नमो नम इति । विपुलपदं परं धाम तस्य मुख्या सिद्धिर्यस्मात्सः, (२१२-२१५)

इति श्रीगणेशोपपुराणे उपासनाखण्डे महागणपति प्रोक्तं सहस्रनामस्तोत्रं नाम षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ।

।। श्रीगणेशार्पणमस्तु ।।

।। श्रीरस्तु ।।

ஸ்ரீ மஹாகணபதி
ஸஹஸ்ர நாம ஸ்தோத்திரம்
(தமிழுரையுடன்)

வ்யாஸ உவாச-

கதம் நாம்நாம் ஸஹஸ்ரம் ஸ்வம் கணேஶ உபதிஷ்டவான் ।
ஶிவாயைதந் மமாசக்ஷ்வ லோகாநுக்ரஹதத்பர 1

ப்ரம்ஹோவாச

தேவ ஏவம் புராராதி: புரத்ரய ஜயோத்யமே ।
அநர்சநாத் கணேஶஸ்ய ஜாதோ விக்க்நாகுல: கில । 2

மநஸா ஸ விநிர்த்தார்ய ததஸ் தத்விக்க்நகாரணம் ।
மஹாகணபதிம் பக்த்யா ஸமப்ப்யர்ச்ய யதாவிதி । 3

விக்க்நப்ரஶமநோபாயம் அப்ருச்ச்சதபராஜித: ।
ஸந்துஷ்ட: பூஜயா ஶம்போ: மஹாகணபதி: ஸ்வயம் ॥ 4

ஸர்வவிக்க்நைக ஹரணம் ஸர்வகாமபலப்ரதம் ।
ததஸ்தஸ்மை ஸ்வகம் நாம்நாம் ஸஹஸ்ரமிதமப்ரவீத் ॥ 5

வியாஸர் கேட்கிறார் - உலகின் நன்மையைக் கருத்தில் கொண்டவரே! ஸ்ரீகணேசர் சிவபெருமானுக்குத் தன் பேராயிரத்தை உபதேசித்த முறையை விளக்குவீர்!

பிரும்மா கூறினார் - சிவபெருமான் முப்புரங்களை வெல்ல முற்பட்டபோது முன்னதாக கணேசரை வழிபடாததால் போரில் தடை ஏற்பட்டதால் கலங்கியவராகத் தடைக்குக் காரணத்தை மனத்தில் யோசித்து உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு மஹாகணபதியை வழிபட்டுத் தடை நீங்க வழிகாட்டக் கோரினார். அவரது வழிபாட்டில் மனநிறைவு பெற்ற மஹா கணபதி எல்லா விக்கினங்களையும் நீக்கி விரும்பியதனைத்தையும் தரவல்ல தனது பேராயிரத்தை உபதேசித்தார்''.

ஸஹஸ்ர நாம பாராயண முறை

துதியாகவும் மந்திரமாகவும் பயன்படுவதால் அதனை உபதேசித்த குரு, அது அமைந்த சந்தம், அதன் தேவதை இவர்களை முன் நினைத்து, உடல் மனத்தூய்மை பெற மந்திராக்ஷரங்களால் அங்கங்களைப் புனிதமாக்கிக் காப்பு செய்து, தேவதையின் வடிவத்தை உள்ளத்தில் பதித்து மனத்தளவில் வழிபட்டுப் பின் ஸ்தோத்ர பாராயணம் செய்வது மரபு. அதனையொட்டிய முறை பின்வருமாறு-

அஸ்ய ஸ்ரீமஹாகணபதி ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ர மஹாமந்த்ரஸ்ய, கணேஶ: ருஷி: (நெற்றியில்) அனுஷ்ட்டுப் ச்சந்த: (முகவாயில்) மஹாகணபதி: தேவதா, (இதயத்தில்) கம் பீஜம் (வலது மார்பில் அல்லது தோளில்) தும் கம் ஶக்தி:, (இடது மார்பில் அல்லது தோளில்) ஸ்வாஹா கீலகம் (நடுமார்பில் அல்லது தொப்புளில்), ஸ்ரீமஹாகணபதி ப்ரீத்யர்த்தே நாமபாராயணே விநியோக: (இரு கைகள் கூப்பி) காம் அங்குஷ்ட்டாப்ப்யாம் நம: (ஆள்காட்டி விரல்களின் நுனியால் கட்டை விரல்களை வருட) கீம் தர்ஜநீப்ப்யாம் நம: (கட்டை விரல்நுனிகளால் ஆள்காட்டி விரல்களை வருட) கூம் மத்த்யமாப்ப்யாம் நம: (கட்டை விரல்களின் நுனியால் நடுவிரல்களை வருட) கைம் அநாமிகாப்ப்யாம் நம: (கட்டை விரல்களின் நுனியால் மோதிரவிரல்களை வருட) கௌம் கனிஷ்டிகாப்ப்யாம் நம: (கட்டை விரல்களின் நுனியால் சுண்டுவிரல்களை வருட) க: கரதலகரப்ருஷ்ட்டாப்ப்யாம் நம: (இரு கரங்களாலும் கரங்களின் உள்ளும் புறமும் தடவித்தூய்மை பெற்றதாக உணர்ந்து) காம் ஹ்ருதயாய நம: (வலது நடுமூன்று விரல்களால் இதயத்தைத் தொட்டு) கீம் ஶிரஸே ஸ்வாஹா (நடு வலது மோதிரவிரல்களால் சிரசைத்தொட்டு) கூம் ஶிகாயை வஷட் (வலது கட்டை விரலால் சிகை முடிப்பை (பின் தலையின் நடுவை)த் தொட்டு) கைம் கவசாய ஹும் (இருகைகளால் குறுக்கே மாற்றி இருபுஜங்களைத் தொட்டு) கௌம் நேத்ரத்ரயாய வௌஷட் (வலது நடு மூன்று விரல்களைக் கொண்டு இரு கண்களையும் புருவத்தையும் தொட்டு உள்ளும் புறமும் தூயதாக்கி) க: அஸ்த்ராயப்பட்

(ஆள்காட்டிவிரலால் உள்ளங்கையில் அடித்துச் சத்தப்படுத்தி) பூர்ப்பு வஸ்ஸுவரோம் (வலது கை விரல்களைச் சொடுக்கிக் கொண்டே வலது தோள்வழியே தலையைச் சுற்றி இடது உள்ளங்கையில் தட்டித் தன்னைச் சுற்றிக் காப்பு ஏற்படுத்தித் தியானம் செய்ய)

பஞ்சவக்த்ரோ தஶபுஜோ லலாடேந்து: ஶஶிப்ரப: ।
முண்டமால: ஸர்பபூஷோ முகுடாங்கத பூஷண: ।
அக்ந்யர்கஶஶிநோ பாபி: திரஸ்குர்வந் தசாயுத: ।
ஸர்வவிக்க்நஹரோ தேவ: தம் த்யாயாமி திவாநிஶம் ॥

(ஐந்து முகத்தர், பத்து கைகளுள்ளவர், நெற்றியில் பிறை சூடியவர், நிலவொளிபோன்று ஒளிர்பவர், மண்டை யோட்டு மாலை (தேங்காய்) பூண்டவர். பாம்பணி பூண்டவர், கிரீடமும் தோள்வளைகளும் அணிந்தவர், தன் ஒளியால் அக்னி-சூர்ய-சந்திரர்களை ஒளி குறையச் செய்பவர், பத்து ஆயுதங்கள் ஏந்தியவர், எல்லாத் தடைகளையும் நீக்குபவர். இந்த தேவனை இரவும் பகலும் தியானிப்பேன்)

(என்று தியானித்து) லம் ப்ருதிவ்யாத்மநே கந்த்தம் ஸமர்பயாமி (பூமி தத்துவ உருவான உமக்கு நறுமணப்பூச்சைத் தருகிறேன்) ஹம் ஆகாஶாத்மநே புஷ்பாணி ஸமர்பயாமி) (ஆகாச தத்துவ வடிவினருக்கு புஷ்பங்களைத் தருகிறேன்) யம் வாய்வாத்மநே தூபம் ஆக்க்ராபயாமி, (வாயுதத்துவ வடிவினரை நறுமணப்புகை முகரச்செய்கிறேன்). ரம் அக்ந்யாத்மநே தீபம் தர்ஶயாமி (அக்னி தத்துவடிவினருக்குத் தீபம் காட்டுகிறேன்) வம் அம்ருதாத்மநே அம்ருதோபஹாரம் நிவேதயாமி. (இனிய நீர் வடிவினருக்கு இனிய உணவை முன் வைக்கிறேன்) ஸம் ஸர்வாத்மநே ஸர்வோபசாரபூஜாஸ் ஸமர்ப்யாமி (எல்லாமானவருக்கு எல்லாப் பணிவிடைகளையும் புரிகிறேன்) என்று மனதில் வழிபட்டுப் பின் ஸ்தோத்திரம் படிக்கத் தொடங்குவர்.

கணேஸ்வரோ கணக்ரீடோ கணநாதோ கணாதிப: ।
ஏகதம்ஷ்ட்ரோ வக்ரதுண்டோ கஜவக்த்ரோ மஹோதர: ॥ 6.

1. கணேஶ்வர:- கணங்களும் அவற்றை ஆள்பவருமானவர். கணம் - தொகுப்பு, இனம், வகை, வகுப்பு. கணங்கள் பல உண்டு

(1) பரம்பொருள் தனித்திருந்தது, அதுவே தன் சக்தியைத் தனித்து வெளிப்படுத்தியது. உலகத்தைப் படைக்க எண்ணியது. படைப்பவரும் படைக்கப்பெறுவதும் படைப்புமாக, படைத்ததைக் காப்பவரும் காக்கப்பெறுவதும், காப்புமாக, படைத்துக் காத்ததை உருமாற்றிப் புதுப்பிக்க ஒடுக்கு பவரும் ஒடுக்கப்படுவதும் ஒடுக்கமுமாக, ஒடுக்கியதைத் தன்னுள் அடக்கிக்கொள்ள, தான் மட்டுமே மீதமாகித் தன்னுள் தன்னைக்கண்டு ஸத்சித் ஆனந்தமாக எனப்பல பணிகள் நேரிட்டன, அதற்காக பிரும்மா (படைப்பவர்) விஷ்ணு (காப்பவர்) ருத்ரர் (ஒடுக்குபவர்) ஈச்வரர் (உருக்குலைத்து மறைப்பவர்) ஸதாசிவர் (தன்னுள் மறைந்ததைத் தானாக்கி அருள்பவர்) என்ற ஐந்து தேவர்களாக ஒரு கணம் தோன்றிற்று.

(2) படைப்பவருக்கு உதவப் ப்ரக்ருதி என்று படைக்கப்படுவதின் மூலதத்துவமும், அதன் விளக்கமாக - உலகாகப் பல்கிப்பெருக - ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்ற குணங்களின் கணமும் தோன்றிற்று.

(3) பிரகிருதி முதல் பூமி வரை படிப்படியாக உலகமாக விரியவிருக்கிற சிவ தத்துவங்கள், வித்யாதத்துவங்கள், ஆத்ம தத்துவங்கள் என்ற உட்பிரிவுடன் கூடிய மூலதத்துவங்கள் 36ம் ஒரு கணமாயின.

(4) விராட்ஸ்வரூபமாக விரிந்த உலகம் தனித்தனி உருக்கொள்ள அன்ன மயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஜ்ஞான மயம், ஆனந்த மயம் என்று ஐந்து கோசங்களானது. அவ்வாறு கணங்களாக உருமாறியவரும் (கண:) அவற்றைத் தம் வசத்தில் கொண்ட பேராளுமை பெற்றவரும் (ஈச்வர:) அவரே என்பதை முதல் நாமம் விளக்குகிறது.

(5) மனித அறிவிற் கெட்டக்கூடிய அளவில் ஆகாயம் வாயு, அக்கினி, ஜலம், பூமி என்று அதிஸூக்ஷ்ம - ஸூக்ஷ்ம - ஸ்தூல நிலைகளில் அமைந்த மூலப்பொருள்களாகிய கணமும் அதன் ஈச்வரரும் அவரே.

6. பரம்பொருளே முழுமுதற் கடவுள். அவரே ஐந்து உருவமைப்புகளைக் கொள்கிறார். கணேசர், சிவபெருமான், சக்தி, விஷ்ணு, சூர்யன் என இதனை இறையியல்பு கண்டவர்கள் வகுப்பர். அவற்றை அருவ உருவமாக சோணம், பாணம், மாக்ஷிகக்கல், ஸாலக்ராமம், ஸ்படிகம் என்ற இயற்கைப் பொருள்களில் உருவகப்படுத்திப் பஞ்சாயதன வழிபாடாகக் கொள்வர். இந்த ஐந்து தேவர்களும் பரப்பிரும்மத்தின் கணம். இந்த ஐவருக்கும் ஈச்வரர் - மூலப்பொருள் பரப்பிரும்மமே. பஞ்சாயதனத்தேவர்களில் ஒருவரான கணேசருக்கும் மூலமான அந்தக்கணேசப் பரம்பொருளையும் இந்த கணேசரையும் அவரது பல லீலாவதாரங்களையும் லீலைகளையும் நினைவில் கொணர்வதற்கே இந்த ஸஹஸ்ரநாம பாராயணம் உதவுகிறது. கணேசருடன் மற்ற பஞ்சாயதன தேவர்களையும் அந்தப் பரம்பொருளாக வழிபடவும் பல நாமங்கள் உதவுவதையும் காண முடியும்.

7. உலகாக விரியவிருக்கிற பரம்பொருள் உலகமாக அமைகிற பாங்கிற்கும், அதன் நடைமுறைகளுக்கும் வழிகாட்டியான குரு என்ற கணமாகவும் ஆகித் தானே அதற்கு ஈசனாகிறார்.

குரு என்ற மாபெரும் தத்துவத்தை விளக்கவந்த ஸ்ரீ வித்யாரண்யர், ஸ்ரீ வித்யார்ணவத்தில் கணபதி வழிபாட்டில் குரு பரம்பரை பற்றி முதல் ஆச்வாஸத்தில் விளக்குகிறார். கணபதி ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு ஆதிகுரு ஸ்ரீமஹாகணபதியே. குரு வடிவில் முதலில் தோன்றியது கணேச்வரராக. அவரது சிஷ்யர் - கணக்ரீடர் (நா-2) அவரது சிஷ்யர் விகடர் (நா-11) அவரது சிஷ்யர், விக்க்ந நாயகர் (நா. 12) இப்படி குருபரம்பரை விரியும். குரு - சிஷ்யர்களுக்கிடையே வேற்றுமை இல்லை. குருவே சீடராகி ஆத்மாவை புத்ரநாமாஸி என்பது போல் பரம்பரையைக் காக்கிறார். தனக்குப்பின் வருபவனை - சீடனை - பரம் பரனாக - மேலானவனாக்கி (பரம் பிபர்தி போஷயதி - பாலயதி) சீடனை வளர்த்துக் காப்பாற்றிப் போஷிக்கிற குரு - சிஷ்யக்கிரமம் அமைவது குரு பரம்பரை எனப்பெறும். இது மூன்று கணங்கள் அடங்கியது.

(1) தெய்வத்தன்மை பெற்ற குருக்கூட்டம், திவ்யௌகம் (2) மந்திர சித்தி பெற்ற ஸித்தர்களின் கூட்டம் ஸித்தௌகம் (3) மனிதனாகத் தோன்றி வழிபாட்டு முறை அறிவித்து உணர்த்திச் சீடனை வளர்த்துப் போஷிக்கிற - மனிதக்கூட்டம் மானவௌகம். இம்மூன்று கணங்களும் அதன் ஈசனும் மஹாகணபதியே.

1. கணேச்வரர் (நா 1) கணக்ரீடர் (நா 2) விகடர் (நா 11) விக்க்ந நாயகர், (நா 12) துர்முகர், (நா 14) ஸுமுகர் (நா 13) புத்தர் (நா 15) விக்க்நராஜர் (நா 16) கணாதிபர் (நா 11) என்ற ஒன்பது குல குரு க்கள்.

2. ஸுராநந்தர் (நா 21) ப்ரமோதர் (நா 19) ஹேரம்பர் (நா 23) மதோத்கடர் (நா 22) சங்கரர், லம்பகர்ணர், (நா 26) மேகநாதர், (நா 31) மஹாபலர் (நா 27) கணஞ்ஜயர் (நா 32) என்ற ஒன்பது வித்யா குருக்கள்.

3. விநாயகர் (நா 33) விருபாக்ஷர், (நா 34) புத்தர் (நா 15) சூரர், (நா 35) வரப்ரதர் (நா 36) என்ற ஐந்து திவ்யௌக குருக்கள்,

4. விஜயர் (நா-44), துர்ஜயர் (நா.61) ஜயர், (நா-63) கவீச்வரர் (நா-74) பிரும்மண்யர் (நா 75) நிதீசர் (நா 78) என்று ஆறு ஸித்தௌக குருக்கள்.

5. கணாதிராஜர் (நா 113) துஃக்காரி, ஸத்யோஜாதர் (நா-94) ஸுகாவஹர், பராத்மா, ஸர்வ பூதாத்மா, மஹாநாதர் (நா137) சுபானனர், (நா 139), பாலசந்திரர் (நா 107) என்ற ஒன்பது மானவௌக குருக்கள் .

6. கபிலர், அத்ரி, வஸிஷ்டர், ஸனகர், ஸநந்தனர், ப்ருகு, ஸனத்ஸுஜாதர், வாமதேவர், நாரதர், கௌதமர், சுனகர், சக்தி, மார்கண்டேயர், கௌசிகர், பராசரர், சுகர், அங்கிரஸ், கண்வர், ஜாபாலி, பரத்வாஜர், வேதவ்யாஸர், கணகர், ஸுபகர், நித்யர், நித்யாலம்பர், சாச்வதர், பூர்ணாநந்தர், பராநந்தர், ஸுபக்தர், பத்மலோசனர், காமபாலர், புதச்ரேஷ்ட்டர், கஜவக்தரர், கணப்ரியர், பூதேசர், பாலலீலர், குமாரர், போதனர், ஹரர், ஸத்யலீலர், ஸுலீலர், விகடர், தூம்ரவர்ணகர், நந்திப்ரியர், நந்திஹாஸர், தேவீபுத்ரர், தனேச்வரர், விசுவம்ப்பரர்,

விசாலாக்ஷர், விக்க்நஹர்தா, விநாயகர், கூச்மாண்டேசர், கபர்தீ, சிவர், காலர், மஹீதரர், கௌடர், பாவகர், பாராசர்யர், ஸத்யநிதி, ராமசந்திரர், கோவிந்தர், சங்கராசார்யர் என்ற அறுபத்து மூன்று குருக்கள்.

ஆக இந்த கணேசகுருபரம்பரை 101 குருக்கள் அடங்கியது. ஸ்ரீ சங்கராசாரியரிலிருந்து நமது குருவரை உள்ள குரு பரம்பரையினரையும் குரு முகமாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்

இவர்களும் கணேச்வரரே என்ற பாவனையுடன் ஒவ்வொருவரையும் ஸ்ரீ-சக்தி-காமபீஜங்களை முதலிலும் நம: ஓம் என முடிவிலும் கூறி வழிபாட்டிற்கு முன் வணங்கவேண்டும். ஸமஸ்த குருமண்டலரூபிணே பகவதே கணேஶ்வராய நம: என்றுவது சுருக்கமாக வணங்கவேண்டும் என்பது மரபு. பல குருநாமங்கள் முதலிருநூறு நாமங்களுக்குள்ளேயே இடம் பெறுவதைக் காணலாம்.

ஸ்ரீ கணபதி இவ்வாறு பலகணங்களுக்கும் தலைவரானவர்.

2. கணக்ரீட: - கணங்களுடன் விளையாடுபவர். விருப்பும் வெறுப்பு மற்ற பெருமான் உலகெனும் ஏற்றத்தாழ்வு மிக்க தொன்றைப் படைத்து அவரவர் தம் தமது வினைப்பயனுக்கேற்ற இன்பதுன்பங்களை அநுபவிக்கச் செய்து உலகுடன் தமது தொடர்பை விளையாட்டாகக் கொண்டுள்ளார். கணேசவழிபாட்டு முறையில் கணேசர் என்ற ஆதிகுருவின் சிஷ்யரான கணக்ரீடரும் கணேசரே. விளையாட்டாயினும் அதிலும் ஒரு கட்டுப்பாடு உண்டு. கட்டுப்பாடற்ற விளையாட்டே வினையாகிவிடும். மனிதனாகப் பிறந்தவரின் வினை தீர்க்கவே இந்த விளையாட்டு. பதஞ்சலியிடம் கௌடபாதர் வியாகரணம் கற்றார். நல்ல சிஷ்யனிடம் அந்தக் கல்வியை வழங்காவிடில் குருவிடம் வித்யையைப் பெற்ற கடன் தீராது. கௌடருக்கு நல்ல சிஷ்யர் அரிதானபோது பதஞ்சலியே சந்திரசர்மாவாகிச் சீடரானார் என்று வரலாறு. சிஷ்யர் என்ற வேடத்தில் குருவான கணேசரிடம் வித்யை ஏற்ற கணக்ரீடரும் கணேசரே! குருவின் கோலம் போல் சிஷ்யக்

கோலமும் அவராக விரும்பி ஏற்ற லீலை வடிவமே. குருவும் அவரே ! சீடரும் அவரே !.

முன் நாமத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள பலகணங்களுடன் விளையாடுபவர். மாயையும் பிரகிருதியும் கூடிப்படைத்த பொருட்கள் தனித்து இயங்காத நிலையில் அவற்றின் உட்புகுந்து பரவி ஸாக்ஷியாக அந்தர்யாமியாக, ஜீவனாக' நான் ஆகப் பெயர் - உருவம் பெறச்செய்து, விளையாடுபவர்.

ஜராயுஜம் (கருப்பையில் தோன்றியவை) அண்டஜம் (முட்டையாக வெளி வந்தவை). உத்பித்ஜம் (தரையைப் பிளந்து வெளிவருபவை - மரம் முதலியவை). ஸ்வேதஜம் (புழுக்கத்தில் தோன்றியவை) என்றவாறு பிரிந்த பல்வேறு இனங்களிலும் ஆத்மாவாகி அத்துடன் விளையாடுபவர்.

3 கணநாத: - கணங்களால் நாடப்பெறுபவர். முதல் நாமத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள கணங்கள் அனைத்தும் அவை வாழத் தம்மையே நாடச் செய்தவர். தமது குண கணங்களை எண்ணுபவர் முன், நொடியில் மங்களமாக நிற்பவர். கணம் கணமாக நிற்கிற பிரகிருதி தன் இருக்கைக்கும் இயக்கத்திற்கும் இவரேயே நாடுவதால் கண - நாதர். நிர்குணமான தன்னிடமிருந்து முற்றிலும் ,மாறுபட்ட ஸகுண்மான பிரகிருதியை உலகமாக மாற்ற சித்சக்தியையும் ஜடத்தையும் க்ஷோபணசக்தியால் குழப்பி இணைத்துத் தான் அக்கலவைக்கு நாதனாக ஆனவர்.

4. கணாதிப: - கணங்களின் மேலாளர். ஆதித்யர் 12, வசுக்கள் 8, ருத்திரர் 11, அசுவினி தேவர்கள் 2 என முப்பத்து மூன்று கணங்கள். ஆதித்யர் 12, விச்வேதேவர் 13, வஸுக்கள் 8, துஷிதர் 26, ஆபாஸ்வரர் 64, மருத்துக்கள் 49, மஹாராஜிகர்கள் 30, ஸாத்தியர் 12, ருத்திரர் 11, என 9 கணங்களாகப் பிரிந்த தேவகணங்கள் உண்டு. இவற்றிற்கு மேலாளர்.

அண்டத்திலுள்ள தேவகணங்களைக்கட்டுப்படுத்துவ துபோல், பிண்டமான சரீரத்திலும் உள்ள தேவகணங்களையும் அவர் கண்காணிப்பார். மனம், புத்தி, பொறிகள், முதலியவை தனித்தனியாக இயங்க, மனத்தில் சந்த்ரன், புத்தியில் பிரும்மா,

அஹங்காரத்தில் ருத்திரன், வாக்கில் அக்கினி, கைகளில் இந்திரன், கால்களில் விஷ்ணு, குதத்தில் மிருத்யு, குறியில் வருணன், காதுகளில் திக்தேவதை, தோலில் ஓஷதிகள், கண்களில் அக்னி, நாக்கில் அசுவினீ தேவர், மூக்கில் வாயு என இயக்குகிற தேவ கணங்களுக்கும் இவரே அதிபர்.

உலகம், ஜீவர்கள், ஈச்வரன் என சித் அசித் பொருள்களை மூன்று கணமாகப் பிரிப்பர். இதன் அதிபரும் அவரே. ஸம்ப்ரஜ்ஞாதம், அஸம்ப்ரஜ்ஞாதம் என்ற இருயோக ஸமாதிகளிலும் வெளிநாட்டம் இன்றி ஒருங்கிணைகிற உள்ளம் முதலியவை கணமாகும். இந்த கணத்திற்கும் சிறிதும் இணைப்பிற்கு அடங்காத சித்தப்போக்குள்ள ஜராயுஜம் முதலியவற்றின் கணத்திற்கும் (நா-3) இவரே அதிபர். குருபரம்பரையில் இவரும் உண்டு (நா-1)

5. ஏகதம்ஷ்ட்ர: - ஒரே தந்தமுள்ளவர். படைக்கப்பெற்ற பூமி நீரில்மேல் நிற்க இயலாமல் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கையில் இவரது தந்தங்களாகிய முக்கிய ஆதாரத்திலேயே அது நிலைத்தது. ஆதிவராஹராகிப் பூமிக்குத் தந்தங்களை முக்கிய ஆதாரமாக்கித் தாங்கியவர். மஹாபாரதம் எழுதத் தன் இடது தந்தத்தை ஒடித்து எழுதுகோலாக்கியதால் ஒரே தந்தமுள்ளவர்.

பரசுராமருக்கும் கணேசருக்கும் நடந்த போரில் சிவபெருமான் அருளிய கோடாரியைப் பரசுராமர் ஏவிக் கணேசரின் இடது தந்தத்தை வேருடன் பிடுங்கி எறிந்தார். கணேசர் தன் தந்தையின் பரசு என்று மதித்து அந்த இழப்பை ஏற்றார். ஏகதந்தர் என்று அதர்வவேதம் குறிப்பிட்டபடி ஒற்றைக் கொம்பனுயிருப்பது ஏற்புக்குடையதே என எல்லோரும் வேண்ட, பரசுராமரிடம் ஏற்பட்ட கோபத்தைத் தணித்துக் கொண்டவர், அப்படி ஏகதந்தரானவர்.

யானைக்குத் தந்தமே முக்கியவலிவிடம். இரண்டாக அதனைப் பிரிக்க இடம் கொடாமல் ஒரே தந்தமாகக் கொண்டவர். ஆண் யானைக்குத் தந்தங்கள் உண்டு. பெண் யானைக்குத் தெற்றிப்பல் உள்ளடங்கி நிற்கும். உமையொருபாகனான தந்தைபோல் இவரும் இடப்புறத்தில்

பெண்யானையின் முக அமைப்பும் வலப்புறத்தில் ஆண் யானையின் முக அமைப்பும் கொண்டவர். விநாயக சக்தியை இடப்புறம் கொண்டவர் (ஏகதந்த: என்ற பாடமுண்டு. பொருள் இதே.)

6. **வக்ரதுண்ட:** - வளைந்த துதிக்கையையுள்ளவர். துதிக்கையும் அவருக்குக் கையே. அதனால் ஐங்கரன். (நா-863) விக்கினங்கள் தடையுண்டாக்கி நேர்ப்பாதையில் செல்லவிடாமல் தடுக்கின்றன அதனுல் அவை வக்கிரங்கள். அவற்றைத் துண்டிப்பவர். வக்கிரமாகச் செயல்படுபவரைத் துண்டிப்பவர். துராஸதன் என்ற அசுரன் காசியைக் கைப்பற்ற வந்தபோது பார்வதியின் முகத்திலிருந்து தோன்றிய கணேசர் துராஸதனுடன் போரிட்டு அவனை மாய்த்ததும் பார்வதி அவருக்கு இட்ட பெயர் வக்ரதுண்டர். வெற்றியுடன் திரும்பிய மகனின் வளைந்த துதிக்கையும் பார்வதிக்கு அழகாகத் தோன்றியது. அழகனின் கோணலும் அழகே. அன்புக்குரியவனின் கோணலும் அழகே . ஸ்ரீகணேசரின் அவதாரங்கள் எட்டு, வக்ரதுண்டர், ஏகதந்தர், மஹோதரர், கஜானனர், லம்போதரர், விகடர், விக்நராஜர், தூம்ரவர்ணர் என. இவர்கள் ஆவரண தேவதைகளாகவும் உள்ளனர்.

7. **கஜவக்த்ர:-** யானை போன்ற முகமுடையவர். யானை முகத்தைத் தன் முகமாக்கிக் கொண்டவர். பார்வதி தன் நாதரின் கணங்களின் பாதுகாப்பில் திருப்தியுருமல் தனக்கென ஒருவாயிற்காப்பாளரை நியமிக்க விரும்பினாள். நீராடுவதற்கு முன் எண்ணெய்க் காப்பை அகற்ற மஞ்சளாலான நறுமணத்தூளைத் தேய்க்கும்போது உருண்டையாக அது கையில் தங்கியது. அதில் பார்வதி தன் சக்தியைச் செலுத்த அழகிய வலிவுள்ள சிறுவன் தோன்றினான். (நா-133) அவனிடம் தன் சக்தியாயுதத்தைத் தண்டமாக்கித் தந்தாள். சிறுவன் வாயிற் காப்பானானான். சிவபெருமான் தேவியின் அந்தரங்க அறையில் நுழைவதைத் தடுத்தான். சிவகணங்கள் அவனிடம் போரிட்டுத் தோற்றன. சிவபெருமான் சினந்து அவன் தலையை வெட்டிச் சாய்த்தார். தேவி வெகுண்டெழுந்தாள். வடக்கில் இறந்த யானையின் தலையை வெட்டிச் சிறுவனின் உடலில் பொறுத்தி உயிரூட்ட யானை முகத்தவனாக பாலன் எழுந்தான்.

மற்ருெரு நிகழ்ச்சி. தேவி கங்கையில் நீராடும்போது எண்ணெய்யும் நறுமணத்தூளும் உருண்டு வந்தபோது அதனைப் பொம்மை போன்று உருவாக்கினாள். முகம் யானை போன்று நீண்டு பருத்திருந்தது. அதனைக் கங்கையில் விடக் கங்கை அதனை ஏற்று உயிரூட்டித் தனக்கு மகன் கிடைத்தான் என மகிழ்ந்தாள். பார்வதி அழகிய யானை முகமுடைய பாலனைக் கண்டு கங்கையிடம் அவனைத் தரவேண்ட, தன்னையும் இவனது தாயாக உலகம் மதித்தால் தருவேன் என்ருள். எல்லோரும் அதற்கு உடன்படப் பார்வதி அவனைத் தனது மகனாகவும் ஏற்ருள். அதனால் அவர் கங்கை பார்வதி என்று இரு தாய்களையுடையவராக ஆனார். (நா 133-135-835) (பத்மபுராணம்)

மற்ருெரு வரலாறு. தேவர்களைப் போன்று அசுரர்களும் பூஜையும் தவமும் செய்து தெய்வ அருளால் பெருவலிவு பெற்று உலகிற்குத் தீங்கிழைக்கையில், அசுரர்களின் தவம் முதலியவற்றிற்கு இடையூறு நேரிட்டுப் பங்கம் விளைவித்தாலன்றி உலகம் அசுரர்கள் கொடுமையிலிருந்து மீளாது எனத்தேவர் வேண்ட, சிவபெருமானின் ஸங்கல்பமே உருவாக, யானை முகத்தோன் தோன்றினார். நல்லவர்களது நற்பணிக்கு விக்கினம் ஏற்படாமல் காப்பவராகவும், கொடியவரின் பணிகளில் இடையூறு விளைவித்துக் கொடுமை இழைக்க முடியாமல் தடுப்பவராகவும் ஆனார்.

மற்ருெரு வரலாறு - பார்வதி கருத்தரித்து அழகிய மகனைப் பெற்றாள். பெற்றவளையும் சிசுவையும் பாராட்டத் தேவர் அனைவரும் வந்திருந்தனர். சனைச்சரனும் வந்தார். ஆனால் குழந்தை மேல் பார்வை படாதிருக்கத் தலை குனிந்து வந்தார். ''உன் பார்வை மாந்தரிடம் பலிக்கலாம். என் மகனிடம் பலிக்காது'' எனப் பார்வதி அவரைச் சீண்டக் கணநேரம் தலைநிமிர்ந்து குழந்தையைச் சனி பார்த்தார். சிவகுமாரனைப் பார்க்கக்கூட பாக்யமில்லாதவனானேனே என்ற சனியின் மனக்குறையும் நீங்கியது. ஆனால் சிசுவின் தலை அறுந்து விழுந்தது. அங்கு வந்திருந்த விஷ்ணு அருகிலிருந்த ஆண் யானையின் தலையை அறுத்துச் சிசுவின் உடலில் ஒட்ட வைத்து உயிரூட்ட கஜமுகன் தோன்றினார்.

மற்ெருரு வரலாறு சிவபெருமானும் பார்வதியும் மனக்களிப்பு மிக்க வேளேயில், சுவற்றில் காமவசப்பட்ட ஆண் யானேயும் பெண் யானேயும் ஒன்றையொன்று காமக்கண்களுடன் பார்ப்பதாக எழுதியிருந்த சிற்பத்தைப் பார்க்கும்போது, இருவரது உணர்வுகளும் இணைந்து ஒளிவடிவில் வெளியாகி அழகிய் யானேத் தலேயுடன் ஓர் அத்புத பாலகன் எதிரில் தோன்றினான். இப்படிப் பல வரலாறுகள் யானே முகத்துடன் கணபதி தோன்றிய சரித்திரத்தைக் கூறும்

யானேமுகம் நிர்க்குணப் ப்ரம்மத்தையும் மனித உடல் ஸகுணப்பிருமத்தையும் காட்டுவதாக ஞானிகள் கூறுவர். கஜ என்ற சொல்லில் ''க'' தன்னிடம் லயிக்கின்ற உலகையும், 'ஜ' தன்னிடமிருந்து வெளியான உலகையும் குறிப்பதால், உலகைத் தோன்றி மறையச்செய்வதைத்தன் தடஸ்தலட்சண மாகக் கொண்டநிர்க் குணப்ரம்மத்தைக் குறிப்பதாகப்புராணம் விளக்கும். மூளே தான் உணர்வுகளின் கேந்திரம். அதன் ஆணேக்குட்பட்டு இயங்கத்தான் கீழுள்ள உடற்பகுதி. யானேயின் உணர்விற்கேற்ப மனித உடல் இயங்காது. மனித உடலிற்கேற்ப யானேயின் உணர்வுகள் அமையாது. இந்த சேராச்சேர்க்கை மாயையின் சிறப்பு. கூடாததைக் கூட்டி வைப்பதே மாயை - கஜா - மாயை. அதனேத் தன் முகத்தில் கொண்ட மஹாமாயாவி இவர்

8. மஹோதர: - பெரு வயிறுள்ளவர். தாரகனே அழிக்கத் தேவர்கள் தவத்திலிருந்த சிவனே மயக்கப் பார்வதியைத் தூண்டினர். வேட்டுவப் பெண்ணாகிச் சிவனின் ஆசிரமத்தில் புகுந்து தேவி தவத்தைக் கலேத்தாள். சிவபெருமான் தன்னேக் கண்டதும் காமவசப்படுவதை உணர்ந்த தேவி மறைந்தாள். காமவசப்பட்ட சிவனின் உணர்வுகளிலிருந்து மோஹாஸுரன். தோன்றினான். காமம் நிறைவேருததால் சினந்து மோகத்திற்குக் காரணமான காமனேச் சிவன் சுட்டெரித்தார். மோஹாஸுரன் சுக்ரரிடம் உபதேசம் பெற்றுச் சூர்யனிடம் எங்கும் எதிலும் வெற்றி என்ற வரம் பெற்றான். மஹோதரராகத் தோன்றி கணேசர் மோஹாஸுரனே அடக்கித் தமது பக்தனாக்கிக் கொண்டார். சிவனால் எரிக்கப்பெற்ற காமனேயும் உயிர்த்தெழச்

செய்து காமுகரின் மனத்தையும் நினைவையும் அவன் உடலாக்கி உலகை வெல்ல அருள் புரிந்தார் என மஹோதரரின் அவதாரக்கதை. இவர் ஆவரண தேவதையும் ஆவார். பல கோடிப் பிரும்மாண்டங்களையும் தன் வயிற்றில் தாங்கி வாழ வைப்பதால் பருத்த தொந்தி உள்ளவர்.

லம்போதரோ தூம்ரவர்ணோ விகடோ விக்நநாயக: ।
ஸுமுகோ துர்முகோ புத்தோ விக்நராஜோ கஜாநந: 7.

9. லம்போதர:- சரிந்து தொங்குகிற வயிறுள்ளவர். பலகோடி அண்டங்களுக்கு இடமளித்துப் பெருவயிறரான (நா-8) பின்னரும் மனநிறைவு பெறுமல் மேலும் தோன்றவிருக்கிற கோடிக்கணக்கான அண்டங்களுக்கும் இடம் தருகிற அளவில் வெற்றிடம் கொண்டிருப்பதால் வயிறு சரிந்து தொங்குவதால். தொந்திக்கணபதி எனச் செல்லமாக அழைக்கப்பெறுபவர். இவரும் அவதாரமாகவே வந்தவரே. சிவபெருமான் விஷ்ணுவின் மோகினி நிலையைக் கண்டு மோகித்தார். விஷ்ணு அந்நிலையை மாற்றத் தன் சுய உருவம் கொண்டார். வெகுண்ட சிவனின் கோபத்தில் உதித்தவன் குரோதாசுரன். சுக்ரன் காட்டிய வழியில் ஸூர்யனைக் குறித்துத் தவமிருந்து அவரருளால் வலிவு பெற்று மூவுலகத்தையும் வாட்டினான். அவனை அடக்க ஸ்ரீகணேசர் எடுத்த அவதாரம் லம்போதரர். பெருமெலி (பெருச்சாளி) வாகனம், யானைமுகம், முக்கண்கள், இரு பக்கங்களிலும் ஸித்தியும் புத்தியும் - குரோதாஸுரனுக்குப் பகவான் உண்மை நிலையைக் காட்டியதும் அவன் இவரைச் சரணடைந்து தன் குரோத நிலையை இழக்கிறுன். இவரே ஆதிசேஷனுக்கு மகனாகத் தோன்றி மாயாஸுரனை அழித்தார்.

10. தூம்ரவர்ண:- புகை வண்ணம் கொண்டவர். வாயுவின் பீஜாக்ஷரமான 'யம்' என்ற எழுத்து மந்திர சாஸ்த்ர உருவகத்தில் புகை போன்ற நிறம் கொண்டது. இவரும் வாயுவாக இருப்பதால் புகைநிறம் கொண்டுள்ளார். எந்நிறமும் அவரெதிரே மங்கிப்புகை நிறம் பெறும். அஹம்பாவாஸுரனை அடக்க எடுத்த தோற்றமிது.

11. விகட: - மறைப்பில்லாதவர். எங்கும் நீக்கமற நிரம்பியவர். அவரை மறைக்க எதனாலும் இயலாது (கட - மறைப்பு) கணேச வழிபாட்டில் குரு பரம்பரையில் மூன்றுமவர். (நா 1) ஆவரணதேவதைகளில் ஒருவருமாவார். விஷ்ணுவிற்கு ஜலந்தரனின் மனைவி பிருந்தாதேவியைக் கண்டதும் காம மேற்பட அந்தக்காமத்தில் உண்டானவன் காமாஸுரன். தவத்தால் சிவனருள் பெற்று அண்டங்கள் அனைத்தையும் வென்றான். அவனது கொடுமையிலிருந்தும் தப்ப தேவர்கள் மயூரேசத்தில் தவமிருக்க அங்கு தோன்றியவர் விகடர். மயிலை வாகனமாகக் கொண்டவர். காமாஸுரன் இவரது பெருமையறிந்து சரணடைந்து பக்தனானான்.

12. விக்க்நநாயக: - இடையூறுகளை அப்பாற்படுத்துபவர். தன்னை வழிபடுபவர்களிடமிருந்து இடையூறுகளை அப்புறப்படுத்துவார். தன்னை வழிபடாதவர்களை நோக்கி இடையூறுகளை இட்டுச் செல்வார். விக்கினங்களைத் தம் விருப்பப்படி ஆள்வார். இடையூறுகளுக்குத் தலைவர். தடையிலிருந்து பக்தனை விலகிச் செல்லச் செய்பவர்.

13. ஸுமுக: - நன்முகமுள்ளவர். இவரை உள்ளத்தில் கண்டு தொடங்கிய பணி நன்கு நிறைவேறும். பணியின் தொடக்கத்தை மங்களமானதாக்கி அதன் விளைவையும் மங்களமாக அமைப்பவர் . வழிபாட்டில் காந்திதேவியுடன் ஸுமுகராக ஆறு கோணச்சக்கிரத்தில் அமர்ந்திருப்பவர்.

14. துர்முக: - காண இயலாத தோற்றமுள்ளவர். அக்கினி போன்று நெருங்க இயலாததும் ஸூர்யனைப் போன்று உற்று நோக்க இயலாததுமான பேரொளி மிக்க முகமண்டலமுள்ளவர். வழிபாட்டில் ஆர்வமில்லாதவருக்கும் பகை கொண்டவருக்கும் மின்னல் போன்றும் அனல் போன்றும் தோன்றுபவர். ஆவரண தேவதைகளில் ஒருவராக மதநாவதீ தேவியுடன் துர்முகர் என்ற பெயருடன் அறுகோணத்தில் அமர்ந்துள்ளவர்.

15. புத்த: - முற்றுமறிந்தவர். புத்தராகத் தோன்றியவர். குரு பரம்பரையில் ஒருவர். பிறரது அறியாமையைப்

போக்குபவர். அறிவில் அமர்ந்து அறிவின் போக்கைக் கட்டுபடுத்துபவர்.

16. விக்க்நராஜ:- இடையூறு விளைவிப்பதால் சிறப்பு பெற்றவர். விக்கிநர்கள் என்று தடைவிளைவிக்கிற கணங்களின். எல்லாத் தடைகளையும் தமது வழிபாட்டுச் சிறப்பால் அகற்றித் தன்னிடம் குன்றாத பக்தியுள்ளவர்களுக்குத் தலைமை தாங்குபவர். (நா 12) அவர்களது மனத்தை ஈர்ப்பவர். காலமும் தேசமும் பொதுவாக இடையூறு விளைவிப்பவை. அவற்றைக் கட்டுப்படுத்துபவர். மமதாஸுரனை அடக்குவதற்காக எடுத்த தோற்றமிது .

17. கஜானன: - யானைகள் வாழ்விப்பவர். யானை முகம் கொண்டமையால் யானைகளிடம் பற்றுள்ளவர்.

பீம: ப்ரமோத ஆமோத: ஸுராநந்தோ மதோத்கட: ।
ஹேரம்ப: ஶம்பரஶ் ஶம்ப்புர் லம்பகர்ணோ மஹாபல: ॥ 8

18. பீம:- அச்சம் தருகிற தோற்றமுள்ளவர். தீயவருக்கு அச்சம் தருவார்.

19. ப்ரமோத:- மகிழ்ச்சி பெறச் செய்பவர் - விரும்பியதைப் பெற்று அனுபவித்ததால் ஏற்படுவது பிரமோதம் என்ற சுகம். அதனைத் தருபவர். அந்த சுகவடிவினர். ஸம்ருத்தி என்ற தேவியுடன் அறுகோணத்தில் வழிபடப்பெறுபவர். குரு பரம்பரையைச் சார்ந்தவர்.

20. ஆமோத:- எதிர்பார்க்கிற சுகமாயிருப்பவர். விரும்பியது கிட்டும் என்ற நம்பிக்கையே சுகம் தரும். அனுபவம் வரை நேராவிட்டாலும் விரும்பியதைப் பெற்றால் சுகம் தான். அந்த சுகமாக சுகம் தருபவராக உள்ளவர். ருத்தி என்ற தேவியுடன் அறுகோண ஆவரணத்தில் உள்ளவர்.

21. ஸுராநந்த: - தேவானந்த வடிவிலுள்ளவர். தேவர்கள் பெறுகிற ஆனந்தம் மனித ஆனந்தத்தை விட உயர்ந்தது. அந்த ஆனந்தமும், தேவர்களின் அருளால் மனம் பொறி உடல் இவற்றில் உள்ள தேவசக்தி (ஆதிதைவிக சக்தி) இணக்கத்துடன் பெறுகிற ஆனந்தமும் அவரே. போதைப் பொருளால் மோஹம் கலந்து பெறுகிற ஆனந்தமும் அவரே. கசியபருக்கு மகனாகத்

தோன்றிய இவருக்கு உபனயம் நடந்தபோது நன்றியுணர்வுடன், இந்திரன் ரத்னமாலையளித்து, ஸுராநந்தர் எனப்பெயரிட்டான்.

22. மதோத்கட:- மதக்களிப்பு மிகுதியால் தன் நிலை இழந்தவர். யானைக்கு வெறிக்களிப்பு கன்னங்களில் மதநீர் பெருக்கெடுத்தோடச் செய்யும். தன் வசமிழந்து அது கட்டுக் கடங்காமல் ஓடும். பகவானின் கன்னத்தில் மதநீர் பெருக, அதன் நறுமணத்தால் தேனீக்கள் ஈர்க்கப்பட்டு மொய்க்கும் என்பது பக்தர்கள் கண்ட கணேசரின் காட்சி. ஆத்மானந்தமும் அத்தகைய போதை தரும். ஆனந்த களிப்பு மிகுதியால் தன் நிலை மறந்து கட்டுக்கும் மறைப்பிற்கும் அடங்காதவர். மஹோத்கடர் என்ற பாடமுண்டு. மஹோத்கடர் என்ற அவதாரத்தில் தேவாந்தகன், நராந்தகன், ஜ்ரும்ப்பன் முதலிய அரக்கர்களை மாய்த்தவர், அடக்க இயலாதவர்.

23. ஹேரம்ப: - சிவனைப் பற்றி விளக்குபவர் - சிவனைப் பற்றி வழிபாட்டு முறைகளைத் தந்தவர். ஹே என்ற பரமாத்மாவாக வேற்றுமையற்ற அத்வைத நிலையை உணர்த்துபவர். உரக்கப்பிளிறுபவர். ஹேரம்பகணபதி என்ற தோற்றத்தில் சிங்கம் வாஹனமாக, முத்து, தங்கம், நீலம், முல்லைப்பூ, குங்குமப்பூ, இவற்றின் நிறமுடைய ஐந்து முகங்கள், ஒவ்வொன்றிலும் மூன்று கண்கள், நெற்றியில் பிறை, சூர்யனுக்கொப்பான ஒளி, வரத, அபய முத்திரையுள்ள இருகைகள், கொழுக்கட்டை, தந்தம், உளி, தலை, ஜபமாலை, சம்மட்டி (பாம்பு) அங்குசம், சூலம் ஏந்திய எட்டு கைகள், தடையறியாத வீர்யமுள்ளவர்.

24. ஶம்பர:- பேரின்பவடிவினர். பேரின்பம் நிறைந்தவர். மங்களம் தருபவர். வஜ்ராயுதம் ஏந்தியவர். இந்த்ரனுக்கு வஜ்ராயுதம் அளித்தவர். பஞ்சபூதங்களில் ஒன்றான நீர் தத்துவமானவர்.

25. ஶம்ப்பு: - மங்களம் தோன்றுமிடம். சிவனானவர்.

26. லம்பகர்ண: - நீண்ட காதுகளுள்ளவர் - அவரது காதுகள் விறைப்பின்றி தொங்குபவை. எப்போதும் நிலையற்று ஆடிக்கொண்டிருப்பவை. எந்த திக்கிலிருந்து எத்தனைத் தொலைவிலிருந்து கூப்பிட்டாலும், அருகில் இருப்பவர் போல் உடன் உணர்ந்து நலமளிப்பவர்

27. மஹாபல:- பெருவலிவுள்ளவர். பலன் என்ற அசுரனுக்கு வலிவூட்டியவர். பெருவலிவு பெற்றவரையும் அடக்குகிற பெருவலிவுள்ளவர்.

நந்தநோ(அ)லம்படோ(அ)பீருர் மேகநாதோ கணஞ்ஜய:।
விநாயகோ விரூபாக்ஷோ வீரஶூரோ வரப்ரத: ॥ 9.

28. நந்தந: - நிறைவு பெற்றவர். மன நிறைவால் அமைதியும் ஆனந்தமும் ததும்பக் காணப்படுபவர்.

29. அலம்பட:- மோஹமற்றவர். மனநிறைவு பெற்றமையால் ஆசையால் மனம் அலையாதவர். ஆடையை அழகாக அணிந்தவர்.

30. அபீரு:- பயமற்றவர் - எங்கும் எப்போதும் எதிலிருந்தும் பயமற்றவர். பெண்கள் தொடர்பில்லாத பிரும்மசாரி.

31. மேகநாத: - மேகம் போன்று தொனிஉள்ளவர். யானை முகத்திலிருந்து வரும் பிளிறல் மேகத்திலிருந்து மென்மையுடனும் அழுத்தத்துடனும் வருகிற ஒலிபோல் முழங்கும். மேகங்களை ஒலிக்கச் செய்பவர்.

32. கணஞ்ஜய:- கூட்டத்தை வெல்பவர்: கணம், கணமாகக்கூடி எதிர்த்தாலும் வெல்பவர். கட்டுப்பாடற்று கூட்டம் ஒன்றையே வலிவாகக் கொண்டு எதிர்ப்பவர்களை அடக்குபவர். மனித உள்ளத்திலமர்ந்து வெறிபிடித்து எதிர்க்கும் மனம் பொறி முதலியவற்றை வெல்பவர். கணன் என்ற அசுரனை வென்றவர்.

33. விநாயக:- பறவை போன்ற ஜீவர்களை வழி நடத்துபவர். ஜீவனாகிய பறவைக்குச் சிற்றின்பமும் பேரின்பமும் இரு இறக்கைகள். இரு இன்பங்களையும் அளித்துப் பெற்றோர் போல் குருபோல் நல்வழிப்படுத்துபவர். தனக்கு மேற்பட்டுத் தன் மீது ஆளுமை செய்கிற நாயகனற்றவர். அவருக்கு ஈடும் மிக்காரும் இல்லை. விநாயகர் என்ற பெயர் இந்திரனால் அளிக்கப்பட்டது.

34. விரூபாக்ஷ: - ஒவ்வாத கண்கள் உள்ளவர். அக்கினி ஸூர்யன் சந்திரன் என்ற மூன்று ஒளிகளும் இவருக்கு மூன்று கண்கள். இம்மூன்று ஒளிகளும் ஒன்றுக்கொன்று செயலாலும் வடிவாலும் வேறுபடுபவை. ஒன்று பகலில் ஒளிரும். மற்றொன்று இரவில். மாறுபட்ட பார்வை (சக்தி)யிருந்தும் நேராகப் பார்ப்பவர். கசிய:பர்மகனாக அவதரித்தபோது சிவபெருமான் தனது விரூபாக்ஷன் என்ற பெயரை உபயனத்தின் போது இவருக்கிட்டார்.

35. தீரஶூர:- நெருக்கடியால் கலங்காதவர்: - உறுதியும் வீரமும் மிக்கவர். கலங்காத மனத்தினர். செயலைத் திருந்தச் செய்பவர். தீரரும் சூரருமானவர்.

36. வரப்ரத:- உயர்ந்ததைத் தருபவர். கோரியதும் உயர்ந்ததும் இவரருளால் பெறத்தக்கவை.

மஹாகணபதிர் புத்த்திப்ரிய: க்ஷிப்ரப்ரஸாதந:
ருத்ரப்ரியோ கணாத்த்யக்ஷ: உமாபுத்ரோ(அ) கநாசந: ॥ 10.

37. மஹாகணபதி:- பெரும் கூட்டத்தலைவர். குல்மம், வரூதம், ஸேனை, அக்ஷௌஹிணீ என்று படைகளில் பல பிரிவுகள் உள்ளன. இவை ஒருங்கிணைந்திருப்பதும் ஒரே நோக்குடன் செயல்படுவதும் சிறப்பாகும். இப்படைகளின் தலைமை தாங்கி நிற்பவர். இவ்வுலகம் ஒரு மாபெரும் கூட்டம். (மஹாகணம்) அதனைக்காப்பவர். உலகமாகத் தோன்றுமுன் ப்ரகிருதியாக, விளக்கம் பெறாமலிருந்த ஆகாயம் முதலிய மூலதத்துவ கணங்களைக் காப்பவர் (நா-1) மாதுளை, கதை, கரும்புவில், சூலம், சக்கிரம், தாமரை (சங்கு) பாசம்,

அல்லிப்பூ, நெற்கதிர், தந்தம், ரத்தினகலசம், இவைகளைப் பத்துகைகளிலும் துதிக்கை நுனியிலும் ஏந்தி, தாமரை ஏந்திய கைகளுடன் தன்னுடன் இணைந்துள்ள வல்லபாதேவியை அணைத்தவர். உலகைப் படைத்துக்காத்து ஒடுக்குவதைப் பணியாக் கொண்டவர். அந்த விரும்பியதை வழங்குகிற மஹா(வல்லபா)கணபதியாயிருப்பவர்.

38. புத்திப்ரிய:- புத்திதேவியிடம் பிரியமுள்ளவர். விச்வரூபன் எனும் விசுவகர்மாவின் இரு பெண்களில் ஒருவள் புத்திதேவி. ஸரஸ்வதியின் அம்சம் என்பர். (மற்றவள் ஸித்திதேவி) தர்மதத்தனின் மகள் என்றும் கூறுவர். பரம்பொருளைப் பற்றிய அறிவின் வடிவான புத்தி சிற்றின்ப நிறைவில் ஏற்படுகிற ஸித்திக்கு மாற்றாகும். பேரறிவிலும் புத்தி தேவியிடமும் இவருக்கு நாட்டமுண்டு. (புத்தி: ப்ரியா அஸ்ய) ஐயம் நீங்கி நிச்சயிக்க உதவுவதே புத்தி. அத்தகைய புத்தியுள்ளவரையும் நாடுபவர். க்ஷிப்தம், மூடம், விக்ஷிப்தம், ஏகாக்ரம், நிருத்தம் என ஐந்து சித்த நிலைகள். ரஜோகுணம் மிகுந்து அலைபாய்கிற சித்தம் க்ஷிப்தம். சோர்வும் சோம்பலும் மிக்க நிலை மூடம். மாறிமாறி அடங்குவதும் அலைபாய்வதுமான சித்தம் விக்ஷிப்தம். ரஜோ குணமும் தமோ குணமும் அடங்கி சுத்தஸத்வ நிலையில் ஒருமுனைப்புள்ளது ஏகாக்ரம், எல்லா சித்தப்போக்குமடங்கி வாஸனை அல்லது ஸம்ஸ்காரம் மட்டும் மீதமாகி, ஸமாதி கலைந்த நிலையில் சிறிது உலகப்பற்றும் மற்ற சமயத்தில் ஸமாதியும் பெறுவதான நிலை நிருத்தம். இந்த ஐந்து நிலைகளிலும் அதனைத்தூண்டிப் பெருநிலை பெறச் செய்பவர்.

39 க்ஷிப்ரப்ஸாதந:- விரைவில் அருள்பவர். தன்னைத் தியானிப்பவர்களுக்கு விரைவில் அருள்புரிகிற ஒரு தோற்றம் - க்ஷிப்ரப்ரஸாதன கணபதி. பாசம், அங்குசம், கற்பகக்கொடி, தன் தந்தம் இவை நான்கு கைகளில், துதிக்கையில் மாதுளை, நெற்றியில் பிறை, முக்கண்கள், செந்நிறம், யானைமுகம், பெருவயிறு, பத்மாஸனம், அமைந்த கோலம் கொண்டவர்.

40. ருத்ரப்ரிய:- ருத்திரரிடம் பிரியமுள்ளவர். ஸ்ரீ ருத்திரம் என்ற யஜுர்வேதப்பகுதியை ஓதிக் கேட்கப்பிரியமுள்ளவர். ருத்திரருக்குப் பிரியம் தருபவர்.

41. கணாத்த்யக்ஷ:- கணங்களின் மேற்பார்வையாளர். முப்பத்தாறு தத்துவங்களும், உலகம் ஜீவன் ஈச்வரன் என்ற மூன்ருகத் தோற்றமளிக்கின்றன. அவையாவன - சிவன், சக்தி, ஸதாசிவன், ஈச்வரன், சுத்த வித்யை, மாயை, கலா, வித்யா, ராகம், காலம், நியதி, புருஷன், பிரகிருதி, மஹத், அஹங்காரம், மனஸ், ஞானேந்திரியங்கள் 5, கர்மேந்திரியங்கள் 5, பஞ்சபூத தன்மாத்ரைகள் 5. பஞ்சபூதங்கள் 5 என்பவை. இவற்றின் தலைவர். இவற்றை ஒருங்கிணைத்துத் தன் மேற்பார்வையில் இயக்குபவர்.

42. உமாபுத்ர:- உமையின் புதல்வன்: புத் என்ற நிலை செல்ல நேராதபடி, புத்திரனாகப் பிறந்து உமாதேவியைக் காப்பாற்றியவர்.

43. அகநாசந: - பாபம் களைபவர். பாவம் அழிக்கவல்லது. அதனை அழிப்பவர். பெருவயிறனாயினும் கனத்த உணவு கொள்ளாதவர். அடியவர் சிறிதளவு அளிப்பதையும் ஏற்று மகிழ்பவர். (அ-கந-அசந:)

குமாரகுருரீஶாந புத்ரோ மூஷகவாஹந:.
ஸித்த்திப்ரியஸ் ஸித்த்திபதி: ஸித்த்த: ஸித்த்திவிநாயக: 11

44. குமாரகுரு:- குமரனுக்குக் குரு. குமார:- என்ற சொல்லிற்கு சுப்ரமண்யர், ஸனத்குமாரர், இளையவர். என்றபொருள் உண்டு. சுப்பிரமணியருக்கு மூத்தவர், ஸனத் குமாரராகி நாரதருக்கு உபதேசித்தவர், ஸனத்குமாரருக்கும் குரு. வயதில் இளைவராயினும் குருவானவர்.

45. ஈஶாந புத்ர:- சிவனின் புதல்வர். உலகின் பேராளுனரும் முழுமுதற்கடவுளுமான சிவனது புதல்வர்.

46. மூஷிக வாஹன: - எலியை வாகனமாகக் கொண்டவர். பெருச்சாளி எலிகளில் முரடும் பெரிதுமானது. மூஞ்சூறு எலிகளில் சிறிதும் மென்மை கொண்டதும் கூட. இவ்விரண்டையும் வாகனமாகக் கொண்டவர். திருட்டெண்ணம் கொண்டு உலகைத் தன் போகப்பொருளாக்க விழைகிற ஜீவனை அடக்கி வாகனமாக்கிக் கொண்டவர்.

47. ஸித்த்திப்ரிய: - ஸித்தியிடம் அன்புள்ளவர் - ஸித்திதேவி விச்வரூபன் என்ற விச்வகர்மாவின் இரு பெண்களில் ஒருவள். இவள் லக்ஷ்மியின் அம்சம் என்பர். (நா- 38) தர்மதத்தரின் பெண் என்பதும் உண்டு. விரும்பியதை உழைத்துப் பெறுவது ஸித்தி. அப்படிப்பெறப்படுகிற ஸித்தியில் பிரியமுள்ளவர். விளைகிற ஸித்தி, புத்திக்கு நிறைவும் மயக்கமும் தரும். அணிமாதி ஸித்திகள் அனைத்தும் மாயையின் விளைவே. அந்த மாயாமயமான ஸித்தியிடம் பிரியமுள்ளவர்.

48. ஸித்த்திபதி:- ஸித்திகளைக்காப்பவர். அணிமா, மஹிமா, கரிமா, லகிமா, ப்ராப்தி, ப்ராகாம்யம், ஈசித்வம், வசித்வம் என்ற எட்டு ஸித்திகளைக் காப்பாற்றுபவர்.

49. ஸித்த்த: - சித்தி பெற்றவர். விரும்பியதைச் செயல் நேர்த்தியால் நிறையப் பெற்று அனுபவிப்பவர். புசுண்டி, கோரக்கர் முதலிய சித்தர் வடிவில் இருப்பவர்.

50. ஸித்த்திவிநாயக:- சித்திகளை வழிப்படுத்துபவர். நற்பணிகளின் தொடக்கத்தில் வழிபட அப்பணிகள் நிறைவேறி அவற்றின் பயன் வழிபடுபவரைச் சென்றடையச் செய்பவர்.

அவிக்க்நஸ்தும்புரு: ஸிம்ஹவாஹநோ மோஹிநீப்ரிய: ।
கடங்கடோ ராஜபுத்ர: ஶாலகஸ் ஸம்மிதோ(அ)மித: ॥ 12

51. அவிக்க்ந:- பசுத்தன்மை நீக்குபவர். செம்மறியாடு (அவி) போன்று கடந்ததையும் நடப்பதையும் நடக்க விருப்பதையும் உணராத அடியார்களின் அறியாமையை அகற்றித் தெளிவு தருபவர். இடையூறில்லாமல் செய்பவர். மதத்திரவாசக்தியுடன் அவிக்கநர் என்ற ஆவரண தேவதையாக அறுகோணத்தில் அமர்ந்திருப்பவர்.

52. தும்புரு:- வீணையில் பாடுபவர். சுரைக்குடுக்கை (தும்ப) பொருத்திய வீணையில் கானம் செய்கிற தும்புரு ரிஷியால் பாடப்பெறுபவர். அறிவாளிகளால் பாடப்பெறுபவர்.

53. ஸிம்ஹவாஹன:- சிங்கத்தை வாகனமாகக் கொண்டவர். கிருத யுகத்தில் சிங்கமும், திரேதாவில் மயிலும், துவாபரத்தில் மூஞ்சூறும் கலியுகத்தில் குதிரையும் பகவானின் வாகனமாய் அமையும். ஹேரம்பகணபதியின் வாஹனம் சிங்கம். (நா 23) துராஸதன் என்ற அசுரனைக் கொல்லப் பார்வதி தன் வாகனமான சிங்கத்தைக் கணேசருக்குத் தந்தாள். (நா-6)

54. மோஹிநீப்ரிய: - மோகினியின் அன்பர். (தீவ்ரா ஜ்வாலினீ, மோஹினீ, போகதாயினீ, காமினீ, வஸுந்தரா என்ற ஆறு சக்திகள் ஆவரணத்தில் உள்ளவர்கள்.) அமிருதம் பகிர்ந்தளிக்க வந்த மோஹினியிடம் அன்பால் மயங்கிய பரமசிவனாக இருப்பவர்.

55. கடங்கட:- மறைப்பை அகற்றுபவர். அறியாமையால் ஆத்மா மீது ஏற்படுகிற மறைப்பை நீக்கி ஞான ஒளிபாயச் செய்பவர்.

56. ராஜபுத்ர:- குரு தேசத்து அரசன் வரேண்யனின் மகனாகப் பிறந்தவர். சந்திரனை (ராஜா) மகன்போல் மதித்துச் சிரசில் அணிந்தவர்

57. ஶாலக:- மணிமுடியால் கேசத்தை மறைத்தவர், புலன்களை அடக்கிய சாந்தர், புலனுக் கெட்டாதவர்.

58. ஸம்மித:- சிறிதிலும் அடங்கியவர். கொசுவிலும் யானையிலும் அததன் வடிவிற்கேற்ற அளவில் அடங்கியவர். எங்கும் நிறைந்த பரமாத்மாவாயினும் ஒவ்வொரு உடலிலும் குறுகி நிற்பவர். உள்ளத்தில் கட்டை விரலளவு இருப்பதாக உபநிடதம் கூறும்.

59. அமித:- அளவிடப்படாதவர். நீளம், குட்டை, பெரிது, சிறிது, என்ற எந்த அளவீட்டிற்கும் உட்படாமல் அணுவிலும் அணுவாகப் பெரிதிலும் பெரிதாக மூத்ததிலும் மூத்தவராக இருப்பவர்.

கூஶ்மாண்ட ஸாமஸம்ப்பூதி: துர்ஜயோ தூர்வஹோ ஜய: ।
பூபதிர் புவநேஶாநோ பூதாநாம் பதிரவ்யய: ॥ 13

60. கூஶ்மாண்டஸாமஸம்ப்பூதி: - கூச்மாண்டம் என்ற மந்திரங்களின் சக்தியானவர். கூச்மாண்டமந்திரங்கள் யஜுர் வேதத்திலும் ஸாமவேதத்திலும் பாபம் நீக்கித் தூய்மை தருகிற ஹோமங்களில் பயன்படுபவை. அவை தூய்மை தருகிற சிறப்பு (ஸம்ப்பூதி) பகவானுடையதே.

61. துர்ஜய:- வெல்ல இயலாதவர். வலிவு மிக்க எதிரியும் இவரிடம் அடங்கிவிடுவான். இவரை எவனும் வெல்ல இயலாது.

62. தூர்வஹ:- உலகைக் காக்கின்ற பொறுப்பை எளிதாகச் சுமப்பவர். தூர்ஜய: என்ற பாடமுண்டு. முன்னின்று வெல்பவர்.

63. ஜய:- வெற்றி வடிவினர். நல்லறிவு, தந்து தூண்டி வெற்றிப்பெறச் செய்பவர். ஜயம் எனும் இவர் எழுதிய மஹாபாரதமாக இருப்பவர்.

64. பூபதி:- உலகின் நாயகர். பூபதி புவனபதி பூதபதி என அக்கினிதேவனுக்கு மூன்று ஸஹோதரர்கள். அந்த பூபதியார்யிருப்பவர். வரேண்யனின் புதல்வராகப் பிறந்து குரு தேசத்தை ஆண்டவர்.

65. புவநேஶாந:- புவனபதியானவர். அக்னிதேவனின் சகோதரர். ஸ்வானந்த புவனம் என்ற தன் லோகத்தின் தலைவர். எங்கும் பரவிநின்று ஆள்பவர்.

66. பூதாநாம் பதி: - பூதபதியானவர். அக்கினிதேவரின் மற்றொரு சகோதரர். உலகின் அனைத்து உயிரினத்தின் ஈசன். பரமாத்மாவாக எல்லாப் பொருள்களிலும் உறைபவர்.

67. அவ்யய:- தேய்வுறாதவர்: குறைவோ தேய்வோ அழிவோ இல்லாதவர். எங்கும் நிறைந்திருப்பதால் எதனை விட்டும் அகலாதவர்

விஶ்வகர்தா விஶ்வமுகோ விஶ்வரூபோ நிதிர்க்க்ருணி: ।
கவி: கவீநாம்ருஷபோ ப்ரம்ஹண்யோ ப்ரம்ஹணஸ்பதி: 14.

68. விஶ்வகர்தா - அனைத்தையும் படைத்தவர். படைப்பு தொடங்குவதற்கு முன் அவர் மட்டும் இருந்தார். மாயையால் பலவாகப் பெருகி ஒவ்வொன்றினுள்ளும் புகுந்து (விச்வம்) தனித்தன்மை தந்து, எல்லாமாகி எல்லாவற்றையும் தன்னுள் புகச்செய்து உலகமாகப் படைத்தவர்.

69. விஶ்வமுக: - எல்லாவற்றையும் விழுங்கியவர். உலகின் தொடக்கம் (முகம்) அவரிடமிருந்தே உண்டானது. உலகம் அவர் வாயில் அடங்கும் பொருளானது. உலகின் தனித்தனி வாயாகி ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியா யிருப்பதை உணர்த்தியவர். உலகின் வாயாகிப்பெற வேண்டியதைப் பெற்று நிறைவு காண்பவர்.

70. விஶ்வரூப: - உலக வடிவில் உள்ளவர். தன்னைத்தவிர வேறொன்றில்லாத நிலையில் தன்னிடமிருந்தே, தன்னையே மூலப் பொருளாகிக் கொண்டு உலகைப் படைத்தமையால், உலகம் அவரே. விச்வரூபர் என்ற தேவர்களின் புரோஹிதரா யிருந்தவர். துவஷ்டாவின் புதல்வர் இவர்.

71. நிதி:- எல்லாவற்றின் காப்பகம். காப்பகத்தில் வைத்துள்ள பொருள்போல் உலகம் இவரிடம் நன்கு பாதுகாப்புப் பெறுகிறது. பத்மம், மஹாபத்மம், சங்கம், மகரம், கச்சபம், முகுந்தம், குந்தம், நீலம், கர்வம் என்ற ஒன்பது நிதிகளாக இருப்பவர்.

72. க்க்ருணி:- சூர்ய ஒளியானவர் - ஒளிமிக்க சூர்யனானவர்.

73. கவி:- கவியானவர். காவியமியற்றுபவர். சுக்கிரரும் கவியே. இவரது ஆறெழுத்து மந்திரத்தின் குரு சுக்கிரர். அந்த குருவடிவினர். ஆழ்ந்து பரந்து நோக்குபவனே கவியாவான். அத்தகைய சிந்தனையாளர். கவி இயற்றுகிற காவியமும் இவரே.

74. கவீநாம்ருஷப:- கவிகளில் சிறந்தவர். 'கவீநாம் கவிம்' என இவரை வேதம் போற்றும். கவிக்குக் கவிதை புனையும் ஆற்றலைத் தருபவர். கவியின் உள்ளத்தில் அமர்ந்து

கவிதையை வெளிப்படுத்துபவர். அனைத்து உள்ளங்களிலும் சாட்சியாக அமர்ந்து சித் - மாயை இணைப்பால் உணர்வுகளைத் தூண்டுபவர்.

75. ப்ரம்ஹண்ய:- பிரும்மத்திற்கு இதமாயிருப்பவர். வேதம், வேதமோதுபவர், வேத வழியில் செய்கிற தவம், தவத்தால் நாடப்பெறுகிற பரம்பொருள், வேதத்தை உலகிற்குத் தருகிற பிரும்மதேவன் இவை அனைத்தும் பிரும்மமே. இவற்றிற்கு இதம்புரிபவர்.

76. ப்ரம்ஹணஸ்பதி:- வாக்கின் ஈசன். ஸித்த்தி தேவி பராவாக் எனும் பிரும்ம மூலஒலியின் வெளிப்பாடு. அவளே ஸரஸ்வதீ. அவளுக்குக் கணவர். வேதம், தவம், வேதமோதுபவர், பிரும்மா இவர்களின் தலைவர். ப்ரம்ஹணஸ்பதி என்ற பெயரில் தான் வேதம் கணேசரை அறிமுகம் செய்விக்கிறது.

ஜ்யேஷ்ட்ட ராஜோ நிதிபதிர் நிதிப்ரியபதிப்ரிய: ।
ஹிரண்மய புராந்தஸ்த்த: ஸூர்யமண்டல மத்த்யக: ॥ 15

77. ஜ்யேஷ்ட்டராஜ:- முதியவருக்கும் முதியவராக விளங்குபவர். உலகில் முதலில் தோன்றியவர்களாகக் கருதப்பெறுகிற பிரும்மா முதலானோருக்கும் முந்தியவர். ஜ்யேஷ்டம் என்ற ஸாம மந்த்ரத்தால் புகழப்பெறுபவர். சிவபெருமானின் புதல்வர்களில் மூத்தவர். இளவரசராகப் போற்றப்படுபவர். புத்திரர்களில் மதிப்பு மிகுதியால் பிள்ளையார். குருராஜனான வரேண்யனின் மூத்த புதல்வரானதால் இளவரசர்.

78. நிதிபதி:- மஹாபத்மம் முதலிய ஒன்பது நிதிகளையும் காப்பவர். ''நிதீநாம் த்வா நிதிபதிம் ஹவாமஹே'' என வேதத்தால் நிதிபதி எனக் கொண்டாடப்பெறுபவர் .(நா-71) ஸமுத்திரம் ஜலநிதி(தேங்குமிடம்)யாகும். தனநிதி (வைப்பிடம்) குபேரன். மக்கள் தலைவர்களின் நிதி (தங்குமிடம்) பிரும்மா. ஒளியின் நிதி (தோற்றுவாய்) சூர்யன். இத்தனை நிதிகளுக்கும் தலைவர்.

79. நிதிப்ரிய பதிப்ரிய:- குபேரன் முதலான நிதிபதிகளின் அன்புள்ள தலைவர். நிதியைக் கட்டிக்காக்கின்ற பேரரசர்கள், குபேரன் போன்றோரும் விரும்பி இவரைப் போற்றுவர்.

80. ஹிரண்மய புராந்தஸ்ஸ்த்த:- பொன்னகரத்தின் உள் அமர்ந்தவர். பொன்னகரம் போன்று ஒளிமிக்க இதயப்பெருவெளியை ஹிரண்யமயபுரம் என்பர். அதுவே பரமாத்மாவின் உறைவிடம். அந்த பரவெளியில் இருப்பவர்.

81. ஸூர்ய மண்டல மத்த்யக:- சூர்ய மண்டலத்தின் நடுவில் உள்ளவர். பிண்டத்தினுள் இதயப் பெருவெளியும் அண்டத்தில் ஸூர்ய மண்டலமும் பரம்பொருளை எளிதில் ''இதோ இருக்கிறான்'' எனக்காணச் செய்யுமிடங்கள். உபாஸகர்கள் ''த்த்யேய: ஸதா ஸவித்ரு மண்டலமத்த்யவர்தீ நாராயண: என நாராயணனையும் ''ஸௌரமண்டல மத்த்யஸ்த்தம்'' எனச் சிவபெருமானையும் ''பானுமண்டல மத்தயஸ்த்தா'' எனத்தேவியையும் தியானிப்பது போல் கணபதியையும் ஸூர்ய மண்டலத்தின் நடுவே இருப்பதாகத் தியானிப்பது வழக்கம். சித்சக்தி வடிவினரான பரம்பொருள் உறையுமிடம் சூர்யமண்டலம். ப்ரம்ஹபுரம் என்றும் அதற்குப் பெயருண்டு.

கராஹதித்த்வஸ்தஸிந்த்துஸலில: பூஷதந்தப்பித் ।
உமாங்ககேலிகுதுகீ முக்தித: குலபாலந: ॥ 16

82. கராஹதித்த்வஸ்தஸிந்த்து ஸலில:- கடலைத்துதிக்-கையின் அடியால் கலக்குபவர். பாலகணபதி விளையாட்டாக, ஸிந்து நதியையும் கடலையும் அடைந்து நீண்டு பருத்த தன் துதிக்கையால் நீரை உறிஞ்சிக் குடிக்க நீர் வற்றிவிட்டது. உறிஞ்சிய நீரைக் கொப்புளித்துத் துப்ப, அடியில் படிந்திருந்த வண்டல் கலந்து நீர் குழம்பியது. இது விளையாட்டிற் கேற்றதல்ல என்று கடலை உறிஞ்சி வானில் தூவானம் போல் துப்பினார். கடலினுள்ளிருந்த சந்த்ரன், காமதேனு, ஐராவதம், அப்ஸரஸுகள் முதலானவர்கள் ஆங்காங்கு சிதறி விழுந்தனர். என இதனைக்கவிகள் வர்ணித்துள்ளனர்.

83. பூஷ தந்தபித்- பூஷாவின் பற்களை உடைத்தவர். தக்ஷன் தன்வேள்வியில் சிவநிந்தை செய்ததால் சிவனின் கணங்கள் தக்ஷனின் வேள்விக்கூடத்தையும் அங்கு வந்திருந்தவரையும் அடித்து நொறுக்கியபோது இவரது கணங்கள் பூஷா என்ற ஆதித்யனின் பற்களை உடைத்தெறிந்தனர். அன்றிலிருந்து கடித்து உண்பதற்கு பூஷாவால் இயலவில்லை என அவரது மாதமான புஷ்ய (தை)த்தொடக்கத்தில் பொங்கல் அவருக்குப் படைக்கின்றனர்.

84. உமாங்க கேலிகுதுகீ- உமையின் மடியில் விளையாடுவதில் பேரார்வமுள்ளவர். முதியவருக்கு முதியவராயினும் தாயின் மடியில் அமர்ந்து விளையாடுவதில் உள்ள ஆனந்தத்தில் குழந்தையாகிவிடுகிறார்.

85. முக்தித:- விடுதலை தருபவர். அரசன் தருகிற தண்டனைத்தளை, விதி தருகிற வினைத்தளை இவைகளை நீக்கி துயரிலிருந்து விடுவிப்பவர். ஜனன - மரணத்தளை நீக்குபவர். வீடுபேறு பெறுபவர் சூர்ய மண்டலத்தைப் பிளந்து செல்வர். சூர்ய மண்டலம் மோக்ஷத்துவாரமாகும். (நா-81) அங்கிருக்கிற கணபதி அந்தத்துவாரத்தைத் திறந்து விடுகிறார்.

86. குலபாலந:- குலத்தை காப்பவர். தர்மத்தை வாழையடி வாழையாகக் காத்து வருகிற குலம் பெருக உதவுபவர். கௌல மார்க்கத்தைக்காப்பவர். தாய்வழியான இமவானின் குலப் பெருமையைக் காப்பவர்.

கிரீடீ குண்டலீ ஹாரீ வநமாலீ மநோமய: ।
வைமுக்ய ஹததைத்யஸ்ரீ: பாதாஹதி ஜிதக்ஷிதி: ॥ 17.

87. கிரீடீ- மணிமகுடம் சூடியவர்

88. குண்டலீ - குண்டலமணிந்தவர். வட்டமிட்ட மர்ந்த நாகம் குண்டலமாகிறது.

89. ஹாரீ - புஷ்பம் - ரத்னம் இவற்றாலான மாலையணிந்தவர். உள்ளம் கவர்கிற அழகர்.

90. வநமாலீ - வனமாலையணிந்தவர் - காட்டில் பூத்தபூக்கள், தாமரை இவற்றால் முழங்கால்வரை தொங்குகிற ஆளுயர மாலை, கடம்பப்பூவாலான குஞ்சம் கொண்டது வநமாலையாகும்.

91. மநோமய:- விருப்பப்படி வடிவம் கொள்பவர். மேகம் போல் உருவம் மாறும். வடிவு முதலிய சிறப்புகள் காண முடியாத இவருக்கு நிலைத்த வடிவமைப்பு கிடையாது. எனினும் அடியவரின் மனத்தில் பதிவதற்காக விருப்பப்படி உருவமைத்துக் கொள்பவர்.

92. வைமுக்ய ஹததைத்யஸ்ரீ:- தனது பாராமுகத்தால் அசுரச்செழிப்பை மறையச் செய்தவர். பகவானின் அருட்பார்வை படாத இடம் பாழாகும்.

93. பாதாஹதி ஜித க்ஷிதி:- காலடி அழுத்தத்தால் பூமியை வணங்கச்செய்தவர். பூமியும் பூமியிலுள்ளவரும் இறுமாப்பால் நிமிரும்போது திருவடியால் அழுத்தி அடக்குபவர்.

ஸத்யோஜா தஸ்வர்ணமுஞ்ஜமேகலீ துர்நிமித்தஹ்ருத் ।
துஸ்ஸ்வப்நஹ்ருத் ப்ரஸஹநோ குணீ நாதப்ரதிஷ்ட்டித:18

94. ஸத்யோஜாதஸ்வர்ண முஞ்ஜமேகலீ- புதிதாக முளைத்த தங்கநிற முஞ்சைப் புல்லாலான அரை ஞாணை அணிந்தவர். பிரும்மசாரி முஞ்சைப்புல்லாலான அரைநாணைக் கட்டிக் கொள்வது மரபு.

95. துர்நிமித்த ஹ்ருத் - துர்நிமித்தங்களை அழிப்பவர். தனி ஒருவனுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் பெருந்தீங்கு விளையுமுன் அதற்கான அறிகுறிகள் காணப்படும். வழிபடுகிற தெய்வச்சிலை உடைதல், பூகம்பம், வானிலிருந்து தீக்கொழுந்துகள் விழுதல் முதலிய நிமித்தங்களைக் கொண்டு நாட்டிற்கு நேர இருக்கிற அபாயத்தை முன் உணர முடியும். கேடுகளை வராமல் தடுத்து, அபாய ஸூசனைகளால் வருகிற திகிலையும் களைபவர்.

96. துஸ்ஸவப்நஹ்ருத்- கெட்டகனவை மாற்றுபவர். கேடுவருவதை முன் உணர்ந்த உள்மனம் அதனை சுட்டிக்காட்டுகிற முறை கெட்ட கனவாகும். முன்னதான

கெட்ட செயலின் பின் விளைவு கேடு. வினை தீர்த்து, வினைப்பயன் வராமல் தடுக்கிற கணபதி கெட்ட கனவு நேராமல், கெட்ட கனவின் சூசனைப்படி ஏதும் நேராமல் பாதுகாக்கிறார்.

97. ப்ரஸஹன:- பொறுத்தாள்பவர். அடியவரின் குற்றத்தைப் பொருட்படுத்தாதவர். அதனால் அது வினையாகாமல் தடுக்கிறார்.

98. குணீ - சிறப்பு மிக்கவர் - இறைவனிடம் எட்டு ஆத்மகுணங்கள் உள்ளன. அபஹதபாப்மா (பாபமற்றவர்) விஜர: (மூப்பற்றவர்) விம்ருத்யு: (மரணமற்றவர்) விசோக: (சோகமற்றவர்) விஜிகத்ஸ: (பசியற்றவர்) அபிபாஸ: (நீர் வேட்கையற்றவர்) ஸத்யகாம: (விருப்பங்களை ஸத்யமாக நிறைவேற்றிக் கொள்பவர்) ஸத்யஸங்கல்ப: (ஸத்யமாகின்ற செயல்திட்டமுள்ளவர்) என. இந்த எட்டு சிறந்த குணங்களுள்ளவர். எல்லாமறிந்தவர், எல்லாம் வல்லவர், எல்லாமானவர் முதலிய சிறப்புகளும் இதனுள் அடங்கும்.

99. நாதப்ரதிஷ்ட்டித: - நாதத்தில் நிலைபெற்றிருப்பவர். பிந்து, அர்த்தசந்திரன், ரோதினீ, நாதம், நாதாந்தம், சக்தி, வியாபிகா, ஸமனா, உந்மநீ, மஹாபிந்து என்று பிந்துவின் பத்து நிலைகளில் நாலாவதான நாதத்தில் நிலைத்தவர். சிகப்பு ரத்தின ஒளியுடன், பீஜகோசங்களின் இடையே உள்ள தையலைப்போன்ற வடிவுள்ள நாதம் 'ம்' என்ற எழுத்தின் கார்வையில் மிகமிக சூட்சமமான ஒலிவடிவம்.

ஸுரூப: ஸர்வநேத்ராதிவாஸோ வீராஸநாஶ்ரய: ।

பீதாம்பர: க்கண்டரத: க்கண்டேந்து க்ருதசேகர: ॥ 19.

100. ஸுரூப:- எழில் மிக்கவர். தத்துவங்களால் நன்கு விளக்கப்படுபவர்.

101. ஸர்வநேத்ராதிவாஸ:- அனைத்து உயிரினத்தின் கண்களிலும் குடியிருப்பவர். பார்வையும் அமைப்பும் இவரது இயக்கத்தாலானவை.

102. வீராஸநாஶ்ரய: - வீராஸனத்தில் அமர்ந்தவர். இடது முழங்கால்மேல் வலப்பாதத்தைப் பொருத்தி அமர்வது வீராஸனமாகும்

103. பீதாம்பர:- வெளிர்மஞ்சளாடை உடுத்தியவர். கடல் நீரைத் துதிக்கையால் உறிஞ்சிக்குடித்தவர் (நா82) பிரளயத்திற்கு முன் கடைசிபூதமாகிய வானையும் தன்னுட் செலுத்தியவர்.

104. க்கண்டரத: - துண்டாடிய தந்தமுள்ளவர்

105. க்கண்டேந்து க்ருதசேகர: - சந்திரனின் கீற்றைத் தலையில் அணிந்தவர்.

சித்ராங்க ஶ்யாமதஶநோ பாலசந்த்ரஶ் சதுர்ப்புஜ: ।
யோகாதிபஸ் தாரகஸ்த்த: புருஷோ கஜகர்ணக: ॥ 20.

106. சித்ராங்கஶ்யாமதஶந:- பல நிறப்புள்ளியால் நிறம் மங்கிய தந்தமுள்ளவர்.

107. ப்பாலசந்த்ர:- நெற்றியில் பிறையணிந்தவர். பாதிச்சந்திரன் போன்று வளைந்த நெற்றியுள்ளவர்

108. சதுர்ப்புஜ:- நான்கு கைகளுடையவர். ஸ்வஸ்திகச் சின்னம் நான்கு கைகளுள்ளது. அது விநாயகரின் அருள் பெற உதவும்.

109. யோகாதிப:- யோகிகள் வடிவில் இருப்பவர். யோக மார்க்கத்தின் காப்பாளர். லகுலீசர் முதலிய 28 யோகிகளின் வடிவில் இருப்பவர். லகுலீசர், சுவேதர், ருத்திரர், ஸுதாரர், மதனர், ஸுஹோத்திரர், கங்கணர், (கங்கர்) லோகாக்ஷி, ஜைகீஷவ்யர், ததிவாஹனர், ருஷபர், உக்ரர், அத்ரி, ஸுபாலகர் (பாலி) கௌதமர், வேதசிர்ஷர், கோகர்ணர், குஹாவாஸீ, சிக் கண்டப்ப்ப்ருத், ஜடாமாலீ, அட்டஹாஸர், தாருகர், லாங்கலீ, மஹாகாயமுனி, சூலீ, முண்டீஶ்வரர், ஸஹிஷ்ணு, ஸோமசர்மா, என 28 யோகீச்வரர்கள் (லிங்கபுராணம் 1-7).

110. தாரகஸ்த்த:- பிரணவத்தினுள்ளிருப்பவர். பிரணவம் (தாரகம்) பிறவிக்கடலைத்தாண்டச் செய்யும்.

111. புருஷ:- உயிரினத்தின் உடல்களில் அவற்றின் செயல்களின் சாட்சியாக உறைபவர். புருஷன் என்ற 25வது தத்துவமானவர்.

112. கஜகர்ணக:- யானையின் செவி போன்ற செவி உள்ளவர். பெருங்காதுகள் எப்போதும் பனைவிசிறிபோல் அசைந்து கொண்டிருக்கும்.

கணாதிராஜோ விஜயஸ்த்திரோ கஜபதித்த்வஜீ।

தேவதேவ: ஸ்மரப்ராணதீபகோ வாயுகீலக: ॥ 21.

113. கணாதிராஜ: - கணங்களின் பேரரசன். சிருங்காரம், வீரம், கருணம், ரௌத்ரம், பீபத்ஸம், ஹாஸ்யம், அத்ப்புதம், சாந்தம், பயானகம், என்ற ஒன்பதும் ரஸகணம். யகணம், மகணம், தகணம், ரகணம், ஜகணம், பகணம், நகணம், ஸகணம் என்ற எட்டும் அக்ஷரகணம் (யமாதா. மாதாரா, தாராஜ, ராஜபா, ஜபாந, பாநஸ, நஸல, ஸலகம் என்றவாறு லகு குரு எழுத்து அமைப்புள்ளவை) நவரஸ கண அமைப்பாலும் இனிய அக்ஷரகண அமைப்பாலும் அழகுற்ற காவியத்தால் விளக்கப்பெறுபவர்.

114. விஜயஸ்த்திர:- வெற்றியில் நிலைத்தவர். அடியார்களின் வெற்றியே தன் நிலைப்பு எனக் கருதுபவர். அடியாரை வெற்றியில் நிலைக்கச் செய்பவர்.

115. கஜபதித்தவஜீ- பெரு யானையைக் கொடியாகக் கொண்டவர். (பெருச்சாளியும் கொடியில் உண்டு. நா-377)

116. தேவதேவ:- இந்திரன் முதலான தேவர்களுக்கும் தேவன்.

117. ஸ்மரப்ராணதீபக:- மன்மதனின் உயிரைத் தூண்டியவர். சிவபெருமானின் கோபத்தீயில் எரிந்த மன்மதனின் சாம்பலை உருட்டி உருவகப்படுத்தி கணபதி விளையாட தேவி காமேசுவரனின் அனுமதியுடன் அதனை உயிர்ப்பித்தாள் என்றும் வரலாறு.

118. வாயுகீலக:- வாயுவின் பீஜ எழுத்தான 'ய' வைக் கீலகமாகக் கொண்ட வக்ரதுண்டமந்திரவடிவினர். ஒன்பது ஓட்டைகள் கொண்ட உடலிலிருந்து வெளியேற நேரம் எதிர்பார்க்கிற உயிரை வெளியே செல்லாதபடி தாளிடுபவர்.

விபஶ்சித்வரதோ நாதோந்நாத பிந்ந பலாஹக: ।
வராஹரதநோ ம்ருத்யுஞ்ஜயோ வ்யாக்க்ராஜிநாம்பர: 22.

119. விபஶ்சித்வரத: - விபச்சித் என்ற மன்னனுக்கு வரமளித்தவர். அதற்காக அக்கினியிலிருந்து வஸிஷ்டகுமாரராகத் தோன்றியவர்.

120. நாதோந்நாத பிந்ந பலாஹக:- தனது பிளிறலாலும் அதன் எதிரொலியாலும் மேகவரிசையைச் சிதற அடித்துக் கலைத்தவர்.

121. வராஹ ரதந:- காட்டுப்பன்றியுடையது போன்ற தெற்றிப்பல் உள்ளவர். யஜ்ஞவராஹ மூர்த்தியாகிப் பூமியைச் சுமந்த அழகிய தெற்றிப்பற்களுள்ளவர்

122. ம்ருத்யுஞ்ஜய: - யமனை வென்றவர். யமனை அழித்த சிவனாயிருப்பவர். காலத்திலோ அகாலத்திலோ ஏற்படுகிற மரணம், மரணத்திற்கொப்பான கேடுவிளைவிக்கிற மெத்தனம், (ப்ரமாதம்) கவனக்குறைவு இவற்றைக் களைபவர்.

123. வ்யாக்க்ராஜிநாம்பர: - புலித்தோலாடையணிந்தவர். சிவனாகிய நிலை புலித்தோலாடையால் வலிவடைகிறது.

இச்சாஶக்திதரோதேவத்ராதா தைத்யவிமர்தந: ।
ஶம்புவக்த்ரோத்பவஶ் ஶம்புகோபஹா ஶம்பு ஹாஸ்யபூ: ॥ 23.

124. இச்சா ஶக்திதர:- இச்சா சக்தியுள்ளவர். உலகைப் படைக்குமுன் பகவானுக்கு எழுந்த ஸங்கல்பம் ஈச சக்தியின் முதற்பிரிவான இச்சா சக்தியாக வடிவெடுத்தது. அதுவே படைக்கும் ஆற்றலாகியது. ஸங்கல்பமே உலகாகியது.

125. தேவத்ராதா- தேவர்களைக் காப்பவர். அசுரர்களின் தவ வலிமை கொண்ட எதிர்ப்பால் உண்டான பயத்திலிருந்து காப்பவர்.

126. தைத்ய விமர்தன:- அசுரர்களை அழிப்பவர். தேவர் பயம் நீங்கி வாழத் தேவசக்திக்கு எதிரிகளை அழிப்பவர். (தேவர்களுக்கு உதவ சிவபார்வதி தம்பதிகளின் புதல்வனாகத் தோன்றிய சிறப்பு 127.135 நாமங்களில்)

127. ஶம்ப்புவக்த்ரோத்ப்பவ:- சிவனின் முகத்திலிருந்து தோன்றியவர். திரிபுரனை வெல்வதற்குச் சிவபெருமான் நூருண்டுகள் தவமிருந்தார். அவரது முகத்திலிருந்து ஒரு ஜோதிமிக்க புருஷன் வெளிவந்தார். ஐந்து முகங்களும் பத்து கைகளும் நிலவொளி போன்ற மேனிவண்ணமும் கொண்ட அவரே மஹாகணபதியானார். (நா-37) (சு-2-5)

128. ஶம்ப்புகோபஹா - சிவனின் கோபத்தைத் தணித்தவர். தனது பாலலீலைகளால் சிவனின் மனத்தைக் கவர்பவர்.

129. ஶம்ப்பு ஹாஸ்யபூ: - சிவனைச் சிரிக்க வைப்பவர். அறியாப் பேதைச் சிறுவனாகக் கணபதி விளையாடுவதைக் கண்ட சிவன் மனமகிழ்ந்து சிரிப்பார்.

ஶம்ப்புதேஜா: - ஶிவாஶோகஹாரீ கௌரீஸுகாவஹ: ।
உமாங்கமலஜோ கௌரீதேஜோபூ: ஸ்வர்த்துநீபவ: ॥ 24.

130. ஶம்ப்பு தேஜா:- பரமசிவனது தேஜஸானவர். சிவபெருமானும் பார்வதியும் ஓங்கார சித்திரத்தைக் கண்டபோது பெண் யானையும், ஆண்யானையும் ஒன்றையொன்று பார்த்து நிற்பது போலத் தோன்ற, இருவரும் அந்த யானை உருவங்களில் மோகித்து நிற்க, சிவனது வீர்யம் கணபதியாயிற்று என்பர்

131. ஶிவாஶோகஹாரீ - பார்வதியின் துயர் துடைத்தவர். புண்யகம் என்ற பெருவிரதமிருந்து பார்வதி விநாயகரைப் பெற்றாள். பிள்ளைப் பேறில்லாத துயரம் அதனால் நீங்கியது. மஹிஷன் பண்டன் முதலிய அசுரர்களை அழிக்கத் தேவி எடுத்த பல அவதார நிலைகளில் விக்னங்களை அகற்றித் தேவிக்கு உதவித் துயர் துடைத்தவர்.

132. கௌரீஸுகாவஹ:- கௌரிக்கு இன்பமளித்தவர். விநாயகரைப் பெறப் பார்வதி தவமியற்றியபோது தரிசனம் தந்து மகிழ்வித்தவர்.

133. உமாங்கமலஜ:- உமையின் உடலழுக்கிலிருந்து உதித்தவர். பார்வதி நீராடுமுன் உடலில் தேய்த்துக் கொண்ட எண்ணெய் பூச்சும் நறுமணத்தூள் கலவையும் உருண்டையாகித் திரண்டன. தேவி அவற்றைத் திரட்டிச் சிறு பொம்மையாக்கினாள். சற்று முகம் நீண்டு யானைபோல் தோன்றிய பொம்மையை உயிரூட்டித் தன் வளர்ப்பு மகனாக, தனது அந்தரங்க காப்பாளனாகக் கொண்டாள். காப்பாளனாக இருந்த சிறுவன் சிவனென்றும் பாராமல் தடுக்க சிவகோபத்திற்காளாகித் தலையிழந்து யானைத்தலை பொருத்தப் பெற்று கஜானனன் ஆனார். (நா 7)

134. கௌரீதேஜோபூ:- கௌரீயின் தேஜஸ்ஸில் தோன்றியவர். எல்லா தேவர்களின் சக்தியும் உட்புக, சண்டிகையாகி அஸுரர்களை மாய்க்க முற்பட்டபோதும் லலிதையாகி பண்டாஸுரனைமாய்க்க முற்பட்டபோதும், நேரிட்ட இடையூறுகளைக் களையச் சிவனின் முகத்தை உற்றுநோக்கித் தன் தேஜஸை வெளிப்படுத்திய தேவியிடம் தோன்றியவர். துராஸதனைக் கொல்லப் பார்வதி தேவிக்கு உதவிய டுண்டி விநாயகர் (நா 6)

135. ஸ்வர்த்துநீபவ: - கங்கையிடம் தோன்றியவர் - தேவியின் உடலழுக்கைத் திரட்டிக் கங்கையில் விட, கங்கை அதற்கு உயிரூட்டக் கங்கையின் மகனானவர். கங்கையைத் தன்னிடமிருந்து பெருக வைத்தவர். கங்கையில் சரவணப் பொய்கையில் தோன்றிய முருகனானவர் (இனி 136.176 நாமங்களில் கணபதியின் விராட்வடிவம் விளக்கப்படுகிறது.)

யஜ்ஞகாயோ மஹாநாதோ கிரிவர்ஷ்மா ஶுபாநந: ।
ஸர்வாத்மா ஸர்வதேவாத்மா ப்ரம்ஹமூர்த்தா ககுப்ஶ்ருதி:॥ 25.

136. யஜ்ஞகாய: - அச்வமேதம் முதலிய வேள்விகளை உடலாகக் கொண்டவர். பிரும்மா உலகைப் படைக்க முதலில் நடத்திய வேள்வியில் விராட்புருஷனாக வெளிவந்தவர்.

பரம்பொருளின் ஸங்கல்பமும் மாயையும் கூடி உலகமாக வேண்டிய பொருள் ஓரிடத்தில் குவிந்தது. அதுவே விராட்புருஷன்.

137. மஹாநாத: - பேரொலி வடிவினர் - வேள்வி புரியும் போது சடங்குகளுக்கேற்ப - வஷட் அஸ்து ச்ரௌஷட் என்றவாறு உரக்க முழங்கித் தேவ சக்தியை வேள்விச் சாலைக்கு அழைப்பர். அந்தப் பெருமுழக்கமானவர்.

138. கிரிவர்ஷ்மா- மலைகளை உடலாகக் கொண்டவர். மலை போன்று வடிவமைப்புள்ளதாகவும் வடிவமைப்பில்லாததாயும் தோன்றுகிற உலக உடல் பெற்றவர்.

139. ஶுபாநந: - மங்களங்களுக்கு உயிர் தருபவர். பிரும்மமே மங்களம். அது நிர்குண நிலையிலிருந்து ஸகுண நிலைக்கு வருவதே மங்களம் உயிர்பெற்றது போலாகும். உயிருள்ளதே மங்களம். உயிரே மங்களம். அந்த உயிர்க்கு உயிர் தருபவர்

140. ஸர்வாத்மா- எல்லாமானவர். எல்லாமாகி எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருப்பவர். எல்லாம் (ஸர்வம்) என்பது பரம் பொருளே. மற்றதில் குறையுண்டு. குறையுள்ளவை எல்லாமாகிவிடமுடியாது.

141. ஸர்வ தேவாத்மா- எல்லா தேவதையுமானவர் . விராட்டாகியதும் இயக்கம் ஏற்படத் தேவதைகளாகி உட்புகுந்தவர் (நா 4) மனம் புத்தி மற்றும் பொறிகள் தனித்தியங்க ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு தேவராக உட்புகுந்தவர். அவையும் தனித்தியங்க இயலாதபோது, விராட்டிலும் இந்த தேவகணங்களிலும் ஆத்மாவாக உட்புகுந்து இயக்கியவர்.

142. ப்ரம்ஹ மூர்த்தா- பிரம்மாவை தலையாகக் கொண்டவர். பூமிக்குமேல் உள்ள மேல் உலகங்களின் மேலிருப்பது ஸத்யலோகம் எனும் பிரம்மாவின் உலகம். உலகத்தின் தலைப்பாகத்திலுள்ள அதன் தலைவர் பிரும்மா.

அவரே இந்த விராட்புருஷனின் தலை.

143. ககுப்ஸ்ருதி: - திசைகளைக் காதுகளாகக் கொண்டவர். திசை என்பது வெட்டவெளி, வெட்டவெளி ஒலியின் ஆதாரம். ஒலி வெளிப்படுமிடத்தில் விராட்டின் காதுகள் அமையும்.

ப்ரம்ஹாண்டகும்ப்ப: சித்வ்யோமபாலஸ் ஸத்யஶிரோருஹ:
ஜகஜ்ஜன்ம லயோன் மேஷ நிமேஷோ(அ)க்ந்யர்க ஸோம த்ருக் ॥ 26.

144. ப்ரும்ஹாண்ட கும்ப்ப:- பிரும்மாண்டமே மத்தகமானவர். யானையின் மத்தகத்தின் இருபுறத்திலும் இரண்டு முண்டுகள் இரு கப்பரைகள் கவிழ்த்திருப்பதுபோல் காணப்படும். அண்ட வடிவிலுள்ள உலகத்தை இருகூறுக்கி ஒவ்வொரு பாதியையும் தலையில் கவிழ்த்து வைத்தது போன்றுள்ளது மத்தக அமைப்பு.

145. சித்வ்யோமபால:- நெற்றியில் சிதாகாசம் கொண்டவர். பிரும்மாண்டமாகிற ஓட்டினுள் உள்ள வெட்டவெளி சிதாகாசமாகும். சித் என்ற சக்தி உருவமற்றது. அதனால் அதனை ஆகாசமாகக் கூறுவர். விராட் எனும் பரனின் உச்சிப்பொட்டு (பிரும்மரந்திரம்) சித்சக்தி துலங்குமிடமாகிறது.

146. ஸத்யஶிரோருஹ: - ஸத்யலோகத்தை கேசங்களாகக் கொண்டவர். ஸத்யமே சித்தின் ஆவரணமான கேசமாகும்.

147. ஜகஜ்ஜன்மலயோன்மேஷநிமேஷ:- உலகத்தின் தோற்றம், மறைவு, விளக்கம் என்ற மூன்றும் கண் இமைப்பதாகக் கொண்டவர். கண்ணிமைக்கும் நொடிப் பொழுதில் இம்மூன்றும் நடைபெறுகின்றன. தன்னிச்சையாக அல்லது அநிச்சையாகத் தானே நேர்வதாக இவை நிகழும்.

148. அக்ந்யர்க ஸோமத்ருக் - அக்னி சூர்யன் சந்திரன் இவர்களைக் கண்களாக கொண்டவர் (நா. 34)

கிரீந்தரைகரதோ தர்மாதர்மோஷ்ட்டஸ் ஸாமப்ரும் ஹித: ।
க்ரஹர் க்ஷத்ஶநோ வாணீஜிஹ்வோ வாஸவநாஸிக: ॥ 27.

149. கிரீந்த்ரைகரத: - மேருமலையை ஒற்றைத்தந்தமாகக் கொண்டவர். வெளியே தெரிகிற பெருந்தந்தம் அது.

150. தர்மாதர்மோஷ்ட்ட:- தர்மத்தையும் அதர்மத்தையும் உதடுகளாகக் கொண்டவர். தர்மத்தின் விளைவான புண்ணியமும் அதர்மத்தின் விளைவான பாபமும் இவரது மேல்-கீழ் உதடுகள்.

151. ஸாமப்ரும்ஹித: - ஸாமவேத கானத்தைப் பிளிறலாகக் கொண்டவர்.

152. க்ரஹர்க்ஷதஶந: - கிரஹங்களையும் அசுவதி முதலிய நக்ஷத்திரங்களையும் ஒளிர்கிற பற்களாகக் கொண்டவர்.

153. வாணீஜிஹ்வ: - வாக்குகளை நாக்காகக் கொண்டவர். வேதம் புராணம் தரிசனம் முதலிய பலநூல்கள் அவரது வாக்குகள்.

154. வாஸவ நாஸிக: - இந்திரனை மூக்காகக் கொண்டவர்.

குலாசலாம்ஸ: - ஸோமார்க க்கண்டோ ருத்ர ஶிரோதர:।
நதீநதபுஜ: ஸர்பாங்குலீகஸ் தாரகா நக: ॥ 28.

155. குலாசலாம்ஸ:- குலபர்வதங்களைத் தோளாகக் கொண்டவர். விந்தியம், மஹேந்திரம், மலயம், ஸஹ்யம் சுக்திமான், ருக்ஷம், பாரியாத்ரம் என்ற ஏழுமலைகளும் குலபர்வதங்கள்.

156. ஸோமார்க க்கண்ட:- சந்திரனையும் சூர்யனையும் கண்டிகைகளாகக் கொண்டவர். யானையின் கழுத்துக்கு மேல் பருத்து நிற்கிற இரு சதைப் பிண்டங்கள் கண்டிகைகள் எனப்படும். கண்டிகை என்பது யானையின் கழுத்தில் கட்டப்பெறும் இரு பெருமணிகள் என்றும் சொல்வர்.

157. ருத்ர ஶிரோதர:- ருத்திரர்களைக் கழுத்தாகக் கொண்டவர்.

158. நதீநதபுஜ: - நதிகளேயும் நதங்களேயும் கைகளாகக் கொண்டவர். கிழக்கே ஓடிக் கடலில் சேர்வது நதீ - கங்கை முதலியவை. மேற்கு நோக்கிச் செல்லும் ஆறு நதம் - சோணம் முதலியவை.

159. ஸர்பாங்குலீக: - ஆதிசேஷன் முதலிய நாகர்களே விரல்களாகக் கொண்டவர்.

160. தாரகாநக: - தாரகைகளே நகமாகக் கொண்டவர், துருவன், ஸப்தரிஷி மண்டலம், அகஸ்த்யர் முதலியவை தாரகைகள்.

ப்ப்ரூமத்த்ய ஸம்ஸ்த்தித கரோ ப்ரம்ஹ வித்யா மதோத்கட: ।
வ்யோமநாபி: ஸ்ரீஹ்ருதயோ மேருப்ருஷ்ட்டோऽர்ணவோதர: ॥ 29.

161. ப்ப்ரூமத்த்ய ஸம்ஸ்த்திதகர:- இருபுருவங்களிடையே உள்ள ஆஜ்ஞாசக்ரத்தைத் துதிக்கையாக கொண்டவர் . இரு புருவங்களிடையே ஜ்ஞானாக்னி உள்ளது.

162. ப்ரம்ஹவித்யா மதோத்கட: - பிரும்மஜ்ஞானமாகிற மதநீரால் மதர்த்திருப்பவர். தோன்றுகிற உலகிற்கப்பாற்பட்ட பரம்பொருளே உணர்கிற பேரறிவு - ஆனந்தவடிவம் கொண்டது. பேராநந்தத்தை உணர்பவன் உலகை மறந்து. பெருங்களிப்புடன் மதம் பிடித்தவனாக உலாவுவான்.

163. வ்யோமநாபி: - வானேத் தொப்புளாகக் கொண்டவர். அது வானம் போல் முடிவு தெரியாதது.

164. ஸ்ரீ ஹ்ருதய: - வேதத்தை இதயமாகக் கொண்டவர் ருக், யஜுஸ், ஸாமம் என்ற வேதங்கள் 'ஸ்ரீ' எனப்படும்.

165. மேருப்ருஷ்ட்ட: மேருமலேயை முதுகாகக் கொண்டவர். ஒன்றே பல தோற்றங்களேப் பெறுகிறது. மேரு முன், ஒற்றைத் தந்தமாக, இங்கு முதுகாக. சந்திரசூர்யர்கள் கண்களாக, பற்களாக, கண்டிகைகளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. விராட் என்னும் விசுவரூபத்தில் எல்லாம் பொருந்தும்).

166. அர்ணவோதர: - கடலை வயிற்று நீராக் கொண்டவர். வயிற்றிலுள்ள நீர்க்கோசங்கள், நீர்த்தாரைகள், அவைகள் மூலம் வெளியாகும் நீர் இவை அனைத்துமே கடல்தான்.

குக்ஷிஸ்த்தயக்ஷகந்த்தர்வ ரக்ஷ: கிந்நர மாநுஷ: ।
ப்ருத்வீகடி: ஸ்ருஷ்டிலிங்க: ஶைலோருர் தஸ்ரஜாநுக: ॥ 30.

167, குக்ஷிஸ்த்தயக்ஷ - கந்த்தர்வ - ரக்ஷ: - கிந்நர - மாநுஷ:- யக்ஷர் கந்தர்வர் ராக்ஷஸர் இந்திரர் என்ற தேவ கணங்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் வயிற்றினுள் இடமளித்தவர். இவர்கள் இரைப்பை குடல் முதலிய பல பகுதிகளான வயிற்றில் இடம் பெறுகின்றனர்.

168. ப்ருத்த்வீகடி:- பூமியை இடுப்பாக கொண்டவர். ஆதார சக்தியான மூலாதாரமே எல்லோருக்கும் ஆதாரமாகிறது. அது மிகப்பெரியது (ப்ருத்த்வீ) அது பூமிதத்துவம். உட்கார மிகவும் அவசியமான இடுப்பாக அது பகவானிடம் அமைகிறது.

169. ஸ்ருஷ்டிலிங்க:- படைப்பைக் குறியாகக் கொண்டவர். (படைப்பு) விராட்புருஷனின் விரிவே. உலகம் தனித்தனியாக உருப்பெற்றுத் தனிச்சிறப்புடன் இயங்குவதே அதன் இலட்சியம். தனித்தனி உருப்பெற ஆண் பெண் உறவு போன்ற ஒன்று தேவை. அதற்கு உதவுபவை. ஆண் - பெண் குறிகள். அவையே படைப்பின் அடையாளங்கள்.

170. ஶைலோரு:- மலைகளைத் தொடைகளாகக் கொண்டவர் குலபர்வதங்கள், உடலாக, தோளாக, தொடையாக - வலிவு மிக்க ஆதாரமாக விளங்குகின்றன (நா *138,155*)

171. தஸ்ர ஜாநுக: - அசுவினீ தேவர்களை முழங்காலாகக் கொண்டவர்.

பாதாலஜங்க்கோ முநிபாத் காலாங்குஷ்ட்டஸ்த்ரயீதநு: ।
ஜ்யோதிர் மண்டலலாங்கூலோ ஹ்ருதயாலாந நிஶ்சல: ॥ 31

172. பாதாலஜங்க்க: - பாதாலத்தைக் கணேக்காலாகக் கொண்டவர். பூமிக்குக் கீழே உள்ள அதலம் விதலம் ஸுதலம் தலாதலம், ரஸாதலம் மஹாதலம், பாதாலம் என்ற ஏழு உலகங்களுக்கும் பாதாலம் என்ற பொதுப்பெயர்.

173. முநிபாத்- முனிவர்களைப் பாதமாகக் கொண்டவர். திருவடிகளைச் சூழ்ந்தமர்ந்து தவமியற்றுகிற முனிவர்களே இவரது திருவடியாகத் தென்படுகின்றனர்.

174. காலாங்குஷ்ட்ட:- காலனைக் கட்டைவிரலாகக் கொண்டவர்.

175. த்ரயீதநு: - மூன்று வேதங்களை உருவமைப்பாகக் கொண்டவர். இதுவரை கூறப்பெருத உடலவயவங்களில் வேதங்கள் தென்படுவதால் மற்ற அவயவங்களும் வேதங்களாகத் தானிருக்கும்.

176. ஜ்யோதிர் மண்டல லாங்கூல:- வானிலுள்ள ஒளி மண்டலங்களை வாலாகக் கொண்டவர். முழு யானை உருக்கொண்ட கணபதிக்கு சிம்சுமாரம் என்ற ஒளிமண்டலம் வாலாகின்றது. பெருமுதலை வடிவிலுள்ள சிம்சுமாரம், நக்ஷத்ரமண்டலத்திற்கும் அப்பால் ஸப்தரிஷி மண்டலத்தை ஒட்டிக் காணப்படும். (இனி அடியவர்களிடம் அன்பு பூண்ட கணபதியின் விளக்கம் நா 177. 180)

177. ஹ்ருதயாலாநநிச்ஶ்ல:- உள்ளமாகிய கட்டுத்தரியில் அசையாமல் நிற்பவர். அடியவர்களின் உள்ளத்தில் அவர்களது அன்பாகிற கட்டுத்தரியில் கட்டுப்படுபவர்.

ஹ்ருத் பத்மகர்ணிகாஶாலி வியத்கேலி ஸரோவர: ।
ஸத்ப்பக்தத்த்யான நிகட: பூஜாவாரீநிவாரித: ॥ 32.

178. ஹ்ருத்பத்மகர்ணிகா ஶாலிவியத் கேலிஸரோவர:- இதயத்தாமரையின் மொக்கை விளையாடுகிற ஆகாச கங்கையாக்கியவர். இதயமாகிய தாமரையின் நடுவே ஆத்மாவை உணர்கிற தஹராகாசமெனும் பர வெளிதான் தாமரைமொக்கு. அந்தப் பரவெளியை ஆகாசகங்கையாக்கி அதில் அமிழ்ந்து குதித்து நீந்தி விளையாடுபவர்.

179. ஸத்ப்பக்தத்த்யானநிகட:- நல்லடியார்களின் தியானத்தைத் தளையாகக் கொண்டவர். எங்கும் நிறைந்து எதிலுமடங்காத பரம்பொருளானவர், தியானம் செய்பவனின் உள்ளத்திலுள்ள சிறுவெளியில் சிறைப்பட்டாற்போன்று கட்டுண்டு அடங்கியிருப்பதுடன் தன் இச்சிறுமையைக் கண்டு ஆனந்திப்பவர்.

180. பூஜாவாரீநிவாரித: - வழிபாடாகிற தரியில் கட்டுண்டவர். அடியவர் வழிபடும்போது வழிபடுகிற மூர்த்தியாக அடங்கி, உபசாரம் முடியும் வரை தரியில் கட்டுண்டவர் போல் தடைபட்டவராகிறுர். தானே பக்தனைத் தூண்டி தன்னருளால் வழிபடச்செய்து தானே அதற்குக் கட்டுப்படுகிறுர். ''அவன் அருளால் அவன்தாள் வணங்கி''

ப்ரதாபீ கஶ்யபஸுதோ கணபோ விஷ்டபீ பலீ।
யஶஸ்வீ தார்மிகஸ்ஸ்வோஜா: ப்ரதம: ப்ரதமேஶ்வர: ॥ 33

181. ப்ரதாபீ- சுட்டெரிப்பவர். எதிரிகளைச் சுட்டெரிக்கிற வீர்ய வெம்மையுள்ளவர்.

182. கஶ்யபஸுத: - கசியபரின் புதல்வர். அவரது தவத்தின் பயனாக மகனாகப் பிறந்தவர்.

183. கணப: - வேள்வி புரிபவரின் கணத்தைக் காப்பவர். வேள்வியை நான்கு கணங்கள் நிறைவுறச் செய்கின்றனர். 1. அத்த்வர்யுகணம் - அத்த்வர்யு, ப்ரதிப்ரஸ்தோதா, நேஷ்டா, உந்நேதா என. 2. ஹோத்ரு கணம் - ஹோதா, மைத்ராவருணர், அச்ச்சாவாகர், க்ராவஸ்துத் என 3. ப்ரம்ஹகணம் - ப்ரம்ஹா, ப்ராம்ஹணாச்சம்ஸீ. ஆக்நீத்தரர், போதா என. 4. உத்காத்ருகணம் - உத்காதா, ப்ரஸ்தோதா, ப்ரதிஹர்தா, ஸுப்ரம் ஹண்யர் என, இவர்களில் அத்தவர்யு, ஹோதா, ப்ரம்ஹா, உத்காதா என்பவர் முக்கியர்கள், மற்றவர் அந்தந்த கணத்தின் துணைவர்கள். இக்கணங்களைக் காப்பவர்.

184. விஷ்டபீ - ஆதாரமாயிருப்பவர் - உலகின் ஆதரரம்.

185. பலீ - வலிமை மிக்கவர்.

186. யஶஸ்வீ - புகழ்மிக்கவர்

187. தார்மிக: - அறவழி செல்பவர் - அறம் வளர்ப்பவர்.

188. ஸ்வோஜா: - நல்ல உள்வலிவு கொண்டவர் - உடல் தாதுக்களின் மூலச்சத்தான ஓஜஸ் மிக்கவர்.

189. ப்ரதம: - முதலாமவர் - வழிபடத்தக்கவர்களில் மூத்தவரும் முதல்வருமானவர்.

190. ப்ரதமேஶ்வர: - மூத்த முதற்கடவுளர்க்கும் மூத்தவர், முதல்வர், முன்னவரானவர். பிரம்மா விஷ்ணு சிவன் என்ற மும்மூர்த்திகளுக்கும் ஈசன் (*இனிவரும் 191-206 நாமங்களில் தன் லோகத்தில் பகவான் தருகிற திருக்காட்சியும் பகவானின் இருப்பிடமும்*)

சிந்தாமணித்வீபபதி: கல்பத்ரும வநாலய: ।
ரத்ன மண்டபமத்த்யஸ்த்தோ ரத்னஸிம்ஹாஸனாஶ்ரய:॥ 34.

191. சிந்தாமணித்வீபபதி: - சிந்தாமணித்தீவின் அரசர். நினைத்ததை நினைத்தவுடன் நினைத்தவாறே நினைத்தவருக்கு அளிப்பது சிந்தாமணி எனும் தெய்வசக்திமிக்க இரத்னம். அதனைக் கொண்டு அமைந்த பெருந்தீவு சிந்தாமணித்துவீபம். ஜம்பூ முதலிய ஏழு தீவுகளுக்கும் அவற்றைச் சுற்றிப் பரந்துள்ள ஏழு கடல்களுக்கும் அப்பால் அம்ருதக்கடல் சூழ்ந்ததீவு இது.

192. கல்பத்ருமவநாலய:- கற்பகச் சோலையில் உறைவிடமுள்ளவர். சிந்தாமணி போன்றே விரும்பியதைத் தருகிற கற்பகத் தருக்கள் அடர்ந்த சோலையில் வசிப்பவர். ஒரு சிந்தாமணி ஒரு கற்பகமரம் இவற்றிடம் கோரிப் பெறுபவையை அனுபவிக்கப் பல்லாயிரம் வாழ்நாட்கள் தேவை. தீவும் சோலையும் நம் தியானத்துட்பட, அவற்றிடம் கோரி எதனைப் பெறுவது என்ற திகைப்பு உண்டாகலாம்.

193. ரத்னமண்டப மத்த்யஸ்த்த: - ரத்னமண்டபத்தின் நடுவே அமர்ந்துள்ளவர்.

194. ரத்னஸிம்ஹாஸனாஶ்ரய: - ரத்தினங்களாலான அரியணையை இருப்பிடமாகக் கொண்டவர்.

தீவ்ராஶிரோத்த்ருதபதோ ஜ்வாலிநீமௌலிலாலித: ।
நந்தாநந்திதபீடஸ்ரீ: போகதா பூஷிதாஸந: ॥ 35.
ஸகாமதாயினீபீட: ஸ்ப்புரதுக்ராஸநா ஶ்ரய: ।
தேஜோவதீஶிரோ ரத்னம் ஸத்யாநித்யாவதம் ஸித: ॥36.
ஸவிக்க்ந நாஶிநீபீட: ஸர்வஶக்த்யம்புஜாஶ்ரய: ।
லிபிபத்மாஸநாதாரோ வந்ஹி தாமத்ரயாஶ்ரய: ॥ 37.

195. தீவ்ராஶிரோத்ருதபத: - தீவ்ராசக்தியால் சிரம்மேல் தாங்கப்பட்ட திருவடியுள்ளவர். பகவான் அமர்ந்துள்ள இடம் நடுவில் பிந்து, அதனைச்சுற்றி திரிகோணம், அதன் வெளியில் ஆறு கோணங்கள், அதன் வெளியே எட்டிதழ் தாமரை, சுற்றிப் பிராகாரம். என்ற ஐந்து அமைப்புகள் கொண்டது. தாமரையின் மொக்கு ஸ்தானத்தில் அமைந்துள்ள பிந்துவைச் சுற்றித் தீவ்ரா, ஜ்வாலினீ, நந்தா, போகதா, காமதாயினீ, உக்ரா, தேஜோவதீ, ஸத்யா என்று எட்டு பீடசக்திகள் இதழ்களிலும், மொக்கில் விக்க்நநாசினி என்ற ஒன்பதாவது பீட சக்தியும் அமர்ந்து திருவடிகளைத் தாங்குகின்றனர் என்பதை இந்நாமத்திலிருந்து 206வது நாமம் வரை காணலாம்.

196. ஜ்வாலினீ மௌலிலாலித: - ஜ்வாலினியால் தலையால் லாலனை செய்யப்பெற்றவர். ஜ்வாலினீ என்ற பீட சக்தியால் தலைவணங்கி அரவணைக்கப் பெற்றவர்.

197. நந்தாநந்தித பீடஸ்ரீ: - நந்தா என்ற பீடசக்தியால் மகிழ்ந்து தாங்கப்பெற்ற எழில்மிக்க பீடமுள்ளவர்.

198. போகதாபூஷிதாஸந:- போகதா சக்தியால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற ஆஸனம் உள்ளவர்.

199. ஸகாமதாயினீ பீட: - காமதாயினீ பீடசக்தியுடன் கூடிய ஆஸனமுள்ளவர்.

200. ஸ்ப்புரதுக்ராஸநாஶ்ரய: - மின்னல் போன்று ஒளித்துடிப்பு கொண்ட உக்ரா பீடசக்தியால் தாங்கப்பெற்ற ஆசனத்திலமர்ந்தவர்.

201. தேஜோவதீ சிரோரத்னம் - தேஜோவதியின் சிரசில் ரத்னமாக ஒளிர்பவர்.

202. ஸத்யாநித்யாவதம்ஸித: - ஸத்யா என்ற சக்தியால் மலர் மாலைபோல் சிரசில் சூடப்பெற்றவர்.

203. ஸவிக்க்ந நாஶிநீபீட: - விக்னநாசினியுடன் கூடிய பீடத்திலுள்ளவர்.

204. ஸர்வஶக்த்யம்புஜாஶ்ரய:- எல்லா பீட சக்திதேவியரும் சூழ எட்டிதழ் தாமரையில் அமர்ந்தவர்.

205. லிபிபத்மாஸநாதார: - உயிர் மெய்யெழுத்துக்களாலான பத்மாஸனத்தில் அமர்ந்தவர். பீடம் எட்டிதழ் கொண்ட தாமரைவடிவில் உள்ளது. எட்டிதழ்களின் வெளிப்புறத்தில் உயிர் எழுத்துக்கள் பதினாறும் இரண்டிரண்டாக இடம்பெறுகின்றன. இதழ்களின் உட்புறத்தில் கவர்கம் சவர்கம், டவர்கம், தவர்கம், பவர்கம், யரலவ, ஶஷஸஹ, ளக்ஷ, என்ற எழுத்துக்கள் வரிசையாக இடம்பெறுகின்றன.

206.. வந்ஹிதாமத்ரயாஶ்ரய: - தாமரை மொட்டின் மேல் அக்னிமண்டலம், சூர்ய மண்டலம். சந்திர மண்டலம் என்ற மூன்றையும் விரிப்பாகக் கொண்டவர்.

பகவானின் வடிவழகும் அணியழகும் 207-236 நாமங்களால் விளக்கப்பெறுகின்றன.

உந்நதப்ரபதோ கூடகுல்ப்ப: ஸம்வ்ருத்தபார்ஷ்ணிக:
பீநஜங்க்க: ஶ்லிஷ்டஜாநு: ஸ்த்தூலோரு: ப்ரோந்நமத்கடி: 38.

207. உந்நதப்ரபத: - மேடிட்ட புறங்காலுள்ளவர். ஆமை முதுகை இதற்கு இணையாகக் கூறுவர். (கூர்மப்ருஷ்ட்ட ஜயிஷ்ணு ப்ரபதாந்விதா - லலிதா ஸஹஸ்ர)

208. கூடகுல்ப்ப: - முண்டுகள் வெளியே தெரியாதபடி தசைப்பிடிப்பால் அழகுற மறைந்த கணுக்கால்கள் உள்ளவர். (கூடகுல்ப்பா - ல.ஸ)

209. ஸம்வ்ருத்தபார்ஷ்ணிக: - உருண்டு திரண்ட குதிகால்கள் உள்ளவர். ஸம்வ்ருத என்றும் பாடம் உண்டு

210. பீநஜங்க்க: - தசையால் பருத்த கெண்டைக் கால்களுள்ளவர்.

211. ஶ்லிஷ்டஜாநு: - அழகுற நன்கு பொருந்திய முழங்கால்களுள்ளவர்

212. ஸ்த்தூலோரு: - தடித்த தொடைகள் உள்ளவர்.

213. ப்ரோந்நமத்கடி: - எடுப்பாக நிமிர்ந்து சரிந்த இடையுள்ளவர்.

நிம்நநாபி: ஸ்த்தூலகுக்ஷி: பீநவக்ஷா ப்ருஹத்ப்புஜ: ।
பீநஸ்கந்த்த: கம்புகண்ட்டோ லம்போஷ்ட்டோ லம்பநாஸிக: ॥

214. நிம்நநாபி: - உள்ளாழ்ந்த தொப்புள் உள்ளவர்

215. ஸ்த்தூலகுக்ஷி: - பெருத்த வயிறுள்ளவர்

216. பீநவக்ஷா: - பருத்தகன்ற மார்புள்ளவர்

217. ப்ருஹத்ப்புஜ: - நீண்டு தடித்த கைகளுள்ளவர்

218. பீநஸ்கந்த்த: - தசைதடித்த தோளுள்ளவர்.

219. கம்புகண்ட்ட: - சங்கு போன்று வரைகளுள்ள கழுத்துள்ளவர்.

220. லம்போஷ்ட்ட:- தொங்குகிற கீழுதடுள்ளவர்

221. லம்பநாஸிக: - தொங்குகிற மூக்குள்ளவர். மூக்கும் மேலுதடும் துதிக்கையானது. துதிக்கையின் நுனியில் உள்ள துவாரம் மூச்சுக்காற்று உள்ளே வெளியே செல்கிற வழியானது.

ப்பக்நவாமரதஸ் துங்கஸவ்யதந்தோ மஹாஹநு: ।
ஹ்ரஸ்வநேத்ரத்ரய ஶ் ஶூர்பகர்ணோ நிபிடமஸ்தக: ॥ 40

222. ப்பக்நவாமரத: - ஒடிந்த இடப்பக்கத்து தந்தமுள்ளவர். மஹாபாரதம் எழுதவும் கஜாஸுரனை வதைக்கவும் அந்த தந்தம் பகவானாலேயே ஒடிக்கப்பட்டது. ஸ்ரீகணேசருக்கும் அர்த்தநாரீசுவர வடிவம் உண்டு. வலப்பக்கம் ஆண், இடப்பக்கம் பெண், பெண் யானைக்கு தந்தமில்லை. ஆணாகப் பார்க்கத் தந்தம் ஒடிந்தது. பெண் பாதியாகப் பார்க்கத் தந்தமில்லை.

223. துங்கஸவ்யதந்த:- நன்குயர்ந்த வலத்தந்த-முள்ளவர். வலது தந்தம் ஒடிந்து இடது தந்தம் பூர்ணமாக உள்ள தோற்றமும் உண்டு. எழுத ஒடிக்கும்போது வலக்கைக்கு வலத்தந்தமே கிடைத்தென்பர்.

224. மஹாஹநு:- பெருந்தாவடை உள்ளவர்

225. ஹ்ரஸ்வநேத்ரத்ரய: - குறுகிய முக்கண்கள் உள்ளவர். யானையின் பெரும் வடிவிற்கேற்பாக இல்லாமல் கண்கள் குறுகியிருப்பது இயல்பு.

226. ஶூர்பகர்ண: - முறம் போன்ற விரிந்த செவிகள் உள்ளவர். விரிந்து எப்போதும் ஆடிக்கொண்டிருக்கின்ற காதுகள் பக்தனின் வேண்டுகோளைச் செவிமடுக்கவும், பக்தனுக்கு இனிய தல்லாததை அப்பாற்படுத்தவும் உதவும்.

227. - நிபிடமஸ்தக: - இறுக்கம் மிக்க மத்தகமுள்ளவர்.

ஸ்தபகாகாரகும்ப்பாக்ரோ ரத்ந மௌலிர் நிரங்குஶ: ।
ஸர்பஹாரகடீ ஸூத்ர: ஸர்பயஜ்ஞோப வீதவான். ॥ 41.

228. ஸ்தபகாகார கும்ப்பாக்ர: - மலர்க்கொத்துபோல் நடுவில் மேடிட்டு ஓரத்தில் சரிவு கொண்ட இரு மத்தகமேடுள்ளவர்.

229. ரத்நமௌலி: - ரத்தினம் பதித்த கிரீடமுள்ளவர்.

230. நிரங்குச: - (யானையாயிருந்தும்) தொரட்டிபடாதவர் தன்னிச்சையாக நடப்பவர். தடையுருதவர்.

231. ஸர்பஹாரகடீஸூத்ர:- பாம்பாலான மாலையும் அரைஞாணும் கொண்டவர்.

232. ஸர்பயஜ்ஞோபவீதவான்:- பாம்பாலான பூணூல் அணிந்தவர். நாகாபரணப் பிள்ளையார் என்ற தோற்றத்திற்கு இந்த இரு நாமங்களும் விளக்கம் தரும். உயிரற்றவை அணிகளாக இருப்பது இயல்பு. இறைவனிடம் உயிருள்ள சீற்றம் மிக்க பாம்புகளே அணியாகி அசைவற்றுள்ளன.

ஸர்பகோடீர கடகஸ் ஸர்பக்ரைவேயகாங்கத: ।
ஸர்பகக்ஷோதராபந்த்தஸ் ஸர்பராஜோத் தரீயக: ॥ 42.

233. ஸர்பகோடீர கடக: - பாம்பையே கிரீடமாகவும் கங்கணமாகவும் கொண்டவர்.

234. ஸர்பக்ரைவேயகாங்கத: - பாம்புகளைக் கழுத் தணியாகவும் தோள்வளைகளாயும் கொண்டவர்.

235. ஸர்ப கக்ஷோதராபந்த: - பாம்புகளை இடுப்புக்கச்சா கவும் வயிற்றுக்கச்சாகவும் அணிந்தவர்.

236. ஸர்பராஜோத்தரீயக: - பாம்பரசனான வாஸுகியையே மேலாடையாகக் கொண்டவர்.

பகவானது தியான வடிவங்களில் ஆடை அணி மேனி நிறம் என அனைத்தும் சிவந்தோ வெளுத்தோ கருத்தோ உள்ள சில உண்டு. அவைகளைக் குறிப்பிட்ட பயனைக் கருதி வழிபடுவர். ஸம்பத்து பெற எல்லாவற்றிலும் சிவந்தவரையும் ஞானம் பெற எல்லாவற்றிலும் வெளுத்தவரையும் வழிபடுவது நல்லதென்பர். (கணபதியின் தியான வடிவம் பற்றிய ஸ்தோத்ரம் பார்க்க) அந்தத் தோற்றங்களை 237 - 247 நாமங்கள் விளக்குகின்றனர்.

ரக்தோ ரக்தாம்பரதரோ ரக்தமால்ய விபூஷண: ।
ரக்தேக்ஷணோ ரக்தகரோ ரக்ததால்வோஷ்ட்ட பல்லவ: ॥ 43.

237. ரக்த: - சிவந்த மேனியுள்ளவர்

238. ரக்தாம்பரதர: - செவ்வாடையுடுத்தியவர்

239. ரக்தமால்ய விபூஷண: - சிவந்த மலர்களாலான மாலைகள், சிவந்த ரத்னங்கள் பதித்த ஆபரணங்கள் அணிந்தவர்.

240. ரக்தேக்ஷண:- செவ்வரி நிறைந்த கண்கள் உள்ளவர்.

241. ரக்தகர: - சிவந்த கைகள் உள்ளவர்.

242. ரக்ததால்வோஷ்ட்ட பல்லவ: - இளந்துளிர் போல் சிவந்த தாவடைகளும் உதடுகளும் உள்ளவர்

ஶ்வேதஶ் ஶ்வேதாம்பரதரஶ் ஶ்வேதமால்ய விபூஷண: ।
ஶ்வேதா தபத்ர ருசிரஶ் ஶ்வேத சாமர வீஜித: ॥ 44.

243. ஶ்வேத: - வெண்ணிற மேனியுள்ளவர்.

244. ஶ்வேதாம்பரதர: - வெண்ணிற ஆடை உடுத்தியவர்.

245. ஶ்வேதமால்ய விபூஷண: - வெண்ணிறப் பூக்களாலான மாலையும் வெண்ணிற ரத்தின அணிகளும் பூண்டவர்.

246. ஶ்வேதாதபத்ரருசிர: - வெண்குடையின் கீழ் அழகுற அமர்ந்தவர்.

247. ஶ்வேதசாமரவீஜித:- வெண் சாமரம் வீசப்பெற்றவர். இவருக்கு இதுதான் விருப்பிற்குக் குரியது என்றில்லை. எல்லாமும் இவருக்கு இனியதே. எல்லாமும் இவரிடம் அழகுடன் பொருந்தும் என 248 - 252 நாமங்கள் விளக்குகின்றன.

ஸர்வாவயவஸம்பூர்ண ஸர்வலக்ஷணலக்ஷித: ।
ஸர்வாபரண ஶோபாட்ட்யஸ் ஸர்வஶோபாஸமந்வித: ॥ 45

248. ஸர்வாவயவஸம்பூர்ண ஸர்வலக்ஷண லக்ஷித: - உடலமைப்பை வனப்புடன் காட்டுகிற ஸாமுத்ரிக சாஸ்திரம் கூறும் அனைத்து லக்ஷணங்கள் பொருந்தியவர்.

249. ஸர்வாபரண ஶோபாட்ட்ய: - எல்லா ஆபரணங்களும் அணிந்து எழில் நிரம்பித் திகழ்பவர்.

250. ஸர்வஶோபாஸமந்வித: - மற்ற எல்லா இயற்கை அழகும் ஒருங்கே பொருந்தியவர்.

ஸர்வமங்கள மாங்கள்யஸ் ஸர்வகாரண காரணம் ।

ஸர்வதைககரஶ் ஶார்ங்கீ பீஜாபூரீ கதாதர: ॥ 46.

251. ஸர்வமங்கள மாங்கள்ய: - அனைத்து மங்களப் பொருள்களின் மங்களத் தன்மையானவர். அவற்றை மங்களத்தன்மை பெறச் செய்தவர். அனைவருக்கும் மங்களம் நல்கி நல்வாழ்வு பெறச் செய்பவர்

252. ஸர்வகாரண காரணம். அனைத்தின் காரணமான மூலப்ரகிருதிக்கும் காரணமானவர்.

மஹா(வல்லபா)கணபதி முதலிய பல தியான வடிவங்களின் அடையாளங்கள் 253-305 வரை, ஆயுதம், அணிகள், தேவிகள், ஆவரண தேவதைகள் முதலியவற்றுடன் விளக்கப்படுகின்றன. பத்து கைகளிலும் துதிக்கையிலும் ஆயுதங்கள் முதலியவற்றை ஏந்திய மஹாகணபதியின் வடிவம் முதலில் இடம் பெறுகிறது.

253. ஸர்வதைககர: - அனைவருக்கும் அனைத்தையும் விரும்பியவாறு வழங்குகிற ரத்தினகலசம் ஏந்திய துதிக்கையுள்ளவர்.

254. சார்ங்கீ – சார்ங்கம் என்ற வில்லேந்தியவர். சார்ங்கம் கொண்ட விஷ்ணுவாயிருப்பவர்

ஸ்ரீமஹாகணபதி தன்னிடமிருந்து லக்ஷ்மீ - விஷ்ணு, கௌரீ - சிவன், ரதி - மன்மதன், பூதேவி - வராஹர், மஹாலக்ஷ்மி - மஹாகணபதி என்ற ஐந்து தம்பதியினரை வெளிப்படுத்தினார். தன் பத்து கைகளில் பத்து ஆயுதம் முதலானவற்றை ஏந்தி, அவற்றில் ஒவ்வொன்றை அந்த பத்து

தேவ தேவியருக்கும் அருட்சக்தியாகத் தந்தார். லக்ஷ்மீ - தாமரை, விஷ்ணு - சக்கிரம், கௌரீ - பாசம், சிவன் - சூலம், ரதி - நீலோத்பலம், மன்மதன் - கரும்பு வில், பூமி - நெற்கதிர், வராஹர் - கதை, மஹாலக்ஷ்மீ - மாதுளை, மஹாகணபதி - தந்தம் இந்த பத்தின் ஸமஷ்டிசக்தியாகிய ரத்தினகலசத்தைத் தனது துதிக்கையில் தாங்கினார் என்று வல்லபோப நிஷத்து கூறும். ஸர்வதைககர: என்று கலசத்தை விளக்கி மற்ற பத்தையும் இனிவரும் நாமங்கள் காட்டுகின்றன.

255. பீஜாபூரீ - மாதுளம் பழம் உள்ளவர்

256. கதாதர: - கதை ஏந்தியவர்

இக்ஷுசாபதர: - ஶூலீ சக்ரபாணி: ஸரோஜப்ப்ருத் ।
பாஶீ த்த்ருதோத்பலஶ் ஶாலி மஞ்ஜரீப்பருத் ஸ்வதந்தப்ப்ருத். 47.

257. இக்ஷுசாபதர: - கரும்பு வில்லேந்தியவர்

258. ஶூலீ - சூலம் உள்ளவர்

259. சக்ரபாணி: - சக்ரத்தைக் கையில் கொண்டவர்.

260. ஸரோஜப்பருத் - தாமரையைக் கொண்டிருப்பவர். ஸரோஜம் - சங்கு எனக் கொள்வதுண்டு.

261. - பாஶீ - பாசாயுதமுள்ளவர்

262. த்த்ருதோத்பல: - நீலோற்பலமேந்தியவர்

263. ஶாலிமஞ்ஜரீப்ப்ருத் - நெற்கதிர்க் கொத்தைத் தாங்குபவர்.

264. ஸ்வதந்தப்ப்ருத் - தன் தந்தத்தை ஏந்தியவர். இடதில் ஐந்து கைகளில் மேலிருந்து கீழ்வரை, மாதுளை, வில், தாமரை (சங்கு) பாசம், நெற்கதிர்க்கொத்து என்ற ஐந்தையும், வலதில் ஐந்து கைகளில் மேலிருந்து கீழ்வரை, கதை, சூலம், சக்கிரம், நீலோத்பலம், தந்தம் என்ற ஐந்தையும் ஏந்தி நிற்கிறுர் என ராமேச்வரர் பரசுராமகல்ப ஸூத்ரத்திரன் உரையில் விளக்கியுள்ளார்.

கல்பவல்லீதரோ விஶ்வாபயதைககரோ வஶீ ।
அக்ஷமாலாதரோ ஜ்ஞானமுத்ராவான் முத்கராயுத: ॥ 48.

265. கல்பவல்லீதர: - கற்பகக் கொடி ஏந்தியவர். க்ஷிப்ர கணபதி கற்பகக் கொடியேந்தியவர்.

266. விஶ்வாபயதைககர: - உலகிற்குப் பயமின்மையைத் தருகிற கையுள்ளவர். வக்ரதுண்டர், ஹேரம்பர் வடிவில் அபயகரம் உண்டு.

267. வஶீ- சராசரத்தைத் தன் வசத்தில் கொண்டவர். தன்னைத் தன் வசத்தில் வைத்திருப்பவர், பிறர் விருப்பத்திற்கு வசமாகாதவர்.

268. அக்ஷமாலாதர: - அ முதல் க்ஷ வரை உள்ள 51 எழுத்துக்களை நினைவூட்டுகிற மாலையைக் கையில் கொண்டவர். த்விஜகணபதி, உச்சிஷ்டகணபதி, ஹேரம்ப கணபதி, இவர்கள் அக்ஷமாலை ஏந்தியவர்கள்.

269. ஜ்ஞானமுத்ராவான் - வலக்கையின் கட்டை விரலையும் ஆட்காட்டி விரலையும் இணைத்த ஞான முத்திரை கொண்டவர். கட்டை விரல் ஆத்மா. மற்ற விரல்கள் உலகம். அவற்றில் தனிமை எனும் அஹங்காரம் மிக்கது ஆட்காட்டி விரல். ஆட்காட்டி விரல் (அஹங்காம்) கட்டை விரலுடன் (ஆத்மாவுடன) இணைந்து அடங்கினால் மற்றவை தானே செயலிழந்து விடும். உள்ளுணர்வு வலிவு பெற்றதும் புற உணர்வுகள் மங்கி விடும் என்பதே ஞானமுத்ரையின் விளக்கம்,.

270. முத்கராயுத:- உலக்கை அல்லது சம்மட்டியை ஆயுதமாகக் கொண்டவர். பக்தர்கள் மனமடங்கி ஜபம் செய்கிற மந்த்ரங்களை ஆயுதமாகக் கொண்டவர்.

பூர்ணபாத்ரீ கம்புதரோ வித்த்ருதாலிஸமுத்கக: ।
மாதுலங்கதரஶ் சூதகலிகாப்ப்ருத் குடாரவான் ॥ 49.

271. பூர்ண பாத்ரீ - நிறைந்த பாத்திரம் ஏந்தியவர். வேள்விகளில் 128 படி நெல் அல்லது யவை நிரப்பிய கலசம், அலங்காரமாக வைக்கப்பட்டிருக்கும். அது பூர்ண பாத்திரம். அமுதம் நிரம்பியதும் பெரியோர்களை எதிர்கொள்வதற்கென அக்ஷதை அல்லது நீர் நிரப்பி மாவிலைக் கொத்து முதலியவற்றால் அலங்கரித்ததும் பூர்ணபாத்திரம். தேன் நிரம்பிய பாத்திரமும் இவ்வாறே. இந்த பூர்ண பாத்திரத்துடன் எதிர் கொள்ளப்படுபவர். ரத்தினம் அமுதம் தேன் பாயஸம் முதலியவை நிரம்பிய பாத்திரத்தைக் கையிலேந்தியவர். பக்த கணபதி, த்விஜகணபதி, க்ஷிப்ரகணபதி, மஹாகணபதி, முதலிய தியான வடிவங்களில் பூர்ண பாத்திரமுண்டு.

272 - கம்பு தர: - சங்கு ஏந்தியவர். விக்க்நராஜகண பதி, மஹாகணபதி, புவநேசகணபதி, இவர்கள் சங்கு ஏந்தியவர்கள்.

273. வித்த்ருதாலி ஸமுத்கக: - கன்னத்தில் மொய்த்திட்ட தேனீக் கூட்டத்தைச் சுமப்பவர்.

274. மாதுலிங்கதர: - மாதுளங்கனி ஏந்தியவர். மஹாகணபதி, உச்சிஷ்ட கணபதி, ஹேரம்பர், லக்ஷ்மீ கணபதி இவர்கள் மாதுளங்கனி ஏந்தியவர்கள்.

275. சூதகலிகாப்ப்ருத்: - மாம்பழக் கொத்தைத் தரிப்பவர். ஸித்திகணபதியில் இது உண்டு. இடும்பாவனத்தில் இந்த கணேசர் உள்ளார்.

276. குடாரவான் - கோடரி ஏந்தியவர். துறவியின் தண்டத்தில் கஷாயத் துணியால் கோடரி முடிச்சு ப்போடுவர். இந்த பரசுமுத்திரை ஏந்தியவர். பரசு - எனும் கோடரி அறியாமையை பிளக்கிற சுத்த சைதன்ய உணர்வாகும். அதன் ஸாக்ஷியாக விளங்குபவர், வீர கணபதி, ஸித்தி கணபதி, நிருத்தகணபதி முதலிய தியான வடிவங்கள் கோடாரி ஏந்தியிருக்கிறன.

புஷ்கரஸ்த்த ஸ்வணகட பூர்ண ரத்நாபிவர்ஷக: ।
பாரதீ ஸுந்தரீ நாதோ விநாயகரதிப்ரிய: ॥ 50.

277. புஷ்கரஸ்த்த ஸ்வர்ணகட பூர்ணரத்நாபிவர்ஷக:- துதிக்கை நுனியில் அமைந்த தங்கக் குடத்தில் நிறைந்த ரத்தினங்களைத் தொடர்ந்து பொழிபவர்.

278. பாரதீ - ஸுந்தரீ நாத- ஸரஸ்வதீ, லக்ஷ்மீ, பார்வதி இவர்கள் இவர்களின் நாதர்களான பிரும்மா சிவன் விஷ்ணு என்ற வடிவில் இருப்பவர்.

279. விநாயகரதிப்ரிய: - விநாயகர்களுடன் கேளிக்கை விரும்புபவர் - இடையூறு விளைவித்தும் இடையூறுகளைக்-களைந்தும் உலகைக் கட்டுப்படுத்துகிற விநாயகர்கள் ஸ்ரீகணேசரின் நண்பர்கள். விநாயகர், விரூபாக்ஷர், க்ரூர கர்மா, அபராஜிதர், கஜக்ரீவர், சண்டவேகர், பராக்ரமர் என்ற எண்மர் மூன்றாம் ஆவரணத்தில் உள்ளனர் (விநாயகரஹஸ்யம்) வி என்ற பறவைகளின் நாயகரான கருடன், மயில் இவர்களுடன் விளையாட விரும்புவர்.

மஹாலக்ஷ்மீப்ரியதமஸ் ஸித்த்திலக்ஷ்மீ மனோரம:।
ரமா ரமேஶபூர்வாங்கோ தக்ஷிணோமா மஹேஶ்வர: ॥ 51.

280. மஹாலக்ஷ்மீப்ரியதம: - மஹாலக்ஷ்மியிடம் மிக்க அன்புள்ளவர். மஹாகணபதி என்ற தோற்றத்தில் அவரது சக்தி மஹாலக்ஷ்மியானவள், கமலா, வல்லபா, லக்ஷ்மீ, சக்தி என்ற பல வடிவங்கள் உள்ளவள். ஸித்தி புத்தி என்ற இரு தேவியரில் ஸித்திதேவியை மஹாலக்ஷ்மி என்பர்

281. ஸித்த்தலக்ஷ்மீ மநோரம: - ஸித்தலக்ஷ்மீயின் மனத்தை மகிழ்விப்பவர். ஸித்தி என்றும் இவளைக் குறிப்பிடுவர்.

282. ரமாரமேஶபூர்வாங்க: - லக்ஷ்மியும் நாராயணனும் தன் முன்னிருக்கச் செய்பவர். ஸ்வாநந்தபுவன வடிவில் உள்ள யந்திரத்தின் முதல் ஆவரணத்தில் மஹாகணபதிக்குக் கிழக்கில் இவ்விருவரும் வில்வமரத்தின் அடியில் இருப்பர்.

283. தக்ஷிணோமாமஹேஶ்வர: - தன் வலப்புறத்தில் உமையையும் மகேசனையும் கொண்டவர். யந்திரத்தின் முதல் ஆவரணத்தில் ஆலமரத்தினடியில் இருவரும் இருப்பர்.

மஹீவராஹவாமாங்கோ ரதி கந்தர்பபஶ்சிம: ।
ஆமோதமோதஜநநஸ் ஸப்ரமோதப் பரமோதந: ॥ 52.

284. மஹீவராஹவாமாங்க: - தன் இடப்புறத்தில் பூதேவியையும் வராஹரையும் கொண்டவர். ஞாழல் மரத்தினடியில் இவர்கள் இருப்பர்.

285. ரதிகந்தர்பபஶ்சிம: - தன் பின்புறத்தில் (மேற்கில்) ரதியையும் மன்மதனையும் கொண்டவர். லக்ஷ்மீ - விஷ்ணு, கௌரீ - சிவன், ரதி - மன்மதன், பூதேவி - வராஹர் என்ற நான்கு தம்பதியரும் முதல் ஆவரணமான பிந்து த்ரிகோணங்களின் நாற்புறங்களிலும் இருப்பர். இரண்டாவது ஆவரணமான ஷட்கோணத்தின் தேவதைகள் ஆமோதர், பிரமோதர், ஸுமுகர், துர்முகர், விக்க்நர், (அவிக்க்நர் என்றும் பெயருண்டு) விக்கநக்ருத் என்று ஆறு கணபதிகள். இவர்களின் சக்திகள் முறையே, ருத்தி, ஸம்ருத்தி, காந்தி, மதநாவதி, மதத்ரவா, திராவிணீ என்கிற அறுவர். இவர்கள் பகவானை வழிபடுவதை இனி நாமங்கள் (286-297) விளக்குகின்றன.

286. ஆமோதமோதஜனன: - ஆமோதருக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாக்குபவர்.

287. ஸப்ரமோதப்ரமோதந: - ப்ரமோதருடன் அனைவரையும் மகிழ்விப்பவர்.

ஸமேதிதஸம்ருத்த்தி ஸ்ரீ: ருத்த்திஸித்த்திப்ரவர்தக: ।
தத்தஸௌமுக்ய ஸுமுக: காந்தி கந்தளிதாஶ்ரய: 53.

288. ஸமேதித ஸம்ருத்த்தி ஸ்ரீ: - ஸம்ருத்தி தேவியின் பெருமையை வளர்ப்பவர்.

289. ருத்த்திஸித்த்திப்ரவர்தக: - ருத்திதேவியைக் காரிய நிறைவிற்குத் தூண்டுபவர்.

290. தத்த ஸௌமுக்ய ஸுமுக: - ஸுமுகருக்கு முக சோபையைத் தருபவர். ஸுமுகரை அடியார்களுக்கு அருள்புரிவதில் ஸுமுகமாக இருக்கச் செய்பவர்.

291. காந்திகந்தலிதாஶ்ரய: - காந்திதேவியின் பெருமைகளை கொழுந்துவிடச் செய்பவர்.

மதநாவத்யா ஶ்ரிதாங்க்ரி: க்ருத்ததௌர்முக்யதுர்முக: ।
விக்நஸம்பல்ல்வோபக்ந: ஸேவோந்நித்ரமதரத்வ: ॥ 54

292. மதநாவத்யாஶ்ரிதாங்க்ரி:- மதநாவதி சரண் புகுந்த திருவடிகள் உள்ளவர்.

293. க்ருத்த தௌர்முக்யதுர்முக:- துர்முகரின் முகவாட்டத்தை நீக்குபவர். துர்முகர் விளைவிக்கிற கொடுமையையும் அகற்றுபவர்.

294. விக்க்ந ஸம்பல்லவோபக்ந:- விக்கினரின் பெருமையெனும் கொடி படரக் கொழு கொம்பானவர்.

295. ஸேவோந்நித்ர மதத்ரவ:- மதத்ரவாதேவியின் தளர்வற்ற ஸேவையை ஏற்பவர்.

விக்க்நக்ருந்நிக்க்ந சரணோ த்ராவிணீ ஶக்திஸத்க்ருத: ।
தீவ்ராப்ரஸன்நநயநோ ஜ்வாலிநீ பாலிதைகத்ருக் ॥ 55

296. விக்கநக்ருத் நிக்க்ந சரண: - விக்கின கர்த்தாவால் இறுகப்பற்றப்பெற்ற திருவடிகள் உள்ளவர்.

297. த்ராவிணீ சக்தி ஸத்க்ருத: - திராவிணியால் போற்றி வழிபடப்பெற்றவர்.

அறுகோணத்தில் உள்ள பீட தேவதைகளான தீவ்ரா ஜ்வாலினீ, மோஹினீ, போகதாயினீ, காமிநீ, வஸுந்தரா என்ற ஆறு சக்திகள் ஸ்ரீகணபதியை வழிபடுகின்றனர். (நா. 298-303)

298. தீவ்ராப்ரஸந்நயந: - தீவ்ரா சக்தியை அருளுடன் நோக்குபவர்.

299. ஜ்வாலிநீபாலிதைகத்ருக்- ஜ்வாலினியைக் காப்பதில் கருத்துள்ளவ்.

மோஹிநீமோஹநோ போகதாயினீ காந்திமண்டித: ।

காமிநீகாந்தவக்த்ரஶ்ரீ: அதிஷ்ட்டித வஸுந்தர: ॥ 56

300. மோஹினீ மோஹந: - மோஹினியை மயக்குபவர்

301. போகதாயிநீகாந்தி மண்டித:- போகதாயினியின் ஒளியால் சூழப்பட்டவர்.

302. காமிநீகாந்தவக்த்ரஶ்ரீ: - காமினீ சக்தியைக் கவர்கிற முக அழகுள்ளவர்.

303. அதிஷ்ட்டித வஸுந்த்தர: - வஸுந்த்தராசக்தியை அடக்கி ஆள்பவர்.

அறுகோணத்தின் வடக்கிலும், பகவானின் வலத்திலும் இடத்திலும் வஸுதாரா - சங்கநிதி, வஸுமதீ- பத்மநிதி என்ற நிதிதேவதை தம்பதிகள்.

வஸுதாராமதோந்நத்த மஹாசங்க்க நிதிப்ரபு:

நமத்வஸுமதீமௌளி மஹாபத்மநிதிப்ரபு: 57

304. வ்ஸுதாராமதோந்நத்த மஹாசங்க்கநிதிப்ரபு:- வஸுதாரா தேவியுடன் இணைந்து மதர்த்து நிற்கிற மஹாசங்க நிதியின் மேலாளர்.

305. நமத் வஸுமதீமௌளி மஹாபத்மநிதிப்ரபு: - வணங்கி வழிபடுகின்ற வஸுமதிக்கு - முன் நிற்கிற மஹாபத்மநிதியின் மேலாளர்.

ஸர்வஸத்குருஸம்ஸேவ்யஶ் ஶோசிஷ்கேஶஹ்ருதாஶ்ரய: ।

ஈஶாநமூர்த்தா தேவேந்த்ரஶிக்கா பவநநந்தந: ॥58

306. ஸர்வஸத்குருஸம்ஸேவ்ய: - கணேசர் முதல் தன் குருவரை உள்ள திவ்யர், ஸித்தர், மாநவர் என்ற முக்குரு பரம்பரையைச் சார்ந்தவரும் மற்றவருமான எல்லா ஸத் குருக்களாலும் நன்கு வழிபடத்தக்கவர். யந்த்ரத்தில் பகவானின் இருப்பிடத்திற்குப்பின் திரிகோணத்தில் குரு மண்டலம்

வழிபடப் பெறுகின்றது. வெளியில் இந்த்ரன் முதலான திக்தேவதைகள், அவர்களின் ஆயுதங்கள் மற்றும் வாஹனங்கள் வழிபடப்பெறுகிறுர்கள். இவற்றைக் குறிக்கின்ற நாமங்கள் இனி வருகினறன.

307. ஶோசிஷ்கேஶஹ்ருதாஶ்ரய: - அக்கினியின் இதயத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்டவர். கார்ஹபத்யம், ஆஹவநீயம், தக்ஷிணாக்கினி, உக்த்யம், ஆவஸத்த்யம் என்ற சுரௌத முறையில் வழிபடப்பெறுகிற அக்கினி ஜ்வாலேயின் நடுவில் அமர்ந்தவர். தென்கிழக்கதிபர் அக்கினி.

308. ஈஶாநமூர்த்தா - வடகிழக்கதிபரான ஈசானரின் தலேயாக நிற்கிற தலேவர்

309. தேவேந்த்ரஶிகா - கிழக்குதிக்கதிபனான தேவேந்திரனுக்குத் தலேமுடிபோல் பெருமை தருபவர்.

310. பவநநந்தன: - வடமேற்குதிக்கதிபனான வாயுவை மகிழச் செய்பவர். பிராண வாயு என்ற உயிர்க்கும் உயிரானவர்.

அக்ரப்ரத்யக்ர நயநோ திவ்யாஸ்த்ராணாம் ப்ரயோகவித் ।
ஐராவதாதி ஸர்வாஶாவாரணா வரணப்ரிய: ॥ 59.

311. அக்ரப்ரத்யக்ரநயந: - சிறந்த ஸூக்ஷ்மநோக்குள்ள புத்தொளி வீசுகிற பார்வையுள்ளவர்.

312. திவ்யாஸ்த்ராணாம் ப்ரயோகவித் - தெய்வத்தன்மை மிக்க அஸ்திரங்களேச் செலுத்துமுறை அறிந்தவர்.

313. ஐராவதாதிஸர்வாஶா வாரணாவரணப்ரிய:- ஐராவதம் முதலிய திக்கஜங்களின் சூழலே விரும்புபவர். ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்ஜனம், புஷ்பதந்தம், ஸார்வபௌமம், ஸுப்ரதீகம் என கிழக்கு முதலிய எட்டு திக்குகளில் நின்று பூமியைத் தாங்குகிற திக்கஜங்கள். இவர்களின் மனேவிகளான அப்ப்ரமு, கபிலா, பிங்களா, அனுபமா, தாம்ரகர்ணா, சுப்ப்ரதந்தீ, அங்கநா, அஞ்ஜநாவதீ என்ற எட்டுப் பெண் யானேகள். இவர்கள் ஆவரணக் காப்பாளர்களாக எட்டுத் திசைகளிலும் உள்ளனர்.

வஜ்ராத்யஸ்த்ர பரீவாரோ கணசண்டஸமாஶ்ரய: ।
ஜயாஜயபரீவாரோ விஜயா விஜயாவஹ: ॥ 60

314. வஜ்ராத்யஸ்த்ர பரீவார: - வஜ்ரம் முதலிய அஸ்திரதேவதைகளால் சூழப்பெற்றவர். வஜ்ரம், சக்தி, தண்டம், கத்தி, பாசம், கொடிமரம், (துவஜம்) சங்கு, திரிசூலம் என்ற எட்டும் வரிசையாக இந்திரன் முதலான எட்டு திக்பாலர்களின் ஆயுதங்கள்.

315. கணசண்டஸமாஶ்ரய: - தன் கணங்களான சண்டன் ப்ரசண்டன் முதலியவர்களுக்குப் புகலிடமானவர்.

பகவானின் ப்ராண சக்திகளான ஜயா, அஜயா, விஜயா அபராஜிதா, நித்யா, விலாஸீநீ, சௌண்டீ, அநந்தா, மங்களா என்று எண்மரால் வழிபடப்பெறுவதை இனி நாமங்கள் விளக்குகின்றன.

316. ஜயாஜயபரீவார: - ஜயா அஜயா என்ற இருவரைப் பரிவாரமாகக் கொண்டவர்.

317. விஜயா விஜயாவஹ: - விஜயாவிற்கு வெற்றி யளிப்பவர்.

அஜிதார்ச்சித பாதாப்ஜோ நித்யா நித்யாவதம்ஸித: ।
விலாஸிநீக்ருதோல்லா ஸஶ்ஶௌண்டீ ஸௌந்தர்ய மண்டித: ॥ 61

318. அஜிதார்ச்சிதபாதாப்ஜ: - அஜிதாவால் திருவடிகளில் அர்ச்சிக்கப் பெற்றவர்.

319. நித்யா நித்யாவதம்ஸித: - நித்யாவால் தினமும் போற்றப்பட்டவர்.

320. விலாஸிநீக்ருதோல்லாஸ: - விலாஸினியின் பணி விடையால் உல்லாஸமடைபவர்.

321. ஶௌண்டீஸௌந்தர்ய மண்டித: - சௌண்டீ தேவியின் அழகால் அழகு பெற்றவர்.

அநந்தா நந்தஸுகத: ஸுமங்கள ஸுமங்கள: ।
இச்சா ஶக்திஜ்ஞான ஶக்திக்ரியா ஶக்தி நிஷேவித: ॥ 62.

322. அநந்தாநந்தஸுகத: - அநந்தாவிற்கு அளவற்ற சுகம் தருபவர்.

323. ஸுமங்கள ஸுமங்கள:- மங்களமிக்க ஸுமங்களாவைத் தன் பிராணசக்தியாகக் கொண்டவர்.

324. இச்சா ஶக்திஜ்ஞான ஶக்திக்ரியா ஶக்திநிஷேவித: - உலகைப் படைக்கிற பகவானது விருப்பம் இச்சாசக்தியானது. அதுபற்றிய திட்டமும் செய்முறை வகுத்தலும் ஜ்ஞான சக்தியானது. செயல்முறை கிரியா சக்தியானது. அம்மூன்றுலும் பணிவிடை செய்யப்பெறுபவர். இம்மூன்று சக்திகளே செயல் முறைகளால் பிரிந்து ஸுபகா முதல் ரௌத்ரி வரையுள்ள பல தோற்றங்களைப் பெற்றனர். அவர்களைப் பற்றி இனி நாமங்கள் விளக்கும்.

ஸுபகாஸம்ஶ்ரிதபதோ லலிதா லலிதா ஶ்ரய: ।
காமிநீகாமந: காமமாலினீ கேலிலாலித: ॥ 63

325. ஸுபகாஸம்ஶ்ரிதபத:- ஸுபகா என்ற இச்சா சக்தி தம் திருவடிகளைப் புகலிடமாகக் கொண்டதை ஏற்றவர்.

326. லலிதாலலிதாஶ்ரய:- கணேசஸுந்தரீ என்ற மந்த்ர தேவதையான லலிதா தேவியின் விளையாடுமிடமானவர். இவள் ஞான சக்தியின் விரிவு.

327. காமிநீகாமந: - காமிநீ சக்தியை மகிழ்விப்பவர். காமகலா என்றும் இவளுக்குப் பெயருண்டு.

328. காமமாலிநீ கேலிலாலித: - காமமாலினியுடன் விளையாட்டில் மனநிறைவு பெறுபவர். காமேசீ என்று பெயருண்டு

ஸரஸ்வத்யாஶ்ரயோ கௌரீநந்தந: ஸ்ரீநிகதந: ।
குருகுப்த- பதோ வாசாஸித்தோ வாகீஶ்வரீ பதி: ॥ 64

329. ஸரஸ்வத்யாஶ்ரய:- ஸரஸ்வதிக்குப் புகலிடம்

330. கௌரீநந்தந: - கௌரியை மகிழ்விப்பவர்.

331. ஶ்ரீநிகேதந: - லக்ஷ்மிக்கு இருப்பிடமானவர்.

332. குருகுப்தபத: - கணக்ரீடர் முதலிய (நா 2) ஆசார்யர்களால் மிக்க ரகசியமாகக் காக்கப்பெற்ற வழிபாட்டு முறையுள்ளவர். பகவானின் அருள்பெறும் வழி குருமூலமே அறியத்தக்கது.

333. - வாசாஸித்த்த: - வாக்கால் அடையப்பெறுபவர். அவரருள் பெற்ற வாக்கு அவரை அடைவிக்கும்.

334. - வீகீஶ்வரீபதி: - நாகுலீ என்ற வாக்தேவிக்கும் வசினீ முதலிய வாக்தேவிகளுக்கும் தலைவர்.

நலினீகாமுகோ வாமாராமோ ஜ்யேஷ்ட்டாமநோரம: ।
ரௌத்ரீமுத்ரித பாதாப்ஜோ ஹும்பீஜஸ் துங்கசக்திக: ॥ 65

335. நலீனி காமுக: - நலீனி என்ற கங்கை நதிப்பிரிவிடம் விருப்பமிக்கவர்.

336. வாமாராம: - வாமா என்ற ஸ்ருஷ்டிசக்தியிடம் ஆர்வமுள்ளவர்.

337. ஜ்யேஷ்ட்டாமநோரம: - ஜ்யேஷ்ட்டா என்ற காத்தல் சக்தியிடம் மனம் மகிழ ஈடுபடுபவர்.

338. ரௌத்ரீ முத்ரிதபாதாப்ஜ: - ரௌத்திரி என்ற ஸம்ஹார சக்தியால் திருவடி வழிபடப்பெற்றவர்.

இனி பகவானது மந்திரவடிவம் விளக்கப்பெறுகிறது.

339. ஹும் பீஜ:- ஹும் என்ற பீஜாக்ஷரத்தின் பொருளானவர். வக்ரதுண்டமஹாகணபதியின் ஆறக்ஷர மந்திரத்தின் கடை எழுத்தான ஹும் அந்த மந்த்ரத்தின் பீஜமுமாகும். மந்திரமெனும் பெருமரத்தின் விதை போன்று எல்லா சக்திகளும் ஸூக்ஷ்மமாகக் கொண்டுள்ளது பீஜம்.

340. துங்கஶக்திக:- 'தும்' 'கம்' என்ற இரண்டைச் சக்தியாகக் கொண்டவர். வக்ரதுண்ட மந்திரத்திலுள்ள தும்மும், மஹாகணபதின் 28 அட்சரமந்த்ரத்தின் 'கம்'மும் சக்தியானவை. ஸ்தூலப்பொருளின் வித்தான பீஜம்போல், ஸூக்ஷ்மப் பொருளின் வித்து சக்தியாகும்.

விஶ்வாதிஜநந்த்ராண: ஸ்வாஹா ஶக்திஸ்ஸகீலக: ।
அம்ருதாப்த்திக்ருதாவா ஸோ மதகூர்ணித லோசந: ॥ 66

341. விஶ்வாதிஜநந்த்ராண: - உலகைப் படைக்க முற்பட்ட பரம்பொருள் ஸ்தூல மூலப்பொருளை 'விராட்' ஆகவும் ஸூக்ஷ்ம மூலப்பொருளை 'ஹிரண்யகர்ப்பர்' ஆகவும் முதலில் படைத்தார். அவ்விருவரும் உலகின் ஆதி-விச்வாதி. அவர்களைப் படைத்துக் காப்பவர்.

342. ஸ்வாஹாசக்தி: - ஸ்வாஹா என்பதை மந்திர சக்தியாகக் கொண்டவர். ஸ்வாஹா என அக்கினியில் இடப்பட்டதன் தெய்விக சக்தியானவர். ஸ்வாஹா என ஹோமம் செய்யப்பெறுவதன் மூலம் அருள் புரிபவர்.

343. ஸகீலக: - கீலகத்துடன் கூடியவர். பீஜமும் சக்தியும்போல் கீலகம் மந்திரசக்தி சிதருமல், தவறாகப் பாயாமல் பாதுகாப்பது. ஸ என்பதைக்கீலகமாகக் கொண்ட மிருத்யுஞ்ஜய மந்திரம், காயத்ரீ மந்திரம் இவற்றைத் தன் மந்திரமாக்கியவர்.

344. அம்ருதாப்த்திக்ருதாவாஸ: - அமுதக்கடலில் வாசம் கொண்டவர். ஆழி சூழ்ந்துநிற்கிற கடல்களில் ஸுரா (மது) கருப்பஞ்சாறு அமுதம் இவற்றை நீராகக் கொண்ட கடல்களை அமுதக்கடல் என்பர்.

345. மதகூர்ணிதலோசந: - அமுதக்கடல் நீரைப்பருகிய விளைவாக மதம் கொண்டு கிரங்கிய கண்கள் உள்ளவர்.

உச்சிஷ்டகண உச்சிஷ்டகணேஶோ கண நாயக:
ஸார்வகாலிக ஸம்ஸித்திர் நித்யஶைவோ திகம்பர: ॥ 67

346. உச்ச்சிஷ்ட கண:- சிறந்த ஒழுக்கமிக்கவரைத்தம் கூட்டத்தில் கொண்டவர். கட்டுப்பாட்டால் சிறப்புபெற்ற கண ங்களைக் கொண்டவர்.

347. உச்சிஷ்டகணேஶ: - அதர்வ வேதத்தில் *(11-7 2-27)* உள்ள உச்சிஷ்ட ப்ரமஹஸூக்தத்தின் உட்பொருளானவர். ஒன்பது அக்ஷரமுள்ள மந்த்ரத்தால் வழிபடப்பெறுபவர். குவளைமலர், மாதுளம்பழம், வீணை நெற்கதிர், பாசம், அக்ஷமாலை இவற்றைத் தரித்து பசுமை நிறத்தில் உள்ளவர். மடியில் அமர்ந்துள்ள தேவியின் மறைவிடத்தில் தன் துதிக்கையைப் பதித்தவராக இவரைத் தியானிப்பதுண்டு. இவரை வழிபடப்பல மந்திரங்கள் உண்டு. தியானத்திற்கும் பல வடிவங்கள் உண்டு. இரு தடவைகளாக வேக வைக்கிற எல்லா உணவுப்பொருளும் மிக உயர்ந்த உணவுப்பொருளும் உச்சிஷ்டம். கொழுக்கட்டை முதலியவை அத்தகையவை. இவற்றை நிவேதனப் பொருளாக ஏற்பதால் உச்சிஷ்டர் என்றும் கூறுவர். அதனால் நிவேதனத்திற்கு இருதடவை ஆவியில் வெந்ததும் ஹோமத்திற்கு நெய்யில் பொரித்ததும் ஏற்றதென்ற கருத்தும் உள்ளது. வித்யா வான் என்ற வரபலம் மிக்க அசுரனை மாய்க்கத் தேவர்களின் வேள்வித்தீயில் இக்கோலத்தில் தோன்றியவர்.

348. கண நாயக: - குணங்களைத் திரும்ப திரும்பக் கூறுவதால் எளிதில் அடையப்பெறுபவர். மங்களமான குணங்கள் எண்ணற்றவை. அவை ஒருங்கே சேருமிடம்.

349. ஸார்வகாலிகஸம்ஸித்த்தி: - எப்போதும் நிலைத்திருக்கிற - காலத்தால் தரம் குன்றாத - சித்திகளைத் தருபவர்.

350. நித்யஶைவ: - சிவபெருமானையே என்றும் வழிபடுபவர். சிவபெருமானுக்கு என்றும் இனிய புதல்வர்.

351. திகம்பர: - திசைகளை ஆடையாகக் கொண்டவர். ஆடை உடலை மறைக்க உதவும். இவர் ஆடையற்றவர். நீக்கமற நிரம்பி நிற்கிற பகவானுக்குப் பரவெளியே ஆடையாகி மறைப்பாகிறது. ஆடையற்றவராக - பாலகணபதியாகப் பல

திருக்கோயில்களில் இவரைக் காணலாம்.

இனி அகாராதிவரிசையில் (352-667) நாமங்கள் இடம் பெறுகின்றன.

அநபாயோऽநந்தத்ருஷ்டி ரப்ரமேயோऽஜராமா:।
அநாவிலோऽப்ரதிரதோ ஹ்யச்யுதோऽம்ருதமக்ஷரம்॥ 68

352. அநபாய: - இடம் விட்டகலாதவர், அழிவற்றவர், தடையின்றி நற்பணிகளை நிறைவேற்றுபவர்.

353. அநந்தத்ருஷ்டி: - எல்லையும் முடிவுமற்ற நோக்குள்ளவர். எண்ணற்ற கண்களுள்ளவர் (ஸஹஸ்ராக்ஷ:) அழிவற்ற ஞானக்கண்ணோட்டமுள்ளவர்

354. அப்ரமேய: - புலன்கள் வாக்கு எண்ணம் இவற்றால் அளவிடவோ இவர் தான் எனக் குறிப்பிடவோ இயலாத பெருமையுள்ளவர்.

355. அஜராமர: - எப்பொருளும் தோன்றி முதிர்ந்து தேய்ந்து மறையும். இவர் நரை திரை என்ற தேய்வும் மரணம் என்ற மறைவும் அற்றவர். காலத்தால் அழிக்க முடியாதவர்.

356. அநாவில:- குழப்பமில்லாதவர். மாசற்றவர். அறியாமை காரணமாக ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிற இயல்புகளே அழுக்காகிப் பேரொளியை மறைக்கும். இக்குறை பேரறிவே வடிவான பகவானிடம் இல்லை.

357. அப்ரதிரத: - எதிர்ப்பில்லாதவர். இவர் உட்புகுவதால் உடலும் மனமும் இயங்கும். அந்த இயக்கம் இவரையே எதிர்க்கப் பயன்படாது.

358. அச்யுத: - தன்னிலையிலிருந்து நழுவாதவர். தன்னையண்டியவரை நிலை நழுவவிடாமல் காப்பாற்றுபவர். அச்யுதர் என்ற நாராயணனாக இருப்பவர்.

359. அம்ருதம்:- அழிவற்ற பெருநிலையானவர். அமுதமானவர்.

360. அக்ஷரம் - தேய்வுறுதவர், குறையாதவர். எங்கும் பரவி நிற்பவர்.

அப்ரதர்க்யோ஽க்ஷயோ஽ஜய்யோ஽நாதாரோ஽நாமயோ஽மல: ।
அமோக ஸித்திரத்வைத மகோரோ஽ப்ரமிதாநந: ॥ 69

361. அப்ரதர்க்ய: - யுக்தியால் உணரமுடியாதவர். காரண-காரிய ஒப்பீடுமூலம் யுக்தியால் பலவற்றை உணரமுடியும். இவரது காரணநிலையும் காரிய நிலையும் அறியவொண்ணாதவை. அதனால் யுக்திக்கு இடமில்லை. வேதம் இவ்விருநிலைகளையும் காட்டும். வேதத்தை ஒட்டி மேற்கொண்டு இவரைப் பற்றி ஆராயலாம். வேதத்தைச் சாருத குயுக்திகளால் உணர இயலாதவர்.

362. அக்ஷய:- தேயாதவர். க்ஷய: - இருப்பிடம். இருப்பிட மற்றவர். இவர் இங்குதான் உள்ளார் என குறிப்பிட முடியாது. எங்குமிருப்பவர். இங்கு - அங்கு இருப்பவர் என தேசக்குறிப்பீடு மூலம் உணர்கிற சிற்றிறவாளரால் உணர முடியாதவர்.

363. அஜய்ய:- வெல்ல இயலாதவர். ஓரிடத்தில் ஒருவரைக் கட்டுபடுத்துவது தான் வெற்றி. எங்கு மிருப்பவரைக் கட்டுப்படுத்த இயலாது.

364. அநாதார: - தமக்கெனத்தனித்த ஆதாரமில்லாதவர். குறுகிய வடிவுள்ளதற்கு ஆஸனம், இருப்பிடம், தரை என்றவாறு ஆதாரம் உண்டு. இவருள் அனைத்துமிருப்பதால் இவருக்கென ஆதாரம் இருக்காது.

365. அநாமய: - நோயற்றவர். நோய்வருமிடமான உடலும் மனமும் இல்லாதவர்.

366. அமல:- மாயை எனும் மாசு பற்றாதவர். ஆகாயம்போல் எதனோடும் ஒட்டாத இவரிடம் எதுவும் ஒட்டாது. அப்பும் அழுக்கும் இல்லாதவர். இயல்பாக இல்லாததொன்று பின் ஒட்டினால் அழுக்காகும்.

367. அமோகஸித்தி: - வீணாகாத சித்தியுள்ளவர். செயலின் நிறைவானது செயலின் விளைவாகப் பூர்ணபலன் பெறுவதே. அதுவே ஸித்தியாகும். இவரை நினைத்தால் செயல் தடையின்றி நிறைவுறும். செயல்நிறைவுறு முன்னரே பலன் கிட்டும். அதனால் செயலோ சித்தியோ வீணாவதில்லை.

368. அத்வைதம் - த்வைதப் ப்ரபஞ்சம் இவருள் ஒடுங்கி மறைவதால் இவர் அத்வைதமாக உணரப்படுபவர்

369. அகோர: - கோரவடிவமற்றவர். மனத்திற்கு இனியதாக இல்லாதது கோரமாகிறது. ஆத்மாவே மிகமிக இனியது. அதனால் ஆத்மாவாக உணரப்பெறுகிற இவர் மிக இனியவர். ஸத்யோஜாதர், வாமதேவர், அகோரர், தத்புருஷர், ஈசாநர் என்ற சிவபெருமானது ஐந்து தோற்றங்களில் அகோரராக இருப்பவர். இனியவராகிப் பயத்தைப் போக்குபவர்.

370. அப்ரதிமாநந:- ஈடற்ற இன்பத்தை அருகில் கொணர்பவர். ஈடற்ற முகப்பொலிவுள்ளவர். எண்ணற்ற முகங்கள் உள்ளவர்.

அநாகாரோऽப்த்திபூம்யக்னிபலக்க்நோऽவ்யக்தலக்ஷண: ।
ஆதாரபீட ஆதார ஆதாராதேயவர்ஜித: ॥ 70

371. அநாகார:- உருவகப்படுத்த இயலாதவர். ஸாதகனின் மனத்தை ஈர்க்கப் பல வடிவங்களில் தோன்றினுலும் வெண்மேகம் போல் நொடியில் உருமாறி மறைபவர். இவ்வாறிருப்பவர் எனக் குறிப்பிட இயலாதவர். எல்லாமாயிருப்பவரை இதுவாக மட்டுமிருப்பவரெனக் குறுக்க இயலாது.

372. அப்த்திபூம்யக்னிபலக்க்ந: - கடல் பூமி நெருப்பு ஆகியவற்றை வலிமை குன்றச்செய்பவர். பூமி உருவைத் திடப்படுத்தித் தடுக்கும். நீர் நனைத்து கலகலக்கச் செய்து உருமாற்றும், நெருப்பு பக்வப்படுத்தி வரளச்செய்யும். இவற்றின் இயல்பாக அமைந்த சக்தி பகவானிடம் வலிவிழக்கும். நீரால் நனையாதவர். பூமியால் தடையுருதவர். நெருப்பால் உருமாருதவர்.

373. அவ்யக்தலக்ஷணா: - பொறிகள் மூலம் புலப்படாத அமைப்புள்ளவர். வேதம் கூறுகிற இவரது ஸத்-சித் ஆனந்தம் என்ற பெருநிலைகளோ படைப்பு காப்பு மறைப்பு என்ற செயல் முறைகளோ ஒரு கண்ணோட்டமாக மேல் எழுந்தவாரியாக இவரைக்காட்ட இயலும். ஆனால் பொறிகளால் வெளிப் பொருளாக வியக்தமாக உணர்த்த முடியாது.

374. ஆதாரபீட:- உலகின் மூலதத்துவங்களின் ஆதாரபீடமானவர். மூலதத்துவங்கள் 36. பூதங்கள் 5. பூதகுணங்களான சப்தம் - ஸபர்சம் - ரூபம் - ரஸம் - கந்தம் என்ற ஐந்து, ஞான - கர்மேந்திரியங்கள் பத்து, அஹங்காரம், புத்தி, மனம், பிரகிருதி என ஜடதத்துவங்கள் 24, ஜீவன், நியதி, காலம், ராகம், கலா, வித்யா, மாயா என்ற வித்யாதத்துவங்கள் ஏழு, சுத்த வித்யை, ஈச்வரன் ஸதாசிவன், சக்தி, சிவன் என்ற ஆத்மதத்துவங்கள் 5 இவையே உலகின் மூலதத்துவங்கள். இவை இவரிடமிருந்து. தோன்றி இவரிடமே வாழ்ந்து இவருள் அடங்குவதால் இவரே உலகின் ஆதாரபீடம். கண்ணாடியில் ப்ரதிபிம்பமாக தெரிபவை கண்ணாடியையே ஆதாரமாகக் கொண்டவை. அவற்றிற்கு த்தனித்த இருக்கை இல்லை.

375. ஆதார:- எல்லா வற்றிற்கும் ஆதாரமானவர். தாங்கு மிடம் ஆதாரம். தத்துவங்களை ஆதாரமாகக். கொண்டவரே. அத்தத்துவங்களின் ஆதாரமாயிருப்பது விந்தை. தத்துவங்களைத்தமது வெளிப்பாடாகக் கொள்வதால், அவை தம் மை அடையாளம் காட்டச்செய்வதால், அவை ஆதாரம் போலத் தோன்றுகின்றன. உண்மையில் இவரே ஆதாரம்.

376. ஆதாராதேய வர்ஜித: - தனக்கெனத் தனித்த ஆதாரமில்லாதவர். கண்ணாடி தன்னிலும் வேறுபட்ட தனித்த எதனையும் தன்னுள் தாங்குவதில்லை. அதனால் ஆதாரபீடமானவரே எதனையும் தாங்காதவரும் கூட. இவருக்கு ஆதாரமோ, இவரை ஆதாரமாக்கி அதனுள் அமைகிற பொருளோ இல்லாதவர். தத்துவங்கள் இவரை ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளன. இவர் அத்வைதமானதால் தனித்த பொருள் இல்லாததால் ஆதாரமாக இயலாது.

ஆகுகேதன ஆஶாபூரக ஆகுமஹாரத: ।
இக்ஷுஸாகர மத்த்யஸத்த இக்ஷுபக்ஷணலாலஸ: ॥ 71

377. ஆகுகேதந: - பெருத்த எலியைத் தமது வெற்றிக் கொடியில் கொண்டவர். பெருமெலி - பெருச்சாளி. பெருஉருவமும் பெருவலிவும் முரட்டுத்தனமும் திருட்டுத் தனமும் வஞ்சகமும் மெத்தனமும் உருவான எலி இது. இதற்கு மாறுக மென்மையும் சிறு உருவமும் பரபரப்பும் எளிமையும் பேதைமையும் உருவான மூஞ்சூறும் இவருக்கு உவப்பானதே.

378. ஆஶாபூரக:- பெருவெளியில் நிறைந்து நிற்பவர். ஆசா - எங்கும் பரந்த பெருவெளி - ஆகாயவெளி. இவர் அதனை நிரப்புகிற பெருவடிவமுள்ளவர். இவர் சின்னஞ்சிறிய எலியை வாகனமாக்கிக் கொண்டார். நம் ஆசையும் பெருவெளிபோல் எல்லையற்றதே. அதையும் தடையின்றி நிரப்புவார். ப்ருசுண்டி என்ற முனிவர் தன் தவத்தால் கண்டுணர்ந்த பகவானுக்கு 'ஆசாபூரகர்' எனப் பெயரிட்டார்.

379. ஆகு மஹாரத: - பெருச்சாளி இழுக்கிற பெருந்தேர் கொண்டவர். கருடருக்கும் நந்திக்கும் போல் இந்த எலிக்கும் தனிக்கோயில் சில இடங்களில் உள்ளது.

380. இக்ஷுஸாகரமத்த்யஸ்த்த: - கருப்பஞ்சாற்றுக் கடலின் நடுவே இருப்பவர். ஏழு தீவுகளும் அவற்றைச் சுற்றி அமைந்த ஏழு கடல்களுமாக நமது பூமண்டலம் அமைந்துள்ள பெருவெளியில் மேலும் பல பூமண்டலங்கள் உள்ளன. அவை எல்லாவற்றையும் சுற்றி உள்ள கடல் அமுதக்கடல், திருப்பாற் கடல், இக்ஷுஸாகரம் எனப்படும். இப்பூமண்டலங்களைப் படைத்தவரின் தனித்த நிலைத்த முகவரி அது.

381. இக்ஷு பக்ஷணலாலஸ: - கரும்பைச் சுவைப்பதில் ஆர்வமுள்ளவர். சக்கை மிக்கதிலிருந்தும் இனிய சுவையைப் பிரித்தனுபவிப்பவர்.

இக்ஷுசாபாதிரேகஶ்ரீ ரிக்ஷுசாபநிஷேவித: ।
இந்த்ரகோபஸமாந ஶ்ரீரிந்த்ர நீலஸமத்யுதி: ॥72

382. இக்ஷுசாபாதிரேகஸ்ரீ: - கரும்பை வில்லாகக் கொண்ட மன்மதனை விஞ்சிய பேரழகு பெற்றவர்.

383. இக்ஷுசாபநிஷேவித: - கரும்பு வில்லோனான மன்மதனால் வழிபடப்பெற்றவர். இவர் கையிலுள்ள கரும்பு வில் ஆயுததேவதையாக நின்று தன் திறமையின் தோற்று வாயான இவரை வழிபடும்.

இனி பகவானின் மேனி நிறம் பற்றிய நாமங்கள்.

384. இந்த்ரகோபஸமாநஸ்ரீ: - தம்பலப்பூச்சி போன்ற செவ்வண்ணமேனி எழில் பெற்றவர். வக்ரதுண்டர் முதலிய தியான வடிவங்கள் செந்நிறமுள்ளவை.

385. இந்த்ரநீலஸமத்யுதி: - நீலரத்தினம் போன்று. ஒளிர்பவர். செவ்வண்ணரே நீலவண்ணராவதும் உண்டு.

இந்தீவரதளஶ்யாம இந்துமண்டலநிர்மல: ।
இத்த்மப்ரிய இடாபாக இராதாமேந்த்திராப்ரிய: ॥ 73

386. இந்தீவரதளஶ்யாம: - கருங்குவளை மலர்போன்ற கருநீலவண்ணம் படைத்தவர்

387. இந்து மண்டல நிர்மல: - சந்திர மண்டலம் போன்று நிர்மலமானவர். மாசற்ற இனிய நிறம் இது. சிவப்பு, நீலம், கருநீலம், சந்திரனின் நிறம் என்று யுகத்திற்கு யுகம் மாறுபட்ட நிறமுள்ளவராக இறைவன் தோன்றுவார். ஞானம் பெற இடையூறு நீங்கி அமைதி பெறச் சந்திரனின் வெண்ணிறமும் (ஶஶிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம்) விருப்பம் நிறைவேறச் செவ்வண்ணமும், இடையூறு விலக நீலநிறமும் கருநீலநிறமும் கொண்டவராகத் தியானித்து வழிபடுவர்.

388. இத்த்மப்ரிய: - அக்னி வடிவில் வழிபடப் பெறுபவரானதால் ஸமித்துகளை விரும்பி ஏற்பவர்.

389. இடாபாக: - இடா - பூமி, வேள்வியில் ஆஹுதியாகும் பொருள், பசு, வேள்வி புரிபவர். இவர்களைத் தம்பங்காகக் கொண்டவர். பூமியாக அக்னிக்கு ஆதாரமாகிறார்.

ஆஹுதிப்பொருளாகி அக்கினியையும் அக்கினியில் ஆவாஹனம் செய்யப் பெற்றவர்களையும் மகிழ்விக்கிறார். முக்யமான ஆஹுதிப் பொருளான பாலையும் அக்னி தோன்றுமிடமான கோமயத்தையும் தருகிற பசுவாகி உதவுகிறார். வேள்வி புரிபவராகி வழிபாட்டை நிறைவுறச் செய்கிறார். அக்கினி வடிவிலிருந்து அனைத்தையும் ஏற்கிறார். இப்படிப் பல பங்குகளை நிறைவுறச் செய்கிறார்.

390. இராதாம - பூமியை இருப்பிடமாகக் கொண்டவர். மூலாதாரமான பூமிதத்துவத்தைத் தன் இருப்பிடமாகக் கொண்டவர். பூமியின் அந்தர்யாமியாகி அதனை இயக்குபவர்.

391. இந்திராப்ரிய:- திருமகளிடம் அன்புள்ள விஷ்ணுவானவர்.

இக்ஷ்வாகுவிக்ந - வித்த்வம்ஸீ இதிகர்தவ்ய தேப்ஸித: ।
ஈஶாநமௌலிரீஶாந ஈஶாநஸூத ஈதிஹா ॥ 74.

392. இக்ஷ்வாகுவிக்நவித்த்வம்ஸீ - இக்ஷ்வாகு என்ற ஸூர்யவம்சத்து மூத்த அரசனின் வேள்விக்கு நேர்ந்த இடையூறுகளை அழித்து வேள்வி நிறைவு பெறச் செய்தவர். இக்ஷ்வாகு - பேய்ச்சுரை - பெரும் கசப்புள்ள காய். இடையூறு நேரும்போது பேய்ச்சுரை போல் கசக்கும். இடையூறு நீங்கியதும் இனிக்கும். இனிக்கச் செய்பவர்.

393. இதிகர்தவ்யதேப்ஸித: - வழிகாட்டுவதற்கு எதிர்பார்க்கப்படுபவர் - பெரும்பணிகள் செய்கையில், இப்படிச் செய்யலாம் அல்லது செய்யக் கூடாதென்று நிர்ணயிக்க இயலாதபோது கல்ப சூத்திரங்கள் முதலானதன் மூலம் செய்முறை தெரிவிப்பவர். செய்முறை நன்கு அமைந்ததால் கிட்டுகிற நற்பயனாக இருப்பவர்.

394. ஈஶாநமௌலி: - பேராளுனர்களின் தலைவர். ஆளுமை மிக்க தேவர் முதலானோரின் தலைவர். ஈசான திக்கில் தலைவைத்துப்படுத்துள்ள வாஸ்து புருஷராயிருப்பவர்.

395. ஈஶாந: - வடகிழக்கு திக்கின் அதிபரான ஈசானர் இவர். பேராளுமையுள்ள ஈசர்களை இயக்குபவரும் வாழ வைப்பவருமாவார்.

396. ஈசாநஸுத:- பரமேசுவரனின் புதல்வர். ஈசானராலும் வேள்வி புரிபவர்களாலும் வேள்வியில் வேண்டப் பெறுபவர்

397. ஈதிஹா - ஈதிபாதை நீக்குபவர். மக்கள் வாழ்விற்கு இன்றியமையாத தான்யப்பயிர் விளைவதற்கு இடையூறான அதிகமழை, மழையின்மை, எலி, வெட்டுக்கிளி, கிளி முதலானவற்றால் பயிரழிவு அரசரால் தொந்தரவு முதலியவை ஈதிபாதையாகும்.

ஈஷணாத்ரயகல்பாந்த: ஈஹாமாத்ரவிவர்ஜித: ।
உபேந்த்ர உடுப்ப்ருன் மௌளி ருண்டேரக பலிப்ரிய: ॥ 75.

398. ஈஷணாத்ரய கல்பாந்த: - உலகம், மக்கள், செல்வம் என்ற மூன்று பற்றுகளையும் அழிப்பவர். மறுவாழ்வு. மறுபிறப்பு, சுவர்க்க சுகம், இவை பற்றிய கற்பனையால் அமைந்த பற்று லோகேஷணா. நன்மகன். நற்சந்ததி அவனால் கடைத்தேறுதல் என்ற கற்பனையில் அமைந்த பற்று, புத்ரேஷணா. செல்வம், செல்வத்தால் பெறுகிற வாழ்க்கை வசதி, சுகம், என்ற கற்பனையால் விளைந்த பற்று தனேஷணா. இப்பற்றுகள் அளவற்ற துன்பத்தின் விளைநிலம். அதனை நல்வைராக்கியம் அளிப்பதன் மூலம் சுட்டெரிப்பவர்.

399. ஈஹாமாத்ர விவர்ஜித:- தேவையுணர்ச்சி யற்றவர். உலகமே கைவசமிருந்தாலும், போதுமென்ற மனமில்லாதவன் தேவையுணர்ச்சியால் ஆவலால் பறப்பான். தன் நிறைவு மிக்கவராகையால் வெளிநாட்ட மற்றிருக்கிறார்.

400. உபேந்த்ர: - இந்திரனுக்குத் துணைவராக இருப்பவர். இந்திரனது மூவுலகப் பேராளுமைக்கு உதவுபவர். அதிதியின் மகனாக, இந்திரனது உதவுகிற தம்பியாக வாமனராகத் தோன்றியவர்.

401. உடுப்ப்ருந்மௌளி: சந்திரனை முடியணியாகக் கொண்டவர். நக்ஷத்ர மண்டலத்தைத் தாங்குகிற மேல் வானத்தையே சிரஸில் கொண்டவர்.

402. உண்டேரக பலிப்ரிய: - அப்பம், உண்ணியப்பம், பொருள் விளங்கா உருண்டை என்றபல உருண்டை வடிவில் தனக்குப் படைத்த பணியாரங்களை விரும்பி ஏற்பவர்.

உந்நதாநந உத்துங்க உதாரத்ரிதஶாக்ரணீ: ।
ஊர்ஜஸ்வா நூஷ்மலமத ஊஹாபோஹதுராஸத: ॥ 76

403. உந்நதாநந: - உயர்ந்தவர்களை வாழ வைப்பவர். உயர்நிலையிலுள்ள பிரும்மா முதலிய தேவர்களும் இவரருளால் இயங்குகின்றனர். யானை வடிவில் மனிதனுக்கு எட்டாத முக அமைப்பு கொண்டவர்.

404. உத்துங்க:- மிக உயரமுள்ளவர். துங்கா என்ற நதி பூமியைப் பிளந்து வெளிவர இயலாதிருக்கையில் வராஹராகிப் பூமியை நோண்டி நதியை வெளிக் கொணர்ந்தவர்

405. உதாரத்ரிதசாக்ரணீ: - பெருவள்ளல்களான தேவர்களின் முன் நின்று வழிகாட்டுபவர். கொடையில் நிகரற்ற தலைவர். பெருவள்ளலும் மஹாதேவருமான சிவபெருமானுக்கு முன் செல்பவர்

406. ஊர் ஜஸ்வான்: - பேராற்றல் மிக்கவர்

407. ஊஷ்மலமத:- கதகதப்புடன் உள்ள மத நீர்ப்பெருக்குள்ளவர்.

408. ஊஹாபோஹதுராஸத: - தத்துவ ஆராய்ச்சியின் பயனான ஏற்பிற்கோ மறுப்பிற்கோ உட்படாதவர். ஏற்பிற்கான ஆய்வு ஊஹம். மறுப்பிற்கான ஆய்வு அபோஹம். இவற்றிற்கு அப்பாற்படுவதால் எவ்வித ஆய்விற்கும் உட்படாதவர்.

ருக்யஜுஸ்ஸாம ஸம்பூதி: ருத்த்திஸித்த்திப்ரவர்தக: ।
ருஜுசித்தைகஸுலப: ருணத்ரயவிமோசக: ॥ 77.

409. ருக்யஜுஸ்ஸாம ஸம்ப்பூதி: - ருக்வேதம் யஜுர்வேதம், ஸாமவேதம் இவற்றைத் தான் தோன்றுமிடமாகக் கொண்டவர். மூன்று வேதங்களுக்கும் தோற்றுவாய்.

410. ருத்த்தி - ஸித்த்தி - ப்ரவர்தக: - செல்வம், செல்வத்தின் பயனைப் பெறுதல் இரண்டையும் இயக்குபவர். பேரரசு அணிமா முதலிய யோக முறைப்பயிற்சி, அதன் பலன் இவற்றைத் தருபவர். ருத்திதேவி, ஸித்திதேவி இவர்களை அடியார்களுக்கு அருள் புரியத்தூண்டுபவர்.

411. ருஜுசித்தைக ஸுலப:- நேர்மனம் உள்ளவருக்கு மட்டும் எளிதில் கிட்டுபவர். உடலும் உள்ளமும் வாக்கும் ஒருங்கே இணைந்து செயல்படுபவர் ருஜு - நேர்மனமுள்ளவர்.

412. ருணத்ரயவிமோசக: - முக்கடன்களிலிருந்து விடுவிப்பவர். பித்ருருணம் - தன்னை மகனாகப் பெற்று வளர்த்து ஆளாக்கிய பெற்றோரிடம் பட்ட கடன் - அவர்களைப் போன்று நற்சந்ததியைப் பெற்று வளர்ப்பது மூலம் இது தீரும். தேவருணம் - மழை வெயில், காற்று ஒளி எனப்பலவற்றை அளித்த தேவர்களிடம் பட்ட கடன், வேள்வி நற்பணி முதலியவற்றால் இது தீரும். ருஷிருணம் - தன்னலமின்றி ஆராய்ந்து கண்டவற்றை நூலுருவில் தந்த அறிஞர்களிடம் பட்ட கடன். பிறருக்கு நூலறிவால் சுய அறிவை வளர்ப்பதால் இது தீரும். இறையருளால் தான் மூன்று கடன்களிலிருந்தும் விடுபட இயலும்.

லுப்தவிக்க்நஸ் ஸ்வபக்தாநாம் லுப்த சக்தி: ஸுரத்விஷாம் ।
லுப்தஸ்ரீர் விமுகார்சாநாம் லூதாவிஸ்போடநாஶந: ॥ 78.

413. லுப்தவிக்க்நஸ் ஸ்வபக்தாநாம் - ஸ்வபக்தாநாம் லுப்தவிக்க்ந:- தன்னடியார்களுக்கு நேர்கிற தடைகளைப் போக்கடிப்பவர். (ருூ என்ற ஸம்ஸ்கிருத எழுத்தில் தொடங்குகிற சொல் இல்லாமையால் ஸமமாக ஒலிக்கின்ற லு என்ற ஸம்ஸ்கிருத எழுத்தில் தொடங்குகிற நாமங்கள் மூன்று. அவற்றைப் பொருள் கூறுமுறையையொட்டி ஸ்வபக்தாநாம் லுப்தவிக்கந: என்றவாறு விளக்கப்படுகிறது. ருூ வின் நெடில்

அட்சரத்திலும் சொல்லில்லாததால் ஜூ என்று தொடங்குகிற சொல் ஏற்கப்பட்டுள்ளளது).

414. லுப்தஶக்தி: ஸுரத்விஷாம் - ஸுரத்விஷாம் லுப்த ஶக்தி: - தேவ எதிரிகளான அஸுரர்களின் வலிமையைப் போக்கடிப்பவர்.

415. லுப்தஶ்ரீ: விமுகார்சாநாம் - விமுகார்சாநாம் லுப்தஶ்ரீ:- தன் வழிபாட்டில் ஆர்வமற்றவர்களின் பெருமையை மங்கச் செய்பவர். (ஸ்வபக்தாநாம் லுப்தவிக்ந்நாய நம:, ஸுரத்விஷாம் லுப்தஶக்தயே நம:, விமுகார்சாநாம் லுப்த ஶ்ரியே நம: என்று அர்சனைக்கான நாமம்).

416. லூதா விஸ்ப்போடநாசன: - சிலந்தி விஷம் காணாக்கடி, என விஷத்தீண்டலால் நேர்கிற கொப்புளங்களைப் போக்குபவர்.

ஏகாரபீட மத்த்யஸ்த்த ஏகபாதக்ருதாஸந: ।
ஏஜிதாகிலதைத்யஶ்ரீ ரேதிதாகிலஸம்ஶ்ரய: ॥ 79

417. ஏகாரபீடமத்த்யஸ்த: - 'ஏ' என்ற எழுத்தின்மூல வடிவான திரிகோண பீடத்தில் நடுவில் பிந்துவில் அமர்ந்தவர்.

418. ஏகபாதக்ருதாஸந: - ஒற்றைக்காலில் நிற்பவர். காசியில் துராஸதன் என்ற அசுரனால் ஏற்பட்ட துயரை நீக்க ஒரு திருவடியை அசுரனின் தலையில் வைத்து அவன் கொழுப்பை அடக்க மற்றொரு காலை ஊன்றி நின்றவர்.

419. ஏஜிதாகில தைத்யஶ்ரீ: - அசுரர்களின் பெருமையைக் குலைத்தவர்.

420. ஏதிதாகிலஸம்ஶ்ரய: - தன்னைப்புகலடைந்தவரை ஓங்கச் செய்தவர்.

ஐஸ்வர்ய நிதிரைஸ்வர்யம் ஐஹிகா முஷ்மிகப்ரத: ।
ஐரம்மதஸமோந்மேஷ: ஐராவதநிபாநந: ॥ 80

421. ஐஸ்வர்யநிதி: - பக்தர்களுக்கு வழங்க, பேராளுமைக்கும் செல்வத்திற்கும் காப்பிடமானவர்.

422. ஐஸ்வர்யம் - பேராளுமையும் செல்வமுமானவர்

423. ஐஹிகாமுஷ்மிகப்ரத: - இம்மையிலும் மறுமையிலும் நலன்களை வழங்குபவர்.

424. ஐரம்மதஸமோந்மேஷ: - மின்னல் போன்று கணத்தில் உலகை ஒளிர வைப்பவர்.

425. ஐராவதநிபாநந: - ஐராவதத்தின் முகம் போன்று முகமுள்ளவர்.

ஓங்காரவாச்ய ஓங்கார: ஓஜஸ்வாநோஷதீபதி: ।
ஔதார்ய நிதிரௌத்தத்யதுர்ய ஔந்நத்யநிஸ்வந: 81

426. ஓங்காரவாச்ய: - ஓங்காரம் என்ற எழுத்தின் நேரிடைப்பொருளானவர்

427. ஓங்கார: - இறைநிலை உணர்த்துகிற ஓங்காரமானவர். ஓங்காரமும் அதன் உட்பொருளான கடவுளுமானவர்.

428. ஓஜஸ்வான் - ஓஜஸ்மிக்கவர். உடலின் அனைத்து தாதுக்களின் உட்சாரம் ஓஜஸ் எனப்பெறும் (இது குறைந்தால் உயிரே போகும்). ஓஜஸ் எனப்பெறும் இதுவே வீரத்தின் மூலம்.

429. ஓஷதீபதி: - காய்த்தவுடன் அழிகிற பயிரினம் ஓஷதியாகும். உயிர்பிரியும் வரை உடற்சூடு சமநிலையில் இருக்க உதவுவதால் ஓஷதி (ஓஷம் - உடற்சூடு) நெற்பயிர் முதலானவை. அவைகளின் பதி சந்திரன் - சந்திரனாயிருப்பவர்.

430. ஔதார்யநிதி: - வள்ளல் தன்மையின் கருவூலம். செல்வநிறைவும் கொடையால் மனநிறைவும் பெற்றவர்.

431. ஔத்தத்யதுர்ய: - தன் அடியார்களைக் காப்பாற்றத்தன் முரட்டுத்தனத்தை முன் நிறுத்துபவர்.

432. ஔந்நத்ய நிஸ்வந:- கம்பீரமான பிளிறலால் வானை நிரப்புபவர். உரத்து ஒலிப்பவர்.

அங்குஶ: ஸுரநாகாநாம் அங்குஶ: ஸுரவித்விஷாம்.:
அ:ஸமஸ்த விஸர்காந்த பதேஷு பரிகீர்தித: 82

433. அங்குஶ:- ஸுரநாகாநாம் - ஸுரநாகாநாம் அங்குஶ: தேவர்களையும் நாகர்களையும் கட்டுப்படுத்துபவர். தேவர்களாகிய யானைகளுக்கு துரட்டி போன்றவர். தேவர்கள் வானிலும் நாகர்கள் பாதாளத்திலும் வீர்யமிக்கவர்கள். அவர்களைக் கட்டில் அடக்கத் துரட்டி போன்றவர். யானையை அடக்கத் துரட்டியின் அருகாமையே போதும். அதனால் தாக்க அவசியமில்லை. யானையின் காலின் மேல் அதன் பாகன் துரட்டியைச் சாற்றி வைத்திருப்பார். யானை கட்டுக்கடங்கும். பகவானின் பெயரும் அருகாமையும் தேவர்களையும் நாகர்களையும் கட்டில் வைக்கும். தேவர்களும் நாகர்களும் அடங்கும்போது நடுவிலுள்ள மனிதன் முதலானோரும் அடங்குவர். அம் அ: என்பது அனுஸ்வாரம் விஸர்கம் என்ற இரு எழுத்துக்களின் வரி வடிவம். இந்த மூன்று நாமங்கள் அவ்விரண்டினிடத்தில் வருகின்றன. ஸுரநாகாநாம் அங்குஶாயநம:

434. அங்குஶ: ஸுரவித்விஷாம் - ஸுரவித்விஷாம் அங்குஶ: தேவசத்ருக்களுக்கு அஸுரருக்கு அங்குசமானவர். ஸுரவித் விஷாம் அங்குசாய நம:.

435. அ: ஸமஸ்த விஸர்காந்த பதேஷு பரிகீர்தித: - அ: ஆ: என்று தொடங்கி ஓ: ஔ: என்ற விஸர்கத்தில் முடிகிற எல்லா பதங்களுக்கும் பிரதிநிதியாக அ: என்ற விஸர்கமாக இருப்பவர். விஸர்கம் தனித்து உச்சரிக்க முடியாத எழுத்து. कामः रामः हरिः என்று தொடங்கி शंभोः द्यौः என்பது வரை தாம் சேர்ந்த உயிர் எழுத்திற்கு ஏற்பத் தனித்து விஸர்கம் ஒலிக்கும். விஸர்கம் ஒன்றேயாயினும் உச்சரிப்பில் மாற்றம் உண்டு. ராம: (ஹ) ஹரி: (ஹி) ஶம்பு: (ஹு) என்று விஸர்கம் தனி ஒலி பெறுவதைக் காணலாம். பகவானும் தாம் சேர்ந்த பொருளுக்கேற்ப பல வடிவங்களைப் பெறுகிறார்.

கமண்டலுதர: கல்ப: கபர்தீ கலபாநந: ।

கர்மஸாக்ஷீ கர்மகர்தா கர்மாகர்மபலப்ரத: ॥ 83

436. கமண்டலுதர: - துதிக்கை நுனியில் அமுதகலசமாகிற கமண்டலு ஏந்தியவர்

437. கல்ப: - சிறந்த அமைப்பாளர். உலகைப் படைப்பதிலும் காப்பதிலும் ப்ரளயத்தில் ஒடுக்குவதிலும் இவரது அமைப்புத் திறனைக் காணலாம்.

438. கபர்தீ - சடைமுடியர். கபர்தி என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்ற சிவனானவர். கபர்தம் - சோழி. மல்லன் என்ற அசுரனை அடக்கச் சோழிகளாலான மாலையுடன் தோன்றியவர். மல்லனை அடக்கியதால் மல்லாரி என்று பெயர் பெற்றவர்.

439. கலபாநந: - யானைமுகத்தோன். ஒலியும் (கல) ஒளியும் (பா) உயிரும் (அநநம்) அளிப்பவர்.

440. கர்மஸாக்ஷீ - நம் செயல்களனைத்தையும் கண்காணிப்பவர். வெளியில் சூர்யன் சந்திரன் முதலானோராகவும் உள்ளத்தில் அந்தர்யாமியாகவும் உள்ளும் புறமும் நின்று கண்காணிப்பவர்.

441. கர்மகர்தா - உள்ளத்தில் உறைந்து கெட்ட எண்ணமுற்றவரைக் கெட்ட செயலில் தூண்டி வீழ்த்துபவர். நல்லெண்ணமுள்ளவரை நற்செயலில் தூண்டி ஏற்றம் தருபவர். கருமத் தொடர்பற்றவர். கர்மஸாக்ஷியாக கர்ம கர்த்தாவாக இருப்பது உலகக் கட்டுப்பாட்டிற்காக.

442. கர்மாகர்ம பலப்ரத: - நல்வினைக்கும் கெட்ட வினைக்கும் தக்க பலனளிப்பவர்.

கதம்பகோலகாகார: கூஶ்மாண்ட கணநாயக: ।

காருண்ய தேஹ: கபில: கதக: கடிஸூத்ரப்ப்ருத் ॥ 84

443. கதம்ப கோலகாகார: - கடம்பு மொட்டு போன்ற குண்டலினீ சக்தியாக விளங்குபவர். கடம்பு மொக்குகள் சேர்ந்தே விரியும். சேர்ந்தே சுருங்கும் - குண்டலினியின்

ஆதாரமான மூலாதாரத்தின் அதிஷ்டான தேவதை ஸ்ரீமஹாகணபதி. இவரது அருள்பாயும்போது மூலாதாரம் முதல் துவாதசாந்தம் வரையுள்ள அனைத்து குண்டலினி கேந்திரங்களும் சேர்ந்தே விரியும். அருள்பாயாத போது அனைத்தும் சுருங்கிவிடும். யோகப்பயிற்சி மூலம் இறைவன் அருளால் குண்டலினீ சக்தி மலரும்போது அமுதம் பொங்கி நிர்விகல்பஸமாதி கூடும் என்பர்.

444. கூஶ்மாண்டகணநாயக:- கூச்மாண்டர்கள் என்ற கெட்ட கிரஹங்களின் கூட்டத்தைக் கட்டுபடுத்துபவர். அவற்றின் தீமை விளைவிக்கிற சக்தி இவரது கட்டுப்பாட்டிற்குள் உள்ளது.

445. காருண்யதேஹ: - கருணையே வடிவானவர்.

446. கபில: - கருஞ்சிவப்பு நிறமுள்ளவர். கபிலமுனி வராகத் தோன்றி ஸாங்கிய தரிசனம் கண்டவர்.

447. கதக: - ஸம்பிரதாய வழிமுறைகளைக் கூறுபவர். கபிலர் முதலிய ஆசார்யர்களாகத் திகழ்ந்தவர்.

448. கடிஸூத்ரப்பருத்: - ரத்னமிழைத்த அரை ஞாண் அணிந்தவர் (இனி கவர்கத்தின் இரண்டாம் எழுத்து ख வை முதல் எழுத்தாகக் கொண்டநாமங்கள்.

க்கர்வ: க்கட்கப்ரிய: க்கட்கக்காந்தாந்தஸ்த்த: க்கநிர்மல: ।

க்கல்வாட ஶ்ருங்க நிலய: க்கட்வாங்கீ க்கதுராஸத: ॥ 85

449. க்கர்வ: - குள்ளர். கசியபரின் புதல்வராக வாமனவடிவில் வந்தவர்.

450. க்கட்கப்ரிய:- காண்டாமிருகத்திடம் பிரியமுள்ளவர். வாளில் ஆர்வமுள்ளவர்.

451. க்கட்க க்காந்தாந்தஸ்த்த: - க்கட்க என்ற (खड्ग) சொல்லில் கடைசியிலுள்ள ग என்ற எழுத்தினுள் சக்தியாக இருப்பவர். (கணபதியின் பீஜமந்திரத்தை வெளிப்படையாகவும் நேரிடையாகவும் கூறுமல் சுற்றி மறைத்துச் சொல்வர்).

452. க்கநிர்மல: - ஆகாயம் போன்று மாசற்றவர்.

453. க்கல்வாடஶ்ருங்க நிலய: - மொட்டையான மலைச் சிகரத்தில் இருப்பவர். மரங்களே முளைக்காத மலைச்சிகரம் வழுக்கைத்தலை (மொட்டை) போலுள்ளது.

454. க்கட்வாங்கீ - உறைவாள் கொண்டவர். கட்வாங்கம்- வீரர் இடுப்பின் கச்சைக்குள் செறுகிய குத்துக்கத்தி அல்லது உறைவாள். முழங்கால் முட்டிபோலும் கட்டிற்கால் போலும் பிடி சிறுத்து அடிக்கும் பகுதி உருண்டு பெரிதாக உள்ள குருந்தடி கட்வாங்கம் என்பர் சிலர்.

455 - க்கதுராஸத: - ஆகாயம் போல் எட்ட முடியாதவர். நெருங்க நெருங்க விலகுவது ஆகாயத்தின் இயல்பு. பகவானும் இத்தகையவர். இனி (ग என்ற மூன்றும் எழுத்தை முதல் எழுத்தாகக் கொண்ட நாமங்கள்).

குணாட்ட்யோ கஹநோ கஸ்த்தோ கத்யபத்ய ஸுதார்ணவ: ।

கத்ய காநப்ரியோ கர்ஜோ கீதகீர்வாண பூர்வஜ: ॥ 86

456. குணாட்ட்ய: - எண்ணற்ற சிறப்புகள் நிரம்பியவர்

457. கஹந: - வெளி ஒளியால் காண இயலாதவாறு மறைவில் இருப்பவர். உள்ளொளியால் மட்டும் காணப் பெறுபவர்.

458. கஸ்த்த: - ग (க) என்ற பீஜாக்ஷரத்தினுள் பதிந்தவர்

459. கத்ய பத்ய ஸுதார்ணவ: - வசனமாகவும் செய்யுளாகவும் உள்ள காவியத்தின் சுவையமுதமானவர்.

460. கத்யகாநப்ரிய:- சொல்லவும் கேட்கவும் இனிய ஸாமவேத கானத்தில் பிரிய முள்ளவர்.

461. கர்ஜ: - மேகம் போன்று இனிது முழங்குபவர்.

462. கீதகீர்வாணபூர்வஜ: - நாதத்திலிருந்து எழும் கீதம். 'அதனுல் துதிக்கப்பெறுகிற தேவர்கள். இவர்களுக்கு முன்னவர்.

குஹ்யாசாரரதோ குஹ்யோ குஹ்யாகமநிரூபித: ।

குஹாஶயோ குஹாப்த்திஸ்த்தோ குருகம்யோ குரோர்குரு: ॥ 87.

463. குஹ்யாசாரரத:- ரகசிய வழிபாட்டில் நாட்டமுள்ளவர். உள்ளமென்ற குகையில் (மறைவிடத்தில்) தங்கியுள்ள ஜீவன், அந்தர்யாமி இவ்விருவருடன் தொடர்பு கொள்வதில் களிப்புறுகிற பரமாத்மாவாக உள்ளவர்.

464. குஹ்ய:- குகப் பெருமானுக்கு இதமானவர். வெளி நாட்டமற்ற தனிமையில் உணரத்தக்கவர். மறை பொருள்.

465. குஹ்யாகம நிருபித: - மறை பொருளை விளக்குகிற ஆகமங்களாலும் வேதங்களாலும் சான்றுகளுடன் விளக்கப் பெற்றவர்.

466. குஹாஶய: - இதய குகையில் ஓய்வு பெறுபவர்.

467. குஹாப்த்திஸ்த்த:- விளக்கப் பெருத ஆகாயப் பெருவெளியாகிய பெருங்கடலில் உள்ளவர். நாம் காண்கிற விண்வெளிக்கப்பாலுள்ள பெருவெளி எவ்வகையிலும் உணரப் பெருதது. பகவானின் கால்பங்கே விண்வெளியிலும் அதில் அடங்கிய உலகங்களிலும் வெளிப்பட்டுள்ளது. மற்ற முக்கால் (பெரும்) பகுதி அந்தப் பரவெளியில் பரவியுள்ளது. "பாதோ(அ)ஸ்ய விஶ்வா பூதாநி. த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம் திவி" (புருஷஸூக்தம்)

468. குருகம்ய:- குருவின் உபதேசத்தால் உணரப் பெறுபவர்.

469. குரோர் குரு:- தந்தைக்கு ப்ரணவ உபதேஶம் செய்த குமர குருவிற்கும் ஸ்ருஷ்டித் தொடக்கத்தில் பிரும்மாவைப் படைத்து அவருக்கு வேதம் தந்த நாராயணனுக்கும் குரு. (இனி ஘ 'க்க' வை முதல் எழுத்தாகக் கொண்ட நாமங்கள்)

க்கண்டா க்கர்க்கரிகாமாலீ க்கடகும்ப்போ க்கடோதர: ।
சண்டஶ் சண்டேஶ்வர ஸுஹ்ருத் சண்டீஶஶ் சண்டவிக்ரம: ॥ 88.

470. க்கண்டாக்கர்க்கரிகாமாலீ- இனிது ஒலிக்கின்ற சதங்கைகள் உள்ள மாலை தரிப்பவர். (பால கணேசராகத் த்யானத்தில் இது அதிகம் பொருந்தும்).

471. க்கடகும்ப்ப:- கவிழ்த்த இருபானைகள் போன்ற இரு முண்டுகளுள்ள மத்தக முடையவர்.

472. க்கடோதர:- குடம் போன்று முன் தள்ளிய வயிறுள்ளவர்.

473. சண்ட:- முரடர். அடங்காத வீர முள்ளவர்.

474. சண்டேஶ்வர ஸுஹ்ருத்- சிவபக்தரரான சண்டே-சுவரரது தோழர்.

475. சண்டீஶ:- சண்டிகை தேவியின் ஈசன்.

476. சண்ட விக்ரம:- கோப வெறிமிக்க சண்டர் எனும் கணத்தை வலிவ்வால் அடக்கியவர். மிக்க வலியவரிடத்தில் செல்வாக்கு உள்ளவர்.

சராசரபதிஶ் சிந்தாமணி சர்வணலாலஸ: ।
ச்சந்தஶ் ச்சந்தோ வபுஶ் ச்சந்தோ துர்லக்ஷ்யஶ் ச்சந்தவிக்ரஹ: ॥

477. சராசரபதி:- அசைவதும் அசையாததுமானவற்றின் இறைவன். (சரம் அசரம் என உலகைப் பிரிப்பர்.).

478. சிந்தாமணி சர்வணலாலஸ:- விரும்பியதைத் தருகிற சிந்தாமணி, காமதேனு, கற்பகமரம் முதலானதன் செருக்கை விழுங்குவதில் நாட்டமுள்ளவர். (இனி ஞ 'ச்ச' வை முதல் எழுத்தாகக் கொண்ட (நாமங்கள்)

479. ச்சந்த:- காயத்ரி அனுஷ்டுப் என்றவாறு சந்த அமைப்பாக உள்ளவர்.

480. ச்சந்தோவபு:- வேதத்தை வடிவமாகக் கொண்டவர்.

481. ச்சந்தோ துர்லக்ஷ்ய:- வேதத்தால் அடையாளம் காட்ட இயலாதவர்.

482. ச்சந்த விக்ரஹ:- விரும்பியவாறு வடிவெடுப்பவர்.

ஜகத்யோநிர் ஜகத் ஸாக்ஷீ ஜகதீஶோ ஜகந்மய: ।
ஜபோ ஜபபரோ ஜப்யோ ஜிஹ்வாஸிம்ஹாஸநப்ரபு:॥ 90

483. ஜகத்யோநி:- உலகின் தோற்றுவாய், ஒன்றோடொன்று இணைய இயலாத இயல்புடைய ப்ரக்ருதியும் புருஷனும் இணைந்து உயிரினமாக உருவடைகிற இடமானவர். (யோநி)

484. ஜகத்ஸாக்ஷீ- உலகின் இயக்கமனைத்தையும் கண்காணிப்பவர்.

485. ஜகதீஶ:- உலகை வரையறைக்குட்படுத்தி ஆள்பவர்.

486. ஜகந்மய:- எங்கும் நிறைந்துள்ளமையால் உலகமானவர்.

487. ஜப:- மந்திர ஜபம் என்ற செயல் வடிவானவர்.

488. ஜபபர:- ஜபத்தில் முனைந்த ஸாதகரானவர்.

489. ஜப்ய:- ஜபத்தால் உணரத்தக்க தேவதையானவர். மந்திரம் அதன் ஜபம், அதன் தேவதை, ஜபிப்பவன் என எல்லாம் அவரே. பக்தியுடன் ஜபிப்பவன் தன்னை மறந்து இறைவனுடன் ஒன்றிப் போவதால் அத்தேவதையாகவே மாறுகிற அத்புதம் நேர்கிறது.

490. ஜிஹ்வாஸிம்ஹாஸநப்ரபு:- மனமொன்றி ஜபிப்பவனின் நாக்கே ஸிம்ஹாஸநமாக, அதில் அமர்ந்து ஸாதகன் விரும்பியதை அளிக்கிற ப்ரபு. (இனி झ 'ஜ்ஜ' வை முதல் எழுத்தாகக் கொண்ட நாமங்கள்.)

ஜ்ஜலத்ஜ்ஜலோல்லஸத் தாநஜ்ஜங்காரி ப்ரமராகுல: ।
டங்காரஸ்ப்பாரஸம்ராவஷ்டங்கார மணிநூபுர: ॥ 91

491. ஜ்ஜலத்ஜ்ஜல்லோல்லஸத்தாநஜ்ஜங்காரி ப்ரமராகுல:- கன்னங்களிலிருந்து சல சல என்று பெருகுகிற மதநீரைப் பருக ரீங்காரமிட்டுச் சுற்றி வருகிற தேனீக்களால் பரபரப் படைந்தவர்.

492. டங்காரஸ்ப்பாரஸம்ராவ:- வெண்கல ஒலி போன்று கணீர் ஒலியுடன் பிளிறுபவர்.

493. டங்கார மணிநூபுர:- டங்டங் என்றொலிக்கிற ரத்தினக் கால் சிலம்புள்ளவர். (இனி ठ 'ட்ட' வை முதல் எழுத்தாகக் கொண்ட நாமங்கள்)

ட்டத்வயீபல்லவாந்தஸ்த்தஸர்வமந்த்ரைகஸித்தித:।
டிண்டி முண்டோ டாகிநீஶோ டாமரோ டிண்டிமப்ரிய: ॥ 92

494. ட்டத்வயீ பல்லவாந்தஸ்த்தஸர்வமந்த்ரைகஸித்தித:- ஸ்வாஹா என்று முடிவுறுகிற அனைத்து மந்திரங்களின் ஜபத்தின் ஸித்தியைத் தருபவர். (இனி ड वை முதல் எழுத்தாகக் கொண்ட நாமங்கள்).

495. டிண்டிமுண்ட:- கவிழ்ந்த டமாரம் போன்ற தலை முண்டுகளுள்ளவர்.

496. டாகிநீஶ:- டாகினீ முதலான யோகினிகளின் தலைவர். ஸாகிநீ, ராகிநீ, லாகிநீ, காகிநீ, டாகினீ, ஹாகிநீ, யாகிநீ என்று யோகினி தலைவிகள் ஏழு. இவர்களை ஷோடாநியாஸ முறையில் யோகிநீ ந்யாஸத்தில் வழிபடுவர்.

497. டாமர:- டாமர தந்திரத்தால் விளக்கப் பெறுபவர். டாமர தந்திர வடிவினர்.

498. டிண்டிமப்ரிய:- பறைவாத்ய ஒலியில் விருப்ப முள்ளவர். (இனி ढ 'ட்ட' வை முதல் எழுத்தாகக் கொண்ட நாமங்கள்).

ட்டக்காநிநாதமுதிதோ ட்டௌகோ ட்டுண்டிவிநாயக:।
தத்வாநாம் பரமம் தத்வம் தத்த்வம்பதநிரூபித: ॥ 93

499. ட்டக்காநிநாத முதித:- உடுக்கை ஒலி கேட்டு மகிழ்பவர்.

500. ட்டௌகः- உயிரினத்தின் உள்ளத்தில் மறைந்து நின்று கண்காணிப்பவர். எல்லா மறிந்தவர். எங்கு முள்ளவர்.

501. ட்டுண்டி விநாயகः- பக்தர்கள் தேடிப் பெறப் பெறுகிற விநாயகர். தன்னைக் கட்டுப்படுத்த தனக்கு மேல் எவருமில்லாதவர். தனிச் சிறப்புள்ள தலைவர். காசியிலுள்ளவர்.

502. தத்த்வாநாம் பரமம் தத்த்வம்:- தத்துவங்களில் மூத்த பெரும் தத்துவம். அனைத்துத் தத்துவங்களையும் தோற்றுவித்த மூல தத்துவம். தத்துவம் - நிலைத்த சூட்சுமப் பொருள். ஆத்ம தத்துவம் வித்யாதத்துவம் சிவ தத்துவம் என்று தத்துவங்கள் மூவகைப்படும். முன்னிரு தத்துவங்கள் *24* ஜட தத்துவங்களாகும். ஜட தத்துவத்திற்கு அப்பாலான சிவ தத்துவமாக இருப்பவர். மூன்று தத்துவ நிலைக்கும் அப்பாற்பட்டவரும் கூட (நா. *374*).

503. தத்த்வம் பத நிரூபித:- தத் - பரம்பொருள். த்வம் - ஜீவன். தத்-த்வம் என்று சொற்களால் வகைப்படுத்தப்பட்டவர். சொல்லளவில் வேறுபட்ட இவை ஞானியின் உணர்வில் ஒன்றே என்று தத்த்வமஸி என்ற உபநிடத மஹாவாக்யம் நிரூபித்து உணர்த்தப் பெறுபவரும் இவரே.

தாரகாந்தரஸம்ஸ்த்தாநஸ் தாரகஸ்தாரகாந்தகः।
ஸ்த்தாணுஸ் ஸ்த்தாணுப்ரியஸ்ஸ்த்தாதா ஸ்தாவரம் ஜங்கமம்
ஜகத்॥ 94

504. தாரகாந்தரஸம்ஸ்த்தாந:- கண்விழிகளின் இடையே அமர்ந்தவர். யோகி தியான யோகத்தில் இரு புருவங்களிடையே இரு விழிகளும் குவியும்படித் தன் பார்வையைச் செலுத்தித்தியானம் செய்யும்போது அவருக்குப் புலப்படுபவர். கண்ணினுள்ளே பார்க்கும் சக்தியாக உணரத்தக்கவர்.

505. தாரகः- துயர்ச் சூழலிலிருந்து கரையேற்றுபவர். தாரகம் என்ற ஓங்கார வடிவினர். நற்கதிக்கு இட்டுச் செல்பவர்.

506. தாரகாந்தகः- தாரகாசுரனை மாய்த்த குமரக் கடவுளானவர். (இனி थ த்த எழுத்தில் தொடங்குகிற சொற்களில்லாததால் स्थ வை முதல் எழுத்தாகக் கொண்ட நாமங்கள்).

507. ஸ்த்தாணுः- பிரளய காலத்தில் காற்று, தீ, வெள்ளம் இவற்றால் பாதிப்புறாமல் நிலைத்திருப்பவர். வைரம் பாய்ந்து முதிர்ந்த மரம் துளிர்க்காமல் கிளை பரவாமல் உருமாற்றமிராமல் இறுகியிருப்பது போல் நிலைத்தவர்.

508. ஸ்த்தாணுப்ரியः- ஸ்தாணு என்ற சிவ பெருமானுக்கு இனியவர்.

509. ஸ்த்தாதா- என்றும் நிலைத்திருப்பவர். எதிர்த்து நின்று நிலைத்தவர். போரோ பிரளயமோ எதுவும் இவர் நிலையைப் பாதிக்க இயலாது.

510. ஸ்த்தாவரம் ஜங்கமம் ஜகத்- அசையாததும் அசைவதும் உயிர்த் திருப்பதுமான உலகமானவர். இது மூன்று தனிப் பதங்கள் கொண்ட நாமம். ஸ்த்தாவராய ஜங்கமாய ஜகதே நமः என்று அர்ச்சனை. (இனி द தொடங்குகிற நாமங்கள்)

தக்ஷயஜ்ஞப்ரமதநோ தாதா தாநவமோஹநः ।
தயாவாந் திவ்ய விபவோ தண்டப்ப்ருத் தண்டநாயகः ॥ 95

511. தக்ஷயஜ்ஞப்ரமதநः- தக்ஷனுடையே வேள்வியை அழித்தவர். அதனைச் செய்த சிவ பெருமானாக வீர பத்திரராக ஆனவர்.

512. தாதா- பாபம் நீக்கிப் புனிதப்படுத்துபவர்.

513. தாநவ மோஹநः- அசுர இனத்தை அவர்களது குரூர இயல்பை யொட்டி நல்வழி செல்ல முடியாதவாறு குழப்புபவர். அமுதத்தைப் பங்கிடுகையில் அசுரர் பங்கு பெறுமல் பெண்வடிவெடுத்து தன்வனப்பால் மயக்கிய நாராயண மோஹினியும் இவரே.

514. தயாவாந்- பரிவு மிக்கவர். தன் பக்தர் துயர் நீக்க பேரிரக்கம் கொள்பவர்.

515. திவ்யவிபவஃ- தெய்விகப் பெருமை மிக்கவர். பெருஞ் செல்வமளிப்பவர்.

516. தண்டப் ப்ருத்- தண்டாயுதம் ஏந்தியவர். அரச நீதியைக் காப்பவர்.

517. தண்ட நாயகஃ- செங்கோலாட்சி நன்கு நடைபெறச் செய்பவர். யமன் இந்திரன் முதலிய கோலாட்சி புரிபவரையும் கட்டுப்படுத்துபவர்.

தந்தப்ரபிந்நாப்ப்ரமாலோ தைத்யவாரணதாரண: ।
தம்ஷ்ட்ராலக்நத்விபக்கடோ தேவார்த்தந்ருகஜாக்ருதிஃ ॥ 96

518. தந்தப்ரபிந்நாப்ப்ரமாலஃ- தலையசைத்துத் தந்தங்களால் மோதி மேகவரிசையைச் சிதற அடிப்பவர். (நா.120).

519. தைத்யவாரண தாரணஃ- அசுரர்கள் அணிவகுத்து முன்னேறுவதைத் தடுத்து பிளப்பவர்.

520. தம்ஷ்ட்ராலக்நத்விபகடஃ- தெற்றிப்பல்லில் இடுக்கி யானைப் படையை நசுக்குபவர்.

521. தேவார்த்த ந்ருகஜாக்ருதிஃ- தேவர்கள் வேண்ட யானை - மனித உருவெடுத்தவர். பரம் பொருள் தனக்கெனத் தனித்து வடிவமைப்பு கொள்ளாத போதும் பக்தர்களுக்கு நேர்கிற நெருக்கடியை மாற்ற - இயல்பாகக் கூடாததையும் கூட்டி வடிவெடுப்பதுண்டு. மனித உடலில் யானைமுகப் பொருத்தமும் இத்தகையதே. மனித உடலுக்கு இதத்தை யானையின் தலை (மூளை) சிந்தியாது. யானை சிந்திப்பதை மனித உடல் நிறை வேற்ற இயலாது. இந்தச் சேராச் சேர்க்கையே இறைவனின் லீலை. (இனி ध வின் தொடங்குகிற நாமங்கள்).

த்தநத்தாந்யபதிர் த்தந்யோ த்தநதோ த்தரணீ தரஃ।
த்த்யாநைகப்ரகடோ த்த்யேயோ த்த்யாநம் த்த்யான பராயணஃ॥ 97

522. த்தநத்தாந்யபதிஃ - பொருளேயும் பொருளால் பெறப் பெறுவதையும் தருபவர். தநம்-செல்வம், தான்யம்- செல்வத்தைப் பயன்படுத்திப் பெறுகிற வாழ்க்கை வசதி - அரிசி முதலியவை. இவற்றைத் தன் பொறுப்பில் கொண்டு தக்கவருக்கு வழங்குபவர்.

523. த்தந்யஃ - செயல் நிறைவால் மகிழ்பவர். செல்வமும் செல்வத்தைப் பெற உதவுகிற புண்யமுமுள்ளவர்.

524. த்தநதஃ - செல்வமும் புண்யமும் வழங்குபவர்.

525. த்தரணீத்தரஃ- பூமியைத் தன் நிலேயில் நிற்கத் தாங்குபவர். பூமியைத் தாங்குகிற ஆதிஶேஷன், திக்கஜங்கள் முதலான வற்றின் ஆற்றலாக விளங்குபவர்.

526. த்த்யாநைகப்ரகடஃ- தியானத்தால் மட்டும் புலப் படுபவர்.

527. த்த்யேயஃ - தியானிக்கத் தக்கவர்.

528. த்த்யாநம் - தியானம் எனும் ஒரு முனைப்பட்ட சித்தப் போக்கானவர்.

529. த்த்யாநபராயண:- தியானத்தில் ஆழ்ந்த கருத்துள்ளவர். தியானிக்கத் தக்க தேவன். தியான மெனும் சித்த ஆற்றல், தியானம் செய்பவர், என்ற திரிபுடி வடிவானவர். (நா. *527-529*).

நந்த்யோ நந்திப்ரியோ நாதோ நாதமத்த்யப்ரதிஷ்ட்டிதஃ।
நிஷ்கலோ நிர்மலோ நித்யோ நித்யாநித்யோ நிராமயஃ॥ 98

530. நந்த்யஃ - மகிழ்விக்கத் தக்கவர். மேலான சுகம் பெற உதவுபவர். நந்தஃ என்றும் பாடம். ஆனந்தமே உருவானவர்.

531. நந்திப்ரியஃ- நந்திகேசுவரரிடம் பிரியமுள்ளவர், நந்திகேசுவரருக்குப் பிரியமானவர்.

532. நாதஃ- உள்ளத்தில் எழும் சூட்சும ஒலிவடிவானவர்.

533. நாதமத்த்யப்ரதிஷ்ட்டிதஃ- நாதயோகத்தால் நாத மத்தியில் இருப்பவராக உணரப்படுபவர். நாதயோகத்தால் மனம் நாதத்தில் லயிக்க நாதம் விரிந்து வேருென்றும் புலப்படா நிலேயில் நடுவே கீற்ருெளிபோல் துலங்குபவர்.

534. நிஷ்கலஃ- உருவகப்படுத்த உதவுகிற அவயவ அமைப்பில்லாதவர்.

535. நிர்மலஃ- மாசு மருவற்றவர்.

536. நித்யஃ- தேய்வும் அழிவுமற்ற பூர்ண நிலேயுள்ளவர்.

537. நித்யாநித்யஃ- அழிவுறுவதும் அழிவற்றதுமான அனைத்துமானவர்.

538. நிராமயஃ- பிணியற்றவர். (நா. 365) வினை, அறியாமையெனும் பெரும் பிணியற்றவர்.

பரம் வ்யோம பரம் தாம பரமாத்மா பரம் பதம். ।
பராத்பரஃ பஶுபதிஃ பஶுபாஶவிமோசகஃ ॥ 99

539. பரம் வ்யோம- பர வெளியாயிருப்பவர். ஊழிக் காலத்தில் எல்லாம் ஒன்றுக்குள் ஒன்ருக அடங்கி உருவிழந்து ஆகாயமும் லயமடைந்து, பரவெளி மட்டும் மீதமாகும். அந்தப் பரவெளியானவர்.

540. பரம் தாம- பெருஞ் சோதியானவர். இதனை யடைந்தவர் திரும்பப் பிறக்கமாட்டார். தத் தாம பரமம் மம (கீதை).

541. பரமாத்மா- ஜீவர் அனைவருக்கும் மூலமான ஆத்மா.

542. பரம் பதம்- அனைத்திற்கும் மேலான இடம். அடைய வேண்டிய உயர் நிலை. பலவற்றிற்கும் மேலான நிலை.

543. பராத்பர:- முன்னதற்கும் முன்னவர், மேலானதற்கும் மேலானவர், அப்பாற்பட்டதற்கும் அப்பாற்பட்டவர். அனைத்தையும் சூழ்ந்திருப்பவர், தேவர் முதலானோருக்கும் மூத்தவர்.

544. பஶுபதிः- உயிரின மனைத்திற்கும் தலைவர். தன் நிலை உணராமல் உணர்ச்சிவசப்பட்டு உழல்கிற ஜீவர் பசு. அவர்களைக் கட்டுக் குட்படுத்தி வழி நடத்துபவர்.

545. பஶு பாஶ விமோசநः- பிரமன் முதல் புழுவரை அனைவரும் பசுக்களே. அவர்களைக் கட்டியுள்ள பிணைக் கயிறுகள் பாசங்கள் - அறியாமை, அஹங்காரம், சுகம்-துக்கம் முதலிய துவந்துவங்கள். விருப்பு - வெறுப்பு, புண்யம், பாபம் வாஸனை, ஸம்ஸ்காரம் என்று பலவாறு கட்டுப்படுத்துபவை, இவற்றிலிருந்தும் விடுவிப்பவர். வினையெனும் கயிற்றைக் கொண்டு ஜீவர்களைக் கட்டுகிற இறைவனே அவர்களைக் கட்டிலிருந்தும் விடுவிக்கிறார்.

பூர்ணாநந்தः பராநந்தः புராண புருஷோத்தமः ।
பத்மப்ரஸந்நநயநः ப்ரணதாஜ்ஞாநமோசநः ॥ 100

546. பூர்ணாநந்தः- நிறைந்து தளும்புகிற ஆனந்த வடிவினர். ஆனந்தத்தை விளைவிப்பவர், விளைவு, விளைவிக்கப்பட்ட ஆனந்தம் என்ற திரிபுடியால் பெற்ற ஆநந்தம் பூர்ண மாகாது. விளைவிப்பவனது குறை, விளையும் முறையில் குறை இவை இதன் மூலம் பெறுகிற ஆனந்தத்தில் குறை ஏற்படுத்தும். மனித ஆனந்தம் தேவ ஆனந்தம் முதலியவை குறையுள்ளவை. ஆனந்தமே வடிவான பரம் பொருள் மட்டும் பூர்ணமான ஆனந்தம்.

547. பராநந்தः- மனித ஆனந்தம் முதலான பல ஆனந்தங்களுக்கும் மேம்பட்ட ஆனந்தமானவர்.

548. புராணபுருஷோத்தமஃ- அழியும் தன்மையுள்ள க்ஷரப்பொருள்களாலான உடல் மனம் முதலியவற்றிற்கும் அக்ஷரமான கூடஸ்த ஆத்மாவிற்கும் அப்பால், ஸ்தூலம் ஸூட்சுமம், காரணம் என்ற மூன்று கோசங்களிலும் ஊடுருவி நின்றும் அவற்றில் ஒட்டாமல் நிற்கிற புருஷோத்தமனுக பரமாத்மாவாக உள்ளவர்,

549. பத்மப்ரஸன்ன நயனஃ- தாமரை போன்ற மலர்ந்து தெளிந்து அழகிய கண்கள் உள்ளவர்.

550. ப்ரணதாஜ்ஞான மோசநஃ- திருவடி பணிந்தவரின் அறியாமையைப் போக்குபவர்.

ப்ரமாணப்ரத்யயாதீத: ப்ரணதார்திநிவாரணஃ।
ப்பலஹஸ்தஃ ப்பணிபதிஃ ப்பேத்காரஃ ப்பாணிதப்ரியஃ॥ 101

551. ப்ரமாணப்ரத்யயாதீதஃ- புலனறிவாலான அளவு முறைக்கும் அளவிற்கும் அதனுல் பெறப்படுகிற அறிவிற்கும் வெளியே நிற்பவர். பேரறிவைச் சிற்றறிவால் அளவிட-முடியாது.

552. ப்ரணதார்த்தி நிவாரணஃ- புகலடைந்தவரின் துயர் தீர்ப்பவர். (இனி फ 'ப்ப'' வில் தொடங்குகிற நாமங்கள்)

553. ப்பலஹஸ்தஃ- பலனைக் கையில் கொண்டவர் மாதுளம் பழம், மாம்பழம் முதலிய இனிய பழங்களைப் பக்தர்களுக்கு அளிக்கக் கையில் வைத்திருப்பவர். விரும்பிய பலனை விரும்பியவாறு உடன் எளிதில் தருபவர்.

554. ப்பணிபதிஃ- வாஸுகி ஆதிசேஷன் என்ற நாகத் தலைவர்களின் தலைவர். அன்புடன் அவர்களை அரவணைப்பவர். அதனுல் உடல் முழுவதும் அவர்களை அணியாக, மாலையாக, பூணூலாகத் தரிப்பவர்.

555. ப்பேத்காரஃ - ப்பேத் எனப் பிளிறுபவர். ப்பேத்கார ஆகமத்தின் உட்பொருளானவர்.

556. ப்பாணிதப்ரியஃ - வெல்லப்பாகை விரும்புபவர். ''பாகும் பருப்புமிவை நான் தருவேன்'' ஔவையார் (இனி ப வில் தொடங்குகிற நாமங்கள்).

பாணார்ச் சிதாங்க்க்ரியுகளோ பாலகேலிகுதூஹலீ।
ப்ரம்ஹ ப்ரம்ஹார்சிதபதோ ப்ரம்ஹசாரீ ப்ருஹஸ்பதிஃ ॥ 102

557. பாணார்ச்சிதாங்க்க்ரியுகலஃ - பாணாஸுரனால் திருவடிகளில் வழிபடப்பெற்றவர்.

558. பாலகேலிகுதூஹலீ- சிறுவர் கேளிக்கையில் உற்சாகம் உள்ளவர். இவரது பாலலீலை பல கவிகளால் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

559. ப்ரம்ஹ- பரம்பொருள், வேதம், வேதமோதிய அந்தணன். தவம். பிரும்மத்தின் ஸகுணவடிவம் இவை அனைத்துமாயிருப்பவர்.

560. ப்ரம்ஹார்சிதபதஃ- வேதத்தாலும் பிரும்மாவாலும் திருவடிகளில் வழிபடப்பெற்றவர்.

561. ப்ரம்ஹசாரீ- பிரும்மசரியத்தில் இருப்பவர். திருமண மாகாதவர். வல்லபா ஸித்தி புத்தி முதலான தேவியர் பிரும்மசர்ய சக்திகளின் வெளிப்பாடு. பிரும்ம நிலைக்கான ஸாதனைபுரிவது ப்ரம்ஹசர்யம். அதில் வேதமோதுதல், பற்றற்றிருத்தல், தவம் முதலியன அடங்கும்.

562. ப்ருஹஸ்பதிஃ- ப்ருஹத் - பிருஹதீ - வாக்கு. அதன் அதிபதியான தேவகுரு பிருஹஸ்பதியாயிருப்பவர்.

ப்ருஹத்தமோ ப்ரம்ஹபரோ ப்ரம்ஹண்யோ ப்ரம்ஹவித்ப்ரிய:।
ப்ருஹந்நாதாக்ர்ய சீத்காரோ ப்ரம்ஹாண்டாவளி மேகல: ॥ 103

563. ப்ருஹத்தமஃ - மிகப்பெரியவர். பெரியவர்களான மும்மூர்த்திகளுக்கும் பெரியவர்.

564. ப்ரம்ஹபரঃ - வேதத்தில் ஈடுபாடு மிக்கவர். பிரும்மாவை விட மேம்பட்டவர்.

565. ப்ரம்ஹண்யঃ - வேதமோதிய அந்தணர்களுக்கு இதம் புரிபவர்

566. ப்ரம்ஹவித்ப்ரியঃ - வேதமோதியவர், பிரும்ம ஞானி இவர்களிடம் பிரியமுள்ளவர்.

567. ப்ருஹந்நாதாக்ர்யசீத்காரঃ - இடியொலியை விஞ்சுகிற பேரொலியுடன் பிளிருபவர்.

568. ப்ருஹ்மாண்டாவளிமேகலঃ - இடுப்புச்சங்கிலியில் பிரும்மாண்டங்களை வரிசையாகத் தொங்க விட்டுள்ளவர். இனி भ 'ப்ப' வில் தொடங்குபவை.

ப்ப்ரூக்ஷேபதத்தலக்ஷ்மீகோ ப்பர்கோ ப்பத்ரோ ப்பயாவஹঃ।
ப்பகவான் ப்பக்திஸுலபோ ப்பூதிதோ ப்பூதிபூஷண: ॥ 104

569. ப்ப்ரூக்ஷேபதத்தலக்ஷ்மீகঃ - பக்தர்களின் விருப்பமறிந்து புருவ அசைவாகிய குறிப்பால் உணர்த்திச் செல்வம் வழங்கச் செய்பவர்.

570. ப்பர்கঃ - காயத்ரி மந்திரத்தின் உட்பொருள். சிவன், பேரொளி, தீயதைச் சுட்டெரிக்கிற நெருப்பு. இவைகளானவர்

571. ப்பத்ரঃ - மங்களமானவர், பத்ரம் என்ற யானை இனத்தைச் சார்ந்தவராகத் தன்னை முகத்தின் மூலம் பெருமைப்படுத்திக் கொள்பவர்.

572. ப்பயாபஹঃ - பயத்தை நீக்குபவர். ஜனனமரணபயம் நீக்குபவர்.

573. பகவான் - பகம் என்ற பேராளுமையுடையவர். உலகின் தோற்றம், மறைவு, உயிரினத்தோற்றம், அவற்றின் போக்கு, கல்வியறிவு, உயிரினத்தின் இயல்பான அறியாமை இவற்றை நன்கு அறிந்த பேராளுனர். பேராண்மை, வீர்யம்,

புகழ், செல்வம், உள்ளறிவு, உலக அறிவு இவைகளின் உடமையாளர்.

574. ப்பக்திஸுலப꞉ - பக்தியால் எளிதாக அடையக் கூடியவர்

575. ப்பூதித꞉- பெருமையும் செல்வமும் அளிப்பவர்.

576. ப்பூதிப்பூஷண: - விபூதியணிந்தவர்.

ப்பவ்யோ ப்பூதாலயோ ப்போகதாதா ப்ப்ரூமத்த்ய கோசர꞉ ।
மந்த்ரோ மந்த்ரபதிர் மந்த்ரீ மதமத்த மனோரம꞉ ॥ 105

577. பவ்ய꞉- பாக்கியவடிவானவர். எழிலே உருவானவர். இனித்தோன்ற விருக்கின்ற உலகமாயிருப்பவர்.

578. ப்பூதாலய꞉ - ஐம்பூதங்களுக்கும் உயிரினத்திற்கும் இருப்பிடம். தோன்றி மறைந்ததனைத்தும் சென்றடைந்த இடம்.

579. ப்போகதாதா - வினைப்பயனாக சுகதுக்க அனுபவம் தருபவர்.

580. ப்ப்ரூமத்த்யகோசர꞉ - அவிமுக்தமெனும் புருவங்களின் இடையே யோகிக்குப் புலப்படுபவர்.

581 மந்த்ர꞉ - மந்திரம் - மனத்தளவில் ரகசியமாகக் காப்பாற்றப்படுவது, உபாசனைக்கான மந்திரம், அரசியல் ஆலோசனை மற்றும் மனமாட்சி, இவற்றின் வடிவானவர்.

582. மந்த்ரபதி꞉ - மந்திரங்களின் தலைவர், பாதுகாப்பவர். மந்திரத்தின் தேவதை.

583. மந்த்ரீ - மந்திரம் ஜபிப்பவர் (மந்திரம், மந்த்ரத்தின் தேவதை மந்திரம் ஜபிப்பவன் (நா. *581-583*) என்ற திரிபுடி இவரே) மந்திரத்தைத் தோற்றுவித்தவர். மந்திரத்தைத் தமதாக்கிக் கொண்டவர். மந்திர ஆலோசனை தருபவர்.

584. மதமத்தமனோரமः - வெளியுணர்வு சிறிதுமற்று உள்ளுணர்வு ததும்புகிற - மதர்த்த சித்த நிலையான ஸமாதியில் மனத்தை ஈர்த்தவர். மனம் ஒன்றி வேற்றுணர்வின்றி உள்ளானந்தத்தில் திளைக்கிற ஸமாதி இறையருளால் கூடும்.

மேக்கலாவான் மந்தகதிர் மதிமத் கமலேக்ஷணः ।
மஹாபலோ மஹாவீர்யோ மஹாப்ராணோ மஹாமநாः ॥ 106

585. மேக்கலாவான் . முஞ்சைப்புல்லாலான கயிற்றை இடுப்பணியாகக் கொண்ட பிரும்மச்சாரி வடிவில் இருப்பவர்.

586. மந்தகதிः - வேறு கதியற்றமந்தர்களுக்கும் புகலிடம். மெல்லியல்பும் மென்னடையும் கொண்டவர்.

587. மதிமத்கமலேக்ஷணः - அறிவுடன் செல்வத்தைத் தருகிற அருள் நோக்குள்ளவர். அறிவில்லாதவனிடம் செல்வம் கேட்டிற்கு இடம் தரும். 'அமேதஸோ ஹி ஶ்ரீः அநர்த்தாய' (சங்கரர்)

588. மஹாபலः - பெருவலிவு கொண்டவர்.

589. மஹாவீர்யः - பெரும் உள்ளுரமுள்ளவர். மாவீரர்.

590. மஹாப்ராணः - உள்வலிவு மிக்கவர்.

591. மஹாமநாः - பெருமனம் படைத்தவர். உள்ளத்துவலிவு மிக்கவர்.

யஜ்ஞோ யஜ்ஞபதிர் யஜ்ஞ கோப்தா யஜ்ஞப்பலப்ரதः ।
யஶஸ்கரோ யோககம்யோ யாஜ்ஞிகோ யாஜகப்ரியः ॥ 107

592. யஜ்ஞः - வேள்வி வடிவினர். தனது என்ற மனச்சார்பின்றி இறைவனளித்ததை இறைவனருளால் இறைவனிடம் சேர்க்கிற நற்கருத்துடன் புரிவது (அஹந்தா - மமதாத்யாகம்) வேள்வியாகும்.

593. யஜ்ஞபதிः - வேள்வியால் வழிபடப்பெறுகிற தேவதையானவர்.

594. யஜ்ஞகோப்தா - இடையூறின்றி முறை வழுவாமல் நிறைவேறும்படி வேள்வியைக் காப்பவர்.

595. யஜ்ஞபலப்ரதః - வேள்வியைப் புண்யமாக்கி நன்மையைத் தருபவர்.

596. யஶஸ்கரః - புண்யச் செயலுக்கான புகழைத் தருபவர்.

597. யோககம்யః - சித்தக் கட்டுப்பாட்டினால் அடையக்கூடியவர்.

598. யாஜ்ஞிகః - வேள்வி புரிபவர். வேள்வி புரிபவர் (நா *598*) வேள்வியின் தேவதை (நா *593*) வேள்வி (நா *592*) என்ற திரிபுடியாகி அதன் பலனும் (நா *595*) ஆனவர்.

599. யாஜகப்ரியః - வேள்வி புரிபவரிடம் அன்புள்ளவர் வேள்வி புரிபவரின் அன்பிற்குரியவர்.

ரஸோ ரஸப்ரியோ ரஸ்யோ ரஞ்ஜகோ ராவணார்ச்சிதः ।
ரக்ஷோ ரக்ஷாகரோ ரத்நகர்ப்போ ராஜ்யஸுகப்ரதः ॥ 108

600. ரஸः - ரஸம் என்பது அதுவே (ரஸோ வை ஸः) என வேதம் சுட்டிக்காட்டுகிற பிரும்மானந்தமானவர்.

601. ரஸப்ரியः - சாந்தம், கருணை முதலிய காவியச் சுவைகளில் ஈடுபாடுள்ளவர். இனிப்பும் மற்ற சுவையும் இவருக்கு விருப்பமானதே.

602. ரஸ்யः - ஆனந்தப் பொருளாகத் திகட்டாமல் சுவைக்கத்தக்கவர். மீண்டும் மீண்டும் பாவனையால் சித்தத்தில் அமர்த்தி ரசிக்கத்தகுந்தவர்.

603. ரஞ்ஜகः - மனத்தைக் களிக்கச் செய்பவர். யோக வழியில் செல்பவருக்கு உள்ளுணர்வில் மனம் பதியும்படி ஈர்ப்பவர்.

604. ராவணார்ச்சிதஃ - ராவணனால் வழிபடப்பெற்றவர். வேதம், துதிப்பாடல் முதலியவற்றை உரக்கச் சொல்லிப் (ராவணம்) போற்றப் பெறுபவர்.

605. ரக்ஷோ ரக்ஷாகரஃ - அரக்கரிடமிருந்து காப்பாற்று பவர். அரக்கரைச் சாம்பலாக்குபவர் (ரக்ஷா - விபூதி, சாம்பல்)

606. ரத்நகர்ப்பஃ - ரத்னங்களை வயிற்றில் கொண்டவர். ரத்ன கர்ப்பகணபதியாக வழிபடப்பெறுபவர்.

607. ராஜ்யஸுகப்ரதஃ - அரசுரிமையையும் சுகத்தையும் தருபவர்.

லக்ஷ்யம் லக்ஷப்ரதோ லக்ஷ்யோ லயஸ்த்தோ லட்டுகப்ரியஃ।
லாநப்ரியோ லாஸ்யபரோ லாபக்ருல் லோகவிஶ்ருதஃ ॥ 109

608. லக்ஷ்யம் - வாழ்வின் இலக்கானவர். ஓம் எனும் வில்லில் ஆத்மா எனும் அம்பைப்பூட்டிச் செலுத்தி அடையக் கூடிய இலக்கான பிரும்மம். யோகியரின் தியானத்திற்கும் பக்தரின் வழிபாட்டிற்கும் இலக்கானவர்.

609. லக்ஷப்ரதஃ- மனத்தை நிலைநிறுத்துகிற யோக நெறிகளை அருள்பவர்.

610. லக்ஷ்யஃ- உபநிடத மஹாவாக்கியங்களால், லக்ஷணையால் உள்ளுறைப் பொருளாக உணர்த்தப் பெறுபவர்.

611. லயஸ்த்த:- பிரளயத்திற்குப் பின்னரும் மிகுந்துள்ளவர். யோகியரின் மனலயத்தின் பின் தனித்து உணர ப்பெறுபவர்.

612. லட்டுகப்ரிய:- லட்டுகளை விரும்புபவர்.

613. லாந ப்ரிய:- கட்டுத்தரியில் பிணைக்கப்பெறுவதை விரும்புபவர். லட்டுதின்பதிலும் கட்டுப்படுவதிலும் ஒரேவித மான ஆர்வமுள்ளவர்.

614. லாஸ்யபரஃ - ஆடல் பாடல் அபிநயம் என்ற மூன்றில் ஆர்வமுள்ளவர். பேரானந்தமான தன் நிலையில் ஆழ்ந்திருப்பவர்.

615. லாபக்ருத் - லோகவிஶ்ருதஃ - விரைவில் பலனளிக்கிற தெய்வங்களிடையே சிறந்தவர் என்று போற்றப்படுபவர்.

வரேண்யோ வந்ஹிவதநோ வந்த்யோ வேதாந்தகோசரஃ ।
விகர்தா விஶ்வதஶ்சக்ஷுர் விதாதா விஶ்வதோமுகஃ ॥ 110

616. வரேண்யஃ - சிறந்தவர், விரும்பத்தக்கவர் - வரேண்யன் என்ற அரசனால் அத்வைத பாவனையால் வழிபடப் பெற்றதால் இவரும் வரேண்யர்.

617. வந்ஹிவதநஃ - அக்னியைத் தன் வாயாக்கி அதில் ஹோமம் செய்யப்பெற்றதை ஏற்பவர்.

618. வந்த்யஃ - வணங்கத்தக்கவர்

619. வேதாந்தகோசரஃ- உபனிடதங்களில் உட்பொருளாகக் காணப்பெறுபவர்.

620. விகர்தா - மாறுபடச் செய்பவர். ஒவ்வொன்றும் தோற்றம் முதல் மறைவு வரை பல மாறுபாடுகளை அடைவது இறைவனின் ஸங்கல்பத்தால் தான். தோன்றுதல், இருத்தல், வளர்தல், நிறைவு, தேய்வு, மறைதல் என்ற மாறுபாட்டின் வரிசை அனைத்திற்கும் உண்டு.

621. விஶ்வதஶ்சக்ஷுஃ - எங்கும் நோக்குள்ளவர். பக்தன் தருகிற இலை பூ பழம் நீர் எதனையும் அருள் நோக்கோடு கண்டு கொள்பவர்.

622. விதாதா - செயல் நேர்த்தியும் திறமையும் காட்டிப் பணிகளைப் புரிபவர்.

623. விஶ்வதோமுகஃ - எங்கும் முகமாக நின்று பக்தன் அளிப்பதை அங்கேயே உண்டு களிப்பவர்.

வாமதேவோ விஶ்வநேதா வஜ்ரிவஜ்ரநிவாரணঃ ।
விஶ்வபந்த்தந விஷ்கம்ப்பாதாரோ விஶ்வேஶ்வரப்ரபுঃ ॥ 111

624. வாமதேவঃ - எழில் மிக்க தேவர். ஸத்யோஜாதர் முதலான சிவபெருமானின் ஐந்து தோற்றங்களில் ஒருவர் *(நா 369)*

625. விஶ்வநேதா - உலகின் வழிகாட்டி. விஷ்ணுவிற்குச் சங்கும் சக்கிரமும் பெற வழிகாட்டியவர்.

626. வஜ்ரிவஜ்ரநிவாரணঃ - இந்திரனின் வஜ்ராயுதத்தைச் செயலிழக்கச் செய்தவர்.

627. விஶ்வபந்த்தந விஷ்கம்ப்பாதாரঃ - உலகைப் படைத்துக் கட்டடமமைக்க அடித்தளமானவர். (அஸ்திவாரம்)

628. விஶ்வேஶ்வரப்ரபுঃ - உலகிற்கும் அதன் அதிபர்களுக்கும் அதிபர்.

ஶப்தப்ரம்ஹ ஶமப்ராப்யঃ ஶம்ப்புஶக்தி கணேஶ்வரঃ ।
ஶாஸ்தா ஶிகாக்ரநிலயঃ ஶரண்யঃ ஶிகரீஶ்வரঃ ॥ 112

629. ஶப்தப்ரம்ஹ - பிரும்மரந்திரத்தில் வெளிப்படும் ஒலியாக ஓங்காரமாக நாதவடிவில் இருப்பவர். மூலாதாரத்தில் ஒலியின் பரா என்ற மூல நிலையானவர்.

630. ஶமப்ராப்யঃ - புலனடக்கத்தாலும் மனவடக்கத்தாலும் பெறத்தக்கவர்.

631. ஶம்ப்பு ஶக்தி கணேஶ்வரঃ - சிவகணங்களுக்கும் சக்திகணங்களுக்கும் தலைவர்,

632. ஶாஸ்தா - ஐயப்பனாக விளங்குபவர்.

633. ஶிகாக்ர நிலயঃ - இதயஜ்யோதியின் நுனியில் பழுத்து முதிர்ந்த நெல்முனை போல் கூராக ஒளிர்பவர்.

634. ஶரண்யঃ - சிறந்த புகலிடம்.

635. ஶிகரீஸ்வரஃ - இமவானை மாதாமஹராக்கி ஆட்டுவிப்பவர்.

ஷட்ருது குஸும ஸ்ரக்வீ ஷடாதாரஃ ஷடக்ஷரஃ।
ஸம்ஸாரவைத்யஸ் ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வ பேஷஜ பேஷஜம் ॥ 113

636. ஷட்ருது குஸுமஸ்ரக்வீ - ஆறு பருவங்களிலும் மலர்கிற மலர்களாலான மாலை கொண்டவர்.

637. ஷடாதாரஃ - மூலாதாரம், ஸ்வாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாஹதம், ஆஜ்ஞை என்ற ஆறு ஆதாரங்களில் இருப்பவர்.

638. ஷடக்ஷரஃ - ஆறெழுத்து கொண்ட வக்ரதுண்ட மந்திரம் கொண்டவர்.

639. ஸம்ஸார வைத்யஃ - பிறவிப்பிணியைத்தீர்க்கிற மருத்துவர்.

640. ஸர்வஜ்ஞஃ - எல்லா மறிந்தவர். ஸர்வஜ்ஞர் என்ற புத்தரானவர்.

641. ஸர்வபேஷஜ பேஷஜம் - அனைத்து நோய்க்கும் மருந்தான அமுதத்திற்கும் குறை நீக்குகிற பெருமருந்து.

ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திதிலயக்ரீடஃ ஸுரகுஞ்ஜரபேதநஃ।
ஸிந்தூரிதமஹாகும்ப்பஃ ஸதஸத்வ்யக்தி தாயகஃ 114

642. ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திதிலயக்ரீடஃ - விளையாட்டாகப் படைப்பையும் காப்பையும் லயத்தையும் செய்பவர்.

643. ஸுரகுஜ்ஞரபேதநஃ - தேவர்களின் யானையான ஐராவதத்தையும் தேவர்களில் சிறந்தவர்களையும் சிதற அடிப்பவர்.

644. ஸிந்தூரிதமஹாகும்ப்பஃ - சிந்தூரத்தால் சிவந்த பெருமத்தகத்தையுடையவர்.

645. ஸதஸத்வ்யக்திதாயகः - மெய்ப்பொருளான (ஸத்தான) பரம் பொருளையும் ஸத்தல்லாத (அஸத்தான) உலகையும் தனித்து உணரும்படி பக்தருக்கு விளக்குபவர்.

ஸாக்ஷீ ஸமுத்ரமதநः ஸ்வஸம்வேத்யः ஸ்வதக்ஷிணः।
ஸ்வதந்த்ரஸ் ஸத்யஸங்கல்பः ஸாமகாநரதः ஸுகீ ॥ 115

646. ஸாக்ஷீ - நேரிடையாகக் கண்டுகொள்பவர். மனிதன் முதலானோர் கண் மனம் புத்தி முதலிய கரணங்களின் உதவி கொண்டே அவை காட்டுமளவே உணர்வது போலில்லாமல் கரணமின்றி, குறுக்கீடின்றிக் காண்பவர்.

647. ஸமுத்ர மதநः - இடையூறுகளை அகற்றிப் பாற்கடல் கடைதலை நிறைவுறச்செய்தவர்.

648. ஸ்வஸம்வேத்யः - தானே தன்னை விளக்கிக் கொள்பவர். வெளிப்பொருளை உணர ஒளியும் கண்களும் உதவுமாப்போல், இறைவனை உணர வேறு எதுவும் உதவாது. அவரருளால் அவரைக் காணலாம். அவர் விருப்பத்திற்கேற்ப அவர் அருள் கிட்டும். தானே தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டாலன்றி, உணரமுடியாதவர்.

649. ஸ்வதக்ஷிணः - உபகரணங்களின்றித் தன் ஸங்கல் பத்தால் மட்டும் திறம்படச் செயல்படுபவர்.

650. ஸ்வதந்த்ரः - தன்னிச்சையாகச் செயல்படுபவர்.

651. ஸத்யஸங்கல்பः - அவரது இச்சையே செயலாகும். இச்சைக்கும் செயலுக்கும் இடையே தடையில்லை. தன் ஸங்கல்பம் உண்மையாக நிறைவுறச்செய்பவர்.

652. ஸாமகாநரதः - ஸாமவேத கானத்தில் ஆர்வமுள்ளவர்.

653. ஸுகீ - எப்போதும் தடைபடாத குறையாத சுகமுள்ளவர்.

ஹம்ஸோ ஹஸ்தி பிஶாசீஶோ ஹவநம் ஹவ்யகவ்யபுக் ।
ஹவ்யோ ஹுதப்ரியோ ஹர்ஷோ ஹ்ருல்லேகாமந்த்ரமத்த்யகः ॥

654. ஹம்ஸः - ஹம்ஸரான துறவி, ஹம்ஸர் என்ற யோகி, ஸூர்யன், தூய்மை மிக்க ஆத்மா இவர்கள் வடிவில் இருப்பவர்.

655. ஹஸ்திபிஶாசீஶः - ஹஸ்திபிசாசி (நீலஸரஸ்வதி - உச்சிஷ்டசாண்டாலி) என்ற சக்தியின் ஈசனுக உச்சிஷ்ட கணபதியாக ஒன்பது அக்ஷரங்கள் கொண்ட மந்திரத்தின் தேவதை.

656. ஹவனம்- ஹோமமாக நிகழ்த்துகிற வேள்வியானவர்.

657. ஹவ்யகவ்யபுக் - அக்கினியில் தேவர்களுக்காக இடுவது ஹவ்யம், பித்ருக்களுக்காக இடுவது கவ்யம், இரண்டையும் இரு இனத்தவருக்கும் அளிக்க அக்கினியை வாயாகக் கொண்டு ஏற்று உண்பவர்.

658. ஹவ்யः - அக்னியில் இடுகிற ஆஹுதிப் பொருளானவர்.

659. ஹுதப்ரியः - ஆஹுதி செய்தபொருளை அதனதன் தேவதையாயிருந்து விரும்பி ஏற்பவர்.

660. ஹர்ஷः - ஆஹுதி ஏற்ற தேவதைகளின் திருப்தியாக ஸந்தோஷமாக இருப்பவர். ஹோமம் என்றசெயல், அதனைச் செய்பவர், அதனுல் வழிபடும் தெய்வம், அதன் திருப்தி என்ற நான்கும் அவரே.

661. ஹ்ருல்லேகாமந்த்ர மத்த்யகः - மாயா - ஹ்ருல்லேகா என்ற பெயருள்ள ஹ்ரீம் என்ற பீஜாக்ஷரத்தின் உட்பொருளானவர். இந்த அக்ஷரத்தின், கூட்டெழுத்துக்களான ஹ - ஆகாயம். ர அக்னி, ஈம் ஆற்றல். வானாகப்பரவி அக்னியாக விழுங்கிப் பேராற்றல் விளைவிப்பவர்.

க்ஷேத்ராதிப: க்ஷமாப்பர்த்தா க்ஷமாபரபராயண: ।
க்ஷிப்ரக்ஷேமகர: க்ஷேமாநந்த: க்ஷோணீஸுரத்ரும: ॥ 117

662. க்ஷேத்ராதிப: - நற்பயன் விளையும் படி பண்படுத்திய உடல் மனம் முதலிய க்ஷேத்திரத்தின் காப்பாளர். பிரயாகை காசி ஸ்ரீரங்கம் காஞ்சி போன்ற புனிதத்தலங்களுக்கு அதிபர்.

663. க்ஷமாப்பர்தா - பூமியையும் பொறுமையையும் சுமப்பவர்.

664. க்ஷமாபரபராயண: - பொறுமை மிக்க பெரியோர்கள் சென்றடையுமிடம்.

665. க்ஷிப்ரக்ஷேமகர: - விரைவில் நன்மை நிறையச் செய்பவர்.

666. க்ஷேமாநந்த: - இம்மையின் நன்மையும் மறுமையின் ஆனந்த முமாக விளங்குபவர்.

667. க்ஷோணீஸுரத்ரும: - பூமியில் கல்பக மரமாக இருந்து விரும்பியதைத் தருபவர்.

இதுவரை அ முதல் க்ஷ வரையிலான எழுத்துக்களை முதல் எழுத்துக்களாகக் கொண்ட நாமங்களின் அமைப்பு. இனி கற்பகவிருக்ஷமாக விரும்பியதைத்தருகிற ஸ்ரீமஹா கணபதி அருள்பாலிப்பதை விளக்குகிற நாமங்கள். *(668-688).*

தர்மப்ரதோ (அ)ர்த்தத: காமதாதா ஸௌபாக்யவர்த்தந: ।
வித்யாப்ரதோ விபவதோ ப்புக்தி முக்திப்பலப்ரத: ॥ 118

668. தர்மப்ரத: - அறச்செயலையும் அதனால் விளைகிற புண்யத்தையும் அதன் பலனான இன்பத்தையும் தருபவர்.

669. அர்த்தத: - பொருள், வசதி, பெருமை மற்றும் அதனால் விளைகிற இன்பம் இவற்றைத் தருபவர்.

670. காமதாதா - இல்லறம், அதன் இன்பம் இவற்றைத்தருபவர்.

671. ஸௌபாக்யதாயக: - அனுகூலமான அழகிய கணவன் மனைவி பெறுகிற பாக்கியமளிப்பவர்.

672. வித்யா ப்ரத: - கல்வியளிப்பவர்.

673. விபவத: - செல்வாக்களிப்பவர்.

674. புக்தி - முக்திபலப்ரத: - இம்மையில் போகமும் ஜீவன் முக்தியும் பிறவாமையும் தருபவர்.

ஆபிரூப்யகரோ வீரஸ்ரீப்ரதோ விஜயப்ரத: ।
ஸர்வவஶ்யகரோ கர்ப்பதோஷஹா புத்ரபௌத்ரத: ॥ 119

675. ஆபிரூப்யகர: - பொதுவிடத்தில் ஏற்றத்தாழ்வின்றி சமமான மதிப்பு பெறச் செய்பவர். செல்வந்தருக்கெதிரே ஏழை என்றோ, படித்தவருக்கெதிரே படிக்காதவர் என்றோ அழகருக்கெதிரே அழகற்றவர் என்றோ இவ்வாறு சிறுமை நேராமல் சமமதிப்பு பெறச்செய்பவர்.

676. வீர ஸ்ரீப்ரத: - எதிர்ப்பைக் கண்டு பயந்து ஓடாதபடி உள்ளுரம் மிகச் செய்பவர்.

677. விஜய ப்ரத:- வெற்றிதருபவர்.

678. ஸர்வவச்யகர: - அனைத்தையும் வசமாக்கித்தருபவர்.

679. கர்ப்பதோஷஹா - பிறவிக்குறை நேராவண்ணம் கருவில் குறையறச் செய்பவர்.

680. புத்ரபௌத்ரத: - மக்கட்பேறும் அதனைத் தொடர்ந்த சந்ததியும் தருபவர்.

மேதாத: கீர்த்திதஶ் ஶோகஹாரீ தௌர்ப்பாக்யநாசந: ।
ப்ரதிவாதி முகஸ்தம்ப்போ ருஷ்டசித்தப்ரஸாதந: ॥ 120

681. மேதாத: - நினைவாற்றல், கற்ற கல்வி, முன்நோக்கு இவை உரியநேரத்தில் பயன்பட்டுப் பேரறிஞர், மாமேதை என்ற நிலை தருபவர்.

682. கீர்த்திதஃ - நற்பண்பால் பரவுகிற புகழ் தருபவர்.

683. ஶோகஹாரீ - நாடியதைப் பெறாததாலும் பெற்றதை இழந்ததாலும் ஏற்படுகிற துயரை உண்மையறிவு தந்து போக்குபவர்.

684. தௌர்ப்பாக்ய நாஶநஃ - அனுகூல மற்ற இல்லறம், சுற்றம், சூழல், செல்வநிலை இவற்றை மாற்றுபவர்.

685. ப்ரதிவாதிமுகஸ்தம்ப்பஃ - எதிர்த்து வாதிடுபவரின் வாயை அடைப்பவர்.

686. ருஷ்ட சித்தப்ரஸாதநஃ - ஸாதகனிடம் வெஞ்சினம் கொண்டவரை மனம் மாற்றி அன்பு காட்டச்செய்பவர்.

பராபிசாரஶமநோ துஃக்கபஞ்ஜந காரகஃ ।
லவஸ்த்ருடிஃ கலா காஷ்ட்டா நிமேஷஸ்தத்பரஃ க்ஷணஃ ॥ 121.

687. பராபிசார ஶமநஃ - பெருந்துயர் விளைவிக்கிற பிறரது செய்வினை விளைவுகளைப் போக்குபவர்.

688. துஃக்கப்பஞ்ஜந காரகஃ - துயர் தீர்ப்பவர்.

வரையற்ற காலம் மனிதனைப் பலவிதத்தில் கட்டுப் படுத்தச் சிறு நொடியிலிருந்து பெருங்காலவரை வரை பிரிந்து பாதிக்கிறது. அந்தக் காலமும் இவரே (நா 689-708) காலம் என்பது தானே நகர, கிரஹநக்ஷத்திர அமைப்பு உதவுகிறது. அவையும் இவரே (709-730).

689. லவஃ - ஆயிரம் தாமரை இதழ்களை ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக அடுக்கிக் கூரிய ஊசியால் வேகத்துடன் துளைக்கையில் ஒவ்வொரு இதழையும் துளைக்கிறநேரம் லவமாகும். ஒருநாள் என்பது *8* பிரஹரம் (யாமம்) கொண்டது. *4* முஹுர்த்தம் *1* பிரஹரம் (*3*மணி). *2*கடீ - முஹுர்த்தம் (*45* நிமிஷங்கள் (மினிட்). *6* க்ஷணம் - *1*கடீ (*1350* விநாடி (ஸெகண்டு). *30* கலா - *1*க்ஷணம் (*225* விநாடி). *30* காஷ்ட்டா - *1* கலா (*7.5* விநாடி) *18* நிமேஷம் (நிமிஷமல்ல) - *1*காஷ்ட்டா - (கால் விநாடி) *30*

தத்பரம் - 1 நிமேஷம் (விநாடியில் 72ல் 1 பங்கு). 100 த்ருடி 1 தத்பரம் (ஒருவிநாடியின் 2160-ல் ஒருபங்கு) 100 லவம் - ஒருத்ருடி (விநாடியில் 2,16,000 ல் ஒருபங்கு) ஒரு லவம் என்பது விநாடியின் 2,16,00,00 ல் ஒருபங்கு. இந்த சூட்சும காலவரைக் கணக்குப்படி லவம் முதலானவற்றின் வடிவில் உள்ளவர் இவரே.

690. த்ருடிः - த்ருடியானவர்.

691. கலா - கலாவானவர்

692. காஷ்ட்டா - காஷ்ட்டாவானவர்

693. நிமேஷः - நிமேஷமானவர்

694. தத்பரः - தத்பரையானவர்

695. க்ஷணः - க்ஷணமானவர்

க்கடீ முஹூர்த்தம் ப்ரஹரோ திவா நக்தமஹர்நிஶம் ।
பக்ஷோ மாஸோ(அ)யநம் வர்ஷம் யுகம் கல்போ மஹாலயः ॥ 122

696. க்கடீ - கடியானவர்.

697. முஹூர்த்தம் - முஹூர்த்தமானவர்.

698. ப்ரஹரः - ப்ரஹரமானவர்

699. திவா - பகலானவர்

700. நக்தம் - இரவானவர்

701. அஹர்நிசம் - ஒருபகலும் ஓரிரவும் கொண்ட நாளாயிருப்பவர்.

702. பக்ஷः - பக்ஷமாயிருப்பவர்

703. மாஸः - மாதமாயிருப்பவர்

704. அயனம் - அயனமாயிருப்பவர்

705. வர்ஷः - ஆண்டாயிருப்பவர்

706. யுகம் - யுகமானவர். 360 மனித ஆண்டுகள் கொண்ட தேவர் ஆண்டு பன்னீராயிரம் கொண்டது கிருதம் திரேதா துவாபரம் கலி என்ற நான்குகொண்ட சதுர்யுகம் 43,20,000 ஆண்டுகள்.

707. கல்பঃ - ஆயிரம் சதுர்யுகங்கள் கொண்ட பிரும்மாவின் ஒரு நாளான ஒருகல்பம் (ஆயிரம் சதுர்யுகங்கள் பிரும்மாவின் பகல், ஆயிரம் சதுர்யுகங்கள் இரவு. இரவு முழுவதும் பிரளய காலம். கல்பாந்தப்ரளயம் என்பர்)

708. மஹாலயঃ - 72000 கல்பங்கள் கொண்டது மஹாலயம்.

ராஶிஸ் தாரா திதிர் யோகோ வாரঃ கரணமம்ஶகம் ।
லக்நம் ஹோரா காலசக்ரம் மேருஸ் ஸப்தர்ஷயோ த்த்ருவঃ 123.

709. ராஶிঃ - மேஷம் முதலிய 12 ராசிகளாக இருப்பவர்.

710. தாரா - அச்வினீ முதலிய 27 நட்சத்திரங்களா யிருப்பவர். 28வது அபிஜித்நட்சத்திரமும் இவரே.

711. திதிঃ - பிரதமை முதலான 15 திதிகளாயிருப்பவர்.

712. யோகঃ - விஷ்கம்ப்பம் முதலான 27 யோகங்களாக இருப்பவர்.

713. வாரঃ - ஞாயிறு முதலான 7 வாரங்களாயிருப்பவர்.

714. கரணம் - பவம் முதலான 11 கரணங்களாயிருப்பவர்.

715. அம்சகம் - ராசியின் ஒன்பதில் ஒருபங்கான அம்சமாயிருப்பவர். (இது ஒரு நக்ஷத்திர நேரத்தின் நான்கில் ஒருபங்கு.)

716. லக்னம் - ஸூர்யோதயத்தில் உதிக்கின்ற ராசியானவர்.

717. ஹோரா - லக்னத்தின் பாதிநேரமான ஹோராவாக இருப்பவர்.

718. காலசக்ரம் - கிரஹம், நட்சத்திரம், முதலானவற்றை அவரவர்க்கு உரியபாதையில் மோதாமல் அகலாமல் வட்டத்தில் ஒரே சீராகச் சுழற்றுகின்ற கால சக்தியானவர். சிசுமாரம், சிம்சுமாரம் என்றும் கூறுவர்.

719. மேருঃ - காலசக்கிரம் சுழல நடுக்கம்பமாக உள்ள மேருவானவர்.

720. ஸப்தர்ஷயঃ - மரீசி, அத்ரி, அங்கிரஸ், புலஸ்த்யர், புலஹர், க்ரது, வஸிஷ்டர் என்ற ஏழுரிஷிகள் அடங்கிய ஸப்தரிஷி மண்டல மாயிருப்பவர். இவர்கள் மன்வந்தரத்திற்கு ஒரு முறை மாறுவர் என்பர்.

721. த்த்ருவঃ - கிரஹம் முதலியவற்றின் சலனம் தடையுறாதபடி அசையாத கட்டுத்தரியாக உள்ள துருவ மண்டலமாயிருப்பவர். உத்தானபாதரின் புதல்வரானதுருவன் பகவானின் அருளால் இவ்விடத்தைச் சேர்ந்து நிலேத்துள்ளார்.

ராஹுர் மந்தঃ கவிர் ஜீவோ புதோ பௌமঃ ஶஶீ ரவிঃ ।
காலঃ ஸ்ருஷ்டிஸ் ஸ்திதிர்விஶ்வம் ஸ்தாவரம் ஜங்கம் ம் ச யத்

722. ராஹுঃ - ராகுவானவர். இதன் எதிர்பிரதிபலிப்பான கேதுவுமானவர்.

723. மந்தঃ - சனேச்சரனுனவர்.

724. கவிঃ - சுக்கிரனுனவர்.

725. ஜீவঃ - குருவானவர்.

726. புதঃ - புதனுனவர்.

727. பௌமঃ - பூமிகுமாரனுன அங்காரகனுனவர்.

728. ஶஶீ - சந்திரனுனவர்.

729. ரவிঃ - சூர்யனுனவர்.

730. காலஃ - கிரகம், முதலியவற்றையும் கால வரைகளையும் சலனம் தடங்காமல் தூண்டுகிற காலவடிவினர். எல்லாவற்றையும் ஒடுக்குகிற யமனுமானவர்.

731. ஸ்ருஷ்டிஃ - படைப்பானவர். காலத்தின் சலனம் செய்கிற மாற்றங்கள் மூன்று - படைப்பு நிலைப்பு (காப்பு) லயம் என.

732. ஸ்த்திதிஃ - நிலைப்பின் வடிவம் இவர்.

733. விஶ்வம் ஸ்தாவரம் ஜங்கமம் யத்ச - அசையாதவையும் அசைவனவுமானதனைத்துமானவர். (யத் விச்வம் ஸ்த்தாவரம் ஜங்கமம்ச தஸ்மைநமஃ. ஸ்த்தாவராயஜங்கமாய விஶ்வாய நமஃ. அத்தகைய விஶ்வம் விரியும்வகைபற்றிய நாமங்கள் *(731-766)*

பூராபோ(அ)க்நிர் மருத்வ்யோமாஹங்க்ருதிஃ ப்ரக்ருதிஃ புமான் ।
ப்ரம்ஹா விஷ்ணுஶ் ஶிவோ ருத்ர ஈஶஶ்ஶக்திஸ் ஸதாஶிவஃ ॥ 125

734. பூஃ - பூதத்துவமானவர்.

735. ஆபஃ - ஜலதத்துவமானவர்.

736. அக்நிஃ - அக்கினிதத்துவமானவர்.

737. மருத் - வாயுதத்துவமானவர்.

738. வ்யோம - ஆகாசதத்துவமானவர்.

739. அஹங்க்ருதிஃ - ஐந்து பூதங்களின் ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம நிலைகளுக்கும் அவற்றால் பெறுகிற உணர்வுகளுக்கும் மூலமான அஹங்காரதத்துவமானவர். மஹத் என்ற நிலையில் விளக்கம் பெறாதிருந்த மூலதத்துவம், நான் தனி, நான் தனி என்ற உணர்வைத் தருகிற எண்ணற்றவைகளைத் தோற்று வித்தமையால் அஹங்காரமானது.

740. ப்ரக்ருதிஃ - அஹங்காரம் மஹத் என்ற இருநிலைகளின் மூலநிலையும் படைப்பின் தொடக்கத்தின் மூலவிளைவுமான பிரகிருதிதத்வமானவர். இதனைக் கொண்டே மற்றதெல்லாம் என்பதால் இது பிரகிருதி.

741. புமான் - ஜடமான பிரகிருதியுடன் இணைய இயலாத சைதன்யதத்துவமான புருஷனானவர். பிரகிருதியும் புருஷனும் சேராச்சேர்க்கையாக இணைவதே சிருஷ்டியின் விந்தை. அதனைச்சாதித்தவர் பிரும்மா.

742. ப்ரம்ஹா - பிருகிருதியும் புருஷனும் இணைவதாகிறபடைப்பைச் செய்த பிரும்மா. இருபொருள்களும் முன்னிருந்ததே. தனித்திருந்தவரை அவற்றால் பல்கிப்பெருக இயலவில்லை. இணைத்ததும் எண்ணற்று எல்லாமுமானது.

743. விஷ்ணுః - எங்கும் பரவி நின்று அனைத்திற்கும் ஆதாரமாகிக் காப்பவர். விஷ்ணுவானவர்.

744. ஶிவః - பிரும்மா விஷ்ணு ருத்திரர் ஈசுவரர் ஸதாசிவர் என்ற ஐம்பணிகளைப் புரிபவரைத் தம்முள் அடக்கிய சிவபெருமான் இவர். பிரும்மா விஷ்ணு ருத்திரர் ஈசுவரர் என்ற நால்வரும் கால்களாக கொண்ட கட்டில் ஸதாசிவன். அதன் மேல்வீற்றிருப்பவர் சிவன். அவர்மடி மீது அவருள் அடங்கி சக்தி இருப்பதாக இதனைச்சித்திரிப்பர்.

745. ருத்ரః - பெருஞ்சுகமாகிய உருவையிழப்பதை எளிதாக செய்கிற ருத்திரரானவர். பிரகிருதி புருஷ இணைப்பைத் துண்டித்து தனித்தனியானதை ஒன்றாக்கும் பணி லயம் - ஸம் ஹாரம் எனப்படுவது. ஸம்ஹாரம் - மூலதத்வ நிலைக்கு ஒடுக்குவது. இத்துடன் இறைவனின் பணி நிற்காது. மேலும் இருபணிகள் உண்டு. அவற்றைச் செய்பவரும். இவரே.

746. ஈஶః - ஈச்வரரானவர். பிரகிருதியும் புருஷனும் பிரிந்ததும் பிரகிருதியை மாயையிலும் புருஷனைப் பரமாத்மாவுடனும் இணைத்து உலகம் என்ற ஒன்றே இருந்ததாக உணராதபடி மறைக்கிற திரோதான சக்தியுள்ளவர்.

747. ஶக்திః - சிவன் மடி மீதமர்ந்த சக்தி. சிவனது பேராற்றலும் பேரறிவும் பேரிருக்கையும் பேரானந்தமும் பேரருளுமே வடிவானவள்.

748. ஸதாஶிவ: - சக்தி தூண்ட அவளது பேரருளை விரிவடையச்செய்து சிவ-சக்தியினுள் அடங்கிய பிரகிருதி புருஷர்களைத் தனித்து விளக்கி வெளிக் கொணர்பவர். அனுக்கிரஹ சக்தி மிக்கவர். அனுக்கிரஹம் என்ற பெரும் பணியைச் செய்பவர். அந்த ஸதாசிவரானவர். சாக்த ஸம்பிரதாயப்படி பிரும்மாதியரைக் கால்களாகக் கொண்ட ஸதாசிவ மஞ்சத்தில் வீற்றிருக்கிற காமேச்வர காமேச்வரி தம்பதிகளும் இவரே. (நா 742-748) சிவன் சக்தி ஸதாசிவன் ஈச்வரன் என்ற நான்கும் சிவதத்துவம் எனவும் பிரகிருதி அஹங்காரம் ஐம்பூதங்கள் என்பவை ஜடதத்வம் எனவும் புருஷன் வித்யாதத்துவம் எனவும் தரிசனங்கள் வகைப்படுத்தும். 36 தத்துவங்களில் இவை அடங்கும்.

படைப்பு தொடங்கியதுமே பல்வேறு இனங்கள் தோன்றின. அவற்றை விளக்க (749-766 நாமங்கள்).

த்ரிதஶா: பிதரஸ் ஸித்த்தா: யக்ஷா ரக்ஷாம்ஸி கிந்நரா:।
ஸாத்த்யா வித்யாதரா பூதா: மனுஷ்யா: பஶவ: க்ககா: ॥ 126.

749. த்ரிதஶா: - தேவர்களானவர். முதுமையும் மறைவு மற்றவரானதால் பால்யம், கௌமாரம், யௌவனம் என்ற மூன்று தசை (நிலைகள்) மட்டுமுள்ளவர்கள் - த்ரிதசர்கள். பிறந்தவுடனேயே மூன்ருவது தசையான யௌவனம் பெறுபவர்கள் என்பதால் த்ரிதசர். பூமி வானம் ஸ்வர்க்கம் என்ற மூன்று இருப்பிடங்களைக் கொண்டமையால் த்ரிதசர். வஸுக்கள், ருத்திரர், ஆதித்யர் என 3 பிரிவுகளில் அடங்குபவர் என த்ரிதசர் என்றெல்லாம் விளக்கமுண்டு.

750. பிதர: - அக்னிஷ்வாத்தர் முதலிய தேவ இனத்தைச் சார்ந்த பித்ருக்கள், அவரவரது பித்ருக்கள் எனத் தனி மனிதரால் வழிபடப்பெறுபவர், அனைவரும் இவரே.

751. ஸித்தா: - கபிலர் முதலிய ஸித்தர்கள் வடிவினர்.

752. யக்ஷா: - யக்ஷர்களானவர்.

753. ரக்ஷாம்ஸி, - ராக்ஷஸர்கள் (தேவரினத்தைச் சார்ந்தவர்) வடிவினர். சூர்யனின் ரதத்தில் பரிவார தேவதையாக சூர்யனை வழிபடுகின்றனர்.

754. கிந்நராஃ - கீதமிசைத்து இன்பம் தருகிற குதிரை முகமும் மனித உடலும் பெற்ற கின்னரர்கள் வடிவினர்.

755. ஸாத்த்யாஃ - ஸாத்த்யர்கள் என்ற 11 தேவ இனத்தவரானவர் (மந:, அநுமந்தா, ப்ராநர:, யா ந:, ஸித்த்தி, ஹய:, நய:, ஹம்ஸ:, நாராயண:, ப்ரபவ: பவ: என)

756. வித்யாதராஃ - மாயவித்தியைகளில் வல்லவரான வித்யாதரர்களானவர்.

757. பூதாஃ - பூத கணங்களானவர் - திரிதசர்கள் முதல் பூதர்கள் வரை தேவரினம்.

758. மநுஷ்யாஃ - மனிதரானவர்

759. பஶவஃ - நான்குகால் பிராணிகளானவர்

760. க்ககாஃ - பறவைகளானவர்.

ஸமுத்ராஸ் ஸரிதஃ ஶைலாஃ ப்பூதம் ப்பவ்யம் ப்பவோத்ப்பவஃ।
ஸாங்க்யம் பாதஞ்ஜலம் யோகஃ புராணாநி ஶ்ருதிஃ ஸ்ம்ருதிஃ ॥127

761. ஸமுத்ராஃ - கடல்களானவர்.

762. ஸரிதஃ - ஆறுகளானவர்

763. ஶைலாஃ - மலைகளானவர்

764. ப்பூதம் - முன்தோன்றி மறைந்தவை அனைத்துமானவர்

765. ப்பவ்யம் - இனித்தோன்ற விருப்பதனைத்துமானவர்

766. ப்பவோத்ப்பவஃ - தோன்றுவதனைத்திற்கும் தோற்றுவாயானவர். உயிரினத்தின் முன்னோடி.

உலகின் பல்வேறு தோற்றங்களைப் பல்வேறு கோணங்களின் நின்று மஹர்ஷிகள் கண்ட விஜ்ஞான உண்மைகளை விளக்குபவை தரிசனங்கள். அவைபற்றிய நாமங்கள் (767-793) அறிவும் அறிவூட்டும் நூலும் அறிவூட்டுபவரும் அவரே.

767. ஸாங்க்க்யம் - கபிலரது ஸாங்கிய தர்சனமானவர்

768. பாதஞ்ஜலம் - பதஞ்சலியின் வியாகரணதரிசனமானவர், ஸாமஸூத்ர நிதானம் என்ற நூல்வடிவினர்.

769. யோகः - பதஞ்ஜலியின் யோக ஸூத்திர வடிவினர்

770. புராணாநி - வியாசர் தொகுத்த புராணங்கள் வடிவினர்

771. ஶ்ருதிः - வியாசர் வகுத்த வேதங்களானவர்.

772. ஸ்மிருதிः - மனு யாஜ்ஞவல்கியர் முதலானோரின் ஸ்மிருதி (உபதேசத் தொகுப்பு)யானவர்.

வேதாங்காநி ஸதாசாரோ மீமாம்ஸா ந்யாயவிஸ்தரः ।
ஆயுர்வேதோ தநுர்வேதோ காந்தர்வம் காவ்யநாடகம் ॥ 128.

773. வேதாங்காநி - சிக்ஷா, வ்யாகரணம், சந்தஸ், நிருக்தம், ஜ்யோதிஷம், கல்பம் என்று ஆறு வேத அங்கங்களானவர்.

774. ஸதாசாரः - நல்லோர் கடைபிடிக்கின்ற ஒழுக்க முறைகளானவர்.

775. மீமாம்ஸா - ஜைமினியின் மீமாம்ஸாதரிசனமானவர்.

776. ந்யாயதர்சனம் - பௌதிகப் பொருள் பற்றிய ஆய்வு நூலான கௌதமரின் வைசேஷிகதர்சனமும், கணாதரின் நியாய தர்சன முமானவர்.

777. ஆயுர்வேதః - மருத்துவம் பற்றிய அதர்வவேதத்தின் உபவேதமான ஆயுர்வேதமானவர் (ருக்வேதத்தின் உபவேதமெனச்சிலர்).

778. தநுர்வேதః - யஜுர்வேதத்தின் உபவேதமான தனுர்வேதமானவர்.

779. காந்த்தர்வம் - ஸாமவேத்தின் உபவேதமான காந்தர்வமாயிருப்பவர்.

780. காவ்ய நாடகம் - காவியம் (கேட்கத்தக்கது) நாடகம் (பார்க்கத்தக்கது) என்ற இருவகை இலக்கியமாக இருப்பவர். மனத்தின் மாசு நீக்கி உயர்நிலேக்குக் கொணர்கிற ராமாயணம் முதலிய இலக்கியங்களும் இறையின்பம் தருபவையே.

வைகாநஸம் பாகவதம் ஸாத்வதம் பாஞ்சராத்ரகம் ।

ஶைவம் பாஶுபதம் காலாமுகம் பைரவஶாஸனம். 129.

781. வைகாநஸம் - விகனஸ் முனிவர் தொகுத்த விஷ்ணுதத்துவப்படி வழிபாட்டு முறையான வைகாநஸ-மானவர்.

782. பாகவதம் - விஷ்ணு வழிபாட்டிற்குரிய பாகவத முறையானவர்.

783. ஸாத்வதம் - ஸாத்துவதக் கொள்கைப் படியமைந்த ஸாத்வத வழிபாட்டு முறையானவர்.

784. பாஞ்சராத்ரகம் - பாஞ்சராத்ரக் கொள்கைப்படி அமைந்த வழிபாட்டு முறையானவர். விஷ்ணுவே முழுமுதற்கடவுள் என்ற கொள்கையில் அமைந்தவை வைகானஸம் முதலிய நான்கும்.

785. ஶைவம் - சிவாகமங்களின்படி அமைந்த சைவவழிபாட்டு முறையானவர்.

786. பாஶுபதம் - பாசுபதக்கொள்கைப்படி அமைந்த வழிபாட்டு முறையானவர்.

787. காளாமுகம் - காலாமுகர்களின் வழிபாட்டு முறையானவர்.

788. ப்பைரவஶாஸநம்:- பைரவர் கொள்கைப்-·படியமைந்த வழிபாட்டு முறையானவர். சிவனே முழுமுதற்கடவுள் என்ற கொள்கையில் அமைந்தவை சைவம் முதலிய நான்கும்.

ஶாக்தம் வைநாயகம் ஸௌரம் ஜைனமார்ஹத ஸம்ஹிதா ।
ஸதஸத் வ்யக்தமவ்யக்தம் ஸசேதனமசேதனம் ॥ 130.

789. ஶாக்தம் - சக்தியே முழுமுதற்கடவுள் என்ற கொள்கையில் அமைந்த சக்திவழிபாட்டுமுறையானவர்.

790. வைநாயகம் - விநாயகரே முழுமுதற்கடவுன் எனக்கொண்டவரின் வழிபாட்டுமுறையானவர்.

791. ஸௌரம் - ஸுர்யனே முழுமுதற்கடவுள் என்ற கொள்கையில் அமைந்த வழிபாட்டுமுறையானவர்.

792. ஜைநம் - ஜைனர்களின் சமயநூலானவர்.

793. ஆர்ஹதஸம்ஹிதா - அருகர் எனும் புத்தரின் சமய நூலானவர். எந்த முறையில் எந்த வடிவில் எவர் வழிபட்டாலும் அந்த வழிபாடுசேருமிடம் ஶ்ரீகணேசரே.

இனிபகவானின் காரண காரிய நிலைகளில் உள்ள தோற்றங்களின் விளக்கம் (795-799)

794. ஸத் - தோன்றிய, தோன்றியுள்ள, தோன்றவிருக்கின்ற பொருள் யாவும் பெயரும் உருவமும் பெறுமுன்னர் பெயரும் உருவமற்று மூல காரணவடிவில் ஸத்தானவர். பேரிருக்கை(மாறு இருக்கை) ஒன்றே அடையாளம். அதனுல் ஸத்.

795. அஸத் - ஸத் எனும் காரணப் பொருளிலிருந்து வந்த காரியப்பொருள் பெயரும் உருவமும் பெறும்போது ஸத்தல்ல என்று மட்டும் குறிப்பிடத்தக்க அஸத்தானவர். பலவாகித்

தோன்றுவதால் - குறுகித் தனி வடிவமும் பெயரும் பெறுவதால். மாறுபாடடைவதால் - பேரிருக்கையாக மாரு இருக்கையாக அதனுல் இருக்க இயலாததால் - அது அஸத்.

796. வ்யக்தம் - பெயரும் உருவமும் பெற்றதும் தனித்து உணரமுடிவதால் வெளிப்பட்டதான வ்யக்தமான பொருளாக இருப்பவர்.

797. அவ்யக்தம் - வியக்தமாகக் காரியப் பொருளாக மாற முற்பட்டு, இன்னமும் வியக்த நிலேக்கு வராத அவ்யக்தமாகவும் இருப்பவர். இந்த அவ்யக்தம் இன்னமும் காரணமாகவே இருக்கிறது. காரியமாகவில்லே.

798. ஸசேதனம் - காரியநிலேயில் வந்த பின் சேதனமான ஆத்ம ஒளியை வெளிப்படையாகக் காட்டுகிற ஸசேதனமானவர். சேதனப்பொருள் இவரே.

799. அசேதநம் - ஆத்ம ஒளி பெற்றும் அதை வெளிப்படுத்தற்குரிய மனம் முதலானதற்ற நிலேயில் சேதனமற்றதாக ஜடமாகத் தோன்றும் அசேதனமானவர்.

இந்நிலேயை உணர்வதால் ஏற்படுகிற பலனே விளேவுகளே *(800-823)* நாமங்கள் விளக்குகின்றன.

பந்த்தோ மோக்ஷஸ் ஸுகம் ப்போகோ(அ)யோகஸ்
ஸத்யமணுர்மஹான் ।
ஸ்வஸ்தி ஹும் ப்பட் ஸ்வதா ஸ்வாஹா ஷ்ரௌஷட் வௌஷட்
வஷண்ணமஃ ॥ 131.

800. பந்த்தஃ - நித்யமான ஆத்மாவையும் அநித்யமான உடல் முதலானவற்றையும் குழப்பத்தால் மாறி உணர்வதும், ஒன்ருக உணர்வதுமான அறியாமையால் ஆத்மாவற்றதில் ஆத்மா என்ற எண்ணமும் ஆத்மாவைத்தனிப் பொருளாக உணராமையும் ஏற்பட்டு அனுத்மப்பொருளில் ''நான்'' ''எனது'' என்ற எண்ணத் தொடர்பு, சிக்கலே ஏற்படுத்தித் துயர் தருகிறது. அநாத்மப்பொருளுடன் - 'நான்' எண்ணத்தைப்

பிணைப்பதால் இந்த அறியாமையே பந்தமாகிறது. இது இவரின் மாயையின் விளைவானதால் இவரே பந்தமாகித் துயருடன் பிணைக்கிறார். அந்த பந்தமானவர்.

801. மோக்ஷ: - அறியாமையை விலக்க குருவாக வழிபடு தெய்வமாக வழிகாட்டி ஆத்மாவை உணரச்செய்து அநாத்மப்பொருளுடன் உள்ள தொடர்பைநீக்குவதால் மோக்ஷமானவர்.

802. ஸுகம் - 'தான்' 'தனது' என்ற பந்தம் விலகத் துக்கத்தின் காரணம் நீங்க, சுத்தசுகஸ்வரூபமான ஆத்மாவாகி அந்த ஆத்மானந்தமானவர்.

803. ப்போக: - அந்த ஆத்மானந்த அனுபவமானவர்.

804. அயோக: - எங்கும் பரவியிருந்தும் எதனோடும் கூடாதவர். மோக்ஷத்திற்குச் சாதனமான பற்றற்ற நிலையும் (ஸங்கமின்மையும்) இவரே.

805. ஸத்யம் - முக்காலும் எதனாலும் பாதிப்படையாத மெய்ப் பொருளானவர்.

806. அணு: - நுண்ணியதிலும் நுண்ணிய அணுவானவர். நுட்பப் பொருளானதால் புலப்படாதவர்.

807. மஹான் - பெரிதிலும் பெரிதானவர். மிகப் பெரிதானதால் புலப்படாதவர்.

இனி ஒன்பது *(808-906)* நாமங்கள் வேள்வி முதலானவற்றில் தேவர்க்களுக்கினியதான சக்திமிக்கச் சொற்கள். குறிப்பிடுகிற தேவர்களின் ஸாந்நித்தியமும் அருளும் உடன் பெற உதவுபவை.

808. ஸ்வஸ்தி - ஸு அஸ்தி - நன்கு மங்களமாக உள்ளவர். க்ஷேமம், நலன், சுபவாழ்த்து, மங்களச்சொல் என்ற பொருளுடன் நன்கமைந்தவர்.

809. ஹூம். - துயர் தருவதைத்தடுத்து அகற்றும் புனிதச் சொல்லான 'ஹூம்' ஆனவர்.

810. ப்பட் - துயர்தருவதை ஆயுதத்தால் வெட்டுவது போல் அகற்றி அழிக்கிற சொல்லான 'ப்பட்' ஆனவர்.

811. ஸ்வதா - பித்ருக்களை வழிபடு தெய்வமாகக் கொள்ளும்போது அவர்களுக்கு இனிய ஸ்வதா என்ற சொல்லானாவர்

812. ஸ்வாஹா - தேவர்களை அக்னிமூலம் வழிபடும் போது அவர்களுக்கினிய ஸ்வாஹா என்ற சொல்லானவர்

813. ஶ்ரௌஷட் - வேள்வியில் தேவதையை ஹவிஸ்ஸை பெற அழைக்கப்பயன்படுகிற ச்ரௌஷட் என்ற சொல்வடிவானவர்.

814. வௌஷட் - அழைக்கப்பெற்ற தேவர்கள் வேள்வி புரிபவனுக்கு அனுகூலமாவதற்குத் தேவதைக்கு இனியதைத் தருமுன் தன்னுரிமை விலக்குவதற்குரிய சொல்லாகிற ''வௌஷட்'' என்ற சொல்வடிவினர்.

815. வஷட் - தேவர்கள் வசமாகச் சொல்கிற சொல்லானவர்.

816. நமஃ - தன்னைத் தாழ்த்தி தேவர்களை உயர்த்தி வணக்கம் என்று கூறுகிற நமஃ என்ற சொல்லானவர். 'ஸ்வஸ்தி' முதல் நமஃ வரையுள்ள மந்திரச் சொற்கள் தேவர்களின் அருளைப்பெற உதவுபவை.

ஜ்ஞானம் விஜ்ஞான மாநந்தோ போதஃ ஸம்வித் சமோ யமஃ ।
ஏக ஏகாக்ஷராதாரஃ ஏகாக்ஷரபராயணஃ ॥ 132.

817. ஜ்ஞானம் - ஆத்மா பற்றிய பேரறிவானவர்.

818. விஜ்ஞானம்- ஆத்மாவைத்தவிர மற்றதன் அறிவான விஜ்ஞானமானவர்.

819. ஆநந்த:- ஆத்ம உணர்வில் வெளி உணர்வற்ற துக்க க்கலப்பில்லாத பேராநந்த மானவர்.

820. போத: - ஸமாதியில் உள்ளுணர்வாயிருப்பவர்.

821. ஸம்வித் - புற உணர்வாகப் பொருளுடன் கலந்து தோன்றுவதல்லாத சுத்த ஜ்ஞானமான சித்சக்தியானவர்.

822. ஶம: - மனம் முதலியவற்றின் இயக்கமில்லாத, அமைதி நிலையானவர்.

823. யம: - மனம் முதலியவற்றின் வெளிப்போக்கைக் கட்டுப்படுத்துகிற யமமாக இருப்பவர்.

இனி எண்களால் குறிப்பிடத்தக்கவாறு தொகுக்கப்பட்ட நாமங்கள் *(824 - 1000)*

824. ஏக: - இனம், பொருள், இயல்பு, பெயர், நிறம், செயல்வடிவம் முதலியவற்றல் தனித்து வேறுபாட்டை உணர (தனிச்சிறப்பை அறிய) இயலாத ஒப்பற்றத் தனி ஒருவராக விளங்குபவர்.

825. ஏகாக்ஷாராதார: - தன்னை விளக்கிக் கொள்ள ஓம் என்ற பிரணவ வடிவத்தை தன் ஆதாரமாகக் கொண்டவர். ஓங்காரத்திற்கு ஆதாரமானவர், 'கம்' என்ற பீஜாக்ஷரத்தில் நிலைத்து நிற்பவர். துதிக்கையை உயர்த்திப் பிளிரும் போது ஓங்காரமும் கேட்கும். ஓம் என்ற வடிவின் வரிவடிவமும். தெரியும் 'ப்ரணஸ்வரூபவக்ரதுண்டம்' (முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதர்)

826. ஏகாக்ஷரபராயண: - ஓங்காரத்தைப் பெரிதும் சார்ந்திருப்பவர்.

ஏகாக்ரதீரேகவீர ஏகாநேகஸ்வரூபத்ருத் ।
த்விரூபோ த்விபுஜோ த்வ்யக்ஷோ த்விரதோ த்வீபரக்ஷக: ॥ 133.

827. ஏகாக்ரதீ: - ஒரு முனைப்பட்ட கூரான புத்தி உள்ளவர். ஒரு முனைப்படுத்திய அடியாரின் உள்ளமானவர். தன்னைத் தவிர வேறு ஒன்றில்லாததால் தன்னிலையிலேயே நிலைத்த

அறிவுள்ளவர்.

828. ஏகவீரः - ஆத்ம உணர்வே பேருணர்வாகி அதில் இதுவரை தனித்து உணர்த்திய இது என்ற உலகத்தின் உணர்வை லயிக்கச் செய்து உலகைத் தனக்குள் அடக்கிய ஒரே வீரனான ஞானியாயிருப்பவர். உலகில் எங்கும் காணாதத் தனிச்சிறப்பு மிக்க மாவீரர். ஏகனான தன்னில் அனேகத்தைக் காட்டுகிற அஜ்ஞானத்தை விரட்டிய ஆத்மஞானி.

829. ஏகாநேகஸ்வரூபத்ருத் - எல்லாப் பொருளிலும் ஆத்மாவாகப் ப்ரதிபலிப்பதால் (பிம்பமாக) ஒன்ருயும், (பிரதிபிம்பமாக) பலவாயும் தோன்றுபவர்.

830. த்விரூபः - பரம் அபரம் என்ற இரு பிரும்ம வடிவினர். நிர்க்குணம் ஸகுணம் என்றும் இருவகைப் படுத்துவர்.

831. த்விபுஜः - இரு கைகளுள்ளவர். (பிள்ளையார்ப்-பட்டியில் இவ்வாறு காணலாம்).

832. த்வ்யக்ஷः - இரு கண்களுள்ளவர். யானைமுகம் முக்கியமாகும்போது இரு கண்களே.

833. த்விரதः - இரு தந்தமுள்ளவர். மஹாபாரதம் எழுதவும் கஜாஸுரனை மாய்க்கவும். கொம்பை ஒடிக்குமுன் இரு தந்தங்கள் கொண்டவர். இரு கைகள், இரு கண்கள் இரு தந்தங்கள் என்று காணப்படுகிற கோலமுண்டு.

834. த்வீபரக்ஷகः - ஜம்பூ முதலிய ஏழுத்வீபங்களையும் காப்பவர். பக்தனைத் துவீபங்களுக்கு அதிபதியாக்கிக் காப்பவர்.

த்வைமாதுரோ த்விவதநோ த்வந்த்வாதீதோ த்வயாதிகः ।
த்ரிதாமா த்ரிகரஸ் த்ரேதாத்ரிவர்கப்பலதாயகः ॥ 134

835. - த்வைமாதுரः - உமையையும் கங்கையையும் தம்முடைய தாயாகக் கொண்டவர் (நா. *7.133-135*)

836. த்விவதநঃ - அக்னி என்ற வடிவில் இரண்டு முகமுள்ளவர். த்விமுக கணபதியாகத் தியானம் செய்யப் படுபவர். (அக்னிக்கு இரு முகங்கள் என சுரௌத முறை கூறும்).

837. த்வந்த்வாதீதঃ - இரட்டையாக விளைகிற புண்யம், பாபம், சுகம் - துக்கம், சீதம் - உஷ்ணம், இருட்டு - வெளிச்சம், விருப்பம் - வெறுப்பு என்றவாறுள்ள த்வந்த்வங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்.

838. த்வயாதிகঃ - மாற்றுத்தோற்றம் தருகிற ரஜோகுணத்தையும் தமோ குணத்தையும் தாண்டி சுத்த ஸத்வகுணம் கொண்டவர், ஆசை - சினம். மோஹம் - காமம் என்ற வேற்றுணர்வுகளுக் கப்பாற்பட்டவர்.

839. த்ரிதாமா - பூமி ஆகாயம் பரவெளி என்ற மூன்று இடம் கொண்டவர். பூமியில் அக்னியாகவும் ஆகாயத்தில் ஸூர்யனாகவும் த்யுலோகம் எனும் பரவெளியில் சந்திரனாகவும் துலங்குபவர்.

840. த்ரிகரঃ - இரு கரங்களும் துதிக்கையுமாக மூன்று கரங்கள் உள்ளவர். (பிள்ளையார் பட்டியில் உள்ள வடிவம்). மூவுலகையும் ஆக்கியவர்.

841. த்ரேதா த்ரிவர்க்கப்பலதாயகঃ - கார்ஹபத்யம் ஆஹவநீயம் தக்ஷிணாக்கினி என்ற மூன்று அக்கினிகளை வழிபடுபவருக்கு அறம்பொருள் இன்பம் என்ற மூன்றையும் பலனாகத் தருபவர்.

த்ரிகுணாத்மா த்ரிலோகா திஸ் த்ரிஶக்தீஶஸ் த்ரிலோசநঃ।
சதுர்பாஹுஶ் சதுர்த்தந்தஶ் சதுராத்மா சதுர்முகঃ ॥ 135

842. த்ரிகுணாத்மா - ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற முக்குணமுள்ள மூலப்ரக்ருதி வடிவினர் (நா 740)

843. த்ரிலோகாதி:- மூன்று குணங்களும் இவரே. மூவுலகிற்கும் மூலகாரணம். மூவுலகையும் விழுங்கித் தன்னுள் அடக்குபவர். மூவுலகையும் தன் பொறுப்பில் ஏற்று வாழவைப்பவர்.

844. த்ரிஶக்தீஶ: - வாமா ஜ்யேஷ்ட்டா ரௌத்ரீ என்ற படைப்பு காப்பு லயம் என்ற பணிகளுக்கான சக்திகளின் ஈசன். ஶ்ரீம் என்ற லக்ஷ்மீ பீஜம், ஹ்ரீம் என்ற மாயாபீஜம், க்லீம் என்ற காமபீஜம். மூன்றும் சக்தி மிக்கவை. அந்த சக்திகளின் தலைவர். பேராளுமை, பேராற்றல், பேரியக்கம் என்ற மூன்று சக்திகளைத் தன் வசத்தில் கொண்டவர். இச்சா சக்தி, ஞான சக்தி, க்ரியா சக்தி என்ற மூன்று சக்திக்கும் ஈசர். ஆளுனருக்கு உரித்தான பிரபு சக்தி, மந்திரசக்தி, உற்சாகசக்தி என்ற மூன்றையும் தன் வசத்தில் கொண்டவர்.

845. த்ரிலோசந: - மூன்று கண்களுள்ளவர். சிவபெருமானானவர். புறப்பொருள்களைக் காண இரண்டும் அகப்பொருளைக் காண ஒன்றுமாக முக்கண்களைக் கொண்ட யோகி வடிவினர்.

846. சதுர்பாஹு: - நான்கு கைகளுள்ளவர். உலகளாவி நிற்பதைக்காட்ட நான்குதிசைகளிலும் கோடுகளாக விரிந்து பரவி, நடுவில் இணைகிற ஸ்வஸ்திக வடிவினர். இந்திரன், பூஷா, தார்க்ஷ்யர், பிருஹஸ்பதி என்ற நால்வரைக் கைகளாகக் கொண்டு அருள் புரிபவர்.

847. சதுர்தந்த:- நான்கு தந்தங்கள் உள்ளவர்.நான்கு தந்தங்கள் கொண்ட திக்கஜங்கள் வடிவினர். த்விமுககணபதிக்கு நான்கு தந்தங்கள்.

848. சதுராத்மா - ஆத்மா, அந்தராத்மா, ஜ்ஞானாத்மா, பரமாத்மா என நான்கு ஆத்மவடிவம் கொண்டவர். கணேஶ்வரர், கணக்ரீடம், கணநாதர், கணாதிபர் என்று தானே நான்முகனாகி ஸ்வாநந்தபவனத்தில் தன்னைச்சுற்றி வடகிழக்கு, தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு, வடமேற்கு மூலைகளில் சிறிதும்

பேதமின்றி நான்கு வடிவம் கொண்டவர். (விநாயகரஹஸ்யம்-ஷோடசாவரண ஸ்தோத்ரம்) சதுர ஆத்மா - திறமை மிக்கவர்

849. சதுர்முகஃ - நான் முகங் கொண்டவர். பிரும்மாவானவர். நான்கு வேதங்களைத் தன் முகங்களில் கொண்டவர். நான்கு திக்குகளிலும் நோக்குள்ளவர்.

சதுர்விதோபாயமயஶ் சதுர் வர்ணாஶ்ரமாஶ்ரயஃ।
சதுர்விதவசோவ்ருத்தி பரிவ்ருத்தி ப்ரவர்தகஃ ॥ 136

850. சதுர்விதோபாயமயஃ - ஸாமம், தானம், பேதம், தண்டம் என்ற நான்கு அரசாளும் உபாயங்களாகி, அவற்றிற்கேற்ற பலனளிப்பவர்.

851 - சதுர்வர்ணாஶ்ரமாஶ்ரயஃ - நான்கு வர்ணங்களையும் நான்கு ஆசிரமங்களையும் முறைப்படி பின்பற்றுப வர்களுக்குப் பாதுகாப்பு தருபவர்.

852. சதுர்விதவசோவ்ருத்தி பரிவ்ருத்தி ப்ரவர்தகஃ - ஒலிக்கு மூலம் பரா என்ற வாக் - அதன் விரிவு பச்யந்தீ மத்த்யமா வைகரீ என்ற மூன்று நிலைகள். மூலாதாரத்தில் மூலமான பரா, நாபியில் பச்யந்தீ, இதயத்தில் மத்த்யமா, தொண்டையில் வைகரீ, வாக்கின் இந்த நான்கு நிலைகளையும் அவற்றில் ஏற்படுகிற ஒலி விரிவையும் வரிசையாக ஏற்படுத்தி விளக்கமற்ற ஒலியாக மூலாதாரத்திலிருந்ததை பொருளும் தனித்த உச்சரிப்பும் விளங்கும்படி பேச்சாக இயக்கி அமைப்பவர்.

சதுர்த்தீபூஜநப்ரீதஃ சதுர்த்தீதிதிஸம்ப்வஃ।
பஞ்சாக்ஷ ராத்மா பஞ்சாத்மா பஞ்சாஸ்யஃ பஞ்சக்ருத்யக்ருத் ॥ 137

853. சதுர்த்தீ பூஜனப்ரீதஃ - சதுர்த்தீ திதி தோறும் வழிபடுவதை விரும்பி ஏற்வர்.

854. சதுர்த்தீ திதி ஸம்ப்பவஃ - பாத்ரபத மாதத்து வளர்பிறை சதுர்த்தியில் தோன்றியவர் - விநாயக சதுர்த்தியாக இதனைக் கொண்டாடுபவர்.

855. பஞ்சாக்ஷராத்மா - பிரணவத்தின் பகுதிகளான அகாரம், உகாரம், மகாரம், நாதம், பிந்து என்ற ஐந்து வடிவம் கொண்டவர்.

856. பஞ்சாத்மா - பிரும்மா, விஷ்ணு, ருத்ரன், ஈச்வரன், ஸதாசிவர் என்ற ஐந்து பிரும்மங்களின் வடிவிலிருப்பவர்.

857. பஞ்சாஸ்யஃ - ஐந்து முகங்களுள்ள ஹேரம்பகணபதி வடிவினர். விரிந்த முகமுள்ளவர்.

858. பஞ்சக்ருத்யக்ருத் - பிரும்மா முதலிய ஐந்து பிரும்ம நிலைகளில் இருந்து கொண்டு, படைத்தல், காத்தல், லயமடையச்செய்தல், மறைத்தல், அனுக்ரஹம் என்ற ஐவகைச் செயல்களைப் புரிபவர் நா *742, 743, 745, 746, 748, 856)*

பஞ்சாதாரஃ பஞ்சவர்ணஃ பஞ்சாக்ஷரபராயணஃ ।
பஞ்சதாலஃ பஞ்சகரஃ பஞ்சப்ரணவபாவிதஃ ॥ 138

859. பஞ்சாதாரஃ - ஐம்பூதங்களுக்கும் ஆதாரமானவர். ஐம்பூதங்களையும் மூலப்பொருள்களாகக் கொண்ட உலகமானவர்.

860. பஞ்சவர்ணஃ - ஐந்து நிறங்களில் தோன்றுபவர். யோகியின் இதயத்தில் கோடிசூர்யவண்ண ஒளியுடனும், கிருதயுகத்தில் சந்திர ஒளி வண்ணத்திலும் த்ரேதாவில் வெண் மருதுமரத்தின் வெளிர் செம்மையிலும், துவாபரத்தில் தம்பூலப்பூச்சியின் செவ்வண்ணத்திலும், கலியுகத்தில் புகை நிறத்திலும் தோன்றுபவர். *(நா-384-387)*

861. பஞ்சாக்ஷரபராயணஃ - சிவபஞ்சாக்ஷரத்திலும் பிரணவத்திலும் ஈடுபாடுமிக்கவர்.

862. பஞ்சதாலஃ - ஐந்துதால அளவுள்ள குட்டை வடிவமுள்ளவர். விரித்த கையில் கட்டை விரல் நுனியிலிருந்து நடுவிரல் நுனி வரையுள்ள அளவு தாலமாகும். (ஒட்டைச்சாண் சுமார் 9 அங்குல அளவு) ஐந்து பனைமர உயரமுள்ளவரும்கூட.

863. பஞ்சகரঃ - 10 முழ அளவிற்கு உயரமுள்ளவர். குட்டையானவரே மிக உயரமாகவும் காண்பார். நான்கு கைகளும் துதிக்கையும் கொண்டவர்.

864. பஞ்சப்ரணவபாவிதঃ - ஸ்ரீம் ஹ்ரீம், க்லீம் க்லௌம் கம் என்ற ஐந்து பிரணவங்களால் உருவகப்படுத்தப் பெறுபவர். ஓம் ஐம் ஹ்ரீம் க்லீம் ஸௌঃ என்ற ஐந்து பிரணவங்களால் தியானிக்கப் பெறுபவர்.

பஞ்சப்ரம்ஹமயஸ்ப்பூர்தி: பஞ்சாவரணவாரிதঃ ।
பஞ்சபக்ஷ்யப்ரியঃ பஞ்சபாணঃ பஞ்சஶிவாத்மகঃ ॥ 139

865. பஞ்சப்ரம்ஹமயஸ்ப்பூர்த்திঃ - சிவபெருமானின் ஸத்யோஜாதர் வாமதேவர் அகோரர் தத்புருஷர் ஈசானர் என்ற ஐந்து பரம்பொருள் தோற்றம் கொண்டவர்.

866. பஞ்சாவரணவாரிதঃ - ஐந்து ஆவரணங்களுள்ள யந்திரத்தில் வழிபடப்பெறுகிற தேவர்-தேவிகளால் சூழப்பெற்றவர் (1. பிந்துவுடன் கூடிய முக்கோணம் நடுவில். 2. ஆறுகோணத்தின் உள். 3. ஆறு கோணத்தின் வெளியே. 4. எட்டித்தழ்த் தாமரை. 5. நான்கு திக்கிலும் பூபுரம் என்ற ஐந்தாவரணங்கள்) அன்னமயம் பிராணமயம் மநோமயம், விஜ்ஞானமயம் ஆனந்தமயம் என்ற ஐந்து கோசங்களிலுள்ள-வற்ருல் மறைக்கப்பெற்றுள்ள ஆத்மாவானவர்.

867. பஞ்சப்பக்ஷ்ய ப்ரியঃ - லட்டு கொழுக்கட்டைபோளி (பால் பூரி) பேணி. அப்பம் என்ற ஐந்து இனியபணியாரங்களில் விருப்பமுள்ளவர்.

868 பஞ்சபாணঃ - கையில் கரும்பு வில்லுடன் சேர்த்து ஏந்திய ஐந்து புஷ்பபாணங்களைக் கொண்டவர். द्रां द्रीं क्लीं ब्लूं सः என்ற ஐந்துபாணமந்திரங்கள் கொண்டவர்.

869. பஞ்சஶிவாத்மகঃ - ஐந்து சிவபீஜாக்ஷரங்கள் வடிவானவர். யாம், ராம், லாம், வாம், ஸாம், என அவை ஐந்து· சுத்தபஞ்சாக்ஷரமந்திரவடிவினர்.

ஷட்கோணபீட: ஷட்சக்ரதாமா ஷட்க்ரந்த்திபேதக: ।
ஷடத்த்வத்த்வாந்த வித்த்வம்ஸீ ஷடங்குல மஹாஹ்ரத: 140.

870. ஷட்கோணபீட: - ஆறுகோணங்கள் உள்ள பீடத்தின் மீது திரிகோணத்திலும் பிந்துவிலும் அமர்ந்தவர்.

871. ஷட்சக்ரதாமா - மூலாதாரம் ஸ்வாதிஷ்ட்டானம், மணிபூரகம், அநாஹதம், விசுத்தம், ஆஜ்ஞா என்ற குண்டலினீ சக்ரஸ்தானங்களில் இடம் கொண்டவர்.

872. ஷட்க்ரந்தி பேதக: - மூலாதாரத்தின் கீழும் மேலும், மணிபூரகத்தின் கீழும் மேலும் ஆஜ்ஞா சக்கிரத்தின் கீழும் மேலும் என இரண்டிரண்டாக, பிரும்ம - விஷ்ணு - ருத்திரக்ரந்திகள் உள்ளன. குண்டலினீ சக்தியை எழுப்புகிற ஸாதகன் இந்த ஆறு கிரந்த்திகளையும் (முடிச்சுகளையும்) பிளந்து கொண்டு ஸஹஸ்ராரசக்ரத்தினுள் குண்டலினீ பாயும்படி செய்யவேண்டும். ஸ்ரீ கணேசரே இந்தக்கிரந்திகளைப் பிளந்து ஸஹஸ்ராரம் வரை குண்டலினீயை ஏறச்செய்து பிரும்மாமிருதம் பருகச்செய்பவர்.

873. ஷடத்த்வத்த்வாந்த வித்த்வம்ஸீ - பதம், புவனம், வர்ணம், தத்துவம், கலை, மந்திரம் என்று ஆறுமார்க்கங்களைக் கடந்து தான் தெய்வ வடிவம் காணவேண்டும். அந்த மார்க்கங்கள் எளிதில் புலப்படாதபடி அஜ்ஞான இருள் மறைக்கும். அவ்விருளைப் போக்குபவர். நல்லொளிகாட்டித்தன் நிலை அடையச் செய்பவர்.

874. ஷடங்குல மஹாஹ்ரத: - பெருந்தொந்தியில் ஆறு விரற்கடையாழ முள்ள பெருமடுபோன்ற தொப்புள் உள்ளவர்.

ஷண்முகஷ் ஷண்முகப் ப்ராதா ஷட்ஶக்தி பரிவாரித: ।
ஷட்வைரிவர்க்க வித்த்வம்ஸீ ஷரூர்மிபயப்பஞ்சந: ॥ 141

875. ஷண்முக: - ஆறு தர்சனங்களைத் தம் முகமாகக் கொண்டவர். ஸாங்கியம், யோகம், நியாயம், வைசேஷிகம், பூர்வமீமாம்ஸை, உத்தரமீமாம்ஸை (வேதாந்தம்) என அவை

876. ஷண்முகப்ப்ராதா - ஷண்முகனின் அண்ணன்.

877. ஷட்சக்திபரிவாரிதঃ - ஆறு சக்திகள் சூழ இருப்பவர். ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் ஹ்ருதயசக்தி, சிரச்சக்தி, சிகா சக்தி, கவசசக்தி, நேத்ரசக்தி, அஸ்திர சக்தி என ஆறு சக்திகள் உண்டு. இதயம், தலை, சிகை, இருபுஜங்கள், கண்கள், உடலைச்சுற்றி என ஆறு அங்கங்களில் நியாஸங்கள் செய்வதால் ஸாதகனுக்கு மந்திரசக்தி உட்புகுந்து அவனிடம் நிலைத்து நிற்கின்றன. அந்த சக்திகள் சூழ இருப்பவர்.

878. ஷட்வைரிவர்க்க வித்த்வம்ஸீ - ஆசை, கோபம், பேராசை, குழப்பம், மதர்ப்பு, பொறாமை என்ற ஆறு இயல்பாக அமைந்த எதிரிகளை மாய்ப்பவர்.

879. ஷடூர்மிப்பயப்பஞ்ஜகঃ - பசி, நாவரட்சி, துயரம் மோகம், மூப்பு, மரணம் என்ற ஆறு அலைபோன்று தொடர்ந்து வரும் தடைகளை நீக்குபவர்.

ஷட்தர்கதூரঃ ஷட்கர்மநிரதঃ ஷட்ரஸாஶ்ரயঃ ।
ஸப்தபாதால சரணঃ ஸப்தத்வீபோருமண்டலঃ ॥ 142

880. ஷட்தர்க்கதூரঃ - ஒருபொருளின் உண்மைநிலையறிய ஆறுவித விசார்வழிகள் (தர்க்கம்) உண்டு. பிரத்யக்ஷம், அனுமானம், உபமானம், சப்தம், அர்த்தாபத்தி, அஸம்ப்பவம் என. இறைவன் இருப்பதை உணர இந்த ஆறும்பயன் படாதாகையால் ஆறுவித விசாரவழிக்கும் அப்பாற்பட்டவர். யுக்திகளைக் கொண்டு நிரூபிக்க இயலாதவர். மந்திரதர்கம், யந்திரதர்கம், தந்திரதர்கம் பிரயோகதர்கம், அணுதர்கம், நியா ய தர்கம் என நுட்பொருளறிவிற்கான ஆராய்வு முறைகள், சுக்கிரர், விசுவகர்மா, விஷ்ணு, மயன், கணாதர், கௌதமர் என்ற அறுவர் கண்டுபிடித்தவை. அந்த ஆராய்விற்கும் அப்பாற்பட்டவர்.

881. ஷட்கர்ம நிரதঃ - வேதம் ஓதுதல் - ஓதுவித்தல், தானம் வழங்குதல் - பெறுதல், வேள்வி புரிதல் - செய்வித்தல் என ஆறுகர்மங்கள். இவற்றில் மிகவும் ஈடுபட்டவர். இவற்றில்

ஈடுபட்டவர் வடிவில் இருப்பவர்.

882. ஷட்ரஸாஸ்ரயஃ - இனிப்பு, கைப்பு, புளிப்பு, கசப்பு, கார்ப்பு, உவர்ப்பு என அறுசுவைகளுக்கும் ஆதாரமானவர். அவற்றிற்கு ஆதாரமான ஜலதத்துவமானவர்.

883. ஸப்தபாதாள சரணஃ - அதலம், விதலம், ஸுதலம், தலாதலம், ரஸாதலம், மஹாதலம் பாதாளம், என்ற ஏழு கீழ் உலகங்களைத் திருவடிகளாகக் கொண்டவர்.

884. ஸப்தத்வீபோருமண்டலஃ - ஜம்பூ - ப்லக்ஷ-குச-க்ரௌஞ்ச - சாக - சால்மலி - புஷ்கரத்வீபங்களைத்தன் தொடையளவில் கொண்டவர். பூலோகப்பரப்பு அவரது இடுப்பிற்குக் கீழுள்ளது.

ஸப்தஸ்வர்லோகமகுடஃ ஸப்தஸப்திவரப்ரதஃ ।
ஸப்தாங்கராஜ்யஸுகதஸ் ஸப்தர்ஷி கணமண்டிதஃ ॥ 143.

885. ஸப்தஸ்வர்லோகமகுடஃ- புவர்லோகம், ஸுவர்லோகம், மஹர்லோகம், ஜநோலோகம், தபோலோகம், ஸத்யலோகம், ஸ்வாநந்தம் (கோலோகம்) என்ற ஏழு உலகங்களுக்குக் கிரீடமாக அமைந்தவர்.

886. ஸப்தஸப்தி வரப்ரதஃ - ஏழு குதிரைகள் பூட்டிய தேருள்ள சூரியனுக்கு வரமளிப்பவர். சடைதாரியான சிவபெருமான் மணிமல்லனுடன் போரிடுகையில் குதிரைதந்து உதவியவர்.

887. ஸப்தாங்கராஜ்ய ஸுகதஃ - அரசர், அமைச்சர், நண்பர், கருவூலம், நாடு, கோட்டை, படை என்ற ஏழு அங்கங்களுடைய ராஜ்யத்தை அறநெறியில் இயக்கி அமைதி தருபவர்.

888. ஸப்தர்ஷிகணமண்டிதஃ - கசியபர், அத்ரி, வஸிஷ்ட்டர், விச்வாமித்ரர், கௌதமர், ஜமதக்னி, பரத்வாஜர் என்ற ஏழு ருஷிகளின் கணத்தால் போற்றப்பெற்றவர்.

ஸப்தச்ச்சந்தோநிதிஸ் ஸப்தஹோதா ஸப்தஸ்வராஶ்ரயঃ।
ஸப்தாப்த்திகேலிகாஸாரঃ ஸப்தமாத்ருநிஷேவிதঃ ॥144.

889. ஸப்தச்ச்சந்தோநிதிঃ - காயத்திரி, உஷ்ணிக், அனுஷ்டுப், பிருஹதீ, பங்க்தி, த்ரிஷ்டுப், ஜகதீ என்ற சந்தஸ்களுக்கு வைப்பிடமானவர்.

890. ஸப்தஹோதா - ஸோமயாகத்தில் பணிபுரிகிற ஹோதா, மைத்ராவருணர், அச்சாவாகர், அத்த்வர்யு, பிரதிப்ரஸ்தோதா நேஷ்டா, உந்நேதா என்ற எழுவர் வடிவில் இருப்பவர்.

891. ஸப்தஸ்வராஶ்ரயঃ - ஷட்ஜம் ருஷபம் காந்தாரம் மத்த்யமம், பஞ்சமம், தைவதம் நிஷாதம் என்ற ஏழுஸ்வரங்களுக்கும் ஆதாரமான மூல ஒலியானவர்.

892. ஸப்தாப்த்திகேளி காஸாரঃ - நீந்திவிளையாடும் ஓடையாக ஏழு கடல்களையும் கொண்டவர். (லவண - இக்ஷு - ஸுரா - ஸர்பிஸ், க்ஷீர - ததி - சுத்தோதக - என்ற ஏழு கடல்கள்).

893. ஸப்தமாத்ருநிஷேவிதঃ - பிராம்மீ, மாகேச்வரீ, கௌமாரீ, வைஷ்ணவீ, வாராஹீ, மாஹேந்த்ரீ, சாமுண்டா என ஏழு மாதாக்களால் வழிபடப்பெறுகிறவர்.

ஸப்தச்ச்சந்தோமோதமதஸ் ஸப்தச்ச்சந்தோமகப்ரபுঃ।
அஷ்டமூர்த்தித்த்யேய மூர்த்திঃ அஷ்டப்ரக்ருதி காரணம் ॥ 145.

894. ஸப்தச்சந்தோ மோதமதঃ - காயத்திரி முதலிய ஏழு சந்தஸ்களைக் கேட்ட பெருமகிழ்வில் மதர்த்திருப்பவர். *(நா. 889)*

895. ஸப்தச்ச்ந்தோமக்கப்ரபுঃ - ஏழு சந்தஸ்களால் வேள்வியில் துதிக்கப்பெறுகிற பெருமையுள்ளவர். *(நா. 889)*

896. அஷ்டமூர்த்தித்யேய மூர்தி: - பூமி, ஜலம், அக்கினி, வாயு, ஆகாசம், ஸூர்யர், சந்திரன், வேள்விபுரிபவர் என்ற எட்டு வடிவங்கள் கொண்ட சிவபெருமானுல் தியானிக்கப் பெறுபவர். இந்த எட்டாலும் தியானிக்கப் பெறுபவர்.

897. அஷ்டப்ரக்ருதி காரணம் - உலகம் தோன்றக் காரணமான மூலப்ரக்ருதி, மஹத், அஹங்காரம், ஐம்பூத தத்துவங்கள் என்ற எட்டின் மூல காரணம்.

அஷ்டாங்கயோகப்பலப்பூ: அஷ்டபத்ராம்புஜாஸந: ।
அஷ்டஶக்திஸம்ருத்த ஸ்ரீ: அஷ்டைஶ்வர்ய ப்ரதாயக: ॥ 146

898. அஷ்டாங்கயோகப்பலப்பூ: - யமம், நியமம், ஆஸனம், பிராணாயாமம், பிரத்யாஹாரம், தாரணை, தியானம், ஸமாதி என்ற எட்டு அங்கங்களால் மனமடங்கி யோக நிலையில் உள்ளவருக்கு அவர்களின் இலக்கு நிறை வேறச்செய்பவர்.

899. அஷ்டபத்ராம்புஜாஸந: - திரிகோணத்தின் நடுவில் பிந்துவில் அமைந்த் எட்டிதழ்த்தாமரை ஆஸனம் கொண்டவர்.

900. அஷ்டஶக்திஸம்ருத்த ஸ்ரீ: - எட்டிதழ் தாமரையாஸனத்தின் சக்திகளான தீவ்ரா, ஜ்வாலினீ, நந்தா, போகதா, காமதாயினீ, உக்ரா, தேஜோவதீ, ஸத்யா என்ற எண்மரால் நிறைவுற்ற பெருமை பெற்றவர்.

901. அஷ்டைஶ்வர்ய ப்ரதாயக: - அணிமா, மஹிமா, கரிமா, லகிமா, ப்ராப்தி, ப்ராகாம்யம், ஈசித்வம், வசித்வம் என்ற எட்டு ஸித்திகளைத் தருபவர்.

அஷ்டபீடோபபீட ஸ்ரீரஷ்டமாத்ருஸமாவ்ருத: ।
அஷ்டபைரவஸேவ்யோऽஷ்டவஸுவந்த்யோऽஷ்டமூர் த்திப்ருத் ॥

902. அஷ்டபீடோபபீடஸ்ரீ: - எட்டு பீடங்களிலும் உபபீடங்களிலும் பெருமையுடன் அமர்ந்திருப்பவர். ஸ்வாநந்த புவனத்திலுள்ள பகவானது பீடம் திவ்யம் - பூமியிலுள்ள ஸ்வானந்த புவனம் மயூரேசம். எட்டு விக்கினேஶ க்ஷேத்ரங்கள் உண்டு. வக்ரதுண்டபுரம், ஏகதந்தம், மஹோதரம் என

இமயமலையில் மூன்று, கஜவக்திரபுரம், விகடம், விக்நராஜபுரம், ஸம்போதரம், தூம்ரவர்ணம் என ஐந்து இவை முக்கிய பீடங்கள். இவற்றின் உபபீடங்களாக - அதோஷம், பரிலி, வித்யாதீசம், பல்லி, பாரிநேத்ரம், விஜ்ஞாநேசம், ஸித்த்தி, ஸ்த்தாவரம், விஜயபுரம், ஏலாபுரம், கணேசபுரம், காசி, கசியபம், ஜீர்ணாபுரம், நாமலம், ப்பாலசந்திரம், ப்ரவாளகம், கர்மேசம், ராஜஸதனம், கதம்பபுரம், அயோத்தி, மிதிலா, மாயாபுரி, கண்டகி, மணிபூரகம், பிரயாகை, புஷ்பபுரம், அவந்தீ, நர்மதாபுரம், மாஹிஷ்மதி, கர்ணபுரம், கௌண்டின்யபட்டணம், பாராசரம், கஜபுரம், ஸ்ரீபுரம், பதரீ, அம்பாபரம், புண்யபுரம், மாத்ரகம், வல்லவேச்வரம், ப்ருும்ஹபுரம், ஸித்திபுரம், பலினி, கணபட்டிணம், த்ரிஸந்தி யா, தேவ நகரம், ச்வேதவிக்க்நேசம் மந்தாரம், ச்வேதார்க்கவனம், சமீவனம், கஜதந்தபுரம், ரத்னகிரி, வாரணாவதம், விந்தியமலை, நாஸிகா, பர்ஹிஷ்மதி என இவை 56 உபபீடங்கள் (விநாயக ரஹஸ்யம்) இவை இன்று பெரும்பாலும் வழக்கில் பெயர் மாறியுள்ளன. சில அதே பெ யரிலுள்ளன. காசியிலேயே 56 கணபதி க்ஷேத்திரங்கள் உள்ளன. காசியைச் சுற்றி ஏழு ஆவரணங்களில் இவை அமைந்துள்ளன

903. அஷ்டமாத்ருஸமாவ்ருதః - பிராம்மீ முதலிய எழுவர், (நா.894) மஹாலக்ஷ்மியுடன் எட்டு மாதாக்களால் சூழப்பட்டவர்.

904. அஷ்டபைரவஸேவ்யః - அஷ்டமாதாக்களின் துணைவர்களான அஸிதாங்கர், ருரு, சண்டர், க்ரோதர், உன்மத்தர், கபாலீ, பீஷணர், ஸம்ஹாரர் என்ற எட்டு பைரவர்களால் வழிபடப்பெறுபவர்.

905. அஷ்டவஸுவந்த்யః - தரன், துருவன், ஸோமன், அஹஸ், அநிலன், அநலன், ப்ரத்யூஷன் ப்ரபாஸன் என்ற எட்டு வசுக்களால் வணங்கப்பெறுபவர்.

906. அஷ்டமூர்த்திப்ருத் - எட்டு உடல்கள் கொண்ட சிவனானவர் (நா 897)

அஷ்டசக்ரஸ்ப்புரன்மூர்த்தி ரஷ்டத்ரவ்ய ஹவிஃப்ரியஃ।
நவநாகாஸநாத்த்யாஸீ நவநித்த்யனுசாஸிதா ॥ 148

907. அஷ்டசக்ரஸ்ப்புரன்மூர்த்திஃ - மூலாதாரம் முதலிய ஆறு (நா 872) மூலா தாரத்திற்குக் கீழுள்ள அகுலசக்கிரம், ஆஜ்ஞாவிற்கு மேலுள்ள அகுலசக்கிரம் என்ற எட்டில் அந்தர்யாமியாகத் துலங்குபவர்.

908. அஷ்டத்ரவ்யஹவிஃப்ரியஃ - அக்கினியில் ஆஹுதிப் பொருளான நெய் கலந்த நெற்பொரி, கரும்பு, ஸக்துமா, அவல், வாழைப்பழம், கொழுக்கட்டை, எள்ளுருண்டை, தேங்காய், என எட்டு பொருள்களைப் பெரிதும் விரும்புபவர்.

909. நவநாகாஸநாத்த்யாஸீ - வாஸுகி, தக்ஷகன், அனந்தன், சங்கபாலன், கம்பளன், பத்மநாபன், கார்கோடகன், காலியன், ஆதிசேஷன் என ஒன்பது நாகர்கள் தாங்கிய ஆஸனத்தில் அமர்ந்துள்ளவர்.

910. நவநித்த்யனுசாஸிதா - பத்மம், மஹாபத்மம், சங்கம், மகரம், கச்சபம், முகுந்தம், நந்தம், நீலம், கந்தர்வம் என்ற ஒன்பது நிதிகளையும் கையாள்பவர்.

நவத்வாரபுராதாரோ நவாதாரநிகேதநஃ।
நவநாராயணஸ்துத்யோ நவதுர்காநிஷேவித ஃ॥ 149

911. நவத்வாரபுராதாரஃ- இருகண்கள், இருகாதுகள், வாய், மூக்கு துவாரமிரண்டு, மலத்துவாரம், சிறுநீர்துவாரம் என ஒன்பது வாயில்கள் கொண்ட உடலை ஆதாரமாக்கிய ஆத்மா.

912. நவாதார நிகேதனஃ - மூலாதாரம் முதலியவை (எட்டு) (நா-872-907) லம்பிகா என்ற ஒன்பது குண்டலினியின் ஆதார சக்கிரங்களில் வசிப்பவர்.

913. நவநாராயணஸ்துத்யஃ - தர்மநாராயணர், ஆதி நாராயணர், ரூப நாராயணர், அநந்த நாராயணர், பதரீ நாராயணர், சங்கர நாராயணர், ஸுந்தர நாராயணர், லக்ஷ்மீ

நாராயணர், ஸாத்த்ய நாராயணர், என்ற ஒன்பது நாராயணர்களால் போற்றப்பெறுபவர்.

914. நவதுர்காநிஷேவிதঃ - சைலபுத்ரீ, பிரும்மசாரிணீ, சந்திரகண்டா, கூஷ்மாண்டா, ஸ்கந்தமாதா, காத்யாயினீ, காலராத்திரி, மஹாகௌரி, ஸித்திதா என்ற ஒன்பது துர்க்கைகளால் வணங்கப்பெற்றவர்,

நவநாத மஹாநாதோ நவநாகவிபூஷணঃ।
நவரத்ன விசித்ராங்கோ நவஶக்திஶிரோத்த்ருதঃ॥ 150

915. நவநாதமஹாநாதঃ - ஞானானந்தர், பிரகாசானந்தர், ஸத்யானந்தர், ஆனந்தானந்தர், விமர்சாநந்தர், ஸ்வபாவாநந்தர், ஸ்வபகாநந்தர், பிரதிபானந்தர், பூர்ணாநந்தர் என்ற ஒன்பது குரு நாதர்களுக்கு மேலான குரு நாதர்.

916. நவநாகவிபூஷணঃ - ஒன்பது நாகர்களை அணிகலனாகக் கொண்டவர் (நா 909)

917. நவரத்நவிசித்ராங்கঃ - மாணிக்கம், முத்து, பவழம், மரகதம், புஷ்பராகம், வைரம், நீலம், வைதூர்யம், கோமேதகம் என ஒன்பது ரத்னங்கள் பதித்த அணிகலன் பூண்டு எழிலுறத்துலங்குபவர்.

918. நவஶக்தி ஶிரோத்ருதঃ - தீவ்ரா முதலான ஒன்பது பீட சக்திகளால் தலையில் தாங்கப்பெற்றவர் (நா 195,900)

தஶாத்மகோ தஶபுஜோ தஶதிக்பதிவந்திதঃ।
தஶாத்த்யாயோ தஶப்ராணோ தஶேந்த்ரியநியாமகঃ॥ 151

919. தஶாத்மகঃ - பத்து திக்குகளையும் தன் உடலாக்கிக் கொண்டவர்

920. தஶபுஜঃ - மஹாகணபதியின் வடிவில் பத்து கைகளுள்ளவர்.

921. தஶதிக்பதிவந்திதঃ - இந்திரன் அக்னி, யமன், நிர்ருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன், பிரும்மா,

விஷ்ணு என்ற திக்பாலர்களால் வணங்கப்பெற்றவர்.

922. தஶாத்த்யாய: - ஆறு அங்கங்களுடன் நான்கு வேதங்களையும் ஓதுபவர், அவ்வாறு ஓதுபவரின் வடிவில் இருப்பவர்

923. தஶப்ராண: - பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், ஸமானன் என்ற ஐந்து முக்கிய பிராணன்கள், நாகன் கூர்மன், க்ருகரன், தேவதத்தன், தனஞ்ஜயன் என்ற ஐந்து உபப்பிராணன்கள். இவ்வடிவிலிருப்பவர். இவற்றை இயக்குபவர்.

924. தசேந்த்ரியநியாமக: - ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தையும் கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்தையும் கட்டுப்படுத்துபவர்.

தஶாக்ஷர மஹாமந்த்ரோ தஶாஶாவ்யாபி விக்ரஹ: ।
ஏகாதசாதிபீ ருத்ரை: ஸ்துத ஏகாதஶாக்ஷர: ॥ 152

925. தஶாக்ஷரமஹாமந்த்ர: - பத்தெழுத்து கொண்ட ஹஸ்திபிஶாசி - உச்சிஷ்டவிநாயக மா மந்திரமாக உள்ளவர்.

926. தஶாஶாவ்யாபிவிக்ரஹ: - பத்து திக்குகளிலும் பரவிய விராட் மேனியினர் *(நா 919)*

927. ஏகாதசாதிபி: ருத்ரைஸ்ஸ்துத: - மஹாதேவர், சிவர், ருத்திரர், சங்கரர், நீலலோஹிதர், ஈசானர், விஜயர், பீமர், தேவதேவர், பவோத்ப்பவர், ஆதித்யர், என்ற ருத்திரர்களை முன்னிலையில் கொண்டுள்ள ஆயிரக்கணக்கான ருத்திரர்களால் போற்றப்படுபவர்.

928. ஏகாதஶாக்ஷர: - பதினோரு அக்ஷரங்கள் கொண்ட மந்திர வடிவினர்

த்வாதஶோத்தண்ட தோர்த்தண்டோ த்வாதஶாந்த நிகேதன: ।
த்ரயோதஶாப்பிதாப்பிந்ந விச்வேதேவாதிதைவதம் ॥ 153

929. த்வாதஶோத்தண்ட தோர்த்தண்ட:- ஸ்ரீவித்யா மஹாகணபதி என்ற தோற்றத்தில் மாதுளை முதலிய பத்தையும்

அமுதகலசத்தையும் பெருஞ்சங்கிலியையும் பன்னிரு நீண்டு உருண்டு பருத்த கைகளில் ஏந்தி கழுத்தின் கீழ் யுவதியும் மேல் யானையுமாகச் செங்கதிர் வண்ணத்துடன் உள்ளவர். (நா-37,254,277) ஸ்ரீவித்யையும் ஸ்ரீமஹாகணபதியும் இணைந்த தோற்றம்.

930. த்வாதஶாந்த நிகேதநঃ - ஆஜ்ஞாசக்ரத்தின் மேல் குருவின் தியானஸ்தானமாக உள்ள த்வாதசாந்தம் என்ற சக்கிரத்தில் அமர்ந்தவர். மூலாதாரத்தின் கீழ் அகுல சக்ரம் ஆஜ்ஞையின் மேல் அகுல சக்ரம் அதன் மேல் பிந்துவின் அர்த்த சந்திரன், ரோதினீ, நாதம் என்ற ஸ்தானங்கள். அதன் மேல் நாதாந்தமெனும் துவாதசாந்தம் என்பர்.

931. த்ரயோதஶாபிதா ப்பிந்ந விஶ்வேதேவாதிதைவதம்- ஸத்யர், வஸு, புரூரவர் ஆத்ரவர், துரி, லோசனர், காலர், காமர், ஸாது, ஸத்குரு, க்ரது, தக்ஷர், வஸுபந்தர் என்ற பதிமூன்று விச்வே தேவர்களுக்குமேலாளரான தெய்வம்.

சதுர்தஶேந்த்ரவரதஶ் சதுர்தஶ மநுப்ரபுঃ।
சதுர்தஶாதிவித்யாட்ட்ய ஶ்சதுர்தஶஜகத்ப்ரபுঃ॥ 154

932. சதுர்தஶேந்த்ரவரதঃ- யஜ்ஞர், ரோசநঃ, ஸத்யஜித், த்ரிசிகர், விபு, மந்த்ரத்ருமர், புரந்தரர், பலி, அத்ப்புதர், சம்பு, வைத்த்ருதঃ, ருததாமா, திவஸ்பதி, சுசி என்ற பதினான்கு இந்திரர்கள் விரும்பியதையும் அளித்தவர்.

933. சதுர்தஶமநுப்ரபுঃ- ஸ்வாயம்புவர், ஸ்வாரோசிஷர், உத்தமர், தாமஸர், ரைவதர், சாக்ஷுஷர், வைவஸ்வதர், ஸாவர்ணி, தக்ஷஸாவர்ணி, ப்ரம்ஹஸாவர்ணி, தர்மஸாவர்ணி, ருத்ர ஸாவர்ணி, தேவஸாவர்ணி, இந்திர ஸாவர்ணி. என்ற பதினான்கு மனுக்களின் பிரபு.

934. சதுர்தஶாதிவித்யாட்ட்யঃ- நான்குவேதங்கள், ஆறு வேதாங்கங்கள் நான்கு உபவேதங்கள் எனப் பதினான்கு வித்யாஸ்தானங்கள், இவற்றுடன் மீமாம்ஸா, தர்மசாஸ் திரம், புராணம், நியாய சாஸ்த்ரம் என நான்கு சேர்த்துப் பதினெட்டு

வித்யாஸ்தானங்கள். இவற்றைக் கல்விச் செல்வமாகக் கொண்டவர், இத்தகையவர் வடிவிலிருப்பவர்

935. சதுர்தசஜகத்ப்ரபுः - பூமிக்குக்கீழுள்ள ஏழு உலகங்கள் (நா-883) மேலுள்ள ஆறு உலகங்கள் (நா-885) பூமி இவற்றின் தலைவர்.

ஸாம பஞ்சதஶः பஞ்சதஶீ ஶீதாம்ஶுநிர்மல ः ।
ஷோடஶாதார நிலயः ஷோடஶஸ்வர மாத்ருகः ॥ 155

936. ஸாம பஞ்சதஶः - பஞ்சதசஸாம (ஸ்தோத்ரம்) என்று துதி மந்திரமாக விளங்குபவர்.

937. பஞ்சதஶீஶீதாம்ஶுநிர்மலः - பௌர்ணமியின் நிலவு போல் மாசற்றவர்.

938. ஷோடஶாதார நிலயः - குரு முகமாக அறியவேண்டிய பதினாறு சக்கிரங்களில் தங்குபவர்.

939. ஷோடஶஸ்வரமாத்ருகः - அ முதல் அः வரை பதினாறு உயிர் எழுத்துக்களை அளந்து அமைத்தவர்.

ஷோடஶாந்தபதாவாஸः ஷோடஶேந்து கலாத்மகः ।
கலா ஸப்ததஶீ ஸப்ததஶः ஸப்ததஶாக்ஷரः ॥ 156

940. ஷோடஶாந்த பதாவாஸः - சிரஸில் ஸஹஸ்ரா ரத்தாமரையிலுள்ள ஷோடஶாந்தத்தில் இருப்பவர். ஆஜ்ஞா சக்கிரத்தின் மேல் பிரும்மரந்திரத்தின் கீழ் பிந்துவின் எட்டு அடுக்குகள் உள்ளன. அர்த்த சந்திரம் ரோதினி நாதம் நாதாந்தம் சக்தி வியாபிகா ஸமநா உன்மனி என. உன்மனிக்கும் மேலுள்ள ஸ்தானம் ஷோடசாந்தம் கீழ் எட்டுச் சக்ரங்கள் (நா 907) மேல் பிந்துவின் எட்டு அடுக்கு. உந்மனி 16-வது. அதன் முடிவில் தெரிவதால் ஷோடசாந்தம்.

941. ஷோடஶேந்து கலாத்மகः - அம்ருதா, மானதா, பூஷா, துஷ்டி, புஷ்டி, ரதி, த்ருதி, ஶஶிநீ, சந்த்ரிகா, காந்தி, ஜ்யோத்ஸ்நா, ஶ்ரீ, ப்ரீதி, அங்கதா, பூர்ணா, பூர்ணாம்ருதா என்ற பதினாறு சந்திரகலைகளால் நிறைந்து இருப்பவர்.

942. ஸப்ததஶீகலா - திரிபுராகமத்தின்படி, திரயோ-சாக்ஷரியும் துர்யாவும் சேர்ந்த பதினேழு எழுத்துக்கள் கொண்ட மந்திர வடிவானவர். குரு முகமாக அறியத்தக்க மந்திரம் இது.

943. ஸப்ததஶ: - ஸப்ததசஸ்தோமம் என்ற பதினேழு ஸாமவேத மந்திரங்களாயிருப்பவர்.

944. ஸப்ததஶாக்ஷர: - வேள்விகளில் தேவதைகளே வரவழைக்கவும் திருப்திப்படுத்தி அருள் பெறவும் உரக்கக்கூறுகிற மந்திர ஒலிகள் 17 எழுத்துக்கள் கொண்டவை. வௌஷட், ஆச்ராவய, யஜ, அஸ்து, ச்ரௌஷட், யேயஜாமஹே என்பவை இவை. வேள்வியின் தொடக்கத்தி லிருந்து முடியும் வரை அடிக்கடி ஒலிப்பவை. இந்த ஒலிவடிவினர்.

அஷ்டாத ஶத்வீபபதி: அஷ்டாதஶபுராணக்ருத்

அஷ்டா தஶௌ ஷதீஸ்ருஷ்டி ரஷ்டாதஶவிதிஸ் ஸ்ம்ருத: 157

945. அஷ்டாதஶத்வீபபதி: - துவீபங்கள் 7. *(நா-885)* ஸ்வர்ண ப்ரஸ்த்தம், சந்த்ர சுக்லம், ஆவர்தனம், ரமணகம், மந்தரஹரிணம், பாஞ்சஜன்யம், ஸிம்ஹளம், ஸுதர்ஶநம், காசியபம், நாகம், லங்கா என 11 உபத்வீபங்கள் இவற்றின் அதிபதி.

946. அஷ்டாதசபுராணக்ருத்- கணேசம் மத்ஸ்யம், மார்-கண்டேயம், பவிஷ்யம், பாகவதம், ப்ராம்ஹம், ப்ரும்ஹ வைவர்தம், பிரும்ஹாண்டம், வாமனம், சிவம், வராஹம், விஷ்ணு, அக்னி, நாரதம், பத்மம், லிங்கம், கூர்மம், ஸ்காந்தம் என்ற 18 புராணங்களே எழுதிய வியாஸரானவர். வியாஸர் கூற எழுதியவர்.

947. அஷ்டாதஶௌஷதீ ஸ்ருஷ்டி: - *18* வகை தான்யங்களேப் படைப்பவர். செந்நெல், சம்பா நெல், குருவை நெல், யவை, கோதுமை, வால் கோதுமை, வரகு, சாமை, தினே, கொள்ளு, சோளம், உளுந்து, பயறு, துவரை, கடலே, மொச்சை, எள்ளு, மங்குட்டப்பயறு, எனப் பதினெட்டு தானியங்களேயும் அவற்றின் வகைகளேயும் படைத்தவர்

948. **அஷ்டாஶவிதிః ஸ்ம்ருதః-** *மீமாம்ஸாசாஸ்திரத்தில் 3 விதிகள் உண்டு. அபூர்வ விதி, நியம விதி, பரிஸங்க்யா விதி என. இவை ஒவ்வொன்றும் உத்பத்திவிதி, விநியோக விதி பிரயோக விதி என மூன்று விதம். இவை கௌணம் முக்ய்யம் என இரு விதம். இந்த 18 விதிகளின் வடிவில் வேதப்பொருள் அறிய உதவுபவர்.*

அஷ்டாதலிபிவ்யஷ்டி ஸமஷ்டிஜ்ஞான கோவிதః ।
ஏகவிம்ஶః புமான் ஏகவிம்ஶத்யங்குளி பல்லவః ॥ 158

949. **அஷ்டாதஶலிபிவ்யஷ்டிஸமஷ்டிஜ்ஞான கோவிதః -** *18 லிபிகளைத் தனித்தும் அவற்றின் உட்பிரிவுடனும் அறிபவர். ஸம்ஸ்கிருதம், பிராகிருதம், உதீசீ, மஹாராஷ்ட்ரீ, மாகதீ, மிச்ர மாகதீ, சகாபீரீ, அவந்தீ, திராவிட, ஓட்ரியா, பாச்சாத்யா, ப்ராச்யா, பாஹ்லீகா, ரந்திகா, தாக்ஷிணாத்யா, பைசாசீ, ஆவந்தீ, சௌரஸெனி என அவை 18 மொழிகளின் லிபிகள்.*

950. **ஏகவிம்ஶః புமான் -** *இருபத்தோராவதான புருஷன். பஞ்சீகரணமடைந்த ஐந்து மஹா பூதங்கள், ஐந்து பூத குணங்களாலான சப்தம் ஸ்பர்சம் ரூபம் ரஸம் கந்தம் என ஐந்து, ஞான இந்திரியங்கள் ஐந்து, பூத மூல நிலையான தன்மாத்ரங்கள் 5 என இருபது ஜட தத்வங்கள் 21வது புருஷன் ராசிபுருஷன் எனப்படுகிற ஜடத்துடன் இணைபவன் (நா-734, 738, 741)*

951. **ஏகவிம்ஶத்யங்குளிபல்லவః -** *கைகளில் 10, கால்களில் 10, துதிக்கையில் ஒன்று என 21 துளிர்போன்ற விரல்கள் கொண்டவர் (இரு கைகளுள்ள வடிவம்)*

சதுர்விம்ஶதிதத்வாத்மா பஞ்சவிம்ஶாக்க்யபூருஷః ।
ஸப்தவிம்ஶதிதாரேஶః - ஸப்தவிம்ஶதியோகக்ருத் ॥ 159

952. **சதுர்விம்ஶதிதத்வாத்மா -** *இருபது ஜடதத்வங்களுடன் (நா-950) உள்ளம், (மனம் புத்தி) அஹங்காரம், மஹத், பிரகிருதி என்ற தத்துவங்களுமானவர் (நா 734 - 41)*

953. **பஞ்சவிம்ஶாக்க்ய பூருஷః -** *25வது தத்துவமான*

புருஷனுமானவர் (நா 74 - 950)

954. ஸப்தவிம்ஶதி தாரேஶः - அசுவினீ முதலிய 27 நட்சத்திரங்களின் ஈசன்

955. ஸப்த விம்ஶதியோகக்ருத் - விஷ்கம்பம் முதலான யோகங்களை அமைத்தவர்.

த்வாத்ரிம்ஶத்ப்பைரவாதீஶः சதுஸ்த்ரிம்ஶந்மஹா ஹ்ரதः।
ஷட்த்ரிம்ஶத்தத்வ ஸம்ப்பூதிः அஷ்டத்ரிம்ஶத்கலா தநுः॥

956. த்வாத்ரிம்ஶத்பைரவாதீஶः - முப்பத்திரண்டு பைரவர்களின் ஈஶன். அஸிதாங்கர், ருரு, சண்டர், க்ரோதர், உன்மத்தர், கபாலி, பீஷணர், ஸம்ஹாரர், பீமலோசனர், ஸம்வர்தர் (கிரீடி) பூதேசர், க்ரோதீசர், காலர், தண்டபாணி, மஹாருத்ரர், லம்பகர்ணர், விச்வேசர், அபீரு, ஸ்த்தாணு, ராக்ஷஸேச்வரர், நகுலீசர், க்ஷீரகண்டகர், விக்ருதாக்ஷர், த்ரிஸந்த்யேச்வரர், ஆனந்தர், யோகீசர், வக்ரதுண்டர், பீருகர், கபிலாம்பரர், பத்ரஸேனர், க்ரமதீச்வரர், வ்யோம கேசர் என இவர்கள் 32.

957. சதுஸ்த்ரிம்ஶத் (ந்) மஹாஹ்ரதः- பாரதம் முழுவதும் உள்ள புஷ்கரம் முதலிய தேவர்கள் அமைத்த 34 புண்ய தீர்த்தங்கள் (தடாகம் தாரை முதலியவை) வடிவினர்.

958. ஷட்த்ரிம்ஶத்தத்வஸம்ப்பூதிः - ஜடதத்துவங்கள் 24 வித்யாதத்துவங்கள் 7 ஆத்மதத்துவங்கள் 5 ஆக 36 தத்துவங்களின் உற்பத்தி ஸ்தானம் (நா 374)

959. அஷ்டத்ரிம் ஶத்கலாதநுः - தூம்ரார்ச்சிஸ், ஊஷ்மா, ஜ்வலிநீ, ஜ்வாலிநீ, விஸ்ப்புலிங்கிநீ, ஸுஸ்ரீ, ஸுரூபா, கபிலா, ஹவ்யவாஹினீ, திவ்யவாஹினி என்ற 10 அக்னி கலைகள், தபிநீ தாபிநீ, தூம்ரா, மரீசி, ஜ்வாலிநீ, ருசி, ஸுஷும்நா, போகதா, விச்வா, போதிநீ, தாரிணீ, க்ஷமா என்ற 12 ஸூர்ய கலைகள், அம்ருதா மானதா முதலிய சந்திர கலைகள் 16 (நா 941) என அக்னி ஸூர்யன் சந்திரன் வடிவிலுள்ளமையால் 38 கலைகள் உள்ளவர்.

நமதேகோபஞ்சாஶந் மருத்வர்க நிரர்கலঃ।
பஞ்சாஶதக்ஷர ஶ்ரேணீ பஞ்சாஶத்ருத்ரவிக்ரஹঃ॥ 161

960. நமதேகோந பஞ்சாசத்மருத்வர்கநிரர்களঃ- நாற்பத்தொன்பது மருத்துகளின் கணமும் வணங்குவதால் தடையின்றிச் செல்பவர் - கசியபருக்குத் திதியிடம் பிறந்த மருத்துகள் ஏழு பேர். ஆவஹர், ப்ரவஹர், ஸம்வஹர். உத்வஹர், விவஹர், பரிவஹர், ஸம்வஹர் என. இவர்கள் கருவில் இருக்கும்போது திதியின் புத்திரர்கள் அசுரர்களாகி விடுகிற பயத்தால் இந்திரன் கருவைச் சிதைக்க வயிற்றினுட் புகுந்து வெட்ட ஒவ்வொரு குழந்தையும் ஏழாயிற்று. இறைவனின் ஸங்கல்பத்தில் இந்திரன் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறுக 49 மருத்துகளாக வாயுதேவனுக்கு உதவுபவர்களாகி மருத்தும் வாயுவும் ஒன்றே என்ற எண்ணச்செய்தனர். அந்த மருத்துகளால் வணங்கப்பெற்றவர். அந்த மருத்துகள் 49, ஸத்வஜ்யோதிஸ், ஆதித்யர், ஸத்யஜ்யோதிஸ், திர்க்ஜ்யோதிஸ், ஸஜ்யோதிஸ், ஜ்யோதிஷ்மான், ஹரிதர், ருதஜித், ஸத்யஜித், ஸுஷேணர் ஸேநஜித், ஸத்யமித்ரர், அபிமித்ரர், ஹரிமித்ரர், க்ருதர், ஸத்யர், த்த்ருவர், த்தர்த்தா, வித் தர்தா, விதா, ரயர் த்வாந்தர், துனி, உக்ரர், பீமர், அபியு, ஸாக்ஷிபர், ஈத்ருக், அந்யாத்ருக், யாத்ருக், ப்ரதிக்ருத், ருக், ஸமிதர், ஸம்ரம்ப்பர், ஈத்ருக்ஷர், புருஷர், அந்யாத்ருசர், சேதஸர், ஸமிதா, ஸமீத்ருக்ஷர், ப்ரத்ருக்ஷர், மாருதி, ஸரதர், தேவர், திக், யஜுஸ், அநுத்ருக், ஸாம, மானுஷீவிஶ் என (வாயு புராணம்)

961. பஞ்சாஶதக்ஷரஶ்ரேணீ - ஐம்பது அக்ஷரவடிவினர். (16 உயிர் எழுத்துக்கள் 25 வர்க்க எழுத்துகள் யரலவ ஶஷஸஹ க்ஷ என்பது ஐம்பது)

962. பஞ்சாஶத் ருத்ரவிக்ரஹঃ - ஸ்ரீகண்டன் முதல் சிவன் வரையிலுள்ள 50 ருத்திர வடிவினர்.

பஞ்சாஶத் விஷ்ணுஶக்தீஶঃ பஞ்சாஶந்மாத்ருகாலயঃ।
த்விபஞ்சாஶத் வபுஶ்ஶ்ரேணீ த்ரிஷஷ்ட்யக்ஷரஸம்ஶ்ரயঃ॥ 162

963. பஞ்சாஶத் விஷ்ணு ஶக்தீஶঃ - ஐம்பது விஷ்ணுக்களுக்கும் அவர்களது சக்திகளுக்கும் ஈசர்.

964. பஞ்சாஸத் மாத்ருகாலயஃ - ஐம்பது அக்ஷரங்களில் பிந்து கூடிய மாத்ருகாக்ஷரங்களின் லயநிலையில் நாத வடிவானவர். 50 சக்தி பீடங்களிலும் வசிப்பவர்

965. த்விபஞ்சாஸத்வபுஶ்ஶ்ரேணீ - ஸம்ஸாரபந்தம் எற்படுத்துகிற அஜ்ஞானத்தின் விளைவான 52 பாசங்களையும் தடைகளையும் விக்னரூபமாக தன் வடிவமாகக் கொண்டவர். (ஸாங்கிய காரிகா, லிங்க புராணம்)

966. த்ரிஷஷ்ட்யக்ஷரஸம்ஶ்ரயஃ - பாசுபத முறையில் பாணினி கூறுகிற 63 அட்சரங்களுக்குப் புகலிடமானவர்.

சதுஷ்ஷஷ்ட்யர்ணநிர்ணேதா சதுஷ்ஷஷ்டிகலாநிதிஃ ।
சதுஷ்ஷஷ்டி மஹாஸித்த யோகிநீ ப்ருந்த வந்திதஃ ॥ 163

967. சதுஷ்ஷஷ்ட்யர்ணநிர்ணேதா சிவாகமம் கூறுகிற 64 எழுத்துக்கள் வடிவானவர் (உயிர் எழுத்தில் ப்ளுதம் சேர்வதால் எண்ணிக்கை கூடும்.)

968. சதுஷ்ஷஷ்டி கலாநிதி ஃ - அறுபத்து நான்கு கலைகளைச் செல்வமாகக் கொண்டவர்.

969. சதுஷ்ஷஷ்டி மஹாஸித்த யோகிநீப்ருந்த வந்திதஃ - அக்ஷோப்யா முதலிய 64 யோகினிகளின் கணங்களால் வணங்கப்பெற்றவர்.

அஷ்டஷஷ்டி மஹாதீர்த்த க்ஷேத்ரபைரவபாவநஃ ।
சதுர்ணவதி மந்த்ராத்மா ஷண்ணவத்யதிகப்ரபுஃ ॥ 164

970. அஷ்டஷஷ்டி மஹாதீர்த்த க்ஷேத்ரபைரவ பாவிதஃ - அறுபத்தெட்டு சைவதீர்த்தங்களிலுள்ள பைரவர்களால் தியானிக்கப் பெற்றவர்.

971. சதுர்ணவதி மந்தராத்மா - 94 மந்திரவடிவினர். அக்னி கலைகள் 10, ஸூர்ய கலைகள் 12, சந்திர கலைகள் 16, இவற்றின் மந்திரம், 50 அட்சரங்களான மாத்ருகாமந்திரம் 50,

ஹம்ஸஶ்ஶுசிஷத் 'ப்ரதத்விஷ்ணு:' விஷ்ணுர்யோநிம் த்ரியம்பகம், தத்விஷ்ணோ: என்ற - பிரும்மா, விஷ்ணு, ருத்ரர், ஈச்வரன், ஸதாசிவர் இவர்கள் ஐவரின் கலா மந்திரங்கள் - 5, மூலமந்திரம் என்ற 94 ஸாமான்யார்க்கிய விசேஷார்க்கிய திரவ்யசுத்திக்கான மந்திர வடிவினர்.

972. ஷண்ணவத்யதிகப்ரபு: - ஸ்ரீசக்கிர பூஜையில் வழிபடப்பெறுகிற 96 தேவதைகளுக்கும் ஸ்ரீவித்யையையும் கணேசரையும் இணைத்து வழிபடுகிற ஸ்ரீவித்யா கணபதி வழிபாட்டில் கூடுதலாகிற தேவதைகளுக்கும் பிரபு (தந்திரராஜம்)

ஶதாநந்தஶ் ஶதத்ருதி: ஶதபத்ராயதேக்ஷண: ।
ஶதாநீகஶ் ஶதமக்கஶ் ஶதத்தார வராயுத: ॥ 165

973. ஶதாநந்த: - பூர்ண யௌவனமும் செல்வமும் கல்வியும் பேரறிவும் திறமையும் உடல் வலிவும் ஏனையதும் மிக்க மனிதன் பெறுகிற ஆனந்தம், இதனைப் போன்று படிப்படியாக நூறு நூறு மடங்காக வரிசையாக விரிகிற மனுஷ்யகந்தர்வன், தேவகந்தர்வன், பித்ருக்கள், ஆஜானஜதேவர் ,கர்ம தேவர், தேவர், இந்திரர், பிருஹஸ்பதி, பிரஜாபதி, பிரும்மா என்பவர்களின் ஆனந்தம் - நூறு நூறு மடங்காகப் பெறுகிற ஆனந்தம் இவை அனைத்திற்கும் ஈடாக காமவசப்படாத ச்ரோத்ரிய பிரும்மஞானி பெறுகிற ஆனந்தம் இவை அனைத்திற்கும் இருப்பிடமானவர் (தைத்திரீய உபநிடதம்)

974. ஶதத்ருதி : - எண்ணற்ற உலகங்களைத் தாங்குபவர்.

975. ஶதபத்ராயதேக்ஷண: - மலர்ந்த நூறிதழ்த்தாமரை போன்ற விரிந்த கண்களுள்ளவர்.

976. ஶதாநீக: - எண்ணற்ற படைகள் உள்ளவர்.

977. ஶதமக்க: - நூற்றுக்கணக்கான வழிபாட்டு முறைகளுள்ளவர். இந்திரன் வடிவினர்

978. ஶததாரவராயுத: கூரிய முனைகள் கொண்ட வஜ்ராயுதத்தை ஆயுதமாகக் கொண்டவர்.

ஸஹஸ்ரபத்ரநிலயஸ் ஸஹஸ்ரப்பணபூஷணः ।

ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா புருஷः ஸஹஸ்ராக்ஷः ஸஹஸ்ரபாத் ॥ 166

979. ஸஹஸ்ரபத்ரநிலயः - ஆயிரம் இதழ்த்தாமரை வடிவிலுள்ள ஸஹஸ்ராரசக்கிரத்தில் உறைபவர்.

980. ஸஹஸ்ரப்பண பூஷணः - ஆயிரம் சிரஸு படைத்த ஆதிசேஷனை அணியாகக் கொண்டவர்.

981. ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா புருஷः - ஆயிரக்கணக்கில் தலைகள் உள்ள விராட்புருஷனானவர்.

982. ஸஹஸ்ராக்ஷः- ஆயிரக்கணக்கான கண்கள் உள்ள விராட்புருஷன்.

983. ஸஹஸ்ரபாத் - ஆயிரக்கணக்கில் திருவடிகள் உள்ள விராட்புருஷன்.

ஸஹஸ்ரநாம ஸம்ஸ்துத்யः ஸஹஸ்ராக்ஷபலாபஹः ।

தஶஸாஹஸ்ர ப்பணப்ருத்ப்ணிராஜக்ருதாஸநः ॥ 167

984. ஸஹஸ்ரநாம ஸம்ஸ்துத்யः - ஆயிரம் திருநாமங்களால் நன்கு போற்றப்பெறுபவர்.

985. ஸஹஸ்ராக்ஷபலாபஹः - தவறாக நடந்துகொள்ளும் போது இந்திரனது பலத்தையும் குன்றச் செய்பவர்.

986. தஶஸாஹஸ்ரப்பணப்ருத்ப்பணிராஜக்ருதாஸநः - பத்தாயிரம் தலைகளுள்ள ஸர்பராஜனின் மீதமர்ந்தவர்.

அஷ்டாஶீதி ஸஹஸ்ராத்ய மஹர்ஷிஸ்தோத்ர யந்த்ரிதः ।

லக்ஷாதீஶப்ரியாதாரோ லக்ஷாதார மநோமய: ॥ 168

987. அஷ்டாஶீதி ஸஹஸ்ராத்ய மஹர்ஷி ஸ்தோத்ரயந்த்ரிதः - படைப்பின் தொடக்கத்தில் அநலன் என்ற அஸுரன் நெருப்பு போன்று உலகை வாட்ட, எண்பத்தெட்டாயிரம் மஹரிஷிகள் அருகம்புல் கொண்டு வழிபட அதற்குக் கட்டுப்பட்டு அனலனை அடக்கி உலகிற்கு நலம் புரிந்தவர்.

988. லக்ஷாதீஶப்ரியாதாரঃ - பெருஞ்செல்வந்தர்களான குபேரன் முதலானோரின் வளர்ச்சிக்கான இனிய ஆதாரமானவர். லக்ஷன் என்ற தன் புதல்வனிடம் மிகுந்த பிரிய முள்ளவர்.

989. லக்ஷாதாரமநோமயঃ - மனத்தை இலக்கில் பதித்த யோகியின் சித்தமானவர்.

சதுர்லக்ஷஜபப்ரீதঃ சதுர்லக்ஷப்ரகாஶிதঃ ।

சதுரஶீதிலக்ஷாணாம் ஜீவாநாம் தேஹஸம்ஸ்த்திதঃ ॥ 169

990. சதுர்லக்ஷஜபப்ரீதঃ - நான்கு லக்ஷம் முறை செய்த தன் மந்திர ஜபத்தால் மகிழ்பவர்.

991. சதுர்லக்ஷப்ரகாஶிதঃ - நான்கு லக்ஷம் சுலோகங்கள் கொண்ட 18 புராணங்களிலும் போற்றப்பெறுபவர்.

992. சதுரஶீதிலக்ஷாணாம் ஜீவாநாம் தேஹஸம்ஸ்த்திதঃ - எண்பத்து நான்கு லக்ஷ வகை உயிரினங்களினுள் வசிப்பவர்.

கோடிஸூர்யப்ரதீகாஶঃ கோடி சந்த்ராம்ஶுநிர்மலঃ ।

ஶிவாபவாத்த்யுஷ்ட கோடி விநாயகதுரந்தரঃ ॥ 170

993. கோடிஸூர்யப்ரதீகாஶঃ - கோடி ஸூர்யர்களுக் கொப்பான ஒளி கொண்டவர்.

994. கோடி சந்த்ராம்ஶு நிர்மலঃ - கோடிக்கணக்கான சந்திர ஒளி கொண்டு மாசற்றிருப்பவர்

995. ஶிவாபவாத்த்யுஷ்டகோடி விநாயகதுரந்தரঃ - பார்வதி தேவிக்கும் சிவபெருமானுக்கும் பணி விடை புரிகிற மூன்றரைக் கோடி விநாயகர்களின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றவர்.

ஸப்தகோடி மஹாமந்த்ர மந்த்ரிதாவயவத்யுதিঃ ।

த்ரயஸ்த்ரிம் ஶத்கோடிஸுரஶ்ரேணீ ப்ரணதபாதுகঃ ॥ 171

அநந்த நாமா(அ)நந்த ஶ்ரீரநந்தாநந்த ஸௌக்க்யதঃ ॥

996. ஸப்தகோடி மஹாமந்த்ர மந்த்ரிதாவயவத்யுதিঃ - ஏழு கோடி மஹாமந்திரங்களின் ஜபத்தால் பேரருள் மிகுந்து ஒளி வீசுகிற வடிவமைப்புள்ளவர்.

997. த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத்கோடிஸுரஶ்ரேணீப்ரணத பாதுகঃ- முப்பத்து முக்கோடி தேவர் கூட்டத்தால் திருவடிகளின் பாதுகைகளில் வணங்கப்பெற்றவர்

998. அநந்தநாமா - எண்ணற்ற பெயர்களுள்ளவர். எல்லா எழுத்துக்களும் அவைகளாலான எல்லா சொற்களும் இவரது திருநாமங்களே.

999. அநந்த ஶ்ரீঃ - எல்லையற்ற செல்வம் புகழ் முதலிய பெரும் சீரைக் கொண்டவர்.

1000. அநந்தாநந்த ஸௌக்க்யதঃ - வரையற்றப் பேரின்ப நிலையான பிரும்மானந்தத்தை அருள்பவர்.

இதி வைநாயகம் நாம்நாம் ஸஹஸ்ரமித மீரிதம் । 172
இதம் ப்ராஹ்மே முஹூர்த்தே யঃ படதி ப்ரத்யஹம் நரঃ ।
கரஸ்தம் தஸ்ய ஸகலமைஹிகாமுஷ்மிகம் ஸுகம் 173

இவ்வாறு ஸ்ரீவிநாயகரது ஆயிரம் நாமங்கள் கூறப் பட்டன.

இந்த ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரத்தை நாள்தோறும் வைகறையில் படிக்கும் பக்தனுக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் எல்லா வகையான சுகங்களும் கையில் உள்ளன.

பாராயணம் செய்பவர்கள் பெறும் பயன்கள் பல

ஆயுராரோக்யமைஶ்வர்யம் தைர்யம் ஶௌர்யம் பலம் யஶঃ ।
மேதா ப்ரஜ்ஞா த்ருதி: காந்தி: ஸௌபாக்யமதிரூபதா ॥ 174 ॥

ஸத்யம் தயா க்ஷமா ஶாந்திர் தாக்ஷிண்யம் தர்மசீலதா ।
ஜகத்ஸம்யமநம் விஶ்வஸம்வாதோ வாதபாடவம் ॥ 175 ॥

ஸபாபாண்டித்யமௌதார்யம் காம்பீர்யம் ப்ரஹ்மவர்ச்சஸம் ।
ஔந்நத்யம் ச குலம் ஶீலம் ப்ரதாபோ வீர்யமார்யதா ॥ 176 ॥

ஜ்ஞாநம் விஜ்ஞாநமாஸ்திக்யம் ஸ்தைர்யம் விஶ்வாதிஶாயிதா ।
தநதாந்யாபிவ்ருத்திஶ்ச ஸக்ருதஸ்ய ஜபாத் பவேத் ॥ 177 ॥

வஶ்யம் சதுர்விதம் ந்ரூணும் ஜபாதஸ்ய ப்ரஜாயதே ।
ராஜ்ஞோ ராஜகலத்ரஸ்ய ராஜபுத்ரஸ்ய மந்த்ரிண: ॥ 178 ॥

ஜப்யதே யஸ்ய வஶ்யார்த்தம் ஸ தாஸஸ் தஸ்ய ஜாயதே ।
தர்மார்த்தகாமமோக்ஷாணுமநாயாஸேந ஸாதநம் ॥ 179 ॥

ஶாகிநீ-டாகிநீ-ரக்ஷோயக்ஷோரக-பயாபஹம் ।
ஸாம்ராஜ்யஸுகதம் சைவ ஸமஸ்தரிபுமர்தநம் ॥ 180 ॥

ஸமஸ்த-கலஹ-த்த்வம்ஸி தக்த-பீஜ-ப்ரரோஹணம் ।
து:ஸ்வப்ந-நாஶநம் க்ருத்த்த-ஸ்வாமி-சித்த-ப்ரஸாதநம் ॥ 181 ॥

ஷட்கர்மாஷ்டமஹாஸித்த்தி-த்ரிகாலஜ்ஞாந-ஸாதநம் ।
பரக்ருத்யா-ப்ரஶமநம் பரசக்ர-விமர்தநம் ॥ 182 ॥

ஸங்க்ராமரங்கே ஸர்வேஷாமிதமேகம் ஜயாவஹம் ।
ஸர்வவந்த்யாத்வ-தோஷக்ந்நம் கர்ப்பரக்ஷைககாரணம் ॥ 183 ॥

பட்யதே ப்ரத்யஹம் யத்ர ஸ்தோத்ரம் கணபதேரிதம் ।
தேஶே தத்ர ந துர்பிக்ஷமீதயோ துரிதாநி ச ॥ 184 ॥

ஸ்ரீ மஹாகணபதி ஸஹஸ்ரநாமத்தை ஒரு தடவை ஜபித்தால் கூடப் போதும். நெடிய ஆயுள், உடல்நலம், மனஉறுதி, ஒளி, ஸௌபாக்கியம், மிக்க எழில், சத்தியம், தயை, பொறுமை, அமைதி, செயல் திறமை, அறநெறியில் நாட்டம், உலகை ஆளும் திறன், சொல்வன்மை, வாதங்களில் ஒப்பற்ற திறைமை, அவைப் புலமை, வள்ளல்தன்மை, கம்பீரத் தோற்றம், இறையொளி, உயர்வு, நற்குலத்தோற்றம், நல்லொழுக்கம், பராக்கிரமம், வீர்யம், பெருந்தன்மை, இறைஞானம், உலக அறிவு, ஆஸ்திக உணர்வு, நிலேதளராத உறுதி, உலகில் மேலான நிலேயில் வாழ்வு, தன தானிய வளர்ச்சி முதலிய அனேத்தும் ஸ்ரீ கணேசரின் திருவருளினல் உண்டாகின்றன.

இந்த ஸஹஸ்ரநாமத்தைப் படிப்பவருக்குத் தேவரும் நரரும் வசமாவர். விலங்குகளும் செடிகொடிகளும் இவனுக்கு அடங்கிச் சொன்னபடி கேட்கும். அரசனும் அரசியும் அரச குமாரனும் அமைச்சனும் இவனுக்கு நலமே செய்வர். எத்தகைய மனிதனும் இவனுக்கு அநுகூலமாவான். அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்ற நான்கு இறுதிப் பொருள்களேயும் எளிதில் அளிக்கும்.

ஸ்ரீமஹாகணபதி ஸஹஸ்ரநாமத்தை நாள்தோறும் படிக்கும் வீட்டில், சாகினி டாகினி என்ற துர்த்தேவதைகள், அரக்கர், இயக்கர், பாம்புகள் முதலிய அச்சமூட்டுகிற ஜீவன்கள் அணுகமாட்டா. அளவற்ற இன்பம் பெருகும். எதிரிகள் யாவரும் அழிவர். சச்சரவுகள் யாவும் தீரும். ஆண்மை வளரும். கெட்ட கனவுகள் வாரா. யஜமானன் சினம் தீர்ந்து உவப்புக் கொள்வான். பிறரை வசப்படுத்தி, எண்வகைச் செல்வங்களையும், முக்கால அறிவையும் பிள்ளையார் அளிப்பார். பிறர் செய்த ஏவல் பில்லி சூன்யங்கள் நாசமாகும். பிறரின் சூழ்ச்சி குலையும். போர்க்களத்தில் யாவருக்கும் வெற்றி விளையும். மலடித்தன்மைக்கான காரணங்கள் நீங்கி, நன்மக்கள் கருவில் நற்காப்புடன் பிறப்பர். இந்த ஸஹஸ்ரநாமம் நடமாடும் இடத்தில் பஞ்சம் பட்டினி தலைகாட்டமாட்டா; எத்தகைய தீங்கும் பாவமும் அண்டமாட்டா.

ந தத்க்ருஹம் ஜஹாதி ஸ்ரீர் யத்ராயம் பட்ட்யதே ஸ்தவ: ।
க்ஷய-குஷ்ட்ட-ப்ரமேஹார்ஶோ-பகந்தர-விஷூசிகா: ॥ 185 ॥
குல்மம் ப்லீஹாநமஶ்மாநமதிஸாரம் மஹோதரம் ।
காஸம் ஶ்வாஸமுதாவர்த்தம் ஶூல-ஶோபாதி-ஸம்பவம் ॥ 186 ॥

ஶிரோரோகம் வமிம் ஹிக்காம் கண்டமாலாமரோசகம் ।
வாத-பித்த-கப-த்வந்த்வ-த்ரிதோஷ-ஜநித-ஜ்வரம் ॥ 187 ॥

ஆகந்தும் விஷமம் சீதமுஷ்ணம் சைகாஹிகாதிகம் ।
இத்யா த்யுக்தமநுக்தம் வா ரோகம் தோஷாதி-ஸம்பவம் ॥ 188
ஸர்வம் ப்ரஶமயத்யாஶு ஸ்தோத்ரஸ்யாஸ்ய ஸக்ருஜ்ஜப: ।
ஸக்ருத்பாடேந ஸம்ஸித்த: ஸ்த்ரீஶூத்ரபதிதைரபி ॥ 189

ஸஹஸ்ரநாமமந்த்ரோயம் ஜபிதவ்ய: ஶுபாப்தயே
மஹாகணபதே: ஸ்தோத்ரம் ஸகாம: ப்ரஜபந்நிதம் ॥ 190 ॥

இச்சிதாந் ஸகலாந் போகாநுபபுஜ்யேஹ பார்த்திவாந் ।
மநோரதபலைர் திவ்யைர் வ்யோமயாநைர் மநோரமை: ॥ 191 ॥

சந்த்ரேந்த்ர-பாஸ்கரோபேந்த்ர-ப்ரஹ்ம ஶர்வாதி ஸத்மஸு ।
காமரூப: காமகதி: காமதோ விசரந்நிஹ ॥ 192 ॥

புக்த்வா யதேப்ஸிதாந் போகாநபீஷ்டாந் ஸஹ பந்துபி: ।

கணேஶாநுசரோ பூத்வா மஹாகணபதே: ப்ரிய: ॥ 193 ॥

நந்தீஶ்வராதி ஸாநந்தீ நந்தித: ஸகலைர் கணை: ।
ஶிவாப்யாம் க்ருபயா புத்ரநிர்விஶேஷம் ச லாலித: ॥ 194 ॥

ஶிவபக்த: பூர்ணகாமோ கணேஶ்வரவராத் புந: ।
ஜாதிஸ்மரோ தர்மபர: ஸார்வபௌமோபிஜாயதே ॥ 195 ॥

நிஷ்காமஸ் து ஜபந் நித்யம் பக்த்யா விக்நேஶ தத்பர: ।
யோகஸித்திம் பராம் ப்ராப்ய ஜ்ஞாந-வைராக்ய ஸம்ஸ்தித:॥196॥

நிரந்தரோதிதாநந்தே பரமாநந்தஸம்விதி ।
விஶ்வோத்தீர்ணே பரே பாரே புநராவ்ருத்தி-வர்ஜிதே ॥ 197 ॥

லீநோ வைநாயகே தாம்நி ரமதே நித்யநிர்வ்ருத: ।
யோ நாமபிர் ஹுநேதேதைரர்ச்சயேத் பூஜயேந் நர: ॥ 198 ॥

ராஜாநோ வஶ்யதாம் யாந்தி ரிபவோ யாந்தி தாஸதாம் ।
மந்த்ரா: ஸித்த்யந்தி ஸர்வேபி ஸுலபாஸ்தஸ்ய ஸித்த்தய: ॥ 199 ॥

மூலமந்த்ராதபி ஸ்தோத்ரமிதம் ப்ரியதரம் மம ।
நபஸ்யே மாஸி ஶுக்லாயாம் சதுர்த்யாம் மம ஜந்மநி ॥ 200 ॥

தூர்வாபிர் நாமபி: பூஜாம் தர்ப்பணம் விதிவச்சரேத் ।
அஷ்டத்ரவ்யைர் விஶேஷேண ஜுஹுயாத் பக்திஸம்யுத:॥ 201॥

தஸ்யேப்ஸிதாநி ஸர்வாணி ஸித்யந்த்யத்ர ந ஸம்ஶய: ।
இதம் ப்ரஜப்தம் படிதம் பாடிதம் ஶ்ராவிதம் ஶ்ருதம் ॥ 202 ॥

வ்யாக்ருதம் சர்ச்சிதம் த்யாதம் விம்ருஷ்டமபிநந்திதம் ।
இஹாமுத்ர ச ஸர்வேஷாம் விஶ்வைஶ்வர்ய-ப்ரதாயகம் ॥ 203 ॥

ஸ்வச்சந்தசாரிணுப்யேஷ யேநாயம் தார்யதே ஸ்தவ: ।
ஸ ரக்ஷ்யதே ஶிவோத்பூதைர் கணைரத்யுஷ்டகோடிபி: ॥ 204 ॥

புஸ்தகே லிகிதம் யத்ர க்ருஹே ஸ்தோத்ரம் ப்ரபூஜயேத் ।
தத்ர ஸர்வோத்தமா லக்ஷ்மீ: ஸந்நிதத்தே நிரந்தரம் ॥ 205 ॥

தாநைரஶே ஷைரகிலைர் வ்ரதைஶ்ச தீர்த்தைரஶேஷைரகிலைர் மகைஶ்ச ।
நதத் பலம் விந்ததி யத் கணேஶ ஸஹஸ்ரநாம்நாம் ஸ்மரணேந ஸத்ய: ॥ 206 ॥
ஏதந் நாம்நாம் படதி திநமணென ப்ரத்யஹம் ப்ரோஜ்ஜிஹாநே

ஸாயம் மத்யந்திநே வா த்ரிஷவணமதவா ஸந்ததம் வா ஜநோ ய:।
ஸ ஸ்யாதைஶ்வர்யதுர்ய: ப்ரபவதி ச ஸதாம் கீர்த்திமுச்சைஸ் தநோதி
ப்ரத்யூஹம் ஹந்தி விஶ்வம் வஶயதி ஸுசிரம் வர்த்ததே புத்ரபௌத்ரை: ॥ 207 ॥

அகிஞ்சநோபி மத்ப்ராப்திசிந்தகோ நியதாஶந:।
ஜபேத் து சதுரோ மாஸாந் கணேஶார்ச்சநதத்பர: ॥ 208 ॥

தரித்ரதாம் ஸமுந்மூல்ய ஸப்தஜந்மாநுகாமபி।
லபதே மஹதீம் லக்ஷ்மீமித்யாஜ்ஞா பாரமேஶ்வரீ॥ 209 ॥

ஆயுஷ்யம் வீதரோகம் குலமதிவிமலம் ஸம்பதஶ் சார்த்ததாநா:
கீர்த்திர் நித்யாவதாதா பணிதிரபிநவா காந்திரவ்யாதிபவ்யா।
புத்ரா: ஸந்த: கலத்ரம் குணவதபிமதம் யத்யதேதச்ச ஸத்யம்
நித்யம் ய: ஸ்தோத்ரமேதத் படதி கணபதேஸ் தஸ்ய ஹஸ்தே ஸமஸ்தம் ॥ 210॥

இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் படிக்கும் வீட்டை விட்டு மஹாலக்ஷ்மி ஒரு கணமும் நீங்கமாட்டாள். அந்த வீட்டை நோய்கள் அணுகா. இதை ஒரு தடவை ஜபித்தாலே எந்த நோய் வந்தாலும் உடனே தீரும்; க்ஷயம், குஷ்டம், சிறுநீர் நோய், மூலவ்யாதி, பவுத்திரம், வயிற்றுவலி, குல்மம், குடல்வீக்கம், சிறுநீர்த் துவாரத்தில் கல், அதிசாரம், மகோதரம், காசநோய், மூச்சடைப்பு, வயிற்று வீக்கம், பல வகை வலிகள், வீக்கங்கள், தலையில் நோய், வாந்தி, விக்கல், கண்டமாலை, அரோசகம், வாதபித்த கபங்களுள் இரண்டினுலோ மூன்றினுலோ விளையும் காய்ச்சல்கள், தொற்றினுலோ நோய்க் கலவைகளினுலோ வெப்ப தட்ப மிகுதியினுலோ மாறி மாறி வரும் வியாதிகள் முதலிய எல்லாமே அறவே நீங்கும். தீய செயல் புரிந்து வருந்தும் யாவரும் இந்த ஸஹஸ்ரநாம மந்த்ரத்தை ஒரு முறை ஓதினுல் போதும்; தொல்லைகள் யாவும் நீங்கி நன்மைகள் பலவும் விளையும்.

ஸ்ரீ மஹாகணபதியின் இந்த ஸ்தோத்திரத்தை எந்தப் பயன் கருதியும் ஜபிக்கலாம். எல்லா விருப்பங்களும் நிறைவேறும். இது மட்டுமின்றி, கணபதியின் அடியவன், அழகிய தெய்விக விமானங்களில் தான் விரும்பியவாறு விரும்பிய மட்டும் விரும்பிய வேகத்துடன், சந்த்ரன் இந்த்ரன் சூர்யன் விஷ்ணு ப்ரமன் முதலிய உயர்ந்த தேவர்களின்

உலகுக்குச் சென்று, இன்பங்கள் அனைத்தையும் நுகர்ந்த பின்பு, மஹாகணபதிக்கு மிகவும் பிரியமான பணியாளனாகி, நந்திகேசுவரரைப் போல மகிழ்ந்து, சிவகணங்கள் யாவும் கொண்டாட, பார்வதியும் பரமசிவனும் புதல்வனாகவே இவனை அபிமானிக்க, சிவபக்தனான கணேசர் விளங்கி, மீண்டும் கணேசர் பல விசேஷ வரங்களை உவந்தருள, மிக மிக மேன்மையான சுகங்களைப் பெறுகிறான். முற்பிறவியின் நினைவும் அறத்தில் நாட்டமும் உடையவனாகி இவன் நாட்டையே ஆளும் சக்ரவர்த்தியாகப் பிறக்கிறான்.

யாதொரு விருப்பமும் கொள்ளாமல், இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் பக்தியுடன் ஜபிப்பவன், கணேசரின் அளவற்ற அருளினால் யோகஸித்தி பெற்று, ஞானமும் வைராக்கியமும் நிறைந்தவனாகி, மறுபிறவியற்றுப் பரமாநந்த ஞானமயமான விநாயகப் பேரொளியில் கலந்து, என்றும் குன்றாத பேரின்பத்தை நுகர்கிறான். ஸ்ரீ மஹாகணபதியின் இந்த ஆயிர நாமங்களைக் கூறி, தீயில் நெய் கொண்டு ஹோமம் செய்கிறவனுக்கு, அரசர்களும் வசப்படுவர், எதிரிகளும் அடிமையாவர்; அவனுக்கு எல்லா மந்த்ரங்களும் பலிக்கும்; எல்லா வெற்றிகளும் கைமேல் உள்ளன.

ஸ்ரீ மஹாகணபதி அருள்கிறார்—இந்த ஸ்தோத்திரம், எனது மூலமந்த்ரத்தையும்விட எனக்கு மிகவும் பிரியமானது. என் அவதாரத் திருநாளான புரட்டாசி சுக்லசதுர்த்தியில் இந்த என் திருநாமங்களைச் சொல்லி அறுகம்புல்லினால் அர்ச்சித்து, எனக்குத் திருப்தி நீரளித்து, அக்கினியில் சிறப்பாக ஹோமம் நடத்துகிறவனுக்கு இந்த உலகத்தில் கிடைக்காத பொருள் எதுவுமே இல்லை. இந்த ஸஹஸ்ரநாமத்தை ஜபிக்கலாம, படிக்கலாம், படிக்கச் செய்யலாம், கேட்க வைக்கலாம், கேட்கலாம், உரையாற்றலாம், ஆராயலாம், தியானிக்கலாம், பகுதி பகுதியாகச் சிந்திக்கலாம், போற்றலாம்; இவை யாவுமே இம்மையிலும் மறுமையிலும் மிகச் சிறந்த வளங்களை அளிக்கும்.

மனம்போன போக்கில் நடப்பவனுங்கூட, இந்த ஸ்தோத்திரத்தை ஜபித்தால், எத்தகைய தீங்குக்கும் ஆளாக

மாட்டான். பார்வதியும் பரமசிவனும் தங்கள் கணங்களான ஏழு கோடி விநாயகர்களைக் கொண்டு, அவனை எப்பொழுதும் காக்கிறார்கள். இந்த ஸ்தோத்திரத்தை எழுதி வைத்துப் பூஜிக்கும் வீட்டில், மஹாலக்ஷ்மி நிரந்தரமாக வாஸம் செய்து எல்லா நன்மைகளையும் எப்பொழுதும் அளிக்கிறாள்.

ஸ்ரீ மஹாகணபதியின் ஸஹஸ்ரநாமத்தைச் சிந்தை செய்வதனால் உடனே கிடைக்கும் பயன் அளப்பரிது; எல்லா வகையான தானங்களையும் விரதங்களையும் தீர்த்த ஸ்னானங்களையும் வேள்விகளையும் செய்தாலுங்கூட இத்தகைய பெரும் பயனைப் பெறவே முடியாது.

ஸ்ரீ மஹாகணபதியின் இந்த ஆயிர நாமங்களை ஒவ்வொரு நாளும் காலையிலோ நடுப்பகலிலோ மாலையிலோ, மூன்று வேளைகளிலுமோ அல்லது எப்பொழுதுமோ படித்து வருகிறவன், செல்வமனைத்தும் உடையவனாகிப் பெரும் புகழ் வாய்ந்து, இடையூறு ஏதுமின்றி, எல்லோருக்கும் நல்லவனாகி, நல்ல மக்களுடன் நெடுநாள் வளமெய்தி வாழ்கிறான்.

ஸ்ரீ மஹாகணபதி கூறுகிறார் — மிக்க வறியவனாயினும் ஒருவன் என்னிடம் அன்பு கொண்டு அர்ச்சித்து, மிதமான உணவையுண்டு, நான்கு மாதகாலம் ஆயிர நாமங்கள் ஜபித்தானாயின், ஏழு பிறவிகளுக்குத் தொடர்ந்து வரும் வறுமையையே விதியாகக் கொண்டிருந்தாலும் அந்த விதியை வேருடன் களைந்து உதறித் தள்ளி, மகத்தான செல்வத்தைப் பெறுவான். இது பரமேசுவரனுடைய ஆணை.

ஸ்ரீ மஹாகணபதியின் இந்த ஸ்தோத்திரத்தை நித்தியமும் படிப்பவனுக்கு நெடிய ஆயுள் வாய்க்கும். பிணிகள் அவனைச் சாரா. மாசற்ற குலத்தில், எளியோருக்கு வழங்கி வாழும் செல்வனாக அவன் விளங்குவான்; என்றும் குன்றாத புகழும், நவநவமான பேச்சுத் திறமையும், நோயற்ற உடலின் எழிலும் பெற்றவனாகி அவன் நல்ல மக்களுடனும், குணமுள்ள அநுகூலமான மனைவியுடனும் இனிமையாக வாழ்வான். அனைத்தும் அவன் கையிலுள்ளது. இவ்வளவும் சத்தியம்.

கணஞ்ஜயோ கணபதிர் ஹேரம்போ தரணீதர: ।
மஹாகணபதிர் லக்ஷப்ரத: க்ஷிப்ரப்ரஸாதந: ॥ 211 ॥

அமோகஸித்திரமிதோ மந்த்ரஶ் சிந்தாமணிர் நிதி: ।
ஸுமங்கலோ பீஜமாஶாபூரகோ வரத: ஶிவ: ॥ 212 ॥

காஶ்யபோ நந்தநோ வாசாஸித்தோ டுண்டிவிநாயக: ।
மோதகைரேபிரத்ரைக்விம்ஶத்யா நாமபி: புமாந் ॥ 213 ॥

ய: ஸ்தௌதி மத்கதமநா மதாராதநதத்பர: ।
ஸ்துதோ நாம்நாம் ஸஹஸ்ரேண தேநாஹம் நாத்ர ஸம்ஶய: ॥ 214 ॥

நமோ நம: ஸுரவர பூஜிதாங்க்ரயே நமோ நமோ நிருபம மங்கலாத்மநே ।
நமோ நமோ விபுல-பதைகஸித்தயே நமோ நம: கரிகலபாநநாய தே ॥ 215 ॥

ஸ்ரீ மஹாகணபதி கூறுகிறார்—பக்தியுடன் என்னை வழிபடுகிறவன், எனக்குப் பிரியமான கணஞ்ஜயர், *(நா-32)* கணபதி *(நா 1,2,3,11,183)* ஹேரம்பர், *(நா.23)* தரணீதர: *(நா 525)* மஹாகணபதி *(நா 377)* லக்ஷப்ரத: *(நா 988)* க்ஷிப்ரப்ரஸாதந: *(நா.39)* அமோகஸித்தி: *(நா. 367)* அமிதர் *(நா.59)* மந்த்ர: *(நா 581)* சிந்தாமணி *(நா 191)* நிதி *(நா 71)* ஸுமங்கலர் *(நா 323)* பீஜம் *(நா 339)* ஆசாபூரகர் *(நா 378)* வரதர் *(நா 36)* சிவர், *(நா 744)* காச்யபர் *(நா 182)* நந்தந: *(நா 28)* வாசாஸித்தர் *(நா. 333)* டுண்டி விநாயகர் *(நா. 501)* இந்த இருபத்தொரு திருநாமங்களை ஜபித்தால், ஆயிரநாமத்தால் என்னை அவன் துதித்தாற் போலவே மகிழ்வேன்; இதில் துளியும் சந்தேகமில்லை.

தேவர் வணங்கிய திருவடியோனுக்கு வணக்கம்.

இணையற்ற மங்களப் பொருளுக்கு வணக்கம்.

பெரும்பதமளிப் பவனுக்கு வணக்கம்.

யானை முகத் தோனுக்கு வணக்கம்.

॥ श्रीः॥

॥ श्री महागणपति सहस्रनामावलिः ॥

(இந்த நாமாவளியைக் கொண்டு பகவானை வணங்குவது முறை. இதற்கு மாற்றுபாயமாக கை கூப்பித் தலையால் வணங்கலாம். பூ அக்ஷதை, முதலியவற்றைக் கொண்டு அர்ச்சனை செய்யலாம். நாமத்திற்கு முன் ओं என்ற பிரணவமும் பின் नमः ம் சேர்ப்பர். ओं गं ओं எனப் பின்னர் சேர்ப்ப துண்டு. மூலமந்திரத் துடனும் அர்ச்சனை செய்வதுண்டு.

ओं ..... नमः

ओं गणेश्वराय नमः
गणक्रीडाय
गणनाथाय
गणाधिपाय
एकदंष्ट्राय (दन्ताय)
वक्रतुण्डाय
गजवक्त्राय
महोदराय
लम्बोदराय
धूम्रवर्णाय १०
विकटाय
विघ्ननायकाय
सुमुखाय
दुर्मुखाय
बुद्धाय
विघ्नराजाय
गजाननाय
भीमाय
प्रमोदाय
आमोदाय २०
सुरानन्दाय
मदोत्कटाय
हेरंबाय
शम्बराय
शम्भवे
लम्बकर्णाय
महाबलाय
नन्दनाय
अलम्पटाय
अभीरवे ३०
मेघनादाय
गणञ्जयाय
विनायकाय
विरूपाक्षाय
धीरशूराय
वरप्रदाय
महागणपतये
बुद्धिप्रियाय

क्षिप्रप्रसादनाय
रुद्रप्रियाय ४०
गणाध्यक्षाय
उमापुत्राय
अघनाशनाय
कुमारगुरवे
ईशानपुत्राय
मूषकवाहनाय
सिद्धिप्रियाय
सिद्धिपतये
सिद्धाय
सिद्धिविनायकाय ५०
अविघ्नाय
तुंबुरवे
सिंहवाहनाय
मोहिनीप्रियाय
कटंकटाय
राजपुत्राय
शालकाय
सम्मिताय
अमिताय
कूश्माण्डसामसंभूतये ६०
दुर्जयाय
धूर्वहाय
जयाय
भूपतये
भुवनपतये
भूतानां पतये

अव्ययाय
विश्वकर्त्रे
विश्वमुखाय
विश्वरूपाय ७०
निधये
घृणये
कवये
कवीनामृषभाय
ब्रह्मण्याय
ब्रह्मणस्पतये
ज्येष्ठराजाय
निधिपतये
निधिप्रियपतिप्रियाय
हिरण्मयपुरान्तःस्थाय ८०
सूर्यमण्डलमध्यगाय नमः
कराहतिध्वस्तसिन्धुसलिलाय
पूषदन्तभिदे
उमाङ्ककेळिकुतुकिने
मुक्तिदाय
कुलपालनाय
किरीटिने
कुण्डलिने
हारिणे
वनमालिने ९०
मनोमयाय
वैमुख्यहतदैत्यश्रिये
पादाहतिजितक्षितये
सद्योजातस्वर्णमुंज मेखलिने

दुर्निमित्तहृते
दुस्स्वप्नहृते
प्रसहनाय
गुणिने
नादप्रतिष्ठिताय
सुरूपाय १००
सर्वनेत्राधिवासाय
वीरासनाश्रयाय
पीताम्बराय
खण्डरदाय
खण्डेन्दुकृतशेखराय
चित्राङ्कश्यामदशनाय
फालचन्द्राय
चतुर्भुजाय
योगाधिपाय
तारकस्थाय ११०
पुरुषाय
गजकर्णकाय
गणाधिराजाय
विजयस्थिराय
गजपतिध्वजिने
देवदेवाय
स्मरप्राणदीपकाय
वायुकीलकाय
विपश्चिद्वरदाय
नादोन्नादभिन्नबलाहकाय १२०
वराहरदनाय
मृत्युञ्जयाय
व्याघ्राजिनाम्बराय
इच्छाशक्तिधराय
देवत्रात्रे नमः
दैत्यविमर्दनाय
शम्भुवक्त्रोद्भवाय
शम्भुकोपघ्ने
शम्भुहास्यभुवे
शम्भुतेजसे १३०
शिवाशोकहारिणे
गौरीसुखावहाय
उमाङ्गमलजाय
गौरीतेजोभुवे
स्वर्धुनीभवाय
यज्ञकायाय
महानादाय
गिरिवर्ष्मणे
शुभाननाय
सर्वात्मने १४०
सर्वदेवात्मने
ब्रह्ममूर्ध्ने
ककुप्श्रुतये
ब्रह्माण्डकुम्भाय
चिद्व्योमफालाय
सत्यशिरोरुहाय
जगज्जन्मलयोन्मेषनिमेषाय
अग्न्यर्कसोमदृशे
गिरीन्द्रैकरदाय
धर्माधर्मोष्ठाय १५०

सामबृंहिताय
ग्रहर्क्षदशनाय
वाणीजिह्वाय
वासवनासिकाय
कुलाचलांसाय
सोमार्कघण्टाय
रुद्रशिरोधराय
नदीनदभुजाय
सर्पांगुलीकाय
तारकानखाय १६०
भ्रूमध्यसंस्थितकराय
ब्रह्मविद्यामदोत्कटाय
व्योमनाभये
श्रीहृदयाय
मेरुपृष्ठाय
अर्णवोदराय
कुक्षिस्थयक्षगन्धर्वरक्षः-
किन्नरमानुषाय
पृथ्वीकटये
सृष्टिलिङ्गाय
शैलोरवे १७०
दस्रजानुकाय
पाताळजङ्घाय
मुनिपदे
कालाङ्गुष्ठाय
त्रयीतनवे
ज्योतिर्मण्डललाङ्गूलाय
हृदयालाननिश्चलाय
हृत्पद्मकर्णिकाशालिवियत्केळि
सरोवराय
सद्भक्तध्याननिगडाय
पूजावारीनिवारिताय १८०
प्रतापिने
कश्यपसुताय
गणपाय
विष्टपिने
बलिने
यशस्विने
धार्मिकाय
स्वोजसे
प्रथमाय
प्रथमेश्वराय १९०
चिन्तामणिद्वीपपतये
कल्पद्रुमवनालायाय
रत्नमण्डपमध्यस्थाय
रत्नसिंहासनाश्रयाय
तीव्राशिरोधृतपदाय
ज्वालिनीमौळिलालिताय
नन्दानन्दितपीठश्रिये
भोगदाभूषितासनाय
सकामदायिनीपीठाय
स्फुरदुग्रासनाश्रयाय २००
तेजोवतीशिरोरत्नाय
सत्यानित्यावतंसिताय
सविघ्ननाशिनीपीठाय
सर्वशक्त्यम्बुजाश्रयाय

लिपिपद्मासनाधाराय
वह्निधामत्रयाश्रयाय
उन्नतप्रपदाय
गूढगुल्फाय
संवृत्त(त)पार्ष्णिकाय नमः
पीनजङ्घाय २१०
श्लिष्टजानवे
स्थूलोरवे
प्रोन्नमत्कटये
निम्ननाभये
स्थूलकुक्षये
पीनवक्षसे
बृहद्भुजाय
पीनस्कन्धाय
कम्बुकण्ठाय
लम्बोष्ठाय २२०
लम्बनासिकाय
भग्नवामरदाय
तुङ्गसव्यदन्ताय
महाहनवे
ह्रस्वनेत्रत्रयाय
शूर्पकर्णाय
निबिडमस्तकाय
स्तबकाकारकुम्भाग्राय
रत्नमौळये
निरंकुशाय २३०
सर्पहारकटीसूत्राय नमः
सर्पयज्ञोपवीतवते
सर्पकोटीरकटकाय
सर्पग्रैवेयकाङ्गदाय
सर्पकक्षोदराबन्धाय
सर्पराजोत्तरीयकाय
रक्ताय
रक्ताम्बरधराय
रक्तमाल्यविभूषणाय
रक्तेक्षणाय २४०
रक्तकराय
रक्तताल्वोष्ठपल्लवाय
श्वेताय
श्वेताम्बरधराय
श्वेतमाल्यविभूषणाय
श्वेतातपत्ररुचिराय
श्वेतचामरवीजिताय
सर्वावयवसम्पूर्णसर्वलक्षण लक्षिताय
सर्वाभरणशोभाढ्याय
सर्वशोभासमन्विताय २५०
सर्वमङ्गळमाङ्गल्याय
सर्वकारणकारणाय
सर्वदैककराय
शार्ङ्गिणे
बीजापूरिणे
गदाधराय
इक्षुचापधराय
शूलिने
चक्रपाणये
सरोजभृते २६०

पाशिने
धृतोत्पलाय
शालिमञ्जरीभृते
स्वदन्तभृते
कल्पवल्लीधराय
विश्वाभयदैककराय
वशिने
अक्षमालाधराय
ज्ञानमुद्रावते
मुद्गरायुधाय २७०
पूर्णपात्रिणे
कम्बुधराय
विधृतालिसमुद्गकाय
मातुलिङ्गधराय नमः
चूतकलिकाभृते
कुठारवते
पुष्करस्थस्वर्णघटीपूर्णरत्नाभिवर्षकाय
भारतीसुन्दरीनाथाय
विनायकरतिप्रियाय
महालक्ष्मीप्रियतमाय २८०
सिद्धलक्ष्मीमनोरमाय
रमारमेशपूर्वाङ्गाय
दक्षिणोमामहेश्वराय
महीवराहवामाङ्गाय
रतिकन्दर्पपश्चिमाय
आमोदमोदजननाय
सप्रमोदप्रमोदनाय
समेधितसमृद्धिश्रिये

ऋद्धिसिद्धिप्रवर्तकाय
दत्तसौमुख्यसुमुखाय २९०
कान्तिकन्दलिताश्रयाय
मदनावत्याश्रिताङ्घ्रये
कृत्तदौर्मुख्यदुर्मुखाय
विघ्नसम्पल्लवोपघ्नाय
सेवोन्निद्रमदद्रवाय
विघ्नकृन्निघ्नचरणाय
द्राविणीशक्तिसत्कृताय
तीव्राप्रसन्ननयनाय
ज्वालिनीपालनैकदृशे
मोहिनीमोहनाय ३००
भोगदायिनीकान्तिमण्डिताय
कामिनीकान्तवक्त्रश्रिये
अधिष्ठितवसुन्धराय
वसुधारामदोन्नद्धमहाशङ्खनिधिप्रभवे
नमद्वसुमतीमौलि
महापद्मनिधिप्रभवे
सर्वसद्गुरुसंसेव्याय
शोचिष्केशहृदाश्रयाय
ईशानमूर्ध्ने
देवेन्द्रशिखायै
पवननन्दनाय ३१०
अग्रप्रत्यग्रनयनाय
दिव्यास्त्राणां प्रयोगविदे
ऐरावतादिसर्वाशावारणावरणप्रियाय
वज्राद्यस्त्रपरीवाराय
गणचण्डसमाश्रयाय

जयाजयपरीवाराय
विजयाविजयावहाय
अजितार्चितपादाब्जाय
नित्यानित्यावतंसिताय
विलासिनीकृतोल्लासाय ३२०
शौण्डीसौन्दर्यमण्डिताय
अनन्तानन्तसुखदाय
सुमङ्गलसुमङ्गलाय
इच्छाशक्तिज्ञानशक्तिक्रियाशक्तिनिषेविताय
सुभगासंश्रितपदाय
ललितालालिताश्रयाय
कामीनीकामनाय
काममालिनीकेलिलालिताय
सरस्वत्याश्रयाय
गौरीनन्दनाय ३३०
श्रीनिकेतनाय
गुरुगुप्तपदाय
वाचासिद्धाय
वागीश्वरीपतये
नळिनीकामुकाय
वामारामाय
ज्येष्ठामनोरमाय
रौद्रीमुद्रितपादाब्जाय
हुम्बीजाय
तुङ्गशक्तिकाय ३४०
विश्वादिजननत्राणाय
स्वाहाशक्तये
सकीलकाय

अमृताब्धिकृतावासाय
मदघूर्णितलोचनाय
उच्छिष्टगणाय
उच्छिष्टगणेशाय
गणनायकाय
सार्वकालिकसंसिद्धये
नित्यशैवाय ३५०
दिगम्बराय
अनपायाय
अनन्तदृष्टये
अप्रमेयाय
अजरामराय
अनाविलाय
अप्रतिरथाय
अच्युताय
अमृताय
अक्षराय ३६०
अप्रतर्क्याय
अक्षयाय
अजय्याय
अनाधाराय
अनामयाय
अमलाय
अमोघसिद्धये
अद्वैताय
अघोराय
अप्रमिताननाय ३७०
अनाकाराय

अब्धिभूम्यग्निबलघ्नाय
अव्यक्तलक्षणाय
आधारपीठाय
आधाराय
आधराधेयवर्जिताय
आखुकेतनाय
आशापूरकाय
आखुमहारथाय
इक्षुसागरमध्यस्थाय ३८०
इक्षुभक्षणलालसाय
इक्षुचापातिरेकश्रिये
इक्षुचापनिषेविताय
इन्द्रगोपसमानश्रिये
इन्द्रनीलसमद्युतये
इन्दीवरदळश्यामाय
इन्दुमण्डलनिर्मलाय
इध्मप्रियाय
इडाभागाय
इराधाम्ने ३९०
इन्दिराप्रियाय
इक्ष्वाकुविघ्नविध्वंसिने
इतिकर्तव्यतेप्सिताय
ईशानमौळये
ईशानाय
ईशानसुताय
ईतिघ्ने
ईषणात्रयकल्पान्ताय
ईहामात्रविवर्जिताय
उपेन्द्राय ४००
उडुभृन्मौळये
उंडेरकबलिप्रियाय
उन्नताननाय
उत्तुङ्गाय
उदारत्रिदशाग्रण्ये
ऊर्जस्वते
ऊष्मलमदाय
उहापोहदुरासदाय
ऋग्यजुस्सामसम्भूतये
ऋद्धिसिद्धिप्रवर्तकाय ४१०
ऋजुचित्तैकसुलभाय
ऋणत्रयविमोचकाय
स्वभक्तानां लुप्तविघ्नाय
सुरद्विषां लुप्तशक्तये
विमुखार्चानां लुप्तश्रिये
लूताविस्फोटनाशनाय
एकारपीठमध्यस्थाय
एकपादकृतासनाय
एधिताखिलदैत्यश्रिये
एधिताखिलसंश्रयाय ४२०
ऐश्वर्यनिधये
ऐश्वर्याय
ऐहिकामुष्मिकप्रदाय
ऐरंमदसमोन्मेषाय
ऐरावतनिभाननाय
ओंकारवाच्याय
ओंकाराय

ओजस्वते
ओषधीपतये
औदार्यनिधये ४३०
औद्धत्यधुर्याय
औन्नत्यनिस्वनाय
सुरनागानामङ्कुशाय
सुरविद्विषामङ्कुशाय
अःसमस्तविसर्गान्तपदेषु
परिकीर्तिताय
कमण्डलुधराय
कल्पाय
कपर्दिने
कलभाननाय
कर्मसाक्षिणे ४४०
कर्मकर्त्रे
कर्माकर्मफलप्रदाय
कदम्बगोलकाकाराय
कूश्माण्डगणनायकाय
कारुण्यदेहाय
कपिलाय
कथकाय
कटिसूत्रभृते
खर्वाय
खड्गप्रियाय ४५०
खड्गखान्तान्तस्थाय
खनिर्मलाय
खल्वाटभृङ्गनिलयाय
खट्वाङ्गिने

खदुरासदाय
गुणाढ्याय
गहनाय
गस्थाय
गद्यपद्यसुधार्णवाय
गद्यगानप्रियाय ४६०
गर्जाय
गीतगीर्वाणपूर्वजाय
गुह्याचाररताय
गुह्याय
गुह्यागमनिरूपिताय
गुहाशयाय
गुहाब्धिस्थाय
गुरुगम्याय
गुरोर्गुरवे
घण्टाघर्घरिकामालिने ४७०
घटकुम्भाय
घटोदराय
चण्डाय
चण्डेश्वरसुहृदे
चण्डीशाय
चण्डविक्रमाय
चराचरपतये
चिन्तामणिचर्वणलालसाय
छन्दसे
छन्दोवपुषे ४८०
छन्दोदुर्लक्ष्याय
छन्दविग्रहाय

जगद्योनये
जगत्साक्षिणे
जगदीशाय
जगन्मयाय
जपाय
जपपराय
जप्याय
जिह्वासिंहासनप्रभवे ४९०
झलज्झल्लोल्लसद्दानझङ्कारि भ्रमराकुलाय
टङ्कारस्फारसंरावाय
टङ्कारिमणिनूपुराय
ठद्वयीपल्लवान्तस्थसर्वमन्त्रैक सिद्धिदाय
डिण्डिमुण्डाय
डाकिनीशाय
डामराय
डिण्डिमप्रियाय
ढक्कानिनादमुदिताय
ढौकाय ५००
ढुंढिविनायकाय
तत्वानां परमाय तत्वाय
तत्वंपदनिरूपिताय
तारकान्तरसंस्थानाय
तारकाय
तारकान्तकाय
स्थाणवे
स्थाणुप्रियाय
स्थात्रेस्थावरायजङ्गमायजगते ५१०
दक्षयज्ञप्रमथनाय
दात्रे
दानवमोहनाय
दयावते
दिव्यविभवाय
दण्डभृते
दण्डनायकाय
दन्तप्रभिन्नाभ्रमालाय
दैत्यवारणदारणाय
दंष्ट्रालग्नद्विपघटाय ५२०
देवार्थनृगजाकृतये
धनधान्यपतये
धन्याय
धनदाय
धरणीधराय
ध्यानैकप्रकटाय
ध्येयाय
ध्यानाय
ध्यानपरायणाय
नन्द्याय (नन्दाय) ५३०
नन्दिप्रियाय
नादाय
नादमध्यप्रतिष्ठिताय
निष्कलाय
निर्मलाय
नित्याय
नित्यानित्याय

नित्यानित्याय
निरामयाय
परस्मै व्योम्ने
परस्मै धाम्ने ५४०
परमात्मने
परस्मै पदाय
परात्पराय
पशुपतये
पशुपाशविमोचकाय
पूर्णानन्दाय
परानन्दाय
पुराणपुरुषोत्तमाय
पद्मप्रसन्ननयनाय
प्रणताज्ञानमोचनाय ५५०
प्रमाणप्रत्ययातीताय
प्रणतार्तिनिवारणाय
फलहस्ताय
फणिपतये
फेत्काराय
फाणितप्रियाय
बाणार्चिताङ्घ्रियुगळाय
बालकेलिकुतूहलिने
ब्रह्मणे
ब्रह्मार्चितपदाय ५६०
ब्रह्मचारिणे
बृहस्पतये
बृहत्तमाय
ब्रह्मपराय

ब्रह्मण्याय
ब्रह्मवित्प्रियाय
बृहन्नादाग्र्यचीत्काराय
ब्रह्माण्डावलिमेखलाय
भ्रूक्षेपदत्तलक्ष्मीकाय
भर्गाय ५७०
भद्राय
भयापहाय
भगवते
भक्तिसुलभाय
भूतिदाय
भूतिभूषणाय
भव्याय
भूतालयाय
भोगदात्रे
भ्रूमध्यगोचराय ५८०
मन्त्राय
मन्त्रपतये
मन्त्रिणे
मदमत्तमनोरमाय
मेखलावते
मन्दगतये
मतिमत्कमलेक्षणाय
महाबलाय
महावीर्याय
महाप्राणाय ५९०
महामनसे
यज्ञाय

यज्ञपतये
यज्ञगोप्त्रे
यज्ञफलप्रदाय
यशस्कराय
योगगम्याय
याज्ञिकाय
याजकप्रियाय
रसाय ६००
रसप्रियाय
रस्याय
रञ्जकाय
रावणार्चिताय
रक्षोरक्षाकराय
रत्नगर्भाय
राज्यसुखप्रदाय
लक्ष्याय
लक्ष्यप्रदाय
लक्ष्याय ६१०
लयस्थाय
लड्डुकप्रियाय
लानप्रियाय
लास्यपराय
लाभकृल्लोकविश्रुताय
वरेण्याय
वह्निवदनाय
वन्द्याय
वेदान्तगोचराय
विकर्त्रे ६२०

विश्वतश्चक्षुषे
विधात्रे
विश्वतोमुखाय
वामदेवाय
विश्वनेत्रे
वज्रिवज्रनिवारणाय
विश्वबन्धन विष्कम्भाधाराय
विश्वेश्वरप्रभवे
शब्दब्रह्मणे
शमप्राप्याय ६३०
शम्भुशक्तिगणेश्वराय
शास्त्रे
शिखाग्रनिलयाय
शरण्याय
शिखरीश्वराय
षड्तुकुसुमस्रग्विणे
षडाधाराय
षडक्षराय
संसारवैद्याय
सर्वज्ञाय ६४०
सर्वभेषजभेषजाय
सृष्टिस्थितिलयक्रीडाय
सुरकुञ्जरभेदनाय
सिन्दूरितमहाकुम्भाय
सदसद्व्यक्तिदायकाय
साक्षिणे
समुद्रमथनाय
स्वसंवेद्याय

स्वदक्षिणाय
स्वतन्त्राय ६५०
सत्यसङ्कल्पाय
सामगानरताय
सुखिने
हंसाय
हस्तिपिशाचीशाय
हवनाय
हव्यकव्यभुजे
हव्याय
हुतप्रियाय
हर्षाय ६६०
हृल्लेखामन्त्रमध्यगाय
क्षेत्राधिपाय
क्षमाभर्त्रे
क्षमापरपरायणाय
क्षिप्रक्षेमकराय
क्षेमानन्दाय
क्षोणीसुरद्रुमाय
धर्मप्रदाय
अर्थदाय
कामदात्रे ६७०
सौभाग्यवर्धनाय
विद्याप्रदाय
विभवदाय
भुक्तिमुक्तिफलप्रदाय
आभिरूप्यकराय
वीरश्रीप्रदाय
विजयप्रदाय
सर्ववश्यकराय
गर्भदोषघ्ने
पुत्रपौत्रदाय ६८०
मेधादाय
कीर्तिदाय
शोकहारिणे
दौर्भाग्यनाशनाय
प्रतिवादिमुखस्तम्भाय
रुष्टचित्तप्रसादनाय
पराभिचारशमनाय
दुःखभञ्जनकारकाय
लवाय
त्रुटये ६९०
कलायै
काष्ठायै
निमेषाय
तत्पराय
क्षणाय
घटचै
मुहूर्ताय
प्रहराय
दिवा
नक्तं ७००
अहर्निशाय
पक्षाय
मासाय
अयनाय

वर्षाय
युगाय
कल्पाय
महालयाय
राशये
तारायै ७१०
तिथये
योगाय
वाराय
करणाय
अंशकाय
लग्नाय
होरायै
कालचक्राय
मेरवे
सप्तर्षिभ्यो ७२०
ध्रुवाय
राहवे
मन्दाय
कवये
जीवाय
बुधाय
भौमाय
शशिने
रवये
कालाय
सृष्टये
स्थितये
विश्वस्मै स्थावराय जङ्गमाय
भुवे
अद्भ्यो
अग्नये
मरुते
व्योम्ने
अहङ्कृतये
प्रकृतये ७४०
पुंसे
ब्रह्मणे
विष्णवे
शिवाय
रुद्राय
ईशाय
शक्तये
सदाशिवाय
त्रिदशेभ्यो
पितृभ्यो ७५०
सिद्धेभ्यो
यक्षेभ्यो
रक्षोभ्यो
किन्नरेभ्यो
साध्येभ्यो
विद्याधरेभ्यो
भूतेभ्यो
मनुष्येभ्यो
पशुभ्यो
खगेभ्यो ७६०

समुद्रेभ्यो		शाक्ताय	
सरिद्भ्यो		वैनायकाय	७९०
शैलेभ्यो		सौराय	
भूताय		जैनाय	
भव्याय		आर्हतसंहितायै	
भवोद्भवाय		सते	
साङ्ख्याय		असते	
पातञ्जलाय		व्यक्ताय	
योगाय		अव्यक्ताय	
पुराणेभ्यो	७७०	सचेतनाय	
श्रुत्यै		अचेतनाय	
स्मृत्यै		बन्धाय	८००
वेदाङ्गेभ्यो		मोक्षाय	
सदाचाराय		सुखाय	
मीमांसायै		भोगाय	
न्यायविस्तराय		अयोगाय	
आयुर्वेदाय		सत्याय	
धनुर्वेदाय		अणवे	
गान्धर्वाय		महते	
काव्यनाटकाय	७८०	स्वस्ति	
वैखानसाय		हुं	
भागवताय		फट्	८१०
सात्वताय		स्वधा	
पाञ्चरात्रकाय		स्वाहा	
शैवाय		श्रौषट्	
पाशुपताय		वौषट्	
कालामुखाय		वषट्	
भैरवशासनाय		नमो	

ज्ञानाय
विज्ञानाय
आनन्दाय
बोधाय ८२०
संविदे
शमाय
यमाय
एकस्मै
एकाक्षराधाराय
एकाक्षरपरायणाय
एकाग्रधिये
एकवीराय
एकानेकस्वरूपधृते
द्विरूपाय ८३०
द्विभुजाय
द्व्यक्षाय
द्विरदाय
द्वीपरक्षकाय
द्वैमातुराय
द्विवदनाय
द्वन्द्वातीताय
द्वयातिगाय
त्रिधाम्ने
त्रिकराय ८४०
त्रेतात्रिवर्गफलदायकाय
त्रिगुणात्मने
त्रिलोकादये
त्रिशक्तीशाय
त्रिलोचनाय
चतुर्बाहवे
चतुर्दन्ताय
चतुरात्मने
चतुर्मुखाय
चतुर्विधोपायमयाय ८५०
चतुर्वर्णाश्रमाश्रयाय
चतुर्विधवचोवृत्तिपरिवृत्ति प्रवर्तकाय
चतुर्थीपूजनप्रीताय
चतुर्थीतिथिसंभवाय
पञ्चाक्षरात्मने
पञ्चात्मने
पञ्चास्याय
पञ्चकृत्यकृते
पञ्चाधाराय
पञ्चवर्णाय ८६०
पञ्चाक्षरपरायणाय
पञ्चतालाय
पञ्चकराय
पञ्चप्रणवभाविताय
पञ्चब्रह्ममयस्फूर्तये
पञ्चावरणवारिताय
पञ्चभक्ष्यप्रियाय
पञ्चबाणाय
पञ्चशिवात्मकाय
षट्कोणपीठाय ८७०
षट्चक्रधाम्ने

षड्ग्रन्थिभेदकाय
षडध्वध्वान्तविध्वंसिने
षडङ्गुलमहाह्रदाय
षण्मुखाय
षण्मुखभ्रात्रे
षट्शक्तिपरिवारिताय
षड्वैरिवर्गविध्वंसिने
षडूर्मिभयभञ्जनाय
षट्तर्कदूराय ८८०
षट्कर्मनिरताय
षड्साश्रयाय
सप्तपाताळचरणाय
सप्तद्वीपोरुमण्डलाय
सप्तस्वर्लोकमुकुटाय
सप्तसप्तिवरप्रदाय
सप्ताङ्गराज्यसुखदाय
सप्तर्षिगणमण्डिताय
सप्तच्छन्दोनिधये
सप्तहोत्रे ८९०
सप्तस्वराश्रयाय
सप्ताब्धिकेलिकासाराय
सप्तमातृनिषेविताय
सप्तच्छन्दोमोदमदाय
सप्तच्छन्दोमखप्रभवे
अष्टमूर्तिध्येयमूर्तये
अष्टप्रकृतिकारणाय
अष्टाङ्गयोगफलभुवे
अष्टपत्राम्बुजासनाय
अष्टशक्तिसमृद्धश्रिये ९००
अष्टैश्वर्यप्रदायकाय
अष्टपीठोपपीठश्रिये
अष्टमातृसमावृताय
अष्टभैरवसेव्याय
अष्टवसुवन्द्याय
अष्टमूर्तिभृते
अष्टचक्रस्फुरन्मूर्तये
अष्टद्रव्यहविःप्रियाय
नवनागासनाध्यासिने
नवनिध्यनुशासित्रे ९१०
नवद्वारपुराधाराय
नवाधारनिकेतनाय
नवनारायणस्तुत्याय
नवदुर्गानिषेविताय
नवनाथमहानाथाय
नवनागविभूषणाय
नवरत्नविचित्राङ्गाय
नवशक्तिशिरोधृताय
दशात्मकाय
दशभुजाय ९२०
दशदिक्पतिवन्दिताय
दशाध्यायाय
दशप्राणाय
दशेन्द्रियनियामकाय
दशाक्षरमहामन्त्राय

एकादशादिभी रुद्रैः स्तुताय
एकादशाक्षराय
द्वादशोद्दण्डदोर्दण्डाय
द्वादशान्तनिकेतनाय ९३०
त्रयोदशाभिधाभिन्नविश्वेदेवा
धिदैवताय
चतुर्दशेन्द्रवरदाय
चतुर्दशमनुप्रभवे
चतुर्दशादिविद्याढचाय
चतुर्दशजगत्प्रभवे
सामपञ्चदशाय
पञ्चदशीशीतांशुनिर्मलाय
षोडशाधारनिलयाय
षोडशस्वरमातृकाय
षोडशान्तपदावासाय ९४०
षोडशेन्दुकलात्मकाय
कलायै सप्तदश्यै
सप्तदशाय
सप्तदशाक्षराय
अष्टादशद्वीपपतये
अष्टादशपुराणकृते
अष्टादशौषधीसृष्टये
अष्टादशविधिये स्मृताय
अष्टादशलिपिव्यष्टिसमष्टि
ज्ञानकोविदाय
एकविंशाय पुंसे ९५०
एकविंशत्यङ्गुलिपल्लवाय
चतुर्विंशतितत्वात्मने
पञ्चविंशाख्यपूरुषाय
सप्तविंशतितारेशाय
सप्तविंशतियोगकृते
द्वात्रिंशद्भैरवाधीशाय
चतुस्त्रिंशन्महाह्रदाय
षट्त्रिंशत्तत्वसम्भूतये
अष्टत्रिंशत्कलातनवे
नमदेकोनपञ्चाशन्मरुद्वर्ग
निरर्गळाय ९६०
पञ्चाशदक्षरश्रेण्यै
पञ्चाशद्रुद्रविग्रहाय
पञ्चाशद्विष्णुशक्तीशाय
पञ्चाशन्मातृकालयाय
द्विपञ्चाशद्वपुश्श्रेण्यै
त्रिषष्टयक्षरसंश्रयाय
चतुष्षष्टयर्णनिर्णेत्रे
चतुष्षष्टिकलानिधये
चतुष्षष्टिमहासिद्धयोगिनी
बृन्दवन्दिताय
अष्टषष्टिमहातीर्थक्षेत्रभैरव
भावनाय ९७०
चतुर्णवतिमन्त्रात्मने
षण्णवत्यधिकप्रभवे
शतानन्दाय
शतधृतये
शतपत्रायतेक्षणाय
शतानीकाय
शतमखाय

सहस्रफणभूषणाय ९८०
सहस्रशीर्ष्णे पुरुषाय
सहस्राक्षाय
सहस्रपदे
सहस्रनामसंस्तुत्याय
सहस्राक्षबलापहाय
दशसाहस्रफणभृत्फणिराज कृतासनाय
अष्टाशीतिसहस्राद्यमहर्षि स्तोत्रन्त्रिताय
लक्षाधीशप्रियाधाराय
लक्षाधारमनोमयाय
चतुर्लक्षजपप्रीताय ९९०
चतुर्लक्षप्रकाशिताय
चतुरशीतिलक्षाणांजीवानां देहसंस्थिताय
कोटिसूर्यप्रतीकाशाय
कोटिचन्द्रांशुनिर्मलाय
शिवाभवाध्युष्टकोटिविनायक धुरन्धराय
सप्तकोटिमहामन्त्रमन्त्रिता बयवद्युतये
त्रयस्त्रिंशत्कोटिसुरश्रेणीप्रणतपादुकाय
अनन्तनाम्ने
अनन्तश्रिये
अनन्तानन्तसौख्यदाय १०००

ஸ்ரீ மஹாகணபதிஸஹஸ்ர நாமாவளி

ஓம் .... நம:

கணேஶ்வராய
கணக்ரீடாய
கணநாதாய
கணாதிபாய
ஏகதம்ஷ்ட்ராய (தந்தாய)
வக்ரதுண்டாய
கஜவக்த்ராய
மஹோதராய
லம்போதராய
தூம்ரவர்ணாய (10)
விகடாய
விக்க்நநாயகாய
ஸுமுகாய
துர்முகாய
புத்த்தாய
விக்க்நராஜாய
கஜாநநாய
பீமாய
ப்ரமோதாய
ஆமோதாய (20)
ஸுராநந்தாய
மதோத்கடாய
ஹேரம்பாய
ஶம்பராய
ஶம்ப்பவே
லம்பகர்ணாய
மஹாபலாய
நந்தநாய
அலம்படாய
அபீரவே (30)
மேகநாதாய
கணஞ்ஜயாய
விநாயகாய
விரூபாக்ஷாய
தீரஶூராய
வரப்ரதாய
மஹாகணபதயே
புத்த்திப்ரியாய
க்ஷிப்ரப்ரஸாதநாய
ருத்ரப்ரியாய (40)
கணாத்த்யக்ஷாய
உமாபுத்ராய
அகநாஶநாய
குமாரகுரவே
ஈஶாநபுத்ராய
மூஷகவாஹநாய
ஸித்த்திப்ரியாய
ஸித்த்திபதயே
ஸித்த்தாய
ஸித்த்திவிநாயகாய (50)
அவிக்க்நாய
தும்புரவே
ஸிம்ஹவாஹநாய
மோஹிநீப்ரியாய
கடங்கடாய
ராஜபுத்ராய
ஶாலகாய
ஸம்மிதாய

அமிதாய
கூஷ்மாண்டஸாமஸம்பூதயே (60)
துர்ஜயாய
தூர்வஹாய
ஜயாய
பூபதயே
புவநபதயே
பூதாநாம் பதயே
அவ்யயாய
விஶ்வகர்த்ரே
விஶ்வமுகாய
விஶ்வரூபாய (70)
நிதயே
க்க்ருணயே
கவயே
கவீநாம்ருஷபாய
ப்ரும்ஹண்யாய
ப்ரம்ஹணஸ்பதயே
ஜ்யேஷ்ட்டராஜாய
நிதிபதயே
நிதிப்ரியபதிப்ரியாய
ஹிரண்மயபுராந்தஸ்ஸ்த்தாய (80)
ஸூர்யமண்டலமத்த்யகாய
கராஹதித்த்வஸ்தஸிந்து ஸலிலாய
பூஷதந்தபிதே
உமாங்ககேளிகுதுகிநே
முக்திதாய
குலபாலநாய
கிரீடிநே
குண்டலிநே
ஹாரிணே
வநமாலிநே (90)
மநோமயாய
வைமுக்யஹததைத்யஶ்ரியே
பாதாஹதிஜிதக்ஷிதயே
ஸத்யோஜாத ஸ்வர்ண முஞ்ஜ மேகலிநே
துர்நிமித்தஹ்ருதே
துஸ்ஸ்வப்நஹ்ருதே
ப்ரஸஹநாய
குணிநே
நாதப்ரதிஷ்ட்டிதாய
ஸுரூபாய (100)
ஸர்வநேத்ராதிவாஸாய
வீராஸனாஶ்ரயாய
பீதாம்பராய
கண்டரதாய
கண்டேந்துக்ருதஶேகராய
சித்ராங்கஶ்யாமதஶநாய
பாலசந்த்ராய
சதுர்புஜாய
யோகாதிபாய
தாரகஸ்த்த்தாய (110)
புருஷாய
கஜகர்ணகாய
கணாதிராஜாய
விஜயஸ்த்திராய
கஜபதித்வஜிநே
தேவதேவாய
ஸ்மரப்ராணதீபகாய
வாயுகீலகாய

விபஸ்சித் வரதாய
நாதோந்நாதபிந்ந
வலாஹகாய (120)
வராஹரதநாய
ம்ருத்யுஞ்ஜயாய
வ்யாக்ராஜிநாம்பராய
இச்சாஶக்திதராய
தேவத்ராத்ரே
தைத்யவிமர்தநாய
ஶம்ப்புவக்த்ரோத்ப்பவாய
ஶம்புகோபக்க்நே
ஶம்புஹாஸ்யபுவே
ஶம்புதேஜஸே (130)
ஶிவாஶோகஹாரிணே
கௌரீஸுகாவஹாய
உமாங்கமலஜாய
கௌரீதேஜோபுவே
ஸ்வர்த்துநீ பவாய
யஜ்ஞகாயாய
மஹாநாதாய
கிரிவர்ஷ்மணே
ஶுபாநநாய
ஸர்வாத்மநே (140)
ஸர்வதேவாத்மநே
ப்ரஹ்மமூர்த்நே
ககுப்ஶ்ருதயே
ப்ரஹ்மாண்டகும்ப்பாய
சித்வ்யோமபாலாய
ஸத்யஶிரோருஹாய
ஜகஜ்ஜந்மலயோந்மேஷ
நிமேஷாய

அக்ந்யர்க ஸோமத்ருஶே
கிரீந்த்ரைகரதாய
தர்மாதர்மோஷ்டாய (150)
ஸாமப்ரும்ஹிதாய
க்ரஹர்க்ஷதஶநாய
வாணீஜிஹ்வாய
வாஸவநாஸிகாய
குலாசலாம்ஸாய
ஸோமார்ககண்டாய
ருத்ரஶிரோதராய
நதீநதபுஜாய
ஸர்ப்பாங்குளீகாய
தாரகாநகாய (160)
ப்ரூமத்த்யஸம்ஸ்த்திதகராய
ப்ரம்ஹவித்யாமதோத்கடாய
வ்யோமநாபயே
ஸ்ரீஹ்ருதயாய
மேருப்ருஷ்ட்டாய
அர்ணவோதராய
குக்ஷிஸ்த்தயக்ஷகந்த்தர்
வரக்ஷ: கிந்நரமாநுஷாய,
ப்ருத்வீகடயே
ஸ்ருஷ்டிலிங்காய
ஶைலோரவே (170)
தஸ்ரஜாநுகாய
பாதாளஜங்க்காய
முநிபதே
காலாங்குஷ்ட்டாய
த்ரயீதநவே
ஜ்யோதிர்மண்டலலாங்கூலாய
ஹ்ருதயாலாந நிஶ்சலாய

ஹ்ருத்பத்ம கர்ணிகாஶாலி
வியத் கேளிஸரோவராய
ஸத்பக்தத்த்யான நிகடாய
பூஜாவாரீ நிவாரிதாய (180)
ப்ரதாபிநே
கஶ்யபஸுதாய
கணபாய
விஷ்டபிநே
பலிநே
யஶஸ்விநே
தார்மிகாய
ஸ்வோஜஸே
ப்ரதமாய
ப்ரதமேஶ்வராய (190)
சிந்தாமணித்வீபபதயே
கல்பத்ரும வநாலயாய
ரத்நமண்டபமத்த்யஸ்த்தாய
ரத்நஸிம்ஹாஸநாஶ்ரயாய
தீவ்ராஶிரோத்ருதபதாய
ஜ்வாலிநீ மௌளிலாலிதாய
நந்தா நந்தித பீடஶ்ரியே
போகதா பூஷிதாஸநாய
ஸகாமதாயிநீபீடாய
ஸ்புரதுக்ராஸநாஶ்ரயாய (200)
தேஜோவதீ ஶிரோரத்நாய
ஸத்யா நித்யாவதம்ஸிதாய
ஸவிக்நநாஶிநீபீடாய
ஸர்வஶக்த்யம்புஜாஶ்ரயாய
லிபிபத்மாஸநாதாராய
வந்ஹிதாமத்ரயாஶ்ரயாய
உந்நதப்ரபதாய

கூடகுல்ப்பாய
ஸம்வ்ருத்தபார்ஷ்ணிகாய
பீநஜங்க்காய (210)
ஶ்லிஷ்டஜாநவே
ஸ்தூலோரவே
ப்ரோந்நமத்கடயே
நிம்நநாபயே
ஸ்தூலகுக்ஷயே
பீநவக்ஷஸே
ப்ருஹத்ப்புஜாய
பீநஸ்கந்த்தாய
கம்புகண்ட்டாய
லம்போஷ்ட்டாய (220)
லம்பநாஸிகாய
பக்நவாமரதாய
துங்கஸவ்யதந்தாய
மஹா ஹநவே
ஹ்ரஸ்வநேத்ரத்ரயாய
ஶூர்பகர்ணாய
நிபிடமஸ்தகாய
ஸ்தபகாகாரகும்ப்பாக்ராய
ரத்நமௌளயே
நிரங்குஶாய (230)
ஸர்பஹாரகடீஸூத்ராய
ஸர்பயஜ்ஞோபவீதவதே
ஸர்பகோடீரகடகாய
ஸர்பக்ரைவேயகாங்கதாய
ஸர்பகக்ஷோதராபந்த்தாய
ஸர்ப்பராஜோத்தரீயகாய
ரக்தாய
ரக்தாம்பரதராய

ரக்தமால்யவிபூஷணாய
ரக்தேக்ஷணாய (240)
ரக்தகராய
ரக்ததால்வோஷ்ட்டபல்லவாய
ஶ்வேதாய
ஶ்வேதாம்பரதராய
ஶ்வேதமால்ய விபூஷணாய
ஶ்வேதாதபத்ர ருசிராய
ஶ்வேதசாமர வீஜிதாய
ஸர்வாவயவஸம்பூர்ண
ஸர்வலக்ஷண லக்ஷிதாய
ஸர்வா பரண ஶோபாட்ட்யாய
ஸர்வஶோபாஸமந்விதாய (250)
ஸர்வமங்கள மாங்கள்யாய
ஸர்வகாரண காரணாய
ஸர்வதைககராய
ஶார்ங்கிணே
பூஜாபூரிணே
கதாதராய
இக்ஷுசாபதராய
ஶூலிநே
சக்ரபாணயே
ஸரோஜப்ப்ருதே (260)
பாஶிநே
த்ருதோத்பலாய
ஶாலிமஞ்ஜரீப்ப்ருதே
ஸ்வதந்தப்ப்ருதே
கல்பவல்லீதராய
விஶ்வாபயதைககராய
வஶிநே
அக்ஷமாலாதராய
ஜ்ஞாநமுத்ராவதே
முத்கராயுதாய (270)
பூர்ணபாத்ரிணே
கம்புதராய
வித்ருதாளிஸமுத்ககாய
மாதுலிங்கதராய
சூதகலிகாப்ப்ருதே
குடாரவதே
புஷ்கரஸ்த்த ஸ்வர்ணகடீ
பூர்ணரத்நாபிவர்ஷகாய
பாரதீஸுந்தரீ நாதாய
விநாயகரதிப்ரியாய
மஹாலக்ஷ்மீ ப்ரியதமாய
ஸித்தலக்ஷ்மீ மநோரமாய
ரமாரமேஶபூர்வாங்காய
தக்ஷிணோமா மஹேஶ்வராய
மஹீவராஹவாமாங்காய (280)
ரதிகந்தர்ப பஶ்சிமாய
ஆமோதமோதஜநநாய
ஸப்ரமோதப்ரமோதநாய
ஸமேதிதஸம்ருத்திஶ்ரியே
ருத்த்திஸித்த்திப்ரவர்தகாய
தத்தஸௌமுக்க்யஸுமுகாய (290)
காந்திகந்தளிதாஶ்ரயாய
மதநாவத்யாஶ்ரிதாங்க்ரயே
க்ருத்ததௌர்முக்
க்யதுர்முகாய
விக்க்நஸம்பல்லபவோபக்க்நாய
ஸேவோந்நித்ரமதத்ரவாய
விக்க்நக்ருத் நிக்நசரணாய
த்ராவிணீ ஶக்தி ஸத்க்ருதாய

தீவ்ராப்ரஸந்நநயநாய
ஜ்வாலிநீ பாலநைக த்ருஶே
மோஹிநீமோஹநாய (300)
போகதாயிநீ
காந்திமண்டிதாய
காமிநீகாந்தவக்த்ரஶ்ரியே
அதிஷ்ட்டித வஸுந்த்தராய
வஸுதாராமதோந்நத்த
மஹாஶங்க்க நிதிப்ரபவே
நமத்வஸுமதீமௌளி
மஹாபத்மநிதிப்ரபவே
ஸர்வஸத்குரு ஸம்ஸேவ்யாய
ஶோசிஷ்கேஶஹ்ருதாஶ்ரயாய
ஈஶாநமூர்த்த்நே
தேவேந்த்ரஶிகாயை
பவநந்தநாய (310)
அக்ரப்ரத்யக்ரநயநாய
திவ்யாஸ்த்ராணாம்ப்ரயோகவிதே
ஐராவதாதிஸர்வாஶாவாரணா
வரணப்ரியாய
வஜ்ராத்யஸ்த்ரபரீவாராய
கணசண்டஸமாஶ்ரயாய
ஜயாஜயபரீவாராய
விஜயாவிஜயாவஹாய
அஜிதார்சிதபாதாப்ஜாய
நித்யா நித்யாவதம்ஸிதாய
விலாஸிநீக்ரு தோல்லாஸாய (320)
ஶௌண்டீ ஸௌந்தர்ய
மண்டிதாய
அநந்தாநந்த ஸுகதாய
ஸுமங்கள ஸுமங்களாய

இச்சாஶக்திஜ்ஞாநஶக்தி
க்ரியாஶக்திநிஷேவிதாய
ஸுபகாஸம்ஶ்ரிதபதாய
லலிதாலலிதாஶ்ரயாய
காமீநிகாமநாய
காமமாலிநீகேளிலாலிதாய
ஸரஸ்வத்யாஶ்ரயாய
கௌரீநந்தநாய (330)
ஶ்ரீநிகேதநாய
குருகுப்தபதாய
வாசாஸித்த்தாய
வாகீஶ்வரீபதயே
நளிநீகாமுகாய
வாமாராமாய
ஜ்யேஷ்ட்டாமநோரமாய
ரௌத்ரீ முத்ரிதபாதாப்ஜாய
ஹும் பீஜாய
துங்கஶக்திகாய (340)
விஶ்வாதிஜநத்ராணாய
ஸ்வாஹாஶக்தயே
ஸகீலகாய
அம்ருதாப்த்திக்ருதாவாஸாய
மதகூர்ணிதலோசநாய
உச்ச்சிஷ்டகணாய
உச்ச்சிஷ்டகணேஶாய
கணநாயகாய
ஸார்வகாலிகஸம்ஸித்த்தயே
நித்யஶைவாய (350)
திகம்பராய
அநபாயாய
அநந்தத்ருஷ்டயே

அப்ரமேயாய
அஜராமராய
அநாவிலாய
அப்ரதிரதாய
அச்யுதாய
அம்ருதாய
அக்ஷராய (360)
அப்ரதர்க்யாய
அக்ஷயாய
அஜய்யாய
அநாதாராய
அநாமயாய
அமலாய
அமோகஸித்தயே
அத்வைதாய
அகோராய
அப்ரமிதாநநாய (370)
அநாகாராய
அப்த்திபூம்யக்நிபலக்க்நாய
அவ்யக்த லக்ஷணாய
ஆதாரபீடாய
ஆதாராய
ஆதாராதேய வர்ஜிதாய
ஆகுகேதநாய
ஆஶாபூரகாய
ஆகுமஹாரதாய
இக்ஷுஸாகரமத்த்யஸ்த்தாய (380)
இக்ஷுபக்ஷணலாலஸாய
இக்ஷுசாபாதிரேகஶ்ரியே
இக்ஷுசாபநிஷேவிதாய
இந்த்ரகோபஸமாநஶ்ரியே
இந்த்ரநீலஸமத்யுதயே
இந்தீவரதலஶ்யாமாய
இந்துமண்டல நிர்மலாய
இத்த்மப்ரியாய
இடாபாகாய
இராதாம்நே (390)
இந்திராப்ரியாய
இக்ஷ்வாகுவிக்க்நவித்
த்வம்ஸிநே
இதிகர்தவ்ய தேப்ஸிதாய
ஈஶாநமௌளயே
ஈஶாநாய
ஈஶாநஸுதாய
ஈதிக்நே
ஈஷணாத்ரய கல்பாந்தாய
ஈஹாமாத்ரவிவர்ஜிதாய
உபேந்த்ராய (400)
உடுப்ப்ருந்மௌளயெ
உண்டேரகபலிப்ரியாய
உந்நதாநநாய
உத்துங்காய
உதாரத்ரிதஶாக்ரண்யே
ஊர்ஜஸ்வதே
ஊஷ்மலமதாய
ஊஹாபோஹதுராஸதாய
ருக்யஜுஸ்ஸாமஸம்பூதயே
ருத்தி ஸித்திப்ரவர்தகாய (410)
ருஜுசித்தை கஸுலபாய
ருணத்ரயவிமோசகாய
ஸ்வபக்தாநாம் லுப்விக்க்நாய
ஸுரத்விஷாம் லுப்தஶக்தயே

விமுகார்சாநாம் லுப்தஶ்ரியே
லூதாவிஸ்ப்போட நாஶநாய
ஏகார பீட மத்த்யஸ்த்தாய
ஏகபாதக்ருதாஸநாய
ஏஜிதாகில தைத்யஶ்ரியே
ஏதிதாகில ஸம்ஶ்ரயாய(420)
ஐஶ்வர்யநிதயே
ஐஶ்வர்யாய
ஐஹிகா முஷ்மிகப்ரதாய
ஐரம்மதஸமோந்மேஷாய
ஐராவதநிபாநநாய
ஓங்கார வாச்யாய
ஓங்காராய
ஓஜஸ்வதே
ஒஷதீபதயே
ஔதார்யநிதயே (430)
ஔத்த்தத்யத்துர்யாய
ஔந்நத்யநிஸ்வநாய
ஸுரநாகாநாமங்குஶாய
ஸுரவித்விஷாமங்குஶாய
அ:ஸமஸ்தவிஸர்காந்த
பதேஷுபரிகீர்திதாய
கமண்டலுதராய
கல்பாய
கபர்திநே
கலபாநநாய
கர்மஸாக்ஷிணே (440)
கர்மகர்த்ரே
கர்மாகர்மப்பலப்ரதாய
கதம்பகோளகாகாராய
கூஷ்மாண்டகணநாயகாய

காருண்யதேஹாய
கபிலாய
கதகாய
கடிஸூத்ரப்ப்ருதே
க்கர்வாய
க்கட்கப்ரியாய (450)
க்கட்ககாந்தாந்ஸ்த்தாய
க்கநிர்மலாய
க்கல்வாடஶ்ருங்கநிலயாய
க்கட்வாங்கிநே
க்கதுராஸதாய
குணாட்ட்யாய
கஹநாய
கஸ்த்தாய
கத்ய பத்ய ஸுதார்ணவாய
கத்யகாநப்ரியாய (460)
கர்ஜாய
கீதகீர்வாணபூர்வஜாய
குஹ்யாசாரரதாய
குஹ்யாய
குஹ்யாகமநிரூபிதாய
குஹாஶயாய
குஹாப்த்திஸ்த்தாய
குருகம்யாய
குரோர்குரவே
கண்டாக்கர்க்கரிகாமாலிநே (470)
க்கடகும்ப்பாய
க்கடோதராய
சண்டாய
சண்டேஶ்வரஸுஹ்ருதே
சண்டீஶாய

சண்டவிக்ரமாய
சராசரபதயே
சிந்தாமணிசர்வணலாலஸாய
ச்சந்தஸே
ச்சந்தோவபுஷே (480)
ச்சந்தோதுர்லக்ஷ்யாய
ச்சந்தவிக்ரஹாய
ஜகத்யோநயே
ஜகத்ஸாக்ஷிணே
ஜகதீஶாய
ஜகந்மயாய
ஜபாய
ஜபபராய
ஜப்யாய
ஜிஹ்வாஸிம்ஹாஸநப்ரபவே (490)
ஜலஜ்ஜலல்லோலஸ்த்தாந
ஜங்காரிப்ப்ரமராகுலாய
டங்காரஸ்பாரஸம்ராவாய
டங்காரிமணிநூபுராய
ட்டத்வயீபல்லவாந்தஸ்த்த
ஸர்வ மந்த்ரைக ஸித்திதாய
டிண்டிமுண்டாய
டாகிநீஶாய
டாமராய
டிண்டிமப்ரியாய
ட்டக்காநிநாத முதிதாய
டௌகாய (500)
ட்டுண்ட்டிவிநாயகாய
தத்வாநாம் பரமாய தத்வாய
தத்வம்பதநிரூபிதாய
தாரகாந்தரஸம்ஸ்த்தாநாய
தாரகாய
தாரகாந்தகாய
ஸ்த்தாணவே
ஸ்த்தாணுப்ரியாய
ஸ்த்தாத்ரே
ஸ்தாவராய ஜங்கமாய ஜகதே (510)
தக்ஷயஜ்ஞப்ரமதநாய
தாத்ரே
தாநவ மோஹநாய
தயாவதே
திவ்ய விபவாய
தண்டப்ருதே
தண்டநாயகாய
தந்தப்ரபிந்நாப்ப்ரமாலாய
தைத்யவாரணதாரணாய
தம்ஷ்ட்ராலக்நத்விபகடாய (520)
தேவார்த்தந்ருகஜாக்ருதயே
த்தநதாந்யபதயே
த்தந்யாய
த்தநதாய
த்தரணீதராய
த்த்யாநைகப்ரகடாய
த்த்யேயாய
த்த்யாநாய
த்த்யாநபராயணாய
நந்த்யாய (நந்தாய) (530)
நந்திப்ரியாய
நாதாய
நாதமத்த்யப்ரதிஷ்ட்டிதாய
நிஷ்கலாய
நிர்மலாய
நித்யாய
நித்யா நித்யாய

நிராமயாய
பரஸ்மைவ்யோம்நே
பரஸ்மைத்தாம்நே (540)
பரமாத்மநே
பரஸ்மை பதாய
பராத்பராய
பஶுபதயே
பஶுபாஶவிமோசகாய
பூர்ணாநந்தாய
பராநந்தாய
புராணபுருஷோத்தமாய
பத்மப்ரஸந்நநயநாய(550)
ப்ரணதாஜ்ஞாநமோசநாய
ப்ரமாணப்ரத்யயாதீதாய
ப்ரணதார்தி நிவாரணாய
ப்பலஹஸ்தாய
ப்பணிபதயே
ப்பேத்காராய
ப்பாணிதப்ரியாய
பாணார்சிதாங்க்ரியுகளாய
பாலகேலிகுதூஹலிநே
ப்ரம்ஹணே
ப்ரம்ஹார்சிதபதாய (560)
பரும்ஹசாரிணே
ப்ருஹஸ்பதயே
ப்ருஹத்தமாய
ப்ரம்ஹபராய
ப்ரம்ஹண்யாய
ப்ரம்ஹவித்ப்ரியாய
ப்ருஹந்நாதாக்ர்யசீத்காராய
ப்ரம்ஹாண்டாவளிமேகலாய
ப்ரூக்ஷேபதத்த லக்ஷ்மீகாய
ப்பர்காய (570)
ப்பத்ராய
ப்பயாபஹாய
ப்பகவதே
ப்பக்திஸுலபாய
ப்பூதிதாய
ப்பூதிபூஷணாய
ப்பவ்யாய
ப்பூதாலயாய
ப்போகதாத்ரே
ப்ப்ரூமத்த்ய கோசராய (580)
மந்த்ராய
மந்த்ரபதயே
மந்த்ரிணே
மதமத்தமநோரமாய
மேகலாவதே
மந்தகதயே
மதிமத்கமலேக்ஷணாய
மஹாபலாய
மஹாவீர்யாய
மஹாப்ராணாய (590)
மஹாமநஸே
யஜ்ஞாய
யஜ்ஞபதயே
யஜ்ஞகோப்த்ரே
யஜ்ஞப்பலப்ரதாய
யஶஸ்கராய
யோககம்யாய
யாஜ்ஞிகாய
யாஜகப்ரியாய

ரஸாய (600)
ரஸப்ரியாய
ரஸ்யாய
ரஞ்ஜகாய
ராவணார்சிதாய
ரக்ஷோரக்ஷாகராய
ரத்நகர்ப்பாய
ராஜ்யஸுகப்ரதாய
லக்ஷ்யாய
லக்ஷ்யப்ரதாய
லக்ஷ்யாய (610)
லயஸ்த்தாய
லட்டுகப்ரியாய
லாநப்ரியாய
லாஸ்யபராய
லாபக்ருல் லோகவிஸ்ருதாய
வரேண்யாய
வந்ஹிவதநாய
வந்த்யாய
வேதாந்த கோசராய
விகர்த்ரே (620)
விஶ்வதஶ்சக்ஷுஷே
விதாத்ரே
விஶ்வதோமுகாய
வாமதேவாய
விஶ்வநேத்ரே
வஜ்ரிவஜ்ரநிவாரணாய
விஶ்வபந்த்தநவிஷ்கம்ப்பாதாராய
விஶ்வேஶ்வரப்ரபவே
ஶப்தப்ரஹ்மணே
ஶமப்ராப்யாய (630)
ஶம்ப்புஶக்தி கணேஶ்வராய
ஶாஸ்த்ரே
ஶிகாக்ரநிலயாய
ஶரண்யாய
ஶிகரீஶ்வராய
ஷட்ருதுகுஸுமஸ்ரக்விணே
ஷடாதாராய
ஷடக்ஷராய
ஸம்ஸாரவைத்யாய
ஸர்வஜ்ஞாய (640)
ஸர்வபேஷஜபேஷஜாய
ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி லயக்ரீடாய
ஸுரகுஞ்ஜர பேதநாய
ஸிந்தூரித மஹாகும்ப்பாய
ஸதஸத்வ்யக்திதாயகாய
ஸாக்ஷிணே
ஸமுத்ரமதநாய
ஸ்வஸம்வேத்யாய
ஸ்வதக்ஷிணாய
ஸ்வதந்த்ராய (650)
ஸத்யஸங்கல்பாய
ஸாமகாநரதாய
ஸுகிநே
ஹம்ஸாய
ஹஸ்திபிஶாசீஶாய
ஹவநாய
ஹவ்யகவ்யபுஜே
ஹவ்யாய
ஹுதப்ரியாய
ஹர்ஷாய (660)

ஹ்ருல்லேகாமந்த்ரமத்த்யகாய
க்ஷேத்ராதிபாய
க்ஷமாபர்த்ரே
க்ஷமாபரபராயணாய
க்ஷிப்ரக்ஷேமகராய
க்ஷேமாநந்தாய
க்ஷோணீஸுரத்ருமாய
தர்மப்ரதாய
அர்த்ததாய
காமதாத்ரே (670)
ஸௌபாக்யவர்த்தநாய
வித்யாப்ரதாய
விபவதாய
புக்திமுக்திபலப்ரதாய
ஆபிரூப்யகராய
வீரஸ்ரீப்ரதாய
விஜயப்ரதாய
ஸர்வவஶ்யகராய
கர்ப்பதோஷக்க்நே
புத்ர பௌத்ரதாய (680)
மேதாதாய
கீர்திதாய
ஶோகஹாரிணே
தௌர்ப்பாக்ய நாஶநாய
ப்ரதிவாதி முகஸ்தம்ப்பாய
ருஷ்டசித்தப்ரஸாதநாய
பராபிசார ஶமநாய
து:க்கபஞ்ஜந காரகாய
லவாய
த்ருடயே (690)
கலாயை

காஷ்ட்டாயை
நிமேஷாய
தத்பராய
க்ஷணாய
க்கட்யை
முஹுூர்த்தாய
ப்ரஹராய
திவா
நக்தம் (700)
அஹர்நிஶாய
பக்ஷாய
மாஸாய
அயநாய
வர்ஷாய
யுகாய
கல்பாய
மஹாலயாய
ராஶயே
தாராயை (710)
திதயே
யோகாய
வாராய
கரணாய
அம்ஶகாய
லக்நாய
ஹோராயை
காலசக்ராய
மேரவே
ஸப்தர்ஷிப்யோ (720)
த்த்ருவாய
ராஹவே

மந்தாய
கவயே
ஜீவாய
புதாய
பௌமாய
ஶஶிநே
ரவயே
காலாய (730)
ஸ்ருஷ்டயே
ஸ்த்திதயே
விஶ்வஸ்மை ஸ்த்தாவராய ஜங்கமாய
புவே
அத்ப்யோ
அக்நயே
மருதே
வ்யோம்நே
அஹங்க்ருதயே
ப்ரக்ருதயே (740)
பும்ஸே
ப்ரம்ஹணே
விஷ்ணவே
ஶிவாய
ருத்ராய
ஈஶாய
ஶக்தயே
ஸதாஶிவாய
த்ரிதஶேப்ப்யோ
பித்ருப்ப்யோ (750)
ஸித்தேப்ப்யோ
யக்ஷேப்ப்யோ
ரக்ஷோப்ப்யோ
கிந்நரேப்ப்யோ
ஸாத்த்யேப்ப்யோ
வித்யாதரேப்ப்யோ
பூதேப்ப்யோ
மநுஷ்யேப்ப்யோ
பஶுப்ப்யோ
ககேப்ப்யோ (760)
ஸமுத்ரேப்ப்யோ
ஸரித்ப்ப்யோ
ஶைலேப்ப்யோ
பூதாய
பவ்யாய
ப்பவோத்ப்பவாய
ஸாங்க்க்யாய
பாதஞ்ஜலாய
யோகாய
புராணேப்யோ (770)
ஶ்ருதயே
ஸ்ம்ருதயே
வேதாங்கேப்ப்யோ
ஸதாசாராய
மீமாம்ஸாயை
ந்யாயவிஸ்தராய
ஆயுர்வேதாய
தநுர்வேதாய
காந்தர்வாய
காவ்யநாடகாய (780)
வைகாநஸாய
பாகவதாய
ஸாத்வதாய

பாஞ்சராத்ரகாய
ஶைவாய
பாஶுபதாய
காலாமுகாய
பைரவஶாஸநாய
ஶாக்தாய
வைநாயகாய (790)
ஸௌராய
ஜைநாய
ஆர்ஹதஸம்ஹிதாயை
ஸதே
அஸதே
வ்யக்தாய
அவ்யக்தாய
ஸசேதநாய
அசேதநாய
பந்த்தாய (800)
மோக்ஷாய
ஸுகாய
போகாய
அயோகாய
ஸத்யாய
அணவே
மஹதே
ஸ்வஸ்தி
ஹும்
பட் (810)
ஸ்வதா
ஸ்வாஹா
ஶ்ரௌஷட்
வௌஷட்
வஷட்
நமோ
ஜ்ஞாநாய
விஜ்ஞாநாய
ஆநந்தாய
போதாய (820)
ஸம்விதே
ஶமாய
யமாய
ஏகஸ்மை
ஏகாக்ஷராதாராய
ஏகாக்ஷர பராயணாய
ஏகாக்ரதியே
ஏகவீராய
ஏகாநேகஸ்வரூபத்ருஶே
த்விரூபாய (830)
த்விபுஜாய
த்வ்யக்ஷாய
த்விரதாய
த்வீபரக்ஷகாய
த்வைமாதுராய
த்விவதநாய
த்வந்த்வாதீதாய
த்வயாதிகாய
த்ரிதாம்நே
த்ரிகராய (840)
த்ரேதாத்ரிவர்கபலதாயகாய
த்ரிகுணாத்மநே
த்ரிலோகாதயே
த்ரிஶக்தீஶாய
த்ரிலோசநாய
சதுர்பாஹவே
சதுர்தந்தாய

சதுராத்மநே
சதுர்முகாய
சதுர்விதோபாயமயாய (850)
சதுர்வர்ணாஶ்ரமாஶ்ரயாய
சதுர்வித வசோவ்ருத்தி
பரிவ்ருத்தி ப்ரவர்தகாய
சதுர்த்தீ பூஜநப்ரீதாய
சதுர்த்தீ திதி ஸம்ப்பவாய
பஞ்சாக்ஷராத்மநே
பஞ்சாத்மநே
பஞ்சாஸ்யாய
பஞ்சக்ருத்யக்ருதே
பஞ்சாதாராய
பஞ்சவர்ணாய (860)
பஞ்சாக்ஷரபராயணாய
பஞ்சதாலாய
பஞ்சகராய
பஞ்சப்ரணவபாவிதாய
பஞ்சப்ரம்ஹமயஸ்ப்பூர்தயே
பஞ்சாவரண வாரிதாய
பஞ்சபக்ஷ்யப்ரியாய
பஞ்சபாணாய
பஞ்சஶிவாத்மகாய
ஷட்கோணபீடாய (870)
ஷட்சக்ரதாம்நே
ஷட்க்ரந்த்திபேதகாய
ஷடத்த்வத்த்வாந்த
வித்த்வம்ஸிநே
ஷடங்குலமஹா ஹ்ரதாய
ஷண்முகாய
ஷண்முகப்ராத்ரே

ஷட்ஶக்திபரிவாரிதாய
ஷட்வைரிவர்கவித்வம்ஸிநே
ஷடூர்மிபயபஞ்ஜநாய
ஷட்தர்கதூராய (880)
ஷட்கர்மநிரதாய
ஷட்ரஸாஶ்ரயாய
ஸப்தபாதாளசரணாய
ஸப்தத்வீபோருமண்டலாய
ஸப்தஸ்வர்லோகமுகுடாய
ஸப்தஸப்திவரப்ரதாய
ஸப்தாங்கராஜ்யஸுகதாய
ஸப்தர்ஷிகணமண்டிதாய
ஸப்தச்சந்தோ நிதயே
ஸப்தஹோத்ரே (890)
ஸப்தஸ்வராஶ்ரயாய
ஸப்தாப்த்திகேளிகாஸாராய
ஸப்தமாத்ரு நிஷேவிதாய
ஸப்தச்சந்தோமோதமதாய
ஸப்தச்சந்தோ மகப்ரபவே
அஷ்டமூர்த்தித்
த்யேயமூர்தயே
அஷ்டப்ரக்ருதிகாரணாய
அஷ்டாங்கயோகபலபுவே
அஷ்டபத்ராம்புஜாஸநாய
அஷ்டஶக்திஸம்ருத்தஶ்ரியே (900)
அஷ்டைஶ்வர்யப்ரதாயகாய
அஷ்டபீடோப பீடஶ்ரியே
அஷ்டமாத்ரு ஸமாவ்ருதாய
அஷ்டபைரவ ஸேவ்யாய
அஷ்டவஸுவந்த்யாய
அஷ்டமூர்திப்ப்ருதே

அஷ்டசக்ரஸ்ப்புரந்மூர்தயே
அஷ்டத்ரவ்ய ஹவி: ப்ரியாய
நவநாகாஸனாத்த்யாஸிநே
நவநித்த்யநுஶாஸித்ரே (910)
நவத்வார புராதாராய
நவாதார நிகேதநாய
நவநாராயணஸ்துத்யாய
நவதுர்கா நிஷேவிதாய
நவநாத மஹாநாதாய
நவநாகவிபூஷணாய
நவரத்நவிசித்ராங்காய
நவஶக்திஶிரோத்ருதாய
தஶாத்மகாய
தஶபுஜாய (920)
தஶதிக் பதிவந்திதாய
தஶாத்த்யாயாய
தஶப்ராணாய
தஶேந்த்ரிய நியாமகாய
தஶாக்ஷரமஹாமந்த்ராய
தஶாஶாவ்யாபிவிக்ரஹாய
ஏகாதஶாதிபீருத்ரை: ஸ்துதாய
ஏகாதஶாக்ஷராய
த்வாதஶோத்தண்டதோர்
தண்டாய
த்வாதஶாந்தநிகேதநாய(930)
த்ரயோதஶாபிதாபிந்நவிஸ்
வேதேவாதிதைவதாய
சதுர்தஶேந்த்ரவரதாய
சதுர்தஶமநுப்ரவே
சதுர்தஶாதிவித்யாட்யாய
சதுர்ஶஜகத்ப்ரபவே
ஸாமபஞ்சதஶாய
பஞ்சதஶீஶீதாம்ஶு
நிர்மலாய
ஷோடஶாதார நிலயாய
ஷோடஶஸ்வர மாத்ருகாய
ஷோடஶாந்தபதாவாஸாய (940)
ஷோடஶேந்து கலாத்மகாய
கலாயை ஸப்ததஶ்யை
ஸப்த தஶாய
ஸப்ததஶாக்ஷராய
அஷ்டாதஶத்வீபபதயே
அஷ்டாதஶபுராணக்ருதே
அஷ்டாதஶௌஷதீ
ஸ்ருஷ்டயே
அஷ்டாதஶவிதிஸ்ம்ருதாய
அஷ்டாதஶலிபிவ்யஷ்டி
-ஸமஷ்டிஞாநகோவிதாய
ஏகவிம்ஶாய பும்ஸே (950)
ஏகவிம்ஶத்யங்குளிபல்லவாய
சதுர்விம்ஶதிதத்வாத்மநே
பஞ்சவிம்ஶாக்க்ய ருஷாய
ஸப்தவிம்ஶதிதாரேஶாய
ஸப்தவிம்ஶதியோகக்ருதே
த்வாத்ரிம்ஶத்பைரவாதீஶாய
சதுஸ்த்ரிம்ஶந் மஹாஹ்ரதாய
ஷட்த்ரிம்ஶத்தத்வஸம்
ப்பூதயே
அஷ்டத்ரிம்ஶத்கலாதநவே
நமதேகோநபஞ்சாஶந்மருத்
வர்கநிரர்களாய (960)
பஞ்சாஶாதக்ஷரஶ்ரேண்யை

பஞ்சாஶத்ருத்ர விக்ரஹாய
பஞ்சாஶத் விஷ்ணு ஶக்தீஶாய
பஞ்சாஶந்மாத்ருகாலயாய
த்விபஞ்சா ஶாத்வபுஶ்
ரேண்யை
த்ரிஷஷ்ட்யக்ஷர ஸம்ஶ்ரயாய
சதுஷ்ஷஷ்ட்யர்ண
நிர்ணேத்ரே சதுஷ்ஷஷ்டி
கலாநிதயே
சதுஷ்ஷஷ்டி மஹாஸித்த்த
யோகிநீப்ருந்த வந்திதாய
அஷ்டஷஷ்டி மஹாதீர்த்த
க்ஷேத்ரபைரவ பாவநாய (970)
சதுர்ணவதி மந்த்ராத்மநே
ஷண்ணவத்யதிகப்ரபவே
ஶதாநந்தாய
ஶதத்த்ருதயே
ஶதபத்ராயதேக்ஷணாய
ஶதாநீகாய
ஶதமகாய
ஶததாரவராயுதாய
ஸஹஸ்ரபத்ரநிலயாய
ஸஹஸ்ரப்பண பூஷணாய (980)
ஸஹஸ்ரஶீர்ஷ்ணேபுருஷாய
ஸஹஸ்ராக்ஷாய
ஸஹஸ்ரபதே
ஸஹஸ்ரநாமஸம்ஸ்துத்யாய
ஸஹஸ்ராக்ஷபலாபஹாய
தஶஸாஹஸ்ரப்பணப்ருத்
ப்பணிராஜ க்ருதாஸநாய
அஷ்டாஶீதி ஸஹஸ்ராத்ய –
மஹர்ஷிஸ்தோத்ரயந்த்ரிதாய
லக்ஷாதீஶப்ரியா தாராய
லக்ஷாதாரமநோமயாய
சதுர்லக்ஷஜபப்ரீதாய (990)
சதுர்லக்ஷப்ரகா ஶிதாய
சதுரஶீ லக்ஷாணாம் ஜீவாநாம்
தேஹஸம்ஸத்திதாய
கோடிஸூர்யப்ரதீகாஶாய
கோடிசந்த்ராம்ஶு நிர்மலாய
ஶிவாபவாத்யுஷ்டகோடி
விநாயகதுரந்தராய
ஸப்தகோடி மஹாமந்த்ர
மந்த்ரிதா வயவத்யுதயே
த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத் கோடிஸுர
ஶ்ரேணீப்ரணத பாதுகாய
அநந்தநாம்நே
அநந்தஶ்ரியே
அநந்தாநந்த ஸௌக்க்யதாய
(1000)

ஸ்ரீ மஹாகணபதி ஸஹஸ்ரநாமாவளி, நாம அகராதி

गकारादिगणेशसहस्रनामस्तोत्रम्

ॐ अस्य श्रीगणपतिगकारादिसहस्रनाम मालामन्त्रस्य, दुर्वासा ऋषिः अनुष्टुप् छन्दः श्रीगणपतिर्देवता, गं बीजम्, स्वाहा शक्तिः ग्लौं कीलकम्, मम सकलाभीष्ट- सिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥ ॐ अङ्गुष्ठाभ्यां नमः श्रीं तर्जनीभ्यां नमः, ह्रीं मध्यमाभ्यां नमः क्लीं अनामिकाभ्यां नमः, ग्लौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः, गं करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः । एवं हृदयादिः ॥

वन्दे नि त्यं गणेशं परमगुणयुतं ध्यानसंस्थं त्रिनेत्रं
एकं देवं त्वनेकं परमसुखयुतं देवदेवं प्रसन्नम् ।
शुण्डादण्डाढ्यगण्डोद्गलितमदजलोल्लोलमत्तालिजालं
श्रीमन्तं विघ्नराजं सकलसुखकरं श्रीगणेशं नमामि ॥

ॐगणेश्वरो गणाध्यक्षो गणाराध्यो गणप्रियः ।
गणनाथो गणस्वामी गणेशो गणनायकः ॥ १ ॥
गणमूर्तिर्गणपतिर्गणत्राता गणंजयः ।
गणपोऽथ गणक्रीडो गणदेवो गणाधिपः ॥ २ ॥
गणज्येष्ठो गणश्रेष्ठो गणप्रेष्ठो गणाधिराट् ।
गणराड् गणगोप्ताथ गणाङ्गो गणदैवतम् ॥ ३ ॥
गणबन्धुर्गणसुहृद् गणाधीशो गणप्रथः ।
गणप्रियसखः शश्वद् गणप्रियसुहृत्तथा ॥ ४ ॥
गणप्रियरतो नित्यं गणप्रीतिविवर्द्धनः ।
गणमण्डलमध्यस्थो गणकेलिपरायणः ॥ ५ ॥
गणाग्रणीर्गणेशानो गणगीतो गणोच्छ्रयः ।
गण्यो गणहितो गर्जद्गणसेनो गणोद्धतः ॥ ६ ॥

गणभीतिप्रमथनो गणभीत्यपहारकः ।
गणनार्हो गणप्रौढो गणभर्ता गणप्रभुः ॥ ७ ॥
गणसेनो गणचरो गणप्राज्ञो गणैकराट् ।
गणाग्र्यो गणनामा च गणपालनतत्परः ॥ ८ ॥
गणजिद् गणगर्भस्थो गणप्रवणमानसः ।
गणगर्वपरीहर्ता गणो गणनमस्कृतः ॥ ९ ॥
गणार्चिताङ्घ्रियुगलो गणरक्षणकृत्सदा ।
गणध्यातो गणगुरुर्गणप्रणयतत्परः ॥ १० ॥
गणागणपरित्राता गणाधिहरणोद्धुरः ।
गणसेतुर्गणनुतो गणकेतुर्गणाग्रगः ॥ ११ ॥
गणहेतुर्गणग्राही गणानुग्रहकारकः ।
गणागणानुग्रहभूर्गणागणवरप्रदः ॥ १२ ॥
गणस्तुतो गणप्राणो गणसर्वस्वदायकः ।
गणवल्लभमूर्तिश्च गणभूतिर्गणेष्टदः ॥ १३ ॥
गणसौख्यप्रदाता च गणदुःखप्रणाशनः ।
गणप्रथितनामा च गणाभीष्टकरः सदा ॥ १४ ॥
गणमान्यो गणख्यातो गणवीतो गणोत्कटः ।
गणपालो गणवरो गणगौरवदायकः ॥ १५ ॥
गणगर्जितसंतुष्टो गणस्वच्छन्दगः सदा ।
गणराजो गणश्रीदो गणाभयकरः क्षणात् ॥ १६ ॥
गणमूर्द्धाभिषिक्तश्च गणसैन्यपुरस्सरः ।
गुणातीतो गुणमयो गुणत्रयविभागकृत् ॥ १७ ॥
गुणी गुणाकृतिधरो गुणशाली गुणप्रियः ।
गुणपूर्णो गुणाम्भोधिर्गुणभाग्गुणदूरगः ॥ १८ ॥
गुणागुणवपुर्गौणशरीरो गुणमण्डितः ।
गुणस्रष्टा गुणेशानो गुणेशोऽथ गुणेश्वरः ॥ १९ ॥

गुणसृष्टजगत्संघो गुणमुख्यो गुणैकराट् ।
गुणप्रविष्टो गुणभूर्गुणीकृतचराचरः ॥ २० ॥
गुणप्रवणसंतुष्टो गुणहीनपराङ्मुखः ।
गुणैकभूर्गुणश्रेष्ठो गुणज्येष्ठो गुणप्रभुः ॥ २१ ॥
गुणज्ञो गुणसम्पूज्यो गुणैकसदनं सदा ।
गुणप्रणयवान् गौणप्रकृतिर्गुणभाजनम् ॥ २२ ॥
गुणिप्रणतपादाब्जो गुणिगीतो गुणोज्ज्वलः ।
गुणवान् गुणसम्पन्नो गुणानन्दितमानसः ॥ २३ ॥
गुणसंचारचतुरो गुणसंचयसुन्दरः ।
गुणगौरो गुणाधारो गुणसंवृतचेतनः ॥ २४ ॥
गुणकृद् गुणभृन्नित्यं गुणाग्र्यो गुणपारदृक् ।
गुणप्रचारी गुणयुग् गुणागुणविवेककृत् ॥ २५ ॥
गुणाकरो गुणकरो गुणप्रवणवर्द्धनः ।
गुणगूढचरो गौणसर्वसंसारचेष्टितः ॥ २६ ॥
गुणदक्षिणसौहार्दो गुणलक्षणतत्त्ववित् ।
गुणहारी गुणकलो गुणसङ्घसखः सदा ॥ २७ ॥
गुणसंस्कृतसंसारो गुणतत्त्वविवेचकः ।
गुणगर्वधरो गौणसुखदुःखोदयो गुणः ॥ २८ ॥
गुणाधीशो गुणलयो गुणवीक्षणलालसः ।
गुणगौरवदाता च गुणदाता गुणप्रभुः ॥ २९ ॥
गुणकृद्गुणसम्बोधो गुणभृद्गुणबन्धनः ।
गुणहृद्यो गुणस्थायी गुणदायी गुणोत्कटः ॥ ३० ॥
गुणचक्रधरो गौणावतारो गुणबान्धवः ।
गुणबन्धुर्गुणप्रज्ञो गुणप्राज्ञो गुणालयः ॥ ३१ ॥

गुणधाता गुणप्राणो गुणगोपो गुणाश्रयः ।
गुणयायी गुणाधायी गुणपो गुणपालकः ॥ ३२ ॥
गुणाहृततनुर्गौणो गीर्वाणो गुणगौरवः ।
गुणवत्पूजितपदो गुणवत्प्रीतिदायकः ॥ ३३ ॥
गुणवद्गीतकीर्तिश्च गुणवद्बद्धसौहृदः ।
गुणवद्वरदो नित्यं गुणवत्प्रतिपालकः ॥ ३४ ॥
गुणवद्गुणसंतुष्टो गुणवद्रचितस्तवः ।
गुणवद्रक्षणपरो गुणवत्प्रणयप्रियः ॥ ३५ ॥
गुणवच्चक्रसंचारो गुणवत्कीर्तिवर्द्धनः ।
गुणवद्गुणचित्तस्थो गुणवद्गुणरक्षकः ॥ ३६ ॥
गुणवत्पोषणकरो गुणवच्छत्रुसूदनः ।
गुणवत्सिद्धिदाता च गुणवद्गौरवप्रदः ॥ ३७ ॥
गुणवत्प्रवणस्वान्तो गुणवद्गुणभूषणः ।
गुणवत्कुलविद्वेषिविनाशकरणक्षमः ॥ ३८ ॥
गुणिस्तुतगुणो गर्जत्प्रलयाम्बुदनिस्वनः ।
गजो गजपतिर्गर्जद्गजयुद्धविशारदः ॥ ३९ ॥
गजास्यो गजकर्णोऽथ गजराजो गजाननः ।
गजरूपधरो गर्जद्गजयूथोद्धुरध्वनिः ॥ ४० ॥
गजाधीशो गजाधारो गजासुरजयोद्धुरः ।
गजदन्तो गजवरो गजकुम्भो गजध्वनिः ॥ ४१ ॥
गजमायो गजमयो गजश्रीर्गजगर्जितः ।
गजामयहरो नित्यं गजपुष्टिप्रदायकः ॥ ४२ ॥
गजोत्पत्तिर्गजत्राता गजहेतुर्गजाधिपः ।
गजमुख्यो गजकुलप्रवरो गजदैत्यहा ॥ ४३ ॥

गजकेतुर्गजाध्यक्षो गजसेतुर्गजाकृतिः ।
गजवन्द्यो गजप्राणो गजसेव्यो गजप्रभुः ॥ ४४ ॥
गजमत्तो गजेशानो गजेशो गजपुङ्गवः ।
गजदन्तधरो गुञ्जन्मधुपो गजवेषभृत् ॥ ४५ ॥
गजच्छन्नो गजाग्रस्थो गजयायी गजाजयः ।
गजराड्गजयूथस्थो गजगञ्जकभञ्जकः ॥ ४६ ॥
गर्जितोज्झितदैत्यासुर्गर्जितत्रातविष्टपः ।
गानज्ञो गानकुशलो गानतत्त्वविवेचकः ॥ ४७ ॥
गानश्लाघी गानरसो गानज्ञानपरायणः ।
गानागमज्ञो गानाङ्गो गानप्रवणचेतनः ॥ ४८ ॥
गानकृद्गानचतुरो गानविद्याविशारदः ।
गानध्येयो गानगम्यो गानध्यानपरायणः ॥ ४९ ॥
गानभूर्गानशीलश्च गानशाली गतश्रमः ।
गानविज्ञानसम्पन्नो गानश्रवणलालसः ॥ ५० ॥
गानायत्तो गानमयो गानप्रणयवान् सदा ।
गानध्याता गानबुद्धिर्गानोत्सुकमनाः पुनः ॥ ५१ ॥
गानोत्सुको गानभूमिर्गानसीमा गुणोज्ज्वलः ।
गानाङ्गज्ञानवान् गानमानवान् गानपेशलः ॥ ५२ ॥
गानवत्प्रणयो गानसमुद्रो गानभूषणः ।
गानसिन्धुर्गानपरो गानप्राणो गणाश्रयः ॥ ५३ ॥
गानैकभूर्गानहृष्टो गानचक्षुर्गणैकदृक् ।
गानमत्तो गानरुचिर्गानविद्गानवित्प्रियः ॥ ५४ ॥
गानान्तरात्मा गानाढ्यो गानभ्राजत्सभः सदा ।
गानमायो गानधरो गानविद्याविशोधकः ॥ ५५ ॥

गानाहितघ्नो गानेन्द्रो गानलीनो गतिप्रियः ।
गानाधीशो गानलयो गानाधारो गतीश्वरः ॥ ५६ ॥
गानवन्मानदो गानभूतिर्गानैकभूतिमान् ।
गानतानततो गानतानदानविमोहितः ॥ ५७ ॥
गुरुर्गुरूदरश्रोणिर्गुरुतत्त्वार्थदर्शनः ।
गुरुस्तुतो गुरुगुणो गुरुमायो गुरुप्रियः ॥ ५८ ॥
गुरुकीर्तिर्गुरुभुजो गुरुवक्षा गुरुप्रभः ।
गुरुलक्षणसम्पन्नो गुरुद्रोहपराङ्मुखः ॥ ५९ ॥
गुरुविद्यो गुरुप्राणो गुरुबाहुबलोच्छ्रयः ।
गुरुदैत्यप्राणहरो गुरुदैत्यापहारकः ॥ ६० ॥
गुरुगर्वहरो गुह्यप्रवरो गुरुदर्पहा ।
गुरुगौरवदायी च गुरुभीत्यपहारकः ॥ ६१ ॥
गुरुशुण्डो गुरुस्कन्धो गुरुजङ्घो गुरुप्रथः ।
गुरुभालो गुरुगलो गुरुश्रीर्गुरुगर्वनुत् ॥ ६२ ॥
गुरूरुर्गुरुपीनांसो गुरुप्रणयलालसः ।
गुरुमुख्यो गुरुकुलस्थायी गुरुगुणः सदा ॥ ६३ ॥
गुरुसंशयभेत्ता च गुरुमानप्रदायकः ।
गुरुधर्मसदाराध्यो गुरुधर्मनिकेतनः ॥ ६४ ॥
गुरुदैत्यकुलच्छेत्ता गुरुसैन्यो गुरुद्युतिः ।
गुरुधर्माग्रगण्योऽथ गुरुधर्मधुरन्धरः ॥ ६५ ॥
गरिष्ठो गुरुसंतापशमनो गुरुपूजितः ।
गुरुधर्मधरो गौरधर्माधारो गदापहः ॥ ६६ ॥
गुरुशास्त्रविचारज्ञो गुरुशास्त्रकृतोद्यमः ।
गुरुशास्त्रार्थनिलयो गुरुशास्त्रालयः सदा ॥ ६७ ॥

गुरुमन्त्रो गुरुश्रेष्ठो गुरुमन्त्रफलप्रदः ।
गुरुस्त्रीगमने दोषप्रायश्चित्तनिवारकः ॥ ६८ ॥
गुरुसंसारसुखदो गुरुसंसारदुःखभित् ।
गुरुश्लाघापरो गौरभानुखण्डावतंसभृत् ॥ ६९ ॥
गुरुप्रसन्नमूर्तिश्च गुरुशापविमोचकः ।
गुरुकान्तिर्गुरुमयो गुरुशासनपालकः ॥ ७० ॥
गुरुतन्त्रो गुरुप्रज्ञो गुरुभो गुरुदैवतम् ।
गुरुविक्रमसंचारो गुरुदृग् गुरुविक्रमः ॥ ७१ ॥
गुरुक्रमो गुरुप्रेष्ठो गुरुपाखण्डखण्डकः ।
गुरुगर्जितसम्पूर्णब्रह्माण्डो गुरुगर्जितः ॥ ७२ ॥
गुरुपुत्रप्रियसखो गुरुपुत्रभयापहः ।
गुरुपुत्रपरित्राता गुरुपुत्रवरप्रदः ॥ ७३ ॥
गुरुपुत्रार्तिशमनो गुरुपुत्राधिनाशनः ।
गुरुपुत्रप्राणदाता गुरुभक्तिपरायणः ॥ ७४ ॥
गुरुविज्ञानविभवो गौरभानुवरप्रदः ।
गौरभानुस्तुतो गौरभानुत्रासापहारकः ॥ ७५ ॥
गौरभानुप्रियो गौरभानुर्गौरववर्द्धनः ।
गौरभानुपरित्राता गौरभानुसखः सदा ॥ ७६ ॥
गौरभानुप्रभुर्गौरभानुभीतिप्रणाशनः ।
गौरीतेजःसमुत्पन्नो गौरीहृदयनन्दनः ॥ ७७ ॥
गौरीस्तनन्धयो गौरीमनोवाञ्छितसिद्धिकृत् ।
गौरो गौरगुणो गौरप्रकाशो गौरभैरवः ॥ ७८ ॥
गौरीशनन्दनो गौरीप्रियपुत्रो गदाधरः ।
गौरीवरप्रदो गौरीप्रणयो गौरसच्छविः ॥ ७९ ॥

गौरीगणेश्वरो गौरीप्रवणो गौरभावनः ।
गौरात्मा गौरकीर्तिश्च गौरभावो गरिष्ठदृक् ॥ ८० ॥
गौतमो गौतमीनाथो गौतमीप्राणवल्लभः ।
गौतमाभीष्टवरदो गौतमाभयदायकः ॥ ८१ ॥
गौतमप्रणयप्रह्वो गौतमाश्रमदुःखहा ।
गौतमीतीरसंचारी गौतमीतीर्थनायकः ॥ ८२ ॥
गौतमापत्परीहारो गौतमाधिविनाशनः ।
गोपतिर्गोधनो गोपो गोपालप्रियदर्शनः ॥ ८३ ॥
गोपालो गोगणाधीशो गोकश्मलनिवर्तकः ।
गोसहस्रो गोपवरो गोपगोपीसुखावहः ॥ ८४ ॥
गोवर्द्धनो गोपगोपो गोमान् गोकुलवर्द्धनः ।
गोचरो गोचराध्यक्षो गोचरप्रीतिवृद्धिकृत् ॥ ८५ ॥
गोमी गोकष्टसंत्राता गोसंतापनिवर्तकः ।
गोष्ठो गोष्ठाश्रयो गोष्ठपतिर्गोधनवर्द्धनः ॥ ८६ ॥
गोष्ठप्रियो गोष्ठमयो गोष्ठामयनिवर्तकः ।
गोलोको गोलको गोभृद् गोभर्ता गोसुखावहः ॥ ८७ ॥
गोधुग् गोधुग्गणप्रेष्ठो गोदोग्धा गोमयप्रियः ।
गोत्रं गोत्रपतिर्गोत्रप्रभुर्गोत्रभयापहः ॥ ८८ ॥
गोत्रवृद्धिकरो गोत्रप्रियो गोत्रार्तिनाशनः ।
गोत्रोद्धारपरो गोत्रप्रवरो गोत्रदैवतम् ॥ ८९ ॥
गोत्रविख्यातनामा च गोत्री गोत्रप्रपालकः ।
गोत्रसेतुर्गोत्रकेतुर्गोत्रहेतुर्गतक्लमः ॥ ९० ॥
गोत्रत्राणकरो गोत्रापतिर्गोत्रेशपूजितः ।
गोत्रभिद् गोत्रभित्त्राता गोत्रभिद्वरदायकः ॥ ९१ ॥

गोत्रभित्पूजितपदो गोत्रभिच्छत्रुसूदनः ।
गोत्रभित्प्रीतिदो नित्यं गोत्रभिद्गोत्रपालकः ॥ ९२ ॥
गोत्रभिद्गीतचरितो गोत्रभिद्राज्यरक्षकः ।
गोत्रभिज्जयदायी च गोत्रभित्प्रणयः सदा ॥ ९३ ॥
गोत्रभिद्भयसम्भेत्ता गोत्रभिन्मानदायकः ।
गोत्रभिद्गोपनपरो गोत्रभित्सैन्यनायकः ॥ ९४ ॥
गोत्राधिपप्रियो गोत्रपुत्रीपुत्रो गिरिप्रियः ।
ग्रन्थज्ञो ग्रन्थकृद्ग्रन्थग्रन्थिभिद्ग्रन्थविघ्नहा ॥ ९५ ॥
ग्रन्थादिर्ग्रन्थसंचारो ग्रन्थश्रवणलोलुपः ।
ग्रन्थाधीनक्रियो ग्रन्थप्रियो ग्रन्थार्थतत्त्ववित् ॥ ९६ ॥
ग्रन्थसंशयसंछेदी ग्रन्थवक्ता ग्रहाग्रणीः ।
ग्रन्थगीतगुणो ग्रन्थगीतो ग्रन्थादिपूजितः ॥ ९७ ॥
ग्रन्थारम्भस्तुतो ग्रन्थग्राही ग्रन्थार्थपारदृक् ।
ग्रन्थदृग् ग्रन्थविज्ञानो ग्रन्थसंदर्भशोधकः ॥ ९८ ॥
ग्रन्थकृत्पूजितो ग्रन्थकरो ग्रन्थपरायणः ।
ग्रन्थपारायणपरो ग्रन्थसंदेहभञ्जकः ॥ ९९ ॥
ग्रन्थकृद्वरदाता च ग्रन्थकृद्वन्दितः सदा ।
ग्रन्थानुरक्तो ग्रन्थज्ञो ग्रन्थानुग्रहदायकः ॥ १०० ॥
ग्रन्थान्तरात्मा ग्रन्थार्थपण्डितो ग्रन्थसौहृदः ।
ग्रन्थपारंगमो ग्रन्थगुणविद् ग्रन्थविग्रहः ॥ १०१ ॥
ग्रन्थसेतुर्ग्रन्थहेतुर्ग्रन्थकेतुर्ग्रहाग्रगः ।
ग्रन्थपूज्यो ग्रन्थगेयो ग्रन्थग्रथनलालसः ॥ १०२ ॥
ग्रन्थभूमिर्ग्रहश्रेष्ठो ग्रहकेतुर्ग्रहाश्रयः ।
ग्रन्थकारो ग्रन्थकारमान्यो ग्रन्थप्रसारकः ॥ १०३ ॥

ग्रन्थश्रमज्ञो ग्रन्थाङ्गो ग्रन्थभ्रमनिवारकः ।
ग्रन्थप्रवणसर्वाङ्गो ग्रन्थप्रणयतत्परः ॥ १०४ ॥
गीतं गीतगुणो गीतकीर्तिर्गीतविशारदः ।
गीतस्फीतयशा गीतप्रणयो गीतचञ्चुरः ॥ १०५ ॥
गीतप्रसन्नो गीतात्मा गीतलोलो गतस्पृहः ।
गीताश्रयो गीतमयो गीततत्त्वार्थकोविदः ॥ १०६ ॥
गीतसंशयसंछेत्ता गीतसंगीतशासनः ।
गीतार्थज्ञो गीततत्त्वो गीतातत्त्वं गताश्रयः ॥ १०७ ॥
गीतासारोऽथ गीताकृद्गीताकृद्विघ्ननाशनः ।
गीतासक्तो गीतलीनो गीताविगतसंज्वरः ॥ १०८ ॥
गीतैकदृग् गीतभूतिर्गीतप्रीतो गतालसः ।
गीतवाद्यपटुर्गीतप्रभुर्गीतार्थतत्त्ववित् ॥ १०९ ॥
गीतागीतविवेकज्ञो गीताप्रवणचेतनः ।
गतभीर्गतविद्वेषो गतसंसारबन्धनः ॥ ११० ॥
गतमायो गतत्रासो गतदुःखो गतज्वरः ।
गीतासुहृद् गताज्ञानो गतदुष्टाशयो गतः ॥ १११ ॥
गतार्तिर्गतसंकल्पो गतदुष्टविचेष्टितः ।
गताहंकारसंचारो गतदर्पो गताहितः ॥ ११२ ॥
गतविघ्नो गतभयो गतागतनिवारकः ।
गतव्यथो गतापायो गतदोषो गतेः परः ॥ ११३ ॥
गतसर्वविकारोऽथ गतगञ्जितकुञ्जरः ।
गतकम्पितभूपृष्ठो गतरुग् गतकल्मषः ॥ ११४ ॥
गतदैन्यो गतस्तैन्यो गतमानो गतश्रमः ।
गतक्रोधो गतग्लानिर्गतम्लानो गतभ्रमः ॥ ११५ ॥

गताभावो गतभवो गततत्त्वार्थसंशयः ।
गयासुरशिरश्छेत्ता गयासुरवरप्रदः ॥ ११६ ॥
गयावासो गयानाथो गयावासिनमस्कृतः ।
गयातीर्थफलाध्यक्षो गयायात्राफलप्रदः ॥ ११७ ॥
गयामयो गयाक्षेत्रं गयाक्षेत्रनिवासकृत् ।
गयावासिस्तुतो गायन्मधुव्रतलसत्कटः ॥ ११८ ॥
गायको गायकवरो गायकेष्टफलप्रदः ।
गायकप्रणयी गाता गायकाभयदायकः ॥ ११९ ॥
गायक प्रवणस्वान्तो गायक प्रथमः सदा ।
गायकोद्गीतसम्प्रीतो गायकोत्कटविघ्नहा ॥ १२० ॥
गानगेयो गायकेशो गायकान्तरसंचरः ।
गायकप्रियदः शश्वद् गायकाधीनविग्रहः ॥ १२१ ॥
गेयो गेयगुणो गेयचरितो गेयतत्त्ववित् ।
गायकत्रासहा ग्रन्थो ग्रन्थतत्त्वविवेचकः ॥ १२२ ॥
गाढानुरागो गाढाङ्गो गाढगङ्गाजलोऽन्वहम् ।
गाढावगाढजलधिर्गाढप्रज्ञो गतामयः ॥ १२३ ॥
गाढप्रत्यर्थिसैन्योऽथ गाढानुग्रहतत्परः ।
गाढाश्लेषरसाभिज्ञो गाढनिर्वृतिसाधकः ॥ १२४ ॥
गङ्गाधरेष्टवरदो गङ्गाधरभयापहः ।
गङ्गाधरगुरुर्गङ्गाधरध्यातपदः सदा ॥ १२५ ॥
गङ्गाधरस्तुतो गङ्गाधराराध्यो गतस्मयः ।
गङ्गाधरप्रियो गङ्गाधरो गङ्गाम्बुसुन्दरः ॥ १२६ ॥
गङ्गाजलरसास्वादचतुरो गाङ्गनीरपः ।
गङ्गाजलप्रणयवान् गङ्गातीरविहारकृत् ॥ १२७ ॥

गङ्गाप्रियो गाङ्गजलावगाहनपरः सदा ।
गन्धमादनसंवासो गन्धमादनकेलिकृत् ॥ १२८ ॥
गन्धानुलिप्तसर्वाङ्गो गन्धलुब्धमधुव्रतः ।
गन्धो गन्धर्वराजोऽथ गन्धर्वप्रियकृत् सदा ॥ १२९ ॥
गन्धर्वविद्यातत्त्वज्ञो गन्धर्वप्रीतिवर्द्धनः ।
गकारबीजनिलयो गकारो गर्विगर्वनुत् ॥ १३० ॥
गन्धर्वगणसंसेव्यो गन्धर्ववरदायकः ।
गन्धर्वो गन्धमातङ्गो गन्धर्वकुलदैवतम् ॥ १३१ ॥
गन्धर्वगर्वसंछेत्ता गन्धर्ववरदर्पहा ।
गन्धर्वप्रवणस्वान्तो गन्धर्वगणसंस्तुतः ॥ १३२ ॥
गन्धर्वार्चितपादाब्जो गन्धर्वभयहारकः ।
गन्धर्वभयदः शश्वद् गन्धर्वप्रतिपालकः ॥ १३३ ॥
गन्धर्वगीतचरितो गन्धर्वप्रणयोत्सुकः ।
गन्धर्वगानश्रवणप्रणयी गर्वभञ्जनः ॥ १३४ ॥
गन्धर्वत्राणसंनद्धो गन्धर्वसमरक्षमः ।
गन्धर्वस्त्रीभिराराध्यो गानं गानपटुः सदा ॥ १३५ ॥
गच्छो गच्छपतिर्गच्छनायको गच्छगर्वहा ।
गच्छराजोऽथ गच्छेशो गच्छराजनमस्कृतः ॥ १३६ ॥
गच्छप्रियो गच्छगुरुर्गच्छत्राणकृतोद्यमः ।
गच्छप्रभुर्गच्छचरो गच्छप्रियकृतोद्यमः ॥ १३७ ॥
गच्छगीतगुणो गच्छमर्यादाप्रतिपालकः ।
गच्छधाता गच्छभर्ता गच्छवन्द्यो गुरोर्गुरुः ॥ १३८ ॥
गृत्सो गृत्समदो गृत्समदाभीष्टवरप्रदः ।
गीर्वाणगीतचरितो गीर्वाणगणसेवितः ॥ १३९ ॥

गीर्वाणवरदाता च गीर्वाणभयनाशकृत् ।
गीर्वाणगुणसंवीतो गीर्वाणारातिसूदनः ॥ १४० ॥
गीर्वाणधाम गीर्वाणगोप्ता गीर्वाणगर्वहृत् ।
गीर्वाणार्तिहरो नित्यं गीर्वाणवरदायकः ॥ १४१ ॥
गीर्वाणशरणं गीतनामा गीर्वाणसुन्दरः ।
गीर्वाणप्राणदो गन्ता गीर्वाणानीकरक्षकः ॥ १४२ ॥
गुहेहापूरको गन्धमत्तो गीर्वाणपुष्टिदः ।
गीर्वाणप्रयुतत्राता गीतगोत्रो गताहितः ॥ १४३ ॥
गीर्वाणसेवितपदो गीर्वाणप्रथितो गलन् ।
गीर्वाणगोत्रप्रवरो गीर्वाणफलदायकः ॥ १४४ ॥
गीर्वाणप्रियकर्ता च गीर्वाणागमसारवित् ।
गीर्वाणागमसम्पत्तिर्गीर्वाणव्यसनापहः ॥ १४५ ॥
गीर्वाणप्रणयो गीतग्रहणोत्सुकमानसः ।
गीर्वाणभ्रमसम्भेत्ता गीवाणगुरुपूजितः ॥ १४६ ॥
ग्रहो ग्रहपतिर्ग्राहो ग्रहपीडाप्रणाशनः ।
ग्रहस्तुतो ग्रहाध्यक्षो ग्रहेशो ग्रहदैवतम् ॥ १४७ ॥
ग्रहकृद् ग्रहभर्ता च ग्रहेशानो ग्रहेश्वरः ।
ग्रहाराध्यो ग्रहत्राता ग्रहगोप्ता ग्रहोत्कटः ॥ १४८ ॥
ग्रहगीतगुणो ग्रन्थप्रणेता ग्रहवन्दितः ।
गर्वी गर्वीश्वरो गर्वो गर्विष्ठो गर्विगर्वहा ॥ १४९ ॥
गवांप्रियो गवांनाथो गवीशानो गवांपतिः ।
गव्यप्रियो गवांगोप्ता गवीसम्पत्तिसाधकः ॥ १५० ॥
गवीरक्षणसंनद्धो गवीभयहरः क्षणात् ।
गवीगर्वहरो गोदो गोप्रदो गोजयप्रदः ॥ १५१ ॥

गजायुतबलो गण्डगुञ्जन्मत्तमधुव्रतः ।
गण्डस्थललसद्दानमिलन्मत्तालिमण्डितः ॥ १५२ ॥
गुडो गुडप्रियो गण्डगलद्दानो गुडाशनः ।
गुडाकेशो गुडाकेशसहायो गुडलड्डुभुक् ॥ १५३ ॥
गुडभुग्गुडभुग्गण्यो गुडाकेशवरप्रदः ।
गुडाकेशार्चितपदो गुडाकेशसखः सदा ॥ १५४ ॥
गदाधरार्चितपदो गदाधरवरप्रदः ।
गदायुधो गदापाणिर्गदायुद्धविशारदः ॥ १५५ ॥
गदहा गददर्पघ्नो गदगर्वप्रणाशनः ।
गदग्रस्तपरित्राता गदाडम्बरखण्डकः ॥ १५६ ॥
गुहो गुहाग्रजो गुप्तो गुहाशायी गुहाशयः ।
गुहप्रीतिकरो गूढो गूढगुल्फो गुणैकदृक् ॥ १५७ ॥
गीर्गीष्पतिर्गिरीशानो गीर्देवीगीतसद्गुणः ।
गीर्देवो गीष्प्रियो गीर्भूर्गीरात्मा गीष्प्रियंकरः ॥ १५८ ॥
गीर्भूमिर्गीरसज्ञोऽथ गीःप्रसन्नो गिरीश्वरः ।
गिरीशजो गिरौशायी गिरिराजसुखावहः ॥ १५९ ॥
गिरिराजार्चितपदो गिरिराजनमस्कृतः ।
गिरिराजगुहाविष्टो गिरिराजाभयप्रदः ॥ १६० ॥
गिरिराजेष्टवरदो गिरिराजप्रपालकः ।
गिरिराजसुतासूनुर्गिरिराजजयप्रदः ॥ १६१ ॥
गिरिव्रजवनस्थायी गिरिव्रजचरः सदा ।
गर्गो गर्गप्रियो गर्गदेवो गर्गनमस्कृतः ॥ १६२ ॥
गर्गभीतिहरो गर्गवरदो गर्गसंस्तुतः ।
गर्गगीतप्रसन्नात्मा गर्गानन्दकरः सदा ॥ १६३ ॥

गर्गप्रियो गर्गमानप्रदो गर्गारिभञ्जकः ।
गर्गवर्गपरित्राता गर्गसिद्धिप्रदायकः ॥ १६४ ॥
गर्गग्लानिहरो गर्गभ्रमहृद् गर्गसंगतः ।
गर्गाचार्यो गर्गमुनिर्गर्गसम्मानभाजनः ॥ १६५ ॥
गम्भीरो गणितप्रज्ञो गणितागमसारवित् ।
गणको गणकश्लाघ्यो गणकप्रणयोत्सुकः ॥ १६६ ॥
गणकप्रवणस्वान्तो गणितो गणितागमः ।
गद्यं गद्यमयो गद्यपद्यविद्याविशारदः ॥ १६७ ॥
गललग्नमहानागो गलदर्चिर्गलन्मदः ।
गलत्कुष्ठिव्यथाहन्ता गलत्कुष्ठिसुखप्रदः ॥ १६८ ॥
गम्भीरनाभिर्गम्भीरस्वरो गम्भीरलोचनः ।
गम्भीरगुणसम्पन्नो गम्भीरगतिशोभनः ॥ १६९ ॥
गर्भप्रदो गर्भरूपो गर्भापद्विनिवारकः ।
गर्भागमनसंनाशो गर्भदो गर्भशोकनुत् ॥ १७० ॥
गर्भत्राता गर्भगोप्ता गर्भपुष्टिकरः सदा ।
गर्भाश्रयो गर्भमयो गर्भामयनिवारकः ॥ १७१ ॥
गर्भाधारो गर्भधरो गर्भसंतोषसाधकः ।
गर्भगौरवसंधानसाधनं गर्भगर्वहृत् ॥ १७२ ॥
गरीयान् गर्वनुद् गर्वमर्दी गरदमर्दकः ।
गरसंतापशमनो गुरुराज्यसुखप्रदः ॥ १७३ ॥
नाम्नां सहस्रमुदितं महद् गणपतेरिदम् ।
गकारादि जगद्वन्द्यं गोपनीयं प्रयत्नतः ॥ १७४ ॥
य इदं प्रयतः प्रातस्त्रिसंध्यं वा पठेन्नरः ।
वाञ्छितं समवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा॥१७५ ॥ (रुद्रयामले)

ககாராதி கணபதி ஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்திரம்

கணேஶ்வரோ கணாத்த்யக்ஷோ கணாராத்த்யோ கணப்ரிய:
கணநாதோ கணஸ்வாமீ கணேஶோ கணநாயக: 1

கணமூர்த்திர் கணபதிர் கணத்ராதா கணஞ்ஜய:
கணபோ(அ)த கணக்ரீடோ கணதேவோ கணாதிப: 2

கணஜ்யேஷ்ட்டோ கணஶ்ரேஷ்ட்டோ கணப்ரேஷ்ட்டோ கணாதிராட்
கணராட் கணகோப்தா(அ)த கணாங்கோ கணதைவதம் 3

கணபந்த்துர் கணஸுஹ்ருத் கணாதீஶோ கணப்ரத:
கணப்ரியஸக: ஶஶ்வத் கணப்ரிய ஸுஹ்ருத் ததா 4

கணப்ரியரதோ நித்யம் கணப்ரீதிவிவர்த்தந:
கணமண்டல மத்த்யஸ்த்தோ கணகேலி பராயண: 5

கணா க்ரணீர் கணேஶாநோ கணகீதோ கணோச்ச்ரய:
கண்யோ கணஹிதோ கர்ஜத் கணஸேநோ கணோத்த்தத: 6

கணபீதிப்ரமதநோ கணபீத்யபஹாரக:
கணநார்ஹோ கணப்ரௌடோ கணப்பர்தா கணப்ரபு: 7

கணஸேநோ கணசரோ கணப்ராஜ்ஞோ கணைகராட்
கணாக்ர்யோ கணநாமாச கணபாலநதத்பர: 8

கணஜித் கணகர்ப்பஸ்த்தோ கணப்ரவணமாநஸ:
கணகர்வ பரீஹர்தா கணோ கணநமஸ்க்ருத: 9

கணார்சிதாங்க்க்ரியுகளோ கணரக்ஷணக்ருத் ஸதா
கணத்த்யாதோ கணகுருர் கணப்ரணயதத்பர: 10

கணாகண பரித்ராதா கணாத்திஹரணோத்துர:
கணஸேதுர் கணநுதோ கணகேதுர் கணாக்ரக: 11

கணஹேதுர் கணக்ராஹீ கணாநுக்ரஹகாரக:
கணா கணாநுக்ரஹபூர் கணாகண வரப்ரத: 12

கணஸ்துதோ கணப்ராணோ கணஸர்வஸ்வ தாயக:
கணவல்லப மூர்த்திஶ்ச கணபூதிர் கணேஷ்டத: 13

கணஸௌக்க்யப்ரதாதா ச கணது:க்கப்ரணாஶந:
கணப்ரதித நாமா ச கணாபீஷ்டகரஸ் ஸதா 14

கணமாந்யோ கணக்க்யாதோ கணவீதோ கணோத்கட:
கணபாலோ கணவரோ கணகௌரவதாயக: 15

கணகர்ஜித ஸந்துஷ்டோ கணஸ்வச்சந்தகஸ் ஸதா
கணராஜோ கணஸ்ரீதோ கணாபயகர: க்ஷணாத் 16

கணமூர்த்தாபிஷிக்தஶ் ச கணஸைன்ய புரஸ்ஸர:
குணாதீதோ குணமயோ குணத்ரய விபாகக்ருத் 17

குணீ குணாக்ருதிதரோ குணஶாலீ குணப்ரிய:
குண பூர்ணோ குணாம்ப்போதிர் குணபாக் குணதூரக: 18

குணாகுணவபுர் கௌணஶரீரோ குணமண்டித:
குணஸ்ரஷ்டா குணேஶாநோ குணேஶோ(அ)த குணேஶ்வர: 19

குணஸ்ருஷ்ட ஜகத்ஸங்கோ குணஸமுக்க்யோ குணைகராட்
குணப்ரவிஷ்டோ குணபூர் குணீக்ருத சராசர: 20

குணப்ரவணஸந்துஷ்டோ குணஹீநபராங்முக:
குணைகபூர் குணஶ்ரேஷ்ட்டோ குணஜ்யேஷ்ட்டோ: குணப்ரபு: 21

குணஜ்ஞோ குணஸம்பூஜ்யோ குணைகஸதநம் ஸதா
குணப்ரணயவான் கௌணப்ரக்ருதிர் குணபாஜநம்: 22

குணிப்ரணத பாதாப்ஜோ குணிகீதோ குணோஜ்ஜ்வல:
குணவாந் குணஸம்பந்நோ குணாநந்தித மாநஸ: 23

குணஸஞ்சார சதுரோ குணஸஞ்சய ஸுந்தர:
குணகௌரோ குணாதாரோ குணஸம் வ்ருதசேதந: 24

குணக்ருத் குணப்ப்ருத் நித்யம் குணாக்ர்யோ குணபாரத்ருக்
குண ப்ரசாரீ குணயுக் குணாகுண விவேகக்ருத் 25

குணாகரோ குணகரோ குணப்ரவண வர்த்தந:
குணகூடசரோ கௌணஸர்வ ஸம்ஸார சேஷ்டித: 26

குணதக்ஷிண ஸௌஹார்தோ குணலக்ஷணதத்வவித்
குணஹாரீ குணகலோ குணஸங்க்கஸக: ஸதா 27

குணஸம்ஸ்க்ருத ஸம்ஸாரோ குணதத்வ விவேசக:
குணகர்வதரோ கௌண ஸுகது:க்கோதயோ குண: 28

குணாதீஶோ குணலயோ குணவீக்ஷணலாலஸ:
குணகௌரவதாதா ச குணதாதா குணப்ரபு: 29

குணக்ருத் குணஸம்போதோ குணப்ப்ருத் குணபந்த்தந:
குணஹ்ருத்யோ குணஸ்த்தாயீ குணதாயீ குணோத்கட: 30

குணசக்ரதரோ கௌணாவதாரோ குணபாந்த்தவ:
குணபந்த்துர் குணப்ரஜ்ஞோ குணப்ராஜ்ஞோ குணாலய: 31

குணதாதா குணப்ராணோ குணகோபோ குணாப்ரய:
குணயாயீ குணாதாயீ குணபோ குணபாலக: 32

குணாஹ்ருத தநுர் கௌணோ கீர்வாணோ குணகௌரவ:
குணவத் பூஜிதபதோ குணவத் ப்ரீதிதாயக: 33

குணவத் கீத கீர்த்திஸ் ச குணவத் பத்த்த ஸௌஹ்ருத:
குணவத்வரதோ நித்யம் குணவத் ப்ரதிபாலக: 34

குணவத் குணஸந்துஷ்டோ குணவத் ரசிதஸ்தவ:
குணவத் ரக்ஷணபரோ குணவத் ப்ரணயப்ரிய: 35

குணவத் சக்ரஸஞ்சாரோ குணவத் கீர்த்திவர்த்தந:
குணவத் குணசித்தஸ்த்தோ குணவத் குணரக்ஷக: 36

குணவத் போஷணகரோ குணவத்சத்ருஸூதந:
குணவத் ஸித்த்தி தாதாச குணவத் கௌரவப்ரத: 37

குணவத் ப்ரவண ஸ்வாந்தோ குணவத் குணபூஷண:
குணவத் குலவித் வேஷி விநாஶ கரணக்ஷம: 38

குணிஸ்துத குணோ கர்ஜத் ப்ரளயாம்புத நிஸ்வந:
கஜோ கஜபதிர் கர்ஜத் கஜயுத்தவிஶாரத: 39

கஜாஸ்யோ கஜகர்ணோ(அ)த கஜராஜோ கஜாநந:
கஜரூபதரோ கர்ஜத் கஜயூதோத்த்துரத்த்வநி: 40

கஜாதீஶோ கஜாதாரோ கஜாஸுரஜயோத்துர:
கஜதந்தோ கஜவரோ கஜகும்ப்போ கஜத்த்வநி: 41

கஜமாயோ கஜமயோ கஜஶ்ரீர் கஜகர்ஜித:
கஜாமயஹரோ நித்யம் கஜபுஷ்டிப்ரதாயக: 42

கஜோத்பத்திர் கஜத்ராதா கஜஹேதுர் கஜாதிப:
கஜமுக்க்யோ கஜகுலப்ரவரோ கஜதைத்யஹா 43

கஜகேதுர் கஜாத்த்யக்ஷோ கஜஸேதுர் கஜாக்ருதி:
கஜவந்த்யோ கஜப்ராணோ கஜஸேவ்யோ கஜப்ரபு: 44

கஜமத்தோ கஜேஶாநோ கஜேஶோ கஜபுங்கவ:
கஜதந்ததரோ குஞ்ஜந்மதுபோ கஜவேஷப்ப்ருத்: 45

கஜச்ச்சந்நோ கஜாக்ரஸ்த்தோ கஜயாயீ கஜாஜய:
கஜராட் கஜயூதஸ்த்தோ கஜகஞ்ஜக பஞ்ஜக: 46

கர்ஜிதோ ஜ்ஜித தைத்யாஸுர் கர்ஜிதத்ராத விஷ்டப:
காநஜ்ஞோ காந குஶலோ காநதத்வ விவேசக: 47

காநஶ்லாகீ காநரஸோ காநஜ்ஞாநபராயண:
காநாகமஜ்ஞோ காநாங்கோ காநப்ரவண சேதந: 48

காநக்ருத் காநசதுரோ காந வித்யா விஶாரத:
காநத்த்யேயோ காநகம்யோ காநத்த்யாநபராயண: 49

காநபூர் காநஶீலஶ்ச காநஶாலீ கதஶ்ரம:
காநவிஜ்ஞாந ஸம்பந்நோ காநஶ்ரவணலாலஸ: 50

காநாயத்தோ காநமயோ காநப்ரணயவான் ஸதா
காநத்த்யாதா காநபுத்த்திர் காநோத் ஸுகமநா: புந: 51

காநோத்ஸுகோ காநபூமிர் காநஸீமா குணோஜ்ஜ்வல:
காநாங்கஜ்ஞா நவான் காநமாநவான் காநபேஶல: 52

காநவத்ப்ரணயோ காநஸமுத்ரோ காநபூஷண:
கரநஸிந்த்துர் காநபரோ காநப்ராணோ கணாஶ்ரய: 53

காநைகபூர் காநஹ்ருஷ்டோ காநசக்ஷுர் கணைகத்ருக்
காநமத்தோ காநருசிர் காநவித் காநவித்ப்ரிய: 54

காநாந்தராத்மா காநாட்ட்யோ காநப்ப்ராஜத்ஸப: ஸதா
காநமாயோ காநதரோ காநவித்யா விஶோதக: 55

காநாஹிதக்க்நோ காநேந்த்ரோ காநலீநோ கதிப்ரிய:
காநாதீஶோ காநலயோ காநாதாரோ கதீஶ்வர: 56

காநவந்மாநதோ காநபூதிர் காநைக பூதிமாந்
காநதாநததோ காநதாந தாந விமோஹித: 57

குருர் குரூதரஶ்ரோணிர் குருதத்வார்த்ததர்ஶந:
குருஸ்துதோ குருகுணோ குருமாயோ குருப்ரிய: 58

குருகீர்த்திர் குருபுஜோ குருவக்ஷா குருப்ரப:
குருலக்ஷண ஸம்பந்நோ குருத்ரோஹபராங்முக: 59

குருவித்யோ குருப்ராணோ குருபாஹுபலோச்ச்ரய:
குருதைத்யப் ராணஹரோ குருதைத்யாபஹாரக: 60

குருகர்வஹரோ குஹ்ய ப்ரவரோ குருதர்பஹா
குருகௌரவதாயீ ச குருபீத்யபஹாரக: 61

குருஶுண்டோ குருஸ்கந்த்தோ குருஜங்க்கோ குருப்ரத:
குருபாலோ குருகலோ குருஶ்ரீர் குருகர்வநுத் 62

குரூருர் குருபீநாம்ஸோ குருப்ரணய லாலஸ:
குருமுக்க்யோ குரு குலஸ்த்தாயீ குருகுண: ஸதா 63

குருஸம்ஶய பேத்தா ச குருமாநப்ரதாயக:
குருதர்மஸதாராத்த்யோ குருதர்மநிகேதந: 64

குருதைத்ய குலச் ச்சேத்தா குருஸைந்யோ குருத்யுதி:
குருதர்மாக்ரகண்யோ(அ)த குருதர்மதுரந்த்தர: 65

கரிஷ்ட்டோ குருஸந்தாபஶமநோ குருபூஜித:
குருதர்மதரோ கௌரதர்மாதாரோ கதாபஹ: 66

குருஶாஸ்த்ர விசாரஜ்ஞோ குருஶாஸ்த்ரக்ருதோத்யம:
குருஶாஸ்த்ரார்த்த நிலயோ குருஶாஸ்த்ராலயஸ் ஸதா 67

குருமந்த்ரோ குருஶ்ரேஷ்ட்டோ குருமந்த்ர பலப்ரத:
குருஸ்த்ரீகமநேதோஷ ப்ராயஶ்சித்த நிவாரக: 68

குருஸம்ஸாரஸுகதோ குருஸம்ஸாரது:க்கபித்
குரு ஶ்லாகாபரோ கௌரபாநுகண்டாவதம்ஸப்ருத் 69

குருப்ரஸந்ந மூர்த்திஶ் ச குரு ஶாபவிமோசக:
குருகாந்திர் குருமயோ குருஶாஸந பாலக: 70

குருதந்த்ரோ குருப்ரஜ்ஞோ குருபோ குருதைவதம்
குருவிக்ரமஸஞ்சாரோ குருத்ருக் குருவிக்ரம: 71

குருக்ரமோ குருப்ரேஷ்ட்டோ குருபாகண்டகண்டக:
குருகர்ஜித ஸம்பூர்ண ப்ரம்ஹாண்டோ குருகர்ஜித: 72

குருபுத்ரப்ரிய ஸகோ குருபுத்ரபயாபஹ:
குருபுத்ரபரித்ராதா குருபுத்ரவரபரத: 73

குருபுத்ரார்திஶமநோ குருபுத்ராதிநாஶந:
குருபுத்ரப்ராணதாதா குருபக்திபராயண: 74

குருவிஜ்ஞாநவிபவோ கௌரபாநுவரப்ரத:
கௌரபாநுஸ்துதோ கௌரபாநுத்ராஸாபஹாரக: 75

கௌரபாநுப்ரியோ கௌரபாநுர் கௌரவவர்த்தந:
கௌரபாநுபரித்ராதா கௌரபாநுஸக: ஸதா 76

கௌரபாநுப்ரபுர் கௌரபாநு பீதிப்ரணாஶந:
கௌரீதேஜஸ்ஸமுத்பந்நோ கௌரீஹ்ருதயநந்தந: 77

கௌரீ ஸ்தநந்த்தயோ கௌரீமநோ வாஞ்ச்சிதஸித்த்திக்ருத்
கௌரோ கௌரகுணோ கௌரப்ரகாஶோ கௌரபைரவ: 78

கௌரீஶ நந்தநோ கௌரீப்ரியபுத்ரோ கதாதர:
கௌரீவரப்ரதோ கௌரீ ப்ரணயோ கௌரஸச்சவி: 79

கௌரீகணேஶ்வரோ கௌரீ ப்ரவணோ கௌரபாவந:
கௌராத்மா கௌரகீர்திஶ் ச கௌரபாவோ கரிஷ்ட்டத்ருக் 80

கௌதமோ கௌதமீநாதோ கௌதமீப்ராணவல்லப:
கௌதமா பீஷ்டவரதோ கௌதமாபய தாயக: 81

கௌதமப்ரணய ப்ரஹ்வோ கௌதமாஶ்ரமது:க்கஹா
கௌதமீதீரஸஞ்சாரீ கௌதமீதீர்த்தநாயக: 82

கௌதமாபத் பரீஹாரோ கௌதமாத்திவிநாஶந:
கோபதிர் கோதநோ கோபோ கோபாலப்ரியதர்ஶந: 83

கோபாலோ கோகணாதீஶோ கோகஶ்மல நிவர்தக:
கோஸஹஸ்ரோ கோபவரோ கோபகோபீஸுகாவஹ: 84

கோவர்த்தநோ கோபகோபோ கோமான் கோகுலவர்த்தந:
கோசரோ கோசராத்த்யக்ஷோ கோசரப்ரீதிவ்ருத்திக்ருத் 85

கோமீ கோகஷ்டஸந்த்ராதா கோஸந்தாப நிவர்தக:
கோஷ்ட்டோ கோஷ்ட்டாஶ்ரயோ கோஷ்ட்டபதிர் கோதநவர்த்தந: 86

கோஷ்ட்டப்ரியோ கோஷ்ட்டமயோ கோஷ்ட்டாமய நிவர்தக:
கோலோகோ கோலகோ கோப்ப்ருத் கோபர்தா கோஸுகாவஹ: 87

கோதுக் கோதுக்கணப்ரேஷ்ட்டோ கோதோக்தா கோமயப்ரிய:
கோத்ரம் கோத்ரபதிர் கோத்ரப்ரபுர் கோத்ரபயா பஹ: 88

கோத்ரவ்ருத்திகரோ கோத்ரப்ரியோ கோத்ரார்திநாஶந:
கோத்ரோத்தாரபரோ கோத்ரப்ரவரோ கோத்ரதைவதம் 89

கோத்ர விக்க்யாதநாமா ச கோத்ரீ கோத்ரப்ரபாலக:
கோத்ரஸேதுர் கோத்ரகேதுர் கோத்ரஹேதுர் கதக்லம: 90

கோத்ரத்ராணகரோ கோத்ராபதிர் கோத்ரேஶபூஜித:
கோத்ரபித் கோத்ரபித்த்ராதா கோத்ரபித்வரதாயக: 91

கோத்ரபித் பூஜிதபதோ கோத்ரபித்சத்ருஸூதந:
கோத்ரபித்ப்ரீதிதோ நித்யம் கோத்ரபித்கோத்ரபாலக: 92

கோத்ரபித்கீதசரிதோ கோத்ரபித்ராஜ்யரக்ஷக:
கோத்ரபித்ஜயதாயீச கோத்ரபித்ப்ரணயஸ்ஸதா 93

கோத்ரபித்ப் பயஸம்பேத்தா கோத்ரபிந்மாநதாயக:
கோத்ரபித்கோபநபரோ கோத்ரபித்ஸைந்யதாயக: 94

கோத்ராதிபப்ரியோ கோத்ரபுத்ரீ புத்ரோ கிரிப்ரிய:
க்ரந்த்தஜ்ஞோ க்ரந்த்தக்ருத் க்ரந்த்த க்ரந்த்திபித் க்ரந்த்தவிக்க்நஹா 95

க்ரந்த்தாதிர்க்ரந்த்த ஸஞ்சாரோ க்ரந்த்த ஶ்ரவணலோலுப:
க்ரந்த்தாதீநக்ரியோ க்ரந்த்தப்ரியோ க்ரந்த்தார்த்ததவவித் 96

க்ரந்த்தஸம்ஶய ஸம்ச்சேதீ க்ரந்த்தவக்தா க்ரஹாக்ரணீ:
க்ரந்த்த கீதகுணோ க்ரந்த்தகீதோ க்ரந்த்தாதிபூஜித: 97

க்ரந்த்தாரம்ப்பஸ்துதோ க்ரந்த்தக்ராஹீ க்ரந்த்தார்த்தபாரத்ருக்
க்ரந்த்தத்ருக் க்ரந்த்த விஜ்ஞாநோ க்ரந்த்தஸந்த்ர்ப்பசோதக: 98

க்ரந்த்தக்ருத் பூஜிதோ க்ரந்த்தகரோ க்ரந்த்தபராயண:
க்ரந்த்தபாராயணபரோ க்ரந்த்தஸந்தேஹபஞ்ஜக: 99

க்ரந்த்த க்ருத்வரதாதாச க்ரந்த்தக்ருத் வந்தித:ஸதா
க்ரந்த்தா நுரக்தோ க்ரந்த்தஜ்ஞோ க்ரந்த்தாநுக்ரஹதாயக: 100

க்ரந்த்தாந்தராத்மா க்ரந்த்தார்த்த பண்டிதோ க்ரந்த்தஸௌஹ்ருத:
க்ரந்த்த பாரங்கமோ க்ரந்த்தகுணவித் க்ரந்த்தவிக்ரஹ: 101

க்ரந்த்தஸேதுர் க்ரந்த்தஹேதுர் க்ரந்த்தகேதுர் க்ரஹாக்ரக:
க்ரந்த்தபூஜ்யோ க்ரந்த்தகேயோ க்ரந்த்தக்ரதநலாலஸ: 102

க்ரந்த்தபூமிர் க்ரஹஶ்ரேஷ்ட்டோ க்ரஹகேதுர் க்ரஹாஶ்ரய:
க்ரந்த்தகாரோ க்ரந்த்தகாரமாந்யோ க்ரந்த்தப்ரஸாரக: 103

க்ரந்த்தஶ்ரமஜ்ஞோ க்ரந்த்தாங்கோ க்ரந்த்தப்ப்ரம நிவாரக:
க்ரந்த்தப்ரவண ஸர்வாங்கோ க்ரந்த்ப்ரணயதத்பர: 104

கீதம் கீதகுணோ கீதகீர்த்திர் கீதவிஶாரத:
கீதஸ்ப்பீதயஶா: கீதப்ரணயோ கீதசஞ்சுர: 105

கீதப்ரஸந்நோ கீதாத்மா கீதலோலோ கதஸ்ப்ருஹ:
கீதாஶ்ரயோ கீதமயோ கீததத்வார்த்த கோவித: 106

கீதஸம்ஶயஸஞ்ச்சேத்தா கீதஸங்கீதஶாஸந:
கீதார்த்தஜ்ஞோ கீததத்வோ கீதாதத்வம் கதாஶ்ரய: 107

கீதாஸாரோ(அ)த கீதாக்ருத் கீதாக்ருத்விக்ந நாஶந:
கீதாஸக்தோ கீதலீநோ கீதாவிகதஸம்ஜ்வர: 108

கீதைகத்ருக் கீதபூதிர் கீதப்ரீதோ கதாலஸ:
கீதவாத்யபடுர் கீதப்ரபுர் கீதார்த்த தத்வவித் 109

கீதாகீத விவேகஜ்ஞோ கீதாப்ரவண சேதந:
கதபீர் கதவித்வேஷோ கதஸம்ஸார பந்த்தந: 110

கதமாயோ கதத்ராஸோ கதது:க்கோ கதஜ்வர:
கீதாஸுஹ்ருத் கதாஜ்ஞாநோ கததுஷ்டாஶயோ கத: 111

கதார்திர் கதஸங்கல்போ கததுஷ்டவிசேஷ்டித:
கதாஹங்காரஸஞ்சாரோ கததர்போ கதாஹித: 112

கதவிக்க்நோ கதபயோ கதாகத நிவாரக:
கதவ்யதோ கதாபாயோ கததோஷோ கதே: பர: 113

கதஸர்வவிகாரோ(அ)த கதகஞ்ஜிதகுஞ்ஜர:
கதகம்பித பூப்ருஷ்ட்டோ கதருக் கதகல்மஷ: 114

கததைந்யோ கதஸ்தைந்யோ கதமாநோ கதஶ்ரம:
கதக்ரோதோ கதக்லாநிர் கதம்லாநோ கதப்ப்ரம: 115

கதாபாவோ கதபவோ கததத்வார்த்தஸம்ஶய:
கயாஸுரஶிரஶ்ச்சேத்தா கயாஸுரவரப்ரத: 116

கயாவாஸோ கயாநாதோ கயாவாஸிநமஸ்க்ருத:
கயாதீர்த்த பலாத்த்யக்ஷோ கயாயாத்ரா பலப்ரத: 117

கயாமயோ கயாக்ஷேத்ரம் கயாக்ஷேத்ர நிவாஸக்ருத்
கயாவாஸிஸ்துதோ காயந்மதுவ்ரதலஸத்கட: 118

காயகோ காயகவரோ காயகேஷ்ட பலப்ரத:
காயகப்ரணயீ காதா காயகாபயதாயக: 119

காயகப்ரவணஸ்வாந்தோ காயக ப்ரதம: ஸதா
காயகோத் கீதஸம்ப்ரீதோ காயகோத்கடவிக்க்நஹா 120

காநகேயோ காயகேஶோ காயகாந்தரஸஞ்சர:
காயகப்ரியத: ஶஶ்வத் காயகாதீநவிக்ரஹ: 121

கேயோ கேய குணோ கேயசரிதோ கேயதத்வவித்
காயகத்ராஸஹா க்ரந்த்தோ க்ரந்த்ததத்வவிவேசக: 122

காடாநுராகோ காடாங்கோ காடகங்காஜலோ(அ)ந்வஹம்
காடாவ காடஜலதிர்காடப்ரஜ்ஞோ கதாமய: 123

காடப்ரத்யர்த்தி ஸைந்யோ(அ)த காடாநுக்ரஹதத்பர:
காடாச்லேஷ ரஸாபிஜ்ஞோ காடநிர்வ்ருதிஸாதக: 124

கங்காதரேஷ்டவரதோ கங்காதர பயாபஹ:
கங்காதரகுருர் கங்காதரத்த்யாத பத: ஸதா 125

கங்காதரஸ்துதோ கங்காதராராத்த்யோ கதஸ்மய:
கங்காதரப்ரியோ கங்காதரோ கங்காம்புஸுந்தர: 126

கங்கா ஜல ரஸாஸ்வாதசதுரோ காங்கநீரப:
கங்காஜல ப்ரணயவான் கங்காதீரவிஹாரக்ருத் 127

கங்காப்ரியோ காங்கஜலா வகாஹநபரஸ் ஸதா
கந்த்தமாதநஸம்வாஸோ கந்த்தமாதநகேலிக்ருத் 128

கந்த்தாநுலிப்த ஸர்வாங்கோ கந்த்தலுப்த்த மதுவ்ரத:
கந்த்தோ கந்த்தர்வராஜோ(அ)த கந்த்தர்வப்ரிய க்ருத்ஸதா 129

கந்த்தர்வவித்யாதத்வஜ்ஞோ கந்த்தர்வப்ரீதி வர்த்தந:
ககார பீஜநிலயோ ககாரோ கர்விகர்வநுத் 130

கந்த்தர்வ கணஸம்ஸேவ்யோ கந்த்தர்வ வரதாயக:
கந்த்தர்வோ கந்த்தமாதங்கோ கந்த்தர்வகுலதைவதம் 131

கந்த்தர்வகர்வஸம்ச்சேத்தா கந்த்தர்வவரதர்பஹா
கந்த்தர்வ ப்ரவணஸ்வாந்தோ கந்த்தர்வ கணஸம்ஸ்துத: 132

கந்த்தர்வார்சித பாதாப்ஜோ கந்த்தர்வ பயஹாரக:
கந்த்தர்வபயத: ஶஶ்வத் கந்த்தர்வ ப்ரதிபாலக: 133

கந்த்தர்வ கீதசரிதோ கந்த்தர்வ ப்ரணயோத்ஸுக:
கந்த்தர்வ காநஶ்ரவண ப்ரணயீ கர்வபஞ்ஜந: 134

கந்த்தர்வ த்ராண ஸந்நத்தோ கந்த்தர்வஸமரக்ஷம:
கந்த்தர்வ ஸ்த்ரீபிராராத்த்யோ காநம் காநபடுஸ் ஸதா 135

கச்ச்சோ கச்ச்சபதிர் கச்ச்சநாயகோ கச்ச்சகர்வஹா
கச்ச்சராஜோ(அ)த கச்ச்சேஶோ கச்ச்சராஜ நமஸ்க்ருத: 136

கச்ச்சப்ரியோ கச்ச்சகுருர் கச்ச்சத்ராணக்ருதோத்யம:
கச்ச்சப்ரபுர் கச்ச்சசரோ கச்ச்சப்ரிய க்ருதோத்யம: 137

கச்ச்சகீத குணோ கச்ச்சமர்யாதா ப்ரதிபாலக:
கச்ச்சதாதா கச்ச்சபர்தா கச்ச்சவந்த்யோ குரோர்குரு: 138

க்ருத்ஸோ க்ருத்ஸமதோ க்ருத்ஸமதாபீஷ்டவரப்ரத:
கீர்வாண கீதசரிதோ கீர்வாண கணஸேவித: 139

கீர்வாண வரதாதா ச கீர்வாணபயநாஶக்ருத்
கீர்வாண குணஸம்வீதோ கீர்வாணா ராதிஸூதந: 140

கீர்வாணதாம கீர்வாணகோப்தா கீர்வாணகர்வஹ்ருத்
கீர்வாணார்திஹரோ நித்யம் கீர்வாண்வரதாயக: 141

கீர்வாண ஶரணம் கீதநாமா கீர்வாணஸுந்தர:
கீர்வாண ப்ராணதோ கந்தா கீர்வாணாநீகரக்ஷக: 142

குஹேஹாபூரகோ கந்த்தமத்தோ கீர்வாணபுஷ்டித:
கீர்வாண ப்ரயுதத்ராதா கீதகோத்ரோ கதாஹித: 143

கீர்வாணஸேவிதபதோ கீர்வாணப்ரதிதோ கலந்
கீர்வாணகோத்ரப்ரவரோ கீர்வாணபலதாயக: 144

கீர்வாண ப்ரியகர்தா ச கீர்வாணாகமஸாரவித்
கீர்வாணாகமஸம்பத்திர் கீர்வாணவ்யஸநாபஹ: 145

கீர்வாணப்ரணயோ கீதக்ரஹணோத்ஸுகமாநஸ:
கீர்வாணப் ப்ரமஸம்ப்பேத்தா கீர்வாணகுரு பூஜித: 146

க்ரஹோ க்ரஹபதிர் க்ராஹோ க்ரஹபீடாப்ரணாஶந:
க்ரஹஸ்துதோ க்ரஹாத்த்யக்ஷோ க்ரஹேஶோ க்ரஹதைவதம் 147

க்ரஹக்ருத் க்ரஹபர்தா ச க்ரஹேஶாநோ க்ரஹேஶ்வர:
க்ரஹாராத்த்யோ க்ரஹத்ராதா க்ரஹகோப்தா க்ரஹோத்கட: 148

க்ரஹ கீதகுணோ க்ரந்த்தப்ரணேதா க்ரஹவந்தித:
கர்வீ கர்வீஶ்வரோ கர்வோ கர்விஷ்ட்டோ கர்விகர்வஹா 149

கவாம் ப்ரியோ கவாம்நாதோ கவீஶாநோ கவாம்பதி:
கவ்யப்ரியோ கவாம் கோப்தா கவீஸம்பத்திஸாதக: 150

கவீரக்ஷணஸந்நத்தோ கவீ பயஹர: க்ஷணாத்
கவீகர்வஹரோ கோதோ கோப்ரதோ கோஜயப்ரத: 151

கஜாயுதபலோ கண்டகுஞ்ஜந்மத்த மதுவ்ரத:
கண்டஸ்த்தலலஸத்தாந மிலந் மத்தாலி மண்டித: 152

குடோ குடப்ரியோ கண்ட கலத்தாநோ குடாஶந:
குடாகேஶோ குடாகேஶஸஹாயோ குடலட்டுபுக் 153

குடபுக்குடபுக்கண்யோ குடாகேஶ வரப்ரத:
குடாகேஶார் சிதபதோ குடாகேஶஸக: ஸதா 154

கதாதரார் சிதபதோ கதாதரவரப்ரத:
கதாயுதோ கதாபாணிர் கதாயுத்தவிஶாரத: 155

கதஹா கததர்பக்க்நோ கதகர்வ ப்ரணாஶந:
கதக்ரஸ்த பரித்ராதா கதாடம்பர கண்டக: 156

குஹோ குஹாக்ரஜோ குப்தோ குஹாஶாயீ குஹாஶய:
குஹப்ரீதிகரோ கூடோ கூடகுல்ப்போ குணைகத்ருக் 157

கீர் கீஷ்பதிர் கிரீஶாநோ கீர்தேவீகீதஸத்குண:
கீர் தேவோ கீஷ்ப்ரியோ கீர்பூர் கீராத்மா கீஷ்ப்ரியங்கர: 158

கீர்பூமிர் கீரஸஜ்ஞ்ஞோ(அ)த கீ:ப்ரஸந்நோ கிரீஶ்வர:
கிரீஶஜோ கிரௌஶாயீ கிரிராஜஸுகாவஹ: 159

கிரிராஜார்சிதபதோ கிரிராஜநமஸ்க்ருத:
கிரிராஜகுஹா விஷ்டோ கிரிராஜாபயப்ரத: 160

கிரிராஜேஷ்டவரதோ கிரிராஜப்ரபாலக:
கிரிராஜஸுதாஸூநுர் கிரிராஜஜயப்ரத: 161

கிரிவ்ரஜவநஸ்த்தாயீ கிரிவ்ரஜசரஸ் ஸதா
கர்கோ கர்கப்ரியோ கர்கதேவோ கர்க நமஸ்க்ருத: 162

கர்கபீதிஹரோ கர்கவரதோ கர்கஸம்ஸ்துத:
கர்ககீத ப்ரஸந்நாத்மா கர்காநந்தகரஸ் ஸதா 163

கர்கப்ரியோ கர்கமாநப்ரதோ கர்காரிபஞ்ஜக:
கர்கவர்க பரித்ராதா கர்கஸித்திப்ரதாயக: 164

கர்க க்லாநிஹரோ கர்கப்ப்ரமஹ்ருத் கர்கஸங்கத:
கர்காசார்யோ கர்கமுநிர் கர்கஸம்மாநபாஜந: 165

கம்ப்பீரோ கணிதப்ரஜ்ஞோ கணிதாகமஸாரவித்
கணகோ கணகஶ்லாக்யோ கணகப்ரணயோத்ஸுக: 166

கணகப்ரவணஸ்வாந்தோ கணிதோ கணிதாகம:
கத்யம் கத்யமயோ கத்ய பத்யவித்யாவிஶாரத: 167

கலலக்ந மஹாநாகோ கலதர்சிர் கலந்மத:
கலத்குஷ்ட்டிவ்யதாஹந்தா கலத்குஷ்ட்டிஸுகப்ரத: 168

கம்ப்பீரநாபிர் கம்ப்பீரஸ்வரோ கம்ப்பீரலோசந:
கம்ப்பீர குணஸம்பந்நோ கம்ப்பீரகதி ஶோபந: 169

கர்ப்பப்ரதோ கர்ப்பரூபோ கர்ப்பாபத் விநிவாரக:
கர்ப்பா கமநஸம்நாஶோ கர்ப்பதோ கர்ப்பஶோகநுத் 170

கர்ப்பத்ராதா கர்ப்பகோப்தா கர்ப்பபுஷ்டிகரஸ்ஸதா
கர்ப்பாஶ்ரயோ கர்ப்பமயோ கர்ப்பாமய நிவாரக: 171

கர்ப்பாதாரோ கர்ப்பதரோ கர்ப்பஸந்தோஷஸாதக:
கர்ப்பகௌரவஸந்த்தானஸாதனம் கர்ப்பகர்வஹ்ருத் 172

கரீயான் கர்வநுத் கர்வமர்தீ கரதமர்தக:
கரஸந்தாபஶமநோ குருராஜ்ய ஸுகப்ரத: 173

நாம்நாம் ஸஹஸ்ரமுதிதம் மஹத் கணபதேரிதம்
ககாராதி ஜகத்வந்த்யம் கோபநீயம் ப்ரயத்நத: 174

ய இதம் ப்ரயத: ப்ராதஸ் த்ரிஸந்த்யம் வா படேந்நர:
வாஞ்ச்சிதம் ஸமவாப்நோதி நாத்ர கார்யா விசாரணா 175

(ருத்ரயாமளத்திலிருந்து)

———

गकारादि गणपति सहस्रनामावलिः

वन्दे नित्यं गणेशं परमगुणयुतं ध्यानसंस्थं त्रिणेत्रं
एकं देवं त्वनेकं परमसुखयुतं देवदेवं प्रसन्नम् ।
शुण्डादण्डाढ्य गण्डोद्गलितमदजलोल्लोलमत्तालिजालं
श्रीमन्तं विघ्नराजं सकलसुखकरं श्रीगणेशं नमामि ।

ओं .... नमः

गणेश्वराय
गणाध्यक्षाय
गणाराध्याय
गणप्रियाय
गणनाथाय
गणस्वामिने
गणेशाय
गणनायकाय
गणमूर्तये
गणपतये १०
गणत्रात्रे
गणञ्जयाय
गणपाय
गणक्रीडाय
गणदेवाय
गणाधिपाय
गणज्येष्ठाय
गणश्रेष्ठाय
गणप्रेष्ठाय
गणाधिराजे २०
गणराजे
गणगोप्त्रे
गणाङ्गाय
गणदैवताय
गणबन्धवे
गणसुहृदे
गणाधीशाय
गणप्रथाय
गणप्रियसखाय
गणप्रियसुहृदे ३०
गणप्रियरताय
गणप्रीतिविवर्धनाय
गणमण्डलमध्यस्थाय
गणकेलिपरायणाय
गणाग्रण्यै
गणेशानाय
गणगीताय
गणोच्छ्रयाय

गण्याय
गणहिताय ४०
गर्जद्गणसेनाय
गणोद्धताय
गणभीतिप्रमथनाय
गणभीत्यपहारकाय
गणनार्हाय
गणप्रौढाय
गणभर्त्रे
गणप्रभवे
गणसेनाय
गणचराय ५०
गणप्राज्ञाय
गणैकराजे
गणाग्र्याय
गणनाम्ने
गणपालनतत्पराय
गणजिते
गणगर्भस्थाय
गणप्रवणमानसाय
गणगर्वपरीहर्त्रे
गणाय ६०
गणनमस्कृताय
गणार्चितांघ्रियुगलाय
गणरक्षणकृते
गणध्याताय
गणगुरवे
गणप्रणयतत्पराय
गणागणपरित्रात्रे
गणाधिहरणोद्धुराय
गणसेतवे
गणनुताय ७०
गणकेतवे
गणाग्रगाय
गणहेतवे
गणग्राहिणे
गणानुग्रहकारकाय
गणागणानुग्रहभुवे
गणागणवरप्रदाय
गणस्तुताय
गणप्राणाय
गणसर्वस्वदायकाय ८०
गणवल्लभमूर्तये
गणभूतये
गणेष्टदाय
गणसौख्यप्रदात्रे
गणदुःखप्रणाशनाय
गणप्रथितनाम्ने
गणाभीष्टकराय
गणमान्याय
गणख्याताय
गणवीताय ९०
गणोत्कटाय
गणपालाय
गणवराय
गणगौरवदायकाय
गणगर्जित सन्तुष्टाय
गणस्वच्छन्दगाय

गणराजाय
गणश्रीदाय
गणाभयकराय
गणमूर्धाभिषिक्ताय १००
गणसैन्यपुरस्सराय
गुणातीताय
गुणमयाय
गुणत्रयविभागकृते
गुणिने
गुणाकृतिधराय
गुणशालिने
गुणप्रियाय
गुणपूर्णाय
गुणाम्भोधये ११०
गुणभाजे
गुणदूरगाय
गुणागुणवपुषे
गौणशरीराय
गुणमण्डिताय
गुणस्रष्ट्रे
गुणेशानाय
गुणेशाय
गुणेश्वराय
गुणसृष्टजगत्सङ्घाय १२०
गुणमुख्याय
गुणैकराजे
गुणप्रविष्टाय
गुणभुवे
गुणीकृतचराचराय
गुणप्रवणसन्तुष्टाय
गुणहीनपराङ्मुखाय
गुणैकभुवे
गुणश्रेष्ठाय
गुणज्येष्ठाय १३०
गुणप्रभवे
गुणज्ञाय
गुणसम्पूज्याय
गुणैकसदनाय
गुणप्रणयवते
गौणप्रकृतये
गुणभाजनाय
गुणिप्रणतपादाब्जाय
गुणिगीताय
गुणोज्ज्वलाय १४०
गुणवते
गुणसम्पन्नाय
गुणानन्दितमानसाय
गुणसंचारचतुराय
गुणसंचयसुन्दराय
गुणगौराय
गुणाधाराय
गुणसंवृतचेतनाय
गुणकृते
गुणभृते १५०
गुणघ्याय
गुणपारदृशे
गुणचारिणे
प्रचारिणे

गुणागुणविवेककृते
गुणाकराय
गुणकराय
गुणप्रवणवर्धनाय
गुणगूढचराय
गौणसर्वसंसारचेष्टिताय १६०
गुणदक्षिणसौहार्दाय
गुणलक्षणतत्वविदे
गुणहारिणे
गुणकलाय
गुणसङ्गसखाय
गुणसंस्कृत संसाराय
गुणतत्वविवेचकाय
गुणगर्वधराय
गौणसुखदुः खोदयाय
गुणाय १७०
गुणाधीशाय
गुणलयाय
गुणवीक्षणलालसाय
गुणगौरवदात्रे
गुणदात्रे
गुणप्रभवे
गुणकृते
गुणसंबोधाय
गुणभृते
गुणबन्धनाय १८०
गुणहृद्याय
गुणस्थायिने
गुणदायिने

गुणोत्कटाय
गुणचक्रधराय
गौणावताराय
गुणबान्धवाय
गुणबन्धवे
गुणप्रज्ञाय
गुणप्राज्ञाय १९०
गुणालयाय
गुणधात्रे
गुणप्राणाय
गुणगोपाय
गुणाश्रयाय
गुणयायिने
गुणाधायिने
गुणपाय
गुणपालकाय
गुणाहृततनवे २००
गौणाय
गीर्वाणाय
गुणगौरवाय
गुणवत्पूजितपदाय
गुणवत्प्रीतिदायकाय
गुणवते
गीतकीर्तये
गुणवद्बद्धसौहृदाय
गुणवद्वरदाय
गुणवत्प्रतिपालकाय २१०
गुणवद्गुणसन्तुष्टाय
गुणवद्रचितस्तवाय

गुणवद्रक्षणपराय
गुणवत्प्रणयप्रियाय
गुणवच्चक्रसंचाराय
गुणवत्कीर्तिवर्धनाय
गुणवद्गुणचित्तस्थाय
गुणवद्गुणरक्षकाय
गुणवत्पोषणकराय
गुणवच्छत्रुसूदनाय २२०
गुणवत्सिद्धिधात्रे
गुणवद्गौरवप्रदाय
गुणवत्प्रवणस्वान्ताय
गुणवद्गुणभूषणाय
गुणवत्कुलविद्वेषिविनाशकरणक्षमाय
गुणिस्तुतगुणाय
गर्जत्प्रलयाम्बुदनिस्वनाय
गजाय
गजपतये
गर्जद्गजयुद्धविशारदाय २३०
गजास्याय
गजकर्णाय
गजराजाय
गजाननाय
गजरूपधराय
गर्जद्गजयूथोद्धुरध्वनये
गजाधीशाय
गजाधाराय
गजासुरजयोद्धुराय
गजदन्ताय २४०
गजवराय
गजकुम्भाय
गजध्वनये
गजमायाय
गजमयाय
गजश्रिये
गजगर्जिताय
गजामयहराय
गजपुष्टिप्रदायकाय
गजोत्पत्तये २५०
गजत्रात्रे
गजहेतवे
गजाधिपाय
गजमुख्याय
गजकुलप्रवराय
गजदैत्यघ्ने
गजकेतवे
गजाध्यक्षाय
गजसेतवे
गजाकृतये २६०
गजवन्द्याय
गजप्राणाय
गजसेव्याय
गजप्रभवे
गजमत्ताय
गजेशानाय
गजेशाय
गजपुङ्गवाय
गजदन्तधराय
गुञ्जन्मधुपाय २७०

गजवेषभृते
गजच्छद्मने
गजाग्रस्थाय
गजयायिने
गजाजयाय
गजराजे
गजयूथस्थाय
गजगञ्जकभञ्जव्काय
गर्जितोज्झितदैत्यासवे
गर्जितत्रातविष्टपाय २८०
गानज्ञाय
गानकुशलाय
गानतत्त्व विवेचकाय
गानश्लाघिने
गानरसाय
गानज्ञानपरायणाय
गानागमज्ञाय
गानाङ्गाय
गानप्रवणचेतनाय
गानकृते २९०
गानचतुराय
गानविद्याविशारदाय
गानध्येयाय
गानगम्याय
गानध्यानपरायणाय
गानभुवे
गानशीलाय
गानशालिने
गतश्रमाय
गान विज्ञान सम्पन्नाय ३००
गानश्रवण लालसाय
गानायत्ताय
गानमयाय
गानप्रणयवते
गानध्यात्रे
गानबुद्धये
गानोत्सुकमनसे
गानोत्सुकाय
गानभूमये
गानसीम्ने ३१०
गुणोज्ज्वलाय
गानाङ्गज्ञानवते
गानमानवते
गानपेशलाय
गानवत्प्रणयाय
गानसमुद्राय
गानभूषणाय
गानसिन्धवे
गानपराय
गानप्राणाय ३२०
गणाश्रयाय
गानैकभुवे
गानहृष्टाय
गानचक्षुषे
गणैकदृशे
गानमत्ताय
गानरुचये
गानविदे

गानवित्प्रियाय
गानान्तरात्मने ३३०
गानाढ्याय
गानभ्राजत्सभाय
गानमायाय
गानधराय
गानविद्याविशोधकाय
गानाहितघ्नाय
गानेन्द्राय
गानलीनाय
गतिप्रियाय
गानाधीशाय ३४०
गानलयाय
गानाधाराय
गतीश्वराय
गानवन्मानदाय
गानभूतये
गानैकभूतिमते
गानतानतताय
गानतानदानविमोहिताय
गुरवे
गुरूदरश्रोणये ३५०
गुरुतत्वार्थदर्शनाय
गुरुस्तुताय
गुरुगुणाय
गुरुमायाय
गुरुप्रियाय
गुरुकीर्तये

गुरुभुजाय
गुरुवक्षसे
गुरुप्रभवे
गुरुलक्षणसम्पन्नाय ३६०
गुरुद्रोहपराङ्मुखाय
गुरुविद्याय
गुरुप्राणाय
गुरुबाहुबलोच्छ्रयाय
गुरुदैत्यप्राणहराय
गुरुदैत्यापहारकाय
गुरुगर्वहराय
गुह्यप्रवराय
गुरुदर्पघ्ने
गुरुगौरवदयिने ३७०
गुरुभीत्यपहारकाय
गुरुशुण्डाय
गुरुस्कन्धाय
गुरुजङ्घाय
गुरुप्रथाय
गुरुभालाय
गुरुगळाय
गुरुश्रिये
गुरुगर्वनुदे
गुरूरवे ३८०
गुरुपीनांसाय
गुरुप्रणयलालसाय
गुरुमुख्याय
गुरुकुलस्थायिने

गुरुगुणाय
गुरुसंशयभेत्त्रे
गुरुमानप्रदायकाय
गुरुधर्मसदाराध्याय
गुरुधर्मनिकेतनाय
गुरुदैत्यकुलच्छेत्त्रे ३९०
गुरुसैन्याय
गुरुद्युतये
गुरुधर्मा ग्रगण्याय
गुरुधर्म धुरन्धराय
गरिष्ठाय
गुरुसन्तापशमनाय
गुरुपूजिताय
गुरुधर्मधराय
गौरधर्माधाराय
गदापहाय ४००
गुरुशास्त्रविचारज्ञाय
गुरुशास्त्रकृतोद्यमाय
गुरुशास्त्रार्थनिलयाय
गुरुशास्त्रालयाय
गुरुमन्त्राय
गुरुश्रेष्ठाय
गुरुमन्त्रफल प्रदाय
गुरुस्त्रीगमने दोषप्रायश्चित्त निवारकाय
गुरुसंसारसुखदाय
गुरुसंसारदुःखभिदे ४१०
गुरुश्लाघापराय
गौरभानुखण्डावतंसभृते
गुरुप्रसन्नमूर्तये
गुरुशापविमोचकाय
गुरुकान्तये
गुरुमयाय
गुरुशासनपालकाय
गुरुतन्त्राय
गुरुप्रज्ञाय
गुरुभाय ४२०
गुरुदैवताय
गुरुविक्रमसञ्चाराय
गुरुदृशे
गुरुविक्रमाय
गुरुक्रमाय
गुरुप्रेष्ठाय
गुरुपाखण्डखण्डकाय
गुरुगर्जितसंपूर्णब्रह्माण्डाय
गुरुगर्जिताय
गुरुपुत्रप्रियसखाय ४३०
गुरुपुत्रभयापहाय
गुरुपुत्रपरित्रात्रे
गुरुपुत्रवरप्रदाय
गुरुपुत्रार्तिशमनाय
गुरु पुत्राधिनाशनाय
गुरुपुत्रप्राणदात्रे
गुरुभक्तिपरायणाय
गुरुविज्ञानविभवाय
गौरभानुवरप्रदाय

गौरभानुस्तुताय ४४०
गौरभानुत्रासापहारकाय
गौरभानुप्रियाय
गौरभानवे
गौरववर्द्धनाय
गौरभानुपरित्रात्रे
गौरभानुसखाय
गौरभानुप्रभवे
गौरभानुभीति प्रणाशनाय
गौरीतेजः समुत्पन्नाय
गौरीहृदयनन्दनाय ४५०
गौरीस्तनन्धयाय
गौरीमनोवाञ्छितसिद्धिकृते
गौराय
गौरगुणाय
गौरप्रकाशाय
गौरभैरवाय
गौरीशनन्दनाय
गौरीप्रियपुत्राय
गदाधराय
गौरीवरप्रदाय ४६०
गौरीप्रणयाय
गौरसच्छवये
गौरीगणेश्वराय
गौरीप्रवणाय
गौरभावनाय
गौरात्मने
गौरकीर्तये
गौरभावाय
गरिष्ठदृशे
गौतमाय ४७०
गौतमीनाथाय
गौतमीप्राणवल्लभाय
गौतमाभीष्टवरदाय
गौतमाभयदायकाय
गौतमप्रणयप्रह्वाय
गौतमाश्रमदुःखघ्ने
गौतमीतीरसञ्चारिणे
गौतमीतीर्थनायकाय
गौतमापत्परीहाराय
गौतमाधिविनाशनाय ४८०
गोपतये
गोधनाय
गोपाय
गोपालप्रियदर्शनाय
गोपालाय
गोगणाधीशाय
गोकश्मलनिवर्तकाय
गोसहस्राय
गोपवराय
गोपगोपीसुखावहाय ४९०
गोवर्द्धनाय
गोपगोपाय
गोमते
गोकुलवर्द्धनाय
गोचराय
गोचराध्यक्षाय

गोचरप्रीतिवृद्धिकृते
गोमिने
गोकष्टसन्त्रात्रे
गोसंतापनिवर्तकाय ५००
गोष्ठाय
गोष्ठाश्रयाय
गोष्ठपतये
गोधनवर्धनाय
गोष्ठप्रियाय
गोष्ठमयाय
गोष्ठामयनिवर्तकाय
गोलोकाय
गोलकाय
गोभृते ५१०
गोभर्त्रे
गोसुखावहाय
गोदुहे
गोधुग्गणप्रेष्ठाय
गोदोग्ध्रे
गोमयप्रियाय
गोत्राय
गोत्रपतये
गोत्रप्रभवे
गोत्रभयापहाय ५२०
गोत्रवृद्धिकराय
गोत्रप्रियाय
गोत्रार्तिनाशनाय
गोत्रोद्धारपराय
गोत्रप्रवराय
गोत्रदैवताय
गोत्रविख्यातनाम्ने
गोत्रिणे
गोत्रप्रपालकाय
गोत्रसेतवे ५३०
गोत्रकेतवे
गोत्रहेतवे
गतक्लमाय
गोत्रत्राणकराय
गोत्रापतये
गोत्रेशपूजिताय
गोत्रभिदे
गोत्रभित्त्रात्रे
गोत्रभिद्वरदायकाय
गोत्रभित्पूजितपदाय ५४०
गोत्रभिच्छत्रुसूदनाय
गोत्रभित्प्रीतिदाय
गोत्रभिद्गोत्रपालकाय
गोत्रभिद्गीतचरिताय
गोत्रभिद्राज्यरक्षकाय
गोत्रभिज्जयदायिने
गोत्रभित्प्रणयाय
गोत्रभिद्भयसम्भेत्त्रे
गोत्रभिन्मानदायकाय
गोत्रभिद्गोपनपराय ५५०
गोत्रभित्सैन्यनायकाय
गोत्राधिपप्रियाय

गोत्रपुत्रीपुत्राय
गिरिप्रियाय
ग्रन्थज्ञाय
ग्रन्थकृते
ग्रन्थग्रन्थिभिदे
ग्रन्थविघ्नघ्ने
ग्रन्थादये
ग्रन्थसञ्चाराय ५६०
ग्रन्थश्रवणलोलुपाय
ग्रन्थाधीनक्रियाय
ग्रन्थप्रियाय
ग्रन्थार्थतत्वविदे
ग्रन्थसंशयसंछेदिने
ग्रन्थवक्त्रे
ग्रहाग्रण्ये
ग्रन्थगीतगुणाय
ग्रन्थगीताय
ग्रन्थादिपूजिताय ५७०
ग्रन्थारम्भस्तुताय
ग्रन्थग्राहिणे
ग्रन्थार्थपारदृशे
ग्रन्थदृशे
ग्रन्थविज्ञानाय
ग्रन्थसन्दर्भशोधकाय
ग्रन्थकृत्पूजिताय
ग्रन्थकराय
ग्रन्थपरायणाय
ग्रन्थपारायणपराय ५८०
ग्रन्थसन्देहभञ्जकाय
ग्रन्थकृद्वरदात्रे
ग्रन्थकृद्वन्दिताय
ग्रन्थानुरक्ताय
ग्रन्थज्ञाय
ग्रन्थानुग्रहदायकाय
ग्रन्थान्तरात्मने
ग्रन्थार्थपण्डिताय
ग्रन्थसौहृदाय
ग्रन्थपारङ्गमाय ५९०
ग्रन्थगुणविदे
ग्रन्थविग्रहाय
ग्रन्थसेतवे
ग्रन्थहेतवे
ग्रन्थकेतवे
ग्रहाग्रगाय
ग्रन्थपूज्याय
ग्रन्थगेयाय
ग्रन्थग्रथनलालसाय
ग्रन्थभूमये ६००
ग्रहश्रेष्ठाय
ग्रहकेतवे
ग्रहाश्रयाय
ग्रन्थकाराय
ग्रन्थकारमान्याय
ग्रन्थप्रसारकाय
ग्रन्थश्रमज्ञाय
ग्रन्थाङ्गाय

ग्रन्थभ्रमनिवारकाय
ग्रन्थप्रणवसर्वाङ्गाय ६१०
ग्रन्थप्रणयतत्पराय
गीताय
गीतगुणाय
गीतकीर्तये
गीतविशारदाय
गीतस्फीतयशसे
गीतप्रणयाय
गीतचञ्चुराय
गीतप्रसन्नाय
गीतात्मने ६२०
गीतलोलाय
गतस्पृहाय
गीताश्रयाय
गीतमयाय
गीततत्वार्थकोविदाय
गीतसंशयसंछेत्रे
गीतसंगीतशासनाय
गीतार्थज्ञाय
गीततत्वाय
गीतातत्वाय ६३०
गताश्रयाय
गीतासाराय
गीताकृतये
गीताकृद्विघ्ननाशनाय
गीतासक्ताय
गीतलीनाय
गीताविगतसंज्वराय
गीतैकदृशे
गीतभूतये
गीतप्रीताय ६४०
गतालसाय
गीतवाद्यपटवे
गीतप्रभवे
गीतार्थतत्वविदे
गीतागीतविवेकज्ञाय
गीतप्रवणचेतनाय
गतभिये
गतविद्वेषाय
गतसंसारबन्धनाय
गतमायाय ६५०
गतत्रासाय
गतदुःखाय
गतज्वराय
गीतासुहृदे
गताज्ञानाय
गतदुष्टाशयाय
गताय
गतार्तये
गतसंकल्पाय
गतदुष्टविचेष्टिताय ६६०
गताहंकारसंचाराय
गतदर्पाय
गताहिताय
गतविघ्नाय

गतभयाय
गतागतनिवारकाय
गतव्यथाय
गतापायाय
गतदोषाय
गतेः पराय ६७०
गतसर्वविकाराय
गतगञ्जितकुञ्जराय
गतकंपितभूपृष्ठाय
गतरुजे
गतकल्मषाय
गतदैन्याय
गतस्तैन्याय
गतमानाय
गतश्रमाय
गतक्रोधाय ६८०
गतग्लानये
गतम्लानाय
गतभ्रमाय
गताभावाय
गतभवाय
गततत्वार्थसंशयाय
गयासुरशिरश्छेत्रे
गयासुरवरप्रदाय
गयावासाय
गयानाथाय ६९०
गयावासिनमस्कृताय
गयातीर्थफलाध्यक्षाय
गयायात्राफलप्रदाय
गयामयाय
गयाक्षेत्राय
गयाक्षेत्रनिवासकृते
गयावासिस्तुताय
गायन्मधुव्रतलसत्कटाय
गायकाय
गायकवराय ७००
गायकेष्टफलप्रदाय
गायकप्रणयिने
गात्रे
गायकाभयदायकाय
गायकप्रवणस्वान्ताय
गायकप्रथमाय
गायकोद्गीतसम्प्रीताय
गायकोत्कटविघ्नघ्ने
गानगेयाय
गायकेशाय ७१०
गायकान्तरसंचराय
गायकप्रियदाय
गायकाधीनविग्रहाय
गेयाय
गेयगुणाय
गेयचरिताय
गेयतत्वविदे
गायकत्रासघ्ने
ग्रन्थाय
ग्रन्थतत्वविवेचकाय ७२०

गाढानुरागाय
गाढाङ्गाय
गाढगङ्गाजलाय
गाढावगाढजलधये
गाढप्रज्ञाय
गताभयाय
गाढप्रत्यर्थिसैन्याय
गाढानुग्रहतत्पराय
गाढाश्लेषरसाभिज्ञाय
गाढनिर्वृतिसाधकाय ७३०
गंगाधरेष्टवरदाय
गंगाधरभयापहाय
गङ्गाधरगुरवे
गंगाधरध्यातपदाय
गङ्गाधरस्तुताय
गंगाधराराध्याय
गतस्मयाय
गंगाधरप्रियाय
गंगाधराय
गंगाम्बुसुन्दराय ७४०
गंगाजलरसास्वादचतुराय
गाङ्गनीरपाय
गंगाजलप्रणयवते
गंगातीरविहाररकृते
गंगाप्रियाय
गाङ्गजलावगाहनपराय
गन्धमादनसंवासाय
गन्धमादनकेलिकृते
गन्धानुलिप्तसर्वाङ्गाय
गन्धलुब्धमधुव्रताय ७५०
गन्धाय
गन्धर्वराजाय
गन्धर्वप्रियकृते
गन्धर्वविद्यातत्वज्ञाय
गन्धर्वप्रीतिवर्द्धनाय
गकारबीजनिलयाय
गकाराय
गर्विगर्वनुदे
गन्धर्वगणसंसेव्याय
गन्धर्ववरदायकाय ७६०
गन्धर्वाय
गन्धमातङ्गाय
गन्धर्वकुलदैवताय
गन्धर्वगर्वसंछेत्रे
गन्धर्ववरदर्पघ्ने
गन्धर्वप्रवणस्वान्ताय
गन्धर्वगणसंस्तुताय
गन्धर्वार्चितपादाब्जाय
गन्धर्वभयहारकाय
गन्धर्वभयदाय ७७०
गन्धर्वप्रतिपालकाय
गन्धर्वगीतचरिताय
गन्धर्वप्रणयोत्सुकाय
गन्धर्वगानश्रवणप्रणयिने
गर्वभञ्जनाय
गन्धर्वत्राणसंनद्धाय

गन्धर्वत्राणसंनद्धाय
गन्धर्वसमरक्षमाय
गन्धर्वस्त्रीभिराराध्याय
गानाय
गानपटवे ७८०
गच्छाय
गच्छपतये
गच्छनायकाय
गच्छगर्वघ्ने
गच्छराजाय
गच्छेशाय
गच्छराजनमस्कृताय
गच्छप्रियाय
गच्छगुरवे
गच्छत्राणकृतोद्यमाय ७९०
गच्छप्रभवे
गच्छचराय
गच्छप्रियकृतोद्यमाय
गच्छगीतगुणाय
गच्छमर्यादाप्रतिपालकाय
गच्छधात्रे
गच्छभर्त्रे
गच्छवन्द्याय
गुरोर्गुरवे
गृत्साय ८००
गुत्समदाय
गुत्समदाभीष्टवरप्रदाय
गीर्वाणगीतचरिताय
गीर्वाणगणसेविताय

गीर्वाणवरदात्रे
गीर्वाणभयनाशकृते
गीर्वाणगुणसंवीताय
गीर्वाणारातिसूदनाय
गीर्वाणधाम्ने
गीर्वाणगोप्त्रे ८१०
गीर्वाणगर्वहृते
गीर्वाणार्तिहराय
गीर्वाणवरदायकाय
गीर्वाणशरणाय
गीतनाम्ने
गीर्वाणसुन्दराय
गीर्वाणप्राणदाय
गन्त्रे
गीर्वाणानीकरक्षकाय
गुहेहापूरकाय ८२०
गन्धमत्ताय
गीर्वाणपुष्टिदाय
गीर्वाणप्रयुतत्रात्रे
गीतगोत्राय
गताहिताय
गीर्वाणसेवितपदाय
गीर्वाणप्रथिताय
गलते
गीर्वाणगोत्रप्रवराय
गीर्वाणफलदायकाय ८३०
गीर्वाणप्रियकर्त्रे
गीर्वाणागमसारविदे
गीर्वाणागमसंपत्तये

गीर्वाणव्यसनापहाय
गीर्वाणप्रणयाय
गीतग्रहणोत्सुकमानसाय
गीर्वाणभ्रमसंभेत्त्रे
गीर्वाणगुरुपूजिताय
ग्रहाय
ग्रहपतये ८४०
ग्राहाय
ग्रहपीडाप्रणाशनाय
ग्रहस्तुताय
ग्रहाध्यक्षाय
ग्रहेशाय
ग्रहदैवताय
ग्रहकृते
ग्रहभर्त्रे
ग्रहेशानाय
ग्रहेश्वराय ८५०
ग्रहाराध्याय
ग्रहत्रात्रे
ग्रहगोप्त्रे
ग्रहोत्कटाय
ग्रहगीतगुणाय
ग्रन्थप्रणेत्रे
ग्रहवन्दिताय
गर्विणे
गर्वीश्वराय
गर्वाय ८६०
गर्विष्ठाय

गर्विगर्वघ्ने
गवां प्रियाय
गवां नाथाय
गवीशानाय
गवां पतये
गव्यप्रियाय
गवां गोप्त्रे
गवीसम्पत्तिसाधकाय
गवीरक्षणसंनद्धाय ८७०
गवीभयहराय
गवीगर्वहराय
गोदाय
गोप्रदाय
गोजयप्रदाय
गजायुतबलाय
गण्डगुञ्जन्मत्तमधुव्रताय
गण्डस्थलगलद्दानमिलन्मत्तालिमण्डिताय
गुडाय
गुडप्रियाय ८८०
गण्डगळद्दानाय
गुडाशनाय
गुडाकेशाय
गुडाकेशसहायाय
गुडलड्डुभुजे
गुडभुजे
गुडभुग्गण्याय
गुडाकेशवरप्रदाय
गुडाकेशार्चितपदाय

गुडाकेशसखाय ७९०
गदाधार्चितपदाय
गदाधरवरप्रदाय
गदायुधाय
गदापाणये
गदायुद्धविशारदाय
गदघ्ने
गददर्पघ्नाय
गदगर्वप्रणाशनाय
गदग्रस्तपरित्रात्रे
गदाडंबरखण्डकाय ९००
गुहाय
गुहाग्रजाय
गुप्ताय
गुहाशायिने
गुहाशयाय
गुह्यप्रीतिकरांय
गूढाय
गूढगुल्फाय
गुणैकदृशे
गिरे ९१०
गीष्पतये
गिरीशानाय
गीर्देवीगीतसद्गुणाय
गीर्देवाय
गीष्प्रियाय
गीर्भुवे
गीरात्मने
गीष्प्रियंकराय
गीर्भूमये
गीरसज्ञाय ९२०
गीःप्रसन्नाय
गिरीश्वराय
गिरीशजाय
गिरौशायिने
गिरिराजसुखावहाय
गिरिराजार्चितपदाय
गिरिराजनमस्कृताय
गिरिराजगुहाविष्टाय
गिरिराजाभयप्रदाय
गिरिराजेष्टवरदाय ९३०
गिरिराजप्रपालकाय
गिरिराजसुतासूनवे
गिरिराजजयप्रदाय
गिरिव्रजवनस्थायिने
गिरिव्रजचराय
गर्गाय
गर्गप्रियाय
गर्गदेवाय
गर्गनमस्कृताय
गर्गभीतिहराय ९४०
गर्गवरदाय
गर्गसंस्तुताय
गर्गगीतप्रसन्नात्मने
गर्गानन्दकराय
गर्गप्रियाय

गर्गमानप्रदाय
गर्गारिभञ्जकाय
गर्गवर्गपरित्रात्रे
गर्गसिद्धिप्रदायकाय
गर्गग्लानिहराय ९५०
गर्गभ्रमहृते
गर्गसङ्गताय
गर्गाचार्याय
गर्गमुनये
गर्गसंमानभाजनाय
गंभीराय
गणितप्रज्ञाय
गणितागमसारविदे
गणकाय
गणकश्लाघ्याय ९६०
गणकप्रणयोत्सुकाय
गणकप्रवणस्वान्ताय
गणिताय
गणितागमाय
गद्याय
गद्यमयाय
गद्यपद्यविद्याविशारदाय
गललग्नमहानागाय
गलदर्चिषे
गलन्मदाय ९७०
गळत्कुष्ठिव्यथाहन्त्रे
गलत्कुष्ठिसुखप्रदाय
गम्भीरनाभये
गम्भीरस्वराय
गम्भीरलोचनाय
गम्भीरगुणसंपन्नाय
गम्भीरगतिशोभनाय
गर्भप्रदाय
गर्भरूपाय
गर्भापद्विनिवारकाय ९८०
गर्भागमनसंनाशाय
गर्भदाय
गर्भशोकनुदे
गर्भत्रात्रे
गर्भगोप्त्रे
गर्भपुष्टिकराय
गर्भाश्रियाय
गर्भमयाय
गर्भामयनिवारकाय
गर्भाधाराय ९९०
गर्भधराय
गर्भसंतोषसाधकाय
गर्भगौरवसन्धानसाधनाय
गर्भगर्वहृते
गरीयसे
गर्वनुदे
गर्वमर्दिने
गरदमर्दकाय
गरसंन्तापशमनाय
गुरुराज्यसुखप्रदाय १०००

ககாராதி கணபதி ஸஹஸ்ரநாமாவளிः

வந்தே நித்யம் கணேஶம் பரம குணயுதம்த்யாநஸம் ஸ்த்தம் த்ரிணேத்ரம்
ஏகம் தேவம் த்வநேகம் பரமஸுக யுதம் தேவதேவம் ப்ரஸந்நம்
ஶுண்டாதண்டாட்ட்ய கண்டோத்கலித மதஜலோல் லோலமத்தாலிஜாலம்
ஸ்ரீமந்தம் விக்கநராஜம் ஸகலஸுக கரம் ஸ்ரீகணேஶம் நமாமி

கணேஶ்வராய
கணாத்யக்ஷாய
கணாராத்யாய
கணப்ரியாய
கணநாதாய
கணஸ்வாமிநே
கணேசாய
கணநாயகாய
கணமூர்த்தயே
கணபதயே 10
கணத்ராத்ரே
கணஞ்ஜயாய
கணபாய
கணக்ரீடாய
கணதேவாய
கணாதிபாய
கணஜ்யேஷ்ட்டாய
கணஶ்ரேஷ்ட்டாய
கணப்ரேஷ்ட்டாய
கணாதிராஜே 20
கணராஜே
கணகோப்த்ரே
கணராஜே
கணாங்காய
கணதைவதாய
கணபந்த்தவே
கணஸுஹ்ருதே
கணுதீசாய
கணப்ரதாய
கணப்ரியஸகாய
கணப்ரியஸுஹ்ருதே 30
கணப்ரியரதாய
கணப்ரீதி விவர்தனுய
கணமண்டல மத்யஸ்த்தாய
கணகேலி பராயணுய
கணுக்ரண்யை
கணேஶாநாய
கணகீதாய
கணுேச்ச்ரயாய
கண்யாய
கணஹிதாய 40
கர்ஜத் கணஸேநாய
கணுேத்ததாய
கணப்ரீதி ப்ரமதனுய
கணபீத்யபஹாரகாய
கணநார்ஹாய
கணப்ரௌடாய
கணபர்த்ரே
கணப்ரபவே
கணஸேநாய

शुक्लांबरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् ।
प्रसन्नवदनं वन्दे सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ १

கணசராய 50
கணப்ராஜ்ஞாய
கணைகராஜே
கணாக்ர்யாய
கணநாம்னே
கணபாலனதத்பராய
கணஜிதே
கண கர்ப்பஸ்த்தாய
கணப்ரவண மானஸாய
கணகர்வ பரீஹர்த்ரே
கணாய 60
கணநமஸ்க்ருதாய
கணார்சிதாங்க்ரியுகலாய
கணரக்ஷண க்ருதே
கணத்த்யாதாய
கணகுரவே
கணப்ரணயதத்பராய
கணாகணபரித்ராத்ரே
கணாதிஹரணோத்துராய
கணஸேதவே
கணநுதாய 70
கணகேதவே
கணாக்ரகாய
கணஹேதவே
கணக்ராஹிணே
கணானுக்ரஹகாரகாய
கணாகணானுக்ரஹபுவே
கணாகண வரப்ரதாய
கணஸ்துதாய
கணப்ராணாய
கணஸர்வஸ்வ தாயகாய 80
கணவல்லபமூர்த்தயே
கணபூதயே
கணேஷ்டதாய
கணஸௌக்யப்ரதாத்ரே
கணது:கப்ரணாஶநாய
கணப்ரதிதநாம்னே
கணாபீஷ்டகராய
கணமான்யாய
கணக்யாதாய
கணவீதாய 90
கணோத்கடாய
கணபாலாய
கண வராய
கணகௌரவதாயகாய
கணகர்ஜித ஸந்துஷ்டாய
கணஸ்வச்சந்தகாய
கணராஜாய
கணஶ்ரீதாய
கணாபயகராய
கணமூர்த்தாபிஷிக்தாய 100
கணஸைன்ய புரஸ்ஸராய
குணாதீதாய
குணமயாய
குணத்ரய விபாகக்ருதே
குணினே
குணாக்ருதிதராய
குணசாலினே
குணப்ரியாய
குணபூர்ணாய
குணாம்போதயே 110
குணபாஜே

குணதூரகாய
குணாகுண வபுஷே
கௌணசரீராய
குணமண்டிதாய
குணஸ்ரஷ்ட்ரே
குணேஶானாய
குணேஶாய
குணேஶ்வராய
குண ஸ்ருஷ்ட ஜகத் ஸங்காய120
குணமுக்க்யாய
குணைகராஜே
குணப்ரவிஷ்டாய
குணபுவே
குணீக்ருத சராசராய
குணப்ரவண ஸந்துஷ்டாய
குணஹீன பராங்முகாய
குணைகபுவே
குணஶ்ரேஷ்ட்டாய
குணஜ்யேஷ்ட்டாய 130
குணப்ரபவே
குணஜ்ஞாய
குணஸம்பூஜ்யாய
குணைகஸதாநய
குணப்ரணயவதே
கௌணப்ரக்ருதயே
குணபாஜநாய
குணிப்ரணத பாதாப்ஜாய
குணிகீதாய
குணோஜ்வலாய 140
குணவதே
குணஸம்பன்னாய
குணாநந்தித மானஸாய
குணஸஞ்சார சதுராய
குணஸஞ்சய ஸுந்தராய
குணகௌராய
குணாதாராய
குணஸம்வ்ருதசேதனாய
குணக்ருதே
குணப்ப்ருதே 150
குணாக்ர்யாய
குணபாரத்ருசே
குணப்ரசாரிணே
குணயுஜே
குணாகுணவிவேக க்ருதே
குணாகராய
குணகராய
குணப்ரவணவர்த்தனாய
குணகூடசராய
கௌண ஸர்வ ஸம்ஸார
சேஷ்டிதாய 160
குணதக்ஷிண ஸௌஹார்தாய
குணலக்ஷண தத்வவிதே
குணஹாரிணே
குணகலாய
குணஸங்க்க ஸகாய
குணஸம்ஸ்க்ருத ஸம்ஸாராய
குணதத்வ விவேசகாய
குணகர்வதராய
கௌண ஸுகது:கோதயாய
குணாய 170
குணாதீசாய
குணலயாய

குணவீக்ஷண லாலஸாய
குணகௌரவ தாத்ரே
குணதாத்ரே
குணப்ரபவே
குணக்ருதே
குணஸம்போதாய
குணபுஜே
குணபந்த்தனாய 180
குணஹ்ருத்யாய
குணஸ்த்தாயினே
குணதாயினே
குணோத்கடாய
குணசக்ரசராய
கௌணாவதாராய
குணபாந்த்தவாய
குணபந்த்வே
குணப்ரஜ்ஞாய
குணப்ராஜ்ஞாய 190
குணாலயாய
குணதாத்ரே
குணப்ராணாய
குணகோபாய
குணாச்ரயாய
குணயாயினே
குணாதாயினே
குணபாய
குணபாலகாய
குணாஹ்ருத தனவே 200
கௌணாய
கீர்வாணாய
குணகௌரவாய

குணவத் பூஜிதபதாய
குணவத் ப்ரீதிதாயகாய
குணவதே
கீத கீர்த்தயே
குணவத்பத்த
ஸௌஹ்ருதாய
குணவத் வரதாய
குணவத்ப்ரீதிபாலகாய 210
குணவத்குண ஸந்துஷ்டாய
குணவத் ரசிதஸ்தவாய
குணவத் ரக்ஷணபராய
குணவத்ப்ரணய ப்ரியாய
குணவச்சக்ர ஸஞ்சாராய
குணவத்கீர்த்தி வர்த்தனாய
குணவத்குண சித்தஸ்த்தாய
குணவத்குணரக்ஷகாய
குணவத்போஷணகராய
குணவச் சத்ருஸூதனாய 220
குணவத் ஸித்திதாத்ரே
குணவத் கௌரவப்ரதாய
குணவத்ப்ரவண ஸ்வாந்தாய
குணவத்குண பூஷணாய
குணவத் குலவித்வேஷி
விநாசகரண க்ஷமாய
குணிஸ்துத குணாய
கர்ஜத் ப்ரலயாம்புத நிஸ்வனாய
கஜாய
கஜபதயே
கர்ஜத்கஜ யுத்த விசாரதாய 230
கஜாஸ்யாய
கஜகர்ணாய

கஜராஜாய
கஜானனாய
கஜரூபதராய
கர்ஜத்கரயூதோத்ரதுரத் த்வனயே
கஜாதீசாய
கஜாதாராய
கஜாஸுர ஜயோத்துராய
கஜதந்தாய 240
கஜவராய
கஜகும்பாய
கஜத்த்வநயே
கஜமாயாய
கஜமயாய
கஜஶ்ரியே
கஜகர்ஜிதாய
கஜாமயஹராய
கஜபுஷ்டி ப்ரதாயகாய
கஜோத்பத்தயே 250
கஜத்ராத்ரே
கஜஹேதவே
கஜாதிபாய
கஜமுக்க்யாய
கஜகுல ப்ரவராய
கஜதைத்யக்க்னே
கஜகேதவே
கஜாத்த்யக்ஷாய
கஜஸேதவே
கஜாக்ருதயே 260
கஜவந்த்யாய
கஜப்ராணாய
கஜஸேவ்யாய
கஜப்ரபவே
கஜமத்தாய
கஜேஶானாய
கஜேஶாய
கஜபுங்கவாய
கஜதந்ததராய
குஞ்ஜன் மதுபாய 270
கஜவேஷப்ப்ருதே
கஜச்ச்சத்மனே
கஜாக்ரஸ்த்தாய
கஜயாயினே
கஜாஜயாய
கஜராஜே
கஜயூதஸ்த்தாய
கஜகஞ்சக பஞ்ஜகாய
கர்ஜிதோஜ்ஜித தைத்யாஸவே
கர்ஜிதத்ராத விஷ்டபாய 280
கானஜ்ஞாய
கானகுசலாய
கானதத்வ விவேசகாய
கானஶ்லாகினே
கான ரஸாய
கானஜ்ஞானபராயணாய
கானாகமஜ்ஞாய
கானாங்காய
கானப்ரவண சேதனாய
கானக்ருதே
கானசதுராய
கா்ன வித்யாவிசாரதாய
கானத்த்யேயாய
கானகம்யாய

கானத்த்யானபராயணாய
கானபுவே
கானசீலாய
கானஶாலினே
கதஶ்ரமாய
கானவிஜ்ஞான
ஸம்பந்நாய 300
கானஶ்ரவணலாலஸாய
கானாயத்தாய
கானமயாய
கானப்ரணயவதே
கானத்த்யாத்ரே
கானபுத்த்தயே
கானோத்ஸுகமனஸே
கானோத்ஸுகாய
கானபூமயே
கான ஸீம்னே 310
குணோஜ்வலாய
கானாங்கஜ் ஞானவதே
கானமானவதே
கானபேசலாய
கானவத் ப்ரணயாய
கான ஸமுத்ராய
கானபூஷணாய
கானஸிந்த்தவே
கானபராய
கானப்ரணாய 320
கணாஶ்ரயாய
கானைகபுவே
கானஹ்ருஷ்டாய
கானசக்ஷுஷே
கணைகத்ருசே
கானமத்தாய
கானருசயே
கானவிதே
கானவித்ப்ரியாய
கானாந்தராத்மனெ 330
கானாட்ட்யாய
கானப்ராஜத்ஸபாய
கானமாயாய
கானதராய
கானவித்யா விஶோதகாய
கானாஹிதக்னாய
கானேந்த்ராய
கானலீனாய
கதிப்ரியாய
கானாதீசாய 340
கானலயாய
கானாதாராய
கதீஸ்வராய
கானவன்மானதாய
கானபூதயே
கானைக பூதிமதே
கானதாநததாய
கானதாநதான விமோஹிதாய
குரவே
குரு தரஶ்ரோணயே 350
குருதத்வார்த்த தர்ஶநாய
குருஸ்துதாய
குருகுணாய
குருமாயாய
குருப்ரியாய

குருகீர்தயே
குருபுஜாய
குருவக்ஷஸே
குருப்ரபவே
குருலக்ஷண ஸம்பன்னாய 360
குருத்ரோஹபராங்முகாய
குருவித்யாய
குருப்ராணாய
குருபாஹு பலோச்ச்ரயாய
குருதைத்ய ப்ராணஹராய
குருதைத்யாபஹாரகாய
குருகர்வ ஹராய
குஹ்ய ப்ரவராய
குருதர்பக்னே
குருகௌரவதாயினே 370
குருபீத்யபஹாரகாய
குருஶுண்டாய
குரு ஸ்கந்த்தாய
குரு ஜங்க்காய
குருப்ரதாய
குருபாலாய
குருகளாய
குருஶ்ரியே
குருகர்வனுதே
குரூரவே 380
குரு பீனாம்ஸாய
குரு ப்ரணய லாலஸாய
குரு முக்க்யாய
குரு குலஸ்தாயினே
குரு குணாய
குரு ஸம்ஶயபேத்ரே

குருமானப்ரதாயகாய
குருதர்மஸதாராத்யாய
குருதர்மநிகேதனாய
குருதைத்யகுலச்சேத்ரே 390
குருஸைன்யாய
குருத்யுதயே
குருதர்மாக்ரகண்யாய
குருதர்மதுரந்தராய
கரிஷ்ட்டாய
குரு ஸந்தாபஶமனாய
குரு பூஜிதாய
குரு தர்மதராய
கௌரதர்மாதாராய
கதாபஹாய 400
குரு ஶாஸ்த்ர விசாரஜ்ஞாய
குரு ஶாஸ்த்ரக்ருதோத்யமாய
குரு ஶாஸ்த்ரார்த்த நிலயாய
குரு ஶாஸ்த்ராலயாய
குருமந்த்ராய
குருஶ்ரேஷ்டாய
குரு மந்த்ரபலப்ரதாய
குருஸ்த்ரீகமநே தோஷ ப்ராயஶ்சித்த நிவாரகாய
குருஸம்ஸாரஸுகதாய
குருஸம்ஸாரதுக்கபிதே 410
குரு ஶ்லா காபராய
கௌரபானு கண்டா வதம்ஸப்ருதே
குருப்ரஸன்ன மூர்த்தயே
குருசாபவிமோசகாய
குருகாந்தயே

குருமயாய
குரு சாஸனபாலகாய
குரு தந்த்ராய
குருப்ரக்ஞாய
குருபாய 420
குருதைவதாய
குருவிக்ரம ஸஞ்சாராய
குருத்ருஶே
குருவிக்ரமாய
குருக்ரமாய
குருப்ரேஷ்ட்டாய
குருபாகண்ட கண்டகாய
குருகர்ஜித ஸம்பூர்ண ப்ரஹ்மாண்டாய
குரு கர்ஜிதாய
குரு புத்ரப்ரியஸகாய 430
குரு புத்ரபயாபஹாய
குரு புத்ர பரித்ராத்ரே
குரு புத்ர வரப்ரதாய
குரு புத்ரார்த்திசமனாய
குரு புத்ராதி நாசனாய
குரு புத்ர ப்ராணதாத்ரே
குரு பக்தி பராயணாய
குரு விஜ்ஞான விபவாய
கௌரபானு வரப்ரதாய
கௌரபானுஸ்துதாய 440
கௌரபானுத்ராஸா பஹாரகாய
கௌரபானுப்ரியாய
கௌரபானவே
கௌரவவர்த்தனாய
கௌரபானுபரித்ராத்ரே
கௌரபானு ஸகாய
கௌரபானு ப்ரபவே
கௌரபானு பீதிப்ரணாசனாய
கௌரீதேஜஸ: ஸமுத்பன்னாய
கௌரீஹ்ருதய நந்தனாய 450
கௌரீஸ்தனந்தயாய
கௌரீமனோவாஞ்சித ஸத்திக்ருதே
கௌராய
கௌரகுணாய
கௌரப்ரகாசாய
கௌர பைரவாய
கௌரீச நந்தனாய
கௌரீப்ரியபுத்ராய
கதாதராய
கௌரீவரப்ரதாய 460
கௌரீப்ரணயாய
கௌரஸச்ச்சவயே
கௌரீகணேஶ்வராய
கௌரீப்ரவணாய
கௌரபாவனாய
கௌராத்மனே
கௌரகீர்தயே
கௌரபாவாய
கரிஷ்டத்ருசே
கௌதமாய 470
கௌதமீநாதாய
கௌதமீ ப்ராண வல்லபாய
கௌ தமாபீஷ்ட வரதாய
கௌதமாபய தாயகாய
கௌதமப்ரணய ப்ரஹ்வாய
கௌ தமாஶ்ரம து:க்கக்னே

கௌதமீதீர ஸஞ்சாரிணே
கௌதமீதீர்த்த நாயகாய
கௌதமாபத் பரீஹாராய
கௌதமாதி விஞசனாய 480
கோபதயே
கோதனாய
கோபாய
கோபால ப்ரிய தர்ஶனாய
கோபாலாய
கோகணாதீசாய
கோகச்மல நிவர்த்தகாய
கோஸஹஸ்ராய
கோபவராய
கோபகோபீ ஸுகா வஹாய 490
கோவர்த்தனாய
கோபகோபாய
கோமதே
கோகுல வர்த்தனாய
கோசராய
கோசராத்த்யக்ஷாய
கோசரப்ரீதி வ்ருத்திக்ருதே
கோமிநே
கோகஷ்ட ஸந்த்ராத்ரே
கோஸந்தாப நிவர்த்தகாய500
கோஷ்ட்டாய
கோஷ்ட்டாஶ்ரயாய
கோஷ்ட்டபதயே
கோதந வர்த்தனாய
கோஷ்ட்டப்ரியாய
கோஷ்ட்டமயாய
கோஷ்ட்டாமய நிவர்த்தகாய
கோலோகாய
கோலகாய
கோப்ருதே 510
கோபர்த்ரே
கோஸுகாவஹாய
கோதுஹே
கோதுக்கணப்ரேஷ்ட்டாய
கோதோக்த்ரே
கோபய: ப்ரியாய
கோத்ராய
கோத்ர பதயே
கோத்ர ப்ரபவே
கோத்ரபயாபஹாய 520
கோத்ரவ்ருத்திகராய
கோத்ரப்ரியாய
கோத்ரார்த்தி நாஶனாய
கோத்ரோத்த்தாரபராய
கோத்ரப்ரவராய
கோத்ரதைவதாய
கோத்ரவிக்க்யாதநாம்னே
கோத்ரிணே
கோத்ர ப்ரபாலகாய
கோத்ர ஸேதவே 530
கோத்ரகேதவே
கோத்ரஹேதவே
கதக்லமாய
கோத்ரத்ராணகராய
கோத்ராபதயே
கோத்ரேச பூஜிதாய
கோத்ரபிதே
கோத்ர பித்ராத்ரே
கோத்ரபித்வரதாயகாய
கோத்ரபித் பூஜித பதாய 540

கோத்ரபிச்சத்ரு ஸூதனாய
கோத்ரபித் ப்ரீதிதாய
கோத்ரபித்கோத்ர பாலகாய
கோத்ரபித் கீதசரிதாய
கோத்ரபித் ராஜ்ய ரக்ஷகாய
கோத்ரபித் ஜயதாயினே
கோத்ரபித்ப்ரணயாய
கோத்ரபித் பயஸம்பேத்ரே
கோத்ரபிந் மானதாயகாய 550
கோத்ரபித் கோபனபராய
கோத்ரபித் ஸைன்ய நாயகாய
கோத்ராதிப ப்ரியாய
கோத்ர புத்ரீ புத்ராய
கிரிப்ரியாய
க்ரந்த்தஜ்ஞாய
க்ரந்த்தக்ருதே
க்ரந்த்தக்ரந்த்திபிதே
க்ரந்த்தவிக்னக்னே
க்ரந்தாதயே
க்ரந்த ஸஞ்சாராய 560
க்ரந்த்த ஶ்ரவண லோலுபாய
க்ரந்த்தாதீன க்ரியாய
க்ரந்த ப்ரியாய
க்ரந்த்தார்த்த தத்வவிதே
க்ரந்த்த ஸம்சயஸஞ்ச் சேதினே
க்ரந்த்த வக்த்ரே
க்ரஹாக்ரண்யே
க்ரந்த்தகீதகுணாய
க்ரந்த்த கீதாய
க்ரந்த்தாதிபூஜிதாய 570
க்ரந்தாரம்ப ஸ்துதாய
க்ரந்த்த க்ராஹிணே

க்ரந்த்தார்த்த பாரத்ருசே
க்ரந்த்த த்ருசே
க்ரந்த்த விஜ்ஞானாய
க்ரந்த்த ஸந்தர்ப்ப சோதகாய
க்ரந்த்தக்ருத் பூஜிதாய
க்ரந்த்தகராய
க்ரந்த்த பராயணாய 580
க்ரந்த்த பாராயணபராய
க்ரந்த்த ஸந்தேஹ பஞ்ஜகாய
க்ரந்த்தக்ருத் வரதாத்தரே
க்ரந்த்தக்ருத்வந்திதாய
க்ரந்த்தானு ரக்தாய
க்ரந்த்தஜ்ஞாய
க்ரந்தானுக்ரஹ தாயகாய
க்ரந்த்தாந்தராத்மனே
க்ரந்த்தார்த்த பண்டிதாய
க்ரந்த்த ஸௌஹ்ருதாய
க்ரந்த்த பாரங்கமாய 590
க்ரந்த்த குணவிதே
க்ரந்த்த விக்ரஹாய
க்ரந்த்த ஸேதவே
க்ரந்த்த ஹேதவே
க்ரந்த்த கேதவே
க்ரஹாக்ரகாய
க்ரந்த்த பூஜ்யாய
க்ரந்த்த கேயாய
க்ரந்த்த க்ரதன லாலஸாய
க்ரந்த பூமயே 600
க்ரஹஶ்ரேஷ்ட்டாய
க்ரஹகேதவே
க்ரஹாஶ்ரயாய

க்ரந்த்த காராய
க்ரந்த்தகாரமான்யாய
க்ரந்த்த ப்ரஸாரகாய
க்ரந்த்த ஶ்ரமஜ்ஞாய
க்ரந்த்தாங்காய
க்ரந்த்தப்ப்ரம நிவாரகாய
க்ரந்த்தப்ரவண ஸர்வாங்காய
க்ரந்த்தப்ரணய தத்பராய
கீதாய
கீதகுணுய
கீதகீர்தயே
கீதவிசாரதாய
கீதஸ்ப்பீத யஶஸே
கீதப்ரணயினே
கீதசஞ்சுராய
கீதப்ரஸன்னுய
கீதாத்மனே 620
கீதலோலாய
கீதஸ்ப்ருஹாய
கீதாஶ்ரயாய
கீதமயாய
கீததத்வார்த்த கோவிதாய
கீதஸம்ஶயஸஞ்ச்சேத்ரே
கீதஸங்கீத ஶாஸனுய
கீதார்த்தஜ்ஞாய
கீததத்வாய
கீதாதத்வாய 630
கதாஶ்ரயாய
கீதாஸாராய
கீதாக்ருதயே
கீதவிக்னக்ருத்னுசனுய
கீதாஸக்தாய
கீதலீனுய
கீதாவிகத ஸம்ஜ்வராய
கீதைகத்ருஶே
கீதபூதயே
கீத ப்ரீதாய 640
கதாலஸாய
கீதாத்யபடவே
கீதப்ரபவே
கீதார்த்த தத்வவிதே
கீதாகீத விவேகஜ்ஞாய
கீதப்ரவண சேதனுய
கதபியே
கதவித்வேஷாய
கதஸம்ஸார பந்தனுய
கதமாயாய 650
கதத்ராஸாய
கததுঃக்காய
கதஜ்வராய
கீதாஸுஹ்ருதே
கதாஜ் ஞானுய
கததுஷ்டாசயாய
கதாய
கதார்தயே
கதஸங்கல்பாய
கததுஷ்ட விசேஷ்டிதாய 660
கதாஹங்கார ஸஞ்சாராய
கததர்பாய
கதாஹிதாய
கதவிக்நாய
கதபயாய
கதாகத நிவாரகாய

கதவ்யதாய
கதாபாயாய
கததோஷாய
கதே: பராய 670
கதஸர்வவிகாராய
கதகர்ஞ்ஜிதகுஞ்ஜராய
கதகம்பித பூப்ருஷ்டாய
கதருஷே
கதகல்மஷாய
கததைன்யாய
கதஸ்தைன்யாய
கதமானாய
கதஶ்ரமாய
கதக்ரோதாய 680
கதக்லானயே
கதம்லானாய
கதப்ப்ரமாய
கதாபாவாய
கதபவாய
கததத்வார்த்த ஸம்ஶயாய
கயாஸுர சிரஶ்சேத்ரே
கயாஸுர வரப்ரதாய
கயாவாஸாய
கயாநாதாய
கயாவாஸி நமஸ்க்ருதாய
கயாதீர்த்த பலாத்யக்ஷாய
கயாயாத்ரா பலப்ரதாய
கயாமயாய
கயாக்ஷேத்ராய
கயாக்ஷேத்ர நிவாஸக்ருதே
கயாவாஸிஸ்துதாய
காயன் மதுவ்ரதலஸத்கடாய
காயகாய
காயகவராய 700
காயகேஷ்ட பலப்ரதாய
காயக ப்ரணயினே
காத்ரே
காயகாபய தாயகாய
காயக ப்ரவண ஸ்வாந்தாய
காயக ப்ரதமாய
காயகோத்கீத ஸம்ப்ரீதாய
காயகோத்கட விக்க்னக்னே 710
கானகேயாய
காயகேஶாய
காயகாந்தர ஸஞ்சராய
காயகப்ரியதாய
காயகாதீன விக்ரஹாய
கேயாய
கேயகுணாய
கேயசரிதாய
கேய தத்வவிதே
காயகத்ராஸக்னே 720
க்ரந்த்தாய
க்ரந்த்ததத்வ விவேசகாய
காடானு ராகாய
காடாங்காய
காடகங்காஜலாய
காடாவகாட ஜலதயே
காடப்ரக்ஞாய
கதாமயாய
காடப்ரத்யர்த்தி ஸைன்யாய
காடானுக்ரஹ தத்பராய
காடாஶ்லேஷ ரஸாபிஜ்ஞாய
காடநிர்வ்ருதி ஸாதகாய
கங்காதரேஷ்டவரதாய
கங்காதர பயாபஹாய
கங்காதர குரவே
கங்காதர த்யாதபதாய

கங்காதர ஸ்துதாய
கங்காதராராத்த்யாய
கதஸ்மயாய
கங்காதர ப்ரியாய
கங்காதராய
கங்காம்பு ஸுந்தராய 740
கங்காஜலரஸாஸ்வாத சதுராய
காங்கநீரபாய
கங்காஜல ப்ரணயவதே
கங்காதீர விஹாரக்ருதே
கங்கா ப்ரியாய
கரங்கஜலாவகாஹன பராயணாய
கந்த்தமாதன ஸம்வாஸாய
கந்த்தமாதன கேலிக்ருதே
கந்த்தானுலிப்தஸர்வாங்காய
கந்த்தலுப்த்த மதுவ்ரதாய
கந்த்தாய
கந்த்ததர்வ ராஜாய
கந்த்ர்வ ப்ரியக்ருதே
கந்த்தர்வவித்யாதத்வஜ்ஞாய
கந்த்தர்வ ப்ரதீவர்த்தனாய
ககார பீஜ நிலயாய
கங்காராய
கர்விகர்வனுதே
கந்த்தர்வகண ஸம்ஸேவ்யாய
கந்த்தர்வ வரதாயகாய 760
கந்த்தர்வாய
கந்த்த மாதாங்காய
கந்த்தர்வகுல தைவதாய
கந்த்தர்வ கர்வஸம்சேத்ரே
கந்த்தர்வ வரதர்பக்க்னே
கந்த்தர்வ ப்ரவண ஸ்வாந்தாய
கந்த்தர்வ கண ஸம்ஸ்துதாய
கந்த்தர்வார்ச்சித பாதாப்ஜாய 770
கந்த்தர்வ பயஹாரகாய
கந்தர்வபயதாய
கந்த்தர்வ ப்ரதிபாலகாய
கந்த்தர்வ கீதசரிதாய
கந்த்தர்வ ப்ரணயோத்ஸுகாய
கந்த்தர்வ கான ப்ஸ்ரவண ப்ரணயினே
கர்வபஞ்ஜநாய
கந்த்தர்வத்ராண ஸந்நத்தாய
கந்த்தர்வ ஸமரக்ஷமாய
கந்த்தர்வ ஸ்த்ரீ பிராராத்யாய
கானாய
கானபடவே 780
கச்சாய
கச்சபதயே
கச்சநாயகாய
கச்சகர்வக்னே
கச்சராஜாய
கச்சேசாய
கச்ராஜ நமஸ்க்ருதாய
கச்சப்ரியாய
கச்சகுரவே
கச்சத்ராணக்ருதோத்யமாய
கச்சப்ரபவே
கச்சசராய
கச்சப்ரிய க்ருதோத்யமாய
கச்சகீத குணாய
கச்சமர்யாதா ப்ரதிபாலகாப
கச்ச தாத்ரே
கச்சபர்த்ரே
கச்ச வந்த்யாய
குரோர் குரவே
க்ருத்ஸாய

க்ருத்ஸமதாய 800
க்ருத்ஸமதாபீஷ்ட வரப்ரதாய
கீர்வாண கீதசரிதாய
கீர்வாண கணஸேவிதாய
கீர்வாண வரதாத்ரே
கீர்வாண பயநாச க்ருதே
கீர்வாண குண ஸம்வீதாய
கீர்வாணாராதிஸூதனாய
கீர்வாணதாம்நே
கீர்வாண கோப்த்ரே
கீர்வாணகர்வனுதே
கீர்வாணார்த்தி ஹராய
கீர்வாண வரதாயகாய
கீர்வாண சரணாய
கீத நாம்னே
கீர்வாண ஸுந்தராய
கீர்வாண ப்ராணதாய
கந்த்ரே
கீர்வாணாநீக ரக்ஷகாய
குஹேஹா பூரகாய 820
கந்தமத்தாய
கீர்வாண புஷ்டிதாய
கீர்வாண ப்ரயுதத்ராத்ரே
கீதகோத்ராய
கதாஹிதாய
கீர்வாண ஸேவித பதாய
கீர்வாண ப்ரதிதாய
கலதே
கீர்வாண கோத்ர ப்ரவராய
கீர்வாண பலதாயகாய
கீர்வாண ப்ரியகர்த்ரே
கீர்வாணாகம ஸாரவிதே
கீர்வாணாகமஸம்பத்யே
கீர்வாண வ்யஸனாபஹாய

கீர்வாண ப்ரணயாய
கீதக்ரஹணோத் ஸுக
மாநஸாய
கீர்வாண ஶ்ரம ஸம்ப்பேத்ரே
கீர்வாணகு ருபூஜிதாய
க்ரஹாய
க்ரஹபதயே 840
க்ராஹாய
க்ரஹபீடா ப்ரணாசனாய
க்ரஹ ஸ்துதாய
க்ரஹாத்த்யக்ஷாய
க்ரஹேசாய
க்ரஹ தைவதாய
க்ரஹ க்ருதே
க்ரஹபார்த்ரே
க்ரஹேஶானாய
க்ரஹேஶ்வராய 850
க்ரஹாராத்த்யாய
க்ரஹத்ராத்ரே
க்ரஹ கோப்த்ரே
க்ரஹோத்கடாய
க்ரஹகீதகுணாய
க்ரந்த்த ப்ரணேத்ரே
க்ரஹ வந்திதாய
கர்விணே
கர்வீஶ்வராய
கர்வாய 860
கர்விஷ்ட்டாய
க்ர்விகர்வக்னே
கவாம் ப்ரியாய
கவாம் நாதாய
கவீஶானாய
கவாம் பதயே
கவ்யப்ரியாய

கவாம் கோப்த்ரே
கவீ ஸம்ப்த்தி ஸாதகாய
கவீ ரக்ஷண ஸந்நத்த்தாய
கவீ பயஹராய
கவீ கர்வஹராய
கோதாய
கோப்ரதாய
கோஜய ப்ரதாய
கஜாயுத பலாய
கண்ட குஞ்ஜன்மத்த
மதுவ்ரதாய
கண்டஸ்தல கலத்தான
மிலன் மத்தாலி மண்டிதாய
குடாய
குடப்ரியாய 880
கண்ட கலத்தானாய
குடாசனாய
குடாகேஶாய
குடாகேஶ ஸஹாயாய
குடலட்டுபுஜே
குடபுஜே
குடபுக்கண்யாய
குடாகேஶ வரப்ரதாய
குடாகேஶார்சிதபதாய
குடாகேஶஸகாய 890
கதாதரார்ச்சித பதாய
கதாதர வரப்ரதாய
கதாயுதாய
கதாபாணயே
கதாயுத்த்த விசாரதாய
கதக்னே
கததர்பக்க்னாய
கதகர்வ ப்ரணாசனாய
கதக்ரஸ்த பரித்ராத்ரே
கதாடம்பர கண்டகாய 900
குஹாய
குஹாக்ரஜாய
குப்தாய
குஹாசாயினே
குஹாசயாய
குஹப்ரீதிகராய
கூடாய
கூட குல்பாய
குணைகத்ருசே
கிரே 910
கீஷ்பதயே
கிரீசானாய
கீர்த்தேவீகீத ஸத்குணாய
கீர்தேவாய
கீஷ்ப்ரியாய
கீர்புவே
கீராத்மநே
கீஷ்ப்ரியங்கராய
கீர்ப்பூமயே
கீரஸஜ்ஞாய 920
கீ: ப்ரஸன்னாய
கிரீஶ்வராய
கிரீஶஜாய
கிரேஶாயினே
கிரிராஜஸுகாவஹாய
கிரிராஜார்ச்சித பதாய
கிரிராஜ நமஸ்க்ருதாய
கிரிராஜ குஹாவிஷ்டாய
கிரிராஜா பயப்ரதாய
கிரிராஜேஷ்டவரதாய 930
கிரிராஜ ப்ரபாலகாய
கிரிராஜஸுதாஸுனவே
கிரிராஜ ஜயப்ரதாய
கிரிவ்ரஜவனஸ்த்தாயினே
கிரிவ்ரஜசராய
கர்காய
கர்க ப்ரியாய

கர்க தேவாய
கர்க நமஸ்க்ருதாய
கர்க பீதிஹராய 940
கர்க வரதாய
கர்க ஸம்ஸ்துதாய
கர்க கீத ப்ரஸன்னாத்மனே
கர்காநந்தகராய
கர்க ப்ரியாய
கர்க மானப்ரதாய
கர்காரி பஞ்ஜகாய
கர்க வர்க பரித்ராத்ரே
கர்க ஸித்தி ப்ரதாயகாய
கர்க க்லானிஹராய 950
கர்க ப்ப்ரமனுதே
கர்க ஸங்கதாய
கர்காசார்யாய
கர்கமுநயே
கர்க ஸம்மான பாஜனாய
கம்பீராய
கணித ப்ரஜ்ஞாய
கணிதாகம ஸாரவிதே
கணகாய
கணகஶ்லாக்யாய 960
கணகப்ரணயோத்ஸுகாய
கணக ப்ரவண ஸ்வாந்தாய
கணிதாய
கணிதாகமாய
கத்யாய
கத்யமயாய
கத்யபத்யவித்யாவிஶாரதாய
கலலக்ன மஹாநாகாய
கலதர்சிஷே
கலன் மதாய 970
கலத்குஷ்ட்டி வ்யதாஹந்த்ரே
கலத்குஷ்ட்டி ஸுகப்ரதாய
கம்ப்பீர நாபயே
கம்ப்பீர ஸ்வராய
கம்ப்பீர லோசனாய
கம்ப்பீரகுண ஸம்பன்னாய
கம்ப்பீரகதி சோபனாய
கர்ப்ப ப்ரதாய
கர்ப்ப ரூபாய
கர்ப்பாபத்வி நிவாரகாய 980
கர்ப்பாகமன ஸம்நாஶாய
கர்ப்பதாய
கர்ப்பஶோகநுதே
கர்ப்பத்ராத்ரே
கர்ப்ப கோப்த்ரே
கர்ப்ப புஷ்டிகராய
கர்ப்பாஶ்ரயாய
கர்ப்பமயாய
கர்ப்பாமய நிவாரகாய
கர்ப்பாதாராய 990
கர்ப்பதராய
கர்ப்ப ஸந்தோஷஸாதகாய
கர்ப்பகௌரவ ஸந்தான ஸாதனாய
கர்ப்ப கர்வஹ்ருதே
கரீயஸே
கர்வனுதே
கர்வமர்தினே
கரதமர்தகாய
கரஸந்தாபசமனாய
குருராஜ்யஸுகப்ரதாய1000

गणेशनामाष्टकम् ।

विष्णुरुवाच-

गणेशश्चैकदन्तश्च हेरम्बो विघ्ननाशकः ।
लम्बोदरश् शूर्पकर्णो गजवक्त्रो गुहाग्रजः ॥ १ ॥

नामाष्टार्थं च पुत्रस्य शृणु मातर्हरप्रिये । स्तोत्राणां सारभूतं च सर्वविघ्नहरं परम् ॥ २ ॥ ज्ञानार्थवाचको गश्च णश्च निर्वाणवाचकः । तयोरीशं परं ब्रह्म गणेशं प्रणमाम्यहम् ॥ ३ ॥ एकशब्दः प्रधानार्थो दन्तश्च बलवाचकः । बलं प्रधानं सर्वस्मादेकदन्तं नमाम्यहम् ॥ ४ ॥ दीनार्थवाचको हे च रम्बः पालकवाचकः। दीनानां परिपालकं हेरम्बं प्रणमाम्यहम् ॥ ५ ॥ विपत्तिवाचको विघ्नो नाशकः खण्डनार्थकः । विपत्खण्डनकारं तं नमामि विघ्ननायकम्॥ ६ ॥ विष्णुदत्तैश्च नैवेद्यैर्यस्य लम्बोदरं पुरा । पित्रा दत्तैश्च विविधैर्वन्दे लम्बोदरं च तम् ॥ ७ ॥ शूर्पाकारौ च यत्कर्णौ विघ्नवारणकारकौ । सम्पदाज्ञानरूपौ च शूर्पकर्णं नमाम्यहम् ॥ ८ ॥ विष्णुप्रसादं मुनिना दत्तं यन्मूर्ध्नि पुष्पकम् । गजेन्द्रवक्त्रयुक्तं तं गजवक्त्रं नमाम्यहम् ॥ ९ ॥ गुहस्याग्रे च जातोऽयमाविर्भूतो हरालये । वन्दे गुहाग्रजं देवं सर्वदेवाग्रपूजितम् ॥ १० ॥ एतन्नामाष्टकं स्तोत्रं नानार्थसंयुतं शुभम् । त्रिसन्ध्यं यः पठेन्नित्यं स सुखी सर्वतो जयी ॥ ११ ॥ ततो विघ्नाः पलायन्ते वैनतेयाद् यथोरगाः । गणेश्वरप्रसादेन महाज्ञानी भवेद् ध्रुवम् ॥ १२ ॥ पुत्रार्थी लभते पुत्रं भार्यार्थी विमलां स्त्रियम् । महाजडः कवीन्द्रश्च विद्यावांश्च भवेद् ध्रुवम् ॥ १३३॥

(ब्रह्मवैवर्ते गणपतिखण्डे)

கணேஶநாமாஷ்டகம்

விஷ்ணுருவாச-

கணேஶ் சைகதந்தஶ்ச ஹேரம்போ விக்க்நநாஶகஃ
லம்போதரஶ் ஶூர்பகர்ணோ கஜவக்த்ரோ குஹாக்ரஜ:. 1.

நாமாஷ்டார்த்தம் ச புத்ரஸ்ய ஶ்ருணு மாதர் ஹரப்ரியே
ஸ்தோத்ராணாம் ஸாரபூதம் ச ஸர்வவிக்க்நஹரம் பரம். 2.

ஜ்ஞாநார்த்த வாசகோ கஶ்ச ணஶ்ச நிர்வாணவாசக:
தயோரீஶம் பரம் ப்ரம்ஹ கணேஶம் ப்ரணமாம்யஹம். 3.

ஏகஶப்த: ப்ரதாநார்த்தோ தந்தஶ்ச பலவாசக:
பலம் ப்ரதானம் ஸர்வஸ்மாத் ஏகதந்தம் நமாம்யஹம். 4.

தீநார்த்தவாசகோ ஹேச ரம்ப: பாலகவாசக:
தீநாநாம் பரிபாலகம் ஹேரம்பம் ப்ரணமாம்யஹம். 5.

விபத்திவாசகோ விக்க்நோ நாஶக: க்கண்டநார்த்தக:
விபத்க்கண்டநகாரம் தம் நமாமி விக்க்நநாயகம். 6.

விஷ்ணுதத்தைஶ்ச நைவேத்யை: யஸ்ய லம்போதரம் புரா
பித்ரா தத்தைஶ்ச விவிதைர் வந்தே லம்போதரம் ச தம். 7.

ஶூர்ப்பாகாரௌ ச யத்கர்ணௌ விக்க்நவாரண காரகௌ
ஸம்பதாஜ்ஞாநரூபௌச ஶூர்பகர்ணம் நமாம்யஹம். 8.

விஷ்ணுப்ரஸாதம் முநிநா தத்தம் யந்மூர்த்நி புஷ்பகம்
கஜேந்த்ரவக்த்ர யுக்தம் தம் கஜவக்த்ரம் நமாம்யஹம். 9.

குஹஸ்யாக்ரே ச ஜாதோऽயம் ஆவிர்ப்பூதோ ஹராலயே
வந்தே குஹாக்ரஜம் தேவம் ஸர்வதேவாக்ர பூஜிதம். 10.

ஏதந்நாமாஷ்டகம் ஸ்தோத்ரம் நாநார்த்த ஸம்யுதம் ஶுபம்
த்ரிஸந்த்யம் ய: படேந்நித்யம் ஸ ஸுகீ ஸர்வதோஜயீ. 11.

ததோ விக்க்நா: பலாயந்தே வைநதேயாத் யதோரகா:
கணேஶ்வர ப்ரஸாதேந மஹாஜ்ஞானீ பவேத் த்த்ருவம். 12.

புத்ரார்த்தீ லபதே புத்ரம் பார்யார்த்தீ விமலாம் ஸ்த்ரியம்
மஹாஜட: கவீந்த்ரஶ்ச வித்யாவாம்ஶ்ச பவேத் த்த்ருவம். 13.

விஷ்ணு கூறுகிறூர் - பார்வதி ! உன் புதல்வனுக்கு எட்டுப்பெயர்கள், சிறந்த பொருளுடையவை. கணேசர், ஏகதந்தர், ஹேரம்பர், விக்க்ந விநாசகர், லம்போதரர், சூர்பகர்ணர், கஜவக்த்ரர், குஹாக்ரஜர் என. எல்லா

இடையூறுகளையும் களைகிற அவை எல்லா ஸ்தோத்ரங்களின் ஸாரமானவை *(1-2)*

1. கணேசர் - 'க' என்பது ஞானத்தையும் 'ண' என்பது முக்தியையும் 'ஈச' என்பது அவற்றின் முழு உரிமை கொண்ட பரம்பொருளையும் குறிக்கும். ஞானமும் முக்தியும் அருள்கிற பரம்பொருள். அவரை வணங்குகிறேன் *(3)*

2. ஏகதந்தர் - ஏக - முக்கியமான, தந்த - வலிவு. எல்லாவற்றையும் விட சிறந்த முக்கியமான வலிவு. அந்தப் பெருவலிவை வணங்குகிறேன். *(4)*

3. ஹேரம்பர் - ஹே - எளியவனை ரம்ப - காப்பாற்றுபவர். அந்த எளியோரைக் காப்பாற்றுபவரை வணங்குகிறேன்.

4. விக்க்நநாஶக: - விக்க்ந - கேடு, தடை, நாசக: - சிதைத்து அப்புறப்படுத்துபவர். கேடுகளைச் சிதைத்து அப்புறப் படுத்துபவரை வணங்குகிறேன்.

5. லம்போதரர் - விஷ்ணுவும் இவரது தந்தையான சிவ பெருமானும் தந்த பலவிதப் பணியாரங்களை ஏற்றதால் சரிந்து தொங்குகிற வயிறு உடையவர். அவரை வணங்குகிறேன்.

6. ஶூர்பகர்ணர் - முறம் போன்ற இருகாதுகள் விக்கினம் அணுகாமல் தடுப்பவை. செல்வமும் பேரறிவும் வடிவானவை. அந்தக் காதுகளுள்ளவரை வணங்குகிறேன் *(8)*.

7. கஜவக்த்ரர் - விஷ்ணுவால் அளிக்கப்பெற்ற இவரது யானைத்தலை முனிவர் அளித்த பூவாக அமைந்துள்ளது. அழகியயானைத் தலையுள்ள இவரை வணங்குகிறேன் *(9)*.

8. குஹாக்ரஜர் - சிவனது இல்லத்தில் குஹனுக்கு முன் பிறந்தவர். எல்லா தேவர்களும் முன்னதாக வழிபடுகிற இவரை வணங்குகிறேன்.

இப்பொருள் பொதிந்த எட்டுப்பெயர்களையும் தினமும் மூன்று வேளைகளிலும் சொல்பவர். செல்வமும் வெற்றியும் பெறுவர். இடையூறுகள் பறந்தோடும். பேரறிவும் மக்கட்செல்வமும் நல்ல இல்லற வாழ்க்கையும் பெறுவர். ஜடனும் கவியாக வித்துவானாக ஆவான் (பிரும்மவைவர்தம்)

श्री गणेश अष्टनामावलिः

ओं ...... नमः

गणेशाय । लंबोदराय
एकदन्ताय शूर्पकर्णाय
हेरम्बाय गजवक्त्राय
विघ्ननाशकाय गुहाग्रजाय

ஸ்ரீ கணேச அஷ்டநாமாவளி

ஓம் ..... நம:

கணேஶாய லம்போதராய
ஏகதந்தாய ஶூர்பகர்ணாய
ஹேரம்பாய கஜவக்த்ராய
விக்க்நநாசகாய குஹாக்ரஜாய

गणेशदशनामस्तोत्रम्

गणाधिप नमस्तेऽस्तु उमापुत्राघनाशन ।
एकदन्तेभवक्त्रेश देव मूषकवाहन ॥
विनायकेशपुत्राव सर्वसिद्धि प्रदायक ।

கணேச தசநாமாவளி ஸ்தோத்ரம்

கணாதிப நமஸ்தே(அ)ஸ்து உமாபுத்ராக்கநாஶந
ஏகதந்தேப வக்த்ரேஶ தேவ மூஷகவாஹந.
விநாயகேஶபுத்ராவ ஸர்வஸித்த்திப்ரதாயக

गणेश दशनामावलिः

ओं .... नमः

गणाधिपाय	देवाय
उमापुत्राय	मूषकवाहनाय
अघनाशनाय	विनायकाय
एकदन्ताय	ईशपुत्राय
इभवक्त्रेशाय	सर्वसिद्धिप्रदायकाय

கணேச தஶநாமாவளி

ஓம் .... நம:

கணாதிபாய	தேவாய
உமாபுத்ராய	மூஷகவாஹநாய
அகநாஶநாய	விநாயகாய
ஏகதந்தாய	ஈஶபுத்ராய
இபவக்த்ரேஶாய	ஸர்வஸித்த்திப்ரதாயகாய

॥ श्रीः ॥

सङ्कटनाशन गणेशद्वादशनामस्तोत्रम्

नारद उवाच

प्रणम्य शिरसा देवं गौरीपुत्रं विनायकम् ।
भक्तावासं स्मरेन्नित्यमायुःकामार्थसिद्धये ॥ १ ॥

प्रथमं वक्रतुण्डं च एकदन्तं द्वितीयकम् ।
तृतीयं कृष्णपिङ्गाक्षं गजवक्त्रं चतुर्थकम् ॥ २ ॥

लम्बोदरं पञ्चमं च षष्ठं विकटमेव च ।
सप्तमं विघ्नराजं च धूम्रवर्णं तथाष्टमम् ॥ ३ ॥

नवमं फालचन्द्रं च दशमं तु विनायकम् ।
एकादशं गणपतिं द्वादशं तु गजाननम् ॥ ४ ॥

द्वादशैतानि नामानि त्रिसन्ध्यं यः पठेन्नरः ।
न च विघ्नभयं तस्य सर्वसिद्धिकरं प्रभो ॥ ५ ॥

विद्यार्थी लभते विद्यां धनार्थी लभते धनम् ।
पुत्रार्थी लभते पुत्रान्मोक्षार्थी लभते गतिम् ॥ ६॥

जपेद्गणपतिस्तोत्रं षड्भिर्मासैः फलं लभेत् ।
संवत्सरेण सिद्धिं च लभते नात्र संशयः ॥ ७ ॥

अष्टाभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च लिखित्वा यः समर्पयेत् ।
तस्य विद्या भवेत् सर्वा गणेशस्य प्रसादतः ॥ ८ ॥

ஸங்கடநாஶநகணேஶ த்வாதஶநாமஸ்தோத்திரம்

நாரத உவாச-

ப்ரணம்ய ஶிரஸாதேவம் கௌரீபுத்ரம் விநாயகம் ।
பக்தாவாஸம் ஸ்மரேந்நித்ய மாயு:காமார்த்த ஸித்த்தயே ॥ 1

ப்ரதமம் வக்ரதுண்டம் ச ஏகதந்தம் த்விதீயகம்
த்ருதீயம் க்ருஷ்ண பிங்காக்ஷம் கஜவக்த்ரம் சதுர்த்தகம் ॥ 2

லம்போதரம் பஞ்சமஞ்ச ஷஷ்ட்டம் விகடமேவச ।
ஸப்தமம் விக்நராஜஞ்ச தூம்ரவர்ணம் ததாஷ்டமம் ॥ 3

நவமம் பாலசந்த்ரஞ்ச தசமந்து விநாயகம் ।
ஏகாதசம் கணபதிம் த்வாதசந்து கஜாநகம் ॥ 4

த்வாதஶை தாநி நாமாநி த்ரிஸந்த்யம் ய: படேந்நர: ।
நச விக்க்ந பயம் தஸ்ய ஸர்வஸித்திகரம் ப்ரபோ ॥ 5

வித்யார்த்தீ லபதே வித்யாம் தநார்த்தீ லபதே தநம் ।
புத்ரார்த்தீ லபதே புத்ரான் மோக்ஷார்த்தீ லபதே கதிம் 6

ஜபேத் கணபதிஸ்தோத்ரம் ஷட்பிர்மாஸை: பலம் ஸபேத் ।
ஸம்வத்ஸரேண ஸித்த்திஞ்ச லபதே நாத்ர ஸம்சய: ॥ 7

அஷ்டாப்ப்யோ ப்ராஹ்மணேப்ப்யேச்ச லிகித்வா ய: ஸமர்பயேத் ।
தஸ்ய வித்யா பவேத் ஸர்வா கணேசஸ்ய ப்ரஸாதத: ॥ 8

सङ्कटनाशनगणेशद्वादशनामावलिः

ओं .... नमः

वक्रतुण्डाय	विघ्नराजाय
एकदन्ताय	धूम्रवर्णाय
कृष्णपिङ्गाक्षाय	फालचन्द्राय
गजवक्त्राय	विनायकाय
लम्बोदराय	गणपतये
विकटाय	गजाननाय

ஸங்கட நாஶந கணேஶத்வாதஶ நாமாவளி

வக்ரதுண்டாய	விக்க்நராஜாய
ஏகதந்தாய	தூம்ரவர்ணாய
க்ருஷ்ணபிங்காக்ஷாய	ப்பாலசந்த்ராய
கஜவக்த்ராய	விநாயகாய
லம்போதராய	கணபதேயே
விகடாய	கஜாநநாய

गणेशद्वादशनामस्तोत्रम्

सुमुखश्चैकदन्तश्च कपिलो गजकर्णकः ।
लम्बोदरश्च विकटो विघ्नराजो विनायकः ॥ (१)
धूम केतुर्गणाध्यक्षो भालचन्द्रो गजाननः
द्वादशैतानि नामानि यः पठेत् शृणुयादपि ॥ (२)
विद्यार्थी लभते विद्यां धनार्थी लभते धनम् ।
इष्टकामं तु कामार्थी धर्मार्थी मोक्षमक्षयम् ॥ (३)
विद्यारम्भे विवाहे च प्रवेशे निर्गमे तथा ।
सङ्ग्रामे सङ्कटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते ॥ (४)

ஸ்ரீ கணேஶ த்வாதஶ நாம ஸ்தோத்ரம்

ஸுமுகஶ்சைக தந்தஶ்ச கபிலோ கஜகர்ணக: ।
லம்போதரஶ்ச விகடோ விக்க்நராஜோ விநாயக: ॥ (1)

தூமகேதுர் கணாத்த்யக்ஷோ ப்பாலசந்த்ரோ கஜாநந: ।
த்வாதஶைதாநி நாமாநி ய: படேத் ஶ்ருணுயாதபி ॥ (2)

வித்யார்த்தீ லபதே வித்யாம் தநார்த்தீ லபதே தநம் ।
இஷ்டகாமம் து காமார்த்தீ தர்மார்த்தீ மோக்ஷமக்ஷயம் ॥(3)

வித்யாரம்பே விவாஹே ச ப்ரவேஶே நிர்கமே ததா ।
ஸங்க்ராமே ஸங்கடே சைவ விக்க்நஸ்தஸ்ய ந ஜாயதே ॥ (4)

ஸுமுகர், ஏகதந்தர், கபிலர், கஜகர்ணகர், லம்போதரர். விகடர், விக்க்நராஜர், விநாயகர், தூமகேது, கணாத்த்யக்ஷர், பாலசந்த்ரர், கஜாநநர், என ஸ்ரீ கணேசரது பன்னிரு திருநாமங்கள். இவற்றைப் படிப்பவரும், கேட்பவரும், கல்வி, செல்வம், இன்பமனைத்தும் விரும்பியவாறு பெறுவர். கல்வி திருமணம், புதுமனை புகுதல், பிரயாணம், முதலியவை தொடங்கு முன்னர் சொல்ல அவை இனிது நிறைவுறும். தடை நேராது.

श्री गणेश द्वादशनामावलिः

ओं ..... नमः

सुमुखाय	विघ्नराजाय
एकदन्ताय	विनायकाय
कपिलाय	धूमकेतवे
गजकर्णकाय	गणाध्यक्षाय
लम्बोदराय	भालचन्द्राय
विकटाय	गजाननाय

ஸ்ரீகணேஶத்வாதஶ நாமாவளி

ஓம் .... நம:

ஸுமுகாய
ஏகதந்தாய
கபிலாய
கஜகர்ணகாய
லம்போதராய
விகடாய
விக்க்ந ராஜாய
விநாயகாய
தூமகேதவே
கணாத்த்யக்ஷாய
ப்பாலசந்த்ராய
கஜானனாய (12)

गणेश पञ्चदशनामावलिः

ओं ..... नमः

श्रीगणेशाय
विघ्नराजाय
आखुवाहनाय
हेरम्बाय
कामारिसूनवे
लम्बोदराय
गौरीसुताय
गणनायकाय
स्थूलकर्णाय
स्कन्दाग्रजाय
पाशहस्ताय
गजवक्त्राय
विघ्नहर्त्रे
सर्वेश्वराय
गणाधिपाय

ஸ்ரீ கணேஶ பஞ்சதஶ நாமாவளி

ஓம் ..... நம:

ஸ்ரீ கணேஶாய
விக்க்நராஜாய
ஆகுவாஹநாய
ஹேரம்பாய
காமாரிஸூநவே
லம்போதராய
கௌரீஸுதாய
கணநாயகாய
ஸ்த்தூலகர்ணாய
ஸ்கந்தாக்ரஜாய
பாஶஹஸ்தாய
கஜவக்த்ராய
விக்க்நஹர்த்ரே
ஸர்வேஶ்வராய
கணாதிபாய (15)

॥ श्रीगणपतिषोडशनामस्तोत्रम् ॥

सुमुखश्चैकदन्तश्च कपिलो गजकर्णकः ।
लम्बोदरश्च विकटो विघ्नराजो विनायकः ॥
धूमकेतुर्गणाध्यक्षो भालचन्द्रो गजाननः ।
वक्रतुण्डश्शूर्पकर्णो हेरम्बः स्कन्दपूर्वजः ॥

षोडशैतानि नामानि यः पठेच्छृणुयादपि ।
विद्यारम्भे विवाहे च प्रवेशे निर्गमे तथा ।
सङ्ग्रामे सर्वकार्येषु विघ्नस्तस्य न जायते ॥

ஸ்ரீ கணபதி ஷோடசநாம ஸ்தோத்திரம்

ஸுமுகஶ் சைகதந்தஶ் ச கபிலோ கஜகர்ணக:
லம்போதரஶ்ச விகடோ விக்க்நராஜோ விநாயக:

தூமகேதுர் கணாத்த்யக்ஷ: பாலசந்த்ரோ கஜாநந:
வக்ரதுண்டஶ் ஶூர்பகர்ணோ ஹேரம்ப: ஸ்கந்தபூர்வஜ:

ஷோடஶைதாநி நாமாநி ய: படேத் ஶ்ருணுயாதபி
வித்யாரம்ப்பே விவாஹே ச ப்ரவேஶே நிர்கமே ததா
ஸங்க்ராமே ஸர்வகார்யேஷு விக்க்நஸ் தஸ்ய ந ஜாயதே.

ஸுமுகர், ஏகதந்தர், கபிலர், கஜகர்ணகர், லம்போதரர், விகடர், விக்னராஜர், விநாயகர், தூமகேது, கணாத்த்யக்ஷர் பாலசந்த்ரர், கஜானனர், வக்ரதுண்டர், சூர்ப்பகர்ணர். ஹேரம்பர், ஸ்கந்த பூர்வஜர், என்று பெயர்கள் வாய்ந்தவர் ஸ்ரீ மஹாகணபதி. கல்வியைத் தொடங்கும் பொழுதும், திருமணத்திலும், புதுமனை புகும்போதும், பயணத்திலும், போரிலும், எல்லா நற்செயல்களிலும் இந்தப் பதினறு பெயர்களை நினைத்துச் செயலாற்றுகிறவனுக்கு எவ்வகையான தடையும் தலை காட்டாது.

श्री गणेश षोडशनामावलिः

ओं .... नमः

सुमुखाय	धूमकेतवे
एकदन्ताय	गणाध्यक्षाय
कपिलाय	भालचन्द्राय
गजकर्णकाय	गजाननाय
लम्बोदराय	वक्रतुण्डाय
विकटाय	शूर्पकर्णाय
विघ्नराजाय	हेरम्बाय
विनायकाय	स्कन्दपूर्वजाय

ஶ்ரீகணேஶ ஷோடஶநாமாவளி

ஓம் ... நம:

ஸுமுகாய	தூமகேதவே
ஏகதந்தாய	கணாத்த்யக்ஷாய
கபிலாய	ப்பாலசந்த்ராய
கஜகர்ணகாய	கஜாநநாய
லம்போதராய	வக்ரதுண்டாய
விகடாய	ஶூர்பகர்ணாய
விக்க்நராஜாய	ஹேரம்பாய
விநாயகாய	ஸ்கந்த பூர்வஜாய

गणेश एकविंशति नामावलिः

ओं .... नमः

पञ्चास्यगणपतये	विद्यागणपतये
महागणपतये	विघ्नगणपतये
धीरगणपतये	दुरितगणपतये
विष्वक्सेनगणपतये	कामितार्थप्रदगणपतये
आमोदगणपतये	संमोहगणपतये
प्रमोदगणपतये	विष्णुगणपतये
रुद्रगणपतये	ईशगणपतये

गजास्यगणपतये
उच्छिष्टगणपतये
सर्वसिद्धिगणपतये
ब्रह्मगणपतये
वीरगणपतये
ज्ञानगणपतये
कन्दर्पगणपतये

கணபதி ஏகவிம்சதி நாமாவளி

ஓம் ..... நம:

பஞ்சாஸ்ய கணபதயே
மஹாகணபதயே
தீரகணபதயே
விஷ்வக்ஸேன கணபதயே
ஆமோத கணபதயே
ப்ரமோத கணபதயே
ருத்ரகணபதயே
வித்யாகணபதயே
விக்நகணபதயே
துரிதகணபதயே
காமிதார்த்த ப்ரத கணபதயே
ஸம்மோஹ கணபதயே
விஷ்ணு கணபதயே
ஈமகணபதயே
கஜாஸ்யகணபதயே
ஸர்வஸித்தி கணபதயே
வீர கணபதயே
கந்தர்ப்ப கணபதயே
உச்சிஷ்ட கணபதயே
ப்ரம்ஹ கணபதயே
ஜ்ஞாநகணபதயே நம:

गणेश एकविंशति नामावलिः

ओं ....नमः

गणाधिपाय
पाशाङ्कुशधराय
आखुवाहनाय
विनायकाय
ईशपुत्राय
सर्वसिद्धिप्रदाय
एकदन्ताय
इभवक्त्राय
मूषिकवाहनाय
कुमारगुरवे
कपिलवर्णाय
ब्रह्मचारिणे
मोदकहस्ताय
सुरश्रेष्ठाय
गजनासिकाय
कपित्थफलप्रियाय
गजमुखाय
सुप्रसन्नाय
सुराग्रजाय
उमापुत्राय
स्कन्दप्रियाय

கணேஶ ஏகவிம்ஶதி நாமாவளி

கணாதிபாய	ப்ரம்மசாரிணே
பாஶாங்குஶ தராய	மோதகஹஸ்தாய
ஆகுவாஹநாய	ஸுரஶ்ரேஷ்ட்டாய
விநாயகாய	கஜநாஸிகாய
ஈஶபுத்ராய	கபித்த பலப்ரியாய
ஸர்வஸித்த்திப்ரதாய	கஜமுகாய
ஏகதந்தாய	ஸுப்ரஸன்னாய
இபவக்த்ராய	ஸுராக்ரஜாய
மூஷிக வாஹநாய	உமாபுத்ராய
குமார குருவே	ஸ்கந்தப்ரியாய
கபிலவர்ணாய	

गणेश - एकविंशतिनामावलिः

ओं .. नमः

उमापुत्राय	द्वैमातुराय	गजाननाय
हेरम्बाय	चिरन्तनाय	गण्डगलन्मदाय
लंबोदराय	कपिलाय	शङ्करप्रियाय
द्विरदाननाय	विष्णुस्तुताय	भृङ्गराजत्कटाय
धूमकेतवे	अमलाय	अर्जुनदन्ताय
बृहते	महते	अर्कप्रभाय
अपवर्गप्रदाय	सिन्दूराय	श्रीमहागणपतये

கணேச ஏக விம்ஶதிநாமாவளி

ஓம்.... நம:

உமாபுத்ராய	த்வைமாதுராய	கஜாநநாய
ஹேரம்பாய	சிரந்தநாய	கண்டகலன்மதாய
லம்போதராய	கபிலாய	சங்கரப்ரியாய
த்விரதாநநாய	விஷ்ணுஸ்துதாய	ப்ருங்கராஜத்கடாய
தூமகேதவே	அமலாய	அர்ஜுநதந்தாய
ப்ருஹதே	மஹதே	அர்க்கப்ரபாய
அபவர்கப்ரதாய	ஸிந்தூராய	ஸ்ரீ மஹாகணபதயே

गणेश एकविंशतिनामावलिः

ओं .. नमः

सुमुखाय	वक्रतुण्डाय	वटवे
गणाधिपाय	गुहाग्रजाय	सुराग्रजाय
उमापुत्राय	एकदन्ताय	भालचन्द्राय
गजाननाय	विकटाय	हेरम्बाय
लम्बोदराय	कपिलाय	चतुर्भुजाय
हरसूनवे	गजदन्ताय	विनायकाय
गजकर्णाय	विघ्नराजाय	सर्वेश्वराय

கணேச ஏகவிம்ஶதி நாமாவளி

ஓம் ... நம:

ஸுமுகாய	வக்ரதுண்டாய	வடவே
கணாதிபாய	குஹாக்ரஜாய	ஸுராக்ரஜாய
உமாபுத்ராய	ஏகதந்தாய	பாலசந்த்ராய
கஜாநநாய	விகடாய	ஹேரம்பாய
லம்போதராய	கபிலாய	சதுர்ப்புஜாய
ஹரஸூநவே	கஜதந்தாய	விநாயகாய
கஜகர்ணகாய	விக்க்நராஜாய	ஸர்வேஶ்வராய

श्रीगणेश - एकविंशतिनामावलिः

ओं...नमः

गणञ्जयाय	अमोघसिद्धये	आशापूरकाय
गणपतये	अमिताय	वरदाय
हेरम्बाय	मन्त्राय	शिवाय
धरणीधराय	चिन्तामणये	काश्यपाय
महागणपतये	निधये	नन्दनाय
लक्षप्रदाय	सुमङ्गलाय	वाचासिद्धाय
क्षिप्रप्रसादनाय	बीजाय	दुण्ढिविनायकाय

ஸ்ரீ கணேஶ ஏகவிம்ஶதி நாமாவளிঃ

ஓம்... நமঃ

கணஞ்ஜயாய	அமோகஸித்த்தயே	ஆஶாபூரகாய
கணபதயே	அமிதாய	வரதாய
ஹேரம்பாய	மந்த்ராய	ஶிவாய
தாணீத்ராய	சிந்தாமணயே	காஶ்யபாய
மஹாகணபதயே	நிதயே	நந்தநாய
ரலக்ஷப்ரதாய	ஸுமங்கலாய	வாசாஸித்த்தாய
க்ஷிப்ரப்ரஸாதநாய	பீஜாய	டுண்ட்டி விநாயகாய

(ஸ்தோத்திரம் ஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்திரத்தின் முடிவில்)

गणेश-अष्टविंशतिनामावलिः

पार्वतीनन्दनाय	विनायकाय	शूर्पकर्णाय
गणेशाय	पाशाङ्कुशधराय	भालचन्द्राय
जगत्कर्त्रे	हेरम्बाय	नागाभरणाय
जगत्पालाय	स्थूलकण्ठाय	चिरन्तनाय
उमापुत्राय	स्कन्दाग्रजाय	स्थूलोष्ठाय
विकटाय	पाशहस्ताय	कपिलाय
गुणनिधये	ब्रह्मचारिणे	शिवप्रियाय
महनीयाय	सुमुखाय	सर्वमङ्गलकारणाय
नादाय	एकदन्ताय	
उदारकीर्तये	विघ्नहर्त्रे	

கணேஶ அஷ்டாவிம்ஶதிநாமாவளி

ஓம் ... நமঃ

பார்வதீ நந்தனுய	மஹநீயாய
கணேஶாய	நாதாய
ஜகத்கர்த்ரே	உதாரகீர்த்தயே
ஜகத் பாலாய	விநாயகாய
உமாபுத்ராய	பாஶாங்குஶ தராய
விகடாய	ஹேரம்பாய
குணநிதயே	ஸ்தூலகண்ட்டாய

ஸ்கந்தாக்ரஜாய
பாஶஹஸ்தாய
ப்ரம்ஹசாரிணே
ஸுமுகாய
ஏகதந்தாய
விக்க்ன ஹர்த்ரே
ஶூர்பகர்ணாய
ப்பாலசந்திராய
நாகாபரணாய
சிரந்தனாய
ஸ்தூலோஷ்ட்டாய
கபிலாய
சிவப்ரியாய
ஸர்வமங்கள காரணாய

मूषिकवाहन शतनामस्तोत्रम्

मूषिकवाहन मोदकहस्त चामरकर्ण विलम्बितसूत्र ।
वामनरूप महेश्वरपुत्र विघ्न विनायकपाद नमस्ते ॥ १ ॥

देवदेवसुतं देवं जगद्विघ्नविनाशकम् ।
हस्तिरूपं महाकायं सूर्यकोटिसमप्रभम् ॥ २ ॥

वामनं जटिलं कान्तं ह्रस्वग्रीवं महोदरम् ।
धूम्रसिन्दूरयुग्गण्डं विकटं प्रकटोत्कटम् ॥ ३ ॥

एकदन्तं प्रलम्बोष्ठं नागयज्ञोपवीतिनम् ।
त्र्यक्षं गजमुखं कृष्णं सुकृतं रक्तवाससम् ॥ ४ ॥

दन्तपाणिं च वरदं ब्रह्मण्यं ब्रह्मचारिणम् ।
पुण्यं गणपतिं दिव्यं विघ्नराजं नमाम्यहम् ॥ ५ ॥

देवं गणपतिं नाथं विश्वस्याग्रे तु गामिनम् ।
देवानामधिकं श्रेष्ठं नायकं सुविनायकम् ॥ ६ ॥

नमामि भगवन्तं तं अद्भुतं गणनायकम् ।
वक्रतुण्ड प्रचण्डाय उग्रतुण्डाय ते नमः । ७

चण्डाय गुरु चण्डाय चण्डचण्डाय ते नमः ।
मदोन्मत्तप्रमत्ताय नित्यमत्ताय ते नमः ॥ ८

उमासुतं नमस्यामि गङ्गापुत्राय ते नमः ।
ओङ्काराय वषट्कार स्वाहाकाराय ते नमः ॥ ९

मन्त्रमूर्ते महायोगिन् जातवेदो नमो नमः ।
पर्शुपाशकहस्ताय गजहस्ताय ते नमः ॥ १०

मेघाय मेघवर्णाय मेघेश्वर नमो नमः ।
घोराय घोररूपाय घोरघोराय ते नमः ॥ ११

पुराण पूर्वपूज्याय पुरुषाय नमो नमः ।
मदोत्कट नमस्तेऽस्तु नमस्ते चण्डविक्रम ॥ १२

विनायक नमस्तेऽस्तु नमस्ते भक्तवत्सल ।
भक्तप्रियाय शान्ताय महातेजस्विने नमः ॥ १३

यज्ञाय यज्ञहोत्रे च यज्ञेशाय नमो नमः ।
नमस्ते शुक्ल भस्माङ्ग शुक्लमाल्यधराय च ॥ १४ ॥

मदक्लिन्न कपोलाय गणाधिपतये नमः ।
रक्तपुष्पप्रियायाथ रक्तचन्दनभूषित ॥ १५

अग्निहोत्राय शान्ताय अपराजय्य ते नमः ।
आखुवाहन देवेश एकदन्ताय ते नमः ॥ १६

शूर्पकर्णाय शूराय दीर्घदन्ताय ते नमः ।
विघ्नं हरतु देवेशः शिवपुत्रो विनायकः ॥ १७

इति मूषिकवाहस्य स्तोत्रं सर्वार्थसाधकम् ।
सर्वमङ्गलमाङ्गल्यं सर्वपापप्रणाशनम् ।
सर्वकामप्रदं पुंसां पठतां शृण्वतामपि ॥ १८

மூஷிகவாஹன ஶதநாம ஸதோத்ரம்

மூஷிகவாஹன மோதகஹஸ்த சாமர கர்ண விலம்பிதஸூத்ர.
வாமநரூப மஹேஶ்வரபுத்ர விக்க்ந விநாயக பாத நமஸ்தே। (1)

தேவதேவஸுதம் தேவம் ஜகத்விக்க்னவிநாயகம்
ஹஸ்திரூபம் மஹாகாயம் ஸூர்ய கோடிஸமப்ரபம் (2)

வாமநம் ஜடிலம் காந்தம் ஹ்ரஸ்வக்ரீவம் மஹோதரம்
தூம்ரஸிந்தூரயுக்கண்டம் விகடம் ப்ரகடோத்கடம் (3)

ஏகதந்தம் ப்ரலம்போஷ்ட்டம் நாகயஜ்ஞோபவீதிநம்
த்ர்யக்ஷம் கஜமுகம் க்ருஷ்ணம் ஸுக்ருதம் ரக்தவாஸஸம் (4)

தந்தபாணிம் ச வரதம் ப்ரம்ஹண்யம் ப்ரம்ஹசாரிணம்.
புண்யம் கணபதிம் திவ்யம் விக்க்நராஜம் நமாம்யஹம் (5)

தேவம் கணபதிம் நாதம் விஶ்வஸ்யாக்ரே து காமிநம்
தேவாநா மதிகம் ஶ்ரேஷ்ட்டம் நாயகம் ஸுவிநாயகம் (6)

நமாமி பகவந்தம் தம் அத்ப்புதம் கணநாயகம்.
வக்ரதுண்ட ப்ரசண்டாய உக்ரதுண்டாய தே நமஃ. (7)

சண்டாய குருசண்டாய சண்டசண்டாய தே நமஃ.
மதோந்மத்த ப்ரமத்தாய நித்யமத்தாய தே நமஃ (8)

உமாஸுதம் நமஸ்யாமி கங்காபுத்ராய தே நமஃ.
ஓங்காராய வஷட்கார ஸ்வாஹாகாராய தே நமஃ. (9)

மந்த்ரமூர்த்தே மஹாயோகிந் ஜாதவேதோ நமோ நமஃ
பர்ஶுபாஶகஹஸ்தாய கஜஹஸ்தாய தே நமஃ. (10)

மேகாய மேகவர்ணாய மேகேச்வர நமோ நமஃ.
கோராய கோரரூபாய கோரகோராய தே நமஃ. (11)

புராணபூர்வபூஜ்யாய புருஷாய நமோ நமஃ.
மதோத்கட நமஸ்தேஸ்து நமஸ்தே சண்டவிக்ரம (12)

விநாயக நமஸ்தேஸ்து நமஸ்தே பக்தவத்ஸல.
பக்தப்ரியாய ஶாந்தாய மஹா தேஜஸ்விநே நமஃ. (13)

யஜ்ஞாய யஞ்ஞஹோத்ரேச யஜ்ஞேஶாய நமோ நமஃ.
நமஸ்தே ஶுக்லபஸ்மாங்க ஶுக்ல மால்யதராய ச. (14)
மதக்லிந்நகபோலாய கணாதிபதயே நமஃ.
ரக்தபுஷ்ப்ப்ரியாயாத ரக்தசந்த நபூஷித. (15)

அக்நிஹோத்ராய ஶாந்தாய அபராஜய்ய தே நமஃ.
ஆகுவாஹன தேவேச ஏகதந்தாய தே நமஃ. (16)

ஶூர்பகர்ணாய ஶூராய தீர்க்கதந்தாய தே நமஃ.
விக்க்நம் ஹரது தேவேஶ: ஶிவபுத்ரோ விநாயகஃ. (17)

இதி மூஷிகவாஹஸ்ய ஸ்தோத்ரம் ஸர்வார்த்தஸாதகம்
ஸர்வமங்கள மாங்கள்யம் ஸர்வபாப ப்ரணாஶநம்
ஸர்வகாமப்ரதம் பும்ஸாம் படதாம் ஶ்ருண்வதாமபி (18)

மூஞ்சூறுவாஹனரே! கொழுக்கட்டைக் கையரே! சாமரம்போன்ற காதுடையவரே! தொங்குகிற பூணூ-லுடையவரே! குள்ளவடிவினரே! மகேசனின் புதல்வரே! தடைசெய்பவரே! நல்வழிப்படுத்துகிற பெரியோரே! உமக்கு வணக்கம். (1)

மஹாதேவரின் புதல்வரும் தேவரும் உலகின் இடையூறுகளைக் களைபவரும் யானைவடிவினரும் பெருஞ்சரீரமுள்ளவரும் கோடி சூர்யர்களையொத்த ஒளியுள்ளவரும் (2) குள்ளரும் சடையுள்ளவரும் அழகியவரும் குறுகியகழுத்துள்ளவரும். பெருவயிறுடையவரும், புகைநிறம் கலந்த சிந்தூரம் பூசிய கன்னங்களுடையவரும், கோரவடிவிலும் மனமகிழ்ச்சி தருபவரும் உக்கிரத்தை வெளிப்படுத்துபவரும் (3) ஒற்றைக் கொம்பரும், தொங்கும் கீழுதடுள்ளவரும், பாம்பைப் பூணூலாகத் தரித்தவரும், முக்கண்ணரும், யானை முகத்தவரும், மனத்தைக்கவர்பவரும், நற்செயல்புரிபவரும், செந்நிற ஆடை அணிந்தவரும் (4) ஒற்றைக்கொம்பைக் கையில் ஏந்தியவரும், விரும்பியதைத் தருபவரும், வேதம், வேத மோதும் அந்தணர், தவம் இவற்றிற்கு உதவுபவரும், பிரும்ம சாரியும். புண்யமே வடிவானவரும் தெய்வத்தன்மை நிரம்பியவரும், விக்கினங்களனைத்தும் வசத்தில் கொண்டவருமான கணபதிக்கு நமஸ்காரம் (5) கணங்களின் தலைவரும் உலகின் நாதரும் எதற்கும் முன் நிற்பவரும், தேவர்களைவிடசக்திமிகுந்த சிறந்த தலைவரும் தனக்குமேல் ஒருதலைவனில்லாதவரும் (6) பகவானும் வியக்கத் தக்கவருமான கணநாதரை வணங்குகிறேன்.

வளைந்த துதிக்கையுடையவரும் உக்கிரத்தோற்ற முள்ளவரும், உக்கிரரும் உக்கிரர்களின் குருவும், உக்கிரர்களைவிட உக்கிரரும், ஆனந்த வெறிகொண்டவரும்,

எப்போதும் மதம் பிடித்திருப்பவரும், உமைக்கும் கங்கைக்கும் புதல்வருமான உமக்கு நமஸ்காரம். ஓங்காரம், வஷட், ஸ்வாஹா என்ற வேள்விகளின். ஒலிவடிவினரும் (9) யந்திரவடிவினரும் பெரும் யோகியும், நடந்தது நடப்பதனைத்தையும் அறிந்த அக்கினி வடிவினரும், கோடரியும் பாசமும் ஏந்திய துதிக்கைபோன்ற பெருங்கைகள் உடையவருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (10).

மாரியாகப் பொழிபவரும் மேகநிறமுடையவரும் மேகங்களை இயக்குபவரும் பயம் தருகிறவரும் பயம்தரும் வடிவினரும், பயம் தருபவர்களுக்கும் பயம் தருபவரும் (11) மூத்தவர்களுக்கும் முதியவரும் பிரும்மா முதலானவரால் தொழப்பட்டவரும் ஆத்மாவும் மதத்தால் பயம் தருபவரும் பயங்கரமான வீர்யமுள்ளவருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (12) விநாயகரே ! அடியாரிடம் பரிவுடையவரே ! அடியாரிடம் பிரிய முள்ளவரும் சாந்தரும் பேராற்றலுள்ளவருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (13) வேள்வியாயும் வேள்வி புரிபவராயும் வேள்வியின் ஈசனுமான உமக்கு நமஸ்காரம். வெண்மையுள்ள விபூதி பூசியவரும் வெண்ணிற மாலைதரித்தவருமான உமக்கு நமஸ்காரம். (14) மதநீரால் நனைந்த கன்னமுள்ளவரும் கணங்களின் மேலாளரும், செந்நிறப்பூக்களை விரும்புவரும் செஞ்சந்தனம் பூசியவரும் அக்கினிஹோத்ர வடிவினரும் சாந்தரும் பிறரால் அடக்கமுடியாதவரும் மூஞ்சூறு வாகனரும் தேவர்தலைவரும் ஒற்றைக் கொம்பரும், முறம் போன்ற காதுடையவரும், சூரரும் நீண்ட தந்தமுடையவருமான உமக்கு நமஸ்காரம். சிவகுமாரரும் சிறந்த நாயகருமான கணேசர் இடையூறுகளைப் போக்கட்டும்.

மூஷிகவாஹனரின் இந்த ஸ்தோத்திரத்தைச் சொன்னாலும் கேட்டாலும் விரும்பியதனைத்தும் நிறைவேறும். மங்களம் நிரம்பும். பாபம்நீங்கும். — **பிரும்மாண்ட புராணத்திலிருந்து**

मूषिकवाहन शतनामावलिः

ओं .., नमः

मूषिकवाहनाय		त्र्यक्षाय	
मोदकहस्ताय		गजमुखाय	
चामरकर्णाय		कृष्णाय	
विलम्बितसूत्राय		सुकृताय	
वामनरूपाय		रक्तवाससे	३०
महेश्वरपुत्राय		दन्तपाणये	
विघ्नाय		वरदाय	
विनायकपादाय		ब्रह्मण्याय	
देवदेवसुताय		ब्रह्मचारिणे	
देवाय	१०	पुण्याय	
जगद्विघ्नविनाशकाय		गणपतये	
हस्तिरूपाय		दिव्याय	
महाकायाय		विघ्नराजाय	
सूर्यकोटिसमप्रभाय		विश्वस्य नाथाय	
वामनाय		अग्रे गामिने	४०
जटिलाय		देवानामधिकाय	
कान्ताय		श्रेष्ठाय	
ह्रस्वग्रीवाय		नायकाय	
महोदराय		सुविनायकाय	
धूम्रसिन्दूर युग्गण्डाय	२०	भगवते	
विकटाय		अद्भुताय	
प्रकटोत्कटाय		गणनायकाय	
एकदन्ताय		वक्रतुण्डाय	
प्रलम्बोष्ठाय		प्रचण्डाय	
नागयज्ञोपवीतिने		उग्रतुण्डाय	५०

चण्डाय
गुरुचण्डाय
चण्डचण्डाय
मदोन्मत्ताय
प्रमत्ताय
नित्यमत्ताय
उमासुताय
गङ्गापुत्राय
ओङ्काराय
वषट्काराय ६०
स्वाहाकाराय
मन्त्रमूर्तये
महायोगिने
जातवेदसे
पर्शुपाशकहस्ताय
गजहस्ताय
मेघाय
मेघवर्णाय
मेघेश्वराय
घोराय ७०
घोररूपाय
घोर घोराय
पुराणाय
पूर्वपूज्याय
पुरुषाय
मदोत्कटाय
चण्डविक्रमाय
विनायकाय
भक्तवत्सलाय
भक्तप्रियाय ८०
शान्ताय
महातेजस्विने
यज्ञाय
यज्ञहोत्रे
यज्ञेशाय
शुक्लभस्माङ्गाय
शुक्लमाल्यधराय
मदक्लिन्नकपोलाय
गणाधिपतये
रक्तपुष्पप्रियाय ९०
रक्तचन्दनभूषिताय
अग्निहोत्राय
अपराजय्याय
आखुवाहनाय
देवेशाय
शूर्पकर्णाय
शूराय
दीर्घदन्ताय
शिवपुत्राय
विनायकाय १००

மூஷிகவாஹனஶத நாமாவளி

மூஷிகவாஹநாய
மோதகஹஸ்தாய
சாமரகர்ணாய
விலம்பிதஸூத்ராய
வாமநரூபாய
மஹேஶ்வரபுத்ராய
விக்நாய
விநாயகபாதாய
தேவதேவஸுதாய
தேவாய 10
ஜகத்விக்நவிநாஶாய
ஹஸ்திரூபாய
மஹாகாயாய
ஸூர்ய கோடிஸமப்ரபாய
வாமநாய
ஜடிலாய
காந்தாய
ஹ்ரஸ்வக்ரீவாய
மஹோதராய
தூம்ரஸிந்தூரயுக்கண்டாய20
விகடாய
ப்ரகடோத்கடாய
ஏகதந்தாய
ப்ரலம்போஷ்ட்டாய
நாகயஜ்ஞோபவீதிநே
த்ர்யக்ஷாய
கஜமுகாய
க்ருஷ்ணாய
ஸுக்ருதாய
ரக்தவாஸஸே 30
தந்தபாணயே
வரதாய
ப்ரம்ஹண்யாய
ப்ரம்ஹசாரிணே
புண்யாய
கணபதயே
திவ்யாய
விக்நராஜாய
விஶ்வஸ்ய நாதாய
அக்ரே காமிநே 40
தேவாநாமதிகாய
ஶ்ரேஷ்ட்டாய
நாயகாய
ஸுவிநாயகாய
பகவதே
அத்ப்புதாய
கணநாயகாய
வக்ரதுண்டாய
ப்ரசண்டாய
உக்ரதுண்டாய 50
சண்டாய
குருசண்டாய
சண்டசண்டாய
மதோன்மத்தாய
ப்ரமத்தாய
நித்யமத்தாய
உமாஸுதாய
கங்காபுத்ராய
ஓங்காராய
வஷட்காராய 60
ஸ்வாஹாகாராய
மந்த்ரமூர்த்தயே
மஹாயோகிநே
ஜாதவேதஸே
பர்ஶுபாஶகஹஸ்தாய
கஜஹஸ்தாய

மேகாய
மேகவர்ணாய
மேகேஶ்வராய
கோராய 70
கோரரூபாய
கோரகோராய
புராணாய
பூர்வபூஜ்யாய
புருஷாய
மதோத்கடாய
சண்டவிக்ரமாய
விநாயகாய
பக்தவத்ஸலாய
பக்தப்ரியாய 80
ஶாந்தாய
மஹாதேஜஸ்விநே
யஜ்ஞாய
யஜ்ஞஹோத்ரே
யஜ்ஞேஶாய
ஶுக்லபஸ்மாங்காய
ஶுக்லமால்யதராய
மதக்லின்னகபோலாய
கணாதிபதயே
ரக்தபுஷ்பப்ரியாய 90
ரக்தசந்தனபூஷிதாய
அக்நிஹோத்ராய
அபராஜய்யாய
ஆகுவாஹநாய
தேவேஶாய
ஶூர்பகர்ணாய
ஶூராய
தீர்க்கதந்தாய
ஶிவபுத்ராய
விநாயகாய 100

॥ श्रीः ॥

॥ श्री विनायक अष्टोत्तरशतनामावलिः ॥

ओं ... नमः

विनायकाय
विघ्नराजाय
गौरीपुत्राय
गणेश्वराय
स्कन्दाग्रजाय
अव्ययाय
पूताय
दक्षाय
अध्यक्षाय
द्विजप्रियाय १०
अग्निगर्वच्छिदे
इन्द्रश्रीप्रदाय
वाणीप्रदायकाय
सर्वसिद्धिप्रदाय
शर्वतनयाय
शर्वरीप्रियाय
सर्वात्मकाय
सृष्टिकर्त्रे
देवानीकार्चिताय
शिवाय २०

सिद्धिबुद्धिप्रदाय
शान्ताय
ब्रह्मचारिणे
गजाननाय
द्वैमातुराय
मुनिस्तुत्याय
भक्तविघ्नविनाशनाय
एकदन्ताय
चतुर्बाहवे
चतुराय ३०
शक्तिसंयुताय
लम्बोदराय
शूर्पकर्णाय
हरये
ब्रह्मविदुत्तमाय
काव्याय
ग्रहपतये
कामिने
सोमसूर्याग्निलोचनाय
पाशांकुशधराय ४०
चण्डाय
गुणातीताय
निरञ्जनाय
अकल्मषाय
स्वयंसिद्धाय
सिद्धार्चितपदाम्बुजाय
बीजापूरफलासक्ताय
वरदाय
शाश्वताय
कृतिने ५०
द्विजप्रियाय
वीतभयाय
गदिने
चक्रिणे
इक्षुचापधृते
श्रीदाय
अजाय
उत्पलकराय
श्रीपतिस्तुतिहर्षिताय
कुलाद्रिभेत्त्रे ६०
जटिलाय
चन्द्रचूडाय
अमरेश्वराय
नागयज्ञोपवीतिने
कलिकल्मषनाशनाय
स्थूलकण्ठाय
स्वयंकर्त्रे
सामघोषप्रियाय
पराय
स्थूलतुण्डाय ७०
अग्रण्ये
धीराय
वागीशाय
सिद्धिदायकाय
दूर्वाबिल्वप्रियाय
कान्ताय

पापहारिणे
समाहिताय
आश्रितश्रीकराय
सौम्याय ८०
भक्तवाञ्छितदायकाय
शान्ताय
अच्युतार्च्याय
कैवल्याय
सच्चिदानन्दविग्रहाय
ज्ञानिने
दयायुताय
दान्ताय
ब्रह्मद्वेषविवर्जिताय
प्रमत्तदैत्यभयदाय ९०
व्यक्तमूर्तये
अमूर्तिमते
शैलेन्द्रतनयोत्सङ्गखेलनोत्सुकमानसाय
शंकरोत्सङ्गसततखेलनोत्सु कमानसाय
समस्तजगदाधाराय
मायिने
मूषकवाहनाय
चन्द्रचूडामणये
कान्ताय
पापहारिणे १००
समाहिताय
चिन्तामणिद्वीपपतये
परमात्मने
गजाननाय
हृष्टाय
तुष्टाय
प्रसन्नात्मने
सर्वसिद्धिप्रदायकाय नमः १०८

விநாயக அஷ்டோத்தர ஶதநாமாவளி:

விநாயகாய
விக்நராஜாய
கௌரீபுத்ராய
கணேஶ்வராய
ஸ்கந்தாக்ரஜாய
அவ்யயாய
பூதாய
தக்ஷாய
அத்த்யக்ஷாய
த்விஜப்ரியாய 10
அக்நி கர்வச்சிதே
இந்த்ர ஸ்ரீ ப்ரதாய
வாணீ ப்ரதாயகாய
ஸர்வஸித்தி ப்ரதாய
ஶர்வதநயாய
ஶர்வரீப்ரியாய
ஸர்வாத்மகாய
ஸ்ருஷ்டிகர்த்ரே
தேவாநீகார்சிதாய
ஶிவாய 20
ஸித்த்தி புத்த்திப்ரதாய
ஶாந்தாய
ப்ரஹ்மசாரிணே
கஜாநநாய
த்வைமாதுராய
முநிஸ்துத்யாய
பக்த விக்க்நவிநாஶநாய
ஏகதந்தாய

சதுர்பாஹவே
சதுராய 30
ஶக்திஸம்யுதாய
லம்போதராய
ஶூர்பகர்ணாய
ஹரயே
ப்ரஹ்மவிதுத்தமாய
காவ்யாய
க்ரஹபதயே
காமிநே
ஸோமஸூர்யாக்நிலோசநாய
பாஶாங்குஶதராய 40
சண்டாய
குணாதீதாய
நிரஞ்ஜநாய
அகல்மஷாய
ஸ்வயம் ஸித்தாய
ஸித்தார்சிதபதாம்புஜாய
பீஜாபூரப்பலாஸக்தாய
வரதாய
ஶாஶ்வதாய
க்ருதிநே 50
த்விஜப்ரியாய
வீதபயாய
கதிநே
சக்ரிணே
இக்ஷுசாபத்ருதே
ஸ்ரீ தாய
அஜாய
உத்பலகராய
ஸ்ரீபதிஸ்துதி ஹர்ஷிதாய
குலாத்ரி பேத்த்ரே 60
ஜடிலாய
சந்த்ர சூடாய
அமரேஸ்வராய
நாகயஜ்ஞோபவீதிநே,
கலிகல்மஷ நாஶநாய
ஸ்தூல கண்ட்டாய
ஸ்வயம் கர்த்ரே
ஸாமகோஷப்ரியாய
பராய
ஸ்தூலதுண்டாய 70
அக்ரண்யே
தீராய
வாகீஶாய
ஸித்த்திதாயகாய
தூர்வா பில்வப்ரியாய
காந்தாய
பாபஹாரிணே
ஸமாஹிதாய
ஆஶ்ரிதஸ்ரீகராய
ஸௌம்யாய 80
பக்தவாஞ்ச்சித தாயகாய
ஶாந்தாய
அச்யுதார்ச்யாய
கைவல்யாய
ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹாய
ஜ்ஞாநிநே
தயாயுதாய
தாந்தாய
ப்ரஹ்ம த்வேஷ விவர்ஜிதாய
ப்ரமத்த தைத்யபயதாய 90
வ்யக்தமூர்தயே
அமூர்திமதே
ஶைலேந்த்ரதநயோத்ஸங்க
கேல நோத்ஸுகமாநஸாய
ஶங்கரோத்ஸங்கஸததகேல
நோத்ஸுக மாநஸாய
ஸமஸ்த ஜகதாதாராய
மாயிநே
மூஷிகவாஹநாய
சந்த்ரசூடாமணயே
காந்தாய
பாபஹாரிணே 100

ஸமாஹிதாய
சிந்தாமணி த்வீபபதயே
பரமாத்மநே
கஜாநநாய
ஹ்ருஷ்டாய
துஷ்டாய
ப்ரஸந்நாத்மநே
ஸர்வஸித்தி ப்ரதாயகாய 108

॥ श्रीगणेशाष्टोत्तरशतनामावलिः ॥

ओं ... नमः

गजाननाय
गणाध्यक्षाय
विघ्नराजाय
विनायकाय
द्वैमातुराय
सुमुखाय
प्रमुखाय
सन्मुखाय
कृतिने
ज्ञानदीपाय १०
सुखनिधये
सुराध्यक्षाय
सुरारिभिदे
महागणपतये
मान्याय
महन्मान्याय
मृडात्मजाय
पुराणाय
पुरुषाय
पूष्णे २०
पुष्करिणे
पुण्यकृते
अग्रगण्याय
अग्रपूज्याय
अग्रगामिने
मन्त्रकृते
चामीकरप्रभाय
सर्वस्मै
सर्वोपास्याय
सर्वकर्त्रे ३०
सर्वनेत्रे
सर्वसिद्धिप्रदाय काय
सर्वसिद्धाय
सर्ववन्द्याय
महाकालाय
महाबलाय
हेरम्बाय
लम्बजठराय
ह्रस्वग्रीवाय
महोदराय ४०
मदोत्कटाय
महावीराय
मन्त्रिणे
मङ्गळदाय

प्रथमार्च्याय
प्राज्ञाय
प्रमोदाय
मोदकप्रियाय
धृतिमते
मतिमते ५०
कामिने
कपित्थ पनसप्रियाय
ब्रह्मचारिणे
ब्रह्मरूपिणे
ब्रह्मविदे
ब्रह्मवन्दिताय
जिष्णवे
विष्णुप्रियाय
भक्तजीविताय
जितमन्मथाय ६०
ऐश्वर्यदाय
गुहज्यायसे
सिद्धसेविताय
विघ्नकर्त्रे
विघ्नहर्त्रे
विश्वनेत्रे
विराजे
स्वराजे
श्रीपतये
वाक्पतये ७०
श्रीमते
शृंगारिणे
श्रितवत्सलाय
शिवप्रियाय
शीघ्रकारिणे
शाश्वताय
शिवनन्दनाय
बलोद्धताय
भक्तनिधये
भावगम्याय ८०
भवात्मजाय
महते
मङ्गळदायिने
महेशाय
महिताय
सत्यधर्मणे
सदाधाराय
सत्याय
सत्यपराक्रमाय
शुभांगाय ९०
शुभ्रदन्ताय
शुभदाय
शुभविग्रहाय
पञ्चपातकनाशिने
पार्वतीप्रियनन्दनाय
विश्वेशाय
विबुधाराध्यपदाय
वीरवराग्रगाय

कुमारगुरुवन्द्याय
कुंजरासुरभंजनाय १००
वल्लभावल्लभाय
वराभयकराम्बुजाय
सुधाकलशहस्ताय
सुधाकरकलाधराय
पञ्चहस्ताय
प्रधानेशाय
पुरातनाय
श्रीवरसिद्धिविनायकाय १०८

கணேசாஷ்டோத்தரசதநாமாவளி

ஓம்—நம:

கஜானனாய
கணாத்யக்ஷாய
விக்னராஜாய
விநாயகாய
த்வைமாதுராய
ஸுமுகாய
ப்ரமுகாய
ஸந்முகாய
க்ருதிநே
ஜ்ஞாநதீபாய 10
ஸுகநிதயே
ஸுராத்த்யக்ஷாய
ஸுராரிபிதே
மஹாகணபதயே
மாந்யாய
மஹந்மாந்யாய
ம்ருடாத்மஜாய
புராணாய
புருஷாய
பூஷ்ணே 20
புஷ்கரிணே
புண்யக்ருதே
அக்ரகண்யாய
அக்ரபூஜ்யாய
அக்ரகாமிநே
மந்த்ரக்ருதே
சாமீகரப்ரபாய
ஸர்வஸ்மை
ஸர்வோபாஸ்யாய
ஸர்வகர்த்ரே 30
ஸர்வநேத்ரே
ஸர்வஸித்திப்ரதாயகாய
ஸர்வஸித்தாய
ஸர்வவந்த்யாய
மஹாகாலாய
மஹாபலாய
ஹேரம்பாய
லம்பஜடராய
ஹ்ரஸ்வக்ரீவாய
மஹோதராய 40
மதோத்கடாய
மஹாவீராய
மந்த்ரிணே
மங்களதாய
ப்ரதமார்ச்யாய
ப்ராஜ்ஞாய
ப்ரமோதாய
மோதகப்ரியாய
த்ருதிமதே
மதிமதே 50
காமிநே
கபித்தபநஸப்ரியாய

ப்ரஹமசாரிணே
ப்ரஹ்மரூபிணே
ப்ரம்ஹவிதே
ப்ரம்ஹவந்திதாய
ஜிஷ்ணவே
விஷ்ணுப்ரியாய
பக்தஜீவிதாய
ஜிதமந்மதாய 60
ஐஶ்வர்யதாய
குஹஜ்யாயஸே
ஸித்த்தஸேவிதாய
விக்க்நகர்த்ரே
விக்க்நஹர்த்ரே
விச்வநேத்ரே
விராஜே
ஸ்வராஜே
ஸ்ரீபதயே
வாக்பதயே 70
ஸ்ரீமதே
ஶ்ருங்காரிணே
ஶ்ரிதவத்ஸலாய
ஶிவப்ரியாய
ஶீக்ரகாரிணே
ஶாஶ்வதாய
ஶிவநந்தநாய
பலோத்த்ததாய
பக்தநிதயே
பாவகம்யாய 80
பவாத்மஜாய
மஹதே
மங்கள தாயிநே
மஹேஶாய
மஹிதாய
ஸத்யதர்மணே
ஸதாதாராய
ஸத்யாய
ஸத்யபராக்ரமாய
ஶுபாங்காய 90
ஶுப்ரதந்தாய
ஶுபதாய
ஶுபவிக்ரஹாய
பஞ்சபாதகநாஶிநே
பார்வதீப்ரிய நந்தநாய
விஶ்வேஶாய
விபுதாராத்யபதாய
வீரவராக்ரகாய
குமாரகுருவந்த்யாய
குஞ்ஜராஸுரபஞ்ஜநாய 100
வல்லபாவல்லபாய
வராபயகராம் புஜாய
ஸுதாகலஶஹஸ்தாய
ஸுதாகரகலாதராய
பஞ்சஹஸ்தாய
ப்ரதாநேஶாய
புராதநாய
ஸர்வஸித்திவிநாயகாய 108

श्री वरदगणेशाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्

गणेशो विघ्नराजश्च विघ्नहर्ता गणाधिपः ।
लम्बोदरो वक्रतुण्डो विकटो गणनायकः ॥ १

गजास्यः सिद्धिदाता च खर्वो मूषकवाहनः ।
मूषको गणराजश्च शैलजानन्ददायकः ॥ २

गुहाग्रजो महातेजाः कुब्जो भक्तप्रियः प्रभुः ।
सिन्दूराभो गणाध्यक्षस्त्रिनेत्रो धनदायकः ॥ ३

वामनः शूर्पकर्णश्च धूम्रः शंकरनन्दनः ।
सर्वार्तिनाशको विघ्नः कपिलो मोदकप्रियः ॥ ४

संकष्टनाशनो देवः सुरासुरनमस्कृतः ।
उमासुतः कृपालुश्च सर्वज्ञः प्रियदर्शनः ॥ ५

हेरंबो रक्तनेत्रश्च स्थूलमूर्तिःप्रतापवान् ।
सुखदः कार्यकर्त्ता च बुद्धिदो व्याधिनाशकः ॥ ६

इक्षुदण्डप्रियः शूरः क्षमायुक्तोऽघनाशकः ।
एकदन्तो महोदारः सर्वदो गजकर्षकः ॥ ७

विनायको जगत्पूज्यः फलदो दीनवत्सलः ।
विद्याप्रदो महोत्साहो दुःखदौर्भाग्यनाशकः ॥ ८

मिष्टप्रियो भालचन्द्रो नित्यसौभाग्यवर्धनः ।
दान पूरार्द्र गंडश्च अंशको विबुधप्रियः ॥ ९

रक्तांबरधरः श्रेष्ठः सुभगो नागभूषणः ।
शत्रुध्वंसी चतुर्बाहुः सौम्यो दारिद्र्य नाशकः ॥ १०

आदिपूज्यो दयाशीलो रक्तमुण्डो महोदयः ।
सर्वगः सौख्यकृच्छुद्धः कृत्यपूज्यो बुधप्रियः ॥ ११

सर्वदेवमयः शान्तो भुक्तिमुक्तिप्रदायकः ।
विद्यावान्दानशीलश्च वेदविन्मन्त्रवित्सुधीः ॥ १२

अविज्ञातगतिर्ज्ञानी ज्ञानिगम्यो मुनिस्तुतः ।
योगज्ञो योगपूज्यश्च भालनेत्रः शिवात्मजः ॥ १३

सर्वमंत्रमयः श्रीमान् अवशो वशकारकः ।
विघ्नध्वंसी सदा हृष्टो भक्तानां फलदायकः ॥ १४
इदं स्तोत्रं गणेशस्य पठेच्च सादरं नरः ।
तस्य वांछितकामस्य सिद्धिर्भवति निश्चितम् ॥ १५

ஸ்ரீவரத கணேஶ அஷ்டோத்தரஶதநாமஸ்தோத்ரம்

கணேஶோ விக்க்நராஜஶ்ச விக்க்நஹர்தா கணாதிப:
லம்போதரோ வக்ரதுண்டோ விகடோ கணநாயக: 1

கஜாஸ்யஸ் ஸித்த்திதாதாச கர்வோ மூஷகவாஹந:
மூஷகோ கணராஜஶ்ச ஶைலஜாநந்ததாயக: 2

குஹாக்ரஜோ மஹாதேஜா: குப்ஜோ பக்தப்ரிய: ப்ரபு:
ஸிந்தூராபோ கணாத்த்யக்ஷஸத்ரிநேத்ரோ தநதாயக: 3

வாமநஶ்ஶூர்பகர்ணஶ்ச தூம்ரஶ் ஶங்கரநந்தந:
ஸர்வார்திநாஶகோ விஜ்ஞ: கபிலோ மோதகப்ரிய: 4

ஸங்கஷ்டநாஶநோ தேவ: ஸுராஸுரநமஸ்க்ருத:
உமாஸுத: க்ருபாலுஶ்ச ஸர்வஜ்ஞ: ப்ரியதர்ஶந: 5

ஹேரம்போ ரக்தநேத்ரஶ்ச ஸ்த்தூலமூர்த்தி: ப்ரதாபவான்
ஸுகத: கார்யதர்தாச புத்திதோ வ்யாதிநாஶக: 6

இக்ஷுதண்டப்ரியஶ்ஶூர: க்ஷமாயுக்தோऽகநாஶக:
ஏகதந்தோ மஹோதார: ஸர்வதோ கஜகர்ஷக: 7

விநாயகோ ஜகத்பூஜ்ய: பலதோ தீநவத்ஸல:
வித்யாப்ரதோ மஹோத்ஸாஹோ து:க்கதௌர்பாக்யநாஶக: 8

மிஷ்டப்ரியோ பாலசந்த்ரோ நித்யஸௌபாக்யவர்த்தந:
தாநபூரார்த்ரகண்டஶ்ச அம்ஶகோ விபுதப்ரிய: 9

ரக்தாம்பரதர: ஶ்ரேஷ்ட்டஸ்ஸுபகோ நாகபூஷண:
சத்ருத்த்வம்ஸீ சதுர்பாஹு: ஸௌம்யோ தாரித்ர்யநாஶக: 10

ஆதிபூஜ்யோ தயாஶீலோ ரக்தமுண்டோ மஹோதய:
ஸர்வகஸ் ஸௌக்க்யக்ருத்ச் சுத்த: க்ருத்யபூஜ்யோ புதப்ரிய: 11

ஸர்வதேவயமஶ்ஶாந்தோ புக்திமுக்திப்ரதாயக:
வித்யாவான் தாநஶீலஶ்ச வேதவிந்மந்த்ரவித்ஸுதீ: 12

அவிஜ்ஞாத கதிர்ஜ்ஞாநீ ஜ்ஞாநிகம்யோ முநிஸ்துத:
யோகஜ்ஞோ யோகபூஜ்யஶ்ச பாலநேத்ரஶ்ஶிவாத்மஜ: 13

ஸர்வமந்த்ரமய: ஸ்ரீமான் அவஶோ வஶகாரக:
விக்க்நத்த்வம்ஸீ ஸதாஹ்ருஷ்டோ பக்தாநாம் பலதாயக: 14

இதம் ஸ்தோத்ரம் கணேஶஸ்ய படேச்ச ஸாதரம் நர:
தஸ்ய வாஞ்ச்சித காமஸ்ய ஸித்திர் பவதி நிஶ்சிதம் 15

श्री वरद गणेशाष्टोत्तरशतनामावलिः

ओं... नमः

गणेशाय
विघ्नराजाय
विघ्नहर्त्रे
गणाधिपाय
लम्बोदराय
वक्रतुण्डाय
विकटाय
गणनायकाय
गजास्याय
सिद्धिदात्रे १०
खर्वाय
मूषकवाहनाय
मूषकाय
गणराजाय
शैलजानन्ददायकाय
गुहाग्रजाय
महातेजसे
कुब्जाय
भक्तप्रियाय
प्रभवे २०
सिन्दूराभाय
गणाध्यक्षाय
त्रिनेत्राय
धनदायकाय
वामनाय
शूर्पकर्णाय
धूम्राय
शंकरनन्दनाय

सर्वार्तिनाशकाय		विनायकाय	
विज्ञाय	३०	जगत्पूज्याय	
कपिलाय		फलदाय	
मोदकप्रियाय		दीनवत्सलाय	
सङ्कष्टनाशनाय		विद्याप्रदाय	६०
देवाय		महोत्साहाय	
सुरासुरनमस्कृताय		दुःखदौर्भाग्यनाशकाय	
उमासुताय		मिष्टप्रियाय	
कृपालवे		भालचन्द्राय	
सर्वज्ञाय		नित्यसौभाग्यवर्धनाय	
प्रियदर्शनाय		दानपूरार्द्रगण्डाय	
हेरम्बाय	४०	अंशकाय	
रक्तनेत्राय		विबुधप्रियाय	
स्थूलमूर्तये		रक्ताम्बरधराय	
प्रतापवते		श्रेष्ठाय	७०
सुखदाय		सुभगाय	
कार्यकर्त्रे		नागभूषणाय	
बुद्धिदाय		शत्रुध्वंसिने	
व्याधिनाशकाय		चतुर्बाहवे	
इक्षुदण्डप्रियाय		सौम्याय	
शूराय		दारिद्र्यनाशकाय	
क्षमायुक्ताय	५०	आदिपूज्याय	
अघनाशकाय		दयाशीलाय	
एकदन्ताय		रक्तमुण्डाय	
महोदाराय		महोदयाय	८०
सर्वदाय		सर्वगाय	
गजकर्षकाय		सौख्यकृते	

शुद्धाय
कृत्यपूज्याय
बुधप्रियाय
सर्वदेवमयाय
शान्ताय
भुक्तिमुक्तिप्रदायकाय
विद्यावते
दानशीलाय ९०
वेदविदे
मन्त्रविदे
सुधिये
अविज्ञातगतये
ज्ञानिने

ज्ञानिगम्याय
मुनिस्तुताय
योगज्ञाय
योगपूज्याय
भालनेत्राय १००
शिवात्मजाय
सर्वमन्त्रमयाय
श्रीमते
अवशाय
वशकारकाय
विघ्नध्वंसिने
सदाहृष्टाय
भक्तानां फलदायकाय १०८

ஸ்ரீ வரத கணேச அஷ்டோத்தரஶதநாமாவளி

ஓம்... நம:

கணேஶாய
விக்க்நராஜாய
விக்க்நஹர்த்ரே
கணாதிபாய
லம்போதராய
வக்ரதுண்டாய
விகடாய
கணநாயகாய
கஜாஸ்யாய
ஸித்த்திதாத்ரே 10
கர்வாய
மூஷகவாஹநாய
மூஷகாய
கணராஜாய
ஶைலஜாநந்ததாயகாய
குஹாக்ரஜாய

மஹாதேஜஸே
குப்ஜாய
பக்தப்ரியாய
ப்ரபவே 20
ஸிந்தூராபாய
கணாத்த்யக்ஷாய
த்ரிநேத்ராய
தனதாயகாய
வாமநாய
ஶூர்பகர்ணாய
தூம்ராய
ஶங்கரநந்தநாய
ஸர்வார்த்திநாஶகாய
விஜ்ஞாய 30
கபிலாய
மோதகப்ரியாய

ஸங்கஷ்ட நாஶநாய
தேவாய
ஸுராஸுர நமஸ்க்ருதாய
உமாஸுதாய
க்ருபாலவே
ஸர்வஜ்ஞாய
ப்ரியதர்ஶநாய
ஹேரம்பாய 40
ரக்தநேத்ராய
ஸ்த்தூலமூர்தயே
ப்ரதாபவதே
ஸுகதாய
கார்யகர்த்ரே
புத்த்திதாய
வ்யாதிநாஶகாய
இக்ஷுதண்டப்ரியாய
ஶூராய
க்ஷமாயுக்தாய 50
அகநாஶகாய
ஏகதந்தாய
மஹோதாராய
ஸர்வதாய
கஜகர்ஷகாய
விநாயகாய
ஜகத்பூஜ்யாய
பலதாய
தனவத்ஸலாய
வித்யாப்ரதாய 60
மஹோத்ஸாஹாய
து:க்கதௌர்ப்பாக்ய நாஶநாய
மிஷ்டப்ரியாய
பாலசந்த்ராய
நித்யஸௌபாக்ய வர்த்தநாய
தாநபூரார்த்ரகண்டாய
அம்சகாய
விபுதப்ரியாய
ரக்தாம்பரதராய
ஶ்ரேஷ்ட்டாய 70

ஸுபகாய
நாகபூஷணாய
ஶத்ருத்த்வம்ஸிநே
சதுர்பாஹவே
ஸௌம்யாய
தாரித்ர்யநாஶகாய
ஆதிபூஜ்யாய
தயாஶீலாய
ரக்தமுண்டாய
மஹோதயாய 80
ஸர்வகாய
ஸௌக்க்யக்ருதே
ஶுத்த்தாய
க்ருத்யபூஜ்யாய
புதப்ரியாய
ஸர்வதேவமயாய
ஶாந்தாய
புக்திமுக்திப்ரதாயகாய
வித்யாவதே
தாநஶீலாய 90
வேதவிதே
மந்த்ரவிதே
ஸுதியே
அவிஜ்ஞாதகதயே
ஜ்ஞாநிநே
ஜ்ஞாநிகம்யாய
முநிஸ்துதாய
யோகஜ்ஞாய
யோகபூஜ்யாய
பாலநேத்ராய 100
ஶிவாத்மஜாய
ஸர்வமந்த்ரமயாய
ஸ்ரீமதே
அவஶாய
வஶகாரகாய
விக்க்நத்த்வம்ஸிநே
ஸதாஹ்ருஷ்டாய
பக்தாநாம் பலதாயகாய 108

गणेशाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम् ।

ऋषिर्विघ्नेश इत्यादिनाम्नां सर्वेश्वरः शिवः ।
देवता विघ्नराजोऽत्र छन्दोऽनुष्टुप् शुभप्रदम् ॥ १ ॥

सर्वप्रत्यूहशमनं फलं शक्तिः सुधात्मिका ।
कीलकं गणनाथस्य पूजा कार्येति कामदा ॥ २ ॥

विघ्नेशो विश्ववदनो विश्वचक्षुर्जगत्पतिः ।
हिरण्यरूपः सर्वात्मा ज्ञानरूपो जगन्मयः ॥ ३ ॥

ऊर्ध्वरेता महाबाहुरमेयोऽमितविक्रमः ।
वेदवेद्यो महाकायो विद्यानिधिरनामयः ॥ ४ ॥

सर्वज्ञः सर्वगः शान्तो गजास्यो विगतज्वरः ।
विश्वमूर्तिरमेयात्मा विश्वाधारः सनातनः ॥ ५ ॥

सामगानप्रियो मन्त्री सत्त्वाधारः सुराधिपः ।
समस्तसाक्षी निर्द्वन्द्वो निर्लिप्तोऽमोघविक्रमः ॥ ६ ॥

नियतो निर्मलः पुण्यः कामदः कान्तिदः कविः ।
कामरूपी कामवेषः कमलाक्षः कलाधरः ॥ ७ ॥

सुमुखः शर्मदः शुद्धो मूषकाधिपवाहनः ।
दीर्घतुण्डधरः श्रीमाननन्तो मोहवर्जितः ॥ ८ ॥

वक्रतुण्डः शूर्पकर्णः पवनः पावनो वरः ।
योगीशो योगिवन्द्याङ्घ्रिरुमासूनुरघापहः ॥ ९ ॥

एकदन्तो महाग्रीवः शरण्यः सिद्धिसेवितः ।
सिद्धिदः करुणासिन्धुर्भगवान् भव्यविग्रहः ॥ १० ॥

विकटः कपिलो ढुण्ढिरुग्रो भीमो हरः शुभः ।
गणाध्यक्षो गणाराध्यो गणेशो गणनायकः ॥ ११ ॥
ज्योतिःस्वरूपो भूतात्मा धूम्रकेतुरनाकुलः ।
कुमारगुरुरानन्दो हेरम्बो वेदसंस्तुतः ॥ १२ ॥

नागोपवीती दुर्धर्षो बालदूर्वाङ्कुरप्रियः ।
भालचन्द्रो विश्वधामा शिवपुत्रो विनायकः १३ ॥

लीलावलम्बितवपुः पूर्णः परमसुन्दरः ।
विघ्नान्धकारमार्तण्डो विघ्नारण्यदवानलः ॥ १४ ॥

सिन्दूरवदनो नित्यो विष्णुप्रथमपूजितः ।
शरण्यदिव्यपादाब्जो भक्तमन्दारभूरुहः ॥ १५ ॥

रत्नसिंहासनासीनो मणिकुण्डलमण्डितः ।
भक्तकल्याणदोऽमेयकल्याणगुणसंश्रयः ॥ १६ ॥

एतानि दिव्यनामानि गणेशस्य महात्मनः ।
नाम्नामेकैकमेतेषां सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ १७ ॥

एकैकमेव तन्नाम् दिव्यं जप्त्वा मुनीश्वराः ।
प्रत्यूहमात्ररहितास्तिष्ठन्ति शिवपूजकाः ॥ १८ ॥
दूर्वायुग्मानि संगृह्य नूतनान्यतियत्नतः ।
पूजनीयो गणाध्यक्षो नाम्नामेकैकसंख्यया ॥ १९ ॥

கணேசாஷ்டோத்தர சதநாமஸ்தோத்திரம்.

ருஷிர் விக்க்நேஶ இத்யாதிநாம்நாம் ஸர்வேஶ்வரஃ ஶிவஃ
தேவதா விக்க்ந ராஜோ(அ)த்ர ச்சந்தோ நுஷ்ட்டுப் ஶுபப்ரதம் 1

ஸர்வப்ரத்யூஹசமநம் பலம் சக்திஸ் ஸுதாத்மிகா
கீலகம் கணநரதஸ்ய பூஜா கார்யேதி காமதா 2

விக்க்நேஶோ விஶ்வவதநோ விஶ்வசக்ஷுர் ஜகத்பதிஃ
ஹிரண்யரூபஸ் ஸர்வாத்மா ஜ்ஞாநரூபோ ஜகந்மயஃ 3

ஊர்த்த்வரேதா மஹாபாஹு ரமேயோ(அ)மிதவிக்ரமஃ
வேதவேத்யோ மஹாகாயோ வித்யா நிதிரநாமய: 4

ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வகஶ் ஶாந்தோ கஜாஸ்யோ விகதஜ்வரஃ
விஶ்வ மூர்த்தி ரமேயாத்மா விஶ்வாதாரஸ் ஸநாதநஃ 5

ஸாமகாநப்ரியோ மந்த்ரீ ஸத்யாதாரஸ் ஸுராதிப:
ஸமஸ்த ஸாக்ஷீ நிர்த்வந்த்வோ நிர்லிப்தோ (அ)மோகவிக்ரம: 6

நியதோ நிர்மல: புண்ய: காமத: காந்தித: கவி:
காமரூபீ காமவேஷ: கமலாக்ஷ: கலாதர: 7
ஸுமுகஶ்ஶர்மதஶ் ஶுத்தோ மூஷகாதிபவாஹந:
தீர்க்கதுண்டதரஶ் ஸ்ரீமாநநந்தோ மோஹவர்ஜித: 8

வக்ரதுண்டஶ் ஶூர்பகர்ண: பவந: பாவநோ வர:
யோகீஶோ யோகிவந்த்யாங்க்ரிருமா ஸூநுரகாபஹ: 9

ஏகதந்தோ மஹா க்ரீவஶ் ஶரண்யஸ் ஸித்த்திஸேவித:
ஸித்த்தித: கருணாஸிந்த்துர் பகவான் பவ்யவிக்ரஹ: 10

விகட: கபிலோ டுண்ட்டிருக்ரோ பீமோ ஹர: ஶுப:
கணாத்த்யக்ஷோ கணாராத்த்யோ கணேஶோ கணநாயக: 11

ஜ்யோதிஸ் ஸ்வரூபோ பூதாத்மா தூம்ரகேது ரநாகுல:
குமாரகுரு ராநந்தோ ஹேரம்போ வேதஸம்ஸ்துத: 12

நாகோபவீதீ துர்த்தர்ஷோ பாலதூர்வாங்குரப்ரிய:
பால சந்த்ரோ விஶ்வதாமா ஶிவபுத்ரோ விநாயக: 13

லீலாவலம்பித வபு: பூர்ண: பரமஸுந்தர:
விக்க்நாந்த்த காரமார்தண்டோ விக்க்நாரண்யதவாநல: 14

ஸிந்தூரவதநோ நித்யோ விஷ்ணுப்ரதமபூஜித:
ஶரண்ய திவ்யபாதாப்ஜோ பக்தமந்தாரபூருஹ: 15

ரத்நஸிம்ஹாஸநாஸீநோ மணிகுண்டல மண்டித:
பக்தகல்யாணதோ(அ)மேயகல்யாண குணஸம்ஶ்ரய: 16

ஏதாநி திவ்ய நாமாநி கணேஶஸ்ய மஹாத்மந:
நாம்நாமேகைக மேதேஷாம் ஸர்வஸித்த்திப்ரதாயகம் 17

ஏகைகமேவ தந்நாம திவ்யம் ஜப்த்வா முநீஶ்வரா:
ப்ரத்யூஹமாத்ரரஹிதாஸ் திஷ்ட்டந்தி ஶிவபூஜகா: 18

தூர்வாயுக்மாநி ஸங்க்ருஹ்ய நூதநாந்ய தியத்நத:
பூஜநீயோ கணாத்த்யக்ஷோ நாம்நாமேகைகஸங்க்க்யயா 19

गणेशाष्टोत्तरशतनामानि

ओं ... नमः

विघ्नेशाय
विश्ववदनाय
विश्वचक्षुषे
जगत्पतये
हिरण्यरूपाय
सर्वात्मने
ज्ञानरूपाय
जगन्मयाय
ऊर्ध्वरेतसे
महाबाहवे १०
अमेयाय
अमितविक्रमाय
वेदवेद्याय
महाकायाय
विद्यानिधये
अनामयाय
सर्वज्ञाय
सर्वगाय
शान्ताय
गजास्याय २०
विगतज्वराय
विश्वमूर्तये
अमेयात्मने
विश्वाधाराय
सनातनाय
सामगानप्रियाय
मन्त्रिणे
सत्त्वाधाराय
सुराधिपाय
समस्तसाक्षिणे ३०
निर्द्वन्द्वाय
निर्लिप्ताय
अमोघविक्रमाय
नियताय
निर्मलाय
पुण्याय
कामदाय
कान्तिदाय
कवये
कामरूपिणे ४०
कामवेषाय
कमलाक्षाय
कलाधराय
सुमुखाय
शर्मदाय
शुद्धाय
मूषिकाधिपवाहनाय
दीर्घतुण्डधराय
श्रीमते
अनन्ताय ५०
मोहवर्जिताय
वक्रतुण्डाय

शूर्पकर्णाय
पवनाय
पावनाय
वराय
योगीशाय
योगि वन्द्याङ्घ्ये
उमासूनवे
अघापहाय ६०
एकदन्ताय
महाग्रीवाय
शरण्याय
सिद्धिसेविताय
सिद्धिदाय
करुणा सिन्धवे
भगवते
भव्यविग्रहाय
विकटाय
कपिलाय ७०
ढुण्ढये
उग्राय
भीमाय
हराय
शुभाय
गणाध्यक्षाय
गणाराध्याय
गणेशाय
गणनायकाय
ज्योतिःस्वरूपाय ८०

भूतात्मने
धूम्रकेतवे
अनाकुलाय
कुमारगुरवे
आनन्दाय
हेरम्बाय
वेदसंस्तुताय
नागोपवीतिने
दुर्धर्षाय
बालदूर्वाङ्कुरप्रियाय ९०
भालचन्द्राय
विश्वधाम्ने
शिवपुत्राय
विनायकाय
लीलावलम्बितवपुषे
पूर्णाय
परमसुन्दराय
विघ्नान्धकार मार्तण्डाय
विघ्नारण्यदवानलाय
सिन्दूरवदनाय १००
नित्याय
विष्णुप्रथमपूजिताय
शरण्य दिव्यपादाब्जाय
भक्तमन्दारभूरुहाय
रत्नसिंहासनासीनाय
मणिकुण्डलमण्डिताय
भक्तकल्याणदाय
अमेयकल्याणगुणसंश्रयाय १०८

கணேசாஷ்டோத்த்ர நாமாவளி.

ஓம் .... நம:

விக்க்நேஶாய
விஶ்வவதநாய
விஶ்வசக்ஷுஷே
ஜகத்பதயே
ஹிரண்யரூபாய
ஸர்வாத்மநே
ஜ்ஞானரூபாய
ஜகந்மயாய
ஊர்த்த்வரேதஸே
மஹாபாஹவே 10
அமேயாய
அமிதவிக்ரமாய
வேதவேத்யாய
மஹாகாலாய
வித்யாநிதயே
அநாமயாய
ஸர்வஜ்ஞாய
ஸர்வகாய
ஶாந்தாய
கஜாஸ்யாய 20
விகதஜ்வராய
விஶ்வமூர்தயே
அமேயாத்மநே
விஶ்வாதாராய
ஸநாதநாய
ஸாமகாநப்ரியாய
மந்த்ரிணே
ஸத்வாதாராய
ஸுராதிபாய
ஸமஸ்தஸாக்ஷிணே 30
நிர்த்வந்த்வாய
நிர்லிப்தாய
அமோகவிக்ரமாய
நியதாய
நிர்மலாய
புண்யாய
காமதாய
காந்திதாய
கவயே
காமரூபிணே 40
காமவேஷாய
கமலாக்ஷாய
கலாதராய
ஸுமுகாய
ஶர்மதாய
ஶூத்த்தாய
மூஷகாதிபவாஹநாய
தீர்க்கதுண்டதராய
ஶ்ரீமதே
அநந்தாய 50
மோஹவர்ஜிதாய
வக்ரதுண்டாய
ஶூர்பகர்ணாய
பவநாய
பாவநாய
வராய
யோகீஶாய
யோகிவந்த்யாங்க்ரயே
உமாஸூநவே
அகாபஹாய 60
ஏகதந்தாய
மஹாக்ரீவாய

ஶரண்யாய
ஸித்த்தஸேவிதாய
ஸித்த்திதாய
கருணாஸிந்த்தவே
பகவதே
பவ்யவிக்ரஹாய
விகடாய
கபிலாய 70
டுண்ட்டயே
உக்ராய
பீமாய
ஹராய
ஶூபாய
கணாத்த்யக்ஷாய
கணாராத்த்யாய
கணேஶாய
கணநாயகாய
ஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபாய 80
பூதாத்மநே
தூம்ரகேதவே
அநாகுலாய
குமாரகுரவே
ஆநந்தாய
ஹேரம்பாய
வேதஸம்ஸ்துதாய
நாகோபவீதிநே
துர்த்தர்ஷாய
பாலதூர்வாங்குரப்ரியாய 90
பாலசந்த்ராய
விஶ்வதாம்நே
ஶிவபுத்ராய
விநாயகாய
லீலாவலம்பித வபுஷே
பூர்ணாய
பரமஸுந்தராய
விக்க்நாந்தகாரமார்தண்டாய
விக்க்நாரண்யதவாநலாய
ஸிந்தூரவதநாய 100
நித்யாய
விஷ்ணுப்ரதமபூஜிதாய
ஶரண்யதிவ்ய பாதாப்ஜாய
பக்தமந்தாரப்பூருஹாய
ரத்னஸிம்ஹாஸநாஸீநாய
மணிகுண்டலமண்டிதாய
பக்த கல்யாணதாய
அமேய கல்யாண குண ஸம்ஶ்ரயாய

அருகம்புல்லால் அர்ச்சனை செய்வது மிக நல்லது. காசியில் தங்கி மேன்மை பெற வேண்டி காசியிலுள்ள டுண்டி விநாயகரைத் தியானித்து இந்த ஸ்தோத்திரத்தைச் சொல்லி இதனுல் அர்ச்சனை செய்து वक्रतुण्ड सुराराध्य सूर्यकोटि समप्रभ। निर्विघ्नेनैव सततं काशीवासं प्रयच्छ मे என்று ப்ரார்த்திப்பர்.

गणेश अष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम् ।

गणेश्वरो गणक्रीडो महागणपतिस्तथा ।
विश्वकर्ता विश्वमुखो दुर्जयो धूर्वहो जयः ॥ १ ॥

सुरूपः सर्वनेत्राधिवासो वीरासनाश्रयः ।
योगाधिपस्तारकस्थः पुरुषो गजकर्णकः ॥ २ ॥

चित्राङ्गश्यामदशनो भालचन्द्रश्चतुर्भुजः ।
शम्भुतेजा यज्ञकायः सर्वात्मा सामबृंहितः ॥ ३ ॥

कुलाचलांसो व्योमनाभिः कल्पद्रुमवनालयः ।
निम्ननाभिः स्थूलकुक्षिः पीनवक्षा बृहद्भुजः ॥ ४ ॥

पीनस्कन्धः कम्बुकण्ठो लम्बोष्ठो लम्बनासिकः ।
सर्वावयवसम्पूर्णः सर्वलक्षणलक्षितः ॥ ५ ॥

इक्षुचापधरः शूली कान्तिकन्दलिताश्रयः ।
अक्षमालाधरो ज्ञानमुद्रावान् विजयावहः ॥ ६ ॥

कामिनीकामनः काममालिनी केलिलालितः ।
अमोघसिद्धिराधार आधाराधेयवर्जितः ॥ ७ ॥

इन्दीवरदलश्याम इन्दुमण्डलनिर्मलः ।
कर्मसाक्षी कर्मकर्ता कर्माकर्मफलप्रदः ॥ ८ ॥

कमण्डलुधरः कल्पः कपर्दी कटिसूत्रभृत् ॥
कारुण्यदेहः कपिलो गुह्यागमनिरूपितः ॥ ९ ॥

गुहाशयो गुहाब्धिस्थो घटकुम्भो घटोदरः ।
पूर्णानन्दः परानन्दो धनदो धरणीधरः ॥ १० ॥

बृहत्तमो ब्रह्मपरो ब्रह्मण्यो ब्रह्मवित्प्रियः ।
भव्यो भूतालयो भोगदाता चैव महामनाः ॥ ११ ॥

वरेण्यो वामदेवश्च वन्द्यो वज्र - निवारणः ।
विश्वकर्ता विश्वचक्षुर्हवनं हव्यकव्यभुक् ॥ १२ ॥

स्वतन्त्रस्सत्यसङ्कल्पस्तथा सौभाग्य वर्द्धनः ।
कीर्तिदः शोकहारी च त्रिवर्गफलदायकः ॥ १३ ॥

चतुर्बाहुश्चतुर्दन्तश्चतुर्थीतिथिसम्भवः ।
सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षस्सहस्रपात् ॥ १४ ॥

कामरूपः कामगतिर्द्विरदो द्वीपरक्षकः ।
क्षेत्राधिपः क्षमाभर्ता लयस्थो लड्डुकप्रियः ॥ १५ ॥

प्रतिवादिमुखस्तम्भो दुष्टचित्तप्रसादनः ।
भगवान् भक्तिसुलभो याज्ञिको याजकप्रियः ॥ १६ ॥

इत्येवं देवदेवस्य गणराजस्य धीमतः ।
शतमष्टोत्तरं नाम्नां सारभूतं प्रकीर्तितम् ॥ १७ ॥

सहस्रनाम्ना माकृष्य देवप्रोक्तं मनोहरम् ।
ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय स्मृत्वा देवं गणेश्वरम् ।
पठेत्स्तोत्रमिदं भक्त्या गणराजः प्रसीदति ॥ १८ ॥

ஸ்ரீகணேச - அஷ்டோத்தர ஶத நாம ஸ்தோத்ரம்

கணேஶ்வரோ கணக்ரீடோ மஹாகணபதிஸ்ததா
விஶ்வகர்தா விஶ்வமுகோ துர்ஜயோ தூர்வஹோ ஜய: 1

ஸுரூபஸ் ஸர்வநேத்ராதிவாஸோ வீராஸநாஶ்ரய:
யோகாதிபஸ் தாரகஸ்த்த: புருஷோ கஜகர்ணக: 2

சித்ராங்கஶ்யாமதஶநோ பாலசந்த்ரஶ் சதுர்புஜ:
ஶம்புதேஜா யஜ்ஞகாய ஸ் ஸர்வாத்மா ஸாமப்ரும்ஹித: 3

குலாசலாம்ஸோ வ்யோமநாபி: கல்பத்ருமவநாலய:
நிம்நநாபி: ஸ்த்தூலகுக்ஷி: பீநவக்ஷா ப்ருஹத்ப்புஜ: 4

பீநஸ்கந்த்த:கம்புகண்ட்டோ லம்போஷ்ட்டோ லம்பநாஸிக:
ஸர்வாவயவஸம்பூர்ணஸ் ஸர்வலக்ஷணலக்ஷித: 5

இக்ஷுசாபதரஶ்ஶூலீ காந்திகந்தளிதாச்ரய:
அக்ஷமாலாதரோ ஜ்ஞானமுத்ராவான் விஜயாவஹ: 6

காமிநீகாமந: காமமாலினீ கேலிலாலித:
அமோக ஸித்த்திராதார ஆதாராதேயவர்ஜித: 7

இந்தீவரதளஶ்யாம இந்து மண்டல நிர்மல:
கர்மஸாக்ஷீ கர்மகர்தா கர்மாகர்மபலப்ரத: 8

கமண்டலுதர: கல்ப: கபர்தீ கடிஸூத்ரப்ப்ருத்
காருண்ய தேஹ: கபிலோ குஹ்யாகமநிரூபித: 9

குஹாஶயோ குஹாப்பத்திஸ்த்தோ கடகும்ப்போ கடோதர:
பூர்ணாநந்த: பராநந்தோ தந தோ தரணீதர: 10

ப்ருஹத்தமோ ப்ரம்ஹரூபோ ப்ரம்ஹண்யோ ப்ரம்ஹவித்ப்ரிய:
பவ்யோ பூதாலயோ போகதாதா சைவ மஹாமநா: ॥ 11

வரேண்யோ வாமதேவஶ்ச வந்த்யோ வஜ்ரநிவாரண:
விஶ்வகர்தா விஶ்வசக்ஷுர்ஹவநம் ஹவ்யகவ்யபுக் 12

ஸ்வதந்த்ரஸ்ஸத்ய ஸங்கல்பஸ்ததா ஸௌபாக்ய வர்த்தந:
கீர்த்தித: ஶோகஹாரீ ச த்ரிவர்கபலதாயக: 13

சதுர்பாஹுர் சதுர்தந்தஶ் சதுர்த்தீ திதிஸம்பவ:
ஸஹஸ்ர ஶீர்ஷா புருஷஸ் ஸஹஸ்ராக்ஷஸ் ஸஹஸ்ரபாத் 14

காமரூப: காமகதிர் த்விரதோ த்வீப ரக்ஷக:
க்ஷேத்ராதிப: க்ஷமாபர்தா லயஸ்த்தோலட்டுகப்ரிய: 15

ப்ரதிவாதிமுகஸ்தம்ப்போ துஷ்டசித்தப்ரஸாதந:
பகவான் பக்திஸுலபோ யாஜ்ஞிகோயாஜகப்ரிய: 16

இத்யேவம் தேவதேவஸ்ய கணராஜஸ்ய தீமத:
சதமஷ்டோத்தரம் நாம்நாம் ஸாரபூதம் ப்ரகீர்திதம் 17
ஸஹஸ்ரநாம்நாமாக்ருஷ்ய தேவப்ரோக்தம் ஸநாதநம்

ப்ராம்ஹே முஹூர்தே உத்தாய ஸ்ம்ருத்வா தேவம் கணேஶ்வரம்
படேத் ஸ்தோத்ரமிதம் பக்த்யா கணராஜ: ப்ரஸீததி 18

गणेश - अष्टोत्तर शतनामावलिः

ओं ... नमः

गणेश्वराय
गणक्रीडाय
महागणपतये
विश्वकर्त्रे
विश्वमुखाय
दुर्जयाय
धूर्वहाय
जयाय
सुरूपाय
सर्वनेत्राधिवासाय १०
वीरासनाश्रयाय
योगाधिपाय
तारकस्थाय
पुरुषाय
गजकर्णकाय
चित्राङ्गश्यामदशनाय
भालचन्द्राय
चतुर्भुजाय
शंभुतेजसे
यज्ञकायाय २०
सर्वात्मने
सामबृंहिताय
कुलाचलांसाय
व्योमनाभये
कल्पद्रुमवनालयाय
निम्ननाभये
स्थूलकुक्षये
पीनवक्षसे
बृहद्भुजाय
पीनस्कन्धाय ३०
कंबुकण्ठाय
लंबोष्ठाय
लंबनासिकाय
सर्वावयवसंपूर्णाय
सर्वलक्षणलक्षिताय
इक्षुचापधराय
शूलिने
कान्तिकन्दलिताश्रयाय
अक्षमालाधराय
ज्ञानमुद्रावते ४०
विजयावहाय
कामिनीकामनाय
काममालिनीकेलिलालिताय
अमोघसिद्धये
आधाराय
आधाराधेयवर्जिताय
इन्दीवरदलश्यामाय
इन्दुमण्डलनिर्मलाय
कर्मसाक्षिणे
कर्मकर्त्रे ५०
कर्माकर्मफलप्रदाय
कमण्डलुधराय

कल्पाय
कपर्दिने
कटिसूत्रभृते
कारुण्यदेहाय
कपिलाय
गुह्यागमनिरूपिताय
गुहाशयाय
गुहाब्धिस्थाय ६०
घटकुंभाय
घटोदराय
पूर्णानन्दाय
परानन्दाय
धनदाय
धरणीधराय
बृहत्तमाय
ब्रह्मपराय
ब्रह्मण्याय
ब्रह्मवित्प्रियाय ७०
भव्याय
भूतालयाय
भोगदात्रे
महामनसे
वरेण्याय
वामदेवाय
वन्द्याय
वज्रनिवारणाय
विश्वकर्त्रे
विश्वचक्षुषे ८०

हवनाय
हव्यकव्यभुजे
स्वतन्त्राय
सत्यसङ्कल्पाय
सौभाग्यवर्धनाय
कीर्तिदाय
शोकहारिणे
त्रिवर्गफलदायकाय
चतुर्बाहवे
चतुर्दन्ताय ९०
चतुर्थीतिथिसंभवाय
सहस्रशीर्ष्णे पुरुषाय
सहस्राक्षाय
सहस्रपदे
कामरूपाय
कामगतये
द्विरदाय
द्वीपरक्षकाय
क्षेत्राधिपाय
क्षमाभर्त्रे १००
लयस्थाय
लड्डुकप्रियाय
प्रतिवादिमुखस्तंभाय
दुष्टचित्तप्रसादनाय
भगवते
भक्तिसुलभाय
याज्ञिकाय
याजकप्रियाय १०८

ஸ்ரீ கணேச அஷ்டோத்தர நாமாவளி

ஓம்.. நம:

கணேஸ்வராய
கணக்ரீடாய
மஹாகணபதயே
விஸ்வகர்த்ரே
விஸ்வமுகாய
துர்ஜயாய
தூர்வஹாய
ஜயாய
ஸுரூபாய
ஸர்வநேத்ராதி வாஸாய 10
வீராஸநாஸ்ரயாய
யோகாதிபாய
தாரகஸ்த்தாய
புருஷாய
கஜகர்ணகாய
சித்ராங்கஸ்யாமதஸநாய
ப்பாலசந்த்ராய
சதுர்ப்புஜாய
ப்ரும்ஹதேஜஸே
யஜ்ஞகாயாய 20
ஸர்வாத்மநே
ஸாமப்ரும்ஹிதாய
குலாசலாம்ஸாய
வ்யோமநாபயே
கல்பத்ருமவநாலயாய
நிம்நநாபயே
ஸ்த்தூல குக்ஷயே
பீநவக்ஷஸே
ப்ருஹத்ப்புஜாய
பீநஸ்கந்த்தாய 30
கம்பு கண்ட்டாய
லம்போஷ்ட்டாய
லம்பநாஸிகாய
ஸர்வாவயவஸம்பூர்ணாய
ஸர்வலக்ஷணலக்ஷிதாய
இக்ஷுசாபதாராய
ஸூலிநே
காந்திகந்தலிதாச்ரயாய
அக்ஷமாலாதராய
ஜ்ஞானமுத்ராவதே 40
விஜயாவஹாய
காமிநீகாமநாய
காமமாலிநீ கேளிலாலிதாய
அமோகஸித்த்யே
ஆதாராய
ஆதாராதேயவர்ஜிதாய
இந்தீவரதளச்யாமாய
இக்ஷுமண்டலநிர்மலாய
கர்மஸாக்ஷிணே
கர்மகர்த்ரே 50
கர்மாகர்மபலப்ரதாய
கமண்டலுதராய
கல்பாய
கபர்திநே
கடிஸூத்ரப்ப்ருதே
காருண்யதேஹாய
கபிலாய
குஹ்யாகமநிரூபிதாய
குஹாஸயாய
குஹாப்த்திஸ்த்தாய 60
கடகும்பாய
கடோதராய
பூர்ணாநந்தாய
பராநந்தாய

தந்தாய
தரணீதராய
பிருஹத்தமாய
ப்ரும்ஹபராய
ப்ரம்ஹண்யாய
ப்ரம்ஹவித்ப்ரியாய 70
பவ்யாய
பூதாலயாய
போகதாத்ரே
மஹாமநஸே
வரேண்யாய
வாமதேவாய
வந்த்யாய
வஜ்ரநிவாரணாய
விஶ்வகர்த்ரே
விஶ்வசக்ஷுஷே 80
ஹவநாய
ஹவ்யகவ்யபுஜே
ஸ்வதந்த்ராய
ஸத்யஸங்கல்பாய
ஸௌபாக்யவர்த்தநாய
கீர்திதாய
ஶோகஹாரிணே
த்ரிவர்கபலதாயகாய
சதுர்பாஹவே
சதுர்தந்தாய 90
சதுர்த்தீ திதிஸம்பவாய
ஸஹஸ்ரசீர்ஷ்ணே புருஷாய
ஸஹஸ்ராக்ஷாய
ஸஹஸ்ரபதே
காமரூபாய
காமகதயே
த்விரதாய
த்வீபரக்ஷகாய
க்ஷேத்ராதிபாய
க்ஷமாபர்த்ரே 100
லயஸ்த்தாய
லட்டுகப்ரியாய
ப்ரதிவாதிமுகஸ்தம்ப்பாய
துஷ்டசித்தப்ரஸாதநாய
பகவதே
பக்திஸுலபாய
யாஜ்ஞிகாய
யாஜகப்ரியாய 108

(ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தின் சிறந்தநாமங்களால் இது தொகுக்கப் பெற்றுள்ளது.)

गणेशाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम् ।

यम उवाच ॥

गणेश हेरम्ब गजाननेति महोदर स्वानुभवप्रकाशिन् ।
वरिष्ठ सिद्धिप्रिय बुद्धिनाथ वदन्तमेवं त्यजत प्रभीताः ॥ १ ॥

अनेकविघ्नान्तक वक्रतुण्ड स्वसंज्ञवासिंश्च चतुर्भु जेति ।
कवीश देवान्तकनाशकारिन् वदन्तमेवं त्यजत प्रभीताः ॥२ ॥

महेशसूनो गजदैत्यशत्रो वरेण्यसूनो विकट त्रिनेत्र ।
परेश पृथ्वीधर एकदन्त वदन्तमेवं त्यजत प्रभीताः ॥ ३ ॥

प्रमोद मोदेति नरान्तकारे षडूर्मिहन्तर्गजकर्ण ढुण्ढे ।
द्वन्द्वारिसिन्धो स्थिरभावकारिन् वदन्तमेवं त्यजत प्रभीताः ॥ ४ ॥

विनायक ज्ञानविघातशत्रो पराशरस्यात्मज विष्णुपुत्र ।
अनादिपूज्याखुग सर्वपूज्य वदन्तमेवं त्यजत प्रभीताः ॥ ५ ॥

वैरिञ्च्य लम्बोदर धूम्रवर्ण मयूरपालेति मयूरवाहिन् ।
सुरासुरैः सेवितपादपद्म वदन्तमेवं त्यजत प्रभीताः ॥ ६ ॥

करिन्महाखुध्वज शूर्पकर्ण शिवाजसिंहस्थ अनन्तवाह ।
दितौज विघ्नेश्वर शेषनाभे वदन्तमेवं त्यजत प्रभीताः ॥ ७ ॥

अणोरणीयो महतो महीयो रवेर्ज योगेशज ज्येष्ठराज ।
निधीश मन्त्रेश च शेषपुत्र वदन्तमेवं त्यजत प्रभीताः ॥८ ॥

वरप्रदातरदितेश्च सूनो परात्पर ज्ञानद तारवक्त्र ।
गुहाग्रज ब्रह्मप पार्श्वपुत्र वदन्तमेवं त्यजत प्रभीताः ॥ ९ ॥

सिन्धोश्च शत्रो परशुप्रपाणे शमीश पुष्पप्रिय विघ्नहारिन् ।
दूर्वाङ्कुरैरर्चित देवदेव वद न्तमेवं त्यजत प्रभीताः ॥ १० ॥

धियः प्रदातश्च शमीप्रियेति सुसिद्धिदातश्च सुशान्तिदातः ।
अमेय मायामितविक्रमेति वदन्तमेवं त्यजत प्रभीताः ॥ ११ ॥

द्विधाचतुर्थीप्रिय कश्यपाज्ञ धनप्रद ज्ञानपद प्रकाश ।
चिन्तामणे चित्तविहारकारिन् वदन्तमेवं त्यजत प्रभीताः ॥ १२ ॥

यमस्य शत्रो ह्यभिमानशत्रो विधेर्जहन्तः कपिलस्य सूनो ।
विदेह स्वानन्द अयोगयोग वदन्तमेवं त्यजत प्रभीताः ॥ १३ ॥

गणस्य शत्रो कमलस्य शत्रो समस्तभावज्ञ च भालचन्द्र ।
अनादिमध्यान्तमयप्रचारिन् वदन्त मेवं त्यजत प्रभीताः ॥ १४ ॥

विभो जगद्रूप गणेश भूमन् पुष्टेः पते आखुगतेति बोद्धः ।
कर्तश्च पातश्च तु संहरेति वदन्तमेवं त्यजत प्रभीताः ॥ १५ ॥

इदमष्टोत्तरशतं नाम्नां तस्य पठन्ति ये ।
शृण्वन्तिं तेषु वै भीताः कुरुध्वं मा प्रवेशनम् ॥ १६ ॥

(இந்த 108 நாமங்களைக் கூறுபவனை யமலோகம் அழைத்து வராதீர். இவனைப் பாசத்தால் கட்டாமல் விட்டு விடுங்கள் எனத் தூதர்களுக்கு யமன் உத்தரவிடும்போது கூறிய 108 நாமங்கள் அடங்கிய ஸ்தோத்ரமிது. யமபயம் நீங்க இதனைப் படிப்பர். இதன் ஒவ்வொரு சுலோகத்தின் நான்காவது பாதத்திலும் இந்நாமங்கள் கூறுபவனிடம் பயந்து விலகுங்கள். இவனை விட்டு விடுங்கள் वदन्तमेवं त्यजत प्रभीताः *என்ற யமனின் ஆணை உள்ளது).*

ஸ்ரீகணேஶ - அஷ்டோத்தரஶத நாம ஸ்தோத்ரம்

யம உவாச-

கணேஶ ஹேரம்ப கஜாநநேதி
மஹோதர ஸ்வாநுபவப்ரகாஶிந்.
வரிஷ்ட்ட ஸித்த்திப்ரிய புத்த்திநாத
வதந்தமேவம் த்யஜத ப்ரபீதா: 1

அநேக விக்க்நாந்தக வக்ரதுண்ட
ஸ்வஸம்ஜ்ஞவாஸிம்ஶ்ச சதுர்புஜேதி.
கவீஶ தேவாந்தக நாஶகாரின்
வதந்தமேவம் த்யஜத ப்ரபீதா: 2

மஹேஶஸூனோ கஜதைத்ய ஶத்ரோ
வரேண்ய ஸூனோ விகட த்ரிநேத்ர
பரேஶ ப்ருத்வீதர ஏகதந்த
வதந்தமேவம் த்யஜத ப்ரபீதா: 3

ப்ரமோத மோதேதி நராந்தகாரே
ஷடூர்மிஹந்தர் கஜகர்ண டுண்ட்டே
த்வந்த்வாரிஸிந்த்தோ ஸ்த்திரபாவகாரின்
வதந்தமேவம் த்யஜத ப்ரபீதா: 4

விநாயக ஜ்ஞானவிகாதஶத்ரோ
பராஶரஸ்யாத்மஜ விஷ்ணுபுத்ர
அநாதிபூஜ்யாகுக ஸர்வபூஜ்ய
வதந்தமேவம் த்யஜத ப்ரபீதா: 5

வைரிஞ்ச்ய லம்போதர தூம்ரவர்ண
மயூரபாலேதி மயூரவாஹின்
ஸுராஸுரைஸ் ஸேவிதபாதபத்ம
வதந்தமேவம் த்யஜத ப்ரபீதா: 6

கரின் மஹாகுத்வஜ ஶூர்பகர்ண
ஶிவாஜஸிம்ஹஸ்த்த அநந்தவாஹ
திதௌஜ விக்க்நேஶ்வர சேஷநாபே
வதந்தமேவம் த்யஜத ப்ரபீதா: 7

அணோரணீயோ மஹதோ மஹீயோ
ரவேர்ஜ யோகேஶஜ ஜ்யேஷ்ட்டராஜ
நிதீஶ மந்த்ரேஶ ச ஶேஷபுத்ர
வதந்தமேவம் த்யஜத ப்ரபீதா: 8

வரப்ரதாதரதிதேஶ்ச ஸூநோ
பராத்பர ஜ்ஞாநத தாரவக்த்ர
குஹாக்ரஜ ப்ரம்ஹப பார்ஶ்வபுத்ர
வதந்தமேவம் த்யஜத ப்ரபீதா: 9

ஸிந்த்தோஶ்ச ஶத்ரோ பரஶுப்ரபாணே
ஶமீஶபுஷ்பப்ரிய விக்க்நஹாரின்
தூர்வாங்குரை ரர்ச்சித தேவதேவ
வதந்தமேவம் த்யஜத ப்ரபீதா: 10

த்திய: பிரதாதஶ்ச ஶமீப்ரியேதி
ஸுஸித்த்தி தாதஶ்ச ஸுசாந்திதாத:
அமேயமாயாமிதவிக்ரமேதி
வதந்தமேவம் த்யஜத ப்ரபீதா: 11

த்விதா சதுர்த்தீப்ரிய கச்யபாஜ்ஜ
தநப்ரத ஜ்ஞாநபதப்ரகாஶ
சிந்தாமணே சித்தவிஹாரகாரின்
வதந்தமேவம் த்யஜத ப்ரபீதா: 12

யமஸ்ய ஶத்ரோ ஹ்யபிமாநஶத்ரோ
விதேர்ஜ ஹந்த: கபிலஸ்ய ஸூநேர
விதேஹஸ்வாநந்த அயோகயோக
வதந்தமேவம் த்யஜத ப்ரபீதா:

கணஸ்ய ஶத்ரோ கமலஸ்ய ஶத்ரோ
ஸமஸ்தபாவஜ்ஞ ச ப்பாலசந்த்ர
அநாதி மத்தயாந்தமயப்ரசாரின்
வதந்தமேவம் த்ஜயத ப்ரபீதா: 14

விபோ ஜகத்ரூப கணேஶ பூமன்
புஷ்டே: பதே ஆகுகதேதி போத்த:
கர்தஶ்ச பாதஶ்ச துஸம்ஹரேதி
வதந்தமேவம் த்யஜத ப்ரபீதா: 15

இதமஷ்டோத்தரஶதம் நாம்நாம் தஸ்ய படந்திவை.
ச்ருண்வந்தி தேஷுவை பீதா: குருத்தவம் மா ப்ரவேஶநம். 16

गणेश - अष्टोत्तरशतनामावलिः

ओं .... नमः

गणेशाय	वरिष्ठाय
हेरम्बाय	सिद्धिप्रियाय
गजाननाय	बुद्धिनाथाय
महोदराय	अनेकविघ्नान्तकाय
स्वानुभवप्रकाशिने	वक्रतुण्डाय १०

स्वसंज्ञवासिने
चतुर्भुजाय
कवीशाय
देवान्तकनाशकारिणे
महेशसूनवे
गजदैत्यशत्रवे
वरेण्यसूनवे
विकटाय
त्रिनेत्राय
परेशाय २०
पृथ्वीधराय
एकदन्ताय
प्रमोदाय
मोदाय
नरान्तकारये
षडूर्मिहन्त्रे
गजकर्णाय
ढुण्ढये
द्वन्द्वारिसिन्धवे
स्थिरभावकारिणे ३०
विनायकाय
ज्ञानविघातशत्रवे
पराशरस्यात्मजाय
विष्णुपुत्राय
अनादिपूज्याय
आखुगाय
सर्वपूज्याय
वैरिञ्च्याय
लम्बोदराय
धूम्रवर्णाय ४०
मयूरपालाय
मयूरवाहिने
सुरासुरैः सेवितपादपद्माय
करिणे
महाखुध्वजाय
शूर्पकर्णाय
शिवाय
अजसिंहस्थाय
अनन्तवाहाय
दितौजविघ्नेश्वराय ५०
शेषनाभये
अणोरणीयसे
महतो महीयसे
रवेर्जाय
योगशजाय
ज्येष्ठराजाय
निधीशाय
मन्त्रेशाय
शेषपुत्राय
वरप्रदात्रे ६०
अदितेः सूनवे
परात्पराय
ज्ञानदाय
तारक्त्राय
गुहाग्रजाय
ब्रह्मपाय
पार्श्वपुत्राय
सिन्धोः शत्रवे

परशुप्रपाणे
शमीशाय ७०
पुष्पप्रियाय
विघ्नहारिणे
दूर्वाङ्कुरैरर्चिताय
देवदेवाय
धियः प्रदात्रे
शमीप्रियाय
सुसिद्धिदात्रे
सुशान्तिदात्रे
अमेयमायाय
अमितविक्रमाय ८०
द्विधाचतुर्थीप्रियाय
कश्यपाज्जाय
धनप्रदाय
ज्ञानपदाय
प्रकाशाय
चिन्तामणये
चित्तविहारकारिणे
यमस्य शत्रवे

अभिमानशत्रवे
विधेर्जहन्त्रे ९०
कपिलस्य सूनवे
विदेहस्वानन्दाय
अयोगयोगाय
गणस्य शत्रवे
कमलस्य शत्रवे
समस्तभावज्ञाय
भालचन्द्राय
अनादिमध्यान्तमय प्रचारिणे
विभवे
जगद्रूपाय १००
गणेशाय
भूम्ने
पुष्टेः पतये
आखुगताय
बोद्धे
कर्त्रे
पात्रे
संहराय १०८

கணேச அஷ்டோத்தரசத நாமாவளி

ஓம் .. நம:

கணேசாய
ஹேரம்பாய
கஜாநநாய
மஹோதராய
ஸ்வாநுபவப்ரகாஶிநே
வரிஷ்ட்டாய
ஸித்த்திப்ரதாய
புத்த்திநாதாய

அநேகவிக்க்நாந்தகாய
வக்ரதுண்டாய 10
ஸ்வஸம்ஜ்ஞ்வாஸிநே
சதுர்ப்புஜாய
கவீஶாய
தேவாந்தகநாஶகாரிணே
மஹேஶஸூநவே
கஜதைத்யஶத்ரவே

வரேண்ய ஸூநவே
விகடாய
த்ரிநேத்ராய
பரேஶாய 20
ப்ருத்வீதராய
ஏகதந்தாய
ப்ரமோதாய
மோதாய
நராந்தகாரயே
ஷடூர்மிஹந்த்ரே
கஜகர்ணாய
டுண்ட்டயே
த்வந்த்வாரி ஸிந்த்தவே
ஸ்த்திரபாவகாரிணே 30
விநாயகாய்
ஜ்ஞாநவிகாத ஶத்ரவே
பராஶரஸ்யாத்மஜாய
விஷ்ணு புத்ராய
அநாதி பூஜ்யாய
ஆகுகாய
ஸர்வபூஜ்யாய
வைரிஞ்ச்யாய
லம்போதராய
தூம்ரவர்ணாய 40
மயூரபாலாய
மயூரவாஹிநே
ஸுராஸுரை:ஸேவிதபாதபத்மாய
கரிணே
மஹாகுத்த்வஜாய
ஶூர்பகர்ணாய
சிவாய
அஜஸிம்ஹஸ்த்தாய
அநந்தவாஹாய
திதௌஜவிக்க்நேச்வராய 50
சேஷநாபயே
அணோரணீயஸே
மஹதோமஹீயஸே
ரவேர்ஜாய
யோகேஶஜாய
ஜ்யேஷ்ட்டராஜாய
நிதீஶாய
மந்த்ரேஶாய
ஶேஷ புத்ராய
வரப்ரதாத்ரே 60
அதிதேஸ்ஸூநவே
பராத்பராய
ஜ்ஞாநதாய
தாரவக்த்ராய
குஹாக்ரஜாய
ப்ரம்ஹபாய
பார்ச்வபுத்ராய
ஸிந்த்தோஶ்ஶத்ரவே
பரஶுப்ரபாணயே
ஶமீஶாய 70
புஷ்பப்ரியாய
விக்க்நஹாரிணே
தூர்வாங்குரைரர்சிதாய
தேவதேவாய
திய: ப்ரதாத்ரே
சமீப்ரியாய
ஸுஸித்த்திதாத்ரே
ஸுஶாந்திதாத்ரே
அமேயமாயாய
அமிதவிக்ரமாய 80
த்விதாசதுர்த்தீப்ரியாய
கச்யபாஜ்ஜாய
தநப்ரதாய
ஜ்ஞானப்ரதாய
ப்ரகாஶாய
சிந்தாமணயே

சித்தவிஹாரகாரிணே
யமஸ்ய ஶத்ரவே
அபிமாநஶத்ரவே
விதேர்ஜஹந்த்ரே 90
கபிலஸ்ய ஸூநவே
விதேஹ ஸ்வாநந்தாய
அயோகயோகாய
கணஸ்ய ஶத்ரவே
கமலஸ்யஶத்ரவே
ஸமஸ்தபாவஜ்ஞாய
பாலசந்த்ராய

அநாதிமந்த்யாந்தமயப்ரசாரிணே
விபவே
ஜகத்ரூபாய 100
கணேசாய
பூம்நே
புஷ்டே: பதயே
ஆக்குகதாய
போத்தரே
கர்த்ரே
பாத்ரே
ஸம் ஹராய 108

गकारगणेश अष्टोत्तरशत नामावलिः

गणेश्वराय
गणाध्यक्षाय
गणत्रात्रे
गणञ्जयाय
गणनाथाय
गणक्रीडाय
गणकेलिपरायणाय
गणप्राज्ञाय
गणधाम्ने
गणप्रवणमानसाय १०
गणसौख्यप्रदात्रे
गणभूतये
गणेष्टदाय
गणराजाय
गणश्रीदाय
गणगौरव दायकाय
गुणातीताय
गुणस्रष्ट्रे
गुणत्रयविभाग कृते

गुणप्रचारिणे २०
गुणवते
गुणहीनपराङ्मुखाय
गुणप्रविष्टाय
गुणपाय
गुणज्ञाय
गुणबन्धनाय
गजराजाय
गजपतये
गजकर्णाय
गजाननाय ३०
गजदन्ताय
गजाधीशाय
गजरूपाय
गजध्वनये
गजमुखाय
गजवन्द्याय
गजदन्तधराय
गजाय

गजराजे
गजयूथस्थाय ४०
गर्जितत्रातविष्टपाय
गजदैत्यासुरहराय
गजगञ्जक भञ्जकाय
गानश्लाघिने
गानगम्याय
गानतत्वविवेचकाय
गानज्ञाय
गानचतुराय
गानज्ञानपरायणाय
गुरुप्रियाय ५०
गुरुगुणाय
गुरुतत्वार्थदर्शनाय
गुरुवन्द्याय
गुरुभुजाय
गुरुमायाय
गुरुप्रभाय
गुरुविद्याय
गुरुप्राणाय
गुरुबाहु बलाश्रयाय
गुरुशुण्डाय ६०
गुरुस्कन्धाय
गुरुजङ्घाय
गुरुप्रथाय
गुर्वङ्गुलये
गुरुफलाय
गुरुश्रिये
गुरुगर्वनुदे
गुरूरसे

गुरुपीनांसाय
गुरुप्रणयलालसाय ७०
गुरुधर्माग्रगण्याय
गुरुमान्यप्रदायकाय
गुरुधर्मसदाराध्याय
गुरुशास्त्रालयाय
गुरुमन्त्राय
गुरुश्रेष्ठाय
गुरुसंसारदुःखभिदे
गुरुपुत्रप्राणदात्रे
गुरुपाषण्डखण्डकाय
गुरुपुत्रार्तिशमनाय ८०
गुरुपुत्रवरप्रदाय
गौरभानुपरित्रात्रे
गौरभानुवरप्रदाय
गौरीतेजस्समुत्पन्नाय
गौरीहृदयनन्दनाय
गौरीस्तनन्धयाय
गौरीमनोवांछितसिद्धिकृते
गौतमीतीरसञ्चारिणे
गौतमाभयदायकाय
गोपालाय ९०
गोधनाय
गोपाय
गोपगोपीसुखावहाय
गोष्ठप्रियाय
गोलोकाय
गोदोग्ध्रे
गोपयः प्रियाय
ग्रन्थसंशयसंछेदिने

ग्रन्थिभिदे	गकाराय
ग्रन्थविघ्नघ्ने १००	ग्रहवन्दिताय
गयातीर्थफलाध्यक्षाय	गर्भदाय
गयासुरवरप्रदाय	गणकश्लाध्याय
गकारबीजनिलयाय	गुरुराज्यसुखप्रदाय १०८

ககார கணபதி அஷ்டோத்தர சதநாமாவளி

ஓம் .... நம:

கணேச்வராய	குணபாய
கணாத்யக்ஷாய	குணஜ்ஞாய
கணத்ராத்ரே	குணபந்த்தனாய
கணஞ்ஜயாய	கஜராஜாய
கணநாதாய	கஜபதயே
கணக்ரீடாய	கஜகர்ணாய
கணகேளிபராயணாய	கஜானனாய 30
கணப்ராஜ்ஞாய	கஜதந்தாய
கண்யதாம்னே	கஜாதீசாய
கணப்ரவணமானஸாய 10	கஜரூபாய
கணஸௌக்க்யப்ரதாத்ரே	கஜத்த்வனயே
கணபூதயே	கஜமுகாய
கணேஷ்டதாய	கஜவந்த்யாய
கணராஜாய	கஜதந்ததராய
கணஸ்ரீதாய	கஜாய
கணகௌரவதாயகாய	கஜராஜே
குணாதீதாய	கஜயூதஸ்த்தாய 40
குணஸ்ரஷ்ட்ரே	கர்ஜிதத்ராத விஷ்டபாய
குணத்ரய விபாகக்ருதே	கஜதைத்யாஸுரஹராய
குணப்ரசாரிணே 20	கஜகஞ்சகப்பஞ்ஜகாய
குணவதே	கானஶ்லாகினே
குணஹீனபராங்முகாய	கானகம்யாய
குணப்ரவிஷ்டாய	கானதத்தவிவேசகாய

காநஜ்ஞாய
காநசதுராய
கானஜ்ஞாநபராயணாய
குருப்ரியாய 50
குருகுணாய
குருதத்வார்த்ததர்சனாய
குரு வந்த்யாய
குருபுஜாய
குருமாயாய
குருப்ரபாய
குருவித்யாய
குருப்ராணாய
குருபாஹுபலாஶ்ரயாய
குருசுண்டாய 60
குருஸ்கந்த்தாய
குருஜங்க்காய
குருப்ரதாய
குர்வங்குளயே
குருபலாய
குருஶ்ரியே
குருகர்வனுதே
குரூரஸே
குருபீநாம்ஸாய
குருப்ரணயலாலஸாய 70
குருதர்மஸதாராத்யாய
குருமான்யப்ரதாயகாய
குருதர்மாக்ரகண்யாய
குருசாஸ்த்ராலயாய
குருமந்த்ராய
குருச்ரேஷ்டாய
குருஸம்ஸாரது:க்கபிதே
குருபுத்ரப்ராணதாத்ரே
குருபாஷண்டகண்டகாய
குருபுத்ரார்த்திஶமனாய 80
குருபுத்ரவரப்ரதாய
கௌரபானுபரித்ராத்ரே
கௌரபானுவரப்ரதாய
கௌரீதேஜஸ்ஸமுத்பன்னாய
கௌரீஹ்ருதயநந்தனாய
கௌரீஸ்தனந்தயாய
கௌரீமனோவாஞ்சித
ஸித்திக்ருதே
கௌதமீ தீரஸஞ்சாரிணே
கௌதமாபயதாயகாய
கோபாலாய 90
கோதனாய
கோபாய
கோபகோபீஸுகாவஹாய
கோஷ்ட்டப்ரியாய
கோலோகாய
கோதோக்த்ரே
கோபய:ப்ரியாய
க்ரந்த்தஸம்சயஸம்ச்சேதினே
க்ரந்திபிதே
க்ரந்த்தவிக்னக்னே 100
கயாதீர்த்தபலாத்யக்ஷாய
கயாஸுரவரப்ரதாய
ககாரபீஜநிலயாய
ககாராய
க்ரஹவந்திதாய
கர்பதாய
கணகச்லாக்யாய
குருராஜ்ய ஸுகப்ரதாய 108

श्री विद्यागणेशाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम् ॥

श्रीमद्विद्यागणेशस्य नाम्नामष्टोत्तरं शतम् ।
वक्ष्यामि शृणु देवेशि सावधानेन चेतसा ॥ १ ॥

शोभनेषु समस्तेषु कार्येष्वन्येषु बुद्धिमान् ।
स्तोत्रेणानेन सम्पूज्य जस्वाभीष्टमवाप्नुयात् ॥ २ ॥

धान्यकामी लभेद्धान्यं धनकामी धनं लभेत् ।
सन्तानकामी सन्तानं क्षेत्रार्थी क्षेत्रमुत्तमम् ॥ ३ ॥

सर्वं लभेत् सर्वकामी निष्कामी तत्फलं लभेत् ।
विद्यागणपतिर्विघ्नहरो गजमुखोऽव्ययः ॥ ४ ॥

विज्ञानात्मा वियत्कायो विश्वाकारो विनायकः ।
विश्वसृड्विश्वभुग्विश्वसंहर्ता विश्वगोपनः ॥ ५ ॥

विश्वानुग्राहकः सत्यः शिवतुल्यः शिवात्मजः
विचित्रनर्तनो वीरो विश्वसन्तोषवर्धनः ॥ ६ ॥

विमर्शी विमलाचारो विश्वाधारो विधारणः ।
स्वतन्त्रः सुलभः स्वर्चः सुमुखः सुखबोधकः ॥ ७ ॥

सूर्याग्निशशिदृक् सोमकलाचूडः सुखासनः
स्वप्रकाशः सुधावक्त्रः स्वयंव्यक्तः स्मृतिप्रियः ॥ ८ ॥

शक्तीशः शङ्करः शम्भुः प्रभुर्विभुरुमासुतः
शान्तः शतमखाराध्यश्चतुरश्चक्रनायकः ॥ ९ ॥

कालजित् करुणामूर्तिरव्यक्तः शाश्वतः शुभः ।
उग्रकर्मोदितानन्दी शिवभक्तः शिवान्तरः ॥ १० ॥

चैतन्यधृतिरव्यग्रः सर्वज्ञः सर्वशत्रुहृत् ।
सर्वाग्रः समरानन्दी संसिद्धगणनायकः ॥ ११ ॥

सांम्बप्रमोदको वज्री मनसो मोदकप्रियः ।
एकदन्तो बृहत्कुक्षिः दीर्घतुण्डो विकर्णकः ॥ १२ ॥

ब्रह्माण्डकन्दुकश्चित्रवर्णश्चित्ररथासनः ।
तेजस्वी तीक्ष्णधिषणः शक्तिबृन्दनिषेवितः ॥ १३ ॥

परापरोत्थपश्यन्तीप्राणनाथः प्रमत्तहृत् ।
संक्लिष्टमध्यमस्पष्टो वैखरीजनकः शुचिः ॥ १४ ॥

धर्मप्रवर्तकः कामो भूमिस्फुरितविग्रहः ।
तपस्वी तरुणोल्लासी योगिनीयोगतत्परः ॥ १५ ॥

जितेन्द्रियो जयश्रीको जन्ममृत्युविदारणः ।
जगद्गुरुरमेयात्मा जङ्गमस्थावरात्मकः ॥ १६ ॥

नमस्कारप्रियो नानामतभेदविभेदकः ।
नयवित् समदृक् शूरः सर्वलोकैकशासनः ॥ १७ ॥

विशुद्धविक्रमो वृद्धः संवृद्धः ससुहृद्गणः ।
सर्वसाक्षी सदानन्दी सर्वलोकप्रियङ्करः ॥ १८ ॥

सर्वातीतः समरसः सत्यावासः सतांगतिः ।
इति विद्यागणेशस्य नाम्नामष्टोत्तरं शतम् ॥ १९॥

यः पठेच्छृणुयाद्वापि नित्यं भक्तिसमन्वितः ।
तस्य साधकवर्यस्य सर्वावस्थासु सर्वदा ।
नासाध्यमस्ति किमपि विद्याविघ्नेश्वरात्मनः ॥ २०

ஸ்ரீவித்யா கணேஶாஷ்டோத்தர ஶதநாம ஸ்தோத்ரம்

ஸ்ரீமத் வித்யாகணேஶஸ்ய நாம்நாமஷ்டோத்தரம் ஶதம்
வக்ஷ்யாமி ஶ்ருணு தேவேஶி ஸாவதாநேந சேதஸா 1

ஶோபநேஷு ஸமஸ்தேஷு கார்யேஷ்வந்யேஷு புத்த்திமான்
ஸ்தோத்ரேணாநேநஸம்பூஜ்ய ஜப்த்வா பீஷ்டமவாப்நுயாத் 2

தாந்யகாமீ லபேத் தாந்யம் தநகாமீ தநம் லபேத்
ஸந்தானகாமீ ஸந்தானம் க்ஷேத்ரார்த்தீ க்ஷேத்ரமுத்தமம் 3

ஸர்வம் லபேத் ஸர்வகாமீ நிஷ்காமீ தத்ப்பலம் லபேத்
வித்யாகணபதிர்விக்க்நஹரோ கஜமுகோ(அ)வ்யய: 4

விஜ்ஞாநாத்மா வியத்காயோ விஶ்வாகாரோ விநாயக:
விஶ்வஸ்ருட் விஶ்வபுக் விஶ்வஸம் ஹர்தா விஶ்வகோபந: 5

விஶ்வாநுக்ராஹகஸ்ஸத்ய: ஶிவதுல்யஶ் ஶிவாத்மஜ:
விசித்ரநர்தநோ வீரோ விஶ்வஸந்தோஷ வர்த்தந: 6

விமர்ஶீ விமலாசாரோ விஶ்வாதாரோ விதாரண:
ஸ்வதந்த்ரஸ்ஸுலப: ஸ்வர்ச: ஸுமுக: ஸுகபோதக: 7

ஸூர்யாக்நிஶஶித்ருக் ஸோமகலாசூட: ஸுகாஸந:
ஸ்வப்ரகாஶஸ்ஸுதாவக்த்ரஸ் ஸ்வயம் வ்யக்தஸ் ஸ்மிருதிப்ரிய:8

ஶக்தீஶஸ் ஶங்கரஶ் ஶம்ப்பு: ப்ரபுர்விபுருமாஸுத:
ஶாந்தஶ் ஶதமகாராத்த்யஶ்சதுரஶ் சக்ரநாயக: 9

காலஜித் கருணாமூர்த்திரவ்யக்த: ஶாஶ்வதஶ் ஶுப:
உக்ரகர்மோதிதாநந்தீ ஶிவபக்தஶ் ஶிவாந்தர: 10

சைதன்யத்த்ருதிரவ்யக்ரஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வஶத்ருஹ்ருத்
ஸர்வாக்ரஸ்ஸமரா நந்தீ ஸம்ஸித்த்த கணநாயக: 11

ஸாம்பப்ரமோதகோ வஜ்ரீ மநஸோமோதகப்ரிய:
ஏகதந்தோ ப்ருஹத்குக்ஷிர் தீர்க்கதண்டோ விகர்ணக: 12

ப்ரம்ஹாண்டகந்துகஶ் சித்ரவர்ணஶ் சித்ரரதாஸந:
தேஜஸ்வீ தீக்ஷ்ணதிஷணஶ் ஶக்திப்ருந்த நிஷேவித: ॥ 13

பரோபரோத்த பஶ்யந்தீ ப்ராணநாத: ப்ரமத்த ஹ்ருத்
ஸங்க்லிஷ்ட மத்த்யமஸ்பஷ்டோ வைகரீஜநக: ஶுசி: 14

தர்மப்ரவர்தக: காமோ பூமிஸ்ப்புரித விக்ரஹ:
தபஸ்வீ தருணோல்லாஸீ யோகினீயோகதத்பர: 15

ஜிதேந்த்ரியோ ஜயஸ்ரீகோ ஜந்மம்ருத்யு விதாரண:
ஜகத்குருரமேயாத்மா ஜங்கமஸ்த்தாவராத்மக: 16

நமஸ்காரப்ரியோ நாநாமதபேத விபேதக:
நயவித் ஸமத்ருக் ஶூர: ஸர்வலோகைகஶாஸந: 17

விஶுத்த்தவிக்ரமோ வ்ருத்தஸ் ஸம்வ்ருத்தஸ்ஸஸு ஹ்ருத்கண:
ஸர்வஸா க்ஷீ ஸதாநந்தீ ஸர்வலோகப்ரியங்கர: 18

ஸர்வாதீ தஸ் ஸமரஸ: ஸத்யாவாஸஸ் ஸதாம்கதி:
இதிவித்யாகணேஶஸ்ய நாம் நாமஷ்டோத்தரம் சதம் 19

ய: படேத்ஶ்ருணுயாத்வாபி நித்யம் பக்திஸமந்வித:
தஸ்ய ஸாதகவர்யஸ்ய ஸர்வாவஸ்த்தாஸு ஸர்வதா
நாஸாத்த்ய மஸ்தி கிமபி வித்யாவிக்க்நேஶ்வராத்மந: 20

(ஆகாசபைரவகல்பம்)

श्री विद्यागणेशाष्टोत्तरशतनामावलिः

ओं .... नमः

विद्यागणपतये
विघ्नहराय
गजमुखाय
अव्ययाय
विज्ञानात्मने
वियत्कायाय
विश्वाकाराय
विनायकाय
विश्वसृजे
विश्वभुजे १०
विश्वसंहर्त्रे
विश्वगोपनाय
विश्वानुग्राहकाय
सत्याय
शिवतुल्याय
शिवात्मजाय
विचित्रनर्तनाय
वीराय
विश्वसन्तोषवर्धनाय
विमर्शिने २०
विमलाचाराय
विश्वाधाराय
विधारणाय
स्वतन्त्राय
सुलभाय
स्वर्चाय
सुमुखाय
सुखबोधकाय
सूर्याग्निशशिदृशे
सोमकलाचूडाय ३०
सुखासनाय
स्वप्रकाशाय

सुधावक्त्राय
स्वयंव्यक्ताय
स्मृतिप्रियाय
शक्तीशाय
शङ्कराय
शंभवे
प्रभवे
विभवे ४०
उमासुताय
शान्ताय
शतमखाराध्याय
चतुराय
चक्रनायकाय
कालजिते
करुणामूर्तये
अव्यक्ताय
शाश्वताय
शुभाय ५०
उग्रकर्मणे
उदितानन्दिने
शिवभक्ताय
शिवान्तराय
चैतन्यधृतये
अव्यग्राय
सर्वज्ञाय
सर्वशत्रुहृते
सर्वाग्राय
समरानन्दिने ६०
संसिद्धगणनायकाय
साम्बप्रमोदकाय
वज्रिणे
मनसो मोदकप्रियाय
एकदन्ताय
बृहत्कुक्षये
दीर्घतुण्डाय
विकर्णकाय
ब्रह्माण्डकन्दुकाय
चित्रवर्णाय ७०
चित्ररथासनाय
तेजस्विने
तीक्ष्णाधिषणाय
शक्तिबृन्दनिषेविताय
परापरोत्थपश्यन्तीप्राणनाथाय
प्रमत्तहृते
संक्लिष्टमध्यमस्पष्टाय
वैखरीजनकाय
शुचये
धर्मप्रवर्तकाय ८०
कामाय
भूमिस्पुरितविग्रहाय
तपस्विने
तरुणोल्लासिने
योगिनीयोगतत्पराय
जितेन्द्रियाय

जयश्रीकाय
जन्ममृत्युविदारणाय
जगद्गुरवे
अमेयात्मने ९०
जङ्गमस्थावरात्मकाय
नमस्कारप्रियाय
नानामतभेदविभेदकाय
नयविदे
समदृशे
शूराय
सर्वलोकैकशासनाय
विशुद्धविक्रमाय
बृद्धाय
संवृद्धाय १००
ससुहृद्गणाय
सर्वसाक्षिणे
सदानन्दिने
सर्वलोकप्रियङ्कराय
सर्वातीताय
समरसाय
सत्यावासाय
सतांगतये १०८

ஸ்ரீவித்யா கணேசாஷ்டோத்ரதஶத நாமாவளி:

ஓம் .... நம:

வித்யாகணபதயே
விக்க்நஹராய
கஜமுகாய
அவ்யயாய
விஜ்ஞாநாத்மநே
வியத்காயாய
விஶ்வாகாராய
விநாயகாய
விஶ்வஸ்ருஜே
விஶ்வபுஜே 10
விஶ்வஸம்ஹர்த்ரே
விஶ்வகோபநாய
விஶ்வாநுக்ராஹகாய
ஸத்யாய
ஶிவதுல்யாய
ஶிவாத்மஜாய
விசித்ர நர்தநாய
வீராய
விஶ்வஸந்தோஷவர்த்தநாய
விமர்ஶிநே 20
விமலாசாராய
விஶ்வாதாராய
விதாரணாய
ஸ்வதந்த்ராய
ஸுலபாய
ஸ்வர்சாய
ஸுமுகாய
ஸுகபோதகாய
ஸூர்யாக்நிஶஶித்ருஶே
ஸோமகலாசூடாய 30
ஸுகாஸநாய
ஸ்வப்ரகாஶாய
ஸுதாவக்த்ராய
ஸ்வயம் வ்யக்தாய
ஸ்ம்ருதிப்ரியாய
ஶக்தீஶாய

ஶங்கராய
ஶம்ப்பவே
ப்ரபவே
விபவே 40
உமாஸுதாய
ஶாந்தாய
ஶதமகாராத்த்யாய
சதுராய
சக்ர நாயகாய
காலஜிதே
கருணாமூர்தயே
அவ்யக்தாய
ஶாஶ்வதாய
ஶுபாய 50
உக்ரகர்மணே
உதிதாநந்திநே
ஶிவபக்தாய
ஶிவாந்தராய
சைதன்யத்த்ருதயே
அவ்யக்ராய
ஸர்வஜ்ஞாய
ஸர்வஶத்ருஹ்ருதே
ஸர்வாக்ராய
ஸமராநந்திநே 60
ஸம்ஸித்த்தகணநாயகாய
ஸாம்பப்ரமோதகாய
வஜ்ரிணே
மநஸோ மோதகப்ரியாய
ஏகதந்தாய
ப்ருஹத்குக்ஷயே
தீர்க்கதுண்டாய
விகர்ணகாய
ப்ரம்ஹாண்டகந்துகாய
சித்ரவர்ணாய 70
சித்ரரதாஸநாய
தே ஜஸ்விநே
தீக்ஷ்ண திஷணாய
ஶக்திப்ருந்தநிஷேவிதாய
பராபரோத்தபஶ்யந்தீப்ராணநாதாய
ப்ரமத்தஹ்ருதே
ஸங்க்லிஷ்டமத்த்யமஸ்பஷ்டாய
வைகரீஜநகாய
ஶுசயே
தர்மப்ரவர்த்தகாய 80
காமாய
பூமிஸ்ப்புரிதவிக்ரஹாய
தபஸ்விநே
தருணோல்லாஸிநே
யோகிநீயோகதத்பராய
ஜிதேந்த்ரியாய
ஜயஶ்ரீகாய
ஜந்மம்ருத்யுவிதாரணாய
ஜகத்குரவே
அமேயாத்மநே 90
ஜங்கமஸ்த்தாவராத்மகாய
நமஸ்கார ப்ரியாய
நாநாமதபேதவிபேதகாய
நயவிதே
ஸமத்ருஶே
ஶூராய
ஸர்வலோகைகஶாஸநாய
விஶ்ருத்த்தவிக்ரமாய
வ்ருத்த்தாய
ஸம்வ்ருத்த்தாய 100
ஸஸுஹ்ருத்கணாய
ஸர்வஸாக்ஷிணே
ஸதாநந்திநே
ஸர்வலோகப்ரியங்கராய
ஸர்வாதீதாய
ஸமரஸாய
ஸத்யாவாஸாய
ஸதாம்கதயே 108

श्री गणेशाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्

இந்த ஸ்தோத்திரம் விநாயக ரஹஸ்யத்திலுள்ளது. ஸ்ரீ மஹாகணபதி ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தின் 50 நாமங்கள் இதில் இடம் பெறுகின்றன. ஸூரியன், நாரதர் முதலானோருக்கு உபதேசித்தது. பகவானின் லோகம், ஸ்தானம், வடிவழகு, சக்தி, நிர்குணஸ்வரூபம் ஸகுண உருவகம் இவற்றை விளக்குகிறது.

सूर्य उवाच—

इक्षुसागरमध्यस्थो निजलोकनिवासकृत्।
स्वानन्दभवनाधीशो निजानन्दगृहस्थितः ॥ १ ॥

चिन्तामणिमण्टपस्थो दिव्यसिंहासनाश्रयः।
पद्मकिंजल्कसंविष्टः स्वयंज्योतिस्स्वरूपवान् ॥ २ ॥

तीव्राशिरोधृतपदो ज्वालिनीमौलिलालितः।
नन्दानन्दितपीठश्रीः भोगदाभूषितासनः ॥ ३ ॥

सकामदायिनीपीठः स्फुरदुग्रासनाश्रयः।
तेजोवतीशिरोरत्नं सत्यानित्यावतंसितः ॥ ४ ॥

सविघ्ननाशिनीपीठः सर्वशक्त्यम्बुजे स्थितः।
ज्योतिर्मध्ये सुखासीनः तत्त्वंपदसुविग्रहः ॥ ५ ॥

जपाकुसुमसंकाशः शुण्डादण्डविराजितः।
गजाननो ब्रह्ममूर्द्धा जगद्देहश्शुचिस्मितः ॥ ६ ॥

कुटिलालकशोभाढ्यः सोमसूर्याग्निलोचनः।
फालचन्द्रश्शूर्पकर्णो दन्तद्वयविराजितः ॥ ७ ॥

स्तबकाकारकुम्भाग्रो लम्बोष्ठो लम्बनासिकः।
ह्रस्वनेत्रत्रयो लम्बकर्णो निबिडमस्तकः ॥ ८ ॥

कम्बुकण्ठो बृहद्बाहुः पीनवक्षाः पिचण्डिलः ।
निम्ननाभिश्चतुर्बाहुः स्थूलोरुः प्रोन्नमत्कटिः ॥ ९ ॥

श्लिष्टजानुः पीनजंघः पद्मपादद्वयान्वितः ।
उन्नतप्रपदो गूढगुल्फस्संवृतपाष्णिकः ॥ १० ॥

रक्तवस्त्रधरः पीतरक्तवस्त्रोत्तरीयकः ।
हेमतन्तुसमुद्भूतब्रह्मसूत्रत्रयान्वितः ॥ ११ ॥

भानुकोटिप्रतीकाशरत्नमौलिविराजितः ।
रत्नकुण्डलशोभाढ्यः शूर्पश्रुतिविभूषणः ॥ १२ ॥

दन्तालंकारसंयुक्तः फालपट्टविराजितः ।
चिन्तामणीरत्नमयकेयूरकटकान्वितः ॥ १३ ॥

चिन्तामणीसुरचितराजमुद्राङ्गुलीयकः ।
चिन्तामणीकण्ठभूषो रत्नहारसमन्वितः ॥ १४ ॥

चिन्तामणयग्रसंयुक्तकटिसूत्रविराजितः ।
शिञ्जानमणिमञ्जीररत्नपादुकसंयुतः ॥ १५ ॥

दूर्वाशम्यर्कमन्दारकुसुमैस्सुविराजितः ।
सर्वाभरणशोभाढ्यः सुगन्धतिलकोज्ज्वलः ॥ १६ ॥

रक्तगन्धविलिप्ताङ्गो रक्तमन्दारमालिकः ।
पाशांकुशपरशूनां धारकः पद्मधारकः ॥ १७ ॥

पुष्करस्थस्वर्णघटीपूर्णरत्नाभिवर्षकः ।
स्मितवक्त्रस्सुन्दराङ्गो मृदुमञ्जुलभाषकः ॥ १८ ॥

श्वेतातपत्ररुचिरः श्वेतचामरवीजितः ।

महासिद्धिमहाबुद्धिशोभिपार्श्वद्वयान्वितः ॥ १९ ॥

गकारमस्तकोपेतो णकारजठरान्वितः ।
ईशपादद्वययुतो निर्गुणब्रह्मवक्त्रकः ॥ २० ॥

सगुणब्रह्मदेहाढ्यो निजानन्दकलेबरः ।
समष्टिव्यष्टिसंज्ञाढ्यब्रह्मकुम्भस्थलान्वितः ॥ २१ ॥

त्रयीमयनेत्रधरो महाकारणशुण्डकः ।
बिन्दुकण्ठस्सांख्यकर्णः चतुर्ब्रह्मभुजान्वितः ॥ २२ ॥

जीवब्रह्मपादयुतः सोऽहंब्रह्मविषाणवान् ।
भुक्तिमुक्तिरूपचिन्तामणिभूषणभूषितः ॥ २३ ॥

गणेश्वरो गणक्रीडो गणनाथो गणाधिपः ।
वक्रतुण्डश्चैकरदो गजवक्त्रो महोदरः ॥ २४ ॥

लम्बोदरो धूम्रवर्णो विकटो विघ्ननायकः ।
विनायको महावाक्यलभ्ययोगसुखात्मकः ॥ २५ ॥

इदमष्टोत्तरशतं नाम्नां गणककीर्तितम् ।
यः पठेद्भक्तिभावेन भुक्तिं मुक्तिं लभेन्नरः ॥ २६ ॥

यः पूजयेदनेनैव स्वानन्देशगजाननम् ।
दूर्वांकुरैश्शमीपत्रैः श्वेतार्ककुसुमैश्च वा ॥ २७ ॥

मन्दारकुसुमैर्वापि पुष्पैरन्यैश्शुभाक्षतैः ।
संप्राप्य विपुलान् भोगानन्ते ब्रह्मपदं व्रजेत् ॥ २८ ॥

ஸ்ரீ கணேஶ அஷ்டோத்தரஶதநாம ஸ்தோத்திரம்

ஸூர்ய உவாச

இக்ஷுஸாகர மத்த்யஸ்த்தோ நிஜலோகநிவாஸக்ருத்
ஸ்வாநந்தபவநாதீஶோ நிஜாநந்தக்ருஹஸ்த்தித: 1

சிந்தாமணி மண்டபஸ்த்தோ திவ்யஸிம்ஹாஸநாஶ்ரய:
பத்மகிஞ்ஜல்கஸம்விஷ்ட: ஸ்வயம் ஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபவான் 2

தீவ்ராஶிரோத்த்ருதபதோ ஜ்வாலிநீமௌலிலாலித:
நந்தாநந்திதபீடஶ்ரீ: போகதாபூஷிதாஸந: 3

ஸகாமதாயிநீபீட: ஸ்ப்புரதுக்ராஸநாஶ்ரய:
தேஜோவதீஶிரோரத்நம் ஸத்யா நித்யாவதம்ஸித: 4

ஸவிக்க்நநாஶிநீபீட: ஸர்வஶக்த்யம்புஜேஸ்த்தித:
ஜ்யோதிர்மத்த்யே ஸுகாஸீந: தத்வம்பதஸுவிக்ரஹ: 5

ஜபாகுஸுமஸங்காஶ: ஶுண்டாதண்டவிராஜித:
கஜாநநோ ப்ரம்ஹமூர்த்தா ஜகத்தேஹஶ் ஶுசிஸ்மித: 6

குடிலாலகஶோபாட்ட்ய: ஸோமஸூர்யாக்நிலோசந:
ப்பாலசந்த்ரஶ்ஶூர்பகர்ணோ தந்தத்வயவிராஜித: 7

ஸ்தபகாகாரகும்பாக்ரோ லம்போஷ்ட்டோ லம்பநாஸிக:
ஹ்ரஸ்வநேத்ரத்ரயோ லம்பகர்ணோ நிபிடமஸ்தக: 8

கம்புகண்ட்டோ ப்ருஹத்பாஹு: பீநவக்ஷா: பிசண்டில:
நிம்நநாபிஶ்சதுர் பாஹு: ஸ்த்தூலோரு: ப்ரோந்நமத்கடி: 9

ஶ்லிஷ்டஜாநு: பீநஜங்க்க: பத்மபாதத்வயாந்வித:
உந்நதப்ரபதோ கூடகுல்ப்பஸ் ஸம்வ்ருதபார்ஷ்ணிக: 10

ரக்தவஸ்த்ரதர: பீதரக்தவஸ்த்ரோத்தரீயக:
ஹேமதந்துஸமுத்ப்பூத ப்ரம்ஹஸூத்ரத்ரயான்வித: 11

பாநுகோடி ப்ரதீகாஶ ரத்நமௌளிவிராஜித:
ரத்நகுண்டலஶோபாட்ட்ய: ஶூர்பஶ்ருதிவிபூஷண: 12

தந்தாலங்காரஸம்யுக்த: ப்பாலபட்ட விராஜித:
சிந்தாமணீரத்நமய கேயூரகடகான்வித: 13

சிந்தாமணீஸுரசிதராஜமுத்ராங்குலீயக:
சிந்தாமணீ கண்ட்டபூஷோ ரத்நஹாரஸமந்வித: 14

சிந்தாமண்யக்ரஸம்யுக்த கடிஸூத்ரவிராஜித:
ஶிஞ்ஜாநமணிமஞ்ஜீர ரத்நபாதுகஸம்யுத: 15

தூர்வாஶம்யர்க மந்தாரகுஸுமைஸ்ஸுவிராஜித:
ஸர்வாபரணஶோபாட்ட்ய: ஸுகந்த்தி திலகோஜ்ஜ்வல: 16

ரக்தகந்த்தவிலிப்தாங்கோ ரக்தமந்தாரமாலிக:
பாஶாங்குஶபரஶூநாம்தாரக: பத்மதாரக: 17

புஷ்கரஸ்த்தஸ்வர்ணக்கடீபூர்ணரத்நாபிவர்ஷக:
ஸ்மிதவக்த்ரஸ் ஸுந்தராங்கோ ம்ருதுமஞ்ஜுலபாஷக: 18

ச்வேதாதபத்ரருசிர: ஶ்வேதசாமரவீஜித:
மஹாஸித்த்தி மஹாபுத்த்திஶோபிபார் ஶ்வத்வயாந்வித: 19

ககாரமஸ்தகோபேதோ ணகாரஜடராந்வித:
ஈஶபாதத்வயயுத: நிர்குணப்ரம்ஹவக்த்ரக: 20

ஸகுணப்ரம்ஹதேஹாட்ட்யோ நிஜாநந்தகளேபர:
ஸமஷ்டிவ்யஷ்டி ஸம்ஜ்ஞாட்ட்ய ப்ரம்ஹ கும்ப்பஸ்த்தலான்வித: 21

த்ரயீமய நேத்ரதரோ மஹாகாரணஶுண்டக:
பிந்துகண்ட்டஸ்ஸாங்க்ய கர்ண: சதுர்ப்ரம்ஹ புஜாந்வித: 22

ஜீவப்ரம்ஹபாதயுதஸ் ஸோ(அ)ஹம் ப்ரம்ஹ விஷாணவான்
புத்தி முக்திரூபசிந்தாமணி பூஷணபூஷித: 23

கணேஶ்வரோ கணக்ரீடோ கணநாதோ கணப்ரிய:
வக்ரதுண்டச் சைகரதோ கஜவக்த்ரோ மஹோதர: 24

லம்போதரோ தூம்ரவர்ணோ விகடோ விக்க்நநாயக:
விநாயகோ மஹாவாக்யலப்ப்ய யோகஸுகாத்மக: 25

இதமஷ்டோத்தர ஶதம் நாம்நாம் கணக கீர்த்திதம்
ய: படேத் பக்திபாவேந புக்திம் முக்திம் லபேந்நர: 26

ய: பூஜயே தநேநைவ ஸ்வாநந்தேஶ கஜாநநம்
தூர்வாங்குரைஶ்ஶமீபத்ரை: ஶ்வேதார்க குஸுமைஶ்சவா 27

மந்தாரகுஸுமைர் வாபிபுஷ்பை ரந்யைஶ் ஶுபாக்ஷதை:
ஸம்ப்ராப்ய விபுலாந் போகாநந்தே ப்ரம்ஹபதம் வ்ரஜேத் 28

श्रीगणेशाष्टोत्तरशतनामावलिः

ओं .... नमः

इक्षुसागरमध्यस्थाय
निजलोकनिवासकृते
स्वानन्दभवनाधीशाय
निजान्दगृहस्थिताय
चिन्तामणिमण्टपस्थाय
दिव्यसिंहासनाश्रयाय
पद्मकिञ्जल्कसंविष्टाय
स्वयंज्योतिस्स्वरूपवते
तीव्राशिरोधृतपदाय
ज्वालिनीमौलिलालिताय १०
नन्दानन्दितपीठश्रिये
भोगदाभूषितासनाय
सकामदायिनीपीठाय
स्फुरदुग्रासनाश्रयाय
तेजोवतीशिरोरत्नाय
सत्यानित्यावतंसिताय
सविघ्ननाशिनीपीठाय
सर्वशक्त्यंबुजे स्थिताय
ज्योतिर्मध्ये सुखासीनाय
तत्त्वंपदसुविग्रहाय २०
जपाकुसुमसङ्काशाय
शुण्डादण्डविराजिताय
गजाननाय
ब्रह्ममूर्ध्ने
जगद्देहाय
शुचिस्मिताय
कुटिलालकशोभाढ्याय
सोमसूर्याग्निलोचनाय
फालचन्द्राय
शूर्पकर्णाय ३०
दन्तद्वयविराजिताय
स्तबकाकारकुंभाग्राय
लंबोष्ठाय
लंबनासिकाय
ह्रस्वनेत्रत्रयाय
लम्बकर्णाय
निबिडमस्तकाय
कंबुकण्ठाय
बृहद्बाहवे
पीनवक्षसे ४०
पिचण्डिलाय
निम्ननाभये
चतुर्बाहवे
स्थूलोरवे
प्रोन्नमत्कटये
श्लिष्टजानवे
पीनजङ्घाय
पद्मपादद्वयान्विताय
उन्नतप्रपदाय
गूढगुल्फाय ५०
संवृतपार्ष्णिकाय
रक्तवस्त्रधराय
पीतरक्तवस्त्रोत्तरीयकाय
हेमतन्तुसमुद्भूतब्रह्मसूत्रत्रयान्विताय

भानुकोटिप्रतीकाशरत्नमौलिविराजिताय
रत्नकुण्डलशोभाढ्याय
शूर्पश्रुतिविभूषणाय
दन्तालङ्कारसंयुक्ताय
फालपट्टविराजिताय
चिन्तामणीरत्नमयकेयूरकटकान्विताय ६०
चिन्तामणीसुरचितराजमुद्राङ्गुलीयकाय
चिन्तामणीकण्ठभूषाय
रत्नहारसमन्विताय
चिन्तामण्यग्रसंयुक्तकटिसूत्रविराजिताय
शिञ्जानमणिमञ्जीररत्नपादुकसंयुताय
दूर्वाशम्यर्कमन्दारकुसुमैः सुविराजिताय
सर्वाभरणशोभाढ्याय
सुगन्धितिलकोज्ज्वलाय
रक्तगन्धविलिप्ताङ्गाय
रक्तमन्दारमालिकाय ७०
पाशाङ्कुशपरशूनां धारकाय
पद्मधारकाय
पुष्करस्थस्वर्णघटीपूर्णरत्नाभिवर्षकाय
स्मितवक्त्राय
सुन्दराङ्गाय
मृदुमञ्जुलभाषकाय
श्वेतातपत्ररुचिराय
श्वेतचामरवीजिताय
महासिद्धिमहाबुद्धिशोभिपार्श्वद्वयान्विताय
गकारमस्तकोपेताय ८०
णकारजठरान्विताय
ईशपादद्वययुताय
निर्गुणब्रह्मवक्त्रकाय
सगुणब्रह्मदेहाढ्याय
निजानन्दकलेवराय
समष्टिव्यष्टिसंज्ञाढ्यब्रह्मकुंभस्थलान्विताय
त्रयीमयनेत्रधराय
महाकारणशुण्डकाय
बिन्दुकण्ठाय
सांख्यकर्णाय ९०
चतुर्ब्रह्मभुजान्विताय
जीवब्रह्मपादयुताय
सोऽहंब्रह्मविषाणवते
भुक्तिमुक्तिरूपचिन्तामणिभूषणभूषिताय
गणेश्वराय
गणक्रीडाय
गणनाथाय
गणाधिपाय
वक्रतुण्डाय
एकरदाय १००
गजवक्त्राय
महोदराय
लंबोदराय
धूम्रवर्णाय
विकटाय
विघ्ननायकाय
विनायकाय
महावाक्यलभ्ययोगसुखात्मकाय १०८

ஸ்ரீ கணேஶாஷ்டோத்தரஶதநாமாவளி

இக்ஷுஸாகரமத்த்யஸ்த்தாய
நிஜலோகநிவாஸக்ருதே
ஸ்வாநந்தபவநாதீஶாய
நிஜாநந்தக்ருஹஸ்த்திதாய
சிந்தாமணி மண்டபஸ்த்தாய
திவ்யஸிம்ஹாஸநாச்ரயாய
பத்மகிஞ்ஜல்க ஸம்விஷ்டாய
ஸ்வயம் ஜ்யோதிஸ் ஸ்வரூபவதே
தீவ்ராஶிரோத்த்ருதபதாய
ஜ்வாலிநீமௌலிலாலிதாய 10
நந்தாநந்திதபீடஶ்ரியே
போகதாபூஷிதாஸநாய
ஸகாமதாயிநீபீடாய
ஸ்ப்புரதுக்ராஸநாஶ்ரயாய
தேஜோவதீஶிரோரத்நாய
ஸத்யாநித்யாவதம்ஸிதாய
ஸவிக்க்நநாஶிநீபீடாய
ஸர்வஶக்த்யம்புஜஸ்த்திதாய
ஜ்யோதிர்மத்த்யே ஸுகாஸீநாய
தத்வம்பதஸுவிக்ரஹாய 20
ஜபாகுஸுமஸங்காஶாய
ஶுண்டாதண்டவிராஜிதாய
கஜாநநாய
ப்ரம்ஹமூர்த்த்நே
ஜகத்தேஹாய
ஶுசிஸ்மிதாய
குடிலாலக ஶோபாட்ட்யாய
ஸோமஸூர்யாக்நிலோசநாய
பாலசந்த்ராய
ஶூர்பகர்ணாய 30
தந்தத்வயவிராஜிதாய
ஸ்தபகாகாரகும்ப்பாக்ராய
லம்போஷ்ட்டாய
லம்பநாஸிகாய
ஹ்ரஸ்வநேத்ரத்ரயாய
லம்பகர்ணாய
நிபிடமஸ்தகாய
கம்புகண்ட்டாய
ப்ருஹத்பாஹவே
பீநவக்ஷஸே 40
பிசண்டிலாய
நிம்நநாபயே
சதுர்பாஹவே
ஸ்த்தூலோரவே
ப்ரோரந்நமத்கடயே
ஶ்லிஷ்டஜாநவே
பீநஜங்க்காய
பத்மபாதத்வயாந்விதாய
உந்நதப்ரபதாய
கூடகுல்ப்பாய 50
ஸம்வ்ருதபார்ஷ்ணிகாய
ரக்தவஸ்த்ரதராய
பீதரக்தவஸ்த்ரோத்தரீயகாய
ஹேமதந்துஸமுத்ப்பூதப்ரம்ஹ ஸூத்ரத்ரயாந்விதாய
பாநுகோடி ப்ரதீகாஶரத்ந மௌலிவிராஜிதாய
ரத்நகுண்டல ஶோபாட்ட்யாய

ஶூர்பஶ்ருதி விபூஷணாய
தந்தாலங்காரஸம்யுக்தாய
ப்பாலபட்டவிராஜிதாய
சிந்தாமணீரத்னமய
-கேயூரகடகான்விதாய 60
சிந்தாமணீ ஸூரசித
ராஜமுத்ராங்குலீயகாய
சிந்தாமணீ கண்ட்டபூஷாய
ரத்நஹாரஸமந்விதாய
சிந்தாமண்யக்ரஸம்யுக்தகடி
ஸூத்ரவிராஜிதாய
ஶிஞ்ஜாநமணிமஞ்ஜீரரத்நபாதுகஸம்யுதாய
தூர்வாஶம்யர்க மந்தாரகு
ஸுமை: ஸுவிராஜிதாய
ஸர்வாபரணசோபாட்ட்யாய
ஸுகந்ததிலகோஜ்ஜ்வலாய
ரக்தகந்த்தவிலிப்தாங்காய
ரக்தமந்தாரமாலிகாய 70
பாஶாங்குஶ பரஶூநாம் தாரகாய
பத்மதாரகாய
புஷ்கரஸ்த்தஸ்வர்ணகடீ
பூர்ணரத்நாபிவர்ஷகாய
ஸ்மிதவக்த்ராய
ஸுந்தராங்காய
ம்ருதுமஞ்ஜுலபாஷகாய
ஶ்வேதாதபத்ரருசிராய
ஶ்வேதசாமர வீஜிதாய
மஹாஸித்த்திமஹாபுத்த்தி
ஶோபிபார்ஶ்வத்வயாந்விதாய
ககாரமஸ்தகோபேதாய 80
ணகாரஜடராந்விதாய
ஈஶபாதத்வயயுதாய
நிர்குணப்ரம்ஹவக்த்ராய
ஸகுணப்ரம்ஹ தேஹாட்ட்யாய
நிஜாநந்தகலேவராய
ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிஸம்ஜ்ஞாட்ட்ய
ப்ரம்ஹகும்ப்பஸ்த்தலாந்விதாய
த்ரயீமய நேத்ரதராய
மஹாகாரணஶுண்டகாய
பிந்துகண்ட்டாய
ஸாங்க்க்யகர்ணாய 90
சதுர்ப்ரம்ஹ புஜாந்விதாய
ஜீவப்ரம்ஹபாதயுதாய
ஸோ(அ)ஹம்பரம்ஹவிஷாணவதே
புத்திமுக்திரூபசிந்தாமணிபூஷண
பூஷிதாய
கணேச்வராய
கணக்ரீடாய
கணநாதாய
கணாதிபாய
வக்ரதுண்டாய
ஏகரதாய 100
கஜவக்த்ராய
மஹோதராய
லம்போதராய
தூம்ரவர்ணாய
விகடாய
விக்க்நநாயகாய
விநாயகாய
மஹாவாக்யலப்ப்யயோக
ஸுகாத்மகாய 108

गणेश मूलमन्त्र त्रिशतीनामावलिः

ओंकारगणपतये
ओंकारप्रणवरूपाय
ओंकारमूर्तये
ओंकाराय
ओंकारमन्त्राय
ओंकारबिन्दुरूपाय
ओंकाररूपाय
ओंकारनादाय
ओंकारमयाय
ओंकारमूलाधारवासाय १०
श्रींकारगणपतये
श्रींकारवल्लभाय
श्रींकाराय
श्रींलक्ष्म्यै
श्रींमहागणेशाय
श्रींवल्लभाय
श्रींगणेशाय
श्रींवीरगणेशाय
श्रींवीरलक्ष्म्यै
श्रींधैर्यगणेशाय २०
श्रींवीरपुरेन्द्राय
ह्रींकारगणेशाय
ह्रींकारमयाय
ह्रींकारसिंहाय
ह्रींकारबालाय
ह्रींकारपीठाय
ह्रींकाररूपाय
ह्रींकारवर्णाय
ह्रींकारकलाय
ह्रींकारलयाय ३०
ह्रींकारवरदाय
ह्रींकार फलदाय
क्लींकार गणेशाय
क्लींकार मन्मथाय
क्लींकाराय
क्लींमूलाधाराय
क्लींवासाय
क्लींकारमोहनाय
क्लींकारोन्नतरूपाय
क्लींकारवश्याय ४०
क्लींकारनाथाय
क्लींकारहेरंबाय
क्लींकाररूपाय
ग्लौंगणपतये
ग्लौंकारबीजाय
ग्लौंकाराक्षराय
ग्लौंकार बिन्दु मध्यगाय
ग्लौंकार वासाय
गंगणपतये
गंगणनाथाय ५०

गंगणाधिपाय
गंगणाधिपाय
गंगणाय
गंगगनाय
गंगङ्गाय
गंगमनाय
गंगानविद्याप्रदाय
गंघण्टानादप्रियाय
गंगकाराय
गणपतये ६०
गजमुखाय
गजहस्ताय
गजरूपाय
गजारूढाय
गजाय
गणेश्वराय
गन्धहस्ताय
गर्जिताय
गताय
गंवाहाय ७०
णकारगणपतये
णलाय
णलिङ्गाय
णलप्रियाय
णलेशाय
णलकोमलाय
णगरीशाय

णगरिकाय
णणणङ्गाय
णणीशाय ८०
णणीशप्रियाय
परब्रह्मणे
परहन्त्रे
परमूर्तये
पराय
परमात्मने
परानन्दाय
परमेष्ठिने
परात्पराय
पद्माक्षाय ९०
पद्मालयापतये
पराक्रमिणे
तत्वगणपतये
तत्वगम्याय
तर्क वेत्त्रे
तत्वविदे
तत्वरहिताय
तमोहिताय
तत्वज्ञाय
तरुणाय १००
तरुणीभृङ्गाय
तरणिप्रभाय
यज्ञगणपतये
यज्ञकाय

यशस्विने
यज्ञकृते
यज्ञाय
यमभीतिनिवर्तकाय
यमहृते
यज्ञफलप्रदाय १९०
यमाधाराय
यमप्रदाय
यथेष्टवरप्रदाय
वरगणपतये
वरदाय
वसुधापतये
वज्रोद्भवभयसंहर्त्रे
वल्लभारमणीशाय
वक्षस्स्थलमणिभ्राजिने
वज्रधारिणे १२०
वश्याय
वकाररूपाय
वशिने
वरप्रदाय
रङ्गणपतये
रङ्कराय
रमानाथाय
रत्नाभरणभूषिताय
रहस्यज्ञाय
रसाधाराय १३०
रथस्थाय
रथावासाय
रञ्जितप्रदाय
रविकोटिप्रकाशाय
रम्याय
वरदवल्लभाय
वकाराय
वरुणप्रियाय
वज्रधराय
वरद वरदाय १४०
वन्दिताय
वश्यकराय
वदन प्रियाय
वसवे
वसुप्रियाय
वरदप्रियाय
रविगणपतये
रत्नकिरीटाय
रत्नमोहनाय
रत्न भूषणाय १५०
रत्नकारकाय
रत्नमन्त्रपाय
रसाचलाय
रसातलाय
रत्नकङ्कणाय
रवेरधीशाय
रवाभानाय
रत्नासनाय

दकाररूपाय
दमनाय १६०
दण्डकारिणे
दयादमिताय
दैत्यगमनाय
दण्डनीत्यादि विज्ञात्रे
दयावहाय
दक्षध्वंसनकराय
दक्षाय
दन्तकाय
दम्भोजघ्नाय
सर्ववश्यगणपतये १७०
सर्वात्मने
सर्वज्ञाय
सर्वसौख्यप्रदायिने
सर्वदुःखघ्ने
सर्वरोगहृते
सर्वजनप्रियाय
सर्वशास्त्रकलापधराय
सर्वदुःखविनाशनाय
सर्वदुष्टप्रशमनाय
जयगणपतये १८०
जनार्दनाय
जपाराध्याय
जगन्मान्याय
जयावहाय
जनपालाय

जगत्सृष्टये
जप्याय
जलजलोचनाय
जगतीपालाय
जयन्ताय १९०
नटनगणपतये
नन्द्याय
नदीशगंभीराय
नतभूदेवाय
नष्टद्रव्यप्रदायकाय
नयज्ञाय
नमितारये
नन्दाय
नटविद्याविशारदाय
नवद्यानां सन्धात्रे २००
नवांबरविधारणाय
मेघडंबरगणपतये
मेघवाहनाय
मेरुवासाय
मेरुनिलयाय
मेघवर्णाय
मेघनादाय
मेघडंबराय
मेघगर्जिताय
मेघरूपाय २१०
मेघघोषाय
मेषवाहनाय

वश्यगणपतये
वज्रेश्वराय
वरप्रदाय
वज्रदन्ताय
वश्यप्रदाय
वश्याय
वशिने
वटुकेशाय २२०
वराभयाय
वसुमते
वटवे
शरगणपतये
शर्मधाम्ने
शरणाय
शर्मवद्धसुघनाय
शरधाराय
शशिधराय
शतक्रतुवरप्रदाय २३०
शतानन्दादिसेव्याय
शमितदेवाय
शराय
शशिनाथाय
महाभयविनाशनाय
महेश्वरप्रियाय
मत्तदण्डकराय
महाकीर्तये
महाभुजाय

महोन्नतये २४०
महोत्साहाय
महामायाय
महामदाय
महाकोपाय
नागगणपतये
नागाधीशाय
नायकाय
नाशितारातये
नामस्मरणपापघ्ने
नाथाय २५०
नाभिपदार्थपद्मभुवे
नागराजवल्लभप्रियाय
नाट्यविद्याविशारदाय
नाट्यप्रियाय
नाट्यनाथाय
यवनगणपतये
यमनिषूदनाय
यमविजिताय
यज्वने
यज्ञपतये २६०
यज्ञनाशनाय
यज्ञप्रियाय
यज्ञवाहाय
यज्ञाङ्गाय
यज्ञसखाय
यज्ञप्रियाय

यज्ञरूपाय
यज्ञवन्दिताय
यतिरक्षकाय
यतिपूजिताय २७०
स्वामिगणपतये
स्वर्णवरदाय
स्वर्णकर्षणाय
स्वाश्रयाय
स्वस्तिकृते
स्वस्तिकाय
स्वर्णकक्षाय
स्वर्णताटङ्क भूषिताय
स्वाहासभाजिताय
स्वरशास्त्रस्वरूपकृते २८०
हादिविद्याय
हादिरूपाय
हरिहरप्रियाय
हरिण्यधिपतये
हाहाहूहूगणपतये
हरिगणपतये
हाटक प्रियाय
हतगजाधिपाय
हयाश्रयाय
हंसप्रियाय २९०
हंसाय
हंसपूजिताय
हनुमत्सेविताय
हकाररूपाय
हरिस्तुताय
हराङ्ग्वास्तव्याय
हरिनीलप्रभाय
हरिद्राबिंबपूजिताय
हरिहयमुखदेवतासर्वेष्टसिद्धिदाय
मूलमन्त्रगणपतये ३००

கணேசமூலமந்த்ரத்ரிசதீ நாமாவளீ

ஓம்......நம:

ஓங்கார கணபதயே
ஓங்காரப்ரணவரூபாய
ஓங்காரமூர்த்தயே
ஓங்காராய
ஓங்காரமந்த்ராய
ஓங்காரபிந்துரூபாய
ஓங்காரரூபாய
ஓங்காரநாதாய
ஓங்காரமயாய
ஓங்காரமூலா தாரவாஸாய 10
ஸ்ரீம்கார கணபதயே
ஸ்ரீம்கார வல்லபாய
ஸ்ரீம்காராய
ஸ்ரீம்லக்ஷ்ம்யை நம:
ஸ்ரீம் மஹாகணேசாய
ஸ்ரீம் வல்லபாய
ஸ்ரீம் கணேசாய
ஸ்ரீம் வீரகணேசாய
ஸ்ரீம் வீரலக்ஷ்ம்யை
ஸ்ரீம் தைர்யகணேஶாய 20

ஸ்ரீம் வீரபுரேந்த்ராய
ஹ்ரீம்காரகணேசாய
ஹ்ரீம்காரமயாய
ஹ்ரீம்காரஸிம்ஹாய
ஹ்ரீம்காரபாலாய
ஹ்ரீம்காரபீடாய
ஹ்ரீம்காரரூபாய
ஹ்ரீம்காரவர்ணாய
ஹ்ரீம்காரகலாய
ஹ்ரீகாரலயாய 30
ஹ்ரீகாரவரதாய
ஹ்ரீகாரபலதாய
க்லீம்காரகணேஶாய
க்லீம்காரமன் மதாய
க்லீம்காராய
க்லீம்மூலாதாராய
க்லீம்வாஸாய
க்லீம்காரமோஹனாய
க்லீம்காரோன்னதரூபாய
க்லீம்கார வஶ்யாய 40
க்லீம்காரநாதாய
க்லீம்காராஹேரம்பாய
க்லீம்காரரூபாய
க்லௌம்கணபதயே
க்லௌம்காரபீஜாய
க்லௌம்காராக்ஷராய
க்லௌம்காரபிந்துமத்தயகாய
க்லௌம்கார வாஸாய
கம் கணபதயே
கம் கணநாதாய 50
கம் கணாதிபாய
கம் கணாத்த்யக்ஷாய
கம்கணாய
கம்ககனாய
கம்கங்காய
கம்கமனாய
கம்கானவித்யாப்ரதாய
கம்கண்டாநாதப்ரியாய
கம்ககாராய
கணபதயே 60
கஜமுகாய
கஜஹஸ்தாய
கஜரூபாய
கஜாரூடாய
கஜாய
கணேஶ்வராய
கந்த்தஹஸ்தாய
கர்ஜிதாய
கதாய
கம்வாஹாய 70
ணகாரகணபதயே
ணலாய
ணலிங்காய
ணலப்ரியாய
ணலேசாய
ணலகோமலாய
ணகரீஶாய
ணகரிகாய
ணணணங்காய
ணணீஶாய 80
ணணீஶப்ரியாய
பரப்ரஹ்மணே
பரஹந்த்ரே
பரமூர்த்தயே
பராய
பரமாத்மநே
பராநந்தாய
பரமேஷ்ட்டினே
பராத்பராய
பத்மாக்ஷாய 90

பத்மாலயாபதயே
பராக்ரமிணே
தத்வகணபதயே
தத்வகம்யாய
தார்கவேத்ரே
தத்வவிதே
தத்வ ரஹிதாய
தமோஹிதாய
தத்வஜ்ஞாய
தருணாய 100
தருணீப்ருங்காய
தரணிப்ரபாய
யஜ்ஞகணபதயே
யஜ்ஞகாய
யஶஸ்விநே
யஜ்ஞக்ருதே
யஜ்ஞாய
யமபீதிநிவர்த்தகாய
யமஹ்ருதே
யஜ்ஞபலப்ரதாய 110
யமாதாராய
யமப்ரதாய
யதேஷ்டவரப்ரதாய
வரகணபதயே
வரதாய
வஸுதாபதயே
வஜ்ரோத்பவபய ஸம்ஹர்த்ரே
வல்லபாரமணீஶாய
வக்ஷஸ்ஸ்தலமணிப்ராஜிநே
வஜ்ரதாரிணே 120
வஶ்யாய
வகாரரூபாய
வஶிநே
வரப்ரதாய
ரங்கணபதயெ
ரங்காராய
ரமாநாதாய
ரத்நாபரணபூஷிதாய
ரஹஸ்யஜ்ஞாய
ரஸாதாராய 130
ரதஸ்த்தாய
ரதாவாஸாய
ரஞ்ஜிதப்ரதாய
ரவிகோடிப்ரகாசாய
ரம்யாய
வரதவல்லபாய
வகாராய
வருணப்ரியாய
வஜ்ரதராய
வரதவரதாய 140
வந்திதாய
வஶ்யகராய
வதனப்ரியாய
வஸவே
வஸுப்ரியாய
வரதப்ரியாய
ரவிகணபதயே
ரத்னகிரீடாய
ரத்னமோஹனாய
ரத்னபூஷணாய 150
ரத்னகாரகாய
ரத்னமந்த்ரபாய
ரஸாசலாய
ரஸாதலாய
ரத்னகங்கணாய
ரவேரதீஶாய
ரவாபானாய
ரத்னாஸனாய
தகாரரூபாய
தமனாய 160

தண்டகாரிணே
தயா தமிதாய
தைத்யகமனாய
தண்டநீத்யாதிவிஜ்ஞாத்ரே
தயாவஹாய
தக்ஷத்வம்ஸனகராய
தக்ஷாய
தந்தகாய
தமோஜக்னாய
ஸர்வவஶ்யகணபதயே 170
ஸர்வாத்மனே
ஸர்வஜ்ஞாய
ஸர்வஸௌக்க்ய ப்ரதாயிநே
ஸர்வது:க்கக்க்னே
ஸர்வரோகஹ்ருதே
ஸர்வஜனப்ரியாய
ஸர்வஶாஸ்த்ரகலாபதராய
ஸர்வது:கவிநாஶனாய
ஸர்வதுஷ்டப்ரஶமனாய
ஜயகணபதயே 180
ஜனார்த்தனாய
ஜபாராத்யாய
ஜகன்மான்யாய
ஜயாவஹாய
ஜனபாலாய
ஜகத்ஸ்ருஷ்டயே
ஜப்யாய
ஜலஜலோசனாய
ஜகதீபாலாய
ஜயந்தாய 190
நடனகணபதயே
நந்த்யாய
நதீஶகம்பீராய
நதபூதேவாய
நஷ்டத்ரவ்யப்ரதாயகாய
நயஜ்ஞாய
நமிதாரயே
நந்தாய
நடவித்யாவிஶாரதாய
நவத்யானாம் ஸந்த்ராத்ரே 200
நவாம்பரவிதாரணாய
மேகடம்பரகணபதயே
மேகவாஹனாய
மேருவாஸாய
மேருநிலயாய
மேகவர்ணாய
மேகநாதாய
மேகடம்பராய
மேககர்ஜிதாய
மேகரூபாய 210
மேககோஷாய
மேஷவாஹனாய
வஶ்யகணபதயே
வஜ்ரேஶ்வராய
வரப்ரதாய
வஜ்ரதந்தாய
வஶ்யப்ரதாய
வஶ்யாய
வஶினே
வடுகேஶாய 220
வராபயாய
வஸுமதே
வடவே
ஶரகணபதயே
ஶர்மதாம்னே
ஶரணாய
ஶர்மவத்வஸுகனாய
ஶரதாராய
ஶஶிதராய
ஶதக்ரதுவரப்ரதாய 230

ஶதானந்தாதிஸேவ்யாய
ஶமிததேவாய
ஶராய
ஶசிநாதாய
மஹாபயவிஞஶஞய
மஹேஶ்வரப்ரியாய
மத்ததண்டகராய
மஹாகீர்த்தயே
மஹாபுஜாய
மஹோன்னதயே 240
மஹோத்ஸாஹாய
மஹாமாயாய
மஹாமதாய
மஹாகோபாய
நாககணபதயே
நாகாதீஶாய
நாயகாய
நாஶிதாராதயே
நாமஸ்மரணபாபக்னே
நாதாய 250
நாபிபதார்த்தபத்மபுவே
நாகராஜவல்லபப்ரியாய
நாட்யவித்யாவிஶாரதாய
நாட்யப்ரியாய
நாட்யநாதாய
யவனகணபதயே
யமநிஷூதனுய
யமவிஜிதாய
யஜ்வனே
யஜ்ஞபதயே 260
யஜ்ஞநாஶஞய
யஜ்ஞப்ரியாய
யஜ்ஞவாஹாய
யஜ்ஞாங்காய
யஜ்ஞஸகாய
யஜ்ஞப்ரியாய
யஜ்ஞரூபாய
யஜ்ஞவந்திதாய
யதிரக்ஷகாய
யதிபூஜிதாய 270
ஸ்வாமி கணபதயே
ஸ்வர்ணவரதாய
ஸ்வர்ணகர்ஷஞய
ஸ்வாஶ்ரயாய
ஸ்வஸ்திக்ருதே
ஸ்வஸ்திகாய
ஸ்வர்ணகக்ஷாய
ஸ்வர்ணதாடங்கபூஷிதாய
ஸ்வாஹாஸபாஜிதாய
ஸ்வரசாஸ்த்ரஸ்வரூபக்ருதே280
ஹாதிவித்யாய
ஹாதிரூபாய
ஹரிஹரப்ரியாய
ஹரிண்யதிபதயே
ஹாஹாஹூஹூ கணபதயே
ஹரிகணபதயே
ஹாடகப்ரியாய
ஹதகஜாதிபாய
ஹயாஶ்ரயாய
ஹம்ஸப்ரியாய 290
ஹம்ஸாய
ஹம்ஸபூஜிதாய
ஹனுமத்ஸேவிதாய
ஹகாரரூபாய
ஹரிஸ்துதாய
ஹராங்கவாஸ்தவ்யாய
ஹரிநீலப்ரபாய
ஹரித்ராபிம்பபூஜிதாய
ஹரிஹயமுகதேவதாஸர்
வேஷ்டஸித்திதாய
மூலமந்த்ரகணபதயே 300

श्रीगणेशनामत्रिशतीस्तोत्रम्

सूर्य उवाच—

एकार्णमन्त्रवत्सर्व ऋष्यादिकमुदीरितम् ।
छन्दोऽनुष्टुप् कीर्तितं च स्वानन्देशस्तु देवता ॥ १ ॥

गणेश्वरो गणक्रीडो गणनाथो गणाधिपः ।
गजाननो गणपतिर्नित्यानित्यो निरामयः ॥ २ ॥

निर्मलो निष्कलो नित्यो नादमध्ये प्रतिष्ठितः ।
निधिर्निधिप्रियपतिर्नादातीतो निधिप्रदः ॥ ३ ॥

नदीनदभुजो नादजनको विघ्ननायकः ।
विनायको विरूपाक्षो वरदो विश्वपालकः ॥ ४ ॥

विघ्नकृन्निघ्नचरणो गजदन्तो गजध्वनिः ।
गणराजो गजश्रीदो गणपूज्यो गणेष्टदः ॥ ५ ॥

नागाननो निम्ननाभिर्नित्यानन्दो निरङ्कुशः ।
नलिनीकामुको नित्यं नित्यानित्यावतंसितः ॥ ६ ॥

पूर्णानन्दः परं धाम परमात्मा परात्परः ।
परं पदं पशुपतिस्तत्त्वंपदनिरूपितः ॥ ७ ॥

तत्त्वानां परमं तत्त्वं तारकस्तारकान्तकः ।
तारकान्तरसंस्थानस्तारकान्तकपूर्वजः ॥ ८ ॥
हिरण्मयपुरान्तस्थो हृदयालाननिश्चलः ।
हृत्पद्मकर्णिकाशालिवियत्केलिसरोवरः ॥ ९ ॥

हेरम्बो हवनो हव्यो विधाता विश्वतोमुखः ।
विकर्ता विश्वतश्चक्षुर्वन्द्यो वेदान्तगोचरः ॥ १० ॥

मदोत्कटो मयूरेशो मोहिनीशो महाबलः ।
महागणपतिर्मेघनादो हृत्पद्मसंस्थितः ॥ ११ ॥

हंसो हस्तिपिशाचीशो हल्लेखामन्त्रमध्यगः ।
हर्षो हव्यकव्यभुक्च कपर्दी कलभाननः ॥ १२ ॥

कर्मसाक्षी कर्मकर्ता कल्पः कर्माग्रपूजितः ।
वक्रतुण्डो विघ्नराजो विद्यादो विजयस्थिरः ॥ १३ ॥

विश्वकर्ता विश्वमुखः कामदाता कटङ्कटः ।
कल्पकः कुमारगुरुः किरीटी कुलपालनः ॥ १४ ॥

वैमुख्यहतदैत्यश्रीर्वराहरदनो वशी ।
वागीश्वरीपतिर्वाचासिद्धो वायुसुकीलकः ॥ १५ ॥

नन्दिप्रियो नगसुतानन्दनो निजसंस्थितः ।
नष्टद्रव्यप्रदो नादो नारायणसुपूजितः ॥ १६ ॥

उच्छिष्टगण उच्छिष्टः उच्छिष्टगणनायकः ।
उपेन्द्र उडुभृन्मौलिरुदारत्रिदशाग्रणीः ॥ १७ ॥

पद्मप्रसन्ननयनः प्रणताज्ञानमोचनः ।
प्रत्यूहाज्ञानविज्ञानः प्रत्यूहहिमहव्यभुक् ॥ १८ ॥

प्रत्यूहाम्भोधिकालाग्निः प्रत्यूहगरलामृतः ।
मृत्युञ्जयो मुक्तिदाता महानादो मदोत्कटः ॥ १९ ॥

मदनावत्याश्रितांघ्रिर्मुद्गरायुधधारकः ।
शाकलश्शम्भुतनयः शक्तिजश्शम्भुहास्यभूः ॥ २० ॥
शिवासुखावहश्शम्भुतेजोभूश्शम्भुकोपहा ।
वाणीजिह्वो व्योमनाभिः वाग्मी वासवनासिकः ॥ २१ ॥

वैनायकीसहचरो विधृतालिसमूहकः ।
स्तवस्स्तुतिपरस्स्तव्यस्स्तुतितुष्टस्स्तुतिप्रियः ॥ २२ ॥

महालक्ष्मीप्रियतमो मातुलिङ्गधरो महान् ।
मदनावत्याश्रिताङ्घ्रिर्महाबुद्धिमनोरमः ॥ २३ ॥

मोहिनीमोहनो ज्येष्ठो ज्येष्ठराजो जगन्मयः ।
ज्येष्ठपूजितो ज्येष्ठेशो ज्येष्ठराजपदे स्थितः ॥ २४ ॥

षडक्षरष्षडाधारष्षट्चक्रोपरिसंस्थितः ।
षड्ऋतुकुसुमसग्वी षण्मुखष्षण्मुखाग्रजः ॥ २५ ॥

रौद्रीमुद्रितपादाब्जो रुष्टचित्तप्रसादनः ।
रुद्रप्रियो रुद्रपत्नीपुत्रो रुद्रशिरोधरः ॥ २६ ॥

रत्नमण्टपमध्यस्थो जपपूजनतोषितः ।
जप्यो जपो जपपरो जिह्वासिंहासनप्रभुः ॥ २७ ॥

जितेन्द्रियेष्टसन्दाता ब्रह्मेशो ब्रह्मणस्पतिः ।
ब्रह्माण्डकुम्भो ब्रह्मस्थो ब्रह्मचारी बृहस्पतिः ॥ २८ ॥

हंसो हरो हस्तिपतिः हर्षदो हव्यकव्यभुक् ।
हादिविद्याशक्तिपतिर्हृल्लेखामन्त्रमध्यगः ॥ २९ ॥

नामपारायणप्रीतो नामनिष्ठवरप्रदः ।
नार्मदार्चनसन्तुष्टो नागेन्द्रतनयो नटः ॥ ३० ॥

निजानन्दसन्निषण्णो बालकेलिकुतूहली ।
ब्रह्ममूर्द्धा ब्रह्ममुखो ब्रह्माण्डावलिमेखलः ॥ ३१ ॥

बृहदारण्यसंवेद्यो ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पतिः ।
मयूरनायको मायापतिर्मूषकवाहनः ॥ ३२ ॥

मन्दारपूजनप्रीतो मन्दारकुसुमप्रियः ।
मन्दारमूलसञ्जातो नागभूषणभूषितः ॥ ३३ ॥

नागहारकटीसूत्रो नागयज्ञोपवीतवान् ।
नागराजयोगदाता नागकन्यासुशान्तिदः ॥ ३४ ॥

नारायणार्चितपदः संयोगानन्दविग्रहः ।
सृष्टिस्थितिलयक्रीडस्सर्वभेषजभेषजम् ॥ ३५ ॥

सिन्दूरितमहाकुम्भस्सामगानरतस्सुखी ।
तत्पदस्तत्पदाराध्यस्तत्पदार्थस्वरूपवान् ॥ ३६ ॥

तत्त्वमस्याकृतिधरस्तत्त्वमस्यर्थविग्रहः ।
तत्त्वमस्यर्थसंवेद्यो ह्यानन्दमूर्तिधारकः ॥ ३७ ॥

आधारपीठ आमोद आश्रिताभीष्टदायकः ।
आदिमध्यान्तरहितः आखुराजमहारथः ॥ ३८ ॥

निजभक्तप्रियतमो नरनारायणार्चितः ।
नारायणश्रीपूर्वाङ्गो नटराजसुपूजितः ॥ ३९ ॥

निरालम्बयोगगम्यो निदिध्यासवरप्रियः ।
श्रींकारशक्तिसंयुक्तः श्रीपतिर्श्रीनिकेतनः ॥ ४० ॥

श्रींकारविग्रहश्श्रीदश्श्रीसिद्धिबुद्धिविनायकः ।
विराड् विश्वो वेदपतिर्वेदकर्ता विराट्सुतः ॥ ४१ ॥

विराट्पतिरूर्ध्वलोकगत ऊर्ध्वविनायकः ।
ऊर्जस्वानूष्मलमद ऊहापोहदुरासदः ॥ ४२ ॥

ऊनषोडशवर्षाढ्यस्तिर्यग्गतिविनाशकः ।
तिथिमात्रसुसंपूज्यस्स्थितिमात्रवरप्रदः ॥ ४३ ॥

तत्त्वेष्टदस्तत्त्वपतिस्तत्त्वातत्त्वविवेकदः ।
भीमरूपो भूतपतिर्भूपतिर्भुवनेश्वरः ॥ ४४ ॥

भ्रूक्षेपदत्तलक्ष्मीको भूतिदस्सोमभूषणः ।
स्वतन्त्रस्सत्यसंकल्पस्सत्यसंकल्पदायकः ॥ ४५ ॥

स्वसंवेद्यश्च सर्वज्ञो दण्डभृद्दण्डनायकः ।
दक्षयज्ञप्रमथनो दयावान् दैत्यमोहनः ॥ ४६ ॥
दिव्यवैभवसंदाताऽसुरकुञ्जरभेदनः ।
साक्षी समुद्रमथनस्सदसद्व्यक्तिदायकः ॥ ४७ ॥

स्वसंवेद्यासंप्रज्ञातयोगगम्यस्वदक्षिणः ।
दन्तप्रभिन्नाभ्रमालो देवार्थनृगजाकृतिः ॥ ४८ ॥
दंष्ट्रालग्नद्विपघटो दैत्यवारणदारणः ।
दुरासदगर्वहरो दिवोदासवरप्रदः ॥ ४९ ॥
नेतिकर्ता नेतिपदो नेतिब्रह्मवरप्रदः ।
नेतिस्वानन्दपददो नेतिशक्तिसमन्वितः ॥ ५० ॥
नेत्यसंप्रज्ञातमययोगलभ्यसुविग्रहः ।
ओंकारशक्तिसहितः ओंकारमुखराजितः ॥ ५१ ॥
ओंकारवाच्य ओंकार ओंकारपूर्णविग्रहः ।
ओंकारमयविश्वात्मा गंकारमन्त्रविग्रहः ॥ ५२ ॥
गंकारजपसन्तुष्टो गंकारभूमरूपवान् ।
गंकारो गंमन्त्रवेद्यो गंब्रह्मस्थितिदायकः ॥ ५३ ॥
इदं वैनायकं नाम्नां त्रिशति श्रुतिकीर्तितम् ।
ऋङ्मन्त्रसंभवं वेदसारं गणककीर्तितम् ॥ ५४ ॥
इदं ब्राह्मे मुहूर्ते वा जपान्ते देवसन्निधौ ।
प्रातर्मध्यंदिने सायं पूजान्ते वाऽथ यः पठेत् ॥ ५५ ॥
धनधान्यं पशून् पुत्रान् रूपं विद्यां बलं श्रियम् ।
आरोग्यं धर्ममर्थं च कामं मोक्षमवाप्नुयात् ॥ ५६ ॥
अयुतावर्तनादस्य भवेत्सिद्धिर्निरन्तरम् ।
एकाक्षरं समुच्चार्य चतुर्थ्यन्तं तु नाम वै ॥ ५७ ॥
स्वाहापदं समुच्चार्य होमः कार्यो विधानतः ।
द्वितीयान्तं तर्पणं तु तर्पयामीति शब्दतः ॥ ५८ ॥
तथैव मार्जनं कार्यं मार्जयामीति तत्परम् ।
पुरश्चर्यां नरः कृत्वा भुक्तिं मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ ५९ ॥

(विनायकरहस्ये)

ஸ்ரீ கணேஶநாம த்ரிஶதீஸ்தோத்ரம்

ஸூர்ய உவாச-

ஏகார்ணமந்த்ரவத் ஸர்வம் ருஷ்யாதிக முதீரிதம்.
சந்தோ(அ)நுஷ்டுப் கீர்திதம்ச ஸ்வாநந்தேஶஸ்து தேவதா 1

கணேஶ்வரோ கணக்ரீடோ கணநாதோ கணாதிப:
கஜாநநோ கணபதிர் நித்யாநித்யோ நிராமய: 2

நிர்மலோ நிஷ்கலோ நித்யோ நாதமத்த்யே ப்ரதிஷ்ட்டித:
நிதிர் நிதிப்ரியபதிர் நாதாதீதோ நிதிப்ரத: 3

நதீநதபுஜோ நாத ஜநகோ விக்க்நநாயக:
விநாயகோ விரூபாக்ஷோ வரதோ விஶ்வபாலக: 4

விக்க்நக்ருந்நிக்க்நசரணோ கஜதந்தோ கஜத்த்வநி:
கணராஜோ கஜஶ்ரீதோ கணபூஜ்யோ கணேஷ்டத: 5

நாகாநநோ நிம்நநாபிர் நித்யாநந்தோ நிரங்குஶ:
நலிநீகாமுகோ நித்யம் நித்யா நித்யாவதம்ஸித: 6

பூர்ணாநந்த: பரம்தாம பரமாத்மா பராத்பர:
பரம்பதம் பசுபதிஸ்தத்வம் பதநிரூபித: 7

தத்வாநாம் பரமம் தத்வம் தாரகஸ் தாரகாந்தக:
தாரகாந்தரஸம்ஸ்த்தாநஸ் தாரகாந்தக பூர்வஜ: 8

ஹிரண்மய புராந்தஸ்த்த: ஹ்ருதயாலாந நிஶ்சல:
ஹ்ருத்பத்ம கர்ணிகாஶாலிவியத் கேளிஸரோவர: 9

ஹேரம்போஹவநோ ஹவ்யோ விதாதாவிஶ்வதோமுக:
விகர்தா விஶ்வதஶ்சக்ஷுர் வந்த்யோ வேதாந்தகோசர: 10

மதோத்கடோ மயூரேஶோ மோஹிநீஶோ மஹாபல:
மஹாகணபதிர் மேகநாதோ ஹ்ருத்பத்ம ஸம்ஸ்த்தித: 11

ஹம்ஸோ ஹஸ்திபிஶாசீஶோ ஹ்ருல்லேகா மந்த்ரமத்த்யக:
ஹர்ஷோ ஹவ்யகவ்யபுக்ச கபர்தீ கலபாநந: 12

கர்மஸாக்ஷிகர்மகர்தா கல்பஃ கர்மாக்ரபூஜிதஃ
வக்ரதுண்டோ விக்க்நராஜோ வித்யாதோ விஜயஸ்த்திரஃ 13

விஶ்வகர்தர விஶ்வமுகஃ காமதாதா கடங்கடஃ
கல்பகஃ குமாரகுருஃ கிரீடீ குலபாலநஃ 14

வைமுக்க்யஹத தைத்யஶ்ரீர் வராஹவதநோ வஶீ
வாகீஶ்வரீ பதிர்வாசாஸித்தோ வாயுஸுகீலகஃ 15

நந்திப்ரியோ நகஸுதாநந்தநோ நிஜஸம்ஸ்த்திதஃ
நஷ்டத்ரவ்யப்ரதோ நாதோ நாராயணஸுபூஜிதஃ 16

உச்ச்சிஷ்டகண உச்ச்சிஷ்ட உச்ச்சிஷ்ட கணநாயகஃ
உபேந்த்ர உடுப்ப்ருந்மௌலி ருதாரத்ரிதஶாக்ரணீஃ 17

பத்மப்ரஸன்னநயநஃ ப்ரணதாஜ்ஞான மோசநஃ
ப்ரத்யூஹாஜ்ஞாந விஜ்ஞாநஃ ப்ரத்யூஹஹிமஹவ்யபுக் 18

ப்ரத்யூஹாம்ப்போதிகாலாக்நிஃ ப்ரத்யூஹ கரலாம்ருதஃ
ம்ருத்யுஞ்ஜயோ முக்திதாதா மஹாநாதோ மதோத்கடஃ 19

மதநாவத்யாஶ்ரிதாங்க்ரிர் முத்கராயுத தாரகஃ
ஶாலகஶ்ஶம்ப்புதநயஶ் ஶக்திஜஶ்ஶம்ப்புஹாஸ்யபூஃ 20

ஶிவாஸுகாவஹஶ்ஶம்ப்பு தேஜோபூஶ்ஶம்ப்பு கோபஹா
வாணீஜிஹ்வோ வ்யோமநாபிர் வாக்மீ வாஸவநாஸிகஃ 21

வைநாயகீஸஹசரோ வித்த்ருதாலிஸமூஹகஃ
ஸ்தவஸ் ஸ்துதிபரஸ் ஸ்தவ்யஸ் ஸ்துதிதுஷ்டஸ்ஸ்துதிப்ரியஃ 22

மஹாலக்ஷ்மீப்ரியதமோ மாதுலிங்கதரோ மஹான்
மதநாவத்யா ஶ்ரிதாங்க்ரிர் மஹாபுத்தி மநோரமஃ 23

மோஹிநீ மோஹநோஜ்யேஷ்ட்டோ ஜ்யேஷ்ட்டராஜோ ஜகன்மயஃ
ஜ்யேஷ்ட்டபூஜிதோ ஜ்யேஷ்ட்டேஶோ ஜ்யேஷ்ட்டராஜபதே ஸ்த்திதஃ 24

ஷடக்ஷரஷ் ஷடாதாரஷ் ஷட்சக்ரோபரி ஸம்ஸ்த்திதஃ
ஷட்ருது குஸுமஸ்ரக்வீ ஷண்முகஷ் ஷண்முகாக்ரஜஃ 25

ரௌத்ரீ முத்ரிதபாதாப்ஜோ ருஷ்டசித்தப்ரஸாதநঃ
ருத்ரப்ரியோ ருத்ரபத்நீபுத்ரோ ருத்ரஶிரோதரঃ 26

ரத்னமண்டபமத்யஸத்தோ ஜபபூஜநதோஷிதঃ
ஜப்யோ ஜபோ ஜபபரோ ஜிஹ்வாஸிம்ஹாஸநப்ரபுঃ 27

ஜிதேந்த்ரியேஷ்ட ஸந்தாதா ப்ரம்ஹேஶோ ப்ரம்ஹணஸ்பதிঃ
ப்ரம்ஹாண்ட கும்ப்போ ப்ரம்ஹஸ்த்தோ ப்ரம்ஹசாரீ ப்ருஹஸ்பதিঃ 28

ஹம்ஸோ ஹரோ ஹஸ்திபதிர் ஹர்ஷதோ ஹவ்யகவ்யபுக்ঃ
ஹாதிவித்யா ஶக்திபதிர் ஹ்ருல்லேகா மந்த்ர மத்யகঃ 29

நாமபாராயணப்ரீதோ நாமநிஷ்ட்ட வரப்ரதঃ
நார்மதார்சந ஸந்துஷ்டோ நாகேந்த்ரதநயோ நடঃ 30

நிஜாநந்தஸந்நிஷண்ணோ பாலகேலிகுதூஹலீ
ப்ரம்ஹமூர்த்தா ப்ரம்ஹமுகோ ப்ரம்ஹாண்டாவலிமேகலঃ 31

ப்ருஹதாரண்யஸம்வேத்யோ ப்ரம்ஹணாம் ப்ரம்ஹணஸ்பதিঃ
மயூரநாயகோ மாயாபதிர் மூஷகவாஹநঃ 32

மந்தாரபூஜநப்ரீதோ மந்தாரகுஸுமப்ரியঃ
மந்தார மூலஸஞ்ஜாதோ நாகபூஷண பூஷிதঃ 33

நாகஹாரகடீஸூத்ரோ நாகயஜ்ஞோப வீதவான்
நாகராஜயோக தாதா நாககன்யா ஸுஶாந்திதঃ 34

நாராயணார்சிதபதঃ ஸம்யோகாநந்தவிக்ரஹঃ
ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திதிலயக்ரீடঃ ஸர்வபேஷஜபேஷஜம் 35

ஸிந்தூரிதமஹாகும்ப்பঃ ஸாமகாநரதঃ ஸுகீ
தத்பதஸ் தத்பதாராத்யঃ தத்பதார்த்த ஸ்வரூபவான் 36

தத்வமஸ்யாக்ருதிதரঃ தத்வமஸ்யர்த்த விக்ரஹঃ
தத்வமஸ்யர்த்தஸம்வேத்யோ ஹ்யாநந்த மூர்திதாரகঃ 37

ஆதாரபீட ஆமோதঃ ஆஶ்ரிதாபீஷ்டதாயகঃ
ஆதிமத்யாந்தரஹிதঃ ஆகுராஜ மஹாரதঃ 38

நிஜபக்தப்ரியதமோ நரநாராயணார்சிதஃ
நாராயண ஸ்ரீபூர்வாங்கோ நடராஜஸுபூஜிதஃ 39

நிராலம்பயோககம்யோ நிதித்த்யாஸவரப்ரியஃ
ஸ்ரீம்காரஶக்தி ஸம்யுக்தஃ ஸ்ரீபதிஃ ஸ்ரீநிகேதநஃ 40

ஸ்ரீம் காரவிக்ரஹஶ் ஸ்ரீதஸ்ஸித்த்தி புத்த்திவிநாயகஃ
விராட்விஶ்வோ வேதபதிர் வேதகர்தா விராட்ஸுதஃ 41

விராட்பதிரூர்த்த்வலோககத ஊர்த்த்வவிநாயகஃ
ஊர்ஜஸ்வா நூஷ்மலமதஃ ஊஹாபோஹதுராஸதஃ 42

ஊநஷோடஶவர்ஷாட்ட்யஸ்திர்யக் கதிவிநாஶகஃ
திதிமாத்ரஸுஸம்பூஜ்யஃ ஸ்த்திதிமாத்ரவரப்ரதஃ 43

தத்வேஷ்டதஸ்தத்வபதிஸ்தத்வாதத்வவிவேகதஃ
பீமரூபோ பூதபதிர் பூபதிர்புவநேஶ்வரஃ 44

ப்ரூக்ஷேபதத்தலக்ஷ்மீகோ பூதிதஸ்ஸோமபூஷணஃ
ஸ்வதந்த்ரஸ் ஸத்ய ஸங்கல்பஸ் ஸத்ய ஸங்கல்பதாயகஃ 45

ஸ்வஸம்வேத்யஶ்ச ஸர்வஜ்ஞோ தண்டப்ருத் தண்டநாயகஃ
தக்ஷயஜ்ஞப்ரமதநோ தயாவான் தைத்ய மோஹநஃ 46

திவ்யவைபவ ஸந்தாதா(அ) ஸுர குஞ்ஜரபேதநஃ
ஸாக்ஷீ ஸமுத்ரமதநஸ் ஸதஸத்வ்யக்திதாயகஃ 47

ஸ்வஸம்வேத்யா ஸம்ப்ரஜ்ஞாத யோககம்ய ஸ்வதக்ஷிணஃ
தந்தப்ரபிந்நாப்ப்ரமாலோ தேவார்த்தந்ருகஜாக்ருதிஃ 48

தம்ஷ்ட்ராலக்நத்விபகடோ தைத்யவாரணதாரணஃ
துராஸத கர்வஹரோ திவோதாஸவரப்ரதஃ 49

நேதிகர்தா நேதிபதோ நேதிப்ரம்ஹவரப்ரதஃ
நேதிஸ்வாநந்த பததோ நேதிஶக்திஸமந்விதஃ 50

நேத்யஸம்ப்ரஜ்ஞாதமய யோகலப்ப்ய ஸுவிக்ரஹஃ
ஓங்காரஶக்திஸஹிதஃ ஓங்கார முகராஜிதஃ 51

ஓங்காரவாச்ய ஓங்கார ஓங்கார பூர்ண விக்ரஹஃ
ஓங்காரமய விஶ்வாத்மா கம்காரமந்த்ர விக்ரஹஃ 52

கம்காரஜபஸந்துஷ்டோ கம்காரபூமரூபவான்
கம்காரோ கம்மந்த்ரவேத்யோ கம்ப்ரம் ஹஸ்த்திதிதாயகஃ 53

இதம் வைநாயகம் நாம் நாம் த்ரிஶதி ஶ்ருதிகீர்த்திதம்
ருங்மந்த்ரஸம்ப்ப்வம் வேதஸாரம் கணககீர்த்திதம் 54

இதம் ப்ராம்ஹே முஹூர்தேவா ஜபாந்தே தேவஸந்நிதௌ
ப்ராதர் மத்யந்திநேஸாயம் பூஜாந்தேவா (அ)தயஃ படேத் 55

தநதான்யம் பஶூந் புத்ராந் ரூபம் வித்யாம் பலம் ஶ்ரியம்.
ஆரோக்யம் தர்மமர்த்தம் ச காமம் மோக்ஷமவாப்நுயாத் 56

அயுதாவர்தநாதஸ்ய பவேத்ஸித்த்திர் நிரந்தரம்
ஏகாக்ஷரம் ஸமுச்சார்ய சதுர்த்தயந்தம் து நாமவை 57

ஸ்வாஹாபதம் ஸமுச்சார்ய ஹோமஃ கார்யோ விதாநதஃ
த்விதீயாந்தம் தர்பணம் து தர்பயாமீதி ஶப்ததஃ 58

ததைவ மார்ஜநம் கார்யம் மார்ஜயாமீதி தத்பரம்.
புரஶ்சர்யாம் நரஃ க்ருத்வா புக்திம் முக்திமவாப்னுயாத் 59

(விநாயகரஹஸ்யம்)

श्री गणेश त्रिशती नामावलिः

ओं........नमः

गणेश्वराय	निरामयाय
गणक्रीडाय	निर्मलाय
गणनाथाय	निष्कलाय १०
गणाधिपाय	नित्याय
गजाननाय	नादमध्ये प्रतिष्ठिताय
गणपतये	निधये
नित्यानित्याय	निधिप्रियपतये

नादातीताय
निधिप्रदाय
नदीनदभुजाय
नादजनकाय
विघ्ननायकाय
विनायकाय २०
विरूपाक्षाय
वरदाय
विश्वपालकाय
विघ्नकृन्निघ्नचरणाय
गजदन्ताय
गजध्वनये
गणराजाय
गजश्रीदाय
गणपूज्याय
गणेष्टदाय ३०
नागाननाय
निम्ननाभये
नित्यानन्दाय
निरङ्कुशाय
नलिनीकामुकाय
नित्यंनित्यानित्यावतंसिताय
पूर्णानन्दाय
परस्मै धाम्ने
परमात्मने
परात्पराय ४०.
परस्मै पदाय
पशुपतये
तत्वंपदनिरूपिताय
तत्वानां परमाय तत्वाय
तारकाय
तारककान्तकाय
तारकान्तरसंस्थानाय
तारकान्तकपूर्वजाय
हिरण्मयपुरान्तस्थाय
हृदयालाननिश्चलाय ५०
हृत्पद्मकर्णिकाशालिवियत्केलि सरोवराय
हेरम्बाय
हवनाय
हव्याय
विधात्रे
विश्वतोमुखाय
विकर्त्रे
विश्वतश्चक्षुषे
वन्द्याय
वेदान्तगोचराय ६०
मदोत्कटाय
मयूरेशाय
मोहिनीशाय
महाबलाय
महागणपतये
मेघनादाय
हृत्पद्मसंस्थिताय

हंसाय
हस्तिपिशाचीशाय
हृल्लेखामन्त्रमध्यगाय ७०
हर्षाय
हव्यकव्यभुजे
कपर्दिने
कलभाननाय
कर्मसाक्षिणे
कर्मकर्त्रे
कल्पाय
कर्माग्रपूजिताय
वक्रतुण्डाय
विघ्नराजाय ८०
विद्यादाय
विजयस्थिराय
विश्वकर्त्रे
विश्वमुखाय
कामदात्रे
कटङ्कटाय
कल्पकाय
कुमारगुरवे
किरीटिने
कुलपालनाय ९०
वैमुख्यहतदैत्यश्रिये
वराहरदनाय
वशिने
वागीश्वरीपतये

वाचासिद्धाय
वायुसुकीलकाय
नन्दिप्रियाय
नगसुतानन्दनाय
निजसंस्थिताय
नष्टद्रव्यप्रदाय १००
नादाय
नारायणसुपूजिताय
उच्छिष्टगणाय
उच्छिष्टाय
उच्छिष्टगणनायकाय
उपेन्द्राय
उडुभृन्मौलये
उदारत्रिदशाग्रण्ये
पद्मप्रसन्ननयनाय
प्रणताज्ञानमोचनाय ११०
प्रत्यूहाज्ञानविज्ञानाय
प्रत्यूहहिमहव्यभुजे
प्रत्यूहाम्भोधिकालाग्नये
प्रत्यूहगरलामृताय
मृत्युञ्जयाय
मुक्तिदात्रे
महानादाय
मदोत्कटाय
मदनावत्याश्रितांघ्रये
मुद्गरायुधधारकाय १२०
शाकलाय

शंभुतनयाय
शक्तिजाय
शंभुहास्यभुवे
शिवासुखावहाय
शंभुतेजोभुवे
शंभुकोपघ्ने
वाणीजिह्वाय
व्योमनाभये
वाग्मिने १३०
वासवनासिकाय
वैनायकीसहचराय
विधृतालिसमूहकाय
स्तवाय
स्तुतिपराय
स्तव्याय
स्तुतितुष्टाय
स्तुतिप्रियाय
महालक्ष्मीप्रियतमाय
मातुलिङ्गधराय १४०
महते
मदनावत्याश्रितांघ्रये
महाबुद्धिमनोरमाय
मोहिनीमोहनाय
ज्येष्ठाय
ज्येष्ठराजाय
जगन्मयाय
ज्येष्ठपूजिताय
ज्येष्ठेशाय
ज्येष्ठराजपदे स्थिताय १५०
षडक्षराय
षडाधाराय
षट्चक्रोपरिसंस्थिताय
षडृतुकुसुमस्राग्विणे
षण्मुखाय
षण्मुखाग्रजाय
रौद्रीमुद्रितपादाब्जाय
रुष्टचित्तप्रसादनाय
रुद्रप्रियाय
रुद्रपत्नीपुत्राय १६०
रुद्रशिरोधराय
रत्नमण्डपमध्यस्थाय
जपपूजनतोषिताय
जप्याय
जपाय
जपपराय
जिह्वासिंहासनप्रभवे
जितेन्द्रियेष्टसन्दात्रे
ब्रह्मेशाय
ब्रह्मणस्पतये १७०
ब्रह्माण्डकुम्भाय
ब्रह्मस्थाय
ब्रह्मचारिणे
बृहस्पतये
हंसाय

हराय
हस्तिपतये
हर्षदाय
हव्यकव्यभुजे
हादिविद्याशक्तिपतये १८०
हृल्लेखामन्त्रमध्यगाय
नामपारायणप्रीताय
नामनिष्ठवरप्रदाय
नार्मदार्चनसन्तुष्टाय
नागेन्द्रतनयाय
नटाय
निजानन्दसन्निषण्णाय
बालकेलिकुतूहलिने
ब्रह्ममूर्ध्ने
ब्रह्ममुखाय १९०
ब्रह्माण्डावलिमेखलाय
बृहदारण्यसंवेद्याय
ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पतये
मयूरनायकाय
मायापतये
मूषकवाहनाय
मन्दारपूजनप्रीताय
मन्दारकुसुमप्रियाय
मन्दारमूलसञ्जाताय
नाग भूषणभूषिताय २००
नागहारकटीसूत्राय
नागयज्ञोपवीतवते
नागराजयोगदात्रे
नागकन्यासुशान्तिदाय
नारायणार्चितपदाय
संयोगानन्दविग्रहाय
सृष्टिस्थितिलयक्रीडाय
सर्वभेषजभेषजाय
सिन्दूरितमहाकुंभाय
सामगानरताय २१०
सुखिने
तत्पदाय
तत्पदाराध्याय
तत्पदार्थस्वरूपवते
तत्त्वमस्याकृतिधराय
तत्वमस्यर्थविग्रहाय
तत्वमस्यर्थसंवेद्याय
आनन्दमूर्तिधारकाय
आधारपीठाय
आमोदाय २२०
आश्रिताभीष्टदायकाय
आदिमध्यान्तरहिताय
आखुराजमहारथाय
निजभक्तप्रियतमाय
नरनारायणार्चिताय
नारायणश्रीपूर्वाङ्गाय
नटराजसुपूजिताय
निरालंबयोगगम्याय
निदिध्यासवरप्रियाय
श्रींकारशक्तिसंयुक्ताय २३०

श्रीपतये
श्रीनिकेतनाय
श्रींकारविग्रहाय
श्रीदाय
सिद्धिबुद्धिविनायकाय
विराजे
विश्वाय
वेदपतये
वेदकर्त्रे
विराट्सुताय २४०
विराट्पतये
ऊर्ध्वलोकगताय
ऊर्ध्वविनायकाय
ऊर्जस्वते
ऊष्मलमदाय
ऊहापोहदुरासदाय
ऊनषोडशवर्षाढ्याय
तिर्यग्गतिविनाशकाय
तिथिमात्रसुसंपूज्याय
स्थितिमात्रवरप्रदाय २५०
तत्त्वेष्टदाय
तत्त्वपतये
तत्वातत्वविवेकदाय
भीमरूपाय
भूतपतये
भूपतये
भुवनेश्वराय
भूक्षेपदत्तलक्ष्मीकाय

भूतिदाय
सोमभूषणाय २६०
स्वतन्त्राय
सत्यसङ्कल्पाय
सत्यसङ्कल्पदायकाय
स्वसंवेद्याय
सर्वज्ञाय
दण्डभृते
दण्डनायकाय
दक्षयज्ञप्रमथनाय
दयावते
दैत्यमोहनाय २७०
दिव्यवैभवसन्दात्रे
असुरकुञ्जरभेदनाय
साक्षिणे
समुद्रमथनाय
सदसद्व्यक्तिदायकाय
स्वसंवेद्यासंप्रज्ञा तयोगगम्याय
दन्तप्रभिन्नाभ्रमालाय
देवार्थनृगजाकृतये
दंष्ट्रालग्नद्विप घटाय
दैत्यवारणदारणाय २८०
दुरासदगर्वहराय
दिवोदासवरप्रदाय
नेतिकर्त्रे
नेतिपदाय
नेतिब्रह्मवरप्रदाय
नेतिस्वानन्दपददाय

नेतिशक्तिसमन्विताय
नेत्यसंप्रज्ञातमययोगलभ्यसुविग्रहाय
ओङ्कारशक्तिसहिताय
ओङ्कारमुखराजिताय २९०
ओङ्कारवाच्याय
ओङ्काराय
ओङ्कारपूर्णविग्रहाय
ओङ्कारमयविश्वात्मने
गंकारमन्त्रविग्रहाय
गंकारजपसन्तुष्टाय
गंकारभूमरूपवते
गंकाराय
गंमन्त्रवेद्याय
गंब्रह्मस्थितिदायकाय ३००

ஸ்ரீகணேஶ த்ரிஶதீ நாமாவளி

ஓம்..... நமः

கணேஶ்வராய
கணக்ரீடாய
கணநாதாய
கணாதிபாய
கஜாநநாய
கணபதயே
நித்யாநித்யாய
நிராமயாய
நிர்மலாய
நிஷ்கலாய 10
நித்யாய
நாதமத்த்யே ப்ரதிஷ்ட்டிதாய
நிதயே
நிதிப்ரியபதயே
நாதாதீதாய
நிதிப்ரதாய
நதீநதபுஜாய
நாதஜநகாய
விக்க்நநாயகாய
விநாயகாய 20
விரூபாக்ஷாய
வரதாய
விஶ்வபாலகாய
விக்க்நக்ருந்நிக்க்ந சரணாய
கஜதந்தாய
கஜத்த்வநயே
கணராஜாய
கஜஶ்ரீதாய
கணபூஜ்யாய
கணேஷ்டதாய 30
நாகாநநாய
நிம்நநாபயே
நித்யாநந்தாய
நிரங்குஶாய
நலீநீகாமுகாய
நித்யம் நித்யா நித்யாவதம் ஸிதாய
பூர்ணாநந்தாய
பரஸ்மை தாம்நே
பரமாத்மநே
பராத்பராய 40
பரஸ்மைபதாய
பஶுபதயே
தத்வம்பதநிரூபிதாய
தத்வாநாம் பரமாய தத்வாய

தாரகாய
தாரகாந்தகாய
தாரகாந்தரஸம்ஸ்த்தாநாய
தாரகாந்தக பூர்வஜாய
ஹிரண்மய புராந்தஸ்த்தாய
ஹ்ருதயாலாந நிஸ்சலாய
ஹ்ருத்பத்மகர்ணிகாஸாலி
வியத்கேலி ஸரோவராய
ஹேரம்பாய
ஹவநாய
ஹவ்யாய
விதாத்ரே
விஸ்வதோமுகாய
விகர்த்ரே
விஸ்வதஸ்சக்ஷுஷே
வந்த்யாய
வேதாந்தகோசராய 60
மதோத்கடாய
மயூரேஸாய
மோஹிநீஸாய
மஹாபலாய
மஹாகணபதயே
மேகநாதாய
ஹ்ருத்பத்மஸம்ஸ்த்திதாய
ஹம்ஸாய
ஹஸ்திபிஸாசீஸாய
ஹ்ருல்லேகா மந்த்ரமத்த்யகாய 70
ஹர்ஷாய
ஹவ்யகவ்யபுஜே
கபர்திநே
கலபாநநாய
கர்மஸாக்ஷிணே
கர்மகர்த்ரே
கல்பாய
கர்மாக்ரபூஜிதாய
வக்ரதுண்டாய
விக்க்நராஜாய 80
வித்யாதாய
விஜயஸ்த்திராய
விஸ்வகர்த்ரே
விஸ்வமுகாய
காமதாத்ரே
கடங்கடாய
கல்பகாய
குமாரகுரவே
கிரீடிநே
குலபாலநாய 90
வைமுக்க்யஹததைத்யஸ்ரியே
வராஹரதநாய
வஸிநே
வாகீஸ்வரீபதயே
வாசாஸித்த்தாய
வாயுஸுகீலகாய
நந்திப்ரியாய
நகஸுதாநந்தநாய
நிஜஸம்ஸ்த்திதாய
நஷ்டத்ரவ்யப்ரதாய 100
நாதாய
நாராயணஸுபூஜிதாய
உச்ச்சிஷ்டகணாய
உச்ச்சிஷ்டாய
உச்ச்சிஷ்டகணநாயகாய
உபேந்த்ராய
உடுப்ப்ருந்மௌளயே
உதாரத்ரிஸாக்ரண்யே
பத்மப்ரஸந்நநயநாய

ப்ரணதாஜ்ஞாநமோசநாய
ப்ரத்யூஹஜ்ஞாந விஜ்ஞாநாய
ப்ரத்யூஹ ஹிமஹவ்யபுஜே
ப்ரத்யூஹாம்ப்போதி
காலாக்நயே
ப்ரத்யூஹகரலாம்ருதாய
ம்ருத்யுஞ்ஜயாய
முக்திதாத்ரே
மஹாநாதாய
மதோத்கடாய
மதநாவத்யா ஶ்ரிதாங்க்ரயே
முத்கராயுததாரகாய 120
ஶாகலாய
ஶம்ப்புதநயாய
ஶக்திஜாய
ஶம்ப்புஹாஸ்யப்புவே
ஶிவாஸுகாவஹாய
ஶம்பு தேஜோபுவே
ஶம்ப்பு கோபக்க்நே
வாணீஜிஹ்வாய
வ்யோமநாபயே
வாக்மிநே 130
வாஸவநாஸிகாய
வைநாயகீஸஹசராய
வித்த்ருதாலிஸமுத்ககாய
ஸ்தவாய
ஸ்துதிபராய
ஸதவ்யாய
ஸ்துதிதுஷ்டாய
ஸ்துதிப்ரியாய
மஹாலக்ஷ்மீப்ரியதமாய
மாதுலங்கதராய 140
மஹதே

மதநாவத்யாஶ்ரிதாங்க்ரயே
மஹாபுத்திமநோரமாய
மோஹினீமோஹநாய
ஜ்யேஷ்ட்டாய
ஜ்யேஷ்ட்டராஜாய
ஜகந்மயாய
ஜ்யேஷ்ட்டபூஜிதாய
ஜ்யேஷ்ட்டேஶாய
ஜ்யேஷ்ட்டராஜபதேஸ்த்திதாய
ஷடக்ஷராய
ஷடாதாராய
ஷட்சக்ரோபரி ஸம்ஸ்த்திதாய
ஷட்ருதுகுஸுமஸ்ரக்விணே
ஷண்முகாய
ஷண்முகாக்ரஜாய
ரௌத்ரீ முத்ரிதபாதாப்ஜாய
ருஷ்டசித்தப்ரஸாதநாய
ருத்ரப்ரியாய
ருத்ரபத்நீபுத்ராய 160
ருத்ரஶிரோதராய
ரத்நமண்டபமத்த்யஸ்த்தாய
ஜபபூஜநதோஷிதாய
ஜப்யாய
ஜபாய
ஜபபராய
ஜிஹ்வாஸிம்ஹாஸநப்ரபவே
ஜிதேந்த்ரியேஷ்ட ஸந்தாத்ரே
ப்ரம்ஹேஶாய
ப்ரம்ஹணஸ்பதயே 170
ப்ரம்ஹாண்டகும்ப்பாய
ப்ரம்ஹஸ்த்தாய
ப்ரம்ஹசாரிணே
ப்ருஹஸ்பதயே

ஹம்ஸாய
ஹராய
ஹஸ்திபதயே
ஹர்ஷதாய
ஹவ்ய கவ்யபுஜே
ஹாதிவித்யாஶக்திபதயே180
ஹ்ருல்லேகா மந்த்ர மத்த்யகாய
நாமபாராயணப்ரீதாய
நாமநிஷ்ட்ட வரப்ரதாய
நார்மதார்சன ஸந்துஷ்டாய
நாகேந்த்ரதநயாய
நடாய
நிஜாநந்த ஸந்நிஷண்ணாய
பாலகேலிகுதூஹலிநே
ப்ரம்ஹ மூர்த்த்நே
ப்ரம்ஹ முகாய 190
ப்ரம்ஹாண்டாவலிமேகலாய
ப்ருஹதாரண்ய ஸம்வேத்யாய
ப்ரம்ஹணாம் ப்ரம்ஹணஸ்
பதயே
மயூரநாயகாய
மாயாபதயே
மூஷகவாஹநாய
மந்தாரபூஜநப்ரீதாய
மந்தாரகுஸுமப்ரியாய
மந்தாரமூல ஸஞ்ஜாதாய
நாகபூஷண பூஷிதாய 200
நாகஹார கடீஸூத்ராய
நாகயஜ்ஞோபவீதவதே
நாகராஜயோகதாத்ரே
நாககந்யா ஸுஶாந்திதாய
நாராயணார்சித பதாய
ஸம்யோகாநந்த விக்ரஹாய
ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திதிலய க்ரீடாய
ஸர்வபேஷஜபேஷஜாய
ஸிந்தூரிதமஹாகும்ப்பாய
ஸாமகாநரதாய 210
ஸுகிநே
தத்பதாய
தத்பதாராத்த்யாய
தத்பதார்த்தஸ்வரூபவதே
தத்வமஸ்யாக்ருதிதராய
தத்வமஸ்யர்த்த விக்ரஹாய
தத்வமஸ்யர்த்த ஸம்வேத்யாய
ஆநந்தமூர்த்தி தாரகாய
ஆதாரபீடாய
ஆமோதாய 220
ஆஶ்ரிதாபீஷ்டதாயகாய
ஆதிமத்த்யாந்தர ஹிதாய
ஆகுராஜ மஹார்த்தாய
நிஜபக்தப்ரியதமாய
நரநாராயணார் சிதாய
நாராயண ஸ்ரீபூர்வாங்காய
நடராஜ ஸுபூஜிதாய
நிராலம்பயோககம்யாய
நிதித்த்யாஸவரப்ரியாய
ஸ்ரீம்காரஶக்தி ஸம்யுக்தாய 230
ஸ்ரீபதயே
ஸ்ரீநிகேதநாய
ஸ்ரீம் காரவிக்ரஹாய
ஸ்ரீதாய
ஸித்த்திபுத்த்திவிநாயகாய
விராஜே
விஶ்வாய
வேதபதயே
வேதகர்த்ரே

விராட்ஸுதாய 240
விராட்பதயே
ஊர்த்த்வலோககதாய
ஊர்த்த்வவிநாயகாய
ஊர்ஜஸ்வதே
ஊஷ்மலமதாய
ஊஹாபோஹ துராஸதாய
ஊநஷோடஶவர் ஷாட்ட்யாய
திர்யக்கதி விநாஶகாய
திதிமாத்ரஸுஸம்பூஜ்யாய
ஸ்த்திதிமாத்ரவரப்ரதாய250
தத்வேஷ்டதாய
தத்வபதயே
தத்வாதத்வவிவேகதாய
பீமரூபாய
பூதபதயே
பூபதயே
புவநேஶ்வராய
ப்ப்ருக்ஷேபதத்தலக்ஷ்மீகாய
ப்பூதிதாய
ஸோமபூஷணாய 260
ஸ்வதந்த்ராய
ஸத்யஸங்கல்பாய
ஸத்யஸங்கல்பதாயகாய
ஸ்வஸம்வேத்யாய
ஸர்வஜ்ஞாய
தண்டப்ருதே
தண்டநாயகாய
தக்ஷயஜ்ஞப்ரமதநாய
தயாவதே
தைத்யமோஹநாய 270
திவ்யவைபவ ஸந்தாத்ரே
அஸுரகுஜ்ஞரபேதநாய
ஸாக்ஷிணே
ஸமுத்ரமதநாய
ஸதஸத்வ்யக்திதாயகாய
ஸ்வஸம்வேத்யாஸம்ப்ரஜ்ஞாத
யோககம்யஸ்வதக்ஷிணாய
தந்தப்ரபிந்நா ப்பரமாலாய
தேவார்த்த ந்ருகஜாக்ருதயே
தம் ஷ்ட்ராலக்நத்விபகடாய
தைத்யவாரண தாரணாய 280
துராஸத கர்வஹராய
திவோதாஸ வரப்ரதாய
நேதிகர்த்ரே
நேதிபதாய
நேதிப்ரம்ஹ வரப்ரதாய
நேதிஸ்வாநந்த பததாய
நேதி ஶக்தி ஸமந்விதாய
நேத்ய ஸம்ப்ரஜ்ஞாத மய
-யோகலப்ப்ய ஸுவிக்ரஹாய
ஓங்கார ஶக்திஸஹிதாய
ஓங்கார முகராஜிதாய 290
ஓங்காரவாச்யாய
ஓங்காராய
ஓங்கார பூர்ணவிக்ரஹாய
ஓங்கார மய விஶ்வாத்மநே
கம்கார மந்த்ர விக்ரஹாய
கம்காரஜபஸந்துஷ்டாய
கம்காரபூமரூபவதே
கம்காராய
கம்மந்த்ர வேத்யாய
கம்ப்ரம்ஹஸ்த்திதி தாயகாய300

महासिद्धिदेवी - अष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्

सूर्य उवाच—

स्वानन्दभवनान्तस्थहर्म्यस्था गणपप्रिया।
संयोगस्वानन्दब्रह्मशक्तिः संयोगरूपिणी॥ १॥

अतिसौन्दर्यलावण्या महासिद्धिर्गणेश्वरी।
वज्रमाणिक्यमकुटकटकादिविभूषिता॥ २॥

कस्तूरीतिलकोद्भासिनिटिला पद्मलोचना।
शरच्चाम्पेयपुष्पाभनासिका मृदुभाषिणी॥ ३॥

लसत्काञ्चनताटङ्कयुगला योगिवन्दिता।
मणिदर्पणसंकाशकपोला कांक्षितार्थदा॥ ४॥

ताम्बूलपूरितस्मेरवदना विघ्ननाशिनी।
सुपक्वदाडिमीबीजरदना रत्नदायिनी॥ ५॥

कम्बुवृत्तसमच्छायकन्धरा करुणायुता।
मुक्ताभा दिव्यवसना रत्नकल्हारमालिका॥ ६॥

गणेशबद्धमांगल्या मंगला मंगलप्रदा।
वरदाभयहस्ताब्जा भवबन्धविमोचिनी॥ ७॥

सुवर्णकुम्भयुग्माभसुकुचा सिद्धिसेविता।
बृहन्नितम्बा विलसज्जघना जगदीश्वरी॥ ८॥

सौभाग्यजातभृङ्गारमध्यमा मधुरस्वना।
दिव्यभूषणसन्दोहरञ्जिता ऋणमोचिनी॥ ९॥

पारिजातगुणाधिक्यपदाब्जा परमात्मिका।
सुपद्मरागसंकाशचरणा चिन्तितार्थदा॥ १०॥

ब्रह्मभावमहासिद्धिपीठस्था पङ्कजासना।
हेरम्बनेत्रकुमुदचन्द्रिका चन्द्रभूषणा॥ ११॥

सचामरशिवावाणीसव्यदक्षिणवीजिता।
भक्तरक्षणदाक्षिण्यकटाक्षा कमलासना॥ १२॥

गणेशालिङ्गनोद्भूतपुलकाङ्गी परात्परा।
लीलाकल्पितब्रह्माण्डकोटिकोटिसमन्विता॥ १३॥

वाणीकोटिसमायुक्तकोटिब्रह्मनिषेविता।
लक्ष्मीकोटिसमायुक्तविष्णुकोटिप्रपूजिता॥ १४॥

गौरीकोटिसमायुक्तशम्भुकोटिसुसेविता।
प्रभाकोटिसमायुक्तकोटिभास्करवन्दिता॥ १५॥

भानुकोटिप्रतीकाशा चन्द्रकोटिसुशीतला।
चतुष्षष्टिकोटिसिद्धिनिषेवितपदाम्बुजा॥ १६॥

मूलाधारसमुत्पन्ना मूलबन्धविमोचिनी।
मूलाधारैकनिलया योगकुण्डलिभेदिनी॥ १७॥

मूलाधारा मूलभूता मूलप्रकृतिरूपिणी।
मूलाधारगणेशानवामभागनिवासिनी॥ १८॥

मूलविद्या मूलरूपा मूलग्रन्थिविभेदिनी।
स्वाधिष्ठानैकनिलया ब्रह्मग्रन्थिविभेदिनी॥ १९॥

मणिपूरान्तरुदिता विष्णुग्रन्थिविभेदिनी।
अनाहतैकनिलया रुद्रग्रन्थिविभेदिनी॥ २०॥

विशुद्धिस्थाननिलया जीवभावप्रणाशिनी।
आज्ञाचक्रान्तरालस्था ज्ञानसिद्धिप्रदायिनी॥ २१॥

ब्रह्मरन्ध्रैकनिलया ब्रह्मभावप्रदायिनी ।
षट्कोणाष्टदलयुतश्रीसिद्धियन्त्रमध्यगा ॥ २२ ॥

अन्तर्मुखजनानन्तफलदा शोकनाशिनी ।
अव्याजकरुणापूरपूरिता वसुधारिणी ॥ २३ ॥

दारिद्र्यनाशिनी लक्ष्मीस्सर्वपापप्रणाशिनी ।
भुक्तिसिद्धिर्मुक्तिसिद्धिस्सुधामण्डलमध्यगा ॥ २४ ॥

चिन्तामणिस्सर्वसिद्धिः कमलावल्लभा शिवा ।
सिद्धलक्ष्मीर्मोक्षलक्ष्मीर्जयलक्ष्मीर्वरप्रदा ॥ २५ ॥

रमानन्दा महालक्ष्मीर्विभूतिर्भक्तिवर्धिनी ।
अष्टोत्तरशतं नाम्नां महासिद्धेरिदं वरम् ॥ २६ ॥

आज्ञया गणनाथस्य गणकेन प्रकीर्तितम् ।
यः पठेद् गाणपो भक्त्या पूजयेद्वा सुनामभिः ।
धर्ममर्थं च कामं च लब्ध्वा मोक्षवाप्नुयात् ॥ २७ ॥

மஹாஸித்த்யஷ்டோத்தர ஶதநாமஸ்தோத்ரம்

ஸூர்ய உவாச—

ஸ்வாநந்தபவநாந்தஸ்த்த ஹர்ம்யஸ்த்தா கணபப்ரியா
ஸம்யோக ஸ்வாநந்தப்ரம்ஹ ஶக்தி: ஸம்யோகரூபிணீ ॥ 1

அதிஸௌந்தர்யலாவண்யா மஹாஸித்த்திர் கணேஶ்வரீ
வஜ்ரமாணிக்ய மகுட கடகாதிவிபூஷிதா ॥ 2

கஸ்தூரீதிலகோத்ப்பாஸி நிடிலா பத்மலோசநா
ஶரச்சாம்பேய புஷ்பாபநாஸிகா ம்ருதுபாஷிணீ ॥ 3

லஸத் காஞ்சந தாடங்கயுகலா யோகிவந்திதா
மணிதர்பணஸங்காஶ கபோலா காங்க்ஷிதார்த்ததா ॥ 4

தாம்பூலபூரிதஸ்மேர வதநா விக்க்நநாஶிநீ
ஸுபக்வ தாடிமீ பீஜரதநா ரத்நதாயிநீ ॥ 5

கம்புவ்ருத்த ஸமச்சாயகந்த்தரா கருணாயுதா
முக்தாபா திவ்யவஸநா ரக்தகல்ஹாரமாலிகா ॥ 6

கணேஶபத்த்தமாங்கல்யா மங்களா மங்களப்ரதா
வரதாபயஹஸ்தாப்ஜா பவபந்த்த விமோசிநீ ॥ 7

ஸுவர்ணகும்ப்பயுக்மாபஸுகுசா ஸித்த்திஸேவிதா
ப்ருஹந்நிதம்பா விலஸத்ஜகநா ஜகதீஶ்வரீ ॥ 8

ஸௌபாக்ய ஜாதஶ்ருங்காரமத்த்யமா மதுரஸ்வநா
திவ்ய பூஷணஸந்தோஹரஞ்ஜிதா ருணமோசிநீ ॥ 9

பாரிஜாதகுணாதிக்ய பதாப்ஜா பரமாத்மிகா
ஸுபத்மராக ஸங்காஶசரணா சிந்திதார்த்ததா ॥ 10

ப்ரம்ஹபாவ மஹாஸித்த்திபீடஸ்த்தா பங்கஜாஸநா
ஹேரம்பநேத்ர குமுத சந்த்ரிகா சந்த்ரபூஷணா ॥ 11

ஸசாமரஶிவாணீ ஸவ்ய தக்ஷிணவீஜிதா
பக்தரக்ஷணதாக்ஷிண்ய கடாக்ஷா கமலாஸநா ॥ 12

கணேஶாலிங்கநோத்ப்பூதபுலகாங்கீ பராத்பரா
லீலாகல்பிதப்ரம்ஹாண்டகோடிகோடிஸமந்விதா ॥ 13

வாணீகோடிஸமாயுக்த கோடிப்ரம்ஹநிஷேவிதா
லக்ஷ்மீகோடி ஸமாயுக்த விஷ்ணுகோடிப்ரபூஜிதா ॥ 14

கௌரீ கோடிஸமாயுக்த ஶம்ப்புகோடி ஸுஸேவிதா
ப்ரபாகோடிஸமாயுக்த கோடிபாஸ்கர வந்திதா ॥ 15

பாநுகோடிப்ரதீகாஶா சந்த்ரகோடிஸுஶீதலா
சதுஷ்ஷஷ்டி கோடிஸித்த்திநிஷே விதபதாம்புஜா ॥ 16

மூலாதாரஸமுத்பந்நா மூலபந்த்த விமோசநீ
மூலாதாரைக நிலயா யோககுண்டலிபேதிநீ ॥ 17

மூலாதாரா மூலபூதா மூலப்ரக்ருதிரூபிணீ
மூலாதாரகணேஶாந வாமபாக நிவாஸிநீ ॥ 18

மூலவித்யா மூலரூபா மூலக்ரந்தி விபேதிநீ
ஸ்வாதிஷ்ட்டானைக நிலயா ப்ரம்ஹக்ரந்த்திவிபேதினீ ॥ 19

மணிபூராந்தருதிதா விஷ்ணுக்ரந்த்திவிபேதினீ
அநாஹதைகநிலயா ருத்ரக்ரந்த்தி விபேதிநீ ॥ 20

விஶுத்திஸ்த்தானநிலயா ஜீவபாவப்ரணாஶிநீ
ஆஜ்ஞா சக்ராந்தராளஸ்த்தா ஜ்ஞானஸித்த்திப்ரதாயினீ ॥ 21

ப்ரம்ஹரந்த்ரைக நிலயா ப்ரம்ஹபாவப்ரதாயிநீ
ஷட்கோணாஷ்டதளயுத ஸ்ரீஸித்த்தியந்த்ரமத்த்யகா ॥ 22

அந்தர்முக ஜநாநந்தப்பலதா ஶோகநாஶிநீ
அவ்யாஜகருணாபூரபூரிதா வஸுதாரிணீ ॥ 23

தாரித்ர்ய நாஶிநீ லக்ஷ்மீஸ் ஸர்வபாப ப்ரணாஶிநீ
புக்திஸித்த்திர் முக்திஸித்த்திஸ்ஸுதா மண்டலமத்த்யகா ॥ 24

சிந்தாமணிஸ்ஸர்வஸித்த்தி: கமலா வல்லபா ஶிவா
ஸித்த்தலக்ஷ்மீர்மோக்ஷலக்ஷ்மீர் ஜயலக்ஷ்மீர் வரப்ரதா ॥ 25

ரமா நந்தா மஹாலக்ஷ்மீர். விபூதிர் பக்திவர்த்திநீ
அஷ்டோத்தரஶதம் நாம்நாம் மஹாஸித்த்தேரிதம் வரம் ॥ 26

ஆஜ்ஞயா கணநாதஸ்ய கணகேந ப்ரகீர்த்திதம்
ய:படேத் கணபோ பக்த்யா பூஜயேத்வா ஸுநாமபி:
தர்மார்த்தம் சகாமம் ச லப்த்வா மோக்ஷமவாப்புநுயாத் ॥ 27

महासिद्धिदेवी-अष्टोत्तरशतनामावलिः

ओं....नमः ह्रीं

स्वानन्दभवनान्तस्थहर्म्यस्थायै
गणपप्रियायै
संयोगस्वानन्दब्रह्मशक्त्यै
संयोगरूपिण्यै
अतिसौन्दर्यलावण्यायै
महासिद्ध्यै
गणेश्वर्यै
वज्रमाणिक्यमकुट
कटकादिविभूषितायै
कस्तूरीतिलकोद्भासिनिटिलायै
पद्मलोचनायै १०
शरच्चांपयेपुष्पाभनासिकायै
मृदुभाषिण्यै
लसत्काञ्चनताटङ्कयुगलायै
योगिवन्दितायै
मणिदर्पणसङ्काशकपोलायै
कांक्षितार्थदायै
तांबूलपूरितस्मेरवदनायै
विघ्ननाशिन्यै
सुपक्वदाडिमीबीजरदनायै
रत्नदायिन्यै २०
कंबुवृत्तसमच्छायकन्धरायै
करुणायुतायै
मुक्ताभायै
दिव्यवसनायै
रक्तकल्हारमालिकायै
गणेशबद्धमाङ्गल्यायै
मङ्गलायै
मङ्गलप्रदायै
वरदाभयहस्ताब्जायै
भवबन्धविमोचिन्यै ३०
सुवर्णकुंभयुग्माभ सुकुचायै
सिद्धिसेवितायै
बृहन्नितम्बायै
विलसज्जघनायै
जगदीश्वर्यै
सौभाग्यजातशृङ्गारमध्यमायै
मधुरस्वनायै
दिव्यभूषणसन्दोहरञ्जितायै
ऋणमोचिन्यै
पारिजातगुणाधिक्यपदाब्जायै ४०
परमात्मिकायै
सुपद्मरागसङ्काशचरणायै
चिन्तितार्थदायै
ब्रह्मभावमहासिद्धिपीठस्थायै
पङ्कजासनायै
हेरम्बनेत्रकुमुदचन्द्रिकायै
चन्द्रभूषणायै

सचामरशिवावाणी-
सव्यदक्षिणसेवितायै
भक्तरक्षणदाक्षिण्यकटाक्षायै
कमलासनायै ५०
गणेशालिङ्गनोद्भूतपुलकाङ्ग्यै
परात्परायै
लीलाकल्पितब्रह्माण्ड
कोटिकोटिसमन्वितायै
वाणीकोटिसमायुक्त कोटि
ब्रह्मनिषेवितायै
लक्ष्मीकोटिसमायुक्त विष्णुकोटि
प्रपूजितायै
गौरीकोटिसमायुक्तशंभुकोटि
सुसेवितायै
प्रभाकोटिसमायुक्तकोटि
भास्करवन्दितायै
भानुकोटि प्रतीकाशायै
चन्द्रकोटिसुशीतलायै
चतुष्षष्टिकोटिसिद्धिनिषे
वितपदाम्बुजायै ६०
मूलाधार समुत्पन्नायै
मूलबन्धविमोचिन्यै
मूलाधारैकनिलयायै
योगकुण्डलिभेदिन्यै
मूलाधारायै
मूलभूतायै
मूलप्रकृतिरूपिण्यै

मूलाधारगणेशानवाम
भागनिवासिन्यै
मूलविद्यायै
मूलरूपायै ७०
मूलग्रन्थिविभेदिन्यै
स्वाधिष्ठानैकनिलयायै
ब्रह्मग्रन्थिविभेदिन्यै
मणिपूरान्तरुदितायै
विष्णुग्रन्थिविभेदिन्यै
अनाहतैकनिलयायै
रुद्रग्रन्थिविभेदिन्यै
विशुद्धिस्थाननिलयायै
जीवभावप्रणाशिन्यै
आज्ञाचक्रान्तरालस्थायै ८०
ज्ञानसिद्धिप्रदायिन्यै
ब्रह्मरन्ध्रैकनिलयायै
ब्रह्मभावप्रदायिन्यै
षट्कोणाष्टदलयुतश्री
सिद्धियन्त्रमध्यगायै
अन्तर्मुखजनानन्तफलदायै
शोकनाशिन्यै
अव्याजकरुणापूरपूरितायै
वसुधारिण्यै
दारिद्र्यनाशिन्यै
लक्ष्म्यै ९०
सर्वपापप्रणाशिन्यै
भुक्तिसिध्यै

मुक्तिसिद्ध्यै
सुधामण्डलमध्यगायै
चिन्तामणये
सर्वसिध्यै
कमलायै
वल्लभायै
शिवायै
सिद्धलक्ष्म्यै १००
मोक्षलक्ष्म्यै
जयलक्ष्म्यै
वरप्रदायै
रमायै
नन्दायै
महालक्ष्म्यै
विभूत्यै
भक्तिवर्धिन्यै १०८

மஹா ஸித்த்திதேவீ அஷ்டோத்தர ஶதநாமாவளி:

ஓம்...நம: ஹ்ரீம்

ஸ்வாநந்தபவநாந்தஸ்த்த
ஹர்ம்யஸ்த்தாயை
கணபப்ரியாயை
ஸம்யோகஸ்வாநந்த
ப்ரம்ஹஶக்த்யை
ஸம்யோகரூபிண்யை
அதிஸௌந்தர்ய
லாவண்யாயை
மஹாஸித்த்யை
கணேஶ்வர்யை
வஜ்ரமாணிக்யமகுடகட
காதிவிபூஷிதாயை
கஸ்தூரீ திலகோத்ப்பாஸி
நிடிலாயை
பத்மலோசநாயை 10
ஶரச்சாம்பேயபுஷ்பாப
நாஸிகாயை
ம்ருதுபாஷிண்யை
லஸத் காஞ் சநதாடங்க
யுகளாயை
யோகி வந்திதாயை
மணிதர்பணஸங்காஶக
போலாயை
காங்க்ஷிதார்த்ததாயை
தாம்பூலபூரிதஸ்மேரவ
தநாயை
விக்க்நநாஶிந்யை
ஸுபக்வ தாடிமீபீஜரதநாயை
ரத்நதாயிந்யை 20
கம்புவ்ருத் தஸமச்ச்சாய
கந்த்தராயை
கருணாயுதாயை
முக்தாபாயை
திவ்யவஸநாயை
ரக்தகல்ஹாரமாலிகாயை
கணேஶபத்த்த
மாங்கல்யாயை
மங்களாயை

மங்களப்ரதாயை
வரதாபயஹஸ்தாப்ஜாயை
பவபந்த்த
விமோசிந்யை 30
ஸ்வர்ண கும்ப்பயுக்மாப
ஸுகுசாயை
ஸித்த்திஸேவிதாயை
ப்ருஹந்நிதம்பாயை
விலஸஜ்ஜகநாயை
ஜகதீஸ்வர்யை
ஸௌபாக்ய ஜாதஸ்ருங்கார
மத்த்யமாயை
மதுரஸ்வநாயை
திவ்ய பூஷண ஸந்தோஹ
ரஞ்ஜிதாயை
ருணமோசிந்யை
பாரிஜாத குணாதிக்ய
பதாப்ஜாயை 40
பரமாத்மிகாயை
ஸுபத்மராகஸங்காஸ
சரணாயை
சிந்திதார்த்ததாயை
ப்ரம்ஹபாவ மஹாஸித்த்தி
பீடஸ்த்தாயை
பங்கஜாஸநாயை
ஹேரம்பநேத்ரகுமுத
சந்த்ரிகாயை
சந்த்ரபூஷணாயை
ஸசாமர சிவாவாணீ ஸவ்ய
தக்ஷிணஸேவிதாயை
பக்தரக்ஷணதாக்ஷிண்யகடா
க்ஷாயை
கமலாஸநாயை 50
கணேஸாலிங்கநோத்ப்பூத
புலகாங்க்யை
பராத்பராயை
லீலாகல்பிதப்ரம்ஹாண்ட
கோடிகோடிஸமந்விதாயை
வாணீகோடிஸமாயுக்த
கோடிப்ரம்ஹ
நிஷேவிதாயை
லக்ஷ்மீகோடிஸமாயுக்த
விஷ்ணு
கோடிப்ரபூஜிதாயை
கௌரீகோடிஸமாயுக்த
ஸம்ப்பு
கோடிஸுஸேவிதாயை
ப்ரபாகோடி ஸமாயுக்தகோடி
பாஸ்கர வந்திதாயை
பாநுகோடிப்ரதீகாஸாயை
சந்த்ரகோடிஸுஸீதளாயை
சதுஷ்ஷஷ்டிகோடிஸித்த்தி
நிஷேவித
பதாம்புஜாயை 60
மூலாதாரஸமுத்பந்நாயை
மூலபந்த்த விமோசிந்யை
மூலாதாரைகநிலயாயை
யோக குண்டலிபேதிந்யை
மூலாதாராயை
மூலபூதாயை
மூலப்ரக்ருதிரூபிண்யை
மூலாதார கணேஸாந
வாமபாக நிவாஸிந்யை
மூலவித்யாயை
மூலரூபாயை 70
மூலக்ரந்த்திவிபேதிந்யை
ஸ்வாதிஷ்ட்டாநைக
நிலயாயை
ப்ரம்ஹக்ரந்த்திவிபேதிந்யை
மணிபூராந்தருதிதாயை

விஷ்ணுக்ரந்த்தி
விபேதிந்யை
அநாஹதைகநிலயாயை
ருத்ரக்ரந்த்திவிபேதிந்யை
விஶுத்த்திஸ்த்தான
நிலயாயை
ஜீவபாவப்ரணா ஶிந்யை
ஆஜ்ஞாசக்ராந்
த்ராளஸ்த்தாயை 80
ஜ்ஞானஸித்த்தி
ப்ரதாயிந்யை
ப்ரம்ஹரந்த்த்ரைக
நிலயாயை
ப்ரம்ஹபாவப்ரதாயிந்யை
ஷட்கோணாஷ்டதளயுதஶ்ரீ
ஶ்ரீஸித்த்தியந்த்ர
மத்த்யகாயை
அந்தர்முக ஜநாநந்த
பலதாயை
ஶோகநாஶிந்யை
அவ்யாஜகருணாபூர
பூரிதாயை
வஸுதாரிண்யை
தாரித்ர்யநாஶிந்யை
லக்ஷ்ம்யை 90
ஸர்வபாபப்ரணாஶிந்யை
புக்திஸித்த்யை
முக்திஸித்த்யை
ஸுதாமண்டல மத்த்யகாயை
சிந்தாமணயே
ஸர்வஸித்த்யை
கமலாயை
வல்லபாயை
ஶிவாயை
ஸித்த்தலக்ஷ்ம்யை 100
மோக்ஷலக்ஷ்ம்யை
ஜயலக்ஷ்ம்யை
வரப்ரதாயை
ரமாயை
நந்தாயை
மஹாலக்ஷ்ம்யை
விபூத்யை
பக்திவர்த்திந்யை 108

महाबुद्ध्यष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्

सूर्य उवाच—

मूलवह्निसमुद्भूता मूलाज्ञानविनाशिनी।
निरुपाधिमहामाया शारदा प्रणवात्मिका॥ १॥

सुषुम्नामुखमध्यस्था चिन्मयी नादरूपिणी।
नादातीता ब्रह्मविद्या मूलविद्या परात्परा॥ २॥

सकामदायिनीपीठमध्यस्था बोधरूपिणी।
मूलाधारस्थगणपदक्षिणाङ्कनिवासिनी॥ ३॥

विश्वाधारा ब्रह्मरूपा निराधारा निरामया।
सर्वाधारा साक्षिभूता ब्रह्ममूला सदाश्रया॥ ४॥

विवेकलभ्य वेदान्तगोचरा मननातिगा।
स्वानन्दयोगसंलभ्या निदिध्यासस्वरूपिणी॥ ५॥

विवेकादिभृत्ययुता शमादिकिंकरान्विता।
भक्त्यादिकिंकरीजुष्टा स्वानन्देशसमन्विता॥ ६॥

महावाक्यार्थसंलभ्या गणेशप्राणवल्लभा।
तमस्तिरोधानकरी स्वानन्देशप्रदर्शिनी॥ ७॥

स्वाधिष्ठानगता वाणी रजोगुणविनाशिनी।
रागादिदोषशमनी कर्मज्ञानप्रदायिनी॥ ८॥

मणिपूराब्जनिलया तमोगुणविनाशिनी।
अनाहतैकनिलया गुणसत्वप्रकाशिनी॥ ९॥

अष्टाङ्गयोगफलदा तपोमार्गप्रकाशिनी।
विशुद्धिस्थाननिलया हृदयग्रन्थिभेदिनी॥ १०॥

विवेकजननी प्रज्ञा ध्यानयोगप्रबोधिनी।
आज्ञाचक्रसमासीना निर्गुणब्रह्मसंयुता॥ ११॥

ब्रह्मरन्ध्रपद्मगता जगद्भावप्रणाशिनी।
द्वादशान्तैकनिलया स्वस्वानन्दप्रदायिनी॥ १२॥

पीयूषवर्षिणी बुद्धिस्स्वानन्देशप्रकाशिनी।
इक्षुसागरमध्यस्था निजलोकनिवासिनी॥ १३॥

वैनायकी विघ्नहन्त्री स्वानन्दब्रह्मरूपिणी।
सुधामूर्तिस्सुधावर्णा केवला हृद्गुहामयी॥ १४॥

शुभ्रवस्त्रा पीनकुचा कल्याणी हेमकञ्चुका।
विकचाम्भोरुहदललोचना ज्ञानरूपिणी॥ १५॥

रत्नताटङ्कयुगला भद्रा चम्पकनासिका।
रत्नदर्पणसंकाशकपोला निर्गुणात्मिका॥ १६॥

ताम्बूलपूरितस्मेरवदना सत्यरूपिणी।
कम्बुकण्ठी सुबिम्बोष्ठी वीणापुस्तकधारिणी॥ १७॥

गणेशज्ञातसौभाग्यमार्दवोरुद्वयान्विता।
कैवल्यज्ञानसुखदपदाब्जा भारती मतिः॥ १८॥

वज्रमाणिक्यकटककिरीटा मञ्जुभाषिणी।
विघ्नेशबद्धमांगल्यसूत्रशोभितकन्धरा॥ १९॥

अनेककोटिकेशार्कयुग्मसेवितपादुका।
वागीश्वरी लोकमाता महाबुद्धिस्सरस्वती॥ २०॥

चतुष्षष्टिकोटिविद्याकलालक्ष्मीनिषेविता।
कटाक्षकिंकरीभूतकेशबृन्दसमन्विता॥ २१॥

ब्रह्मविष्ण्वीशशक्तीनां दृशा शासनकारिणी।
पञ्चचित्तवृत्तिमयी तारमन्त्रस्वरूपिणी॥ २२॥

वरदा भक्तिवशगा भक्ताभीष्टप्रदायिनी।
ब्रह्मशक्तिर्महामाया जगद्ब्रह्मस्वरूपिणी॥ २३॥

अष्टोत्तरशत नाम्नां महाबुद्धेर्वरान्तगम्।
यः पठेद्भक्तिभावेन विद्यां बुद्धिं श्रियं बलम्।
संप्राप्य ज्ञानमतुलं ब्रह्मभूयमवाप्नुयात्॥ २४॥

மஹாபுத்த்திதேவீ-அஷ்டோத்தரஶதநாமஸ்தோத்ரம்

ஸூர்ய உவாச—

மூலவஹ்னிஸமுத்ப்பூதா மூலாஜ்ஞானவிநாஶிநீ
நிருபாதிமஹாமாயா ஶாரதா ப்ரணவாத்மிகா॥ 1

ஸுஷும்நா முகமத்த்யஸ்த்தா சிந்மயீ நாதரூபிணீ
நாதாதீதா ப்ரம்ஹவித்யா மூலவித்யா பராத்பரா॥ 2

ஸகாமதாயிநீ பீடமத்த்யஸ்தா போதரூபிணீ
மூலாதாரஸ்த்த கணபதக்ஷிணாங்கநிவாஸிநீ॥ 3

விஶ்வாதாரா ப்ரம்ஹரூபா நிராதாரா நிராமயா
ஸர்வாதாரா ஸாக்ஷிபூதா ப்ரம்ஹ மூலா ஸதாஶ்ரயா॥ 4

விவேகலப்ப்ய வேதாந்தகோசரா மநநாதிகா
ஸ்வாநந்தயோகஸம்லப்ப்யா நிதித்த்யாஸஸ்வரூபிணீ॥ 5

விவேகாதிப்ப்ருத்யயுதா ஶமாதிகிங்கராந்விதா
பக்த்யாதி கிங்கரீஜுஷ்டா ஸ்வாநந்தேஶஸமந்விதா॥ 6

மஹாவாக்யார்த்தஸம்லப்ப்யா கணேஶப்ராணவல்லபா
தமஸ்திரோதாநகரீ ஸ்வாநந்தேஶப்ரதர்ஶிநீ॥ 7

ஸ்வாதிஷ்ட்டாநகதா வாணீ ரஜோகுணவிநாஶிநீ
ராகாதிதோஷஶமநீ கர்மஜ்ஞாந ப்ரதாயிநீ॥ 8

மணிபூராப்ஜநிலயா தமோகுணவிநாஶிநீ
அநாஹதைக நிலயா குணஸத்வ ப்ரகாஶிநீ॥ 9

அஷ்டாங்கயோகபலதா தபோமார்க ப்ரகாஶிநீ
விஶுத்த்திஸ்த்தாநநிலயா ஹ்ருதயக்ரந்த்திபேதிநீ॥ 10

விவேகஜநநீ ப்ரஜ்ஞா த்த்யாநயோகப்ரபோதிநீ
ஆஜ்ஞாசக்ரஸமாஸீநா நிர்குணப்ரம்ஹஸம்யுதா॥ 11

ப்ரம்ஹரந்த்ரபத்மகதா ஜகத்ப்பாவப்ரணாஶிநீ
த்வாதஶாந்தைக நிலயா ஸ்வஸ்வா நந்தப்ரதாயிநீ॥ 12

பீயூஷவர்ஷிணீ புத்த்திஸ்ஸ்வாநந்தேஶப்ரகாஶிநீ
இக்ஷுஸாகாரமத்யஸ்த்தா நிஜலோகநிவாஸிநீ ॥ 13

வைநாயகீ விக்க்ந ஹந்த்ரீ ஸ்வாநந்த ப்ரம்ஹரூபிணீ
ஸுதாமூர்த்திஸ்ஸுதாபூர்ணா கேவலா ஹ்ருத்குஹாமயீ ॥ 14

ஶுப்ப்ரவஸ்த்ரா பீநகுசா கல்யாணீ ஹேமகஞ்சுகா
விகசாம்ப்போருஹதளலோசநா ஜ்ஞாநரூபிணீ ॥ 15

ரத்நதாடங்கயுகளா பத்ரா சம்பகநாஸிகா
ரத்நதர்பணஸங்காஶகபோலா நிர்குணாத்மிகா ॥ 16

தாம்பூலபூரிதஸ்மேரவதநா ஸத்யரூபிணீ
கம்புகண்ட்டீ ஸுபிம்போஷ்ட்டீ வீணாபுஸ்தகதாரிணீ ॥ 17

கணேஶஜ்ஞாத ஸௌபாக்ய மார்த்வோருத்வயாந்விதா
கைவல்யஜ்ஞாநஸுகதபதாப்ஜா பாரதீ மதி: ॥ 18

வஜ்ரமாணிக்ய கடககிரீடா மஞ்ஜுபாஷிணீ
விக்க்நேஶ பத்த்தமாங்கல்ய ஸூத்ரஶோபிதகந்நத்தரா ॥ 19

அநேககோடிகேசார்கயுக்மஸேவிதபாதுகா
வாகீச்வரீ லோகமாதா மஹாபுத்த்திஸ் ஸரஸ்வதீ ॥ 20

சதுஷ்ஷஷ்டிகோடிவித்யா கலாலக்ஷ்மீநிஷேவிதா
கடாக்ஷகிங்கரீபூதகேஶப்ருந்தஸமந்விதா ॥ 21

ப்ரம்ஹ விஷ்ண்வீஶஶக்தீநாம் த்ருஶாஶாஸநகாரிணீ
பஞ்ச சித்தவ்ருத்திமயீ தாரமந்த்ரஸ்வரூபிணீ ॥ 22

வரதா பக்திவஶகா பக்தாபீஷ்டப்ரதாயிநீ
ப்ரம்ஹஶக்திர் மஹாமாயா ஜகத்ப்ரம்ஹஸ் வரூபிணீ ॥ 23

அஷ்டோத்தர ஶதம் நாம்நாம் மஹாபுத்த்தேர் வராந்தகம்
ய: படேத் பக்திபாவேந வித்யாம் புத்த்திம் ஶ்ரியம் பலம்
ஸம்ப்ராப்யஜ்ஞான மதுலம் ப்ரம்ஹபூயமவாப்நுயாத் ॥ 24

महाबुद्धिदेवी-अष्टोत्तर शतनामा वलिः

ओं.... नमः ह्रीं

मूलवह्निसमुद्भूतायै
मूलाज्ञानविनाशिन्यै
निरुपाधिमहामायायै
शारदायै
प्रणवात्मिकायै
सुषुम्नामुखमध्यस्थायै
चिन्मय्यै
नादरूपिण्यै
नादातीतायै
ब्रह्मविद्यायै १०
मूलविद्यायै
परात्परायै
सकामदायिनी पीठमध्यस्थायै
बोधरूपिण्यै
मूलाधारस्थगणपदक्षिणाङ्क
निवासिन्यै
विश्वाधारायै
ब्रह्मरूपायै
निराधारायै
निरामयायै
सर्वाधारायै २०
साक्षिभूतायै
ब्रह्ममूलायै
सदाश्रयायै
विवेकलभ्यवेदान्तगोचरायै
मननातिगायै
स्वानन्दयोगसंलभ्यायै
निदिध्यासस्वरूपिण्यै
विवेकादिभृत्ययुतायै
शमादिकिङ्करान्वितायै
भक्त्यादिकिङ्करीजुष्टायै ३०
स्वानन्देशसमन्वितायै
महावाक्यार्थसंलभ्यायै
गणेशप्राणवल्लभायै
तमस्तिरोधनकर्यै
स्वानन्देशप्रदर्शिन्यै
स्वाधिष्ठानगतायै
वाण्यै
रजोगुणविनाशिन्यै
रागादिदोषशमन्यै
कर्मज्ञानप्रदायिन्यै ४०
मणिपूराब्जनिलयायै
तमोगुणविनाशिन्यै
अनाहतैकनिलयायै
गुणसत्वप्रकाशिन्यै
अष्टाङ्गयोगफलदायै
तपोमार्गप्रकाशिन्यै
विशुद्धिस्थान निलयायै

हृदयग्रन्थिभेदिन्यै
विवेकजनन्यै
प्रज्ञायै ५०
ध्यानयोगप्रबोधिन्यै
आज्ञाचक्रसमासीनायै
निर्गुणब्रह्मसंयुतायै
ब्रह्मरन्ध्रपद्मगतायै
जगद्भावप्रणाशिन्यै
द्वादशान्तैकनिलयायै
स्वस्वानन्दप्रदायिन्यै
पीयूषवर्षिण्यै
बुद्धयै
स्वानन्देशप्रकाशिन्यै ६०
इक्षुसागरमध्यस्थायै
निजलोकनिवासिन्यै
वैनायक्यै
विघ्नहन्त्र्यै
स्वानन्दब्रह्मरूपिण्यै
सुधामूर्त्यै
सुधावर्णायै
केवलायै
हृद्गुहामय्यै
शुभ्रवस्त्रायै ७०
पीनकुचायै
कल्याण्यै
हेमकञ्चुकायै
विकचांभोरुह दललोचनायै

ज्ञानरूपिण्यै
रत्नताटङ्कयुगलायै
भद्रायै
चम्पकनासिकायै
रत्नदर्पणसङ्काशकपोलायै
निर्गुणात्मिकायै ८०
ताम्बूलपूरितस्मेरवदनायै
सत्यरूपिण्यै
कम्बुकण्ढ्यै
सुबिम्बोष्ठ्यै
वीणापुस्तकधारिण्यै
गणेशज्ञातसौभाग्यमार्दवोरुद्व यान्वितायै
केवलज्ञानसुखदपदाब्जायै
भारत्यै
मत्यै
वज्रमाणिक्यकटक किरीटायै ९०
मञ्जुभाषिण्यै
विघ्नेशबद्धमांगल्यसूत्रशोभित कन्धरायै
अनेककोटिकेशार्क युग्म सेवितपादुकायै
वागीश्वर्यै
लोकमात्रे
महाबुद्ध्यै
सरस्वत्यै

चतुष्षष्टिकोटिविद्याकलालक्ष्मी
निषेवितायै
कटाक्षकिङ्करीभूतकेश
बृन्दसमन्वितायै
ब्रह्मविष्णवीशशक्तीनां दशा
शासनकारिण्यै १००
पञ्चचित्तवृत्तिमय्यै
तारमन्त्रस्वरूपिण्यै
वरदायै
भक्तिवशगायै
भक्ताभीष्टप्रदायिन्यै
ब्रह्मशक्त्यै
महामायायै
जगद्ब्रह्मस्वरूपिण्यै १०८

மஹாபுத்த்திதேவீ-அஷ்டோத்தர ஶதநாமாவளி

ஓம்...நம: ஹ்ரீம்

மூலவந்ஹிஸமுத்ப்பூதாயை
மூலாஜ்ஞாநவிநாஶிந்யை
நிருபாதிமஹாமாயாயை
ஶாரதாயை
ப்ரணவாத்மிகாயை
ஸுஷும்நாமுகமத்த்ய
ஸ்தாயை
சிந்மய்யை
நாதரூபிண்யை
நாதாதீதாயை
ப்ரம்ஹவித்யாயை 10
மூலவித்யாயை
பராத்பராயை
ஸகாமதாயிநீபீடமத்த்ய
ஸ்த்தாயை
போதரூபிண்யை
மூலாதாரஸ்த்த கணபதக்ஷி
ணாங்க நிவாஸிந்யை
விஶ்வாதாராயை
ப்ரம்ஹரூபாயை
நிராதாராயை
நிராமயாயை
ஸர்வாதாராயை 20
ஸாக்ஷிபூதாயை
ப்ரம்ஹமூலாயை
ஸதாஶ்ரயாயை
விவேகலப்ப்யவேதாந்
தகோசாரயை
மநநாதிகாயை
ஸ்வாநந்தயோ
கஸம்லப்ப்யாயை
நிதித்த்யாஸஸ்வரூபிண்யை
விவேகாதிப்ப்ருத்யயுதாயை
ஶமாதிகிங்கராந்விதாயை
பக்த்யாதிகிங்க
ரீஜுஷ்டாயை 30
ஸ்வாநந்தேஶ
ஸமந்விதாயை
மஹாவாக்யார்த்த
ஸம்லப்ப்யாயை

கணேஶப்ராணவல்லபாயை
தமஸ்திரோதாநகர்யை
ஸ்வாநந்தேஶ
ப்ரதஸ்ஶிந்யை
ஸ்வாதிஷ்ட்டாநகதாயை
வாண்யை
ரஜோ குணவிநாஶிந்யை
ராகாதிதோஷஶமந்யை
கர்மஜ்ஞானப்ரதாயிந்யை 40
மணிபூராப்ஜ நிலயாயை
தமோகுண விநாஶிந்யை
அநாஹதைக நிலயாயை
குணஸத்வப்ரகாஶிந்யை
அஷ்டாங்கயோகப்பலதாயை
தபோமார்க ப்ரகாஶிந்யை
விஶுத்த்திஸத்தான நிலயாயை
ஹ்ருதயக்ரந்த்திபே திந்யை
விவேகஜநந்யை
ப்ரஜ்ஞாயை 50
த்த்யானயோகப்ரபோதிந்யை
ஆஜ்ஞாசக்ரஸமாஸீநாயை
நிர்குணப்ரம்ஹஸம்யுதாயை
ப்ரம்ஹரந்த்ர பத்மகதாயை
ஜகத்ப்பாவப்ரணாஶிந்யை
த்வாதஶாந்தை கநிலயாயை
ஸ்வஸ்வாநந்த ப்ரதாயிந்யை
பீயூஷவர்ஷிண்யை
புத்த்யை
ஸ்வாநந்தேஶப்ரகாஶிந்யை
இக்ஷுஸாகரமத்த்யஸ்தாயை
நிஜலோகநிவாஸிந்யை
வைநாயக்யை
விக்க்நஹந்த்ர்யை
ஸ்வாநந்தப்ரம்ஹ
ரூபிண்யை

ஸுதாமூர்த்த்யை
ஸுதாவர்ணாயை
கேவலாயை
ஹ்ருத்குஹாமய்யை
ஶுப்ப்ரவஸ்த்ராயை 70
பீநகுசாயை
கல்யாண்யை
ஹேமகஞ்சுகாயை
விகசாம்ப்போருஹதல
லோசநாயை
ஜ்ஞானரூபிண்யை
ரத்நதாடங்கயுகளாயை
பத்ராயை
சம்பகநாஸிகாயை
ரத்நதர்பணஸங்காஶ
கபோலாயை
நிர்குணாத்மிகாயை 80
தாம்பூலபூரிதஸ்மேர
வதநாயை
ஸத்யரூபிண்யை
கம்புகண்ட்ட்யை
ஸுபிம்போஷ்ட்ட்யை
வீணாபுஸ்தகதாரிண்யை
கணேஶ ஜ்ஞாதஸௌபாக்ய
மார்தவோருத்வயாந்
விதாயை
கைவல்யஜ்ஞானஸுகத
பாதாப்ஜாயை
பாரத்யை
மத்யை
வஜ்ரமாணிக்யகடக
கிரீடாயை 90
மஞ்ஜுபாஷிண்யை
விக்க்நேஶபத்த்தமாங்கல்ய
ஸூத்ரஶோபிதக ந்த்தராயை

அநேககோடிகேஶார்கயுக்ம
ஸேவிதபாது காயை
வாகீஶ்வர்யை
லோகமாத்ரே
மஹாபுத்த்யை
ஸரஸ்வத்யை
சதுஷ்ஷஷ்டிகோடி
வித்யாகலாலக்ஷ்மீநி
ஷேவிதாயை
கடாக்ஷகிங்கரீ பூதகேஶ
ப்ருந்தஸமந்விதாயை
ப்ரம்ஹவிஷ்ணுவீஶ
ஶக்தீநாம்த்ருபா
ஶாஸநகாரிண்யை 100
பஞ்சசித்தவ்ருத்திமய்யை
தாரமந்த்ரஸ்வரூபிண்யை
வரதாயை
பக்திவஶகாயை
பக்தாபீஷ்டப்ரதாயிந்யை
ப்ரம்ஹஶக்த்யை
மஹாமாயாயை
ஜகத்ப்ரம்ஹஸ்வரூபிண்யை 108